

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

REVISTA PADURILOR

PROPRIETATEA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

Redactor responsabil: Prof. V. N. STINGHE

Inscrisă în Registrul de publicațiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov
S. I comercială, sub No. 56/938.

Redacția și Administrația: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31, — București

ANUL 51, Nr. 1

IANUARIE, 1939

SUMARUL:

<i>Studii:</i>	
Tr. Heroiu: Anul forestier 1938	1
<i>Comentarii—Insemnări:</i>	
Ilie C. Demetrescu: O lipsă sistematică a răriturilor în România	22
V. V. Vasiliu: Industria țărănească a lemnului	30
T. H. Crivăț: Inlocuirea lemnului de foc?	39
Otto Witting: Dreptul armelor în Germania	44
<i>Referate:</i>	
N. Ghelmeziu: Actualități din tehnologia lemnului	47
<i>Problemele zilei:</i>	
Conversiunea crângurilor	
Schorscher: Conversiuni	55
M. Petcuț: Conversiunea pădurilor dela codru la crâng	60
V. P. Negulescu: Conversiunea crângurilor în codru	63
I. Florescu: Problema conversiunilor	71
I. Moldovan-junior: Conversiunea crângurilor	74
Miron Gheorghiu: Conversiunea crângurilor	78
Emil Bondescu: Un aspect interesant al conversiunii	79
Marin Rădulescu: Conversiunea crângurilor de șleau în codru	81
<i>Cronica (pag. 84) — Cărți (p. 111) — Reviste (p. 114) — Informații (p. 123) — Societatea „Progresul Silvic” (p. 124) — Publicații (p. 129)</i>	

SOMMAIRE:

<i>Etudes:</i>	
L'année forestière 1938	Tr. Heroiu
<i>Commentaires:</i>	
Un défaut fréquent des éclaircies en Roumanie	Ilie C. Dem.
L'industrie paysanne du bois	V. V. Vasiliu
Faut-il remplacer le bois dans le chauffage?	T. H. Crivăț
Le port des armes de chasse en Allemagne	Otto Witting
<i>Rapports:</i>	
Actualités dans la technologie du bois	N. Ghelmeziu
<i>Problèmes à l'ordre du jour:</i>	
La conversion des taillis en futaie.	
<i>Cronique — Les livres — Revue des revues — Nouvelles — Société „Progresul Silvic” — Publications.</i>	

INHALT:

<i>Abhandlungen:</i>	
Das Forstjahr 1938	Tr. Heroiu
<i>Mitteilungen:</i>	
Eine gewöhnliche Unzulänglichkeit der Durchforstungen in Rumänien	Ilie C. Dem.
Hausholzindustrie	V. V. Vasiliu
Soll man das Brennholz ersetzen?	T. H. Crivăț
Das Benützen der Jagdwaffen in Deutschland	Otto Witting
Zeitliche holztechnologische Fragen	N. Ghelmeziu
<i>Tagesfragen:</i>	
Umwandlung des Niederwaldes	
Chronik — Bücherschau — Die Zeitschriftensschau — Nachrichten.	

S T U D I I

ANUL FORESTIER 1938

de TR. HEROIU

Un sfârșit de an a provocat și va provoca întotdeauna o verificare a activității și un bilanț al rezultatelor. Este așa de firească această examinare a trecutului, pentru orientare și priviri în viitor, încât o găsim — sub forme și conținuturi diverse — în concepția celui mai modest gospodar, ca și în practica celei mai mari așezări publice sau private.

Modul cum se culeg datele și se înfățișează bilanțul a diferit și va diferi, poate, întotdeauna. Ceea ce va rămâne însă constant este grija și datoria privirii retrospective și a verificării.

Când gospodarul izolat sau întreprinderea și-a propus la început de an un program de lucru, prevăzând, pe cât a putut, toate mijloacele și piedicile, examinarea activității este operă mai ușoară, deoarece se vor compara evenimentele și rezultatele scontate cu cele obținute în realitate.

Pentru cazul nostru, când activitatea forestieră se desfășoară pe atâtea planuri câte instituțiuni sunt, când ansamblul lor — datorit stadiului actual de dezvoltare și prefacerilor — nu a ajuns, poate, la forma cea mai unitară și armonioasă și când, mai ales, intervin din afară, în ogorul lor, imixtiuni supărătoare, opera privirii retrospective și verificării devine mai grea, iar valoarea ei mai discutabilă.

Pentru a ne înlesni calea și a greși mai puțin vom adopta metoda modestului gospodar, care, în general, fiind și de cel mai bun simț, procedează, întrebându-se: „ce mi-am propus și ce-am obținut“?

Pe cât este metoda de simplă, pe atât este însă de anevoioasă punerea ei în aplicare în cazul nostru, deoarece: planurile de desfășurarea muncii nu s'au alcătuit și nu le găsim în

acelaş loc; în cursul anului au survenit modificări în sens pozitiv sau negativ ori tendinţe antagoniste, ce nu se pot prinde; unele efecte scapă puținii de a fi prinse în cifre; chiar cele ce se pot măsura numeric nu au putut fi încă precizate sau precizate fiind, nu se desprind cu înlesnire din acte, etc.

Cu riscul de a fi incompleţi sau chiar cu acela de a oferi cititorului date pe cari le-ar găsi şi în unele dări de seamă, ne vom lua curajul de a pătrunde prin culuoarele diverselor noastre instituţii, spre a închea anul forestier 1938 din tot ceea ce laborioasa lor activitate a putut sau nu, să însemne un pas înainte pe răbojul timpului, spre culmi mai senine pentru pădurea românească şi pentru slujitorii ei.

LUMINI DIRECTOARE

A înfăţişa pe rând, pentru fiecare din instituţiile forestiere programul de lucru pe anul expirat nu este de resortul şi nici în puterea acestui articol.

A vedea însă care au fost liniile mari ce au călăuzit sau cel puțin au stat în buna intenţie a conducerii destinelor ţării şi frânelor forestiere este de un deosebit interes.

Anului 1938 i-a fost dat să trăiască dela început sub un regim nou politic, acela al unirii tuturor forţelor cu înlăturarea luptelor de partid şi a politiclanismului, care începuse a paraliza diversele sectoare de activitate publică şi particulară.

Pădurile, care au suferit așa de mult din cauza demagogiei politice, au putut vedea în anul 1938 o linişte şi o grijă bine accentuată.

Spre a nu mai insista asupra așa numitei „politică forestieră”, vom arăta pe scurt, care au fost gândurile marilor conducători ai ţării şi şefilor instituţiilor noastre forestiere, privitoare la păduri:

În postorala sa, cu ocazia începutului Primăverii (9 Martie), I. P. S. S. Dr. Miron Cristea, Patriarhul României şi Preşedintele Cons. de Miniştri, a îndemnat populaţia ţării să cruţe pădurile ce au mai scăpat de urgia securii şi să planteze arbori de pădure pe râpi, coaste şi nisipuri, sfătulind-o să ceară îndrumarea necesară dela specialiştilor, care se află în mijlocul lor, inginerul silvic.

În discursul său de instalare la Ministerul de Agricultură şi Do-

menii, în calitate sa de președinte al Consiliului Superior al Agriculturii, cum și în alte calități și împrejurări, D-l Prof G. H. Ionescu-Sisești, Ministrul Agriculturii și Domeniilor, a înfățișat, ca nimeni altul până aci, tragedia pădurilor țării, hotărînd să pună capăt cu sacrificarea acestui patrimoniu public, ferindu-l de orice expropriere în plus, de pericolul pășunatului, prin desființare, și lucrînd pozitiv pentru mărirea lui prin cultură rațională, plantațiuni pe terenuri degradate, creiere de perdele de protecție și cumpărare de păduri și în mod indirect prin îmbunătățirea izlazurilor și dezvoltarea culturii plantelor furajere.

La una din consfătuirile săptămânale cu directorii ministerului (3.XI.1938) d-l Ministru G. Ionescu-Sisești a declarat pădurea drept: „ocrotitoare permanentă a unor regiuni din punct de vedere geografic, binefacere a țării și neamului, rezerva ei de frumos și bogăție“, precizînd în cuvinte vibrante că „regiunile desgolite de acest dar al Naturii dau impresia unui sfârșit de lume și de civilizație“.

De altfel, în calitate sa de profesor, d-l Ministru G. Ionescu-Sisești, și în alte rînduri, ca exponent al agriculturii, a lansat formula cunoscută: „Pădurea este scutul agriculturii“.

Cu prilejul dezbaterilor sesiunii II-a a Consiliului Superior al Agriculturii, d-l Prof. M. Drăcea, secretar general al Ministerului Agriculturii și Domeniilor, din primele zile ale lunii Martie a anunțat ca principiile fundamentale de economie forestieră: liniștea pădurii la hotărîtele sale, pentru a se termina desmembrarea organismului unitar ce este și trebuie să fie pădurea; liniștea internă a pădurii, pentru a-și recăpăta forța ei de producție și pentru a-și reface stocul de capital terenos epuizat; închiderea ermetică a pădurii contra pășunatului, atât pentru salvarea ei cât și pentru dezvoltarea intensivă a culturii raționale agricole și a creșterii vitelor; creierea unui aparat de comandă unică, pentru producția forestieră și valorificarea produselor (industria și comerțul) care constituie un organism unitar — economia forestieră — și în sfârșit organizarea învățămîntului silvic și cercetărilor științifice.

Tot cu prilejul acelei sesiuni, d-l C. Horia Lazăr, directorul Regimului Silvic, a formulat nevoile imediate ale pădurilor: ridicarea lor în plan, amenajarea și oprirea fărâmițării, subliniind și nevoia unei statistici corecte.

D-l Dăm. Grozescu, directorul Ameliorărilor și P. A. S. a formulat principiul continuității în materie de restaurare a terenurilor degradate; iar

D-l I. Comaniciu, în calitate de președinte al Consiliului Tehnic, a accentuat principiul întangibilității domeniului forestier.

La instalarea sa, ca Administrator al C.A.P.S.-ului, D-l At. C. Nedăricovici (28 Februarie), a trasat ca linie directoare, adîncirea activității forestiere pe sectoarele ei tehnic, comercial, social și profesional: ridicarea producției forestiere pe baze științifice; valorificarea rațională a produselor pădurii printr-o mai bună comercializare, ame-

liorând mijloacele de transport și modernizând fabricile; îndrumarea și sprijinirea populației dela sate, folosind-o în lucrările pădurii și în fabrici și aprovizionând-o cu materialul necesar, observând în deosebi atelierele micilor industriași; sprijinirea cooperativelor și mai ales a cooperativelor de muncă etc.

Cam acestea sunt luminile sub care s'a anunțat a trăi pădurea pe anul 1938.

Linii permanente, programatice și de doctrină, stau la dispoziția oricui, înscrise fiind, ca țeluri finale, în legile de înființare sau organizare a instituțiilor forestiere cum și în regulamentele lor de aplicare sau de serviciu.

INFĂPTUIRI CONCRETE

Deși o delimitare absolut rigidă a realizărilor este imposibil de făcut, deoarece multe din faptele demne de semnalat sunt opera sprijinului reciproc ce și-au dat instituțiile noastre forestiere, totuși, vom semnala, în cele ce urmează, realizările de ordin tehnic, economic, social și juridic, ce au încununat anul 1938, spicuind din rapoartele sau dările de seamă obișnuite încheerii anului *).

Consiliul tehnic.

Forul nostru superior, a lucrat cu asiduitate și tăcere — ca totdeauna dealtfel — la îndrumarea tehnicei, culturii și economiei pădurilor, veghind cu tenacitate la respectul legilor și doctrinei silvice.

Nefiind încă în uzul său publicarea dărilor de seamă a activității, numai cine a răsfoit dosarele a putut să vadă cât de laborioasă și fructuoasă e activitatea acestui organ — numit pe nedrept numai „consultativ“ al Ministerului Agriculturii și Domeniilor.

În anul expirat, Consiliul Tehnic a dat 697 avize și 234 încheieri, privind o soartă mai bună a pădurilor țării.

*) Datele și informațiile cuprinse aci le datorim D-lor Ing. consilivici: Gh. Năstăsescu, Președintele Consiliului Tehnic al Pădurilor, At. G. Nedelcovici, Administratorul Casei Pădurilor Statului, C. Horia Lazăr, directorul Regimului Silvic, Dem. Grozescu, directorul Ameliorărilor și P. A. S.; V. N. Stinghe, decanul Facultății de Silvicultură și directorul I.C.E.F.-ului, și G. Minescu dela Institutul Național al Cooperării mi le-au pus la dispoziție cu toată bunăvoința.

În materie de legiferare silvică, Consiliul și-a dat contribuția sa prețioasă la proiectul de lege al circulației materialului lemnos și s'a străduit să găsească soluțiuni înțelepte pentru o viitoare legiferare, în chestiunea atât de delicată a opririi pe cale administrativă a exploatărilor și a continuității în materie de exploatare a suprafețelor mici de pădure.

Oridecâteori a fost nevoie, Consiliul Tehnic — poate spre surpriza multora care îl gratulează cu „imobilitatea“ — a făcut descinderi la fața locului, spre a se edifica perfect de starea reală a lucrurilor și a tine contact cu realitățile pădurii.

Consiliul Tehnic a avut la conducerea sa, în anul 1938, până la 1 Septembrie, pe d-l Consilier silvic Ioan Comaniciu, un pasionat luptător pentru cauza pădurilor, care, prin retragerea la pensie, a lăsat scaunul său unui alt iubitor și cunoscător al nevoilor pădurii, d-lui consilier silvic Gh. Năstăsescu.

Casa Pădurilor Statului (C.A.P.S.).

O gospodărie înțeleaptă cere în primul rând să se cunoască precis ceea ce se gospodărește și să aibă, întocmite la zi, planurile de exploatare. În ștergerea treptată a punctului negru ce-l are încă gospodărirea patrimoniului forestier al Statului, în anul expirat s'au executat pe teren lucrări de ridicare în plan pentru circa 30.000 ha, definitivându-se la birou planuri ridicate anul trecut în suprafață de 18.000 ha. Pentru accelerare, s'a întrebuițat și metoda antreprizei, dându-se spre ridicare suprafața de 71.000 ha, din care s'a terminat deja pe teren lucrări pentru 30.000 ha.

În ce privește amenajarea pădurilor, s'au cules pe teren datele pentru 186.868 ha, continuând la birou lucrările necesare.

Din patrimoniul pădurilor Statului s'a pierdut în 1938 o suprafață de circa 20.000 ha care a trecut în gospodăria mănăstirilor și a adăogat, prin cumpărare, o suprafață de circa 400 ha.

S'au construit 60 km de cale ferată îngustă, s'au executat terasamente pentru alți 35 km și s'au refăcut 78 km.

În ce privește clădirile, a căror construcție din nou sau renovare este o arzătoare nevoie și o permanentă dorință atât a conducerii cât și a șefilor de ocoale, s'au putut începe și termina câteva construcții de reședințe și cantoane în cuprinsul Direcțiilor: Iași, Bacău, Constanța, București, Pitești și Lugoj.

Campania vie și susținută, pornită încă din 1924, pentru o mai bună cultură a pădurilor, a putut înregistra în cursul anului expirat următoarele cifre: 18.700 ha împăduriri artificiale pe suprafețele tăiate ras, completări, înobilări de masive și refaceri de arborete degradate; 21.300 ha îngijiri de arborete tinere, degajări de semințișuri, etc.; 43.500 ha curățiri și rărituri; 1.050 ha culturi de pepinieră (semănături

noui, repicaje, întrețineri etc. cu o producție de 116.000.000 puieti apti pentru plantat : 98.000 kg recoltări de semințe diverse și 4.850 hl ghindă.

La capitolul culturii rașionale a pădurilor se menționează străduința indirectă a C.A.P.S.-ului, pentru ameliorarea golurilor de munți în vederea sporirii capacității lor de producție și apărarea pădurilor de pericolul pășunatului. S'au executat în acest scop, în anul expirat, lucrări de distrugerea încăpănului, ienuperului, inerbări artificiale, fixări de răpi, drenaje, adăpători, stâni, etc.

Contribuind la opera începută tot de C.A.P.S. pentru dezvoltarea „conștiinței forestiere”, prin mijlocul „serbării arborilor” a pus, gratuit, la dispoziția Prefecturilor, Străzii Tării și Comandamentului premilitar circa 6.000.000 puieti. Pentru încurajarea plantațiilor, a acordat de asemenea gratuit, la diverse instituțiuni și particulari 14.000.000 puieti și 35.000 kg semințe de diverse specii.

Valorificarea pădurilor C.A.P.S. a cunoscut în anul expirat o foarte activă campanie. S'a desfășurat aproape integral materialele restante la 1 Aprilie 1938, iar posibilitățile pe 1938/39 sunt în majoritate exploatare și valorificate.

Aprovizionarea autorităților a necesitat 41.500 vagoane lemn de foc, puse la dispoziție la timp și în perfecte condițiuni. Pentru aprovizionarea Capitalei și înlăturarea speculei, C.A.P.S.-ul, de comun acord cu Ministerul Economiei Naționale, a adus în depozitele sale 16.300 vagoane lemn de foc.

Printre marile contracte ale C.A.P.S.-ului, semnalăm pe acela cu C.F.R. pentru traverse, stâpi de telegraf, grinzi de poduri, cherestea și chiar lemn de foc, contract care se ridică la valoarea de 164.000.000 lei.

Fabricile C.A.P.S. au debitat în total 74.000 m.c. cherestea, iar pentru nevoile M.A.N. 430 m.c. cherestea de aviație, fiind încă în curs de debitat 600 m.c.

Privind în ansamblul ei problema exploatărilor și valorificării, e interesant de reținut că regia C.A.P.S. a ocupat în 1938 un procent de 63%, iar antrepriza numai 37%.

În calitate sa de cea mai mare întreprindere forestieră, C.A.P.S.-ul a condus și politica salariilor personalului întrebuințat, obținând, pe cât a permis împrejurările, o reală îmbunătățire. E suficient să remarcăm încadrarea în buget a avansurilor onorifice cu vechimea de 2 ani și echivalarea salariilor personalului tehnic (conducători, brigadierii și pădurarii) cu cele corespunzătoare conducătorilor, picherilor și cantonierilor din Ministerul Lucrărilor Publice. De asemenea, personalul angajat temporar a cunoscut un tratament omeros ridicându-i-se salariul la nivelul celor bugetari.

Cunoscut fiind că o muncă efectivă cere și un utilaj bun și îndestulător, C.A.P.S.-ul s'a străduit a înzestra ocoalele cât mai mult — în raport cu restricțiile bugetare ce i s'a cerut — cu uneltele și instrumentele necesare.

Vorbind de înzestrări și de năzuințe spre progres, este locul să

menționăm sprijinul și înțelegerea acordată de către C.A.P.S. altor instituții forestiere, cum este în special I.C.E.F.-ul și învățământul silvic.

Socotind personalul I.C.E.F. cu o cheltuială de 4.700.000 lei, Secția silvică a Școlii Politehnice cu o subvenție de 1.800.000 lei, școlile de brigadieri și pădurari, cu o subvenție de 300.000 lei, în plus plata funcționarilor detașați la diverse instituții forestiere care se ridică la circa 7.500.000 lei. C.A.P.S.-ul s'a înscris astfel, pe anul 1938, la rezolvarea problemei permanente a progresului tehnic și științific al economiei forestiere și la pregătirea personalului silvic cu o sumă de cel puțin 14.300.000 lei.

Direcțiunea Regimului Silvic.

Creațiune a legilor de administrare a pădurilor din 1930 și de cea de organizare a Ministerului Agriculturii și Domeniilor din 1936 în vederea controlului, îndrumării și coordonării tuturor normelor juridice forestiere, Direcția Regimului Silvic, înnumărându-și cu anul 1938 al IX-lea an de existență, a înfăptuit cele ce urmează:

S'au studiat și perfectat 1938 amenajamente și revizuiți în suprafață de 279.491 ha dintre care 92 ale Statului în suprafață de 114.843 ha (51%), 181 ale diverselor persoane juridice în suprafață de 87.047 ha (32%) și 763 ale particularilor, în suprafață de 47.601 ha (17%).

Îmbucurător este că 60% din suprafața de mai sus s'a amenajat în codru și numai 40% în crâng.

S'au făcut 750 inspecții la pădurile particulare pentru constatarea regenerărilor pe o suprafață totală de 296.294 ha.

În aplicarea legii pădurilor necesare apărării naționale s'au întocmit lucrările pentru declararea acestor păduri în 52 județe, dintre cari s'au definitivat pentru 28 județe — suprafața declarată ridicându-se la 3.243.920 ha — iar pentru 24 județe lucrările sunt în curs.

Este foarte important de remarcat că în 40 din cele 52 județe zona de apărare s'a extins pe întreg teritoriul județului.

În aplicarea legii de protecție, s'au instituit 51 perimetre în suprafață de 27.488 ha.

Lupta grea a corpului silvic s'a dus — și se va mai duce încă — contra tendinței defrișerilor și distrugerii pădurilor prin pășunat. Anul 1938 înscrie în istoria acestei lupte un punct luminos datorat de speranțe în viitor.

Din 39 cereri de defrișare, ale diversilor proprietari de păduri, s'au aprobat numai 11, în suprafață totală de 77,58 ha, iar în ce privește pășunatul s'a luat hotărârea eroică de a intra în legalitate, rezistând cererilor de admitere a pășunatului în păduri. Pentru evitarea unei pagube în economia vitelor s'a admis — ca măsură tranzitorie — examinarea riguroasă la fața locului a cererilor din regiunile cu populație nevoiașă de către o comisie alcătuită din prefectul județului și un inspector silvic. Pe baza constatărilor acestor comisii, anul 1938 a mai înregistrat deci calamitatea pășunatului în

menționăm sprijinul și înțelegerea acordată de către C.A.P.S altor instituții forestiere, cum este în special I.C.E.F.-ul și învățământul silvic.

Socotind personalul I.C.E.F. cu o cheltuială de 4.700.000 lei, Secția silvică a Școlii Politehnice cu o subvenție de 1.800.000 lei, școlile de brigadieri și pădurari, cu o subvenție de 300.000 lei, în plus plata funcționarilor detașați la diverse instituții forestiere care se ridică la circa 7.500.000 lei, C.A.P.S.-ul s'a inseris astfel, pe anul 1938, la rezolvarea problemei permanente a progresului tehnic și științific al economiei forestiere și la pregătirea personalului silvic cu o sumă de cel puțin 14.300.000 lei.

Direcțiunea Regimului Silvic.

Creațiune a legilor de administrare a pădurilor din 1930 și de cea de organizare a Ministerului Agriculturii și Domeniilor din 1935 în vederea controlului, îndrumării și coordonării tuturor normelor juridice forestiere, Direcția Regimului Silvic, înnumărându-și cu anul 1938 și IX-lea an de existență, a înfăptuit cele ce urmează:

S'au studiat și perfectat 1035 amenajamente și revizuirii în suprafață de 279.491 ha dintre care 92 ale Statului în suprafață de 114.843 ha (51%), 161 ale diverselor persoane juridice în suprafață de 87.047 ha (32%) și 763 ale particularilor, în suprafață de 47.601 ha (17%).

Îmbucurător este că 60% din suprafața de mai sus s'a amenajat în codru și numai 40% în orășug.

S'au făcut 750 inspecții la pădurile particulare pentru constatarea regenerărilor pe o suprafață totală de 290.294 ha.

În aplicarea legii pădurilor necesare apărării naționale s'au întocmit lucrările pentru declararea acestor păduri în 52 județe, dintre cari s'au definitivat pentru 23 județe — suprafața declarată ridicându-se la 3.943.920 ha — iar pentru 24 județe lucrările sunt în curs.

Este foarte important de remarcat că în 40 din cele 52 județe zona de apărare s'a extins pe întreg teritoriul județului.

În aplicarea legii de protecție, s'au instituit 51 perimetre în suprafață de 27.483 ha.

Lupta grea a corpului silvic s'a dus — și se va mai duce încă — contra tendinței defrișerilor și distrugerii pădurilor prin pășunat. Anul 1938 înscris în istoria acestei lupte un punct luminos datorat de speranțe în viitor.

Din 39 cereri de defrișare, ale diversilor proprietari de păduri, s'au aprobat numai 11, în suprafață totală de 77,58 ha, iar în ce privește pășunatul s'a luat hotărârea eroică de a intra în legalitate, rezistând cererilor de admitere a pășunatului în păduri. Pentru evitarea unei pagube în economia vitelor s'a admis — ca măsură tranzitorie — examinarea riguroasă la fața locului a cererilor din regiunile cu populație nevoiașă de către o comisie alcătuită din prefectul județului și un inspector silvic. Pe baza constatărilor acestor comisii, anul 1938 a mai înregistrat deci calamitatea pășunatului în

pădure în 89 comune pentru un număr de 2.475 vite mari și 22.475 oi.
Să reținem aceste cifre și să urmărim evoluția dispa-
riției pășunatului în păduri.

Paralel cu prohibirea pășunatului s'a lucrat și pozitiv pentru ameliorarea pășunilor existente și încurajarea culturilor de nutrețuri artificiale. Astfel, s'a executat un început de curățenie a invaziei de vegetație lemnoasă inutilă în munții jud. Sibiu pe suprafață de 116,82 ha făcută de inginerii silvici mai mult cu titlul de experiență, deoarece suprafața de ameliorat numai în acea regiune este de 900 ha, care, după estimăția Direcției Regimului Silvic ar costa circa 30.000.000 lei, adică peste 3.000 lei de fiecare ha.

În ce privește încurajarea culturilor de nutrețuri artificiale, anul 1938 a înregistrat culturi noi pe suprafața de circa 743.000 ha *).

Pentru aplicarea dispozițiilor legale privitoare la dreptul de preempțiune al Statului, la pădurile moșnenesti și composesorale, Direcția Regimului Silvic a semnalat totdeauna cazurile de transmisiune de proprietate moșnenească sau composesorală fără ca Statul — recte C.A.P.S.-ul — să-și poată exercita dreptul din cauza lipsei de fonduri. În anul expirat, d-l Ministru G. Ionescu-Sisești, un susținător și apărător recunoscut al patrimoniului forestier, a decis să se cum-
pere un număr de 830 drepturi, reprezentând o suprafață de 145,52 ha din diferite composesorate ale jud. Hunedoara și jud. Ciuc, plătindu-le din fondurile de preempțiune ale Ministerului, urmând să le treacă apoi în patrimoniul C.A.P.S.-ului.

Fie ca acest laudabil început să aducă în avuția păduroasă a Statului cât mai multe suprafețe jinduite de diverși acaparatori.

Din diversa activitate a Direcției Regimului Silvic spicuem mai departe: lucrările statistice; lucrările de întocmire a hărții pădurilor țării la scara 1/100.000 în curs de definitivare; aplicarea legii de organizare a corpului silvic; publicarea anuarului corpului silvic ingineresc; lucrările referitoare la comisia avansărilor; recunoașteri de agenți silvici în în conf. cu art. 56 C. S.; organizarea examenului de subinspector; îndrumarea și controlul învățământului silvic mediu și inferior, asupra căruia vom reveni mai departe, etc.

În anul 1938 s'au primit în corp 17 ingineri stagiați, s'au pensionat 12, au decedat 2, situația la 31 Dec. 1938 fiind:

747 ingineri în serviciul Ministerului Agriculturii și Domeniilor;

143 ingineri în serviciul altor Ministere;

86 ingineri liberi profesioniști;

86 pensionari, în total deci:

1062 ingineri silvici.

Mai reținem numărul mic de inspectori silvici avansați în anul

*) Cifra ne-a pus-o la dispoziție Serv. de studii și statistică din Ministerul Agriculturii și Domeniilor.

1938 (numai 5) prin intrarea în dispozițiile legale, după care numărul avansaților la alegere să fie egal cu al celor avansați la vechime, normă care a declanșat nemulțumiri, memorii și... promisiuni de modificare a articolului incriminat.

În materie de legislație silvică, Direcția Regimului Silvic a alcătuit proiectele necesare pentru decretul lege asupra circulației materialului lemnos și decretul lege pentru modificarea și completarea art. V și X din legea pădurilor de protecție, ambele promulgate în cursul anului 1938.

Direcția ameliorărilor și pădurilor administrate de Stat.

Creațiunea cea mai tânără dintre instituțiunile noastre forestiere, născută prin legea de organizare a Ministerului de Agricultură și Domenii din 1936, a ieșit din nevoia arzătoare de a se lucra direct și efectiv la sporirea domeniului forestier, prin punerea în valoare a terenurilor degradate sau creiarea de noi păduri, pentru a se oferi o mai bună gospodărire a pădurilor moșnenesti, composesorale și a persoanelor juridice, cum și pentru o mai rațională folosire a pășunilor împădurite.

Cu toate greutățile începutului și a modului general de lucru în administrația noastră publică, această nouă instituție a putut să înscrie, în dezvoltarea sa, următoarele înfăptuiri pe anul 1938 :

S'au făcut plantațiuni pe terenuri degradate pe o suprafață de 7.015 ha dintre cari 5.067 ha sunt executate de proprietarii interesați cărora li s'a acordat puieti gratuit în valoare de 4.415.000 lei.

Deasemenea, s'au făcut plantațiuni în regiuni de stepă (perdele de protecție) și în regiuni insalubre (asanarea mlaștinilor) pe o suprafață de 364 ha, întrebuintându-se 1.127.000 puieti în valoare de lei 224.600, puși la dispoziție gratuit de Stat.

Foiosind serbarea sădirii arborilor, care s'a consacrat în mod serios ca o zi a grijei pentru păduri, s'a plantat suprafața de 1.182 ha, întrebuintându-se 8.745.000 puieti, plantațiunea făcându-se cu concursul premilitarilor, străjerilor și elevilor dela diferitele școli. Păstrându-se tradiția, puietii au fost puși la dispoziție gratuit.

Pentru asigurarea plantațiunilor și stingerea torenților s'au executat 267.048 m.l. cleonaje și gărdulețe de sprijin; 19.910 m.c. baraje de piatră uscată; 57.000 m.l. împrejmuiri pentru apărarea plantațiilor.

Îmbucurător, nu este aci numai cifra, ci și constatarea că mare parte din aceste plantațiuni și opere de artă sunt făcute de proprietari sub conducerea organelor Statului.

Pentru continuarea operei începute, s'au inventariat încă 70.126 ha de terenuri degradate, care adăogate la cele inventariate deja dau un total de 192.354 ha.

S'au constituit perimetre noi în suprafață de circa 10.000 ha,

făcându-se lucrările pregătitoare pentru constituirea a încă 29.100 ha și s'au întocmit proiecte definitive pentru 3.167 ha.

S'au plantat, în colaborare cu autoritățile administrative 403.000 puieți de talie înaltă, pe zonele drumurilor, pe o lungime de 3.600 km puieți acordându-se gratuit de către Stat.

S'au întocmit lucrări pentru valorificarea posibilității anuale la pădurile administrate de Stat, în suprafață de 22.000 ha.

S'au întocmit amenajamente pentru suprafața de circa 200.000 ha și s'au făcut plantațiuni și însămânțări, în vederea regenerării porțiunilor exploatare, pe suprafață de 21.201 ha.

Din fondurile Eforiilor de pășuni s'au întocmit studii de transformare în pășuni în suprafață de 23.911 ha; amenajamente silvico-pastorale în suprafață de 26.004 ha și s'au făcut lucrări de îmbunătățire a pășunilor pe suprafața de 21.000 ha.

Cunoscând că problema regenerării și a punerii în valoare a terenurilor degradate nu se poate ataca simțitor fără material de împădurire, s'a dat o deosebită grijă culturilor de pepinieră. Așa de exemplu în anul 1938 s'au cultivat în total (pepinierile Statului, administrate de Stat și particulare) suprafața de 1403 ha cu o capacitate de 122.266.000 puieți apti și 170.956.000 inapți de plantat.

Tot în vederea intensificării regenerărilor și culturilor de pepinieră, s'au recoltat în total 1.064.000 kg semințe diverse și 6.352 hl ghindă.

Pentru a face față la nevoile din ce în ce mai mari de personal, în achitarea onorabilă a îndatoririlor ce singură și-a impus, Direcția Ameliorărilor a recurs la metoda echipei volante pentru toate genurile de lucrări, cu deosebire pentru lucrările de inventariere a terenurilor degradate și a lucrărilor de pepinieră și plantațiuni. Această metodă a dat posibilitate Direcției să folosească cât mai efectiv personalul tehnic existent, să atace problema ameliorărilor în cât mai multe puncte și să-și formeze un lot de tehnicieni din care se vor recruta buni șefi de Ocoale.

Lipsa de personal însă a fost încă foarte viu simțită la această Direcție, dela care, mai mult decât în altă parte, pământul țării desgolit și ruinat așteaptă o grabnică refacere.

Cooperația forestieră.

O instituție relativ veche, dar mereu nouă, dat fiind că înainte de a lucra efectiv în domeniul material al economiei, trebuie să lucreze adânc, foarte adânc chiar, în cel spiritual, al educației, cooperația forestieră, — ca toate ramurile genului cooperatist, de altfel, — a avut în anul 1938 o viață sbuciumată. Diferitele forme de organizare au oscilat, ridicând cooperația chiar la aceea a unui organism cu totul unitar, ridicat la rangul de minister, spre a pune cooperația pe același plan de egalitate cu celelalte organisme de viață publică.

Această ascensiune de scurtă durată s'a cristalizat apoi într'un „Institut Național al Cooperăției”, care să-i permită deasemenea a se organiza și desvolta unitar.

Continuându-și activitatea pe domeniul producției și al circulației produselor, noua conducere a destinelor cooperăției, a activat mai mult ca în trecut asupra originii răului de care suferă ideea și realizarea cooperatistă la noi. Așa de exemplu, s'a lucrat foarte intens în rândul tineretului, ideea cooperăției fiind prezentă oriunde este vorba de o pregătire intelectuală și de educație în genere. Școalele de toate gradele, începând chiar cu acelea de copii mici, străjeria și premilitarismul, au fost obiectul unei deosebite atenții pentru infiltrarea ideii și chiar pentru practica cooperăției. Statute pentru funcționarea practică a cooperativelor școlare, lecțiuni conforme noii programe analitice și profesori speciali destinați sau recomandați de Institutul Național al Cooperăției au lucrat stăruitor pentru formarea și dezvoltarea ideii și simțirii cooperatiste.

Cooperăția în țara noastră, unde comerțul și industria sunt atât de înstrăinate, este — am putea spune fără exagerare — singurul sistem care ne-ar putea salva din înstrăinarea unei enorme avuții naționale și pentru aceasta greselile sau imperfecțiunile nu trebuie încriminate ori taxate ca incurabile, ci explicate și înțelese, ca inerente faze ale unei noi educații.

Am crezut necesar această foarte sumară incursiune în viața noii discipline, deoarece prea adesea s'au adus învinuiri „altarului” în sine, nesocotindu-se greșit, sau mai degrabă neînțelegându-se imperfecțiunea „slujitorului”.

Nu susțin cu aceasta iertarea cu orice preț, iertarea creștină, a greselilor, în special a celor fondate pe rea credință, dar doresc a stăruii asupra unor neîndreptățite învinuiri de ordin principial și a încuraja pe toți colegii noștri cari slujesc în domeniul cooperăției forestiere cari — ca toți pionerii ce lucrează în câmp arid și împrejurări vitrege — au nevoie de îmbărbătare. Și susțin aceasta, cu atât mai puternic și convins, cu cât ne este tuturor cunoscut că în tot sectorul economiei românești, comerțul și industria lemnului este cel mai înstrăinat, neputând pune capăt acestor triste stări de lucruri, decât prin cooperăție.

Vom lăsa noului Institut Național al Cooperăției să-și publice datele, neanticipând asupra lor, rămânând cronicarului să se completeze cu câteva cifre privitor la cooperăția forestieră pe 1938.

Putem nota totuși, că în cursul anului 1938 Coop. forestieră a contractat dela C.A.P.S parchete în valoare de circa 15.000.000 lei și că din 240 cereri de exploatare prin cooperative s'au aprobat numai 24.

În rândurile de mai sus nu am făcut decât a ne achita de datoria de a însemna cât de puțin, din sbuciumul ei, pe răbojul unui an și de a o înmăra și simți lângă noi, când facem apelul soldaților apărători și slujitori ai pădurii.

Institutul de cercetări și experimentație forestieră (I. C. E. F.)

Luptând încă cu greutate și rămânând încă neînțeles, noul institut de progres tehnic și științific al economiei forestiere înnumără al V-lea an de când năzuiește o așezare temeinică cu local propriu, înzestrare strict necesară și personal suficient.

Cu laboratoare adăpostite prin îngăduința Școlii Politehnice, cu sumar utilaj, lipsind adesea chiar elementarul, cu personal insuficient — și acela în perioada de formațiune — I.C.E.F.-ul își deapănă și el istoria dezvoltării — modest dar conștient de rolul și viitorul său — însemnând următoarele împliniri pe anul 1938:

În tendința de a se desvolta cât mai mult pentru cunoașterea realităților culturii forestiere din diversele regiuni caracteristice ale țării, s'a putut înființa în anul expirat o nouă stațiune „Dobrogea” cu sediul la Comarova—Constanța, pentru toate problemele ce le ridică în special stepa dobrogeană. Stațiunea este instalată — să credem provizoriu — în cantonul forestier al C.A.P.S.-ului din acea localitate. În pepiniera înființată la această stațiune se pun mari speranțe pentru ameliorarea producției lemnoase în genere și în special pentru înlocuirea ulmului obișnuit cu o specie mai repede crescătoare și mai rezistentă atacurilor de insecte și ciuperci.

În domeniul cercetărilor, membrii Institutului își întocmesc și publică lucrările lor originale, în mod obișnuit în Analele I.C.E.F. (Seria I-a de publicațiuni). Volumul anului expirat, în momentul de față sub tipar, a putut cuprinde lucrările:

1. Cercetări asupra nisipurilor din Oltenia, de Dr. C. Chiriță;
2. Exigentele nucului american față de sol, de Dr. C. Chiriță;
3. Studiul solurilor forestiere după tipurile naturale de arboret, de Dr. C. Chiriță.
4. Cercetări asupra umidității solurilor forestiere, de Dr. C. Chiriță.
5. Monografia piscicolă a râului Coșoca, de Dr. At. Haralamb și M. Ene.
6. Alte două stațiuni de tisă în jud. Buzău, de Dr. At. Haralamb.
7. Câteva stațiuni noi de mojdrean, de Dr. At. Haralamb.
8. Cercetări asupra greutateii lemnului de foc, de Prof. Stinghe și Ing. A. Constantinescu.
9. Studii fenologice din jurul Bucureștiului, de Dr. A. Rădulescu.

Tot în domeniul studiilor și cercetărilor Institutului, semnalăm lucrările publicate :

10. „Experiențe în materie de ameliorațiuni alpine, lucrări și rezultate preliminare” a d-lui At. Haralamb (Nr. 27, Seria II, 1938).
11. „Contribuțiuni la flora Cadrilaterului”, a d-lui S. Pașcovschi (Nr. 28, Seria II, 1938).

12. „Hibrizi între *Alnus glutinosa* și *A. incana*“, a d-lui S. Pașcovișchi (No. 29, Seria II, 1938).

13. „Ridicările topografice speciale pentru studiul terenurilor în alunecare“ a d-lui D. Drâmbă (No. 30, Seria II, 1938).

14. „Vehicule cu roți pneumatice pentru tracțiunea animală“, idem a d-lui D. A. Sburlan (No. 31, Seria II, 1938).

15. „Contribuțiuni la studiul pădurilor inaccesibile în România“ a d-lui D. A. Sburlan (No. 32, Seria II, 1938).

16. M. Petcuț și Gr. Eliescu: Cauzele uscării frasinului din pădurea Comarova (Nr. 33, Seria II, 1938).

Lucrările I.C.E.F. inițiate și conduse pe întreg anul expirat se vor vedea în detaliu în darea de seamă respectivă.

Laboratoarele și oficiile institutului fiind la dispoziția acelorora cari se preocupă de tehnica și știința forestieră, au putut da și executa în anul expirat peste 200 analize și consultațiuni, privind în genere: analize de soluri, rețete pentru combateri de insecte sau atacuri de ciuperci, relațiuni asupra calităților și defectelor lemnului, cum și indicațiuni asupra modului de comportare a diverselor esențe în problema împăduririlor.

Intre acestea din urmă, remarcăm asistența Institutului (depășind o consultațiune obișnuită) pentru crearea de perdele de protecție în Dobrogea pe proprietățile: I. Stânculeanu, Gr. Berindei și Maria Martiniuc, care constituie pentru Institut trei puncte de experimentație.

Deasemenea s'a continuat experiențele în legătură cu ameliorarea pășunilor din golurile de munte.

Intre lucrările de popularizare, gata de publicat, cităm:

Indreptar asupra legilor noastre silvice, a d-lui I. C. Demetrescu.

Cunoștințe despre cheresteaua de rășinoase, a d-lui D. A. Sburlan.

Insectele vătămătoare lemnului, a d-lui Gh. Eliescu,

Cultura plopului repede crescător, a d-lui A. Rădulescu,

Câteva obiecte din lemn pentru gospodăria săteanului, a d-lui Tr. Heroiu,

Institutul fiind însărcinat să organizeze, prin d-l Prof. V. N. Stinghe, secția forestieră a expoziției din 1939, s'au alcătuit un număr de 10 diorame, a căror executare a redus simțitor lucrările obișnuite ale muzeului silvic.

Pentru coordonarea lucrărilor Institutului ca și pentru verificarea și punerea la punct a vederilor deosebite asupra studiilor ce se publică, Institutul ține ședințe comune săptămânale sau bilunare. În cursul anului expirat s'au ținut 27 ședințe unde s'au expus și discutat 24 referate în afară de numeroase comunicări și chestiuni administrative.

Biblioteca I.C.E.F. cu un număr de 3.400 volume în 1937 și sporită cu încă 600 volume pe 1938, a fost consultată în anul expirat de numeroase persoane.

Invățământul silvic.

Secția E dela Școala Politehnică, care reprezintă învățământul silvic superior a devenit în urma raționalizării învățământului academic din 1938, „Facultatea de Silvicultură“, încadrată tot la Școala Politehnică, confirmându-se ca decan tot d-l Prof. V. N. Stinghe.

Numărul elevilor ingineri silvici în cursul anului expirat a fost de 141. Au luat diploma 12 ingineri și s'au admis în anul I 26 elevi.

Anul 1938 a cunoscut aceeași tendință de îmbunătățire a cursurilor și materialului didactic, dar a rămas și pe acest an nerealizată năzuința veche și îndreptățită de a se înzestra școala cu păduri pentru nevoile studenților și catedrelor.

În cursul anului expirat, d-l Dr. D. A. Sburlean a primit confirmarea binemeritată de profesor la catedra de Drumuri forestiere, herăstrae etc.

Invățământul mediu reprezentat prin școala de conductori silvici „Casa Verde“-Timișoara a avut ca populație școlară 68 elevi (inclusiv practicanții). Au absolvit 11 din cei 14 candidați, 3 fiind respinși. S'au admis în anul I 30 elevi din 142 candidați.

Invățământul inferior, reprezentat prin cele două școli de brigadieri dela Brănești-Ilfov și Gurghiu-Mureș, au avut un număr de 164 elevi (83 la Brănești și 81 la Gurghiu) din care au absolvit 67 (30 la Brănești și 37 la Gurghiu). În anul I au fost admiși 80 (46 la Brănești și 40 la Gurghiu) din cei 391 înscriși (189 la Brănești și 202 la Gurghiu).

Invățământul inferior s'a completat, în anul 1938 prin înființarea a două școli de pădurari la Brănești-Ilfov și Căiuți-Bacău, — realizare de foarte mult dorită și necesară —, admitându-se un număr de 69 elevi (35 Brănești și 34 Căiuți).

Semnalam ca deziderate permanente și nerealizate, atât pentru învățământul mediu cât și pentru cel inferior: înzestrarea școlilor cu păduri pentru nevoia pregătirii elevilor și completarea catedrelor cu personal didactic.

La acest capitol al învățământului, care în fundamentul său cuprinde ideea mare a pregătirii profesionale, menționăm că 10 ingineri silvici se află la studii de specializare în străinătate (7 în Germania, 3 în Franța) și un student la Nancy, bursierul Societății „Progresul Silvic“ (bursa Moșandrei). Din ei, la finele anului 1938, s'a înapoiat din Germania d-l Ing. N. Ghelmeziu după ce și-a susținut, la Berlin, teza de doctorat în domeniul Tehnologiei lemnului — cu un admirabil succes.

Societatea „Progresul Silvic“.

Bătrâna noastră Societate „Progresul Silvic“ nu poate fi trecută cu vederea, atunci când este vorba de realizări pe tărâmul silviculturii, deoarece ea cuprinde — asociați prin interese comune — pe toți inginerii silvici din țară, contribuind, de multe ori hotărâtor, la rezolvarea problemelor de economie forestieră națională. Lăsând dării de seamă anuale sarcina de a intra în detalii, spicuim din activitatea ei următoarele:

A administrat averea prin cele două comisii: Govora: C. P. Georgescu, N. N. Caragea, D. Grozescu și C. Emanoil; Carmen Sylva: Gh. Luțescu și Al. Butoi.

A reprezentat interesele corpului în C.A.P.I.R. prin: M. Drăcea, Gh. Năstăsescu, D. Grozescu, M. P. Florescu și Horia Lazăr și a trimis delegați, dintre membrii consiliului de administrație, la diversele asociații sau manifestări, unde pădurea și corpul silvic aveau ceva de spus sau de revendicat.

A contribuit la amendarea proiectelor de legi menționate la activitatea Direcției Regimului Silvic și a examinat anteproiectul de lege pentru organizarea Corpului tehnic.

A reușit în acțiunea sa de a introduce în programa analitică a învățământului primar și normal lecțiuni privitoare la pădure și economia forestieră în general (Mon. Of. No. 156 și 229.933).

A acordat D-ului Ing. At. Haralamb premiul G. Crăciunescu, pentru lucrarea sa asupra terenurilor degradate, conform concursului publicat. Deasemenea a acordat D-ului Ing. N. Mateescu, azi pensionar, o recompensă pentru împăduriri efectuate în timpul activității sale.

Celor cari au scris în materie de propagandă forestieră a distribuit în total suma de 34.500 lei.

La adunarea generală obișnuită, a debătut următoarele probleme:

1. Exploatarea pădurilor pe bază de raport susținut, și
2. Creditul forestier.

A organizat cel de al 5-a ciclu de conferințe la cercul de studii forestiere, ținându-se în sala de festivități a Societății un număr de 10 conferințe.

A început construcția unui sanatoriu la Amara-Ialomița, în folosul brigadierilor și pădurarilor și a achiziționat un teren la Sinaia.

A scos în 11 caiete, organul său de publicitate „Revista Pădurilor“ cu un total de 1184 pagini, cuprinzând probleme și rezolvări pentru diversele manifestări ale economiei forestiere și corpului profesional.

A îmbogățit biblioteca sa cu un număr de 218 volume (totalul fiind de 5116), consultată fiind de 376 împrumuturi și 641 de cititori în sala ei de lectură.

A tipărit lucrările: „Pășunea și golul alpin“ de D-I Ing. At. Haralamb și „Considerațiuni asupra patrimoniului forestier al țării“ de D-I Prof. M. Drăcea.

Privind cifrele în ansamblul lor, putem spune că excepționând suprafața trecută în folosul mănăstirilor, a cărei cedare legală aparține anului 1937, patrimoniul forestier a cunoscut în anul expirat o viață mai liniștită și de simtitoare activitate pentru îmbunătățirea lui.

Să sperăm că pădurile cedate mănăstirilor — cari au fost cele mai bune din regiunile respective — vor contribui indirect la dezvoltarea unui alt sector al vieții noastre publice și nu vor procura cronicarilor prilejul să însemne regretul smulgerii lor din patrimoniul C.A.P.S.

Avizele Consiliului Tehnic, legea circulației materialului lemnos, începuturile de îmbunătățire a pășunilor, restrângerea pășunatului, înmulțirea culturii nutrețurilor artificiale, dezvoltarea pepinierelor silvice, extensiunea plantațiilor și a lucrărilor în terenurile degradate etc etc., ne vorbesc îmbucurător de o vădită activitate în domeniul culturii și de o poziție hotărâtă pentru conservarea pădurilor.

Lipsa de fonduri, prin concentrarea lor la M. A. N., și lipsa de personal au făcut să se înregistreze și anul acesta, o mică activitate în sectorul construcției de imobile și mai ales construcții de șosele forestiere, care ar fi însemnat, pe lângă activitatea la cultura pădurilor, adevărata notă de avânt și stare prosperă.

FORȚA SOCIALĂ A INSTITUȚIILOR FORESTIERE.

Nu există gen de activitate care să nu aibă racord cu viața. Pe măsură ce activitatea devine mai necesară, pe aceeași măsură se dezvoltă căpătând importanță și diferențându-se în complexul organizării vieții sociale. Și vice-versa: o activitate care nu este cerută și absorbită de realitatea socială, lăncezește și treptat dispare.

Este de un deosebit interes deci să privim instituțiile noastre forestiere, viața lor deci, în raport cu viața socială. Din compararea câtorva elemente, an de an, se va vedea oscilațiunile deci importanța sau neînsemnătatea lor.

Un studiu sub acest aspect ar fi foarte interesant, dar nu este locul a-l face aci și nici interesul nostru, care este limitat numai la fragmentarea viață a unui an. Ne vom întreba deci: ce

au însemnat instituțiile noastre forestiere pentru viața socială pe anul 1938?

Pentru a răspunde, vom înfățișa câteva cifre cari reprezintă viața însăși a instituțiilor și puțința de a da viață din viața lor: personalul cu care lucrează și quantumul cheltuielilor, care după buget, la instituțiile producătoare, trebuie să fie cel puțin egal cu al veniturilor —, numărul lucrătorilor ce oferă munca lor și primesc plata dela aceste instituții, quantumul produselor consumate de populația satelor sau orașelor sau acelea oferite gratuit, modul distribuției și calitatea personalului pentru a servi model de viață populației în mediul înconjurător, etc. sunt elemente de apreciere a forței sociale a instituțiilor noastre forestiere.

Pe anul expirat aceste instituțiuni au avut conform bugetelor respective un total de 7545 funcționari, bugetari și diurniști, cari au executat un buget la cheltueli de circa două miliarde lei.

Din aceste cheltuieli, s'a întrebuințat în special în mijlocul populației rurale o sumă de circa 485 milioane, care ar face peste 12 milioane zile de lucru, socotite în mediu cu 40 lei pe zi.

În ce privește quantumul produselor absorbite de nevoia obștească vom remarca :

Conducându-ne după actele de punere în exploatare la pădurile Statului pe anul 1938/39, parchetele respective trebuiau să ofere populației consumatoare: 1.759.000 m.c. lemn de lucru (între care 551.000 m.c. foioase, restul rășinoase) 7.037.000 steri lemn de foc și 573.000 grămezi crăci. Cam acesta ar fi deci quantumul anual al produselor de care beneficiază publicul.

Cu date mai aproape de realitatea folosinței adevărate vom semnala, că, în cursul anului 1938 s'a distribuit, gratuit, atât pentru proprietarii particulari, instituțiuni, elevii diferitelor școli și premilitari cu ocazia serbării sădirii arborilor, cât și pentru asanarea regiunilor insalubre, plantarea șoselelor și terenurilor degradate, de către C.A.P.S. 20.000.000 puieți și 35.000 kg semințe de diverse semințe și de către Direcția Ameliorărilor 10.300.000 puieți, iar pentru satisfacerea nevoilor în lemn de construcție sau foc C.A.P.S. a distribuit de asemenea gratuit, materiale în valoare de circa 24.000.000 lei.

Pe linia de gândire expusă mai sus subliniem că un număr de circa 7000 funcționari din totalul celor arătați locuiesc și își exercită misiunea lor în mijlocul satelor fiind, prin chiar viața și profesiunea lor, spre folosul populației inconjurătoare.

Intre inginerii silvici găsim mulți directori sau animatori ai Căminelor culturale cum și ctitori la zidirea lăcașurilor de închinare. C.A.P.S.-ul are, la câteva din centrele sale mari de exploatare, modele de organizare pentru îmbunătățirea vieții lucrătorilor, cari pot fi date exemplu de operă socială (Vișeu și în special Curtea de Argeș).

Aceste cifre și mențiuni cred că sunt concludente, dacă nu de forța, cel puțin de importanța socială a instituțiilor noastre forestiere.

DELEGAȚII ÎN STRĂINĂTATE ȘI OASPEȚI STRĂINI LA NOI.

Lumea forestieră străină a luat contact cu problemele și conducătorii destinelor forestiere române în următoarele împrejurări :

În cursul lunii Mai s'a ținut la Praga ședința anuală a C.I.B.-ului, la care a participat din partea comerțului Românesc d-nii: Prof. V. N. Stinghe și Ing. I. G. Dumitrescu.

În cursul lunii Iulie un grup de 7 ingineri silvici și 26 studenți sub conducerea D-lui Prof. V. N. Stinghe, au vizitat diverse regiuni forestiere caracteristice din Cehoslovacia.

D-l ing. D. Drâmbă, ca membru al comisiei pentru unificarea metodelor de încercarea lemnului (comisiune instituită de Congresul Uniunii Internaționale a Institutelor de Cercetări forestiere din 1936) a participat, la lucrările numitei comisii, care au avut loc la Helsinki și Puhkariju în cursul lunii August.

D-l Prof. M. Drăcea, secretar general al Ministerului Agriculturii și Domeniilor, a fost delegat de acest minister să reprezinte România la congresul internațional de tehnologia și utilizarea lemnului, care și-a ținut ședințele la Bruxelles, în cursul lunii Septembrie. Cu prilejul acestei călătorii D-sa a mai vizitat laboratoarele de tehnologia lemnului din Eberswalde (Germania), Paris, Nancy și Princess Risborough (Londra).

D-l Consilier Nicolae Nedelcovici a participat la reuniunea Comitetului Internațional Permanent al Carbonului Carburant care și-a ținut ședințele la Paris, în cursul lunii Octombrie.

În cursul lunii Octombrie s'a ținut la Stockholm ședința anuală a E.T.E.C.-ului, la care a participat din partea țării noastre d-nii A. G. Nedelcovici și I. G. Dumitrescu.

În cursul lunii August, D-l Inginer Octavianus Farsky dela Institutul forestier din Brno (Cehoslovacia) a vizitat țara noastră, condus fiind de colegii dela C.A.P.S. și I.C.E.F.

În aceeași lună am mai fost vizitați de D-l Bergogne, ofițer de ape și păduri în Franța.

ACȚIUNE EXTRAOFICIALĂ.

Pe tărîmul literaturii forestiere românești, semnalăm, în afară de publicațiile arătate deja, următoarele lucrări apărute în 1938 :

Cartea Pădurarului (Mică Enciclopedie silvică elementară), Ed. „Viața Forestieră”, Buc. 1938, pag. 300.

At. Haralamb: *Consolidarea și punerea în valoare a terenurilor degradate*. Tip. Bucovina, București, 1938, pag. 32.

M. Popescu-Spineni: *Pădurea României*. Tip. Cartea Românească, Cluj, 1938, pag. 392 (Extras din Revista Geografică Română).

M. Popescu-Spineni: *Economia forestieră a României*, Tip. Tiparul universitar, Buc. 1938, pag. 40.

N. Pașcovici: *Molidul ca lemn de rezonanță din pădurile Fondului Bis. ort. român al Mitropoliei Bucovinei*, Cernăuți, 1938, pag. 44.

Gr. Vasilescu: *Basinul mediteranean ca piață de desfacere a lemnului românesc și concurența cu țările vecine (1929—1936)*.

Mălăescu A.: *Canalul Radimna*, Ed. „Viața Forestieră”, Buc. 1938

Ilie C. Demetrescu: *Problema creditului forestier sub condițiile românești*. București, 1938, 28 pagini.

Ilie C. Demetrescu: *Finanțarea economiei noastre forestiere*. 1938, București, 16 pagini.

În cursul anului expirat și-au continuat apariția revistele: *Viața Forestieră*, *Cuvânt Forestier*, *Prietenii Codrilor*, *Curierul silvic*, *Carpați*, *Revista Vânătorilor și Stâna*, al căror cuprins au tangență cu pădurea și cu slujitorii ei.

În presa cotidiană, conducându-ne după cronica D-lui Cezar Cristea făcută lunar în coloanele Revistei Pădurilor, s'au

publicat circa 400 articole referitoare la păduri, cele mai numeroase fiind în: Curentul (93), Universul (53), Viitorul (23), Argus (34), Porunca Vremii (23), Neamul Românesc (26), Timpul (17), Ordinea (20).

O acțiune de o deosebită importanță pentru răspândirea literaturii forestiere în străinătate o duce în liniște, cu modestie și perseverență încă de 5 ani, d-l Ing. Ilie C. Demetrescu, semnalând-o regulat în revista cu caracter internațional „Forstliche Rundschau“.

FAPTE DIVERSE.

Corpul silvic a putut vedea sau lua acte de:

Sărbătorirea octogenarilor D. R. Rusescu și Gh. Nicolau, făcute din inițiativa unui grup de camarazi, cu care prilej Societatea „Progresul Silvic“ le-a înmănat câte o adresă omagială.

Șefii instituțiilor forestiere au luat hotărârea lăudabilă și fructuoasă de a ține „ședințe de coordonare“ pentru punerea la punct a diverselor chestiuni de interes general forestier. Pe cât se pare însă, aceste ședințe nu s'au ținut atât de regulat cum cerea nevoia.

Au fost distinși un număr important de colegi cu diverse decorațiuni și anume:

Cu „Steaua României“: 2 ingineri silvici în gradul de comandor; 2, în gradul de ofițer; 3, în gradul de cavaler.

Cu „Coroana României“: 1 ing. silvic în gradul de comandor; 5, în gradul de ofițer; 26, în gradul de cavaleri.

Cu „Meritul Agricol“, în grad de cavaler, 8 colegi.

CONSIDERAȚIUNI FINALE

Am privit anul forestier mai mult sub prisma vieții instituțiilor noastre forestiere, căutând să pătrund, pe cât posibil, mai în adâncuri, de oarece viața nu este numai ceea ce se vede sau se desfășoară la suprafață, ci și ceea ce nu se arată și se agită în interior.

Am strâns la un loc: directive, deziderate, înfăptuiri și lacune din viața tuturor instituțiilor, căci numai la un loc ele pot cu adevărat să viețuiască și numai la un loc privindu-le, ne

putem da seama de vigoarea ori anemia, de unitatea ori discordanța lor.

Am preferat cifra și rezultatul practic, expunerii vagi și teoretice, de oarece în epoca prefacerilor, când viața constructivă este un comandament hotărîtor, sectorul economiei forestiere va avea să-și dea seama, mai mult ca oricând, de contribuția lui efectivă, la ridicarea noului edificiu al economiei naționale.

Nu pretind să fi reușit a prinde toate gândurile bune și înfăptuirile pozitive, cum nici toate piedicile și insuccesele.

Am voit însă să țin pas cât mai mult cu realitatea, să o adun cât mai precis și să o înfățișez cât mai obiectiv.

Dela această poziție obținem cunoașterea adevărată, orientarea și îndreptarea sigură, cum și siguranța pașilor în viitor.

Pădurea pare a face în spiritul public al anului 1938 un pas apreciabil spre concepția unui bun care nu este destinat a satisface interese numai imediate și numai personale.

Năzuind mereu spre culmi mai senine, să dorim pe 1939 mai bun și mai rodnic.

Das Forstjahr 1938.

L'année forestière 1938.

L'année 1938 a amené avec lui un changement dans la situation politique de la Roumanie, et en même temps de grands espoirs pour le sort et l'avenir de la forêt et de l'économie forestière. Ce qu'il n'a pas été démenti.

Ainsi l'article porte à notre connaissance le fait d'une diminution considérable de la pratique du pâturage en forêt. Puis on montre que pour limiter les coupes délictueuses, l'Administration forestière a obtenu un décret-loi concernant le contrôle de la circulation du bois exploité.

Le marché intérieur du bois a été caractérisé, en général, par une demande soutenue, à prix fermes, et même à tendances de hausse.

Les exportations du bois roumain se sont maintenu au niveau de l'année 1936. Les prix, dans la première moitié de l'année — quand le marché a été calme — ont connu des baisses; mais, dans la deuxième moitié, sont redevenus fermes.

En reste, l'auteur de l'article nous donne un tableau intéressant sur l'activité remarquable des diverses formations et institutions forestières du pays.

COMENTARII—INSEMNAȚI

O LIPSĂ SISTEMATICĂ A RĂRITURILOR IN ROMÂNIA

de ILIE C. DEMETRESCU

Fără îndoială că silvicultura românească merge pe drumul normal al intensificării sale. Imprejurările — bine folosite de oameni — o impun, dându-i și o notă particulară dela vreme

Fig. 1. — Arboret de fag nerărit. Margine de drum perfect închisă în chip natural.

la vreme. Este deosebit de interesant și de instructiv cum și-a schimbat înfățișarea acea cultură după ambianța politică și economică a țării.

In vremea de dureroasă amintire a exproprierilor de te-

renuri mai mult sau mai puțin goale din cuprinsul pădurilor, cuvântul de ordine a fost: „Plantați, băeți, numai, plantați!” Pe această cale, am căutat să salvăm ceea ce se mai putea salva din gura lupului. În asemenea împrejurări, cantitatea s'a impus înaintea calității. Salcâmul la câmpie și dealuri mici, molidul la munte și coline înalte au fost calul de bătae al silvicultorului român. Este epoca recordurilor de sute de hectare plantate pe an și pe ocol. Pentru binele pădurilor noastre să nădăjduim că asemenea vremuri vor aparține de-acum istoriei.

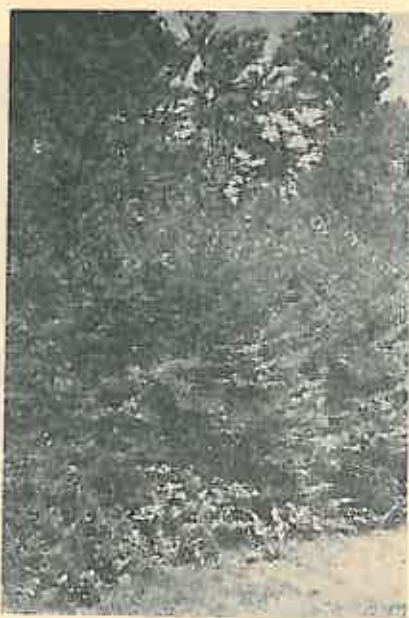

Fig. 2. — Arboret de fag nerărit. Margine exterioară, perfect închisă în mod natural.

Perioada de reconstrucție, ce ni se deschide, impune, fără îndoială, o altă orientare. În locul cantității și a șablonului, trebuie repusă calitatea și lucrul bine cumpănit dela împrejurare la împrejurare.

Nevoia de îmbunătățire a compunerii și creșterii arboretelor, cât și aceia de ridicare a veniturilor imediate, face să se vorbească astăzi cu crescândă stăruință despre rărituri, ca preocupare normală a adevăratului silvicultor.

În urma bunelor îndemnuri pornite de sus, s'a și pășit în acești din urmă ani la o făgăduitoare acțiune de rărituri; mai întâi la Stat — spre a nu mai vorbi de Fondul religiosar bucovinean, unde răritura își are tradiție — și apoi la câțiva proprietari particulari. Prețul relativ ridicat al lemnului, cu tendință de statornică creștere, constituie o împrejurare deosebit de favorabilă pentru extinderea practicei răriturilor.

Am avut prilejul să văd în acești din urmă 6—7 ani mai multe păduri de Stat și particulare în care se practicaseră rărituri.

Fig. 3. — Arboret de fag rărit și elagat artificial. Margine exterioară, cu totul deschisă acțiunii vătămătoare a vântului.

Nu vreau să mă oprec asupra câtorva cazuri care se înfățișează mai curând ca tăeri în crâng cu rezerve, la vârste foarte mici. Acestea sunt cazuri de greșeli grosolane, dacă nu chiar de fraudă, săvârșite — cum se întâmplă adesea ori — în numele unei frumoase idei.

Caracteristica mai tuturor răriturilor văzute, este o deosebită iubire a lucrului. Prin aceasta s'a pus fără îndoială, adevărata temelie a unei practici ce va trebui să devină cât de curând lucrare curentă în cele mai multe dintre pădurile noastre. Latura tehnică a lucrului își are însemnătatea sa esențială; dacă însă, lucrarea e pornită din iubire și e însuflețită de dragoste — așa cum se cere în general în silvicultură —

s'a făcut deja foarte mult. Eventualele greșeli se vor îndrepta cu ușurință. Nu voim deci, să lovim și să descurajem bunele gânduri, dacă vom releva, în cele de față, și o lipsă de concepție în general dominantă la noi în materie de rărituri și o altă de ordin tehnic, întâlnită aproape constant la mai toate operațiunile acestea văzute de noi.

Răritura reprezintă una dintre operațiunile culturale și anume cea mai importantă. Prin practicarea sa urmărim, în primul rând, favorizarea celor mai de viitor, celor mai prețioși arbori ca esență și formă de creștere. În a doua linie, se va

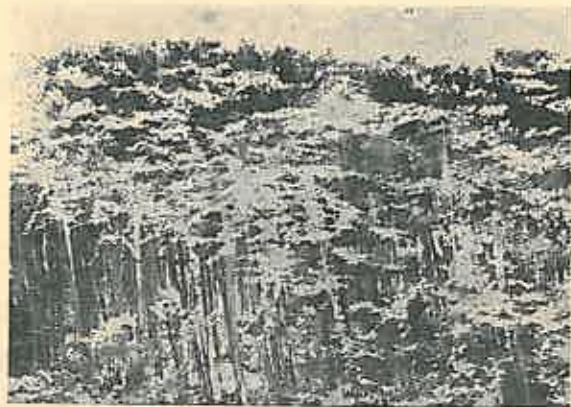

Fig. 4. — Arboret de fag rărit și elagat. Margine de drum cu manta de vânt în formație, pe cale naturală.

lua în seamă și realizarea unui venit suplimentar, până la vremea tăerilor propriu zise de regenerare. Atunci când latura aceasta financiară trece pe primul plan, depășind pe cea culturală, răritura își pierde cel mai esențial din caracterele sale, devenind o tăere anticipată camuflată.

Favorizarea arborilor prețioși și de viitor oprți, rezultă prin faptul excluderii dela masa și viețuirea comună a elementelor bolnave, mai inferioare ca esență, formă, creștere, etc., și care condiționează în rău viețuirea celor alese. Operațiunea de rărire face ca arborii de viitor să întâmpine o concurență mai redusă în sol și în cea ce privește lumina, să se individualizeze în oarecare măsură, devenind mai rezistenți

față de diversele pericole: doborâturi și rupturi de vânt, zăpadă, chiciură, incendieri, etc.

O singură rezervă se poate face, pentru cazul pătrunderii luminii în arborete și expunerii la insolație a arborilor cu coaja subțire (fag, frasin, etc.).

În afară de aceasta, stațiunea și în special solul, încearcă la rândul lor o schimbare mai mult sau mai puțin decisivă pentru viața viitorului arboret, prin rărirea practică. În noua

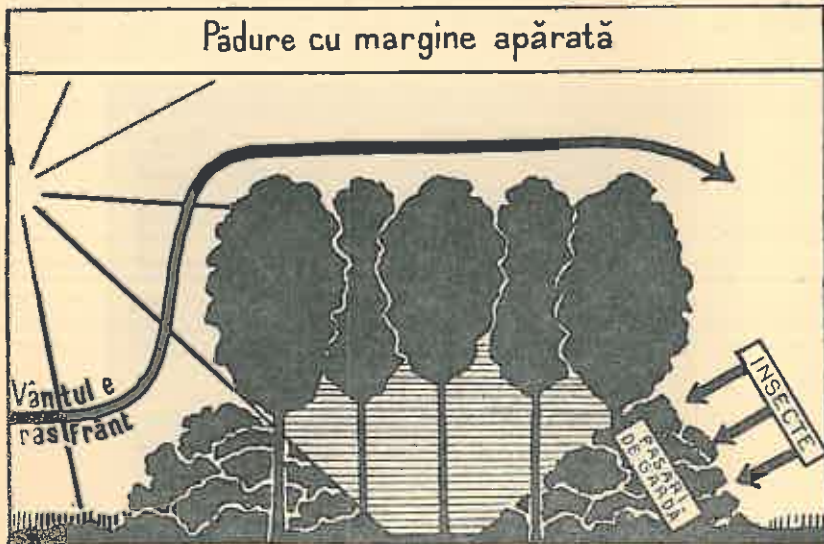

Fig. 5. — Adaptare după: Hugo Keller, So lebt die Waldgemeinschaft. 1. Heft „Biologische Gemeinschaftskunde“. 45 Tafeln. Verlag Ernst Wunderlich, Leipzig.

situație, au acces la sol în mai largă măsură decât altfel: lumina, căldura, și ploile mai mici, vântul. Înraurirea acestor factori climatici și mai ales felul cum noi o apreciem, este deosebită, după firea fiecărui factor și după împrejurări.

Lumina poate face ca să se desvolte ramuri inferioare pe trunchiul arborilor să ia naștere și să cresacă arbuștii, ierburile și semințișul pădurii în mai mare măsură decât până aci. Apoi, în unire și cu căldura poate activa descompunerea pătorei moarte — lucru foarte important în locurile cu for-

mațiuni de humus acid — ca și dezagregarea rocilor din sol. Lumina, căldura, unite cu vântul, pot svânta solurile cu exces de umiditate. Pe de altă parte, accesul în mai mare măsură și al ploilor mici, ridică gradul de umiditate al solului în stațiunile cu frecvente ploi de acestea.

Din aceste puține lucruri — asupra cărora nu putem insista aicea — rezultă că nu putem admite aprioric concepția atât de răspândită în lumea practicienilor noștri, că

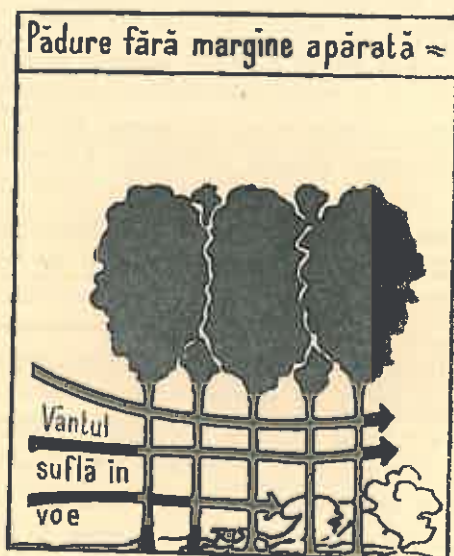

Fig. 6. — Adaptare după: Hugo Keller, So lebt die Waldgemeinschaft, 1. Heft „Biologische Gemeinschaftskunde“, 45 Tafeln. Verlag Ernst Wunderlich, Leipzig.

ori și ce răritură este bine venită. Lucrul depinde de scopul urmărit, de condițiunile staționale date și de felul răriturii, adică de chipul cum facem ca influența dominantă să fie a unuia sau altuia dintre factorii climatici amintiți.

Sub raportul tehnic, o mare lipsă sistematică a răriturilor noastre o constituie puțina atențiune care se dă pătrunderii vântului în arboret. După cum se știe, o insuficiență aproape constantă a mai tuturor stațiunilor noastre păduroase se referă la scăzutul grad de umiditate a solului și a aerului.

Răriturile vor trebui să țină seamă în primul rând de această dată a problemei. Ele vor trebui, deci, să fie de așa manieră conduse, încât acest factor să fie influențat în sens favorabil, adică mărit pe cât va fi posibil. Lucrul se poate realiza prin deschiderea arboretului în sens vertical spre a face cu puțință accesul la sol și în interiorul arboretului, chiar a celor mai mici ploi¹⁾ și ținerea lui închisă, dacă nu chiar închiderea lui voită pe lături, pentru a bara intrarea vântului în interiorul arboretului, atât de păgubitor pentru economia apei din sol și aer. N'am întâlnit un singur caz măcar, dintre multele rărituri vizitate, în care să se fi avut această grje. Pretutindeni, laturile exterioare ca și marginile liniilor somiere și ale drumurilor din porțiunile rărite erau nu numai rărite, dar chiar cu arborii rămași frumos elagați artificial. Lucrul acesta meticolos poate să denote o mare iubire pentru pădure și prin aceasta să impresioneze. El este însă păgubitor pentru ideea de mai bună condiționare a vieții arboretului de viitor.

O atare situație, de arboret deschis pe lături la acțiunea vântului, a fost asemănată și calificată de unii autori germani, drept *Trockenschuppen*, adică șopron pentru uscat, cum ar fi, de pildă, în cazul foilor de tutun.

Ori unde s'a făcut o atare greșeală, trebuie să se treacă fără întârziere la repararea lucrului, prin plantațiuni artificiale de margine sau în sub-etaj, pe o bandă de o oarecare lățime, dealungul laturilor exterioare și chiar al liniilor somiere

1) O oarecare îmbunătățire a condițiilor de umiditate din sol rezultă și prin faptul că răritura reduce concurența dintre arbori în spațiul sistemului radicular.

Profesorul Albert dela Academia forestieră dela Eberswalde arată, pe cale experimentală, cum crește umiditatea solului în urma unei rărituri potrivite. Într'un arboret de pin silvestru de 25 de ani, pe sol relativ uscat, a putut stabili că solul în porțiunea, în care s'a practicat o răritură moderată, marchează o creștere mijlocie a gradului de umiditate cu 10%, până la 40 cm. adâncime (Z. f. Forst- und Jagdwesen 1915, pag. 241). Cifra aceasta pare neînsemnată la prima vedere. Trebuie să ținem însă, seama, că ea reprezintă o creștere a rezervii permanente de apă din sol cu 6 l pe metru patrat și că umiditatea aerului a încercat și ea o creștere, ca și indestularea arborilor. Știm, doară, că aceste mărimi: umiditatea solului, a aerului și consumul de apă al arborilor cresc sau scad oarecum paralel, între anumite limite, se înțelege.

și drumurilor din interiorul arboretelor. În cece privește marginile, pot aduce admirabile servicii, molidul, fagul, carpenul, la munte și la coline înalte, stejarul, carpenul, salcâmul și diverși arbuști dela colinele mijlocii în jos. În sub-arboret se pot introduce esențe cu un temperament de umbră sau semi-umbră: brad, fag, carpen, diverși arbuști.

Cele arătate aicea în legătură cu deschiderea marginilor de pădure așezată pe teren mai mult sau mai puțin orizontal, au oarecare valabilitate și în cece privește coastele sau culmile de munți și dealuri. În acest caz, pătrunderea vânturilor orizontale în arboret se face prin stratul de coronamente spart în urma răriturilor.

Silvicultura românească, mai mult ca ori care alta, impune un necruțător război împotriva vântului și o continuă aducere aminte a cece Germanii numesc atât de sugestiv: Windmantel.

Mai sunt însă și alte pericole, pe care le înlătură și avantajii pe care le prezintă, o atare închidere a marginilor pădurii: obstacol în calea insectelor, azil pentru păsările și vânat în general, păstrarea climatului propriu pădurii, etc. și asupra cărora nu putem insista în acest loc. Acel Windmantel devine, în această mai largă accepție, Waldmantel.

Eine gewöhnliche Unzulänglichkeit der Durchforstungen in Rumänien.

Un défaut fréquent des éclaircies en Roumanie.

L'auteur attire l'attention spécialement sur un défaut fréquent d'ordre technique, remarqué dans les travaux d'éclaircies: l'ouverture des peuplements à l'action dangereuse du vent.

Son importance est grande, car l'humidité du sol et celle de l'atmosphère se trouve un peu partout dans la région de la plaine roumaine en conditions minimales.

L'auteur est d'avis qu'il faut intervenir toute de suite pour réparer le mal, à l'aide des plantations le long de la lisière des peuplements ouverts.

INDUSTRIA ȚĂRĂNEASCĂ A LEMNULUI

de Ing. VASILE V. VASILIU

Contam până nu de mult drept o țară bogată în material lemnos. Ultimele statistici ne arată însă că situația este mai rea decât ne-am fi putut închipui; capitalul lemnos al țării este atacat. Trebuie deci organizată din timp și cu strășnicie economisirea lemnului, dacă vrem să nu ne trezim la un moment, nu prea îndepărtat, fără materiale lemnoase necesare unor întrebuințări cari nu permit nici o altă înlocuire.

În cele ce urmează ne vom ocupa de o industrie țărănească a lemnului, pe care o vom examina sub două aspecte ale ei:

- a) risipa de material lemnos ce se face,
- b) risipa de timp și muncă românească față de rentabilitatea mai mult decât redusă a acestei industrii.

Voi lua în considerare industriile țărănești pe care am avut ocazie să le cunosc mai în deaproape: băniceritul, gânjurăria, rudăria și șindrilăritul.

În cele de mai jos, nu mă voi ocupa însă decât de primele două.

Băniceritul

Bănicerii sunt locuitori cari se ocupă cu confecționatul banițelor.

Banița e măsura obișnuită la munte, unde dublu decalitrul (banița de câmpie) nu este cunoscut și servește atât la măsurătoarea produselor cât și la păstratul lor.

În Oltenia și în special în partea muntoasă, poate servi mai bine la portul pe cap.

În mod obișnuit se fac:

banite cu capacitate de 20 și 30 litri,
băncioare cu capacitate de 10 litri,
căpețe cu capacitate de 2 și 3 litri.

Bănicerii lucrează de preferință la tulpină, adică pe loc în pădure; își instalează atelierul acolo unde au cumpărat câte un fag, fie cu totul în picioare, fie numai trunchi de lucru. (Vezi figura 1).

Fig. 1. — Atelier de băniceri în pădurea Mucreasca jud. Vâlcea (proprietatea Mănăstirei Frăsinei).

Ei întrebunțează lemnul în trunchi de 2—3 m. după cum „merge” și după mărimea banițelor pe cari vor să le scoată.

După ce au doborât arborele și l-au curățit de crăci, îl scurtează — pentru confecționatul vacăliilor — în trunchi de 1,80—2,00 m. lungime, după cum permite materialul, ocolindu-se ciaturile mai mari, iar pentru confecționatul fundurilor în trunchi de 60—80 cm. lungime.

Pentru confecționarea vacăliilor, cu ajutorul toporului și penelor, trunchiul sunt crăpați pe rază, în jumătăți, sferturi, optimi și chiar șasesprezecimi după grosimea trunchiului, astfel că cea mai groasă parte să aibă cam 4—6 cm. Aceste bucăți sunt numite „așchii”.

Așchiile sunt subțiate din picioare sau pe „măgar” din gros cu securea până ajung grosimea de 1 cm. După aceea

sunt culcate pe tejghea și subțiate mai departe cu barda, fin, având grije să nu se trunchieze fibrele, până ajunge la grosimea de 5—7 mm. după lățimea așchii și volumul ce va avea banița. (Vezi figura 2).

Dacă lemnul are fibră torsă, se subțiază așchia pe fibră.

Așchiile odată ajunse a fi subțiate, se așează dealungul, lângă un foc puternic, protăpitate ca să stea în lățimea lor și să le bată căldura focului. Ele sunt lăsate astfel cam 5—10 minute până încep să-și schimbe culoarea și să iasă apa din ele, apoi sunt luate și băgate în tejgheaua bănicerilor.

Fig. 2. — Așchia este subțiată cu securea.

Aceasta constă dintr'un fier gros de 8—10 cm. zimțuit ca o rașpă, având la un capăt o manivelă cu ajutorul căreia se poate învârti deasupra unui buștean de care e fixat, astfel că poate cu greu permite introducerea unei așchii. Prin trecerea forțată a așchii caldă dela foc prin tejghea se zdrobesc cu zimții fibrele de pe fața interioară și astfel se obține curbura dorită.

Trecerea prin tejghea e operațiunea cea mai delicată și trebuie la timp și repede făcută, căci dacă lemnul nu este destul de bine încălzit, sau dacă a stat prea mult la foc, devine casant. La această operație iau parte 3 lucrători: unul bagă și împinge

așchia în teșghea, al doilea învârte mânerul, al treilea trage așchia care ese din teșghea gata îndoită colac (vezi fig. 3). Imediat după ce a fost scoasă din teșghea, așchia astfel îndoită, este prinsă în clește pentru a o fixa apoi cu cue provizoriu. Pentru a fi transportați mai ușor, colacii se bagă unul în altul.

Confecționatul fundurilor se face din trunchiurile cele mai groase, astfel ca întregul fund să poată eși dintr'o singură bucată. Se scurtează la 60—80 cm. și apoi încep să se crape tangential, scotându-se dintr'un trunchiu cam 8—12 bu-

Fig. 3. — Așchia este băgată în teșghea, de unde este scoasă colac.

căți funduri groase de 1,5—2 cm. Ca și în cazul așchiilor, blănile pentru funduri se subțiază mai întâiu cu securea, apoi cu barda.

Acestea sunt lucrările ce se fac pe teren. Apoi atât colacii cât și fundurile sunt transportate, pe cai sau cu spinarea, acasă, unde lucrarea este definitivată prin încheere (vezi fig. 4). Această operație constă din:

a) Cusutul văcaliei pe măsura ce o are fiecare maestru, corespunzând unei anumite capacități, bătându-se un rând de cue în văcălie, pentru a-i da o anumită deschidere.

b) Se așează apoi, ca la 1 cm deasupra marginii de jos

a văcăliei, fundul, care între timp a fost tăiat rotund după urma făcută cu o capră (compas primitiv). El este prins între două cercuri subțiri de aceeași grosime cu văcălia și cam de 1 cm., din cari unul rămâne sub fund, iar altul în interior pe fund.

c) Se bate „țăvreaua“ o bucățică de lemn cu scopul de a întări încheetura văcăliei.

Astfel banița este gata.

Fig. 4. — Transportul văcăliilor pe cai (dela Gurguiata la Bărbătești, jud. Vâlcea).

Căpețelelor și bănicioarelor mai mici se obișnuiește a le pune și mâner rotund, tăiat dintr'un capăt de văcălie stricată.

Confecționatul banițelor se face de preferință în timpul iernei, dar se continuă în tot timpul anului, bănicerii neavând nici o altă ocupație, gospodăria sărăcăcioasă de munte răpindu-le prea puțin timp și numai la epoca cositului fânurilor.

Sunt între bănicieri maștri renumiți cari caută să-și fe-rească arta, neadmițând pe lângă ei decât pe ai casei.

În județul Vâlcea cei mai buni maștri bănicieri sunt în satele Gurguiata, Tisa, Bărbătești, Muereasca.

În pădure la o teighea se asociază de obicei câte două echipe pentru a se ajuta la muncă.

O echipă de trei oameni poate lucra într'o zi, în afară de doborâtul arborelui și scurtatul în trunchi, cam 15—20 văcălii.

Acasă, într'o zi de lucru, se pot încheia cam 6—8 banițe.

O baniță se vinde acasă cu 10—12 lei, la târg cu 16—20 lei, iar la câmpie ajung 25—40 lei.

Odată făcut un stoc de 60—70 banițe, capul familiei — maestrul — le duce la târgul săptămânal (în județul Vâlcea -- la Bărbătești), unde le vinde negustorilor, cari le încarcă în căruțe, pentru a le vinde în satele din vale, sau de la câmpie.

Cunoscând că dintr'un metru cub de material bun pot eși cam 13—14 banițe, rezultă că randamentul este foarte scăzut. Socotind apoi munca depusă și prețul de vânzare atât de mic, se poate vedea că nu poate fi vorba de rentabilitate. De toate acestea însă nu ține socoteală munteanul, care are timp ce-i prisosește, timp pe care nu-l prețuește și pe care l-ar putea utiliza cu mult mai mult folos în alte direcții.

Industria băniceritului este încă în floare în Oltenia unde purtatul pe cap, negoțul și tradiția nu îngăduie întrebuițarea altor vase. Astfel anual, mii de metri cubi de lemn de fag de cea mai bună calitate sunt brăcuți și mii de zile de muncă pierdute fără nici un folos real.

Gânjurarii

Gânj se numește o nua mlădioasă, preparată prin pârlire și răsucire, care servește la legat.

Gânjurile se fac, după destinația pe cari urmează s'o primească, din nuele de alun, carpin, mesteacăn, tei, salcie, etc.

Gânjurile de alun se fac pentru legatul plutelor și pentru cercuri de vase.

Pentru aceasta, se taie nuelile de alun lungi de 3—4 m. și groase cam de 2 cm.—3 cm., alegându-se mlădițele curate, fără furcături sau noduri. Tăierea are loc de cu toamna, după căderea frunzei și se poate face și în timpul iernei. Nuelile, astfel tăiate, se fac sarcini și se cară de vale, unde se așează cu vârfurile în apă curgătoare la loc ferit și adâncime de 60—70 cm. Se țin astfel până la întrebuițare.

Fabricația propriu zisă are loc într'o magazie prevăzută cu un cuptor special, construit la o înălțime de 40 cm. Este lung de 3,50 m. și lat de 1,5 m., având într'o parte o firidă lungă în care se face focul. Nu are coș ci numai la fundul său o cărămidă se poate scoate spre a-i da curentul necesar.

Cuptorul are deschiderea în față, fiind lată de 1,50 m. și înaltă de 65—70 cm. La marginea superioară are o șină de fier și dedesupt la un interval de 15—20 cm. o rangă groasă de lemn rotund.

Magazia are în total 12 m. lungime și 5 m. înălțime și este construită din scânduri, sub acoperiș având un rând de blăni pe cari se vor așeza roatele de gânjuri spre păstrare.

Intr'o astfel de magazie lucrează obișnuit cam 3 lucrători. Pentru fiecare lucrător se bate câte un butuc în picioare, înalt

Fig. 5. — Gânjurari cu legături de gânjuri.

de 1 m., care are, la o distanță de 15 cm. dela vârf, o gaură în care este prinsă nuiaua cu ajutorul unui cep de lemn (zăvor) care se bate cu muchia seurei cu care se scurtează nuiaua.

Nuelile, după ce sunt scurse de apă, sunt așezate dealungul în cuptor, toate cu vârfurile spre fundul cuptorului. Se pun până la 400 bucăți într'un cuptor. Când se umple cuptorul, se face foc în firidă, foc care trebuie să fie domol. Pe măsură ce nuelile se încălzesc, se ridică și se pun în intervalul de sus peste rangă, sub șina de fier. Aci se mai țin până sunt gata, cercându-se tot mereu, îndoindu-se dela rangă în jos. Când

coașa crapă pocnind, nuiaua este gata și lucrătorul cuptorar o scoate și o aruncă celorlalți lucrători gânjurari.

Nuiaua e luată și după ce se scurtează pe butuc cu barda până la o lungime de 2,50 cm. se bagă cu partea groasă în gaura butucului, fixându-se cu zăvorul, care e bățut cu muchia bardei. Se ia vârful și se răsuțește pe după mână pe o distanță de 50 cm., curățându-se coaja, și formându-se un ochi prin care se bagă ruda. Aceasta este o bucată de lemn de brad lungă de 1,5 m. și groasă de 1 cm. diametru, curățată de coajă și cu vârfurile tocite. Cu ajutorul rudei se sucește nuiaua, învărtindu-se dela dreapta spre stânga, repede până se ajunge aproape de butuc. Se oprește sucitul, se scoate ruda și după ce se curăță coaja se scoate zăvorul, se încercuește nuiaua și se face un nod ca să nu se desfacă.

14 cercuri se leagă cu a 15 nuia prin două noduri diametral opuse, formând astfel o legătură.

Legăturile se așează în pod, la păstrare.

Vânzarea se face pe loc.

La întrebuințare se bagă fiecare gânj în apă, se moaie jumătate de oră înainte de întrebuințare, devenind astfel maleabile și putându-se face cu ele orice fel de legătură. Se întrebuințează foarte mult la legatul plutelor.

În județul Vâlcea se lucrează în cantitate mai mare gânjuri pentru plutitul pe Olt, în comunele Brezoiu.

Un om poate lucra într'o zi 14—15 legături de gânjuri (numai confecționatul propriu zis, afară de tăiat, transport, muiat, etc.). Lucrătorului cuptorar i se plătește câte 75 bani de legătură. Trei lucrători pot lucra 45 legături pe zi. Revine deci cuptorarului până la 35 lei pe zi.

Pentru gânjurari, cunoscând că se plătește cu 10 lei legătura, pe loc, revin pe zi cam 100 lei, din care se scad cheltuielile de investiție, impozite, etc.

Pentru fabricare, întrebuințându-se nuele de esență moale, sau arbuști, paguba în material lemnos nu este prea mare, însă se prejudiază enorm din punct de vedere cultural

pădurile, brăcuindu-se și stricându-se foarte mult până ce se alege materialul apt pentru fabricația gânjurilor.

În ultimul timp legăturile de plute au început a se face cu sârmă groasă, așa că prețul este în scădere; industria continuă totuși a trăi, dând iluzia unui câștig, acolo unde de fapt nu este decât pagubă de muncă și material.

Hausholzindustrie.

L'industrie paysanne du bois.

L'auteur donne quelques renseignements sur deux des industries paysannes du bois pratiquées en Roumanie.

- 1) La confection des boisseaux.
- 2) La préparation des tiges tortillées d'aune charme, bouleau, saule et tilleul, employées comme lien surtout pour les radeaux.

INLOCUIREA LEMNULUI DE FOC ?

de T. H. CRIVĂȚ

Urcarea prețului lemnului de foc a prilejuit, mai ales în iarna aceasta, atâta discuție și agitație încât Ministerul Economiei Naționale s'a simțit obligat să constituie o comisie, care să ia în studiu această problemă. Rezultatul examinării ei a fost, zice-se, preconizarea introducerii gazelor — de sondă și a metanului, precum și extinderea folosirii cărbunelui drept combustibil casnic. Adoptarea acestei soluții ar fi fost determinată, între altele, și de necesitatea economisirii lemnului, aceasta apărând drept un deziderat al economiei silvice. Astfel se va curma risipa ce se face cu lemnul, ne mai dându-se pradă focului lemne apte pentru alte întrebuințări mai plătite: lucru, construcție, mătase vegetală, etc. ¹⁾.

Problema aceasta a făcut și obiectul unei anchete întreprinsă de revista noastră, la care au ținut să răspundă șase distinși colaboratori ²⁾.

Din majoritatea răspunsurilor date de forestieri reținem următoarele idei: Pădurile noastre vor putea și pe viitor să răspundă consumului crescând din interior. Exploatările și mai ales distribuirea lemnului trebuie însă să fie organizate în acest sens, iar cultura intensificată. Totuși, tendința de ridicarea prețurilor este permanentă, ea fiind isvorită din situații reale ale producției și consumului.

Din desbaterea problemei, pentru cele ce urmează, vom reține doar două atitudini:

1) Cuvântul producătorilor:

Oricât de riguroasă sortare am face, oricât de raționalizat

1) G. I. Ionescu: Inlocuirea lemnului de foc. Revista Pădurilor, Nr. 11/1938, pag. 1015—1017.

2) Revista Pădurilor, Nr. 11/1938, pag. 1010—1034.

ar fi folosit lemnul, tot vom avea suficient lemn de foc. Trebuie deci să-i păstrăm pozițiile. Altfel vom provoca, în mod fatal, sistarea multor exploatări³⁾.

2) Răspunsul consumatorilor:

Știm că prețul lemnului nu poate fi mai scăzut. El este însă prea scump pentru puțința noastră de cumpărare. Noi cerem un combustibil potrivit pungei noastre. Gazele de sondă și metanul sunt cele care corespund⁴⁾.

Acestea sunt pozițiile.

Presupunând că introducerea economică a gazelor de sondă este posibilă (lucru care în trecut s-a spus nu se poate face dintr'odată și nici generalizat), producătorii, în fața acestui concurent aprig, vor mai putea să păstreze pozițiile lemnului?

Răspunsul poate fi afirmativ, dacă se oferă consumatorilor puțința ca consumul lemnului să fie accesibil micii lor puteri de cumpărare.

Acest postulat este realizabil, construind și punând pe piață sobe și mașini de gătit, care consumând puțin lemn, să dea un randament mare⁵⁾.

Așa cum se prezintă situația azi la noi este deadreptul revoltător. Cine nu a văzut, în fiecare an, odată cu sosirea iernii, oameni nevoiași ducând în spinare mașina sau soba făcută numai din tablă, — care odată ce s'a stins focul în ea s'a și răcit? Fără îndoială că cu o astfel de sobă, consumatorul tot are de cumpărat lemne până să-l scoată din iarna în care gerul este uneori așa de mare încât crapă pietrele. Un alt tip de mașină care să contrazică mai mult economicul, nici că mai poate exista.

Avem prin urmare ceva de îmbunătățit.

Perspectivile rele întrezărite pentru lemnul nostru de foc,

3) Gh. Ionescu: op. cit., pag. 1016.

4) L. I. Vianu: Chestiunea combustibilului. Ziarul „Dreptatea“ din 10.XII.1938.

5) Această chestiune a fost atinsă în trecut și de d-l I. Rătan, în răspunsul pe care l-a dat la ancheta revistei. Pag. 1031.

în cazul când nu i se păstrează pozițiile, sunt realități dure-roase în Elveția.

Economia forestieră elvețiană trece azi printr'una din cele mai grave crize, mai ales în cazul lemnului de foc. Parcele întregi nu se mai pot exploata și chiar putrezesc, căci nu mai găsesc cumpărători. Ea este foarte simțită mai ales în regiunile cu supraproducție forestieră — în Prealpi și în Jura — „luând unei populații muncitoare, pe care muncile agricole singure nu ajung s'o hrănească, ocazii de lucru întotdeauna binevenite și adesea chiar necesare“⁶⁾.

Cauzele acestei crize sunt tocmai ceea ce preconizează la noi cei din tabăra neforestieră:

- a) Progresarea altor moduri de încălzire;
- b) Lipsa de adaptare la progresele tehnice a sobelor și mașinilor de gătit cari folosesc lemnul;
- c) Igiena și confortul;
- d) Lipsa de reclamă și de organizare a pieței lemnului din partea producătorilor.

În fața acestei situații grave, o reacțiune viguroasă s'a produs totuși în favoarea lemnului. Ea a fost determinată de:

- a) Consecințele financiare dezastruoase pentru stat și comune, proprietarii cu cele mai mari suprafețe păduroase;
- b) Teamă de a fi lipsiți de combustibilul pe care azi îl importă, în caz de războiu.

Astfel, s'a acționat construind sobe și mașini de încălzit adaptate la progresele tehnice dând un randament mare și fiind igienice și confortabile.

Sistemele moderne de încălzire cu lemn folosite azi în Elveția — multe la număr — pornesc cu toate dela principiul gazeificării lemnului înainte de a fi ars, pentru a se putea trage din el maximum de calorii.

Cât de mult interes poartă forestierii elvețieni acestei probleme, se poate vedea și din faptul că se preocupă chiar de construirea mașinilor și sobelor. Astfel „Journal forestier suisse“, în caietul din luna Mai anul trecut, ne face cunoscut, nu o simplă sobă, ci un sistem

6) M. Dubas: Le chauffage central au bois. Journal forestier suisse. Nr. 5/1938, pag. 105—110.

de încălzire centrală care folosește gazul din lemn. Acesta este imaginat de forestierul elvețian Aubert și constructorul Pahud.

Aparatul ne prezintă în principiu un gazogen de lemne, cu dublu aport de aer primar. Temperatura în cuptorul de ardere atinge 1200° , lemnul fiind transformat în cărbune de lemn, care se descompune și se destilează, dând naștere la un gaz de putere calorifică ridicată, care arde după ce s'a amestecat cu aer secundar. Proporția de cenușă nu-i decât 1%, față de 10—12% în cazul cărbunelui. Aprinderea este ușoară și instantanee: temperatura apei poate fi ridicată dela 20° la 80° cât îi trebuie, în mai puțin de o jumătate de oră. O încărcătură ajunge să funcționeze neîntrerupt 7—10 ore; în acest timp nu este nevoie să fie supravegheat. Temperatura apei din radiator rămâne ridicată mai multe ore după ce s'a stins focul.

Acest aparat este considerat a fi foarte economic. El funcționează cu orice fel de lemn: de rășinoase sau foioase, spart sau rotund, din trunchi sau crăci și chiar deșeuri și rumeguș. Cere însă ca combustibilul să fie perfect uscat, și aparatul să aibă tirajul bine reglat. Altfel randamentul este mic. În bună stare de funcționare, 2 kg. lemn egalează 1 kg. cărbune. În acest caz, din punct de vedere al costului, lemnul apare mai avantajos căci, în timp ce 100 kg cărbune costă 7—9 franci elvețieni, 200 kg brad nu depășește în nici-o regiune 7,5—8,5 franci adus în pivniță. Pentru fag randamentul este superior cu 1/3; însă din cauza prețului lui actual în Elveția, folosirea cărbunelui apare mai avantajoasă.

În Elveția problema tehnică este considerată rezolvată. Pentru viitor nu se va căuta decât să se amelioreze aparatele din punct de vedere al randamentului, solidității, supleții și prețului. Și din punct de vedere economic, folosirea lemnului apare azi avantajoasă, în cele mai multe regiuni ale țării. Elvețienii însă nu sunt pentru moment prea pretențioși. Nu se gândesc să generalizeze sistemele de încălzire de lemn și în orașele mari. Ei însă pretind să constituie regula la țară și în orașele mici, din regiunile împădurite și muntoase, socotind un non sens să vadă folosindu-se cărbunele în regiunile unde lemnul putrezește, nu din cauza prețului de vânzare, ci din neștiința de a-l utiliza.

Pentru încheere, revenim la noi. Partizani ai celor ce preconizează păstrarea pozițiilor lemnului, credem că este mult de lucrat în direcția folosirii și fabricării mașinilor și sobelor,

care să dea un randament mai mare, consumând lemn, cât mai puțin.

In felul acesta vom avea un câștig dublu:

Pe deoparte, pentru consumatori consumul de lemn va fi cu mult redus. Ca urmare, deși lemnul va avea un preț ridicat, el va fi accesibil bugetului lor redus.

Pe dealtă parte, se dă satisfacție și forestierilor cari nu vor mai avea să se plângă că se risipește lemnul dându-se la foc, ceea ce ar trebui să aibă alte întrebuințări.

Soll man das Brennholz ersetzen?

Faut-il remplacer le bois dans le chauffage?

Un écho de la polémique engagée dans la presse roumaine, ayant comme point de départ l'augmentation du prix du bois de chauffage. Etant donné que certaines opinions ont recommandé la substitution du bois par le charbon, ou par les gaz de sonde et méthane, l'auteur, partisan de ceux qui préconisent le maintien de la position du bois, montre qu'il y a un moyen pratique de faire le chauffage au bois assez économique. Il faut tâcher de mettre à la disposition des consommateurs, des poêles et des fourneaux de cuisine à grand rendement et en même temps avec une consommation réduite de bois. Il signale ce qu'on en a fait en Suisse.

DREPTUL ARMELOR IN GERMANIA

de OTTO WITTING

Noua lege germană pentru reglementarea portului armelor, din 18 Martie 1938, se bazează pe următoarele principii :

a) Persoanelor dușmane statului, sau acelor care pot fi bănuite că ar periclita siguranța publică, le este interzisă cumpărarea, posedarea și purtarea armelor și muniției;

b) Persoanelor credincioase statului și acelor care nu pot fi bănuite că ar putea primejdui menținerea siguranței publice, li se garantează unele ușurări cu privire la dispozițiunile restrictive de până acum.

Corespunzător acestor puncte de vedere generale, se pot stabili în special, următoarele dispoziții concrete :

1. Autorizația de cumpărare este necesară numai pentru armele de foc de mână (revolvere, pistoale, etc.) și armele, care cad sub noțiunea uneltelor de război.

2. Toate celelalte arme, în special armele de vânătoare, armele de sport, puștile de tragere la țintă, puștile de calibru mic, puștile „Flober” etc. pot fi achiziționate fără autorizație.

3. Din motive polițienești de siguranță, tinerilor sub 18 ani le este interzisă achiziționarea pe bani a armelor și muniției.

Pentru a nu se împiedeca sportul tragerii la țintă (tir) al tineretului, acesta are libertatea să-și achiziționeze arme cu presiune de aer, de un calibru până la 7 mm.

4. Cumpărarea muniției este liberă și nu e îngrădită nici în privința felului, nici a cantității.

5. Din motive de siguranță publică, portul armelor de foc în mod public este legat și pe viitor de o autorizație polițienească.

O ușurare față de dispozițiunile existente a intervenit prin faptul că permisul de port arme nu se mai eliberează pe un an ci pe trei ani.

Prin aceasta autoritățile polițienești au fost scutite de o muncă administrativă superfluă, iar posesorii de arme, de formalități inutile, precum și de achitarea anuală a taxei de arme.

Taxa pentru acordarea unei autorizații pentru achiziționarea unei arme sau a unui permis de port armă este stabilită la 3 RM.

6. Fabricarea profesională de arme și munițiuni, precum și comerțul profesional cu arme și muniții sunt condiționate de motive na-

ționale, economice, de siguranță și de obligațiunea unui permis, care obligațiunea a fost mult înăspriată față de cea existentă.

Astfel fabricarea armelor și comerțul cu arme este admis numai cetățenilor germani, cari au domiciliu permanent pe teritoriul imperiului german și cari se bucură de încredere personală și posedă capacitatea de bransă pentru prestațiunea comercială și tehnică a întreprinderii.

Evreii sunt excluși dela aceasta.

Capacitatea în bransă se constată în general printr'un examen de maestru.

7. Cu privire la armele albe, de tăiere, împungere sau lovire au intervenit anumite ușurări.

8. Deoarece posesorii de permise de port armă și de permise anuale de vânatoare au fost examinați deja din partea poliției în privința încrederii ce prezintă, li s'a permis achiziționarea armelor de foc, spre a nu mai fi expuși molestărilor și în scopul evitării unor lucrări administrative superflue.

9. Permisul de vânatoare îndreptățește pe posesorul lui să poarte arme de vânatoare și arme de foc de mână (Art. 21).

10. Funcționarii și în general organele cari își exercită serviciul de pază silvică, de câmp și de vânatoare, nu au nevoie nici de autorizație pentru achiziționarea armei, nici de permisul de port armă, cu privire la armele de foc cuvenite lor din oficiu (Art. 18 și 20).

Această dispozițiune este valabilă atât pentru organele silvice aflătoare în serviciul statului și al comunei, cât și pentru cele aflătoare în serviciul particular.

11. Importul armelor de foc și al muniției rămâne sub controlul Poliției.

12. Pentru a se garanta interesele vânătorei și pentru combaterea cu eficacitate a braconajului, se interzice fabricarea, comerțul, portul, posedarea și importul următoarelor arme de foc :

a) Armele amenajate în așa fel încât să poată fi închise în cutii, bastoane, țevi, apoi să poată fi scurtate sau descompuse rapid, etc.;

b) Armele prevăzute cu un mecanism pentru amortizarea pocniturii împușcăturii sau cu reflectoare de pușcă.

Mai sunt interzise cartușele de calibru mic (5,6 mm.) cu gloanțe ascuțite și scobite.

Pentru export însă, fabricarea tuturor acestor arme și muniții este permisă.

13. Puștiile „Flobert“ cu țeavă ghintuită, cu un calibru de 6 mm și mai puțin, precum și puștiile „Flobert“ cu țeava neghintuită, cu un calibru de 9 mm și mai puțin, nu au nevoie de un permis de port armă. (Art. 22 din regulamentul de aplicare).

14. În scopul protecției industriei de arme germane și din motive ale poliției criminale, armele de foc cari se vând în mod profesional trebuie să aibă firma fabricantului și No. curent al confecționării.

15. Cel care contravine dispozițiilor acestei legi, intenționat sau din neglijență, se pedepsește cu închisoare până la 3 luni și cu amendă, sau cu una din aceste penalități.

Dacă comparăm dispozițiile acestei legi cu prescripțiunile legii noastre pentru reglementarea portului și vânzării armelor din anul 1924, găsim între altele, următoarele deosebiri principiale:

1. Cumpărarea, posedarea și portul armelor, conform legii românești din 1924, sunt condiționate de o autorizație specială, fără considerare de felul armelor.

2. Durata permisului de port armă este nelimitată.

3. Dreptul de achiziționarea, posedarea și portul armelor de serviciu pentru personalul silvic și de vânatoare nu este special și precis descris — un fapt care a cauzat în practică, adeseori multe neplăceri.

4. Interesele vânătorei nu au fost luate, în general, deosebit în considerare.

Vânătorii cari, după ce au fost constatați ca persoane de încredere și au primit permisul de vânatoare, totuși nu pot nici cumpăra, nici purta arme, fără un permis special.

5. Comercianților de arme și producătorilor de muniții, nu li se cere nici condiția de încredere, nici capacitatea de bransă.

În rezumat, putem deci stabili că legea noastră a armelor este mai severă și mai rigidă, decât noua lege a armelor germană, care garantează persoanelor individuale cele mai mari ușurări față de situația de drept de până acum, fără ca prin aceasta să primejduiască menținerea siguranței publice.

În această nouă lege germană a armelor, se sporesc drepturile indivizilor, în sensul noțiunii de onoare național-socialiste, autoritățile administrative fiind scutite de birocratismul inutil, iar marele public cât mai puțin expus arbitrarului și șicanelor.

Das Benützen der Jagdwaffen in Deutschland.

Le port des armes de chasse en Allemagne.

L'auteur montre les conditions dont on peut obtenir le droit de posséder et d'utiliser les armes de chasse en Allemagne.

Puis il fait une comparaison entre la loi roumaine et celle allemande.

R E F E R A T E

ACTUALITĂȚI DIN TEHNOLOGIA LEMNULUI

de Ing. N. GHELMEZIU

Lemnul a câștigat în ultimul timp un foarte larg domeniu de întrebuințare. Aceasta se datorește în primul rând cunoașterii științifice a însușirilor sale. Tehnica mai înaintată a întrebuințării lemnului nu se poate baza decât pe date cât mai precise asupra materiei cu care lucrează, pentru a-și putea face calculele necesare. Produsele fine înmagazinează foarte multe valori până sunt gata fabricate și de aceea producătorul nu se poate avânta în necunoscut.

Studiul însușirilor lemnului nu s'a terminat, dar a dat chiar până acum suficiente cunoștințe pentruca tehnica întrebuințându-le să-și poată perfecționa procedeele și deschide noi câmpuri de producție. Succesele obținute în tehnică, prin îmbunătățirea însușirilor lemnului, transformarea lui în materiale cu proprietăți superioare sau, în construcții, prin găsirea sistemelor de îmbinare care să evite solicitarea tocmai a rezistențelor celor mai reduse, au condus în ultimii ani la o activitate febrilă atât în laboratoare cât și în industrie. Studiile noi și produsele tehnice se succed cu o iuțeală greu de urmărit. Nu putem însă rămâne departe de aceste progrese ale științei și tehnice. Avem nevoie de cunoașterea cât de sumară a lor, fiindcă ele ne conturează în fiecare moment cadrul în care lucrăm și urmările lor se răsfrâng asupra multor domenii de activitate din sectorul economiei lemnului.

Acestei nevoi vor căuta să răspundă cunoștințele date pe scurt în această rubrică.

Aparate rapide pentru măsurat umiditatea lemnului.

Higroscopicitatea este una din însușirile de pe urma căreia se trag cele mai multe neajunsuri la întrebuințarea lemnului.

De ea se leagă umflarea și contragerea lemnului, cărora, dacă li se adaugă și influența neomogenității sale, se ajunge la inconveniente care pe drept au făcut ca mult timp acest material să fie evitat din lucrări mai pretențioase.

Toate aceste fenomene au însă legile lor de producere, care dacă se cunosc — și știința le-a precizat în mare parte — se pot evita foarte multe neajunsuri. Astfel se știe că lemnul, într'un anumit mediu caracterizat prin umiditatea relativă și

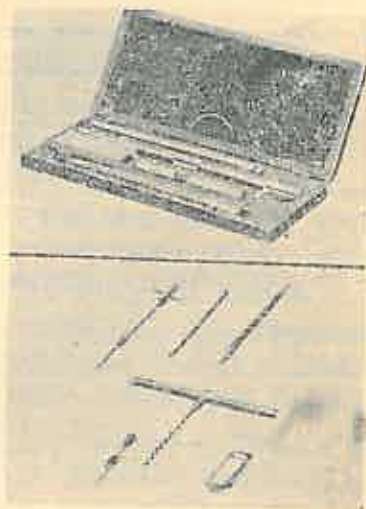
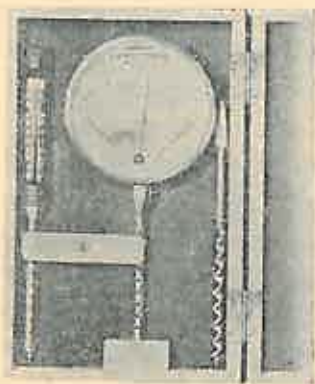

Fig. 1. — Higrometrul cu păr pentru măsurat umiditatea lemnului, fabricat W. Lambrecht, Göttingen.

Fig. 2. — Aparatul „Diakun“ pentru măsurat umiditatea lemnului, fabricat Grau & Heidel, Chemnitz.

temperatura aerului, nu poate avea decât o anumită umiditate cunoscută, primele fiind date. Deasemenea se cunoaște că lemnul nu se umflă sau contrage decât dacă i se schimbă umiditatea (variațiile de volum datorite schimbărilor de temperatură sunt practic neglijabile). Dacă lemnul are o umiditate diferită de aceea corespunzătoare mediului, el va absorbi sau ceda apă

până ajunge la starea de echilibru higrometric. Acest proces este însoțit de schimbările respective de dimensiuni.

De aci o concluzie foarte simplă: să nu se întrebuițeze într'un mediu dat decât lemn de umiditate corespunzătoare. Pentru a asigura acest lucru trebuie, cu metode cât mai rapide și simple, să măsurăm caracteristicile mediului și să controlăm riguros umiditatea lemnului cu deosebire a aceluia uscat pe cale artificială. Măsurarea umidității relative a aerului și a temperaturii sale este o problemă încă de mult destul de bine rezolvată. Pentru a ajunge la o metodă de măsurare rapidă a umidității lemnului a trebuit îndelungat și mult efort.

Metoda cea mai exactă este să se ia probe din lemn, să se usuce și prin diferența dintre greutatea inițială și finală să se afle cantitatea de apă. Această raportată la greutatea uscată a lemnului exprimă azi aproape în toate țările procentul de umiditate. Desavantajele acestei metode constau în aceea că lemnul trebuie tăiat pentru luarea probelor, că necesită aparate (o balanță și o etuvă), că durează mult. Aplicabilitatea ei nu se poate extinde la orice ateliere sau depozite de lemn.

Procedeele extracției apei cu ajutorul unui lichid volatil și cu greutate specifică diferită este deasemenea greu de extins în practică, din cauza aparatului fine, a substanțelor costisitoare și a duratei lungi.

O metodă, de pe urma căreia au rezultat instrumente destul de bune pentru practică, este aceea de a măsura umiditatea lemnului indirect prin umiditatea relativă a aerului dintr'o gaură făcută în piesa de încercat. Această umiditate se măsoară, fie cu un higrometru cu păr *) (fabricat de firma W. Lambrecht A. G. Göttingen), fie cu hârtii îmbibate cu săruri care iau diferite culori după umiditatea relativă a aerului (aparatură „Diakun“ *) fabricat de firma Grau & Heidel, Chemnitz). Citirile pe ambele instrumente se fac direct în procente de umiditate a lemnului. Întrebuițarea lor, deși teoretic ar trebui să se poată face între 0% umiditate și aceea a fibrei saturate, cca. 30%, se limitează practic între cca. 5% și 23%. Între aceste limite de altfel se găsește în practică majoritatea lemnului ast-

*) Aparatele se pot vedea la Laboratorul de Tehnologie lemnului din Institutul de Cercetări și Experimentație Forestieră din București.

fel că instrumentele răspund destul de bine nevoilor. Sunt ușor manevrabile și măsurarea durează foarte puțin.

Cele mai practice aparate de măsurat umiditatea sunt însă acelea electrice. Ele sunt de două tipuri, după cum se bazează pe măsurarea rezistenței sau capacității electrice a lemnului. Până la punctul de saturație al fibrei ($u \approx$ cca. 30%) rezistența electrică a lemnului variază cu umiditatea sa și anume scade cu cât umiditatea crește. Deasemenea este cunoscut că, cu cât umiditatea lemnului crește, cu atât se mărește și capacitatea sa

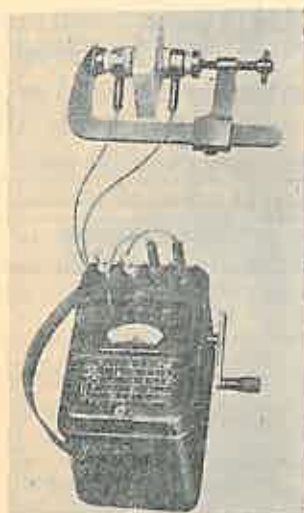

Fig. 3. — Aparatul electric de măsurat umiditatea lemnului, fabricat Siemens & Halske, Berlin.

Fig. 4. — Aparatul electric de măsurat umiditatea lemnului, sistem Dr. Ing. Nusser.

electrică, nu numai până la punctul de saturație al fibrei, ci chiar până la starea verde. Practic — până acum — și aparatele bazate pe acest principiu se limitează totuși la măsurarea umidității numai între cca. 5 și 23%. Nu vom descrie aici aparatele construite până acum. Dăm numai fotografiile câtorva din ele. Iuțea cu care se poate face o măsurare de umiditate cu aceste aparate, doar câteva secunde, ne-ar fi apărut acum câțiva ani ca o imposibilitate. Pentru măsurare se așează piesa de lemn între electrozii aparatului, se învârtește fie de un buton, fie de o

manivelă și în clipa când trebuie să se facă citirea suntem anunțați de aprinderea unei lămpi sau de un sunet. Unele din aceste aparate sunt cu deosebire bune la alegerea materialului de aceeaș umiditate. Se aranjează instrumentul pentru limitele pe care le voim și prindem între electrozi pe rând materialul de sortat. Dacă umiditatea este mai mare sau mai mică decât aceea voită suntem încunoștințați de felul cum arde lampa sau de o lampă de control altfel colorată. O superioritate netă a acestor

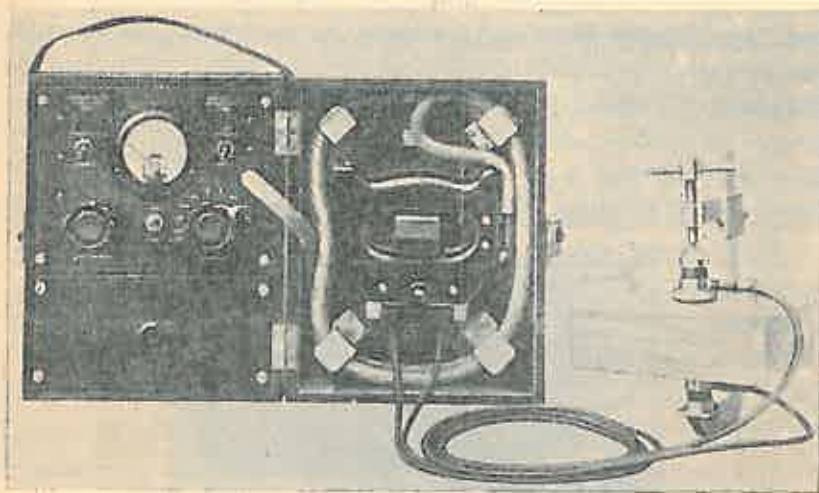

Fig. 5. — Aparatul electric de măsurat umiditatea lemnului, sistem Markoni — Ekco T. F. 453.

aparate față de toate celelalte constă în aceea că nu strică lemnul pentru a face măsurătorile și deci ele pot fi întrebuințate și pentru piese montate gata. Pentru practică sunt aceste instrumente aceea ce a fost mai mult dorit. Acum laboratoarele și fabricile depun toate eforturile ca să se ajungă la un tip de aparat mai ieftin pentru a fi răspândit și la întreprinderile mici. Deasemenea se lucrează asiduu pentru perfecționarea aparatelor bazate pe măsurarea capacității electrice spre a se extinde măsurarea practică a umidității lemnului și peste punctul de saturație al fibrei.

Măsurătorile cu aparatele electrice, cât și cu cele bazate

pe măsurarea umidității aerului, au erori față de rezultatele date prin metoda uscării sau extracției. Aceste erori însă sunt mici și nu întrec aproximațiile pe care le poate admite practica.

Incercarea rezistenței la uzură a lemnului.

Rezistența lemnului la uzură are o deosebită importanță în special la alegerea lemnului pentru podele de camere sau vehicule.

Incercările de laborator se fac după două procedee. Unul constă în a sufla nisip sub presiune pe secțiunea transversală, tangențială sau radială a piesei de probă și prin diferența de greutate, volumul uzurii raportat la suprafață sau adâncimea uzurii, să se dea măsura rezistenței la această solicitare. Acest gen de încercare nu a dat rezultate mulțumitoare, deoarece uzura nu se produce egal în zona timpurie și târzie a inelului

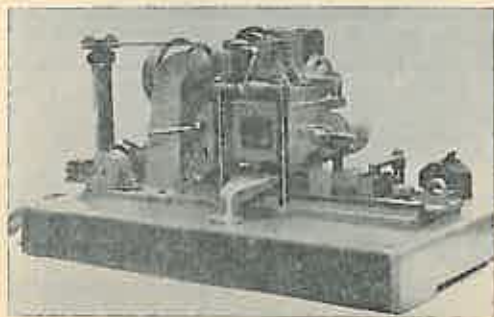

Fig. 6. -- Mașina de încercat la uzură, sistem Prof. Dr. Ing. F. Kollmann.

anual, deci cifrele obținute pentru rezistență sunt funcție mai mult de zona slabă a lemnului, pe când în practică se întâmplă tocmai contrariul. Deasemenea solicitarea practică nu se face perpendicular pe suprafața lemnului ca la cest procedeu, ci mai mult în lungul piesei. Aceste inconveniente au condus, ca la revizuirea normelor germane de încercat lemnul, acest procedeu să nu mai fie admis.

Alt procedeu constă în a șlefui lemnul cu un alt corp, de obicei piele, pe care se toarnă nisip fin sau șmirghel. După un număr stabilit de frecări se măsoară pierderea în greutate și rezistența la uzură se exprimă fie prin procentul scăderii în

greutate, fie prin volumul acestei pierderi (calculat prin împărțirea greutății pierdute la greutatea specifică a probei), sau acest volum raportat la suprafața uzată. Numai o șlefuire simplă iarăși nu exprimă procesul practic al uzurii prin mers, care constă într'o șlefuire prin isbire la punerea piciorului pe podea, combinată cu o șlefuire simplă când se freacă piciorul pe loc. De aceea și acest procedeu nu a mai fost admis în nouile norme.

Mașina care imită cel mai bine procesul practic al uzurii, până acum, este aceea elaborată în Institutul de Cercetarea lemnului, Secția de Tehnologie mecanică, din Eberswalde, patentată de Prof. Dr.-Ing. F. Kollmann. Construcția a fost încredințată Secției de aparate de încercat a fabricii Chemisches Laboratorium für Tonindustrie, Berlin *).

Schematic mașina constă dintr'un bloc de fier, care cade cu intermitență deasupra piesei de lemn pentru încercat. Aceasta se mișcă orizontal înainte și înapoi sub bloc. Pe fața dinspre probă, blocul are o foaie de hârtie de șlefuit. În felul acesta în momentul când blocul cade pe piesa de probă se realizează o fază a mersului, iar până să se ridice proba se freacă simplu ca în a doua fază. După un număr de căderi ale blocului (de obicei 20.000), se socotește pierderea în greutate și în grosime a probei.

Cu această mașină s'au obținut rezultate comparabile foarte bune și în concordanță cu practica. Este foarte probabil ca procedeu acestuia de încercare la uzură să fie normalizat în Germania.

LITERATURĂ:

- F. Kollmann, *Technologie des Holzes*, Berlin: Julius Springer 1936.
E. Nusser, *Die Bestimmung der Holzfeuchtigkeit durch Messung des elektrischen Widerstandes*. Holz als Roh- und Werkstoff, Vol. 1 (1938) pag. 417.
Schrifttumsberichte, Holz als Roh- und Werkstoff, Vol. 1 (1938) pag. 277.

*) Mașina se poate vedea la Laboratorul de Tehnologie lemnului din Institutul de Cercetări și Experimentație Forestieră din București.

- M. E. Dunlap, Electrical moisture meters for wood. Forest Products Laboratory, Madison, Wisc., Sept. 1937.
Moisture content. Humidity Meters and Controllers. Wood. Vol. 4 (1939), Nr. 1, pag. 36.
- Prospectele firmelor: W. Lambrecht, Grau & Heidel, Siemens & Halske.
F. Kollmann, Eine neue Abnutzungsprüfmaschine. Holz als Roh- und Werkstoff, Vol. 1 (1938) pag. 87.
- C. Teodorescu, Incercări de uzură a lemnului indigen la suflaiul cu nisip Revista Pădurilor, An. 39 (1927), pag. 641.

Zeitliche holztechnologische Fragen.

Actualités dans la technologie du bois.

L'auteur présente un compte-rendu sur les nouveaux appareils rapides, utilisés à mesurer l'humidité du bois et sa résistance à l'usure.

PROBLEMELE ZILEI

CONVERSIUNEA CRÂNGURILOR.

CONVERSIUNI

de Insp. g-1 silvic *Ioan Schorscher*

Economia unui domeniu forestier va fi rațională dacă asigură proprietarului o rentabilitate cât mai mare pe lângă siguranța continuității ei, caracterizată prin cantitatea și valoarea produselor ce se pot recolta în timp și spațiu.

Cantitatea și valoarea produselor fiind determinate de creșterea anuală, scopul nostru va fi să cultivăm arborete cari, cantitativ și calitativ, deci și ca valoare, în condițiunile climatice și de productivitate a solului, ca să avem cea mai mare creștere.

Astfel, rentabilitatea unui bun forestier va fi determinată de climă, sol și arboret, adică va fi rezultatul contribuției armonioase și echilibrate a acestor trei factori.

Să examinăm, deci, mai în de aproape acești factori.

În condițiunile de odinioară, când omul încă nu ajunsese să modifice realizările naturii, acești trei factori au fost desigur stabili, cel puțin în timpul unor epoci mai îndelungate, necesitățile omului fiind mai mici decât creșterea normală, natura instalând speciile cele mai proprii solului și condițiunilor climatice. Dar necesitățile crescânde ale omului au început să se resfrângă tot mai mult asupra echilibrului natural al pădurei în stare naturală. Necesitățile regiunilor fără păduri au început să transforme pădurile într'un bun izvor de venituri pentru cei ce le posedau. În acelaș timp și spațiul necesar agriculturii a devenit tot mai strâmt. Au început defrișările întinse pentru lărgirea spațiului agriculturii, iar satisfacerea trebuințelor altora, dacă nu a produs chiar defrișări, a modificat totuși echilibrul natural al pădurei.

Această evoluție evident că, la un moment dat, a putut să producă îngrijorarea celor pentru care pădurea devenise un bun de prima necesitate.

Incepe epoca silviculturii.

Natural întinderile ocupate de agricultură nu se mai puteau redobândi. S'a procedat, deci, cel puțin la reglementarea exploatărei și a regenerării pădurilor luându-se, apoi și măsuri restrictive în scopul conservării domeniului forestier.

Dar să vedem ce influență a avut această evoluție asupra factorilor despre care am spus că, prin efectul contribuțiunii lor, mai mult sau mai puțin armonioase, determină rentabilitatea.

Clima, de sigur a fost mai puțin atinsă. Dacă a suferit unele schimbări, aceste au fost locale, determinate de influența defrișărilor întinse asupra efectelor condițiilor climatice. Cauzele ce le-au determinat, nu mai pot fi înlăturate, terenurile ocupate de agricultură, ultima dată prin reforma agrară în scopul completării pășunilor, rămân defrișate, cu toate efectele lor, eventualele schimbări, în ce privește arboretele sau regimurile aplicate, având o influență redusă asupra condițiilor climatice.

Mai importante au fost efectele evoluției descrise asupra solului.

Solul acoperit mai înainte de vegetație, în urma exploatărilor ce întreceau creșterea, a ajuns în stare descoperită expus direct razelor solare și vânturilor, ceace a contribuit la reducerea productivității lui și chiar la degradări mai pronunțate, prin acțiunea erozibilă a apelor etc.

Tot atât de importante și puțin favorabile au fost efectele evoluției arătate și în ce privește arboretele, întrucât a dus la instalarea unor specii mai puțin proprii stațiunii, și în cele mai multe cazuri și de mai mică valoare, dar care au avut calitatea de a se adapta pentru moment mai bine solului degradat.

Pe lângă această stare a lucrurilor intervine silvicultorul având să constate, în fiecare caz, starea reală, dacă ea corespunde și care sunt măsurile ce ar putea îndrepta lucrurile.

În cazul când va avea de reglementat o pădure care se mai găsește în starea ei originală, soluționarea va fi mai ușoară.

Va trebui să găsească doar regimul față de care stațiunea și arboretul își mențin contribuțiunea armonioasă la producerea recoltei. Natura îi va indica codrul grădinărit, pe care îl va și aplica, dacă condițiunile economice vor permite. În cele mai multe cazuri însă, distanța și lipsa instalațiunilor de transport nu vor admite, în momentul reglementării, aplicarea acestui regim. Va trebui să caute deci un regim care pe lângă conservarea solului și menținerea arboretului va facilita și exploatarea. Nu va putea lua o hotărîre care nu ține compt de menținerea bunei stări a pădurei.

Mai grea îi va fi sarcina când se găsește în fața unei păduri care a suferit urmările unui tratament impropriu, fie el cel al exploatărilor desordonate și nereglementate sau chiar al unor exploatări făcute pe baza unor reglementări, dar cu baze greșite.

În aceste cazuri i se va impune de la sine problema conversiunii regimului sau cel puțin al transformării tratamentului.

Conversiunea se va putea limita în unele cazuri numai la schimbarea regimului, dar va putea pretinde și înlocuirea speciilor.

Înlocuirea speciei sau speciilor ce actualmente compun arboretul va fi justificată când se găsește în fața unei păduri în care speciile inițiale au fost înlocuite, chiar pe cale naturală, dar ca o consecință a condițiunilor neprielnice create lor, pentru moment, după intervențiuni forțate, prin specii mai puțin valoroase. În totdeauna va găsi în astfel de păduri și specia inițială, fie în pâlcuri, fie ca indivizi diseminați. Va mai găsi și semințis natural al acestei specii care tinde vizibil să-și recapete terenul de unde a fost eliminată în urma condițiunilor neprielnice pentru moment, eliminată însă ulterior, chiar prin instalarea noului arboret.

Am văzut cazuri prea semnificative de felul acesta. Pe culmea principală ce duce din Măgura Codlii (jud. Brașov) spre comuna Vulcan, unde sub un arboret pur de fag s'a instalat, pe cale naturală, din porțiunile populate cu brad ale pădurei Vulcan, un semințis bogat și viguros de brad.

Un al doilea caz asemănător mi s'a prezentat în Carpații Făgărașului, seria Bălea, din raza comunei Cârțișoara, unde în

foarte multe locuri se găsește un semințis abundent de molid sub masivul pur de fag bătrân.

În astfel de cazuri, silvicultorul va trebui neapărat să se ocupe de reintroducerea speciei sau speciilor care, de sigur, au format în trecut arboretul, adoptând totdeodată regimul care poate realiza refacerea.

Vom avea însă și cazuri în care speciile autohtone prezintă semne de degradare. Ne găsim, în special, la masivele de gorun care, deși spontane, în urma distrugerii subarboretului protector al solului prin pășunatul interzis, prezintă semne vădite de degradare, atât în ce privește în primul rând solul, cât și masivul, lăsând bănuiala de a nu putea fi regenerate tot cu gorun pur. Și în aceste cazuri grija refacerii solului pe lângă menținerea gorunului în proporție cât mai mare, dar în condițiuni de a vegeta activ, va pune silvicultorului o problemă care va trebui să o deslege în urma studierii amănunțite a cauzelor.

Problemelor de felul celor arătate li se adaugă necesitatea refacerii crângurilor degradate precum și obligațiunea impusă de regulamente și decizii în ce privește conversiunea crângurilor neexploatate la timp, având vârste ce întrec vârsta exploatabilității admise la crânguri.

În toate cazurile arătate și în altele asemănătoare, conversiunea bine studiată, pe lângă cumpănirea efectelor ce va putea avea asupra factorilor: stațiune și arboret, va fi justificată și necesară.

În afară de cazurile de felul celor tratate, unde o conversiune se impune ca o necesitate, avem însă și cazuri în care ar putea fi luată în considerare. Ne gândim la arboretele ce se găsesc în stațiunea lor originală și vegetează activ, dar sunt de mică valoare. O eventuală înlocuire a acestor specii a dus la experimentația cu specii exotice și aclimatizarea lor. Este însă o problemă care cere multă precauțiune și studii amănunțite.

Nu ne ocupăm de tehnica conversiunii regimelor care trebuie să fie cunoscută în limitele ei generale fiecărui silvicultor amenajist și care, în detaliile ei prezintă probleme ce variază de la caz la caz, cerând experiență, cunoștințe de specialitate, simțul și prevederea realizărilor proiectate.

Schüpfer în „Forsteinrichtung“ din Lorey, tratează mai amănunțit și admite conversiunea din crâng și crâng compus. În ce privește transformarea tratamentelor regimului codru

găsește nemotivată transformarea din codru grădinărit în codru cu tăieri localizate, arătând tendința operațiunii opuse, adică transformarea codrului cu tăieri localizate în codru grădinărit.

Bühler, în silvicultura lui, încheie considerațiunile ce face în materie de conversiune și transformare cu cuvintele: „După ce codrul, în înțelesul lui strict (der strenge Hochwald) și diferitele forme, a pierdut din importanță, și conversiunile și-au pierdut însemnătatea“.

În orice caz trebuie să avem în vedere, că conversiunile și transformările durează timp îndelungat, în cele mai multe cazuri o revoluție întreagă și sunt urmate în cele mai multe cazuri de sacrificii materiale.

În general sunt justificate, când se produce necesitatea:

- 1) înlocuirii sau refacerii arboretelor,
- 2) refacerii productivității solului,
- 3) cuprinderii mai multor specii într'o unitate de tratament (serie),
- 4) potrivirii regimului și tratamentului la arboretele existente.
- 5) modificării suprafeței prin cumpărări, vânzări, exproprii etc.

La noi sunt frecvente mai ales motivele arătate la punctele 1) și 5), se impun la aprobare cele ce se justifică prin cauzele arătate la punctele 2) și 4).

Cele mai multe conversiuni sau transformări de tratament se propun pe temeiul necesității înlocuirii fagului cu rășinoase, dar putem face constatarea regretabilă că propunerile se fac nu atât pentru introducerea speciilor mai nobile, care după aplicare, de obicei rămâne mai mult nerealizată, cum se poate vedea din constatările de regenerare, ci mai ales pentru tăierea rasă a fagului. De sigur că astfel de conversiuni în fond nu pot fi considerate ca justificate, ele fiind în multe cazuri chiar inutile.

Deasemenea se observă o înmulțire destul de însemnată a propunerilor de conversiune din codru în crâng, justificată prin divizarea unor unități mari forestiere, în altele mici, create prin aplicarea reformei agrare pentru înființarea de păduri comunale. Satisfacerea este plauzibilă, întrucât în cele mai multe cazuri a fost înproprietărită o comună cu câteva zeci de hec-

tare cu un arboret uniform de stejar sau fag bătrân. Din această pădure mică comuna proprietară vrea să producă în primul rând lemn de foc și o cât mai mare cantitate. Se produce deci fenomenul ciudat, neadmis de știință, al conversiunii în crâng, ea fiind acceptată și chiar pretinsă de proprietar care exploatează în timp de o revoluție parchete mari cu un arboret bătrând de codru, în dauna interesului general și al capitalului lemnos. Nu pot fi găsite ca justificate aceste conversiuni oricât de motivate ar fi prin interesul economic al proprietarului.

Soluția: lămurirea proprietarului prin calculațiuni cât mai precise și doveditoare, amenajarea în comun a mai multor proprietăți, care cere din nou o propagandă lămuritoare din partea silvicultorului.

Dar această propagandă cere un personal scutit de birocrație și amenajăști dispensați de influența proprietarului, deci o reformă radicală a serviciului și în special al sistemului de amenajare precum și o bună organizație în general.

CONVERSIUNEA PĂDURILOR DELA CODRU LA CRÂNG

de Ing. M. Petcuț

Teoretic se convertesc păduri de la crâng la codru sau de la codru la crâng.

Practic, față de împuținarea crescândă a lemnului de lucru, conversiunea de la codru la crâng — cel puțin în țările cu o politică forestieră bine definită — nu se mai practică de cât în cazuri extrem de rare și anume când e vorba de creierea într'un centru a unor industrii sau a unei ramuri de producție noi, care să aibă nevoie de lemn de dimensiuni mici.

În țară la noi, deși lemnul de lucru nu ne dă afară din casă și mai ales ne va da și mai puțin peste câțiva ani, lucrurile se petrec tocmai dimpotrivă: conversiunea de la codru la crâng este mai curentă de cât aceea de la crâng la codru, chiar când e vorba de arborete alcătuite din speciile cele mai prețioase.

Iată un caz pe care l'am întâlnit zilele trecute (și ca acesta sunt multe):

Academia Română are o pădure în județul Baia înconjurată de jur împrejur de satele Ruși, Negoșesti, Ioneasa, Ciumulești și mi se pare încă 1—2, toate alcătuiind comuna Forăști.

Toate pădurile care mai sunt împrejur sunt păduri particulare tratate toate în crâng.

Cea mai apropiată pădure a statului, deci pădure de codru, capabilă să dea lemn de lucru, se găsește la 15 km. în linie dreaptă.

Pădurea „Roșiori“ este alcătuită din stejar, în cea mai mare parte, apoi frasin, cireș, paltin, carpin, plop, jugastru. Creșterea la stejar și frasin este foarte frumoasă. Fusuri drepte și cilindrice de 10—15 m la frasin ca și înălțimi de 22—24 m la stejar nu sunt rarități în această pădure. Totuși pădurea se trece de la codru la crâng cu rezerve — circa 20 rezerve la hectar și după câte am fost informați se intenționează ca peste 2 ani, când vor fi exploatat ultimele două parchete, să se revizuiască amenajamentul spre a se trece definitiv la crâng.

Lăsând la o parte caracterul de proprietar nepieritor pe care îl are Academia, și obligațiile care decurg din această calitate, trebuie să constatăm că trecerea la crâng a acestei păduri cu un procent așa de mare de specii producătoare de lemn de lucru și cu un lemn așa de bun, nu servește de loc interesele acestei institutii.

Acest lucru e dovedit până la evidență de prețurile ridicare cu care se vinde lemnul de lucru, chiar în această pădure. În adevăr, Academia a socotit acest lemn în actele de estimare cu 500 lei m. c. unul peste altul. Cooperativele „Deșteptarea“ și „Ruși“ cumpărătoarele parchetului exploatat în anul acesta vând stejarii buni de lucru — și majoritatea o formează aceștia — cu prețuri care variază între 1000—2500 lei bucata pe loc în pădure. Lucrul este explicabil fiindcă, după cum am văzut, pădurea cea mai apropiată în care sătenii pot găsi lemn de lucru pentru nevoile lor se găsește la 15—20 de km.

Dar nu aceasta este greșeala cea mai mare, și nu pentru aceasta m'am hotărît să scriu aceste rânduri. Ceea ce voesc să relev sunt greșelile de ordin tehnic ce se fac cu aceste zise conversiuni, greșeli care duc la ruina pădurii și ca urmare la scăderea averii proprietarului și deci și a țării.

Este știut că conversiunea presupune un interval de timp

în care, între altele, se urmărește pregătirea arboretelor în vederea noului tratament care urmează să li se aplice. În cazul trecerii de la codru la crâng de exemplu, este natural, ca, atunci când ne găsim în fața unor arborete înaintate în vârstă la o vârstă la care nu li s'ar putea aplica tăerile de crâng, fără prejudicii pentru regenerare — acestea, să fie trecute în prealabil printr'o revoluție tranzitorie, spre a fi regenerare prin sămânță și abia acestor noi arborete să li se aplice tăerile de crâng

Aceasta însă este teoria; practica — vorbim de practica noastră — este cu totul alta. Fiindcă vorbim de pădurea „Roșiori”, iată ce s'a petrecut aci: arboretele alcătuite din speciile pomenite mai sus, în vârstă de 65—70 de ani, au fost trecute direct la crângul simplu cu 20 de rezerve la hectar. Și acestea constituite din stejarii cei mai rău crescuți, apoi din carpen, jugastru și altele.

Ce a rezultat și ce va mai rezulta din această transformare este ușor de înțeles. O pădure de jugastru, carpin, plop, ulm, corn, presărată ici și colo cu câte un lăstar pipernicit și fără viață, în nici un caz producătoare de lemn de lucru.

În fața acestei stări de lucruri, trebuie să ne întrebăm: ce s'a urmărit prin această transformare?

Poate fi vorba aci de un folos cel puțin pentru proprietar — căci de un folos pentru economia națională nu poate fi vorba?

Dacă în adevăr aceasta s'a urmărit, amenajistul a fost cel puțin strein de mersul vieții în pădure.

Noi suntem înclinați mai de grabă să credem că nu s'a urmărit altceva decât comoditatea, atât pentru amenajist, cât și pentru conducătorul gospodăriei: e mai ușor să împarți pădurea ca pe o roată de cașcaval — și să taie în fiecare an câte o bucată fără nici o altă grijă de regenerare, de cât să întocmești un plan îngrijit al tăerilor de regenerare, altul al operațiunilor de curățiri și rărituri, să te îngrijești de regenerarea arboretelor și alte multe griji pe care le dă un codru bine îndrumat și bine condus.

Am vorbit de pădurea Roșiori, fiindcă am văzut-o foarte de curând, dar ea nu e singurul caz; astfel de conversiuni sunt

foarte numeroase. Lor li se datorește degradarea sau sărăcirea în capital lemnos a multora din pădurile țării noastre.

Cum se poate înlătura răul?

Printr'un apel către colegi de a evita astfel de transformări? Nu cred, pentru că acei care le fac — puțini la număr de sigur — nu mai sunt sensibili la astfel de apeluri.

Aplicarea pedepselor cele mai aspre pentru acei care întocmesc astfel de amenajamente, cred că este singura cale de a feri pădurile de această plagă.

Organul de supraveghere al pădurilor Țării — Regimul Silvic — cu ocazia inspecțiilor, pe care le face, oridecâte ori dă peste un astfel de amenajament, să ia urgente măsuri de îndreptarea stării dăunătoare.

CONVERSIUNEA CRÂNGURILOR ÎN CODRU

de Ing. V. P. Negulescu

„Il faut choisir entre un appauvrissement progressif et les économies fécondes“.

Ch. Broillard.

Neajunsurile constatate din aplicarea crângurilor simple și compuse, superioritatea codrului regulat, din punct de vedere cultural și economic, față de primele regime, dar mai ales aspectul sub care se prezintă cerințele lemnului de lucru de mari dimensiuni și ale lemnului de foc în economia generală a țărilor, au reliefat conversiunea crângurilor în codru ca o problemă importantă în economia silvică apuseană, încă din secolul trecut.

Din comparația crângurilor față de codrul regulat, deducem următoarele:

1) Prin exploatarea crângurilor, solul se descoperă la intervale scurte și sărăcește în calități fizice și chimice, pe când la codru, prin menținerea arborilor la vârste înaintate de 4—10 ori mai mari ca la crânguri, solul își păstrează și ameliorează calitățile sale, favorizân-

du-se formarea și păstrarea păturii moarte și a tericiului, factori ce înlesnesc mărirea valorii pădurii.

2) Crângurile, prin sărăcirea treptată a solului, prin vegetația grăbită și abundență a lăstariilor și drajonilor în tinerețe, ce concurează și elimină speciile de elită și eventualele semințisuri — la crâng compus, — prin îmbătrânirea tulpinelor, ce pierd puterea de lăstărire și drajonare, vor avea cu timpul arborete inferioare ca proporție de specii prețioase, ca consistență și stare de vegetație și vor tinde către degradare și dispariție (crângul compus într-o proporție mai mică, datorită regenerării sale mixte).

3) Codrul, prin înălțimea mare a arborilor, prin exploatarea lor la intervale mari și progresiv, ameliorează mai bine decât crângurile, factorii climatici: temperatura, umiditatea atmosferică și vânturile.

4) Crângurile produc lemne de lucru și construcție, până la maxim 25% din volumul total (foarte rari cazuri de crânguri compuse dau 30—50%), iar restul îl constituie numai lemnul de foc.

Lemnul de lucru și construcții din crânguri are întrebuințări limitate, în cea mai mare parte pentru nevoile gospodăriilor rurale, cu excepția lemnului de mari dimensiuni dela crângul compus, cu întrebuințări diverse în construcții.

În schimb pădurile de codru produc în medie 60—75% lemn de lucru din volumul total, cu cele mai numeroase întrebuințări.

5) Din punct de vedere al calității lemnului, distingem următoarele:

a) Lemnul de lucru provenit din codru, crescut la vârste înaintate, în masiv strâns, elagat natural, este superior celui din crânguri, prin dimensiuni mari (lungimi și grosimi), trunchiuri drepte și curate, cu creșteri regulate și calități de durabilitate, elasticitate, etc.

b) Lemnul de lucru din crânguri compuse, prin expunerea bruscă și repetată și prin căpătarea crăcilor lacome, are creșteri neregulate și se prezintă în trunchiuri noduroase, sărâmbi și de lungimi mici, deci cu totul inferior celui din codru, însă superior acestuia ca lemn de construcție prin calitățile sale de nervozitate și rezistență.

c) Lemnul de foc este de aceeași calitate la crânguri ca și la codru dacă revoluția codrului nu depășește perioada creșterii medii maxime. În caz contrar e) este superior la crânguri.

6) Cheltuielile de exploatare sunt mai mari, proporțional la crânguri decât la codru, prin repetarea lor la intervale mult mai scurte.

7) Randamentul cel mai mare în bani este dat de codru, deoarece produce lemn de lucru în cantități mult mai mari și cu prețurile cele mai ridicate.

8) Codrul, prin capitalul său lemnos mare și prin arboretele sale valoroase, oferă proprietarului posibilități sigure de acoperirea unor nevoi excepționale.

9) Lemnul de foc va avea cu timpul prețuri din ce în ce mai mici, prin înlocuirea lui cu alți combustibili consacrați: cărbuni, gaz metan, gaz de sondă, etc.

Dacă astăzi, în țara noastră, lemnul de foc are căutare mare, aceasta nu se datorește lipsei lui din păduri, deoarece avem și vom avea cu prisosință lemn de foc în pădurile numeroase de fag, mai ales în acelea îmbătrânite, situate în locuri inaccesibile sau greu accesibile, ci lipsei căilor de comunicație la aceste păduri și defectuoșității tarifelor de transport pe c. f. și ape.

Aceste lipsuri odată puse la punct, lemnul de foc va suferi scăderi mari de prețuri, mai ales că va fi cerut mai puțin la export.

10) Din contră, lemnul de lucru de mari dimensiuni, va avea valori din ce în ce mai mari, deoarece va fi mai căutat, pe de o parte prin raritatea acestui produs rezultată din micșorarea pădurilor cu astfel de produse, iar pe de altă parte prin cerințele mari și numeroase în vederea lucrărilor de creație dezvoltate în toate țările.

Lemnul de lucru de mari dimensiuni este indispensabil civilizației ca produs de primă necesitate, de altfel cum ne arată statisticele de consumație din țările civilizate.

Din cele arătate, vedem cum se conturează importanța codrului cu perspective strălucite pentru viitor, și cum se întunecă perspectiva crângurilor, din care cauze crângurile sunt considerate în literatura apuseană ca regim anticulturale și antieconomice.

De aici a isvorit conversiunea crângurilor în codru, ca o necesitate de primul ordin pentru economia silvică. Această necesitate este de mare interes pentru țara noastră, cu crânguri pe suprafețe întinse.

Posibilitatea de conversiune este în funcție în primul rând de natura proprietarilor.

Astfel, Statul prin caracterul său de perpetuitate, prin rolul ce trebuie să îndeplinească în satisfacerea nevoilor colectivității, are datoria de a converti toate crângurile sale capabile în codru, mai ales că multe din crângurile Statului au fost în secolul trecut codri frumoși, convertiți în crânguri pentru ușurința și înlesnirea începutului de gospodărie silvică.

Persoanele morale nu pot converti ușor crângurile, deoarece n'au capitaluri mari și nici posibilitatea de a reduce exploătarile și deci veniturile în vederea conversiunii. Dacă ținem seamă că acești proprietari, ca elemente organice ale Statului și prin caracterul de quasi eternitate se apropie de linia îndatoririlor generale ale Statului, precum dacă socotim foloasele culturale și economice ale codrului, prin mărirea ran-

damentului în bani și posibilitatea de a satisface nevoi excepționale, persoanele morale trebuiesc obligate să convertească în codru, crângurile lor dela o anumită suprafață.

Proprietarii particulari, prin viața lor activă de scurtă durată, — cam $1/4$ — $1/10$ din revoluția codrului, — prin preocuparea de a obține procent mare de plasare al bunurilor, și prin lipsa capitalurilor mari, n'au posibilitatea și nici nu pot fi constrânși a-și converti crângurile în codru.

Pentru formarea capitalului lemn mare al codrului, conversiunea implică economii, ce se pot obține prin micșorarea exploatărilor și deci reducerea veniturilor.

Dar, cum generațiile actuale nu pot profita de dreptul generațiile viitoare, în care scop s'a introdus ca principiu de bază al gospodăriei silvice raționale: respectarea posibilității pădurilor, nici generațiile actuale nu pot fi obligate să se lipsească de produsele pădurilor pentru folosul mai mare al generațiilor viitoare. Ca atare, conversiunea crângurilor în codru trebuie să se facă așa fel ca venitul pădurilor să nu scadă prea mult și nici să nu varieze peste măsură.

Această condiție se poate obține printr'o metodă de amenajare, așa fel ca economiile să se capitalizeze progresiv, într'o durată mai lungă de timp, atât în faza pregătitoare, cât și în faza conversiunii propriu zisă.

Conversiunea crângului simplu direct în codru nu dă rezultate bune, din lipsa de pregătire a elementelor de codru, pentru a fi capabile de regenerare prin sămânță și din imposibilitatea de a lipsi proprietarul de venituri.

Această lucrare se va face întâi în crâng compus cu rezerve numeroase și apoi în codru, prin metoda ce o voi arăta mai jos.

Metodele de conversiunea crângului compus în codru sunt următoarele: metoda tăerilor preparatorii sau indirecte; metoda directă și metoda mixtă.

Pe scurt voi arăta principiile acestor metode:

1. Metoda tăerilor preparatorii, prin care se lasă crân-

gul să îmbătrânească într'o perioadă de așteptare scurtă, egală cu o revoluție de crâng, — în genere 30 ani, — în care timp se aplică tăerile preparatorii, după care într'un interval de timp tot de 30 ani, pădurea se regenerează în codru.

Această metodă aplicată în Franța, în prima jumătate a secolului trecut, a fost părăsită, din cauza următoarelor inconveniente.

a) Veniturile se reduceau prea mult în timpul tăerilor preparatorii.
b) Perioada de așteptare era prea mică pentru pregătirea arboretelor în vederea regenerării prin sămânță, în care timp nu se putea obține rezerve mature, suficiente și uniform răspândite, în vederea fructificării, instalării și dezvoltării semințișurilor și nu se putea împiedica creșterea speciilor secundare și a lăstărișului.

c) Dacă arboretele n'aveau specii de elită, regenerarea se făcea numai cu specii secundare.

d) Arboretele noi constituite, nu pot forma gradația normală de vârstă pentru codru.

2. Metoda directă, prin care se realizează conversiunea imediat, fără trecerea prin tăieri preparatorii ca precedenta, în care scop se adoptă o revoluție de conversiune egală cu revoluția normală de codru, care se împarte în 4 perioade, iar seria în 4 afecțiuni.

În perioada I se aplică: afecțiunea I cu tăeri de regenerare în codru; afecțiunile II—III—IV cu tăeri de crâng compus și operațiuni culturale.

În perioada II se execută: afecțiunea I cu tăeri de ameliorare; afecțiunea II cu tăeri de regenerare în codru; iar afecțiunile III—IV în crâng compus și operațiuni culturale. Și a. m. d. până la regenerarea în codru a ultimei afecțiuni.

Această metodă se poate aplica cu o reușită satisfăcătoare în crângurile cu rezerve numeroase, uniform repartizate și capabile de regenerare prin sămânță. Ea dă un codru cu gradație normală de vârstă, însă are inconvenientul că răriturile se reduc simțitor, deoarece trebuie să oprească rezerve cât mai numeroase în afecțiunile II—III—IV într'un timp scurt, în vederea capitalizării.

În cadrul acestei metode, se poate vorbi de metoda radicală, ce constă din exploatarea rasă a pădurii, urmată de desfundare și obținerea unui codru prin regenerări artificiale. Această metodă s'a aplicat pe la mijlocul secolului trecut, când s'a și renunțat din cauza cheltuelilor mari cerute de desfundare și regenerarea artificială.

3. Metoda mixtă, alcătuită din îmbinarea principiilor favorabile ale celor două metode precedente, cu scopul de a înlătura inconvenientele arătate.

În această metodă se adoptă revoluția, perioadele și afecțiunile ca la metoda directă, iar fiecărei afecțiuni i se aplică tăeri pregătitoare ca la metoda indirectă, cu excepția cazului când afecțiunea I are arborete capabile de convertit imediat, cărora nu i se mai aplică tăeri pregătitoare, ci direct tăeri de regenerare în codru. Vom avea deci două procedee de convertit:

a) Dacă seria are arborete capabile de regenerat imediat în codru, se aplică astfel:

În perioada I: afectarea I se parcurge cu tăeri de regenerare în codru; afectarea II cu tăeri pregătitoare; afectările III și IV în crâng compus și operațiuni culturale.

În perioada II: afectarea I cu operațiuni culturale; afectarea II cu tăeri de regenerare în codru; afectarea III cu tăeri pregătitoare; afectarea IV cu tăeri de crâng compus și operațiuni culturale. Ș. a. m. d.

b) În caz contrar, întreaga serie se trece printr-o perioadă de așteptare de 1—3 revoluții de crâng, până când afectarea I ar avea arborete capabile de regenerat prin sămânță, în care timp această afectare se parcurge cu tăeri pregătitoare, iar celelalte cu tăeri de crâng compus și operațiuni culturale. După această perioadă se procedează ca în cazul precedent.

Metoda mixtă este cea mai întrebuițată, cu cei mai siguri sorți de reușită, deoarece:

a) Veniturile se micșorează mult mai puțin, deoarece economisirea se face progresiv într'un timp mai îndelungat.

b) Afectările se vor pregăti în cele mai bune condițiuni pentru regenerarea în codru și în mod succesiv.

c) Seria de codru obținută are gradația normală de vârstă.

În vederea conversiunii crângului simplu în crâng compus, seria se va împărți în 4 afectări, din care primele două se vor exploata în crâng compus cu rezerve numeroase, iar celelalte două în crâng simplu, într'un timp de 1—3 perioade, așa fel ca la sfârșitul lor, arboretele din afectarea I se aibă nevoie de încă o perioadă până vor deveni capabile de regenerat în codru. După trecerea acestui timp se va aplica metoda mixtă arătată.

Metodele de conversiune indicate se aplică crângurilor din tipurile de arborete ale quercineelor de elită (gorun, stejar pedunc. și gârniță) și șleaului unde domină aceste quercinee, tipuri ce pot oferi rezerve suficiente în vederea regenerării prin sămânță. Tipul șleau cu quercinee în minoritate încă se poate converti cu metodele arătate, cu condiția ca să se depună eforturi mai mari la înobilarea arboretelor. Toate acestea se referă la păduri nedegradate.

Cât privește pădurile degradate din tipurile de mai sus, precum și crângurile din tipurile: șleaului fără quercinee de elită, fagului și carpinului, — toate ca tipuri provizorii prin eliminarea quercineelor de elită, — acestea nu se vor converti în codru, decât după refacerea arboretelor prin mărirea consistenței, înobilarea arboretelor și ameliorarea stării de vegetație.

Crângurile de tipurile cerului și zăvoaelor se vor exclude dela conversiune, ca fiind formate din specii improprii codrului.

Crângurile de tipul natural al fagului se convertesc mult mai ușor în codru decât tipurile arătate mai sus, deoarece această specie, prin coronamentele dezvoltate și bogate, ameliorează mai repede solul, prin anii de sămânță mai deși se regenerează mult de invazia altor specii.

*

În Franța, prin îndemnul lui Lorentz, conversiunea a început din anul 1827, la crângurile Statului, pe suprafețe din ce în ce mai mari, până în anul 1885, când aproape $\frac{3}{4}$ din crângurile compuse erau în conversiune — pe suprafața de circa 375.000 ha., — cu toate că a fost combătută în anii 1833—1858 și după anul 1870, pe considerațiuni economico-financiare.

Cu începere din anul 1886, suprafața de convertit s'a redus din cauza prejudiciilor făcute de antreprenorii lacomi, dar mai ales pe considerațiuni culturale, deoarece din neexecutarea la timp a regenerărilor artificiale, degajărilor, curățirilor și răriturilor, conversiunea a suferit unele nereușite în pădurile din E. Franței unde stejarul este invadat de fag și carpin și unde anii de ghindă sunt mai rari.

Astăzi, datorită considerațiunilor arătate la începutul acestei lucrări, mai ales cu privire la lemnul de lucru de mari dimensiuni, conversiunea s'a înscris iarăș pe primul plan al preocupărilor silviculturilor francezi.

Aceste insuccese din Franța să ne servească ca experiență la aplicarea conversiunilor și anume:

a) Să se dea atenție regenerărilor artificiale, degajărilor și curățirilor, mai ales că la noi quercineezele mai au de luptat și cu invazia teiului și ulmului.

b) Exploatarea în seriile de convertit să se facă numai în regie.

Conversiunea crângurilor românești în codru a început să se aplice în parte din pădurile Statului — pe suprafețe ce nu le cunosc, — din Basarabia, Dobrogea, Oltenia și Muntenia.

Personal am introdus conversiunea în crângurile Statului din Ocolul Nucet și la celelalte ocoale din Direcția silvică Pitești (judetele Argeș, Dâmbovița, Ilfov, Mușcel, Olt, Teleorman și Vlașca).

Modul cum s'a hotărît conversiunea românească, prin îndepărtarea dela principiul reducerii veniturilor cât mai puțin, nu va desvolta aplicarea conversiunii în țara noastră.

Intr'adevăr, pe considerațiunea că într'o serie nu se poate aplica două regime și deci nu se poate realiza două posibilități, nu se admite metoda mixtă, în sensul de a aplica tăeri de codru într'o afecțatie și tăeri de crâng în celelalte afecțatii, ci numai tăeri de codru. Deasemenea pe considerațiuni de protejarea solului și de a nu se forța posibilitatea, nu se admite exploatarea în crâng compus decât într'o singură afecțatie.

Prin aceste dispozițiuni, se reduc veniturile în mod simțitor, dispozițiuni ce nu vor conveni nici unui proprietar să aplice conversiunea și nici chiar Statului, care oricât ar fi stat, are atâtea necesități de ordin economic financiar (necesități de aprovizionarea populației cu lemne, necesități bugetare, mai ales astăzi când se cer bani, bani și iarăș bani).

Am văzut că condiția sine qua non pentru reușita conversiunilor este ca veniturile să nu se reducă prea mult, așa că dacă vom continua conversiunea cu dispozițiunile de mai sus, riscăm să nu putem da amploarea dorită acestor lucrări, în țara noastră.

Cum am spus în trecut *), în amenajarea pădurilor trebuie să se urmărească acordarea considerațiunilor culturale cu cele economice, pentru progresul pădurii, așa fel ca să se evite ca economicul să subjege culturalul, în care caz pădurea va tinde spre zero, spre desființare și nici culturalul să nu predomine economicul, când amenajamentul va fi inaplicabil — născut mort.

Față de acestea, pentru promovarea conversiunii crângurilor românești, trebuie să se revină asupra dispozițiunilor de mai sus și să se aplice metoda mixtă de conversiune.

Cu această ocazie, cred că ar fi momentul să se alcătuiască instrucțiuni unitare de amenajarea pădurilor românești, atât de așteptate de amenajiști.

*) Lucrarea „Comisiunile de ridicări și amenajeri” — R. Pădurilor No. 6/1937.

PROBLEMA CONVERSIUNILOR

de Ing. Ioan Florescu

Simțim cu toții zorile unor timpuri noi și vedem adânci prefaceri în jurul nostru. Problemele forestiere apar la orizont în ritm grăbit.

Presupunând că problema conversiunilor și în special a celor de la crâng la codru, se va pune cu un oarecare caracter de generalizare, îmi voi permite o încercare de sinteză asupra ei.

Discuțiunea tehnic-silvică se prezintă mai de grabă ca un subsidiar și de natură doctrinară. În admirabilele condițiuni staționale de la noi, aprecierea metodelor va oferi totdeauna un imens câmp de stimulațiuni și practice, din care silvicultura națională nu poate eși decât cu profit.

Cred însă că problema conversiunilor în ansamblul ei, nu poate fi pusă în adevărata ei lumină și perspectivă, decât în cadrul economiei naționale și, mai ales, indisolubil legată de aceia a materiilor prime.

Care va fi în viitor politica noastră economică în privința exportului materiilor prime?

Continuăm să exportăm pe același sistem ca în trecut — cel puțin în ceea ce privește materia primă, lemn — sau, luăm exemplul de la unele țări centrale cari conservă materia primă?

Până acum, în materie economică, indiferent dacă a fost urmare a unei politici îndelung meditate, sau, numai consecința exigențelor unui capitalism străin de interesele noastre, desprindem constatarea că: produsele miniere împreună cu cerealele, lemnul și produsele animale au fost cele mai importante avuții ale noastre. Ele au fost exploatate și valorificate cu justificarea de a se acoperi atât consumul intern cât mai cu seamă a se satisface unele din piețele străine, cu alte cuvinte să se asigure prin export un sold favorabil balanței noastre de plăți.

În această ordine de idei lemnul a apărut ca indispensabil ridicării materiale generalizate și sporirii veniturilor noastre și nu trebuie uitat că holdele, petrolul, pădurile și truda românească au dat putere de viață leului monetar și au satisfăcut nevoi urgente și vitale, hotărând

chiar destinul istoric în marele proces al întregirii naționale când tot organismul nostru bancar era în preajma prăbușirii prin înlocuirea unei vechi și puternice finanțe.

Contribuția lemnului a fost edificatoare: în mijlociu ani dearândul de la 1924—1936 lemnul a adus în țară valuta și mărfuri de peste 3 miliarde anual, depășind 5 miliarde în anul 1925.

În prezent politica lemnului de până acum este aprig criticată: Nu era cea mai indicată fiindcă ne a condus la ruina capitalului lemnos și, azi acest lemn e strict necesar ridicării potențialului de apărare al țării. Chiar unele legi au venit să concretizeze aceste idei.

Iată-ne angajați în reducerea exploatărilor.

După diferite dări de seamă (cu excepția anilor 1937/1939 de când s'a început aplicarea legilor pădurilor de protecție și apărare națională) constatăm că s'au tăiat la crângurile proprietate particulară cu o revoluție tranzitorie medie de 7 ani și la codrul cu o revoluție tranzitorie medie de 15 ani, pe când doctrina și truda regimului silvic caută să le fixeze la minimum 20 și 80 ani.

Iată o primă mare depărtare de la problema conversiunilor de mai sus, la mentalitatea proprietății particulare de a tăia cât mai repede complexe forestiere.

Chestiunea nu e deci ușoară. Ceea ce ar părea că agravează problema este că, ideia aplicării conversiunii presupune o diminuare a producției lemnoase anuale.

În consecință reducem exploatările prin aplicarea „zonelor de apărare națională“, avem în studiu o nouă legiferare care ar abandona sistemul „Regulamentului de Exploatare“ cu introducerea obligatorie a amenajamentului și, gândim la o conversiune de proporție. Oare prin toate aceste reduceri ale stocului de lemn, nu producem perturbare în industriile abia create?

În adevăr, lemnul a devenit punctul central de legătură și de integrare a celor mai însemnate complexe industriale. E suficient să menționăm Mangalul rezultat din distilarea uscată în retorte — care poate asigura activitatea cuptoarelor înalte și a topitoriilor mai ales în momentele critice (Reșița,

Ferdinand, Hunedoara), Vâscoza (lâna de lemn) care se fabrică din celuloza lemnului, servind la îmbrăcămintea armatei, etc. Acetatul de celuloză asigurând dezvoltarea industriei cinematografiei (Popești, Leordeni, Petroșani) Nitroceluloza și Acetona părțile de bază ale munițiilor. Pirolignosul, uleiurile antiseptice și gudroanele vegetale cu toată gama de produse intermediare din industria culorilor, alimentară și farmaceutică. In industria hârtiei, forța mecanică și celuloza, Carbonatul Carborat, Extrasul de tanin, care nu va putea întârzia să fie fabricat în țară, etc. etc.

Evident, toate aceste industrii cari sunt de interes vital pentru țară nu numai că nu vor avea nimic de suferit de pe urma unei conversiuni generalizate, dar chiar vor avea de profitat.

In ceea ce privește :

Lemnul de construcție pentru gospodării, așezări sătești și diverse instalațiuni;

Lemnul debitat în cherestea, necesar la construcții de vehicule pentru transportul pe apă și aeriene;

Traverse pentru construcția căilor ferate, lemn pentru poduri, podețe, stâlpi de telegraf, etc.

Lucrări de artă, civilă și militară (poduri, construcții, fortificații, etc.).

Stâlpi de mină, lemn de căptușală, fabricarea chibriturilor.

Lemnul necesar la placcaje, mobilier, izolări, etc.

Nici aceste întrebuințări ale lemnului nu vor suferi decât în mică măsură prin împuținarea crângurilor mai ales reducându-se exportul.

Restrângerea exploatărilor se va resimți însă peste 5—6 ani, la consumul lemnului de foc, pentru uzul casnic sau industrial.

Nu facem profeții și nu tragem concluzii fiindcă nu ne cunoaștem încă capitalul normal forestier și am intra într'o delicată dialectică de prezumpții. In linii largi însă, putem întrevedea că datorită secătuirii exploatărilor din trecut și prin aplicarea zoneilor de apărare națională, cu toate efectele binefăcătoare ale Legii Modificatoare din 4 Octombrie 1938, vom

avea un deficit de circa 3 milioane mc., la lemnul de foc.

E ușor a enunța: luăm lemnul de la foc și-i dăm o întrebuințare mai rentabilă, dar ne lovim de tradiția cel puțin bimilenară a focăritului.

Problema trebuie rezolvată cu multă prudență și stă în mâna capitalului.

Un exemplu: cele aproximativ 80.000 vagoane lemne consumate actual de București, capitalizate pe aproximativ 5 ani, ar da aproximativ 2 miliarde, necesare investițiilor de introducere a gazului metan. Deci, înlocuirea lemnului de foc ar putea fi rezolvată printr'o simplă problemă de transplantarea energiei unde o inițiativă privată ar fi perfect de bine venită.

În concluziuni generale: conversiunile de la Crâng la Codru pot fi perfect utile economiei forestiere și celei naționale dacă sunt aplicate cu prudență și înțelegere și, de la caz, la caz.

CONVERSIUNEA CRÂNGURILOR

de I. Moldovanu-Junior

O transformare a crângurilor în orice modalitate de tratament motivată de înlocuirea lemnului de foc, principalul produs al acestor păduri, cu combustibili lichizi sau gazoși, nu o găsim oportună, fiindcă prin acest fenomen, lemnul nu a suferit nici o diminuare în întrebuințarea sa drept combustibil.

Riscăm chiar afirmația, că în unele regiuni ale țării, unde populația duce mare lipsă de lemne de foc fiind nevoită a renunța și în timp de iarnă la încălzirea locuințelor ei, pădurile ce se vor înființa, fie ca perdele de protecție ale terenurilor agricole, fie pentru a reda culturii terenuri sterile și improductive sau pentru acoperirea nevoilor gospodărești ale locuitorilor, să fie tratate în crâng. În doctrina forestieră ele ni se înfățișează sub forma unui tratament mai ușor adaptabil nevoilor de prim ordin ale populației nevoiașe, lipsită de combustibil ieftin și accesibil celor săraci.

Lemnul de foc este într'adevăr prea mult cerut în raport cu puterea sa calorică și față de alți combustibili prea bine plătit de orașeni; valoarea lui la sate însă este aproape inexistentă atunci, când se negociază sub formă de produs gata fasonat și transportat în comună, fiindcă săteanul nu este în stare a-i plăti contravaloarea neavând de unde. Pentru el numai atunci prezintă interes, dacă îl găsește să-l cumpere la tulpină pe preț de favoare, când este vorba să și-l dobândească din păduri comunale sau moșnenești, sau să și-l răscumpere punându-și la contribuție atât brațele sale cât și inventarul său agricol (car, vite, etc.), muncind în dijmă atunci când este avizat la lemn din păduri particulare.

Și într'un caz și într'altul, săteanul își poate pune în valoare munca sa personală într'un anotimp când muncile agricole stagnează, iar el este condamnat la inactivitate.

Iată deci că produsul crângului simplu — lemnul de foc — nu poate fi înlocuit la țară de nici un alt combustibil, fie el cât de economic sub raportul caloriilor ce le dezvoltă și oricât de recomandabil din punct de vedere al unei juste repartizări de bunuri, dacă este prea scump pentru posibilitățile de plată ale populației rurale.

La proprietăți mici și mijlocii de natură particulară, cari însumează a patra parte din totalul pădurilor țării, cu greu ne putem închipui cum s'ar putea pune în practică deodată cu conversiunea crângurilor și principiul raportului susținut, care după toate indiciile s'ar părea, că a ajuns pe primul plan al preocupărilor oficiale și căruia i se și cuvine întâetate față de orice altă problemă doctrinară. Intr'adevăr crângurile cu revoluțiile lor mici au tocmai avantajul de a contrabalansa și a face pentru proprietar mai ușor suportabile efectele reglementărilor de tăieri și a perioadelor de așteptare impuse de raportul susținut. A supune concomitent și crângurile unor transformări de tratament împreunate cu noi perioade de așteptare însemnează nu numai să impunem proprietarului o dublă sarcină, ci să provocăm și o zdruncinare irațională pe piața lemnului.

Dealtfel nici din punct de vedere cultural, modalitatea de tratament a crângurilor nu este de detestat considerând, că în multe privințe ea nu rămâne nici în urma codrului, regim atât de preferit. Chiar solul însuși cu toată frecvența tăierilor, este

mai bine protejat contra agenților atmosferici dăunători; desimea și creșterea extrem de activă a lăstarilor în primii ani de vegetație grăbește încheerea masivului, acoperind de timpuriu solul rămas puțin timp expus, îngrășându-l apoi an de an cu frunziș cu mult mai bogat decât al codrului sub al cărui regim solul rămâne dealtfel cu zecile de ani descoperit.

Consultând tabelele de producție, ne vom convinge că produsele realizate în crânguri întrec cu circa 20% în volum pe cele, ce le putem obține din păduri tratate în codru. Din punct de vedere al rentabilității, cu toate că produsele codrului au o valoare superioară, crângul este tratamentul, care asigură solului cea mai mare rentă și deci cea mai bună fructificare a capitalului investit. Acest fapt, natural, este bine apreciat și preferit de proprietar, căruia îi surâde nu numai profitul mai mare, ci și exigibilitatea mai rapidă a lui putându-se bucura și el însuși ca autor al pădurii, eventual nou înființate, de rodul muncii sale, fără a se resemna că a muncit numai pentru generațiile viitoare.

Cu toate că, crângul reprezintă unul din regimurile arhaice de regenerare, din care cauză în anumite epoci a fost considerat ca o formă primitivă de gospodărie forestieră, azi când străbate tot mai mult deviza reîntoarcerii la metodele, de cari se servește natura, tocmai prin această forță de reînnoire plină de vigoare se impune și ni se înfățișează ca demn de preferat și de cultivat pretutindeni, unde condițiile de vegetație o permit și unde produsele ce se vor realiza sunt destinate a satisface necesități locale.

Ușurința de reîmpădurire a suprafețelor exploatare, care se efectuează aproape dela sine și fără multă trudă, sau intervenția artificială împreună cu risipă de energie și considerabile sacrificii materiale sunt însușiri, cari în împrejurările noastre contează foarte mult. Reușita aproape sigură a regenerărilor în cazul când lucrările premergătoare sunt chibzuit executate, atât în ceea ce privește esența, cât și în ceea ce privește vârsta exploatabilității, apoi când epoca și felul de tăiere sunt îndrumate rațional și cu considerare la păstrarea puterii de lăstărire a arborilor, este deasemenea o caracteristică a crângului. Toate îi asigură însemnate avantajii în condiții de gos-

podărie silvică, ca a noastră, care se găsește abia la începutul unei sistematice organizări administrative de îndrumare a pădurilor particulare și a persoanelor juridice cu caracter particular.

Chiar și în privința administrației pădurilor statului și autorităților publice, suntem departe de a putea afirma că am ajuns la desăvârșire. Ne luptăm și aici cu lipsă de personal, insuficiență de fonduri, de material, cu puțină mobilitate în întrebuințarea disponibilităților pecuniare, cu indolența proprietarilor și altele. Toate împreună ne întăresc în convingerea că nu ne poate supăra, dacă în ocolul nostru avem și crânguri, cu a căror regenerare nu trebuie să ne batem capul și nu suntem nevoiți să luptăm cu adversități adeseori de neînving, în ceea ce privește posibilitățile de reîmpăduriri artificiale.

Așa fiind, nu ne putem da bine seama, cari ar putea fi motivele plauzibile menite a justifica o conversiune a crângurilor, dacă nu cumva ar fi necesitatea de a produce material de construcție de dimensiuni mai mari și calități mai bune; singurul punct unde crângurile nu pot concura cu pădurile tratate în codru.

Din examinarea atentă a chestiunii ajungem însă la convingerea, că nici acest argument nu poate fi concludent de vreme ce majoritatea pădurilor noastre tratate în codru se găsesc la altitudini mai mari decât aria de vegetație optimă a crângurilor și ne furnizează cu prisosință lemnul de lucru și construcție reclamat de nevoile noastre interne și externe.

Numai într'un viitor îndepărtat, va putea fi actuală conversiunea, însă și atunci va trebui să se procedeze cu strictă adaptare la nevoile locale, operând transformări numai unde produsele realizate din crânguri întrec exigențele populației din jur, urmând a face transformări în vederea obținerii unor produse cât mai valoroase.

În prezent, socotim că va trebui declarat război sistemului inaugurat în multe părți ale țării, care preconizează tocmai inversul reflexiunilor de față: transformarea codrului în crâng, fără nici o indicație economică sau tehnică, ba chiar opusă condițiilor de vegetație locale și cerințelor culturale. Pe lângă oprirea acestor metode, cari nu ne prea fac cinste, se va proceda la scadența revizuirilor la redresarea acestor crânguri prin

restituirea lor primei și inițialei lor modalități de tratament, căreia i-au aparținut înainte de conversiunea lor atât de inconștient concepută și aprobată cu atâta ușurință și cu atâta lipsă de prevedere de ansamblu.

După îndeplinirea acestor imperative de incomparabilă însemnătate, ar urma în ordinea priorității acțiunea susținută ce ar trebui să îmbrățișeze refacerea pădurilor noastre degradate, cari în lipsă de plantații sau regenerări naturale sistematice s'au reîmpădurit spontan cu esențe puțin nobile sau cu esențe autohtone, însă din lăstari, cu toate că pădurea este tratată în codru. Conform acestui tratament, trebuie să-i redăm pădurii și regimul de regenerare corespunzător; operație, care implică însămânțări sau plantări sub masiv cu schimbări de esențe împreunate cu degajări, tăieri de eliberare, definitive etc., cari pe lângă greutatea de executare și timp îndelungat reclamă și tehnicieni destoinici și versați în îndrumarea și punerea în practică a lucrărilor de acest gen.

Acest prezumpțios program de intensă activitate a cărei executare s'ar putea extinde asupra unui răstimp aproape cât o viață de om, odată terminat cu succes, ne-am putea reîntoarce privirea și asupra crângurilor din a căror probleme de actualitate nu desprindem de-ocamdată decât refacerea sau eventual conversiunea lor dictată de necesități culturale acolo, unde condițiile staționale neprielnice, vârsta înaintată sau esența nepotrivită au produs o degenerare și o lăncezire vădită în desvoltare.

Conversiunea crângurilor pusă însă ca o problemă generală de actualitate, găsim că nu este oportună.

CONVERSIUNEA CRÂNGURILOR

de Ing. Miron Gheorghiu

Conversiunea cea mai des aplicată la noi este trecerea dela crâng la codru — prin intermediul crângului compus cu rezervă numeroasă — mai rar pe cale directă (când este posibil).

Este susținută de oficialitate și motivată în primul rând de lipsa din ce în ce mai simțită a lemnului de lucru și construcție — și numai în al 2-lea rând de motive de cultura pădurii.

O aplică Statul la pădurile sale și este recomandată persoanelor morale, chiar particularilor, în cazul masivelor de mai mare importanță. În anul 1938 procentul pădurilor amenajate în codru cu tăieri succesive se ridică la 48,4%.

Fiind un regim restrictiv de refacerea capitalului lemnos, — care, deci reduce pentru un timp destul de îndelungat posibilitatea, se cere discernământ în aplicare, cu referire la natura proprietarului, condițiunile de stațiune, arboret, întinderea pădurii și chiar ca tehnică propriu zisă a metodei — astfel ca scopul de ordin general urmărit să se poată adapta perfect împrejurărilor concrete ale pădurii și să nu apese prea greu asupra vremelnicilor proprietari, în cazul particularilor.

Ca idee, conversiunea la codru este desigur câștigată și în cercurile largi economice — dar în lumea profesioniștilor trebuie să aibă un deosebit ecou — când ne gândim la remedierea unor stări de lucruri nefavorabile: înlocuirea așaziselor noastre crânguri compuse, încetarea abuzului ce se face cu crânguri la păduri întinse de șleau — compensarea pe cât posibil a celeilalte conversiuni — dela codru la crâng — ce se practică la orice ocazie, dar în deosebi în urma îmbucătățirii neconținute a masivelor păduroase și tendinței de lichidarea rapidă a capitalului lemnos.

UN ASPECT INTERESANT AL „CONVERSIUNII“

de Ing. Emil Bondescu

Din cele 21 Ocoale silvice ale Basarabiei:

- 16 au amenajamente aprobate și în vigoare pentru toate pădurile;
- 1 (Strășeni) are amenajament numai pentru 3 serii;
- 4 (Talmaz, Zlotei, Holercani și Costuleni) precum și restul seriilor din Strășeni au amenajamente în curs de redactare.

Deși mă văd silit a comenta numai datele pentru 17 Ocoale, concluziunile le găsesc valabile pentru întreaga Basarabie.

Făcând o mică statistică a pădurilor din cele 17 Ocoale, din punct de vedere al regimelor și tratamentelor aplicate, am constatat că :

Se aplică codrul plin pe	13.016 ha
„ „ crângul compus pe	40.154 „
„ „ „ simplu cu rezerve pe	35.850 „
„ „ „ „ pe	22.326 „
Se găsesc în conversiune	42.763 „
S'au declarat de protecție	1.184 „
Față cu suprafața păduroasă de	155.293 ha
a celor 17 Ocoale, se găsesc deci în conversiune	42.762 ha

sau un procent de 27,5 %.

Voci autorizate evidențiind acest fapt au conchis că s'a exagerat.

Intr'adevăr, puse în comparație cantitățile recoltate în trecutul apropiat, când pădurile Basarabiei erau tratate încă în regimul și revoluțiile uzitate sub foștii proprietari particulari, cu cantitățile ce se obțin azi după preconizarea conversiunii pe o scară atât de întinsă, găsim diferențe în minus de 15—20 la sută, în special la lemnul de lucru.

Căci conversiunea, care nu este decât o acumulare de material lemnos în arboretele mai bătrâne și mai de valoare, are ca efect imediat o diminuare a cantităților ce se aruncă anual pe piață.

De aceea proprietarii particulari de păduri au o aversiune justificată pentru acest tratament și tot pentru acest considerent în Franța, silvicultorii au imaginat metode de conversiune în cari paralel cu tăierile de codru în prima sau a doua afecțatie, tăierile de crâng compus atacă două sau mai multe afecțatii cu arborete tinere, pentru a contrabalansa pierderile din afecțatiile aflate în convertire sau preparare.

Pentru Stat, proprietar nepieritor, nu vedem oportunitatea adoptării acestor metode — artificii; tot așa credem însă că este nejustificat a cădea în extrema cealaltă și a afecta con-

versiunii suprafețe prea întinse, fără a fi preocupat de efectul lor în economia regiunii respective.

O dirijare a acestei acțiuni din partea organelor respective se impune; pentru Basarabia chestiunea este în studiu.

Este o argumentație în plus pentru întocmirea de planuri de gospodărire rațională a pădurilor pe provincii, pe unități economice mari; noțiuni care se impune tot mai mult în ultimul timp.

În orice caz preocupări de acest gen în silvicultura unei țări dovedesc o lăudabilă sforțare pentru o gospodărire cât mai organizată a pădurilor în cadrul economiei generale a acelei țări și o evadare dorită a silvicultorului din unilaterismul meseriei sale.

Silvicultorul înțelege a ajuta Statul în rezolvarea problemelor ce i se pun, nu a-i pune piedici prin concepții prea conservatoare.

CONVERTIREA CRÂNGURILOR DE ȘLEAU ÎN CODRU

de Ing. M. Rădulescu

Între pădurile ce cresc natural în țara noastră, pădurile de șleau ocupă un loc de frunte. Sunt situate pe soluri fertile și reavene în regiunea de câmpie, sunt foarte ușor accesibile și produc lemn prețios de stejar, frasin, ulm și tei, cu arbori trecuți de 25—30 m. înălțime și 50—60 cm. diametru la înălțimea pieptului în timp de 120—130 ani.

În cursul timpului, din cauza extracțiunilor repetate, a tăierilor la vârste înaintate când puterea de lăstărire a arborilor încetează și din cauza concurenței produse de carpen și tei — specii mai de umbră, care fructifică și lăstăresc mai puternic — pădurile de șleau și-au micșorat considerabil procentul de stejar și frasin. O parte din ele se taie apoi în crâng simplu pentru lemn de foc.

Astăzi lemnul de lucru, știm că s'a împuținat mult în

pădurile noastre, iar cererea pentru lemn de stejar și frasin a crescut în mod deosebit. La fel au crescut și prețurile pentru lemnul acestor specii de mari dimensiuni și de bună calitate.

Din aceste motive se impune ca în pădurile noastre de șleau să sporim procentul stejarului și frasinului, iar pentru mărirea cantităților de lemn de lucru să convertim crângurile de șleau în codru.

Dintru început lucrările de convertire trebuiesc intensificate în pădurile Statului și instituțiilor publice, iar mai târziu să se extindă și în pădurile celorlalte categorii de proprietari.

Pentru atingerea țelului dorit e necesar ca la convertirea acestor crânguri în codru să lungim revoluția dela 30 la 60 ani, iar stejarul să fie introdus prin semănături sub masiv în ochiuri largi de aproximativ o lungime de arbore în afecțata de rând de regenerare. Frasinul se va introduce mai târziu prin plantațiuni după 4—5 ani dela instalarea stejarului. Celelalte specii de amestec din pădurea de șleau (carpen, tei, jugastru, ulm și arbuști) se vor introduce singure pe cale naturală din sămânța arborilor din vecinătate.

Pentru crearea de condiții favorabile de vegetație, semințișurile tinere (lumină difuză) și producerea de sămânță pentru amestec, e necesar să se lase câte un arbore — doi în mijlocul ochiurilor, cari se vor scoate la 5—6 ani după deschiderea lor.

Treptat, treptat, ochiurile se vor lărgi anual cu o fâșie de 1—2m. lățime de jur-împrejur, care se va semăna în rânduri cu ghindă în sol mobilizat ușor cu sapa la adâncimea de 6—7 cm.

Dealungul fâșiilor se va lăsa apoi câte un arbore răsleț pentru adăpost și pentru formarea luminei difuze.

Semințișurile instalate vor trebui asigurate însă în lupta cu lăstarii cotropitori. De aceea, se vor parcurge cu operațiuni culturale (lămuriri și curățiri) ori de câte ori va fi nevoie.

La fel vor trebui parcurse cu operațiuni culturale și restul pădurii de șleau de convertit. Trebuie avut în vedere însă ca masivul să rămână tot timpul închis, altfel se regenerează natural din sămânță cu carpen și tei.

După acest procedeu, regenerarea pădurilor de șleau se

va face ușor, sigur, ieftin și în condițiuni apropiate de regenerarea naturală.

Tăierile vor trebui începute în arboretele trecute de 30 ani.

Pentru fixarea unui cadru de lucru e necesar ca, pădurea să fie împărțită în 4 afectații, iar fiecare afecție să se regenereze în timp de 15 ani. În acest chip regenerarea întregei păduri s'ar face pe îndelete în curs de 60 ani, iar arboretele cele mai bătrâne din lăstar nu vor trece de vârsta de 65 ani.

Alegând o perioadă de regenerare mai scurtă, pădurea s'ar regenera mai repede. Semințișurile n'ar profita însă prea mult de adăpostul și anii de sămânță ai arborilor din vecinătatea ochiurilor pentru obținerea de arborete amestecate. S'ar lucra apoi în condițiuni prea artificiale și lucrările ar costa mai scump.

Dacă din contră s'ar alege o perioadă de regenerare mai lungă, pădurea s'ar regenera pe îndelete ca în cazul regenerărilor naturale. Arborețul de convertit n'ar putea să stea însă prea mult timp în picioare, întrucât, fiind provenit din lăstari, are longevitate mică.

După convertirea în codru a unui crâng de șleau după modelul acesta, arboretele cele mai bătrâne din sămânță vor avea vârsta de 60 ani. Până la începerea tăierilor și regenerărilor, va trebui așteptat prin urmare vreo 40 ani.

Umwandlung des Niederwaldes.

La conversion des taillis en futaie.

La nécessité de maintenir et même d'augmenter la quantité du bois d'œuvre, est de plus en plus sentie. Pour y arriver, la conversion en futaie d'une superficie appréciable des taillis s'impose.

La plupart des collaborateurs de la revue, qui ont répondu à l'enquête ouverte sur cette question, tout en recommandant la conversion, ont demandé qu'elle soit faite avec prudence, car nécessitant une augmentation du capital-bois, elle réclame une diminution des quantités exploitées. C'est pour cela qu'elle doit être effectuée avec discernement, tenant compte de toute une série de circonstances: nature du propriétaire, station, peuplement, étendue de la forêt. Il faut donc tâcher à adapter le but d'ordre général aux circonstances concrètes de la forêt.

C R O N I C A

INTERNĂ

CAPELA ORTODOXĂ DE LA GURGHIU

Din valea Gurghiului, în miezul Ardealului, unde străjuește ca director al Școlii de brigadieri silvici, colegul Ing. Dr. Emil G. Negulescu, ne-a mai sosit o veste bună.

La trei ani după executarea și ridicarea în piața Gurghiului a monumentului marelui rege Ferdinand I, inaugurat în prezența M. S. Regelui Carol II-lea,

Colegul Negulescu înfăptuește o nouă operă românească și creștinească în același timp.

În Gurghiu nu era până acum o biserică ortodoxă. Există însă în cuprinsul Școlii de brigadieri o veche capelă catolică ce nu se mai folosea de multă vreme. Colegul nostru se hotărăște s'o transforme în capelă și biserică ortodoxă, la care să vie să se închine elevii școlii și suflarea ortodoxă din localitate, până în ziua când se va putea ridica o biserică.

Cu învoirea prealabilă a Înaltelor Foruri Bisericești, d-l Negulescu procedează mai întâiu la mărirea acestei capele. Apoi, după ce, cu măiestria sa cunoscută azi de toată lumea, sculptează în lemn catapetasma, în care a știut să imbine armonios și frumoase motive forestiere, — o împodobește cu icoanele împărătești și ale celor 12 apostoli, minunate picturi executate tot de D-sa, având pe ușile din dreapta și stânga celei împărătești, pe cei doi arhangheli (hramul bisericei), iar deasupra iconostasului pe Christ.

Biserica a fost apoi dotată cu toate cele necesare: clopote, poliandre, veșminte pentru preot, cărțile de ritual etc. Pentru toate acestea, Direcția Regimului Silvic din Ministerul de Agricultură și Domenii nu și-a precupețit dărnicia. Deasemenea, n'au lipsit nici daniile prețioase ale colegilor noștri.

Forurile bisericești, la rândul-le, văzând râvna românească și setea creștinească a ortodoxilor din Gurghiu, au înființat în localitate o parohie, punând să păstorească pe vrednicul preot Ioan SânmărgHITEAN.

Când toate au fost gata, s'a fixat ziua marelui praznic, ziua târnosirii bisericei.

În zorii zilei de 9 Octombrie 1938, lumea satelor din jur s'a pornit spre Gurghiu, unde a oficiat P. S. S. Nicolae Colan Episcop al Clujului, Vadului și Feleacului, și Ministru al Cultelor și Artelor, asistat de un sobor de preoți.

La sfârșitul slujbei, în curtea Școlii din fața bisericii, P. S. S. Nicolae Colan a predicat mulțimii, după care s'a trecut în sălile școlii, unde a avut loc un banchet.

Primul cuvânt l-a avut P. S. Sa Episcopul Clujului, care laudând iapta de bun creștin și Român a colegului Emil Negulescu și colaboratorilor lui, a terminat închinând pentru M. Sa Regele Carol II-lea.

După aceea, d-l Ing. Dr. Emil G. Negulescu, adresându-se P. S. Episcop și mesenilor, a rostit următoarea cuvântare.

*

Dangăt de clopot a înfiorat în zori văzduhurile, ducând svon și aducând slavă cerescului Tată c'a învrednicit firea noastră să ajungă ziua de azi.

Căci dela Domnul sunt toate și pentru Domnul.

Vrerile și puterile noastre pornesc dela El și Lui se cuvine toată slava și închinăciunea credinții noastre.

Dintr'o cucernică ingenunchiere de gând, acest sfânt locaș a devenit pe incetul realitatea unei fapte omenești.

Și pe drumul omeneștilor trebi ne-am întâlnit și cu binele și cu potrivnicul lui.

Binele ne-a fost îndemn.

Potrivnicul, cumpănire și potrivire de gând înainte de a merge mai departe.

Căci simțeam în noi răsvrătindu-se toată acea pornire românească ce ne ducea spre descătușare din neputință.

Clipa trecătoare a prezentului nostru își flutura doar timid petelele mărturisirii în nemărginirea cea fără de sfârșit a vrerilor și puterilor cerești și-a lumii celei de dincolo de veac.

Căci îngănare de tremur e puținul adus de noi spre mărirea Celui de Sus.

Mai mult slava lui Dumnezeu s'a coborât spre pământ, decât noi am ridicat din pământ spre cer.

Căci printre cărămidă și grijă, slava s'a ridicat spre slavă.

Și ca închinători întru Cristos, al sublimului Crist care a înviat din morți pentru răscumpărarea și înveșnicirea omenirii, am adus smeriți semnul crucii, a binecuvântare lui Dumnezeu și spre cinstirea neamului Românesc, al acestui neam Românesc, care ca și El, cu moartea pre moarte călcând, prin credința lui izbăvitoare, a răpit cerului taina nemuririi, prin care cu adevărat a înviat.

Iar pe drumul acestui modest locaș, arhierștile binecuvântări ale Prea Sfinției Voastre, ajutorul bănesc și mai ales zâmbetul încrederii depline în ceea ce năzuim a fost pentru noi împuternicirea deplină.

Căci, Excelența Voastră Prea Sfinte ne-a umplut sufletul de bucurie cu grija părintească ce ne-a purtat-o, trecând în două rânduri ca să ne vadă ce facem și să ne lase impresia că putem.

Mulțumindu-vă cu plecăciune de fii sufletești ce vă suntem, ce putem zice mai mult și mai grăbiți de bătaia inimii decât să vă dea

Domnul Dumnezeu lung și tot mai strălucitor șir de zile, ca să vă păstoriți turma dreptcredincioșilor întru mulți și fericiți ani.

Mulțumind totodată celor ce ne-au stat întru prețios sprijin cu fapta, cu vorba sau cu gândul, în fruntea cărora a stat mereu Minist. Agric. și Dom., cu părere de rău că timpul nu ne îngăduie să le pronunțăm tuturoră cu recunoștință numele, mă 'ntorc spre frații mei Gurghieni să le mai fac o mărturisire:

Nu știu cum, dar mi se pare că alte înțelesuri au rosturile lumii pe aceste meleaguri împodobite cu îmbelșugare de veredele pădurii.

„Omul e tot mai bun și Dumnezeu tot mai darnic. O înțelegere deplină ne-a întâmpinat din partea celorlalte biserici din comună.

Le suntem tuturor recunoscători.

Parohia noastră, luând ființă și crescând alături de celălalt altar românesc, ne-a adus în gând și unora și altora multe întrebări și poate nedumeriri.

Dar un lucru nu s'a uitat niciodată:

Că suntem frați și bisericile noastre surori sunt,

Și frățietatea noastră e atât de strâns una, că nedespărțita și cu totul într'o flacăară să lasă arsa luminița credinței în fața Dumnezeescilor noastre altare.

Și dincolo de orice, una în Românism e Dumnezeul credinței noastre.

Căci în Dumnezeul credinței noastre am topit cu lacrimi de secole țara și neamul, trecutul și viitorul.

E poate timpul să închidem cărțile și să ne deschidem sufletul. Nu a trufie și învrăjbire am ridicat pe vârf de turn semnul crucii. Ci un altar al împuternicirii în frățietate și Românism s'a sfințit astăzi.

Înălțați-vă în slăvi de vis și vedeți acolo fluturând departe viitorul de lumină și glorie al neamului nostru.

Și scoborându-ne în adâncurile sufletului și trupului nostru, vom găsi acolo acel clocot năvalnic de cuget puternic și încordarea volnicească în braț, care vor să facă din părerea strălucirilor de vis, minunea veșnicilor românești.

Căci scrisu-s'a pe bolta mare a bisericii noastre:

„Slavă lui Dumnezeu“,

„Glorie neamului meu“.

Amin.

Au urmat apoi la cuvânt d-nii: I. Zeicu Ing. consilier silvic, Dr. Eugen Nîcoară Comandantul Legiunii străjerilor, Aurel Gociman prof. univ., Traian Heroiu Ing. Insp. g-1 silvic, V. Broșteanu Ing. Insp. g-1 silvic, Preotul I. Maloș protoereu al județului Mureș, și alții, tot punând în lumină marea faptă creștinească și românească a colegului nostru, precum și toate celelalte merite ale lui, ca luptător și animator pe acele plaiuri.

Ca și în toamna anului 1935 când s'a inaugurat monumentul re-

gelui Ferdinand, în afară de autoritățile județene și locale, colegul Emil Negulescu a avut alături multă silvicultorime (aproape 25 ingineri), veniți dela Reghin, Tg. Mureș, Cluj, Sighișoara, Brașov și București, în frunte cu d-nii: I. Zeicu Șeful Inspectoratului de regim silvic din Cluj, V. Broșteanu Șeful Inspectoratului de regim silvic din Brașov, Popovici directorul regionalei silvice Caps din Cluj, Tr. Heroiu din partea Soc. „Progresul Silvic“. Cu toții s'au strâns acolo să se bucure de noua realizare a colegului nostru și să-l înconjoare cu dragostea lor. Căci multă laudă merită noua operă a colegului Negulescu.

S'au spus acolo de mulții vorbitori, în cuvinte inspirate și simțite, atâtea cuvinte frumoase despre el și activitatea ce-o desfășoară, că sufletele noastre au tresărit și vibrat de emoție și multă bucurie.

Iar această laudă se cădea să fie încă odată mărturisită și în scris, trecând-o ca amintire și îndemn în paginile Revistei noastre.

*

● Realizări moșnenești.

Obligațiuni de serviciu m'a pus cândva să străjuesc ca șef într'un ocol de munte, în care se găseau și multe păduri moșnenești. Acolo am făcut cunoștință pentru prima dată cu astfel de păduri. Cât au organele silvice de lucru cu moșnenii, s'ar putea scri tomuri întregi. Iar cum se prezintă și ceea ce reprezintă pădurile moșnenești dela noi se poate spune în două cuvinte: păduri mizere.

Cu toată părerea proastă ce am despre aceste categorii de păduri, curiozitatea m'a îndemnat totuși să-mi arunc ochii pe o „dare de seamă“ (tipărită), prezentată „Obștei moșnenilor orașeni Câmpulungeni“ în Adunarea ei generală ordinară din 15.I.939.

Ce realizări ar putea să prezinte un Consiliu de administrație de pădure moșnenească, când de pădurile acestea nu s'a ales decât praful și pulberea!? imi răspundeam singur la întrebarea ce-mi puneam. Am citit totuși ca să pot zâmbi. Am rămas însă contrariat.

Am aflat, spre surprinderea mea, că în exploatarea ce se fac „potrivit amenajamentului“, sunt aproape la curent cu regenerările. Numai lipsa de puiți i-a făcut să rămână în restanță, pe care însă își propun să o împădurească în anul următor. Pentru nevoile de împădurire, Obștea are pepiniere proprii; în anul expirat a repicat 1.000.000 puiți de molid. Sămânța necesară sămănăturilor în pepinieră și chiar cea necesară sămănăturilor directe, și-o procură singură. A încercat chiar o combatere de *Hilobius abietis*. S'au făcut apoi degajări de molid în plantații.

Pe tărâm pastoral, deasemenea, aflăm că s'a realizat îmbunătățiri. Astfel, s'a construit două stâni și s'a curățat de „mușuroaie“ o suprafață de circa 20 ha.

Pentru paza pădurii obștea are angajați 5 pădurari.

Bilanțul gospodăriei pe anul trecut este: 4.190.426 lei încasări, față de 754.433 lei cheltueli. Deci un venit net total de 3.435.993 lei, sau de 168 lei de dram, ceea ce a făcut să se scrie că „obștia merge tot spre mai bine“.

Pentru toate cele ce privesc partea pădurărească, se face mențiune în darea de seamă că a avut concursul organelor silvice ale Statului.

Pentru viitor, se propun plantațiuni în parchetele ce vin în curs. Pentru suprafețele restante, s'a făcut de către organele silvice un plan pe 5 ani, timp în care să se aducă la zi. În total, în 1939, se vor planta 189 ha. Din cei 756.000 puieti necesari, Obștea are în pepinirele sale 540.000 bucăți. În plus, își mai propune să împădurească și o suprafață erozibilă, să facă curățiri de parchete și lucrări în pepiniere. În golurile de munte va continua cu lucrările de curățirea mușuroaielor, și va mai construi o stână.

Ne oprim aci și acordând credit acestei obștii, afirmăm că este prima despre care aflăm că este „în regulă cu cerințele înfăptuirilor silvice“. Dacă și pe teren se prezintă lucrul cum se arată în darea de seamă, atunci putem să credem că ne găsim în fața unui semn îmbucurător. A început lumea să vadă cum trebuie? Unde dă Dumnezeu, să aflăm cât mai multe vești de această natură.

● Ravagiile poleiului.

În preajma Crăciunului ce a trecut, un poleiu ce s'a abătut asupra unei părți din țară, a avut efecte dăunătoare asupra rețelei de fire telegrafice, asupra pădurilor și asupra vânătorii arișat sedentar. Imprejurimile Bucureștiului și Bărăganul au avut mult de suferit. Numai în ocolul Țigănești s'a realizat 100.000 lei, din vânzarea rupturilor de arbori. Au suferit mult salcâmul, apoi stejarul.

Vânătorii cu pene și mai ales dropiile, a avut mult de îndurat depe urma poleiului care le-a lipit aripile. Din această pricină, ne mai putând înfînde aripile, au fost împiedicate de a se mai mișca. Prilej bun pentru braconieri. Se pare că și de data aceasta vigilența organelor puse să vegheze, a fost ca și în 1934, surprinsă. Ba, ceva mai mult, s'a scris și despre o anumită pasivitate vinovată. Din ziare aflăm că în Ialomița, Buzău, Brăile și R.-Sărat sute de piese au fost prinse de locuitori și ucise.

Și când ne gândim că femelele de dropii sunt declarate drept monumente ale naturii!

● Alunecări de teren.

Din Buzău, județ cu multe terenuri degradate și multe alunecări, ne vine, acum în plină iarnă, vestea că la gura Bâscei, un teren, care a pornit la vale încă de acum câțiva ani, a căpătat acum o iuteală de alunecare de 80 cm. pe zi. Suprafața în alunecare este de 30 ha., angajând, se zice, o masă de 3 milioane metri cubi. Din cauza acestei alunecări, circulația trenurilor de exploatare forestieră, aparținând Soc. Foresta, este nu numai jenată, ci chiar întreruptă, linia trecând prin marginea acestei alunecări. Ceva mai mult, topirea zăpezii și căderea ploilor din primăvară, poate face ca masa aceasta de pământ să se prăbușească deodată, având drept urmare o barare a Buzăului tocmai la

confluența Bâscei, distrugând în același timp podul metalic de la gura Bâscei, peste care trece linia ferată amintită. Este o surpriză la care ne putem aștepta.

● Acțiunea de îndrumare a populației.

În strădania Ministerului de Agricultură și Domenii de a face ca populația rurală să se îndrumeze către culturi tot mai raționale și cât mai intensive, personalul silvic de toate gradele este chemat să aibă, alături de organele agricole, un rol de îndrumător. În adevăr, fiind în contact direct și continuu cu populația de la țară, organele silvice pot prin gospodărirea avutului ce le este încredințat și prin gospodărirea avutului lor propriu să fie exemple de imitat.

Cu acest gând, ca și atunci când Casa Pădurilor a luat hotărîrea de a da pădurarilor și brigadierilor sămânță să facă lucerniere, așa și azi, Ministerul a aprobat ca organele silvice din exterior — fără excepție — să facă platforme de gunoi, să aplice și să tălmăcească poporului comunicatele și broșurile Ministerului, în dubla lor calitate de buni gospodari și de agenți de propagandă ai Ministerului.

Năuajdam că organele silvice, cu toate numeroasele lor atribuții de serviciu, vor căuta și vor ști să se achite și de această nouă sarcină.

*

Tot în vederea stimulării populației spre raționalizare și intensificare, Ministerul a destinat câteva milioane, sortite a fi împărțite drept premii, bunilor gospodari.

Din aceste sume, se vor distribui premiile sătenilor și pentru cazurile când vor dovedi că au făcut plantatului reușite pe terenurile surpătoare sau sterpe.

Este o măsură bună, care se cade a fi aplaudată.

● Făinarea sau oidiumul stejarului.

În ședința din 12 Ianuarie a. c. a Secțiunii de Științe Agricole din cadrul Societății Române de Științe, D-l prof. Const. Georgescu dela Șc. Politehnică din București a făcut o comunicare privind această boală a stejarului produsă de ciuperca *Microsphaera abbreviata* = *M. alphitoides*.

Conferențiarul arată mai întâi ordinea, în care sunt atacate diferitele specii de *Quercus* din flora țării. *Qu. conferta*, *Qu. Robur*, *Qu. pedunculiflora*, *Qu. sessilis*, *Qu. pubescens* și în fine *Qu. cerris* (în ordinea descrescândă a atacului).

În pepiniera Școlii de conductori silvici dela Casa Verde (Timișoara), conferențiarul a observat că stejarul roșu (*Qu. rubra*) este imun.

Atacul are o formă foarte gravă la lăstarii de un an, a căror dezvoltare târzie coincide cu perioada de cea mai mare putere de infecție anuală a ciupericii, adică dela mijlocul lui Maiu până la finele lui Iunie; suferă în deosebi lăstarii de gârniță care apar, din cauza atacului, ca vopsiți cu var. La lăstarii de doi și trei ani atacul deși destul de

intens, se întinde însă la un procent mai redus din aparatul foliaceu. La arborii maturi aflăm făinarea numai la lujerii târzii, cum se observă mai ales la gârniță și la stejarul brumăriu sau tufanul (*Qu. pedunculiflora*).

Dacă o perioadă de timp nu s'au găsit aparatele fructifere ale ciupercei, acum în fiecare an se produc în număr considerabil pe fețele superioare ale frunzelor tuturilor speciilor de *Quercus*.

Conferențiarul recomandă o serie de măsuri culturale pentru combaterea boalei, care deși nu aduce uscarea stejarilor, totuși contribuie la micșorarea producției lor lemnoase și le creează o stare de predispoziție maladivă.

At. Haralamb

● Contribuții bibliografice.

(*Presa forestieră, pe luna Iulie 1938*)

- Prezentul, 1 Iulie: Majorarea cotei export. de cherestea în Franța.
 Universul, 1 Iulie: Combaterea Cărăbușilor și a *Oidiumului* de stejar.
 Gazeta Sporturilor, 1 Iulie, Solitar: Ancheta Inspectoratelor de vânătoare.
 Dreptatea, 2 Iulie: Pregătiți-vă din timp! Casa Pădurilor a fixat prețul 9000 lei vagonul lemne de foc.
 Neamul Românesc, 3 Iulie: Țara cere măsuri urgente contra speculanților lemnului de foc.
 Argus, 3 Iulie, H. Brauner: Cronică lemnului.
 Porunca Vremii, 3 Iulie, Mihai Vlad: Cine jefuesc pădurile Maramureșului? Jidani stăpâni pe Munții Com. Dragomirești.
 Curentul, 4 Iulie, M. P. Florescu: Înființarea Conservatoratului de planuri al pădurilor Statului.
 Excelsior, 3 Iulie: Cronică lemnului.
 Neamul Românesc, 5 Iulie: Ofensiva agricolă, silvică, pomicolă, în Basarabia.
 Gazeta Sporturilor, 6 Iulie, Solitarul: (Rubrica vânătoarei). Po-târnichea.
 Curentul, 7 Iulie, Ion Nicula: Problema silvică a ținutului Vrancea.
 Timpul, 7 Iulie: Lemnele de foc se scumpesc din zi în zi, ce spun exploatații și depozitarii.
 Curentul, 8 Iulie: Suspendarea concediilor personalului tehnic al Min. Agriculturii.
 — Prelungirea tarifului redus sezonier, pentru transportul lemnului de foc.
 Dreptatea, 9 Iulie: Se scumpesc lemnele de foc; ce prețuri vom plăti la iarnă (avizul Comisiunii Speciale a Combustibilului, din Min. Econ. Naționale).

- Ordinea, 9 Iulie, Ion Scutaru: Ieftenirea trailului și administrațiile de Stat: Caps, Parid, etc.
- Un nou regim al importului de lemne în Ungaria.
- Porunca Vremii, 8 Iulie: Munții noștri — pădurile!
- N. Crevedia: Bucureștii orașul grădină? — chestii urbanistice.
- Curentul, 9 Iulie: Organizarea transportului lemnelor de foc pentru Capitală (dispozițiile C. F. R.).
- Gazeta Sporturilor, 10 Iulie, Mîstrețul (Solitar): Datoria conducătorilor, crușarea vînatului.
- România, 10 Iulie: Reglementarea profesiei de Inginer, înființarea colegiului.
- Noua politică tarifară a C. F. R. și lemnele.
- Timpul, 10 Iulie: Muntele Cotorești-Păltiniș Sibiu — 9 ha păduri în flăcări.
- Să se facă dreptate satului Dragomirești din Maramureș.
- Curentul, 10 Iulie: Capitala fără parcuri, păduri.
- Prezentul, 11 Iulie, I. Sx.: Situația pieței forestiere în raport cu consumul intern. (Comerțul de cherestea, debușeul lemnului industrial și cel de foc).
- Noul regim al importului de lemn în Ungaria.
- Exportul lemnului de frasin.
- Viitorul, 12 Iulie: Aprovizionarea cu lemne a Capitalei.
- România, 13 Iulie, Vlaicu Bârna: „Țara Moșilor“ de azi — exploatarea — păduri devastate, ruina!
- Gazeta Sporturilor, 13 Iulie: Mîstrețul (pag. vînaătoare): Arma de vînaătoare.
- Curentul, 14 Iulie: Cum arată pădurea parc. Colentina-Andronache.
- Argus, 15 Iulie: Aprovizionarea cu lemne de foc
- Silvicultorii români la Praga.
- Universul, 15 Iulie: Lucrări silvice, măsuri contra incendiilor și calamităților naturale.
- Timpul, 16 Iulie: Aprovizionarea Capitalei cu lemne de foc.
- Argus, 16 Iulie: H. Brauner: Lemnul românesc pe piața franceză; un contingent de 20 mii m. c. cherestea românească în Franța (stejarul și lemnul moale).
- Excelsior, 16 Iulie: Cronică lemnului — piețele de export forestier, tratative, export, piața internă.
- Viața Bărăganului, 15 Iulie, Ing. silv. Anton Rădulescu: Gardul viu.
- Gazeta Sporturilor, 17 Iulie, (rubrica Vînaătoare sport), Mîstrețul: Alegeți-vă reprezentanții!

- Prezentul, 20 Iulie: Controlul circulației materialului lemnos. (M. Of. No. 162 din 18.7, decret lege 1977).
- Desvoltarea exportului de mărfuri românești în Turcia — petrol și lemn.
- Argus, 20 Iulie: Textul Regulament Lege: Controlul materialului lemnos și transporturile.
- Curentul, 20 Iulie: Casa Pădurilor nu mai acordă gratuități sau reduceri la lemne.
- Circulația materialelor lemnoase.
- Gazeta Sporturilor, 20 Iulie, (Rubrica vânătoarei): Răspuns reprezentantului unei Societăți de vânătoare.
- Curentul, 22 Iulie: Ofensiva silvică în jud. Dâmbovița.
- România, 23 Iulie, Dr. N. Roșu: Drumeție în munți: cabane, păduri, turiști, fără de basm.
- Curentul, 23 Iulie: Cezar Cristea: Realizări silvice.
- Lumea Românească, 23 Iulie, Heft: Lemnele de foc trebuie să se vândă cu cel mult 8000 lei vagonul.
- Neamul Românesc, 23 Iulie: O nouă cale ferată pe Valea Nișcov (Buzău), exploatarea masivului și Caps-ul.
- Problema pădurilor, pășunilor și creșterii vitelor în C. Lung (Bucovina).
- Gazeta Sporturilor, 24 Iulie, (Vânătoarea), Mistrețul: Un animal greu de vânat: vidra.
- România, 25 Iulie, Gala Galaction: Pe drumuri de altă dată — Masivul Ceahlăului, pădurea Ciresca, codrii Pașcanilor s'au dus!
- Gazeta Sporturilor, 28 Iulie, Mistrețul: Inspectorul de vânătoare.
- Timpul, 27 Iulie, M. R. Paraschivescu: Cu echipele Regale prin „Țara Moșilor”, Vidra lui Avram Iancu, Ciabăritul și căraușia, pădurile mândre au fost odată!
- Curentul, 27 Iulie, L. Georgescu Gr.: Despre Dry farming — pentru a învinge seceta.
- Porunca Vremii, 26 Iulie, C. Cristea: Jidanii și codrii românești. Cine distrug pădurile?
- Alarma silvicultorilor — Studii și articole îngrijorătoare.
- Porunca Vremii, 28 Iulie, I. P. Prundeni: Răfuiala forestieră; despăduririle și perfecții de județe.
- Viitorul, 28 Iulie, V. G. Bârca: Ard recoltele și pădurile, fără să fie asigurate.
- Reorganizarea corpului silvic mediu și inferior.
- România, 30 Iulie, Dr. N. Roșu: Nădejdi și îmbunătățiri în Țara Moșilor și razeșii din Vrancea, tăerea pădurilor, — revizuirea contractelor de exploatare oneroase.

- Excelsior, 30 Iulie: Cronică lemnului: Piața internațională a produselor forestiere (exportul în Anglia și concurența Sovietică. Prohibirea exportului lemn de nuc.
- Prezentul, 30 Iulie: Importante modificări în tariful de mărfuri cfr. — cherestea de nuc — (dela 25 August).
- Frontul, 29 Iulie, V. Dora: Lemne pentru funcționari — cum se vor aproba de Caps?
- Universul, 31 Iulie: Activitatea Caps-ului pe ultimile luni.
- Timpul, 31 Iulie („Timpul Vânătoarei“): Istoricul Societății „Lunca”.
— Și câinii au ambiția lor. Cum să umblăm cu pușca.
— Al. Brateș: Cum stăm cu vânatul?

Cezar Gr. Cristea

LUCRĂRI NOUI APĂRUTE

Ing. ILIE C. DEMETRESCU :

1) **Problema creditului forestier sub condițiunile românești.**

1938, București, „Bucovina“, 28 pagini, 30 lei.

2) **Finanțarea economiei noastre forestiere.**

1938, București, „Bucovina“, 16 pagini, 20 lei.

● **Prezentarea.**

Deschizând acest nou despărțământ, la începutul celui de al 51-lea an al bătrânei și glorioasei noastre Reviste, ne vine în minte o maximă întâlnită undeva în literatura germană:

„Wer fremde Wälder nicht kennt,
Weiss nichts von seinem eigenem!“.

Cam acelaș lucru l-am putea spune și despre economia forestieră:

Cine nu cunoaște din economii forestiere streine,
Nu știe mare lucru despre a sa proprie!

Incontestabil, că această maximă nu reprezintă decât un caz particular al unui fapt de valabilitate generală. Cunoștințele noastre nu sunt ceva absolut, ci relativități, rapoarte între diversele percepțiuni pe care simțurile ni le mijlocesc asupra mediului înconjurător. Cu cât comoara noastră de noțiuni într'un domeniu dat va fi formată din elemente mai divers, mai strâns și mai precis legate între ele prin puncte de reper sigure, cu atât judecata noastră va fi mai clară, mai bogată în concluzii utile, cu atât vom putea spune că dominăm mai desăvârșit domeniul respectiv.

Adevăratul specialist nu se va mărgini numai la studiul — fie el cât de deplin — al condițiunilor naționale. Pe cât îi va fi cu putință, va trebui să privească și la vecini. Printre tinerii silvicultori germani există tradiția că după încheierea studiilor de specialitate teoretice, să întreprindă călătoriile de studii în țări străine sau chiar să se angajeze pentru câțiva ani în diverse administrațiuni străine. Și pe la noi prin Tară au trecut sau au practicat mai mulți silvicultori germani, unii ajunși profesori universitari sau personalități conducătoare. Administrațiile forestiere germane acordă chiar concedii pe mai mulți ani, agenților săi, care vor să se angajeze pasager în alte administrații forestiere, spre a căpăta o mai largă perspectivă de specialitate.

Nu mai vorbim de avuții englezi, danezi, americani, japonezi etc., care își permit călătoriile îndelungate și costisitoare în țări streine sau în întinsele lor colonii.

In acest sens al lărgirii perspectivei de specialitate, ne propunem

să fim de folos cetitorilor Revistei, prin deschiderea acestei ferestre în afară.

Ingrijitorul cronicei de față se consideră indatorat față de ori și ce contribuție venită dela binevoitori, al căror nume va fi menționat cu credință¹⁾.

● Conferința internațională pentru utilizarea lemnului.

Intre 15 și 17 Septembrie 1938 a avut loc la Bruxelles, sub președinția de onoare a M. S. Leopold III, Regele Belgiilor, cea de a IV-a Conferință internațională pentru utilizarea lemnului. Ea s'a ținut sub auspiciile organizațiunii: „Commission internationale d'Utilisation du Bois". Președinția activă a ședințelor a fost exercitată de D-l René Chaplain, Directorul general al Administrației des Eaux et Forêts (Paris) și Președintele Comisiunii.

Problemele de ordin general desbătute — în afara celor de gospodărie interioară ale Comisiunii (Darea de seamă, Programul de lucru, Bugetul) — au fost:

1. Incercările de rezistență;
2. Lemnul în construcția vehiculelor și mijloacelor de locomoțiune;
3. Folosirea deșeurilor de lemn.

Participația la conferințe prin comunicări și la ședințe prin discuțiuni, a fost deosebit de activă, utilă și promițătoare pentru viitoarea dezvoltare a Comisiunii. Deși instituția respectivă este tânără, interesul pentru obiectivul urmărit este în vădită creștere. Astfel, numărul participanților la cele patru conferințe internaționale precedente, a evoluat după cum urmează:

11 țări în 1935; 21 țări în 1936; 26 țări și 3 organizațiuni internaționale în 1937; și 32 țări și 4 organizațiuni internaționale în 1938.

Cea de a V-a conferință este plănuită a se ține la Zürich în Septembrie 1939. De remarcat că România ia parte pentru prima oară la cea de a IV-a conferință, fiind reprezentată prin D-l Prof. M. D. Drăcea, ca delegat oficial.

Insemnătatea deosebită pe care o câștigă neîncetat lemnul ca material de industrie, lucru, construcție, ridică și pentru noi obligațiunea de a da atențiunea ce se cuvine unor atari manifestațiuni pentru aflarea de noi căi pentru o cât mai bună folosire a unui material cerut cu crescândă stăruință în lume.

(După Z. f. Wfw., VI, 125).

1) Isoarele cronicei vor fi menționate deasemenea și anume într'o formă prescurtată. De pildă: Z. f. Wfw., V, 215, va însemna: Zeitschrift für Weltforstwirtschaft, Band V, pag 215.

● Asociația silvicultorilor din țările baltice.

Cele trei mici țărișoare de pe malurile Baltice: Estonia, Letonia și Lituania, atât de râvnite și amenințate de puternicii lor vecini: Germania, Polonia și Rusia, caută să se ajute reciproc în lupta lor pentru existență.

Incontestabil că lucrul este ușurat prin comunitatea trecutului, culturai și intereseilor prezente.

Intre altele s'a constituit de curând, după încercări ceva mai vechi, o „Asociație a Silvicultorilor din țările Baltice“. In componerea sa — ca despărțăminte — intră asociațiile naționale de silvicultori, câte una de fiecare stat. Prezidium-ul nouii Asociațiuni este format din președinții și secretarii celor trei despărțăminte.

Scopul Asociațiunii îl constituie cunoașterea, apropierea și cooperarea silvicultorilor baltici pe teren științific și practic forestier.

Mijloacele pentru atingerea scopului propus ar consta din organizarea:

— de adunări periodice regulate, in care să se țină conferințe și comunicări:

— de excursiuni și vizite;

— de Secțiuni de studii diverse, editare de lucrări și publicațiuni, etc.

(După Z. f. Wfw., VI, 109).

● Impădurirea Vezuviului.

Cu toată groaza pe care ne-o amintesc izbucnirile acestui neastâmpărat vulcan, el constituie totuși, pe de altă parte, o binefacere pentru populațiunile iavecinate, tocmai prin acele izbucniri. Cenușa aruncată și presărată peste câmpurile agricole și solurile de grădini, vii și păduri, reprezintă un admirabil îngrășământ. In vremea lor, recoltele devin fabuloase, ținând mulți ani, astfel încât „ploaia de cenușe e privită ca o ploaie de aur“. Pădurile din împrejurimi, de pildă, au o creștere de peste 20 m³ pe an și pe hectar.

Crusta de lavă și cenușe încheată de pe coastele muntelui devine pe de altă parte păgubitoare, prin aceea că favorizează formațiunea de torenți și de viituri de ape pustiitoare, ca și rostogolirile de pietre.

In legătură cu acest ultim fapt și apoi și pentru considerațiuni estetice, Administrația forestieră fascistă desfășoară o vie activitate de împădurire a locurilor inproductive sau isvorătoare de pericole. Acolo unde nevoia o cere, împăduririle sunt precedate de lucrări de consolidare a solului: baraje de zidărie, lemn, etc.

Suprafața destinată a fi împădurită și care a fost împădurită, in parte, cuprinde 27.200 ha. Din aceasta, 3586 ha, constituie, cum am zice noi, perimetre de ameliorare, prin lucrări combinate.

Din punct de vedere stațional, ne aflăm in lauretum. solul fiind format exclusiv din lavă, relativ proaspătă (1906).

Speciile folosite, cu succes, în împădurire diferă după cum locurile respective sunt sau nu ferite de gaze superioare. În cele ferite a dat foarte bune rezultate *Pinus pinea* și *maritima*, apoi, în mai mică măsură: *frasinul*, *castanul*, *gorunul*, *plopul*, *nucul*. N'au putut rezista în locuri cu gaze de sulf decât *salcâmul*, ca arbore și specii de *Genista*, ca arbuști.

În afara acțiunii sale de protecție și de înfrumusețare a peisajului, interesează, se înțelege, și produsul material al pădurilor rezultate. Sub acest raport este de amintit producția mare de *pueți* de *pin* și *salcâm* din însămânțările naturale, *pueți* foarte buni de transplantați. La opera de împădurire contribuie, în primul rând, Statul, fiind secundat în deaproape de comunele interesate, apoi de diversele organizații fasciste de tineret și voluntari.

(După Z. f. Wfw., VI, 36).

● Organizarea forestieră a Etiopiei.

Se știe că Administrația forestieră italiană (Milizia forestale) este organizată militarmente. În același spirit unitar, ea este extinsă și asupra coloniilor. Astfel în Tripolitania aflăm Legiunea X Libica, în Etiopia și Somalia, Legiunea XI „P. di Grigorio”. Fiecare din aceste legiuni au 2 sau mai multe cohorte. Mai departe, aflăm două până la 12 oficii forestiere locale, cum ar fi la noi ocolul. Cât de departe s'a ajuns cu organizarea aceasta colonială, reiese și din faptul că în Etiopia, ocupată abia de un an și jumătate, în urma războiului știut, s'a și făcut serbarea arborelui în primăvara 1938.

(După Z. f. Wfw., VI, 28 și 103).

● Împăduriri întinse în Norvegia.

În anul trecut, a fost adoptat de către Ministerul de Agricultură un plan de împădurire pe 10 ani, prezentat de Șeful Administrației forestiere a Statului. Potrivit acestui plan, ar fi să se împădurească anual, cel puțin 15.000 ha, în care scop, ar fi necesară o cantitate anuală de 25 milioane *pueți* și 12.000 kg *sămânță*. Cât de cuprinzător este acest plan, rezultă și din aceea că trebuitoră cantitate de *sămânță* este de zece ori mai mare decât cea folosită până acum.

(După Z. f. Wfw., V, 55).

● Consecințele gerului din iarna 1928/1929.

Către sfârșitul anului 1938 s'a ținut în Lemberg un congres al Silvicilor polonezi, consacrat problemei efectelor produse de gerul excepțional din iarna 1928/29 asupra pădurilor și lemnului de foioase. În legătură cu această chestiune, s'a stăruit deosebit și asupra însemnătății și viitorului lemnului de *fag* ca materie primă pentru industria mecanică și chimică și ca material de lucru și construcție.

Pentru noi, țara cu atât de multe și încă destul de bogate păduri de fag, problema are — credem — aproape aceiași însemnătate ca și pentru economia forestieră poloneză, încât merită toată atențiunea. Prin chipul cum se utilizează astăzi la noi frumoasele rezerve de lemn de fag, produs al naturii, se distrug valori incalculabile ale patrimoniului național.

(După R. i. du Bois. 1938/60).

● **O nouă împărțire administrativă a pădurilor de Stat în Polonia.**

Privește de fapt o altă regrupare a ocoalelor silvice pe Direcțiuni, ca și reședința acestora. Proprietatea forestieră a Statului cuprinde $3\frac{1}{4}$ milioane ha, fiind împărțită în 433 Ocoale silvice. Suprafața păduroasă ce revine fiecăreia dintre cele 9 Direcțiuni, variază între 287.000 (Varșovia) și 482.000 ha (Vilna), iar numărul ocoalelor, între 35 și 59.

Motivul acestei reforme a fost dorința de a face să coincidă sau măcar să se apropie de împărțirea Administrației politice a țării și de reședința organelor acesteia. Scopul n'a putut fi atins decât în parte, din cauza greutăților de ordin tehnic. Reforma a intrat în vigoare la 1 Oct. 1938.

(După Z. f. Wfw., V, 55).

● **Poliția pădurilor din aeroplan.**

Intiderea mare a pădurilor din Canada, cât și alte împrejurări specifice, au impus folosirea aeroplanului în poliția forestieră, deja de 12 ani. Astăzi, serviciul respectiv întrebuințează 28 de mașini.

(După Z. f. Wfw., V, 61).

Ilie C. Demetrescu

**Societatea Uzinele Metalurgice
„TITAN, NADRAG, CALAN“**

voesc să angajeze, pentru Direcțiunea silvică din Lupeni a
acestei Societăți, doi ingineri silvici tineri.

Sediul Central al Societății este în București,

Str. Clemenceau Nr. 3.

● Piața internațională a lemnului în 1938.

Anul 1938 începe sub auspicii nu prea favorabile pentru economia lemnului. Dacă în cursul anului 1937 lemnul devenise din ce în ce mai căutat iar prețurile în continuă creștere în atmosfera de război de pretutindeni, finele anului trece printr'o nouă criză economică. Prețurile tuturor materiilor prime și ale acțiunilor încep să scadă. Prețurile lemnului baltic cedează cu 2 L/Ldts. iar în basinul mediteranean deși piața a rămas neschimbată, importatorii se rețin dela cumpărături, așteptând reducerea prețurilor

Pentru asigurarea fermității pieței europene în conferința E. T. E. C.-ului care are loc la 27 Septembrie 1937 la Stockholm se decide în unanimitate ca cifra totală a exportului de rășinoase pe 1938 să se reducă cu 10% față de cotele din 1937, adică să atingă numai 3.600.000 stds.

Astfel cotele statelor membre pe 1938 sunt următoarele (în mii standarzii): Finlanda 904; U. R. S. S. 855; Suedia 738; Polonia 281; Austria 247; România 221; Jugoslavia 151; Letonia 114; Cehoslovacia 86.

Reducerea de 10% este aplicabilă pe periodul 1 Octombrie 1937—31 Decembrie 1938.

La 13.XI.1937 se ratifică de statele semnatare convenția lemnului de fag (E. B. C.) prin care se fixează nevoile de import de fag la 450.000 m³ repartizată astfel: Jugoslavia 170.000 m³, România 130.000 m³, Cehoslovacia 94.000 m³ și Polonia 56.000 m³.

Cu toate măsurile luate pentru restrângerea exportului în vederea menținerii prețurilor, acestea din urmă scad iar importatorii se abțin de a face cumpărături.

În basinul baltic, Finlanda a exportat în Ianuarie 1938 o cantitate de 105.000 stds din care 65.000 stds în Germania față de 625.000 stds în aceiași lună din 1937. Cu excepția Germaniei, vânzările în celelalte țări sunt neînsemnate. Vânzările din Suedia sunt la fel și chiar U. R. S. S. nu a vândut aproape nimic în această perioadă de timp.

Deși situația economică e foarte bună, nevoile de lemn se anunță a fi reduse ca în 1937. În Franța situația pieței lemnului e rea. Din cauza agitațiilor economice și politice lipsește încrederea necesară pentru plasarea capitalurilor în construcțiuni noi așa că importul de lemn va fi redus.

Deasemenea în Belgia, Olanda și Danemarca există stocuri importante așa că cererea e foarte redusă.

Situația în Germania e cu totul specială căci viața economică fiind cu totul sub controlul statului, care o intensifică mereu, nevoile de lemn sunt foarte mari și nu pot fi acoperite de producția indigenă.

În Europa centrală și în basinul mediteranean piața se menține fermă deoarece țările importatoare nu au stocuri mari iar oferta e redusă față de cerere.

Pentru a menține fermitatea pieței lemnului în Europa dar mai ales pe piețele occidentale, la conferința E. T. E. C.-ului din 20 Ianuarie 1938 dela Varșovia se hotărăște o nouă reducere a exportului de răsinoase cu 180.000 stds ceace revine la o micșorare cu 5% din cotele fixate de E. T. E. C. pentru 1938 la conferința dela Stocholm din Septembrie 1937.

În cursul lunii Februarie, Rușii scad prețurile ajungând aproape la prețurile dela începutul anului precedent. Din această cauză vânzările făcute de țările nordice pe piețele occidentale sunt încă puțin importante. Pe piețele centrale și sudice situația se menține mereu fermă.

Cu toate că prețurile continuă să scadă în cursul lunii Martie în țările nordice, importatorii sunt rezervați în cumpărături iar pe piețele Europei Centrale „Anschluss”-ul are o importanță mare producând schimbări mai ales pe piața italiană.

Până la finele lunii Martie Suedia a vândut 275.000 stds față de 610.000 stds în aceeași perioadă de anul trecut. Cu excepția Angliei, exportul în celelalte țări (Franța, Belgia, Olanda, Germania) e foarte redus.

În Finlanda piața lemnului e deasemenea puțin animată. Cererea de lemn finlandez e puțin importantă. Finlanda exportând în primele 3 luni ale anului 250.000 stds față de 780.000 stds în aceeași perioadă de anul trecut.

În Anglia stocurile sunt reduse dar importatorii care cumpărănd anul trecut cu prețuri superioare au avut pierderi sunt rezervați. Situația pieței nu este socolită clară până ce nu încep vânzările la noile prețuri oferite de ruși.

În Germania cererea de lemn depășește oferta cu toate că în urmă anexării Austriei nevoile Germaniei în lemn s'au mai redus. Importul de lemn e puțin superior celui din anul trecut, provenind mai ales din Cehoslovacia și Polonia.

Pe piața Poloniei nu se simte nici o scădere de prețuri datorită consumului pieței interne foarte activă, căci se cer cantități mari de lemn pentru traversă și pentru dezvoltarea industriei polone. Exportul e deasemenea în creștere mai ales în Germania, Ungaria și Palestina (în special părți de lăzi).

Situația pieței jugoslave deși nu e complet lămurită, totuși perspectivele sunt foarte favorabile ca urmare a Anschlussului. Ca urmare a dispariției Austriei Jugoslavia speră să-și reia locul pe piața Italiei, de unde fusese isgonită în urma sancțiunilor. Astfel fiind deși exportul forestier jugoslav în primele luni ale anului e ceva mai redus decât anul trecut totuși viitorul e privit cu multă încredere.

În România prețurile pe piața internă marchează o tendință de creștere, căci campania de construcțiuni a început, stocurile sunt reduse și oferta slabă. Deasemenea se speră ca exportul să fie favorabil prin dispariția concurenței Austriei, care era foarte simțită în special pe piața Ungariei și Greciei.

Exportul României în Anglia e foarte redus. Deasemenea, în Germania. În schimb el se dezvoltă satisfăcător spre Palestina, Egipt și Africa de Nord.

Situația nesigură a pieței internaționale a lemnului începe să se prelungească. Plafonul inferior al prețurilor care se presupunea că va fi atins în luna Martie—Aprilie a fost atins abea în cursul lunii Iunie. În această primă jumătate a anului piața lemnului a suferit o depreziune mare. Importatorii țărilor occidentale (Anglia, Franța, Belgia, Olanda, Germania) stau într'o atitudine prudentă și de expectativă, continuând să nu cumpere decât cantități neînsemnate și strict necesare de lemnărie.

Prețurile în țările nordice au fost reduse iar oferta în basinul baltic a depășit cu mult cererea. Din această cauză încrederea în redresarea pieței a dispărut și stocurile de lemnărie sunt mult majorate.

Față de creșterea cheltuelilor de exploatare și industrializare, producătorii suedezi și finlandezi au încercat să mențină prețurile din toamna anului 1937 scontând aceasta pe baza reducerii cantitative a exportului, hotărâtă de E. T. E. C. în conferințele din Septembrie 1937 și Ianuarie 1938. Deși toată lumea se aștepta la o reducere de prețuri în primele 2—3 luni ale anului, totuși nimeni nu credea că vor scădea sistematic timp de 5 luni.

În centrul și sudul Europei situația se menține fermă grație cererii masive de pe piața Italiei și a Germaniei.

În cursul verii începe să se întrezărească posibilitatea ameliorării pieței lemnului.

Intr'adevăr, prin reducerea tăerilor în Suedia și Finlanda, mărirea consumului intern pe toate piețele exportatoare și reducerea exportului prin alipirea Austriei la Germania, situația generală se îndreaptă.

Importatorii încep să constate că nu se vor putea aproviziona cu lemnăria necesară la prețuri inferioare celor ajunse în Iunie.

Stocurile de materiale s'au redus atât de mult încât nu se mai pot face vânzări în specificații normale și importatorii sunt nevoiți să facă cumpărături mai mari în vederea aprovizionării depozitelor lor.

Orice întârziere în așteptarea unei noi reduceri de prețuri face ca stocurile să se reducă mai mult iar navlurile să crească, din cauza intensificării transporturilor în preajma închiderii navigației în marea Baltică.

Dealtfel, piața internațională a lemnului se învionează în cursul verii și din cauza ameliorării tot mai vizibile a economiei mondiale, prețurile tuturor materiilor prime fiind în creștere.

Vânzările de lemn suedez și finlandez sunt din ce în ce mai mari mai ales în Anglia, Germania și Olanda, pe când tranzacțiile cu Franța și Belgia sunt încă neînsemnate.

Exportul rusesc deabea atinge jumătate din cantitățile vândute în anul precedent. El scade pe toate piețele cu excepția Germaniei unde a crescut extraordinar de mult.

Franța importă din ce în ce mai puțin, căci de câțva timp nevoile sunt acoperite tot mai mult de lemnul indigen.

Pe piața Belgiei și Olandei tranzacțiile sunt din ce în ce mai numeroase. Se cere tot mai mult lemn din țările nordice.

Pe piețele din centrul și sudul Europei situația continuă să se mențină bună.

În Polonia piața internă e foarte vie din cauza cererii mari de lemnărie pentru construcțiuni. Mulți producători preferă să-și plaseze lemnul în interior din cauza prețurilor bune care se oferă.

Exportul e deasemenea activ depășind pe cel din 1937, mai ales în ceace privește lemnul de mină și de celuloză.

În Cehoslovacia exportul e deasemenea activ mai ales în Ungaria și Germania.

Exportul forestier s'a redus considerabil în acest an. Afacerile cu Italia stagnează din cauza clearingului iar exportul spre Germania e diminuat mult.

Deasemenea exportul românesc e mai redus decât în aceiași perioadă de anul trecut. Pentru încurajarea exportului s'a instituit prime de export. Exportul românesc s'a schimbat mult față de anul precedent. Anglia cumpără cantități foarte reduse în acest an în schimb Germania cere foarte mult lemn. O creștere simțitoare a exportului românesc se vede deasemenea în Ungaria, Italia și Elveția.

Situația pieței internaționale a lemnului se îmbunătățește din ce în ce mai mult, grație tranzacțiilor masive încheiate între exportatorii și cumpărătorii din vestul Europei până la finele lunii Septembrie, când evenimentele politice influențează defavorabil piața și multe tratative în curs de perfectare sunt întrerupte.

Prin conferința dela München, pericolul unui nou războiu mondial este înlăturat, sau cel puțin amânat, pentru un moment și cumpărările de lemnărie reîncep într'un ritm rapid, stocurile fiind foarte reduse.

Din cauza cererii mari se observă o tendință de urcare a prețurilor mai ales la lemnăria albă de rășinoase. Deasemenea, lemnul roșu are o creștere de prețuri mai ales la calitățile superioare.

Ca urmare a întoarcerii calmului pe piața internațională a lemnului, o intensă activitate de cumpărări de lemnărie se desfășoară în Anglia. În celelalte țări cumpărăturile sunt deasemenea din ce în ce mai mari așa încât cererile sunt mari față de stocurile reduse ale exportatorilor.

Din cauza înghețului timpuriu, U. R. S. S. nu a putut să execute un mare număr de contracte, din care cauză importatorii au fost nevoiți să-și acopere deficitul din alte țări.

În majoritatea statelor rezervele de lemn sunt reduse față de stocurile normale.

În fine producția și oferta de lemn pentru export a Suediei și a Finlandei sunt mai reduse decât în anii normali.

Toate aceste motive fac ca mișcarea comercială să fie foarte favorabilă la finele anului iar prețurile să crească cu 2—3 sh/m³ față de prețurile din August.

Din cauza stocurilor reduse, nevoilor mari pentru înarmare și a amenințării închiderii navigației în porturile nordice, Anglia cumpără cantități masive de lemnărie din Suedia, Finlanda, U. R. S. S. și Polonia. În ultimul timp numeroase cereri au sosit și în România, deși la începutul anului exportul românesc spre Anglia era aproape nul.

Exportul în Franța și Belgia se menține scăzut pe când în Olanda el a crescut, mai ales din Rusia și Finlanda.

Activitatea economică a Germaniei se menține favorabilă iar nevoile de lemn cresc mereu. Exportul din toate țările a crescut mult dar mai ales cel din U. R. S. S., Finlanda, Cehoslovacia și România, iar pentru 1939 se crede că importul forestier german va fi și mai mare.

Piața Polonă e în plină activitate la finele anului 1938. Olanda a încheiat numeroase contracte, englezii arată un deosebit interes pentru lemnul roșu pe care oferă prețuri bune iar Germania cumpără cantități însemnate de lemnărie, oferind Poloniei un credit de 120 milioane zloti în mărfuri (mașini și aparate) ce va fi plătit cu produse agricole și lemn.

Piața jugoslavă a devenit foarte favorabilă în ultimele luni ale anului. Grație negociațiilor duse cu Germania, Grecia și Italia exportul jugoslav în aceste țări e în creștere. Dacă exportul de lemnărie în Anglia, Franța și Olanda a diminuat în schimb cel din Europa centrală e în creștere.

Piața românească e în plină activitate. Anglia cere din nou lemn românesc, la prețuri foarte bune pentru noi. Perspectivele unui comerț cu Germania devin din ce în ce mai favorabile iar Ungaria arată un viu interes pentru lemnul nostru. Odată cu dispariția Austriei, Italia a majorat cererile de lemn românesc iar Egiptul și Palestina își măresc cererile de lemnărie.

În zilele de 16—18 Noembrie a. c. a avut loc la Stockholm adunarea generală a E. T. E. C.-ului unde s'a aprobat în unanimitate cotele de export a statelor membre pe 1939, prevăzându-se o rudecere de 20%.

Astfel grație reducerii cotelor de export, stocurile reduse de lemnărie din majoritatea statelor exportatoare și importatoare, reducerii producției de lemn din Finlanda și Suedia precum și cererilor crescânde de lemnărie pentru înarmării în mai toate statele, se speră ca anul 1939 să fie excelent pentru economia internațională a lemnului.

Ing. Gr. Vasilescu

● Exportul forestier în anul 1938.

1. Conjunctura generală a lemnului.

În perioada 1932—1936, industria lemnului și-a comprimat producția tot mai mult, pentru a o adapta la cererile reduse ale piețelor interne cât și a țărilor importatoare de lemnărie, evitând a face stocuri masive de lemnărie.

Cererile crescânde de lemnărie, începute în Octombrie 1936, neputând fi satisfăcute de industria lemnului, au provocat o bruscă criză de subproducție în acest compartiment, care a dus la urcarea vertiginoasă a prețurilor, ce-au ajuns să fie chiar dublate.

Conjunctura excelentă a lemnului din 1937 a determinat pe importatori să forțeze importatiunile de lemnărie, și să supraliciteze producția redusă a industriilor forestiere din țările exportatoare. În acest an, importul forestier a fost cu totul exagerat de mare și peste posibilitățile de consum, deoarece, sub imperiul evenimentelor politice ce se desfășurau într-o încordare prea mare, care ar fi dus în orice moment la declansarea unui război general, fiecare țară importatoare s'a grăbit să-și creeze rezerve suficiente de lemnărie.

Sfârșitul anului 1937 a adus desamăgire generală, importatorii s'au găsit cu stocuri prea mari de lemnărie, în timp ce consumatorii își aveau acoperite nevoile lor până la refuz. În ce privește angajamentele noi, cu livrarea în 1938, acestea au fost prea puține, deși în anul precedent se făcuseră angajamente „a livrer“ până la 40% din exportul total efectuat în cursul anului 1937.

În anul 1938, datorită stocurilor mari de lemnărie formate pe piețele importatoare, volumul transacțiilor de materiale lemnoase a scăzut cu cea 40% față de cantitățile exportate în anul precedent.

În prima jumătate a anului 1938, piața internațională a lemnului a fost caracterizată printr-o totală lipsă de interes din partea importatorilor. În acest interval, majoritatea exporațiilor de lemnărie s'au făcut în baza angajamentelor din anul 1937. Noile angajamente au privit mai mult specificații speciale de lemnărie pentru asortarea dimensională a stocurilor existente.

În lunile Iunie—August, când stocurile de lemnărie ajunseseră să fie lichidate în cea mai mare parte, au intervenit complicațiunile internaționale de ordin politic, ce-au provocat o atmosferă de nesiguranță nefavorabilă transacțiilor comerciale.

Numai după conferința dela München, ce s'a ținut la 30 Septembrie 1938, piața internațională a lemnului a început să se învioreze, volumul transacțiilor s'a mărit, iar prețurile au devenit ferme.

În anul 1938, importul cherestelei de rășinoase a scăzut în țările industriale din Vestul Europei și Orientul apropiat, din cauza stocurilor anormale formate în anul 1937.

Concomitent cu reducerea importatiunilor de lemnărie, țările ex-

portatoare și-au redus producția fabricelor lor prin măsurile luate la timp de E.T.E.C.

Importul de lemnărie din 1938 trebuie considerat ca fiind sub-normal, deoarece este inferior exportului din 1932 și 1933, iar stocurile pe piețele importatoare sunt cu totul insuficiente.

2. Prețurile lemnului în 1938.

În primul semestru din 1938, când piața internațională a lemnului a fost cu totul calmă, prețurile au încercat scăderi apreciable. În a doua jumătate a anului 1938, când cererile au revenit pe primul plan, prețurile au redevenit ferme și chiar s'au majorat.

Curba prețurilor din 1937 și 1938 este o sinusoidă perfectă, care în anul 1937 a atins punctul maxim în luna Mai, iar în anul 1938 a trecut sub nivelul dela începutul anului 1937, și a atins punctul minimal în lunile Iulie—August.

Pentru a ne da seama de evoluția prețurilor obținute la lemnăria exportată, dau mai jos prețurile cherestelei de rășinoase, calculate *job* Galați și Brăila, în intervalul August 1936 — Ianuarie 1939 :

Anul	Luna	Pretul Mărfii					
		Mărită pt. Creșta		Specificatie		Normali	Înguste
		cl. IV lată	cl. V lată	tip Egipt	tip Siria		
1936	August	1150	1100	980	950	980	950
	Septembrie	1350	1250	1150	1100	1150	1100
	Decembrie	1450	1300	1300	1250	1200	1150
1937	Januarie	1560	1400	1400	1350	1760	1300
	Februarie	1620	1500	1500	1400	1380	1300
	Aprilie	1700	1550	1600	1500	1480	1400
	Mai	1850	1550	1700	1550	1550	1500
	Decembrie	1850	1650	1675	1600	1500	1450
1938	Aprilie	1800	1600	1475	1400	1425	1375
	Iulie	1750	1600	1550	1500	1500	1450
	Septembrie	1500	1650	1600	1560	1550	1500
	Decembrie	1900	1750	1700	1650	1650	1550

În anul 1938 piața propriu zisă a cherestelei s'a format deabia la sfârșitul lunii Aprilie. În tabloul de mai sus am arătat prețurile cele mai joase atinse în Aprilie 1938, care au privit însă numai o neînsemnată cantitate de lemnărie, vândută de o importantă firmă românească.

În ultimele luni, prețurile au încercat o majorare de cca 100—150 lei/m.c.

Cauzele principale și secundare, ce-au determinat fluctuațiile prețurilor, au fost arătate în cronicile lemnului publicate lunar de această revistă.

3. Exportul forestier european și al României în anul 1938.

După datele statistice publicate în C.I.B. (vezi Monats berichte des C.I.B. — statistica pe Noembrie 1938/37 din 10 Ianuarie a. c.) exportul forestier european a atins în primele 11 luni din 1938, 25.210.000 m.c. lemnărie, adică cu cca 10 milioane m.c. mai puțin decât în anul precedent, când s'au exportat 35.179.000 m.c.

Reducerea exportului european de lemnărie, pe țări exportatoare, în 11 luni din anii 1938, 1937 și 1936, s'a desfășurat după cum urmează:

	1938	%	1937	%	1936	%
Norvegia	217.075	0,9	271.061	0,8	245.323	0,7
Suedia	3.537.491	14,0	4.359.524	12,3	4.058.802	12,0
Finlanda	6.462.578	25,6	8.396.034	23,9	8.251.402	24,3
Țările						
Balticele	752.230	6,9	3.233.912	9,2	1.775.556	5,2
U. R. S. S.	5.139.977	20,4	8.392.721	23,9	10.313.548	30,4
Polonia	2.608.576	10,3	2.470.857	7,0	2.735.267	8,1
Cehoslovacia	1.737.581	6,9	1.841.360	5,2	2.121.263	6,2
Austria	935.632	3,7	2.839.961	8,1	2.022.879	6,0
Jugoslavia	1.303.183	5,2	1.566.756	4,5	744.745	2,2
România	1.526.527	6,1	1.807.145	5,1	1.664.216	4,9
Total . . .	25.220.850	100	35.351.622	100	33.942.001	100
Indexul de exportat 1937=100	71,7		100		92,9	

Din compararea cifrelor de mai sus rezultă următoarele :

1. Exportul forestier din 1938 a suferit o reducere anormală, din carec auză se poate susține că stocurile de lemnărie pe piețele importatoare sunt aproape inexistente.
2. Reducerea cea mai mare a suferit-o U.R.S.S., al cărei export în 1938 a fost jumătate din exportul efectuat în 1936.
3. La scăderea bruscă a exportului european de lemnărie a contribuit cu cca 25% dispariția Austriei dintre țările exportatoare de lemnărie, prin creierea Anschluss-ului.
4. Exportul lemnului românesc s'a menținut aproape la nivelul exportului efectuat în anul 1936.

● Piața lemnului în 1939.

1. Considerațiuni generale.

Încă dela sfârșitul lunii Septembrie 1938, odată cu înfrânarea totală a crizei politice, însuflețirea pieții internaționale a lemnului s'a accentuat mai mult, prin mărirea volumului încheierilor.

Fermitatea bruscă a pieții internaționale a lemnului este datorită următoarelor împrejurări :

— prin înghețarea timpurie a porturilor rusești și finlandeze, un număr important de contracte cu importatorii englezi au rămas neexecutate, din care cauză aceștia din urmă, lipsiți de stocuri pentru acoperirea nevoilor în timpul iernii, au fost siliți să-și acopere deficiențele prin cumpărări prompte în țările din Europa Centrală;

— Anglia, Belgia, Franța și Olanda dispun de stocuri neînsemnate, mai ales că nevoile industriilor lor s'au mărit odată cu stabilizarea vieții economice din fiecare țară;

— în majoritatea țărilor importatoare și exportatoare, stocurile de lemnărie sunt mai mici chiar decât stocurile ce-au fost la sfârșitul anului 1935;

— producția și oferta de lemnărie pentru export a țărilor exportatoare de lemnărie vor fi în mod necondiționat mai reduse decât în anii normali;

— la cauzele de mai sus, se adaugă convingerea generală, că prețurile pentru campania viitoare vor fi mai mari decât în anul 1938.

În lunile Decembrie și Ianuarie a. c., tendința de fermitate a pieții internaționale a lemnului s'a accentuat tot mai mult. Numai în luna Decembrie 1938, materialele de bună calitate de proveniență suedeză, au fost vândute cu 13.15. Lst./Stads față de 13.10.0 Lst./Stads cât au costat în luna precedentă.

2. Reducerea exportului de rășinoase.

Pentru anul 1939, cotele de cherestea de rășinoase fixate de E. T. E. C. la conferința dela Stocholm (25 Noembrie 1939), prezintă o reducere de 25% față de exportul efectiv din 1936 și 1937 și 30% față de exportul efectiv din 1934.

În scopul de o evidentă reducere a exportului european de lemnărie, dăm mai jos cantitățile de cherestea de rășinoase exportate în anii 1934—1938 și cotele fixate de E.T.E.C pentru cele 12 țări exportatoare de lemnărie:

	Exportul efectiv	Cotele E.T.E.C.-ului
1934	4.336 mii Stds	—
1935	4.035 " "	—
1936	4.051 " "	3.949 mii Stds
1937	4.100 " "	3.983 " "
1938	3.259 " "	3.164 " "
1939	—	3.053 " "

În cantitățile de mai sus am înglobat și exporturile Austriei și Cehoslovaciei, astfel încât cotele pentru 1939 pot fi reduse cu încă 150—200 mii Stds.

Cantitățile disponibile la export pentru 1939, vor fi în mod cert mult mai mici decât în anul precedent, în timp ce nevoile țărilor importatoare s'au mărit considerabil.

Înlăturarea complicațiilor internaționale de ordin politic, va provoca o repriză economică de profunzime, care va avea repercusiuni nebănuite asupra pieții internaționale a lemnului, care și așa promite să fie destul de bună.

3. Situația pieții lemnului în România.

Dacă pe piața lemnului în nordul Europei, prețurile au putut scădea în 1938 cu cca 400—500 lei/mc., pe piața noastră prețurile au rezistat mai mult, și n'au pierdut decât 50—100 lei/mc. Această pierdere a fost înregistrată numai în prima jumătate a anului 1938.

Stabilizarea mai pronunțată a pieții lemnului românesc se datorește reducerii ofertei de lemnărie, care la începutul anului 1938 a fost determinată de cauzele de ordin politic și în urmă, de măsurile luate de guvernul românesc de a pune capăt exploatărilor forestiere abuzive ce se practicau pe o scară prea mare, prin punerea în aplicare a legii pentru controlul circulației materialului lemnos.

La ultimele licitații de lemn rotund de rășinoase ce s'au ținut de C.A.P.S. și Fondul Bisericesc din Bucovina, s'au obținut prețuri mai mari decât în anul precedent, oferindu-se 300—450 lei mc. în picioare.

Iarna lipsită de zăpadă suficientă provoacă exploatarele de păduri greutăți mari, cari sunt nevoiți să plătească prețuri mai mari pentru scosul lemnului din pădure.

Datorită urcării prețului lemnului loco pădure și a cheltuelilor de exploatare, prețurile lemnului rotund ab. schelea Piatra Neamț, s'au urcat cu cca 100—120 lei/mc., cotând 600—650 lei/mc. față de 525—550 lei/mc. cât au fost în anul precedent.

Din cauza tendinței de urcare a prețurilor lemnului rotund piața acestui lemn nu s'a format, așteptându-se a se urca și mai mult.

Depozitarii de cherestea din țară, văzând urcările ce sunt înregistrate la lemnul brut precum și tendința de noi majorări, au și majorat prețurile cherestelei de rășinoase cu 100—150 lei/mc.

Situația generală a pieții lemnului românesc este definită prin următoarele elemente:

1. Tăierile în pădurile de rășinoase sunt mult mai mici decât în anul precedent, din care cauză ofertele de lemnărie vor fi reduse;

2. Stocurile de materiale lemnoase brute și industrializate rămase din anul 1938 sunt foarte reduse, și constau numai din mărfuri noi ce așteaptă să fie încărcate în vagoane și expediate peste graniță;

3. Cererile pentru piața internă sunt destul de importante, prevăzându-se o campanie activă de construcții, date fiind lucrările cu caracter public ce sunt anunțate de diferite departamente;

4. Cererile pentru piața externă sunt destul de mari, în special din partea Italiei și Germaniei, și după aprecierile noastre se vor mări tot mai mult.

Întreg bazinul mediteranean se interesează de lemnul românesc, care este apreciat pentru calitățile lui tehnologice

Piața engleză, care a cumpărat din România cantități masive de lemnărie în anii 1936 și 1937, a început să ceară din nou lemnul românesc, depreciat de practicile nepermise a multor exportatori din România.

Situația generală a pieții lemnului românesc se definește a fi destul de bună în anul 1939.

Dacă se va ajunge la o înțelegere indiscutabilă între Franța și Anglia, Germania și Italia, pacea lumii va fi asigurată și în noul climat, viața economică va fi reluată într'un tempo mai viu, cu repercusiuni favorabile pentru lemnul românesc.

4. Prudența angajamentelor.

Față de îmbunătățirea bruscă a pieții internaționale a lemnului este recomandabil de a nu se face angajamente pentru cantități mari de lemnărie și cu termene lungi de livrare.

Asociația Industriilor Forestiere din România a recomandat exportatorilor prin circulara din 11 Noembrie 1938 de a face vânzările cu multă prudență și cu termene de livrare numai până la 1 Martie a. c.

Și totuși numeroase firme n'au ținut seama de această recomandare și au angajat cantități mai mari de lemnărie față de capacitatea de debitare a fabricelor lor.

Soc. Foresta are angajamente masive pentru cherestea de rășinoase cu destinația Egipt, Italia, Africa de Nord, etc. și pentru a le executa, cumpără partide întregi de lemnărie dela Stat și particulari.

În noile angajamente de lemnărie, este necesar să se prevadă clauza că: prețurile prevăzute în angajamente vor fi majorate sau re-

duse conform prețurilor în vigoare din momentul efectuării exportului.

Toate inconveniente ce se întâmpină cu desfacerea disponibilităților de lemnărie peste graniță, vor dispărea în ziua când va lua ființă asociația producătorilor forestieri, pentru a se ajunge la mult doritul birou al vânzărilor comune. Atunci numai, speculațiunile de ordin conjunctural ale celor interesați vor putea fi înlăturate și se va asigura prețul cel mai mare producătorului forestier.

Galați, 30 Ianuarie 1939.

Vasile C. Filip

**COLABORATORII NOȘTRI SUNT RUGAȚI SĂ NE
TRIMITĂ ARTICOLE CĂT MAI SCURTE.**

R E C E N Z I I

C Ă R Ţ I

Prof. D. A. SBURLAN: *Contribuțiuni la studiul pădurilor inaccesibile din România*. Publicația ICEF. Seria II: Referate, Comunicări, No. 32; 109 pag.; anul 1933.

Una din problemele importante, ale silviculturii românești, o constituiesc pădurile inaccesibile. Cercurile noastre economice au considerat și poate consideră și astăzi încă, aceste păduri, ca un rezervor inepuizabil de material lemnos, la a cărui punere în valoare, baza o formează considerațiuni de ordin comercial și financiar. În lumea silvicultorilor, realitatea este însă destul de bine cunoscută; preocupările principale se învârtesc aici, în jurul dotării cu instalații de valorificare, ținând seamă de necesitățile viitoare și permanente ale acestor păduri și urmărind să nu se mai comită greșelile făcute în trecut la deschiderea masivelor păduroase.

În acest din urmă cadru, lucrarea de față se ocupă cu problema punerii în valoare a pădurilor inaccesibile, prin dotarea cu instalații de transport.

Cartea are 2 părți.

Partea I tratează latura economică a problemei.

Autorul face considerațiuni generale asupra întinderii, situațiunii

geografice și materialul lemnos din pădurile inaccesibile.

Suprafața pădurilor inaccesibile o stabilește aproximativ la 545.000 ha, adică cca 9% din suprafața totală a pădurilor României. Interesante observațiuni se fac și asupra situațiunii geografice a pădurilor inaccesibile. În ce privește materialul lemnos, se arată că în afară de câteva masive mai importante ale Statului și ale unor instituții publice (Fondul bisericesc din Bucovina, Fondul grăniceresc Năsăud, Domeniile Coroanei), nu se mai găsesc multe păduri de rășinoase inaccesibile, de întinderi mari. Realitatea este deci, că majoritatea masivelor forestiere din țara noastră, rămase nepuse în valoare până azi, este alcătuită din fag, specie a cărei exploatare e încă puțin rentabilă.

După aceasta se analizează politica cu privire la punerea în valoare a pădurilor inaccesibile, în perioada dinaintea de războiul mondial și după războiul mondial. Interesant este că această chestiune se studiază paralel, nu numai pentru Vechiul Regat și provinciile alipite, ci și pentru pădurile Galiei, Bosniei și Slovaciei, cari au fost puse în valoare în condițiuni identice cu ale noastre.

Faptul că, în ce privește țara noastră,

stră, problema este tratată și după natura proprietarilor de păduri: Statul, Fondul bisericesc, Pădurile grănicerești din Năsăud, Pădurile Comunității de avere din Caransebeș, Pădurile Soc. Reșița și alte păduri particulare, ușurează urmărirea ei.

Rezultatele obținute de Fondul bisericesc din Bucovina, înainte de războiu, prin construirea instalațiilor de transport în regie, pe bază de programe decenale, arată în ce măsură o gospodărie chibzuită poate ridica valoarea pădurilor și intensifica cultura lor.

La justa lor valoare sunt apreciate și eforturile făcute de CAPS, după 1936, în ce privește investițiile. Din 1930—1936/37 CAPS-ul a investit în construcții, cumpărări, reparații, etc., de drumuri, căi ferate, alte instalații de transport și fabrici de cherestea, suma de 152.100.000 Lei. De asemenea însemnate lucrări sunt în curs de executare.

În încheierea acestei părți autorul arată investițiile făcute de Statul cehoslovac, pe baza unui plan de investiții din 1923, a cărui valoare se ridică la 1 miliard lei. Menționează că suprafața totală a pădurilor Statului cehoslovac este numai de 772.826 ha, față de 1.944.656 ha. cât are Statul român.

Compararea cifrelor de mai sus, arată în ce măsură este în drept gospodăria forestieră a țării, de a pretinde Statului să facă eforturi, pentru intensificarea și dezvoltarea ei rațională.

Partea II-a tratează latura tehnică a problemei.

Autorul studiază metodele de scoatere și transport aplicabile în pădurile inaccesibile. Apoi face considerațiuni asupra amenajamentului

și rețelei de drumuri în pădurile inaccesibile. Toată greutate este pusă asupra legăturii strânse dintre amenajament și rețeaua de drumuri, lucru adesea neavut suficient în vedere de amenajamentul românesc.

Un capitol separat tratează tehnica trasării rețelelor de drumuri în masivele forestiere inaccesibile.

Mulie din chestiunile tratate în această parte sunt cunoscute inginerilor silvici. Totuși, recapitularea lor este utilă și ușurează, celor cari au de rezolvat probleme de asemenea natură, o orientare principială, absolut necesară la întocmirea unor lucrări de ansamblu, cum sunt amenajamentele.

În concluzii, autorul se declară partizan hotărât al valorificării pădurilor în regie. În ce privește instalațiile, preconizează să se elaboreze planuri de investiții pentru perioade de timp mai îndelungate, iar problemei drumurilor, să i se acorde importanța capitală pe care trebuie să o aibă în amenajarea unei păduri.

Privitor la cunoașterea cât mai exactă a rezervelor de materiale lemnoase, din pădurile inaccesibile, crede necesară facerea unei anchete oficiale, prin organe competente.

O bogată bibliografie este indicată pentru acei cari se interesează mai îndeaproape de această chestiune.

Actualitatea problemei tratate și felul punerii ei în mijlocul realităților noastre silvice, dau contribuției pe care o aduce lucrarea — făcută în cadrul ICEF-ului — toată valoarea ce o are atât pentru cercurile silvice, cât și economice.

Ing. I. Lungu

1. POJOGA: *Creșterea peștilor*, 1938, București. Imprimeriile Statului. 248 pagini cu 153 figuri în text.

În ultimii patru ani, s'a dat publicității o seamă de lucrări din domeniul pisciculturii și mai ales al celei din apele de munte și eleștee. Cităm câteva din ele:

1) T. Bușniță: *Cartea crescătorului de pește*¹⁾.

2) P. P. Daia: *Producerea păstrăvilor*²⁾.

3) Tr. Isbășescu: *Noțiuni elementare de creșterea păstrăvului și crapului*³⁾.

4) A. I. Brătescu-Voinesti: *Tratat de pescuit*⁴⁾.

De remarcat faptul că în afară de tratatul de pescuit al d-lui Brătescu-Voinesti, toate celelalte se ocupă de cultura peștelui: a crapului în eleștee și a păstrăvului în apele de munte.

Cartea d-lui Pojoga vine să se adauge acestora din urmă.

Autorul este agronom, având și o licență în specialitatea hidrobiologiei și pisciculturii. D-sa funcționează ca profesor la Școala de agricultură dela Cozmeni (județul Cernăuți), unde pe lângă obiectele de agricultură și practică agricolă, se predă și piscicultura.

Lucrarea este publicată de Ministerul de Agricultură și Domenii, Direcția Agriculturii, Serviciul educației agricole. Ea este concepută a

fi „didactică și de propagandă”.

Cuprinde cinci capitole.

Primele două sunt de teorie generală privind „Anatomia și fiziologia peștilor” (cap. I, 36 pagini) și „Biologia eleșteelor” (cap. II, 18 pagini).

Cel de al 3-lea (107 pagini), se ocupă de „Creșterea crapului”. El constituie grosul lucrării; s'ar putea spune chiar, scopul ei.

Capitolul IV, care este pe jumătate precedentului, privește creșterea păstrăvului.

În sfârșit, cel din urmă (21 pagini) se ocupă de dușmanii peștilor și lupta contra lor.

În cele de mai jos, vom stăru puțin numai asupra capitolului care tratează despre păstrăvi, întrucât din domeniul pisciculturii, numai această parte intră în preocupările silviculturilor.

Lucrarea d-lui Pojoga, la acest capitol, cuprinde — este adevărat — mult mai multe noțiuni practice și utile, în materie, decât toate celelalte lucrări pomenite mai sus. Totuși, dacă cineva ar încerca să pornească la lucru, având-o drept călăuză, cred că ar întâmpina multe dificultăți. Acest capitol, așa mic cum se prezintă, conține — repet — o sumedenie de noțiuni. Expunerea lor însă este lipsită de sistemă. Același material, prezentat altfel, cred că ar corespunde mai mult scopului urmărit. În felul cum ni se înfățișează, lucrarea d-lui Pojoga poate fi folosită util de cei cari au urmat deja un curs teoretic și mai ales unul practic de piscicultură. În orice caz, unul din scopurile urmărite de minister — propaganda — se poate socoti atinse prin publicarea acestei cărți.

T. H. Crivăț

1) Vezi recenzie în Rev. Pădurilor, Nr. 9/935, pag. 675.

2) Vezi recenzie în Rev. Pădurilor, Nr. 4/937, pag. 487.

3) Vezi recenzie în Viața Forestieră, Nr. 12/937, pag. 520.

4) Vezi recenzie în Rev. Pădurilor, Nr. 11/938, pag.

**FORSTWISSENSCHAFTLICHES
CENTRALBLATT.**

Caietul 17, 1 Septembrie 1938.

Dr. h. c. Leopold Hufnagl:

Literatur, Schule und Praxis.

Literatură, școală și practică.

Gospodăria forestieră este chestie de experiență (Erfahrung). Această experiență se limitează numai la cazurile particulare. Ea nu permite s'o generalizăm, să ajungem cum spune autorul, la șabloane aplicabile la toate cazurile. Cărțile de silvicultură și școala nu ne dau șabloane ci numai o legătură cu chei din care noi practicienii să alegem acea cheie care se potrivește.

Dr. Ing. Robert Domes:

Die Forstwirtschaft des Ostmark und ihre Beziehungen zur gesamtdeutschen Volkswirtschaft.

Economia forestieră a Austriei și legăturile ei cu economia germană.

Alipirea Austriei la Germania aduce câteva importante modificări economiei forestiere germane. La cele 12.917.976 ha păduri câte avea Germania înainte, se adaugă 3.139.080 ha. Aceste păduri sunt compuse din 1.823.157 ha molift, 332.117 ha. fag, aproape tot atâta pin.

Consumul anual de lemne al Germaniei se cifrează după unele calcule la 35,9 milioane m. c. Produc-

ția vechiului Reich se ridică la 24,9 milioane m. c. Pentru acoperirea restului de 11 milioane m. c. se importă.

Cu trecerea Austriei la Germania se va putea acoperi 15—20% din cantitatea ce trebuia să importe Germania. Aceasta face ca Austria să dispară complet din comerțul internațional al lemnului.

Wilhelm Neubauer:

Ein neues Verfahren der Bestandesaufnahme.

O nouă metodă de inventariere a arboretului.

Autorul pornește dela următoarea relație $V = V' \cdot \frac{v}{v'}$, în care $V =$ volumul căutat al arboretului, $V' =$ volumul aceluia arboret așa cum îl găsim în tablele de cubaj; $v =$ volumul arboretului de probă, $v' =$ volumul arboretului de probă calculat după table.

Raportul $\frac{v}{v'}$ este denumit factor de corecție. Se vede că noua relație înfățișează o combinație între tablele de cubaj și metoda de cubaj cu ajutorul arboretului mediu.

Caietul 18, 15 Sept. 1938.

Hans Ostwald:

Gedanken über die Bestimmung des wirtschaftlichen Wertes von Rentenvermögen und die sich daraus ergebenden steuerlichen Folgerungen.

Reflecție asupra determinării valorii economice a bunurilor ce aduc rentă (în care predomină factorul natură) și consecințele fiscale ce decurg.

(Articolul în continuare).

Prof. Dr. Alexandar Ugrenovic.

Die Kenntnis des Holzes und seiner Eigenschaften bei den Römern.

Cunoașterea lemnului și a proprietăților lui la romani.

Din cercetarea scriitorilor clasici romani asupra agriculturii (Cato, Varro, Columella, Palladius) a naturalștilor (Plinius) a constructorilor (Vitruvius, Faventinus) și a poetilor (Virgilius), autorul încearcă să pună în evidență care erau cunoștințele despre lemn, la romani.

Multe cuvinte romane, care s'au transmis până la noi se trag dela denumiri în legătură cu lemnul. Astfel; cuvântul cod vine dela caudex, care înseamnă trunchiu; cele mai vechi legi s'au scris pe scânduri obținute prin despicare numite codicili. De asemenea cuvântul pontifex provine dela pontem facere: a construi un pod.

În concluzie autorul spune: Cunoștințele despre tehnologia lemnului erau la romani mai avansate decât ne închipuim noi astăzi.

Dr. H. Weck.

Eine einfache Formel zur Übersichtlichen Ermittlung eines Gesamtderbholzhiebsatzes in Kiefernrevieren.

O formulă simplă pentru determinarea aproximativă a

posibilității totale în ocoalele cu pin.

În legătură cu formula propusă într'un număr vechi al revistei, pentru determinarea expeditivă a posibilității în ocoalele cu pin, autorul dă câteva lămuriri.

Ant. V. Răd.

HOLZ ALS ROH- UND WERKSTOFF.

An. I, Caetul 7, Aprilie 1938.

Günther Becker:

Die Bohrmuschel Teredo, der gefährlichste Holz-Zerstörer an deutschen Küsten.

Se descrie animalul și viața lui, zona de răspândire, contaminarea, dependența de condițiunile staționale și se trece apoi la studiul răspândirii și stricăciunilor ce le pricinuește. Este cel mai periculos dușman al lemnului în construcțiile navale de pe coasta Germaniei. Se dau mijloacele de apărare a lemnului și eficacitatea diferitelor substanțe întrebuințate.

Karl Huber:

Die Prüfung der Hölzer auf Kugeldruckhärte.

Încercarea lemnului la duritate prin presare cu bila.

Se trec în revistă sistemele de încercare la duritate după normele germane și după Janka și se dau rezultatele încercărilor făcute cu diferite bile și diferite adâncimi de presare. Această metodă se dovedește a fi bună de întrebuințat pentru a obține rezultate repetabile. Se stu-

diază deasemenea întrebuițarea legii lui Meyer la lemn și legătura dintre duritate și rezistența la compresiune.

H. Staudinger:

Über hochpolymere Verbindungen. Über die Konstitution der Zellulose.

Asupra legăturilor polimerilor superiori. Asupra constituției celulozei.

Celuloza nu se prezintă ca un singur corp, ci ca o întreagă serie de polimeri homologi. Inșișirile fizice ale celulozei naturale și tehnice atârnă de gradul de polimerizare al moleculei și de mărimea fibrei sub care se prezintă. Articolul cuprinde studiul acestor caracteristici ale celulozei.

Otto Th. Koritnig:

Wirtschaftliches Fräsen des Holzes.

Frezarea economică a lemnului.

Pentru obținerea unui profil curat și neted este nevoie ca tăeturile frezei să se succedă la distanță mai mică decât 0,08 mm. Această distanță este funcție de numărul tăișurilor, de numărul învârtiturilor, diametrul capului de freză, etc. Deasemenea forma tăișului are o deosebită importanță. Articolul tratează despre influența acestor elemente pentru diferite mașini unelte.

Otto Graf:

Dauerversuche mit Holzverbindungen.

Încercări la oboseală cu îmbinări de lemn.

Se dau rezultatele încercărilor comparative la tracțiune simplă și

tracțiune repetată cu probe de diferite îmbinări în lemn. Se accentuează încăodată rolul hotărâtor pe care îl are rezistența la forfecare în construcțiile de lemn.

Robert Lippmann:

Die Herstellung von Holzspinnfasern.

Fabricarea fibrelor din lemn pentru tors.

Printr'un procedeu simplu de fabricație se obține o desfibrare a lemnului, fără a se transforma complet structura acestuia ca la lâna vegetală. Produsul rezultat, evident într'un stadiu mai înapoiat de fabricație, se folosește totuși foarte bine pentru prepararea materialelor izolante, pânze de ambalaj, etc.

Mici comunicări:

Institutul central german pentru bibliografia forestieră;

Economia austriacă a lemnului în spațiul mării Germanii;

Recolta lemnului rotund în Elveția;

Acordarea premiului pentru apărare antiaeriană;

Expoziția conservării lemnului la târgul din Breslau;

Congresul internațional pentru normalizare în 1938;

Congresul lemnului în Viena;

Condițiuni tehnice de livrare pentru material militar din lemn;

Anchetă asupra deșeurilor de lemn;

Tuburi din lemn.

Revista patentelor (aprobată și anunțată).

Referate asupra literaturii.

Sunt cuprinse 72 referate asupra literaturii nou apărută.

Rece nzii:

P. Schlaepfer, *Theoretische und praktische Untersuchungen über den Betrieb von Motorfahrzeugen mit Holzgas.*

G. Schmalz, *Technische Oberflächekunde. Feingestalt und Eigenschaften von Grenzflächen technischer Körper, insbesondere der Maschinenteile.*

Österreichisches Kuratorium für Wirtschaftlichkeit. Jahresbericht 1937.

Anul I, Caetul 8, Mai 1938

H. Hoeffgen:

Härteprüfung des Holzes durch Stempeldruck.

Inercarea durității lemnului prin presarea unei prisme.

Se dau rezultatele incercării durității lemnului făcută prin presarea unei prisme metalice de diferite secțiuni, în locul bilei lui Janka și Brinell.

G. A. Kienitz:

Harzgewinnung bei der Holzverzuckerung.

Recoltarea rășinii la zaharificarea lemnului.

Se descrie un nou procedeu de extragerea rășinii din lemnul tocat pentru zaharificare.

K. Egner:

Leimuntersuchungen, insbesondere über den Einfluss von Zusätzen zur Verbesserung von Kunstharzleim (Klemm-Leim).

Inercările cleiurilor, cu deosebire despre influența adaosurilor asupra îmbunătă-

tățirii cleiului din rășini artificiale.

Articolul cuprinde foarte interesante rezultate din încercările făcute cu diferite cleiuri și substanțe de adaos.

C. Kersten:

Holzbauten in ingenieurmässiger Ausführung.

Construcții de lemn executate inginereste.

Intrebuițarea lemnului în construcții bazată pe cunoașterea însușirilor lui și pe calcule a condus la rezultate admirabile. Câteva exemple sunt redată în acest articol.

Johann Adam:

Technik der Zündholzherstellung.
Tehnica fabricației chibriturilor

Mersul fabricației, prelucrarea lemnului, îmbunătățirea lui, transportul, uscarea și împachetarea chibriturilor sunt expuse pe scurt și completate cu date economice.

Mici comunicări:

Activitatea în industria lemnului, Prezentarea lemnului la Adunarea generală a Asociației Inginerilor Germani (VDI).

Condițiunile de livrare pentru scaune

Automobile cu gaz în Italia, Producția de mătase și lână vegetală;

Alcool și drojdia din lemn; Lemnul de balsă ca material izolant;

Desvoltarea industriei pianelor; Balamale din lemn.

Revista patentelor (aprobate și anunțate).

Referate asupra literaturii.

Sunt cuprinse 89 referate asupra literaturii nou apărută.

Recenzii:

Mitt. des Fachausschusses für Holzfragen, Holzbau, Holzschutz, Holzverarbeitung.

O. Graf, Tragfähigkeit der Bauhölzer und Holzverbindungen.

C. Ungewitter, Chemie in Deutschland.

P. G. Ehrhardt, Zellwolle, vom Wunder ihres Werdens.

R. C. B. Gardner, The preservative treatment of estate and farm timber.

P. Harris, Circular saws.

W. C. Stevens and N. Turner, Methods of bending wood by hand.

Ph. Elberskirch, Der praktische Beizer und Polierer. Ein Lehr- und Nachschlagebuch für die Holzbearbeitung.

C. Piorkowski, Die Herstellung von Kartonpackungen, Werbedrucke und Tarso-Edelholznachbildungen Gebr. Obpacher A.-G., München.

N. Ghelmeziu

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

Nr. 1/939.

J. Bornand:

L'évolution intéressante d'une petite forêt communale. (5 pag.).

Evoluția interesantă a unei mici păduri comunale.

Interesante constatări făcute timp de 12 ani asupra evoluției micii pă-

duri (30 ha) de molid, brad și pin silvestru, proprietatea satului Vully din cantonul Vaud, sat cu caracter jumătate agricol, jumătate viticol.

P. Jaccard:

A propos de l'assimilation du bioxyde de carbone. (3 pagini).

În legătură cu asimilația bioxidului de carbon.

Articolul va urma.

G. H. Bornand:

Boisés des rives vaudoises du lac de Morat. (3 pag.).

Pădurile de pe malurile lacului Morat.

Ca urmare a lucrărilor întreprinse pentru coborîrea cu 2,40 m. a nivelului celor 3 lacuri din Jura, o suprafață de circa 17.500 ha. de mlaștini au fost date culturai. În plus o bandă de teren în suprafață de 300 ha. a fost utilizată de agricultură și silvicultură.

Elaborarea amenajamentului suprafețelor împădurite, i-a prilejuit autorului să scrie articolul de față. Pădurile sunt constituite din: plop, mesteacăn, molid, pin silvestru și pin weymouth.

At. Har.

SCHWEIZERISCHE ZEITSCHRIFT FÜR FORSTWESEN.

Caetul 4/5, 1938 (Aprilie-Mai).

Wald und Holz an der Pariser Weltausstellung 1937. (10 pag.).

Pădurea și lemnul la expoziția mondială 1937 din Paris.

Expoziția de la Paris a demonstrat în secolul fierului, oțelului și beto-

nului calitățile lemnului ca material de construcție. Principalele construcții de lemn ale expoziției au fost:

Portalul monumental al podului Alma care se lega cu expoziția cu un arc de lemn de 65 m deschidere și două paserile de 45 m deschidere fiecare.

Palatul lemnului ale cărui săli erau rezervate pentru a arăta întrebunțările lemnului.

În cadrul expoziției se mai găseau: Două corăbii de lemn pe Sena, Centrala combustibililor forestiere și Pavilionul des Gaudes.

Von H. I. Kaeyi:

Ein aussergewöhnlicher Lehrgerüstbau. (3 pag.).

Pentru construcția unei căi ferate peste râul Aar s'a construit un pod având un arc cu deschiderea liberă de 150 m și săgeata maximă 40 m. La o construcție atât de importantă problema importantă este realizarea schelei. În articol se arată modul cum s'a construit schela care a utilizat 1300 m³ chereștea molid și lemn rotund.

Von Werner Lüdi:

Alter, Zuwachs und Fruchtbarkeit der Fichten (Picea excelsa) im Alpengarten Schinigeplatte. (6 pag.).

Vârsta, creșterea și fructificația molidului în parcul alpin Schinigeplatte.

Acept parc se găsește la o altitudine de 1960—2000 m expoziția generală sudică. Autorul a studiat forma de creștere a trunchiului molidilor, vârsta care variază între 30—105 ani cu diametrul mediu de 10—14 cm. Creșterile anuale medii sunt

de 0,6—1,9 mm. Creșterea în înălțime este cuprinsă între 1,0—8,5 cm anual. Arborii fructifică având conuri mici normal dezvoltate în unii ani și sămânța fiind normal dezvoltată.

Von H. Heidelberger:

Das Brennmaterialmagazin des Waldsamen-Konsumvereins Zürich. (4 pag.).

Magazinul cu materiale combustibile al cooperativei de consum din Zürich.

Se face descrierea amănunțită a clădirei care este realizată conform cerințelor moderne.

Von dipl. Ing. Max Büttler Chane.

Stärke und Geschwindigkeit des Lawinenluftdruckes. (1 pag.).

Forța și viteza presiunii aerului pus în mișcare de o avalanșă.

Se face calculul presiunii aerului după efectele cari au fost produse asupra unei păduri de fag de 40 cm diametru.

Presiunea specifică a fost de 483 kg/m² față de 330 kg/m² care este cifra maximă la care se calculează farurile. Viteza aerului a fost de 60,5 m/sec față de 54 m/sec. viteza maximă măsurată la uragane.

Neue leichte Vermessungsinstrumente.

Noi aparate de măsurat ușoare.

Se descriu câteva aparate pentru măsurători expeditiv.

Forst inspektor E. Müller.

Die Verarbeitung der Waldsamen-ernte 1936/37 durch die Kleindarre Bern.

Prelucrarea recoltei de sămânță din anul 1936/37 în cantonul Kleindarreb Bern.

Se arată cantitatea de sămânță culeasă în comparație cu producția întregă a țării. Se arată cum se păstrează sămânța și care este procentul de germinație după mai mulți ani în diferite sisteme de păstrare.

Caetul 6/938, Iunie.

Prof. Dr. W. Schädelin:

Positive Auslese. (16 pag.).

În cadrul problemei celei mai importante a silviculturii de astăzi de a produce lemn de calitate autorul arată că mijloacele de a ajunge acest scop sunt selecțiunea și răriturile.

Se arată cazurile în care intră selecțiunea și se arată cum trebuie făcute răriturile. Ambele aceste mijloace se știe cum trebuie începute dar nu se cunoaște rezultatul la care se ajunge. Din această cauză trebuie să se dea celor cari se fac posibilitatea de a executa bine în sarcinarea pentru a avea în pădure elemente de elită.

Von Max Oechstin

Lawinen geschwindigkeiten und Lawinenluftdruck. (8 pag.).

Viteza avalanșelor și presiunea aerului provocată de avalanșe.

Observațiunile cari se pot lua asupra avalanșelor sunt în cele mai multe cazuri ulterior căderii lor. Din această cauză sunt aproximative. Cei cari studiază avalanșele trebuie să posede un număr mare de obser-

vațiuni directe asupra desprinderii și a drumului urmat de acestea. În articol se dau rezultatele observațiunilor a 16 avalanșe în regiunea Gotthard în ultimii 10 ani.

Die Witterung im Jahre 1937. (8 pag.).

Timpul în anul 1937.

Se dau de către Institutul meteorologic central elvețian observațiunile asupra timpului în cele 12 luni ale anului 1937.

Caetul 7/8, 1938, Iulie-August.

Von Ernst Gäumann.

Von Einfluss der Fällungszeit auf die Dauerhaftigkeit des Fichten, Tannen- und Buchenholzes. (21 pag.).

Influența epocii doborârii asupra trănciciei lemnului de molid, brad și fag.

Calitatea lemnului este rezistența sa la alterările produse de agenții externi.

În acest articol se face un studiu amănunțit asupra cauzei cari provoacă putrezirea arborilor la diferite epoci dându-se soluție asupra executării exploatărilor.

Von Forst ing. B. Pohl:

Waldbrände in Tessin. (11 pag.).

Incendii de păduri în Tessin.

Numeroase incendii izbucnite în regiunea Tessin au dus la concluziunea că ele se datoresc iernilor foarte uscate și căldurii adusă de Föhnul de la Nord. În articol se arată cum s'a luptat contra incendiilor și cari sunt mijloacele de luptă și pentru viitor și anume:

1) Pedepsirea exemplară a celor ce le provoacă;

2) Lămurirea populației asupra acestei plăgi;

3) Desvoltarea unui serviciu de pază și de plantații.

Prof. Knuchel:

Aus dem Geschäftsbericht der Eidgen. Inspektion für Forstwesen, Jagd und Fischerei für das Jahr 1937. (3 pag.)

Din raportul comercial al Inspectoratului confederal din păduri, vânătoare și pescuit în anul 1937.

Se face un rezumat al raportului comercial întocmit asupra mersului încasărilor și cheltuelilor serviciului silvic Elvețian pe anul 1937.

Neue Forstgesetzgebung in Rumänien.

Legislație forestieră silvică nouă în România.

În articol se arată că deși pare paradoxal, dar România este o țară săracă cu mari bogății. Dintre toate bogățiile cel mai mult impresionează pădurile. Prin suprafața păduroasă România se situează a 3-a în Sud-Estul Europei după Polonia și Jugoslavia. Acest fapt îl datorește de altfel România mai ales victoriei aliaților deoarece 61% din actuala suprafață păduroasă a fost adusă de tratatele de pace.

După războiu până în anul 1929 suprafața totală de 6,5 milioane ha a scăzut cu 15% prin crearea de izlazuri comunale în urma aplicării legii reformei agrare.

Nu au fost exploatate mai multe păduri grație faptului că statul po-

sedă 29% din întreaga suprafață păduroasă și administrează 60%.

Prin exploatările făcute în ultimii 20 de ani s'a îngreuiat mult viitorul economiei forestiere Statul român care este răspunzător de acest lucru caută să dea acuma o nouă legislație de bază care să influențeze în sine starea actuală. Aceste legi vor avea influență atât asupra comerțului intern cât și cel extern.

În funcție de datele statistice luate din publicații românești se arată cari sunt posibilitățile României în comparație cu exploatările cari s'au făcut. În general la rășinoase s'a tăiat mai mult decât creșterile anuale (uneori chiar dublu).

Urmare acestui fapt a fost și va fi că exportul român de cherestea va scădea în timp ce va crește cel de lemn de foc.

Caet No. 9/938, Septembrie.

Von H. Knuchel:

Kampf den Holzfehlern. (15 pag.)

Să luptăm împotriva defectelor lemnului.

În acest studiu autorul arată că în stadiul actual al științei și al utilizării lemnului trebuie să se lupte contra defectelor lemnului. Se face descrierea principalelor defecte arătându-se cauzele lor și cum se poate lupta contra lor. Lupta aceasta este unul din mijloacele de a reduce multe pierderi în Economia forestieră.

J. Baltensperger:

Die Zusammenlegung der Privatwaldungen anlässlich der Grundbuchvermessung. (16 pag.)

Comasarea pădurilor par-

ticulare în vederea măsurării cadastrale.

În Elveția pădurile particulare ocupă cel mai mare procent din suprafața totală păduroasă. În articol se arată cari sunt operațiunile cari trebuiesc făcute precum și costul lucrărilor. Se dau câteva exemple practice.

Ostereichs Holz- und Forstwirtschaft. (5 pag.).

Lemnul și silvicultura austriacă.

Se arată situația silviculturii austriace față de noua situație prin încorporarea ei la Germania.

Se dau cifre asupra suprafeței păduroase și a cantităților de lemn pe care le dădea Austria și se arată urmările încorporării asupra comerțului extern.

Hans Burger:

Blattmenge und Zuwachs an Fichten im Plenterwald. (3 pag.).

Frunzișul și creșterea molidului în codrul grădinărit.

Se arată relația care este între cantitatea de frunze și creșterea diferitelor specii de arbori și mai ales molid în codrul grădinărit.

Ing. D. Comaniciu.

ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORTWIRTSCHAFT.

Bd. V, Heft 12 (September 1938).

Gg. Escherich, Dr.:

Gedanken zur Erschliessung des mittelafrikanischen Urwalden.

Reflexiuni asupra punerii în exploatare al pădurii din Africa centrală.

Dată fiind compoziția naturală a pădurilor respective cât și condițiile actuale de transport, abia un procent extraordinar de redus din lemnul lor ajunge a fi utilizat. Forța excepțională de producție lemnoasă determinată de condițiunile staționale ale pădurii tropicale, poate fi însă canalizată și utilizată în sensul intereselor omului modern, prin anumite culturi de esențe forestiere repede crescătoare și producătoare de lemn pentru celuloză. Ținuturile respective, enorm de întinse, reprezintă un vast câmp de activitate al silvicultorului în viitorul apropiat.

Artur H. Schrader:

Die Entwicklung der Forstwirtschaft Lettlands.

Evoluția economiei forestiere în Letonia.

În studiul de față ni se dau foarte amănunțite și variate date asupra stărilor și evoluției pe care a încercat-o economia forestieră în Letonia, dela nașterea acestui stat și până aproape în prezent. Natura și mărimea studiului ne împiedică de a încerca o rezumare a ceea. Nu ne putem însă opri de a nu ne exprima admirația pentru o administrație de Stat atât de ordonată, și — prin comparație — regretul față de lipsa noastră de dări de seamă ordonate și lămurite.

Internationaler Forst- und Holzwirtschaftsbericht.

Cronica forestieră internațională.

Fapte și stări de lucruri din diferite părți ale lumii ne sunt prezentate într-o foarte completă formă.

Ilie C. Dem.

I N F O R M A Ț I U N I

In curând va începe campania de împăduriri. Problema speciilor cu care se vor face aceste lucrări este de o deosebită importanță.

Preocupările despre sporirea producției forestiere se accentuează tot mai mult. Una din soluțiuni, atât în silvicultura română, cât și în cea străină este cultivarea speciilor mult productive și repede crescătoare. Plopul, în general și plopul de Canada, în special, se pare că promit foarte mult în acest domeniu.

În scopul de a cunoaște, pe deoparte, toate avantajile pe care le prezintă această specie pentru silvicultura noastră, iar pe de alta, pentru a cunoaște felul cum s'a comportat în lucrările ce s'au făcut până acum, deschidem această anchetă, dorind să avem un număr cât mai mare de răspunsuri, din cât mai multe părți, pe care le vrem simple, scurte și oglindind rezultate practice. Ele se vor publica în numărul pe Martie al revistei noastre.

— D-l Andrei Ionescu, a fost reales de către Adunarea Generală a A.G.I.R.-ului, care a avut loc la 29 Ian. a. c., pe o nouă perioadă de 3 ani în Consiliul A.G.I.R.

— În Mon. Of. Nr. 22 din 27 Ian. a. c., a apărut legea pentru purtarea titlului, exercitarea profesiei de subinginer și conductor și înființarea colegiului subinginerilor și conductorilor.

— D-l Ing. At. Nedelcovici administratorul Casei Pădurilor Statului, a fost ales de Adunarea Generală a Colegiului inginerilor în Consiliul acestui colegiu; iar d-nii N. Teodorescu și M. Ștefănescu-Suhățeanu au fost aleși (titular și supleant) în Comisia centrală de disciplină a aceluiaș Colegiu.

— Adunarea generală a Secției Silvice din Colegiul inginerilor, care

a avut loc în ziua de 4.I. a. c., a desemnat următorii delegați:

În comitetul secției:

D-nii M. Drăcea, A. Nedelcovici, V. Stinghe, Dem. Grozescu, H. Lazăr, Andrei Ionescu, C. Alimănișteanu, P. Ioan, C. Emanoil, G. Năstăsescu și Mircea Manoilescu;

În Comisia de disciplină a secției:

D-nii Bunescu C., Moldovanu I., Florescu M. P., Heroiu Tr. (titulari) și Popescu Alex., Marinescu I., Rădulescu M. și Constantinescu Gh. (supleanți).

— Printre autoritățile și persoanele distinse de Juriul internațional al expoziției dela Paris (1937), în calitate de participanți sau colaboratori se găsesc și:

- a) Casa Pădurilor Statului;
- b) Prof. V. N. Stinghe.

Societatea «Progresul Silvic»

A V I Z

**Vreți ca serviciul de bibliotecă să funcționeze normal?
Restituiți imediat și din proprie inițiativă cărțile și revistele
împrumutate.**

**Cine ține o carte sau o revistă peste termenul acordat,
comite un abuz.**

**Dispensați-ne de corespondența costisitoare și îngreuitoare
a administrației.**

TABLOU DE CĂRȚILE INTRATE ÎN BIBLIOTECA ÎN LUNA DECEMBRIE 1938

(Periodicele sunt notate în Rev. Pădurilor No. 2 din 1936 pag. 242)

- 1) Const. C. Georgescu: Pădurile Cadrilaterului — 1938.
- 2) Soc. „Progresul Silvic”: Statutele Soc. „Progresul Silvic”, 1937
- 3) „ „ „ Necesitatea și mijloacele de consolidare a proprietății forestiere, 1937.
- 4) Soc. „Progresul Silvic”: Sărbătorirea semicentenarului și a 50-a adunare generală, 1936.
- 5) Soc. „Progresul Silvic”: A 51-a Adunare generală, 1937.
- 6) „ „ „ A 52-a Adunare generală, 1938.
- 7) Ing. Cezar Cristea: Pădure și amvon: vetrele mănăstirești, 1937.
- 8) I. Tăcutu: Monografie forestieră, 1938.
- 9) G. Ionescu-Sisești și N. Cornățeanu: La réformes agraires en Roumanie et ses conséquences, 1937.
- 10) Institut International d'Agriculture: Forêts privées, vol. I: Europe, 1938.
- 11) Aug. Dorwagen Em.: Studii analitice de contabilitate agricolă, 1938.

- 12) Martinovici C.: Curs de Drept agrar, vol. I: Drept agrar privat. 1937.
- 13) M. Popescu-Spineni: Economia forestieră a României, 1938.
- 14) C. Filipescu: Marea Enciclopedie Agricolă. vol. II C. -- (Ceacăr-Gypsophila), 1938.
- 15) Prof. I. Simionescu: Tinere, cunoaște-ți arborii! -- 1938.
- 16) Bodenbender H. G. Dr.: Zellwohle-Kunstspinnfasern, ihre Herstellung, Verarbeitung Verwendung und Wirtschaft.
- 17) C. Bratiano: Le crédit foncier rural en Roumanie, 1937.
- 18) Rudolf Heuson: Bodenkultur der Zukunft, 1938.
- 19) Roger Blais: La forêt, 1938.
- 20) „ „ Agenda forestière et de l'industrie du bois, 1939.
- 21) E. Roze: Stadi saknu sakartojuma un vasas augstuma pieauguma korrelacija, IX, 1938.
- 22) M. Popescu-Spineni: Pădurea României, 1938.
- 23) Ing. Cezar Cristea: Problema pădurilor în fața nevoilor armatei și a războiului, 1936.
- 24) Institutul de Cercetări Agronomice al României: Carnet de contabilitate simplă pentru Agricultură.
- 25) Șt. Hepites: Curs de Topografie (Litografiat), 1884.
- 26) Antonescu G. P.: Contribuțiuni la studiul distribuțiunii geografice a coniferelor din România, 1926.
- 27) Dr. Chr. Köhler: Der freie Privatwald (Bauernwald) in Württemberg. 1912.
- 28) Rohmeder Ernst Dr.: Die Stammfäule der Fichtenbestockung Heft. 23. -- 1937.
- 29) Kurt-Huech: Mehr Waldschutzgebiete!, 1937.
- 30) Soc. „Progresul Silvic“: Darea de seamă a Consiliului de Administrație pe 1937.

ȘEDINȚELE CONSILIULUI DE ADMINISTRAȚIE

PROCES-VERBAL No. 25

Ședința de Marți 29 Noembrie 1938.

Membrii prezenți Domnii: C. Alimănișteanu, C. M. Bunescu, M. Drăcea, C. Emanoil, Dem Grozescu, At. Haralamb, Tr. Heroiu, Andrei Ionescu, M. Manoilescu, Gh. Năstăsescu, Ath. Nedelcovici, V. N. Priboianu, M. Rădulescu.

Ședința se deschide la orele 18,30, sub președinția D-lui Prof. M. Drăcea, președintele Societății, având următoarea

Ordine de zi:

1. Legea corpului tehnic.
2. Diverse — Administrative.

Înainte de a se intra în ordinea de zi, se primește o delegație de ingineri silvici din partea Direcției Regimului silvic, care prezintă Consiliului un memoriu în legătură cu luarea dreptului de lemne la o parte din inginerii silvici din serviciile Statului.

Delegația, compusă din D-nii C. Ivanovici, Al. Ștefanopol și Stelian Georgescu, a expus și verbal doleanțele celor lipsiți de dreptul de a avea gratuit, ca și până acum, lemne de foc.

Consiliul, în frunte cu D-l Președinte M. Drăcea, a promis că se vor face demersurile necesare ca să se găsească o formulă ca toată lumea să aibă dreptul la lemnele de foc.

Se intră în ordinea de zi.

I. Legea corpului tehnic.

D-l președinte arată că a lucrat între timp comisia numită de Minister pentru redactarea proiectului de lege al Corpului Tehnic.

Se ia în discuție atitudinea pe care trebuie s'o aibă corpul silvic în această privință.

D-l C. Alimănișteanu este contra secțiilor. Vrea un singur corp. Avem o pregătire, să fim un corp. În chestia consiliului tehnic: Să intre și elementele noastre. Să nu ne subestimăm. Să intrăm acolo cu toată încrederea. Să nu ne fie frică. Vom face proba capacității noastre, că suntem pe realități. Să căutăm să fim acolo cât mai mulți. Noi știm să ne facem reclamă.

D-l Mircea Manoilescu relevă o contradicție. Vrem să nu avem secții, dar când este vorba de consiliul tehnic vrem secții. Să evităm contradicțiile de acest fel. O lucrare nu se susține cu număr, ci prin realitate.

D-l Andrei Ionescu: până acum am discutat pe stările de fapt. Să vedem stările de drept. Ca fapt de sus în jos suntem numai noi. Am acumulat totul. Cu alte secții nu este tot așa. În starea de drept — a specializărilor — să nu care cumva să fim înlăturați.

D-l C. Emanoil: Nu trebuie să confundăm lucrările date în antrepriză cu cele ce se fac de Stat, în cadrul diferitelor administrații, prin inginerii lui.

D-l G. Năstăsescu: Din lucrările Consiliului Tehnic al Pădurilor numai cele de corectarea torenților și eventual cele de construcția drumurilor forestiere pot fi examinate de plenul Consiliului Tehnic superior al Țării. Din motive de prudență însă, este bine ca toate lucrările ce privesc pădurile să fie examinate numai de secția silvică a acestui Consiliu. În susținere arată lucrările reușite de corectarea torenților făcute de serviciul silvic în Austria și că membrii Consiliului cunosc toate genurile de lucrări ce i se trimit spre avizare.

Incheiere:

a) Se va încerca să se scoată din proiect noțiunea de secțiuni și art. respectiv, rămânând totuși ca fiecare specialitate să-și facă singură avansările și disciplina;

b) Poziția inginerilor din cadrul particular. Rămâne punctul de vedere din proiectul AGIR-ului;

c) Consiliul Tehnic. În administrația silvică sunt lucrări care trebuie concepute, aprobate și executate. Sunt grade de importanță. Deci, firesc este ca unele să rămână în cadrul administrației, iar altele, care în mod inevitabil să treacă la consiliu. Dar Consiliul tehnic nu va mai putea rămâne în forma actuală. Anumite lucrări trebuie să rămână la noi. Rămân unele care prin importanța lor trebuie să treacă la Consiliul Superior cu rizicul schițat de D-l Andrei Ionescu. Dar aceasta nu o putem preveni. Este o mișcare de care luăm act. Vom vedea în ce măsură mergem.

Deci, lucrările mici, în cadrul. Lucrările mari în Consiliul tehnic, cu specialități, cele de mare anvergură trec la Consiliul Superior.

d) La dispoziția cui este secția silvică a Consiliului Tehnic? În el vor fi membri pe natură de lucrări silvice, membri numiți de Ministerul de Lucrări Publice, recomandați de Ministerul de Agricultură și Domenii.

Lucrările sunt trimise de Ministerul de Agricultură și Domenii la Consiliu, prin președintele Consiliului Superior. El să dea avize, care se aplică de către Minister;

e) Mecanismul avansărilor rămâne acel din proiectul AGIR-ului;

f) Incadrarea. Se adoptă norma AGIR-ului, cu corectivul anilor de vechime;

g) Salarizare — Identitate de salarii. Unicitatea și minimum de salariu;

h) Disciplina — Normele din proiectul AGIR-ului cu o comisie numită de Ministerul Agriculturii;

i) Brigadierii și pădurarii. Se va face o lege specială cu un corp aparte.

Ședința se ridică la orele 22 seara.

Președinte, *M. Drăcea*.

Secretar General, *Tr. Heroiu*.

PROCES-VERBAL No. 26

Ședința de Joi 8 Decembrie 1938

Membri prezenți D-nii: Alimănișteanu C., Bunescu M. C., Drăcea M., Demetrescu C. I., Emanoil C., Georgescu P. C., Grozescu D., Haralamb At., Heroiu Tr., Ionescu Andrei, Horia Lazăr, Manoilescu Mircea, Năstăsescu G., Nedelcovici At., Rădulescu Marin, Sburlan D., Stinghe V. și Vâlceanu Eugen.

Sedința se deschide la orele 16, sub președinția D-lui Prof. M. Drăcea, președintele Societății, având următoarea

Ordine de zi:

1. Biroul Colegiului Inginerilor.
2. Diverse — Administrative.
3. Comunicări.

Înainte de a se intra în ordinea de zi, Consiliul:

I. Ratifică procesul verbal No. 9 din 18.XI.1938 al Comitetului de Direcție;

II. Aprobă: a) Sala de festivități pentru zilele de 27 și 28 Decembrie 1938 și 4 și 5 Ianuarie 1939 în vederea constituirii Colegiului Inginerilor.

b) Primirea în Societatea „Progresul Silvic” a următorilor ingineri silvici: Chirculescu Gr., Comșa Aurel, Marcu B. Corneliu, Dalametra I. G., Florescu Radu, Tomae Gh., Roșca Teodor și Pop Ioan

c) ratifică procesele-verbale ale Consiliului din 14.XI, 18.XI și 24.XI.1938.

Se intră în ordinea de zi.

I. Birourile Colegiului Inginerilor

D-l D. Grozescu dă lămuriri în ce privește dispozițiunile legii respective.

D-nii Haralamb și Andrei Tonescu informează Consiliul asupra discuțiilor avute în AGIR în legătură cu același chestiune.

Dat fiind timpul scurt până la depunerea candidaturilor (15.XII), care nu permite informarea tuturor inginerilor silvici din țară, se hotărăște ca în seara zilei de 9 Decembrie 1938 să aibă loc în sala Societății o consfătuire a inginerilor din București, cari urmează să se fixeze asupra persoanelor indicate a candida pentru Comitetul secției și Consiliul de disciplină.

Sedința se ridică la orele 20.

Președinte, M. Drăcea.

Secretar General, Tr. Herou.

Colaboratorii Revistei Pădurilor sunt rugați să nu ne trimită decât articole care nu au mai fost sau nu sunt destinate a fi publicate și în altă parte.

Republicarea în alte reviste a articolelor apărute în Revista Pădurilor, nu se poate face fără aprobarea redacției sau indicațiunea provenienței.

REVISTA PĂDURILOR

Redactor-șef : Stinghe N. V.

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE PE 1939 :

Președinte : Drăcea D. M.

Vice-Președinți : { Alimăneștianu Const.
Stinghe N. V.

Casier : Rădulescu M.

Secretar general : Ionescu-Heroiu Tr.

Secretari : { Caragea N. N.
Haralamb At.

MEMBRII :

Bunescu M. C.
Butoi Al.
Demetrescu Ilie
Emanoil C. C.
Florescu P. M.
Georgescu P. C.
Grozescu D.
Icnescu I. A.
Lazăr H.

Luțescu V. Gh.
Manoilescu Mircea
Minescu G.
Năstăsescu G.
Nedelcovici Ath.
Priboianu N. V.
Sburlan A. D.
Vâlceanu E.

Cenzori : Ionescu Gh., Chercea Gh., Palade E.

Cenzori supleanți : Teodorescu St., Constantinescu Gh. și
Georgescu St.

PREȚUL ABONAMENTULUI :

Pe un an pentru instituții	500 lei
„ „ „ „ particulari	300 „
„ „ „ „ membrii Societății	200 „
„ „ „ „ conductori și brigadieri	75 „
Numărul	25 „

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

AU APĂRUT.

I. SERIA A. — BIBLIOTECA DE POPULARIZARE:

D. A. SBURLAN

ARBORII ȘI PĂDURILE NOASTRE

78 pagini, 20 lei

D-nii ingineri silvici sunt rugați să dea concursul pentru ca această broșură să fie răspândită în cercuri cât mai largi.

II. SERIA B. — INDRUMĂRI:

Z. PRZEMETSCHI și GR. VASILESCU

TEHNICA ÎMPĂDURIRILOR

(SEMİNTE, PEPINIERE, ÎMPĂDURIRI)

166 pagini, 60 lei

Foarte utilă tuturor celor cari fac lucrări de pepinieră, semănături directe și plantații.

INST. DE ARTE GRAFICE BUCOVINA I. E. TOROȚIU BUCUREȘTI

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

FEBRUARIE 1939

ANUL 51 — Nr. 2

REVISTA PĂDURILOR PROPRIETATEA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

Redactor responsabil: Prof. V. N. STINGHE

Inscrisă în Registrul de publicațiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov
S. I comercială, sub No. 56/938.

Redacția și Administrația: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31, — București

ANUL 51, Nr. 2

FEBRUARIE, 1939

SUMARUL:

Studii:

M. Petcuț: Vitalitatea rădăcinilor de stejar — — — — — 135

Comentarii — Insemnări:

C. C. Georgescu și C. D. Ionescu: Răspândirea laricelui și zâmbrului în
basinul superior al Ialomiței — — — — — 150

Hellmut Czoppelt: O plantație de Pinus strobus — — — — — 155

Ilie C. Demetrescu: Regenerarea salcâmului prin însămânțare naturală — — — — — 159

I. Lungu: Ucenicii — — — — — 162

I. Filipovici: Torrent și teren degradat — — — — — 167

Referate:

Gr. Eliescu: Actualități de zoologie forestieră și protecția pădurilor — — — — — 171

Problemele zilei:

Traversele de Cale ferată

D. A. Sburlan: Organizarea producției traverselor de Cale ferată — — — — — 177

Horia Manole: Traversele de Cale ferată — — — — — 181

I. Rătan: Traversele de C. F. R. ca produs al economiei noastre forestiere — — — — — 182

G. Ceacăreanu: Intre Caps. și C. F. R. — — — — — 188

N. Ghelmeziu: Câteva aspecte ale problemei aprovizionării cu traverse
de fag — — — — — 191

I. Moldovan-junior: Traverse de fag — — — — — 196

Cronica internă (p. 201), Cronica externă (p. 209) — Cărți (p. 213) — Reviste (p.
217) — Informațiuni (p. 226) — Societatea „Progresul Silvic” (p. 228) — Necrolog
(p. 247) — Publicații (p. 249)

SOMMAIRE:

Etudes:

La vitalité des raci-
nes de chêne — — M. Petcuț

Commentaires:

La distribution natu-
relle du mélèze et
du pin cembro dans
le bassin supérieur
de la vallée de Ia- C. C. Georgescu
lomița — — — et C. D. Ionescu

Une plantation de
Pinus strobus — H. Czoppelt

La régénération natu-
relle du robinier Ilie C. Demetrescu

Les apprentis — I. Lungu

Torrent et terrain dé-
gradé — — — I. Filipovici

Rapports:

Actualités en matiè-
re de zoologie fo-
restière et de pro-
tection des forêts — Gr. Eliescu

Problèmes à l'ordre du jour:

Les traverses des chemins de fer

Chronique — Les livres — Revue des
revues — Nouvelles — Société „Pro-
gresul Silvic” — Nécrologie — Publi-
cations.

INHALT:

Abhandlungen:

Lebenskraft der Ei-
chenwurzeln — M. Petcuț

Mitteilungen:

Verbreitung der Lär-
che und der Zirbe
im hohen Ialomi- C. C. Georgescu
tatal — — — und C. D. Ionescu

Ein Weymouthskie-
fernplantation — H. Czoppelt

Natürliche Verjün-
gung der Robinie
durch Besamung — Ilie C. Demetrescu

Lehrlinge — — — I. Lungu

Wildbach und verö-
dete Böden — — I. Filipovici

Zeitfragen der forst-
lichen zoologie und
des Forstschutzes — Gr. Eliescu

Tagesfragen:

Eisenbahnschwellen.

Chronik — Bücherschau — Die Zeit
schriftenschau — Nachrichten — Ve-
rein „Progresul-Silvic” — Nachruf.

S T U D I I

Din lucrările Institutului de cercetări
și experimentație forestieră

VITALITATEA RADĂCINILOR DE STEJAR

de M. PETCUT

Plantele lemnoase, după cum ne este cunoscut, se înmulțesc pe două căi: prin sămânță — înmulțirea sexuată — și pe cale vegetativă — înmulțirea asexuată.

Fig. 1. — Drajon de stejar pedunculat.

Pe cale vegetativă, plantele se înmulțesc sau se întinresc prin: drajoni, lăstari, butași și marcote.

Prin drajoni, înțelegem de obicei, lujerii care dau din rădăcinile trasante — care se întind mai mult sau mai puțin paralel cu suprafața pământului. Acesta este cazul drajonilor

de salcâm, plop, de ulm și al câtorva alte specii catalogate în tratatele de silvicultură și de botanică forestieră ca având facultatea de a produce astfel de lăstari.

Observațiunile grupate sub titlul de mai sus, au făcut, într-un cadru mai restrâns, obiectul unei comunicări la Societatea de Științe Secția de silvicultură, agricultură și zootehnie. Ele au fost ocazionate de urmărirea unei probleme mai ample privind stejarul dintre Dunăre și lanțul Carpaților de miazăzi, care mă preocupă de mai multă vreme.

Hotărârea de a le pune astăzi în discuție, în afară de cadrul lucrării care le-a provocat, am luat-o cu convingerea că și ele singure pot trezi interesul cercetătorilor și în deosebi al practicienilor.

Se întâlnesc însă specii cari, deși nu au rădăcini trasante și unele nici chiar fasciculate, totuși dau și ele lăstari din rădăcini. Dintre acestea, literatura ¹⁾ citează: mesteacănul, castanul comestibil, alunul și alții.

Acești produși, spre a se deosebi de drajonii propriu ziși, au fost numiți lăstari de rădăcină sau falși drajoni ²⁾.

Intre speciile foarte puțin înclinate de a produce drajoni sau lăstari de rădăcină, chiar în cazul rănirii rădăcinilor, se numără și speciile de stejar ³⁾. Aceste specii, sub acest raport, stau pe același picior cu carpinul, fagul și speciile de paltin.

Totuși, unele din speciile de stejar, puse în anumite condițiuni staționale destul de frecvente în țara noastră, pot să dea lăstari de rădăcină și, în anumite împrejurări, chiar drajoni. Despre această, particularitate vrem să ne ocupăm în lucrarea de față.

I. — Natura observațiilor.

1) Lăstari de stejar pedunculat dați pe rădăcinile secundare — drajoni.

În natură, astfel de lăstari am întâlnit în pădurea Comana și anume, în porțiunea defrișată spre a se face loc pentru împrietărirea unora din Cavalerii ordinului Mihai Viteazul. l-am găsit — aceasta se petrecea în anii 1926/27 — grupați în vetre, în locul stejarilor bătrâni, scoși din rădăcină.

Iată împrejurările în care au luat naștere. După exploatare, s'au scos buturugile, împreună cu rădăcina principală până la adâncimea de 1—1,50 m și cu câte o parte din rădăcinile secundare; iar vârfurile, atât ale pivotului cât și ale acestora din urmă, au rămas în pământ, în poziția pe care au avut-o. Golurile lăsate prin scoaterea acestor părți de rădăcină au fost umplute cu pământul scos din groapă și solul, astfel nivelat, a fost arat și dat culturii agricole. Ulterior, din rădăcinile secundare, rânduite mai aproape de suprafața pământului, la capetele unde fuseseră secționate, au dat lăstari numeroși care, deși tăiați cu plugul în fiecare an, au necăjit ani de-arândul și poate îi mai necăjesc și azi — pe noii proprietari.

1) A. Poskin: Traité de Sylviculture, pag. 331.

2) M. Büsgen: Waldbäume. Ed. 1927, pag. 72.

Sprîjînit pe această observație, am căutat să verific faptul și experimental. În acest scop, am scos din rădăcină câteva exemplare de stejar pedunculat în vîrstă de 10—12 ani, rămași în pepiniera fostei școli de silvicultură dela Brănești. Scosul s'a făcut în aceleași condițiuni ca și la stejarii bătrîni din pădurea Comana; am scos o parte din pivot împreună cu cîte o parte din rădăcinile secundare — atît cât a fost necesar ca să

Fig. 2. — Lăstar de rădăcină, dat din rădăcină de cer în pădurea Pusnicul.

se poată adânci groapa pentru urmărirea rădăcinii principale —; o parte din pămîntul scos, s'a tras înapoi în groapă. Operațiunea s'a făcut primăvara. După cîteva luni, la extremitatea uneia din rădăcinile mai puternice, a pornit lăstarul care se vede în fotografia din figura No. 1.

2) Lăstari de rădăcină.

Lăstarii de rădăcină sunt mult mai frecvenți la speciile

de stejar de cât drajonii. Ei se întâlnesc: la arborii tăiați în mod normal prin exploatare, la acei din interiorul arboretelor scoși prin operațiuni culturale sau prin delictes și la acei din arborete deschise rămași complet fără aparat aerian.

A. Arbori tăiați în mod normal prin exploatare.

La tulpinile tăiate în mod normal prin exploatare, am întâlnit astfel de lăstari: la stejar pedunculat și la cer.

Și într'un caz și în altul, ei pornesc întotdeauna din rădăcina principală. În mod obișnuit ei ies la suprafața pământului, începând — din imediata apropiere a tulpinii și până la 10—15 cm depărtare de tulpină — și dau cam dela aceeași adâncime sub colet (fig. 2). Uneori, dar mult mai rar, întâlnim astfel

Fig. 3. — Lăstar dat dintr'o rădăcină de stejar pedunculat, la 80 cm. depărtare de tulpină.

de lăstari și la 70—80 cm departe de tulpină. În aceste cazuri și adâncimea dela care pornesc este mai mare de 80—90 cm. (fig. No. 3).

Primii lăstari de rădăcină i-am întâlnit în arboretele de stejar pedunculat din pădurea Lucieni, proprietatea orașului Târgoviște, situată pe terasa inferioară comună celor două râuri: Ialomița și Argeșul. Mai târziu, am mai întâlnit astfel de lăstari

în pădurile poenite din vecinătatea stepei și în arboretele de stejar depe terasele și formațiunile torențiale dintre Argeș și Prahova. Arboretele din vecinătatea stepii se caracterizează printr'un sol înierbat și bătătorit prin pășunat. Solurile de pe terase și formațiunile torențiale sunt și ele înierbate și bătătorite; în plus sunt și foarte compacte.

La cer, astfel de lăstari se întâlnesc tot în pădurile din vecinătatea stepei, în deosebi în cele cu solul uscat și bătătorit prin pășunat.

Tot la arborii cu cioată, am întâlnit un caz de lăstari de rădăcină foarte interesant, atât prin condițiunile în care a luat naștere, cât și prin timpul care s'a scurs dela tăerea tulpinii și până când au apărut lăstarii.

Fig. 4. — Lăstar dat din rădăcină de stejar pedunculat, în mijlocul drumului forestier din pădurea Pusnicul.

Figura 3, 4 și 5 reprezintă o cioată din pădurea Pusnicul, ocolul silvic Brănești, situată în mijlocul drumului forestier de pe marginea lacului Pasărea. Tulpina acestui arbore a fost tăiată în toamna anului 1906, când s'a construit drumul și tot atunci a fost acoperită cu pământul de umplutură din terasament.

în pădurile poenite din vecinătatea stepei și în arboretele de stejar depe terasele și formațiunile torențiale dintre Argeș și Prahova. Arboretele din vecinătatea stepei se caracterizează printr'un sol înierbat și bătătorit prin pășunat. Solurile de pe terase și formațiunile torențiale sunt și ele înierbate și bătătorite; în plus sunt și foarte compacte.

La cer, astfel de lăstari se întâlnesc tot în pădurile din vecinătatea stepei, în deosebi în cele cu solul uscat și bătătorit prin pășunat.

Tot la arborii cu cioată, am întâlnit un caz de lăstari de rădăcină foarte interesant, atât prin condițiunile în care a luat naștere, cât și prin timpul care s'a scurs dela tăerea tulpinii și până când au apărut lăstarii.

Fig. 4. — Lăstar dat din rădăcină de stejar pedunculat, în mijlocul drumului forestier din pădurea Pusnicul.

Figura 3, 4 și 5 reprezintă o cioată din pădurea Pusnicul, ocolul silvic Brănești, situată în mijlocul drumului forestier de pe marginea lacului Pasărea. Tulpina acestui arbore a fost tăiată în toamna anului 1906, când s'a construit drumul și tot atunci a fost acoperită cu pământul de umplutură din terasament.

În anul 1928, deci după 22 de ani, trecând pe drumul în chestiune, am observat mijind, deasupra stratului de frunze moarte care îl acoperea, niște frunzulițe roșcate de stejar.

Fig. 5. — Lăstar de rădăcină la o cioată de stejar pedunculat, acoperită cu pământ, timp de 22 ani, în mijlocul drumului forestier de pe marginea lacului Pasărea, în pădurea Puscicul.

bătrâni și că probabil ei au încercat și altă dată, dar fără rezultat, să scoată capul la lumină.

B. — Arbori a căror tulpină a fost tăiată din fața pământului sau ciopărită prin operațiuni de rărituri, curățiri sau deliecte.

Rădăcinile de stejar, de cer și chiar de gorun, rămase în urma arborilor tăiați din fața pământului prin deliecte sau prin operațiunile de rărituri și curățiri, în majoritatea cazurilor, dau lăstari de rădăcină.

Figura No. 6 ne înfățișează un arboret de stejar pedunculat în vârstă de 28 ani, rezultat dintr'o semănătură în spațele fostei Școli Superioare de Silvicultură dela Brănești. Toți lăstarii cari se văd jos, în subarboret, sunt lăstari de rădăcină apăruiți în urma unei rărituri. Cioate din care am putea să bă-

Crezând că este o tulpiniță, născută dintr'o ghindă, căzută în mijlocul drumului, am voit s'o cercetez mai de aproape, știut fiind că ghinda de stejar pedunculat germinază foarte greu în solurile înierbate și bătute prin pășunat, deci cu atât mai greu în mijlocul drumului. Rezultatul cercetărilor a scos la iveală o rădăcină destul de groasă, care m'a dus la buturuga ce se vede în fotografie. Grosimea acestei rădăcini și ramificațiile cu care se termină ciotul ei la extremitatea superioară — vezi fig. 3 — dovedesc că lăstarii cari au ieșit la suprafața pământului în anul 1928 sunt mult mai

nuim că au dat acești lăstari nu există; la unii dintre arbori n'au existat din capul locului, iar la alții au putrezit.

Un tablou frumos cu astfel de lăstari se poate vedea într'un arboret de stejar pedunculat cu cer, în vârstă de 35—40 ani, rezultat dintr'o semănătură pe fostul drum al Bucureștilor din pădurea Tâncăbești-Ciolpani-Herasca.

Fig. 6. — Lăstari de stejar — în subarboret — dați din rădăcinile arborilor scoși prin operațiunile culturale.

Acelaș tablou ni se înfățișează și într'un arboret de gorun în vârstă de 60—70 ani din pădurea Gruiu-Seaca-Olari, în spațele reședinței ocolul silvic Mărgineni.

Interesul pe care îl prezintă acești lăstari, în deosebi cei de stejar, este cu atât mai mare, cu cât ei nasc și trăesc vreme

îndelungată în arborete închise, deși este știut că semințișul acestei specii, născut în urma tăerilor de însămânțare, în arborete mai puțin închise, nu poate să trăiască decât doi, maximum trei ani.

C. — Lăstari din rădăcinile arborilor, cari, dintr'o cauză sau alta, și-au pierdut aparatul aerian.

Cazurile cele mai interesante, în care se evidențiază facultatea rădăcinilor de stejar de a emite lăstari, se întâlnesc atunci când puietii, din diferite cauze, au rămas fără aparat aerian.

Iată împrejurările în care am întâlnit astfel de lăstari.

a) În pădurea Pasărea din ocolul silvic Brănești s'a plantat cu stejar, înainte de 1910, o poiană așezată de-alungul șoselei Brănești-Pasărea. Plantațiunea n'a reușit decât în parte. Pășunată intens, în puțină vreme, au dispărut și puținele exemplare de stejar ce se prinseseră. Intre anii 1911—1927, poiana recăpătase acelaș aspect pe care îl avusese înainte de a fi fost plantată; nici urmă de puiet nu se mai vedea pe ea. În toamna anului 1927, poiana este arată; primăvara este arată din nou și plantată cu salcâm. La câțeva vreme după ce s'a făcut plantația de salcâm, șeful ocolului silvic din acea vreme, d-l inginer Nicolae Codru, observa că alături de puietii de salcâm a crescut și un număr apreciabil de puietii de stejar. Examinând împreună acești puietii, am putut constatat (figurile 7 și 8) că ei sunt lăstari dați din rădăcinile puietilor de stejar plantați cu mulți ani înainte, care dispăruseră de multă vreme. Aceste rădăcini au trăit deci, mai bine de 15 ani fără aparat aerian sau cel puțin fără unul care să fie observat și atunci când, în urma mobilității solului, ele au găsit din nou condițiuni prielnice, și-au putut relua firul vieții normale.

b) Sprijinit pe această observațiune, în toamna aceluiași an, ocolul silvic Brănești a arat o altă poiană în pădurea Pusnicul, care fusese și ea plantată cu pueți de stejar, între anii 1911—1915, dar din care, datorită acelorași cauze, nu mai rămăseseră decât ici-colo câte unul. După arătură, numărul stejarilor a sporit în așa măsură și creșterea lor a devenit atât de viguroasă, încât cu neînsemnate complectări, în câțiva ani, arboretul s'a închis.

c) Un caz și mai interesant întâlnim în pădurea Deleanca din ocolul silvic Gruiu.

Înainte de anul 1911, această pădure, după cunoștința noastră și după informațiile culese de la personalul ocolului, era alcătuită dintr'un arboret în vârstă de 70—90 ani, destul de rar

Fig. 7. — Lăstari dați din rădăcini de stejar pedunculat, după mobilizarea solului, în plantațiuni distruse prin pășunat.

(consistența 0,6—0,7) ca să îngăduie o însămânțare naturală, dar și destul de închis, ca solul să nu se înierbeze și să se întărească prea mult.

În anii imediat următori, din considerațiuni pe care nu le cunoaștem, pădurea a fost exploatată în crâng. Rezultatul obținut nu este prea greu de închipuit: o pădure poenită, alcătuită din indivizi lipsiți de vigoare, al cărei sol n'a întârziat să se întelenească și să se usuce foarte mult. Pășunatul și-a adus

și el contribuția îndesând și bătătorind și mai mult acest sol. În aceste condițiuni, puietii de stejar născuți probabil din ghinda căzută în anul exploatării sau poate mai înainte când arboretul mamă ducea zile mai bune, au dispărut cu totul. În anul 1927 nici o urmă cât de neînsemnată de puiet nu întrerupea armonia vegetației de stepă.

În anul 1928, pământul s'a destelenit și s'a semănat cu grâu de către locuitorii cari au făcut arătura. Primăvara a ră-

Fig. 8. — Lăstar dat din rădăcina unor puietii de stejar pedunculat, plantați în pădurea Pusnicul, rămași fără aparat aerian.

sărit în grâu, mai ales în jurul buturugilor. O puezime de stejar de toată frumusețea (fig 9). O examinare sumară a acestor puietii ne-a putut convinge, că și în acest caz, ne găsim în fața unor lăstari de rădăcină. Personalul ocolului, atât d-l ing. Burculeț, pe atunci șeful ocolului, cât și personalul de pază, m'au asigurat că nu au cunoștință să se fi făcut cândva vreo semănătură sau plantațiune de stejar în această pădure. Rădăcinile din care au dat acești lăstari nu puteau fi așa dar, decât ale unor puietii născuți

în răriștea fostei păduri Deleanca, în urma unui întreg șir de ani de sămânță, încă depe vremea când aceasta avea o consistență mai plină și solul nu era prea bine bătătorit. Puietii născuți pe această cale, au fost nimiciți de vite, pe măsură ce pădurea s'a rărit și pășunatul s'a întetit; tulpinile, la început probabil ciuntite de vite, mai târziu pipernicite din cauza uscăciunii solului, provocată, pe de o parte de precipitațiile reduse din regiune și pe de alta de concurența pe care le-a făcut-o vegetația de stepă, au sfârșit prin a dispărea cu totul. Au

rămas rădăcinile singure, care și-au luat sarcina să întrețină flacăra vieții până când condițiuni mai prielnice le va îngădui să-și reia viața normală.

Fig. 9. — Lăstari dați în urma mobilizării solului, din rădăcinile unui semințș de stejar pedunculat dispărut prin înțelenirea și bătătorirea solului.

II. — Discuțiunea rezultatelor.

În fața acestor observațiuni, se impun următoarele întrebări:

Care sunt condițiunile de care este legată facultatea speciilor de stejar de a emite drajoni și lăstari de rădăcină?

Cum ne putem explica această proprietate puțin obișnuită la aceste specii?

Are această facultate vreo utilitate practică?

1) Din examinarea cazurilor în care speciile de stejar manifestă tendința de a emite drajoni sau lăstari de rădăcină, se poate deduce că această facultate este legată de următoarele condițiuni staționale:

a) Drajonii (lăstari din rădăcinile secundare) dau dela capetele rădăcinilor secundare, atunci când acestea sunt despărțite de pivot și rămase descoperite sau acoperite numai cu un strat.

de pământ subțire și afânat. Condițiunile staționale par să nu aibă nici un rol în stimularea sau împiedicarea acestei facultăți.

b) În ceea ce privește lăstarii de rădăcină, la arborii exploatați normal, am văzut că ei apar atunci când arboretul exploatat se găsește în condițiuni de vegetație nu tocmai prielnice. Aceste situațiuni se întâlnesc în subzona stepei cu păduri — pentru cer și pedunculat — și pe formațiunile torențiale de pe terasele râurilor — pentru stejarul pedunculat.

În stepea cu păduri, solul este uscat, înțelenit și bătătorit prin pășunat. Climatul este pronunțat continental, cu amplitudini mari de temperatură și secete prelungite.

Pe formațiunile torențiale din cuprinsul teraselor care însoțesc râurile în regiunea dealurilor, solul este format dintr'un lem foarte argilos și foarte compact. Nici aci condițiunile nu sunt prea favorabile pentru pădure. Aceasta o dovedește consistența rară a arboretelor care le acoperă. Și aci, ca urmare a consistenței reduse, pășunatul este frecvent și solul, compact și tare prin natura lui, este și mai multă întărit și bătătorit.

Facultatea de a emite lăstari de rădăcină la speciile de stejar, în exploatările normale de crâng, este, prin urmare, legată de uscăciunea, înțelenirea și compacitatea solului.

b.) În cazul lăstarilor dați alături de tulpinile tăiate sau ciopârțite prin operațiunile de rărituri sau curățiri, în arboretele închise, apariția lor nu este legată de anumite condițiuni staționale. Astfel de lăstari se întâlnesc atât în stepea cu păduri, cât și în regiunea pădurilor de șleau. S'ar părea însă că, în cazul de față, prezența lor este condiționată de starea de masiv mai mult sau mai puțin strâns. Climatul mai umed și mai moderat din interiorul masivului menține solul afânat și reavăn, condițiuni care întârzie moartea rădăcinilor rămase fără tulpini.

b₂) În cazul puieților din arboretele luminate, care și-au pierdut aparatul vegetativ, pierdere care se datorește pe de o parte acțiunii mecanice a pășunatului și pe de alta acțiunii fiziologice provocată de înierbarea și bătătorirea solului, aparițiunea acestor lăstari este stimulată și condiționată, după cum s'a putut vedea, de readucerea solului în condițiuni normale de fânare. Acesta a fost elementul stațional care a adus la viață atât puieții rămași fără aparat aerian, din cauza înțelenirii solului și a pășunatului, în plantațiunile din pădurile Pa-

sărea și Pustnicul, cât și pe acei din însământarea naturală din pădurea Dridu.

Tot starea de afânare a fost factorul care a înlesnit ieșirea la suprafață și a lăstarilor dați din buturuga îngropată cu 22 ani în urmă în drumul de pe marginea lacului Pasărea. În acest caz, această stare a fost readusă prin lipsa de circulație, din ultima vreme, a drumului, la care s'a adăogat, pe de o parte, acțiunea provocată de descompunerea păturii de frunze moarte, îngroșată an de an, și pe de alta, de starea de acoperire din ce în ce mai pronunțată a drumului, datorită împreunării coronamentelor arborilor vecini.

2) Drept explicare a facultății de a emite drajoni și lăstari de rădăcină, pe care o vedem la speciile de stejar, vom încerca să răspundem la următoarea întrebare:

Este această facultate o proprietate specifică, pusă în mișcare de anumite condițiuni staționale, cum se întâmplă în exemplul dat de Erwin Baur¹⁾ cu o rasă de Ciuboțica cucului — *Primula officinalis* Jank. — cultivată în Japonia, care la 20° temperatură înflorește alb, iar la 30° înflorește roșu, pentru ca — aceeași plantă — pusă din nou la 20° să înflorească iarăși alb? Sau, acești lăstari sunt rezultatul unei vitalități excepționale a rădăcinilor acestor stejari?

Din observațiile pe care le avem la îndemână, ne este greu să putem răspunde precis la această întrebare. Inclinem totuși să credem că ne găsim în fața unei vitalități pronunțate a rădăcinilor acestor specii.

Speciile de stejar și în deosebi stejarul pedunculat, în primii ani de viață, își consumă cea mai mare parte din energie spre a-și forma un sistem radicular cât mai puternic și care să pătrundă cât mai adânc în pământ, spre a putea folosi un spațiu cât mai mare din care să-și pompeze hrana. De tulpină, ele se îngrijesc mult mai puțin, în acest interval de timp, fapt care explică creșterea înceată în tinerețe a acestor specii.

În subzona stepei cu păduri, stejarul și cerul — și pe formațiunile torențiale stejarul pedunculat singur — din cauza aridității climatului, a uscăciunii, a bătăturii și a înțelenirii solului, își formează încă dela vârste mai tinere un ritidom gros și foarte tare. La vârsta exploatabilității arboretelor de

1) A. Dengler: Waldbau auf Oecologischer Grundlage, pag. 196.

crâng, mugurii dorminzi așezați imediat deasupra coletului, — unde îngroșarea și întărirea e mai pronunțată — la o parte din tulpini — probabil acelea la care ritidomul este mai îngroșat — fiind prea înghesuiți și poate chiar asfixiați, nu mai pot intra în vegetație. În aceste condițiuni, acești arbori ar fi sortiți să moară.

Rădăcinile acestor arbori, care la vârsta de 30—35 ani, când se exploatează arboretele de crâng, sunt în plină activitate, nu se pot resemna să renunțe la viață. Ele caută o cale cu ajutorul căreia să poată valorifica hrana pe care au pompat-o din pământ. Această cale o găsesc provocând muguri noi, în regiunea de sub colet, unde coaja e mai fragedă și pot lua naștere astfel de formațiuni.

Aceeași explicație cred că se poate da și drajonilor depe rădăcinile secundare și lăstarilor dați din rădăcinile stejărilor rămași fără aparat aerian, datorită unora din împrejurările de care s'a vorbit. Rădăcinile care s'au organizat încă dela începutul vieții arborilor, ca să poată lupta cu toate greutățile, atunci când se întâmplă să-și piardă tulpina, nu-și pot opri activitatea atâta vreme cât sunt încă în plină vigoare; mijlocul de a-și continua viața îl găsesc în drajonii și lăstarii pe care îi emit rădăcinile.

3. — Ca importanță practică, judecate prin prisma interesului pe care îl prezintă, desigur că observațiunile care fac obiectul acestei lucrări, nu stau toate pe același plan.

Drajonii de stejar, ca și stejarii dați din rădăcinile arborilor scoși din masiv prin operațiunile culturale, au numai o valoare documentară, făcând dovada marelui vitalități a rădăcinilor acestor specii.

Atunci când lăstarii de rădăcină apar alături de cioatele rămase în urma exploatării, interesul nostru pentru ei crește; prin ajutorul lor, rădăcinile pot să dea naștere unor tulpini noi, atunci când cele bătrâne nu mai sunt capabile să lăstărească.

Valoarea acestor lăstari este, în oarecare măsură, micșorată însă de faptul că stimularea aparițiunii lor nu stă în puterea noastră.

Lăstarii care dau din rădăcinile puietilor rămași fără tulpină, în semănăturile sau plantațiunile de stejar rău îngrijite, ne interesează în gradul cel mai mare. Ele ne pun la îndemână

mijlocul de a readuce la viață și a reda vigoarea unor culturi socotite, după toate aparențele, pierdute. Aceasta constituie, pentru lucrările noastre de împădurire, un mare câștig. Dar cel mai mare folos pe care îl aduc aceste observațiuni stă în faptul că din ele se desprinde un mare învățământ, și anume acela că: în timp ce înerbarea și întărirea solului omoară culturile de stejar, mobilizarea și starea lui de afânare le aduce viață și vigoare.

III. -- Concluzii.

Ca încheiere, observațiunile care fac obiectul lucrării de față dovedesc:

1. — Rădăcinile de stejar pedunculat, de cer și de gorun (la celelalte nu s'au întins observațiunile), atunci când au ajuns să se desvolte, au foarte mare putere de viață.

2. — Datorită acestei puteri, atunci când din anumite cauze au rămas fără tulpină, sau când aceasta, tânără fiind, și-a pierdut puterea de lăstărire, ele pot reface viața arborelui, prin drajoni sau prin lăstari de rădăcină.

3. — Factorul capabil să pună în mișcare această facultate, îl constituie starea de afânare și de mobilizare a solului.

La vitalité des racines de chêne

Lebenskraft der Eichenwurzeln

Une formation assez commune chez les diverses espèces de chêne sont les rejets formés sur les souches.

M. Petcuț étudie chez le chêne pédonculé, rouvre et chevelu, deux autres formations moins communes: les rejets provenant du pivot de la racine et les drageons formés sur les racines secondaires.

Les souches couvertes complètement de terre, par une cause fortuite quelconque, gardent leur vitalité longtemps, même si le sol est aride et compact. Ultérieurement, intervenant une mobilisation de celui-ci, le pivot commence à former des rejets, mais pas trop nombreux. L'auteur a trouvé un tel rejet provenant du pivot d'un arbre abattu 22 ans auparavant.

Si par la mobilisation du sol on crée des conditions favorables de végétation autour des racines secondaires, on obtient des drageons. L'auteur a pu observer de pareilles formations dans les peuplements fortement pâturés, dans les jeunes taillis (à côté des rejets de souche), dans les semis naturels et même dans les pépinières.

COMENTARII—INSEMNAȚRI

RĂSPÂNDIREA LARICELUI ȘI ZĂMBRULUI IN BAZINUL SUPERIOR AL IALOMIȚEI

de Prof. Dr. C. C. GEORGESCU
și CONST. D. IONESCU-BĂRLAD

Atât laricea cât și zămbru, aceste două conifere interesante și rare se găsesc reprezentate în bazinul superior al Ialomiței cuprins între cele două catene ale Bucegilor.

Cliseu : P. Crețoiu

Buchet de larice (*Larix europaea* var. *polonica*) pe stânci calcaroase în fața Peșterei, pe muntele Cocora.

Cliseu : P. Crețoiu

Exemplare izolate de larice spre limita pădurii (1400 m) pe muntele Păduchiosul, versantului dinspre Valea Prahovei.

Stațiunile laricelui din Valea Ialomiței sunt legate de calcarul tithonic și își au centru în stâncile muntelui Cocora și Bătrâna din dreptul Cheilor Urșilor dela Peștera Ialomiței.

Laricea formează buchete pure în locuri stâncoase, bine aerisite sau intră pe alocuri în amestec cu molidul. Amestecul de molid cu larice nu se menține decât în solurile schelete, superficiale, căci în soluri profunde molidul elimină începând dela 30—40 ani laricea; numai în câteva locuri în pădurea Cocora s'au mai găsit în arboretele bătrâne de molid câte un exemplar

Clișeu M. Badea

Exemplare de *Pinus cembra* în asociație cu *Pinus montana*, pe Piciorul Dichiului, deasupra cheilor Zănoagei

diseminat de larice. Exemplarele din locurile cele mai proprii ating în regiune diametre până la 50 cm și înălțimi de 22—25 m.

Pe muntele Cocora imediat deasupra Schitului Nou către versantul abrupt al Cheilor, aflăm un arboret de larice cu molid pe un sol schelet, cu vegetație în parte de stânci și în bună parte asemănătoare cu pădurea vecină de molid. Pe muntele Bătrâna pe versantul desgolit s'a instalat un arboret de molid cu larice, care din cauza altitudinii (peste 1700 m) și a solului superficial nu progresează. După datele furnizate de d-l M. Haret arboretul de pe Bătrâna a fost exploatat în anii 1848—

Schița de plan a basinului superior al Ialomiței, cu indicarea stațiunilor de larice (un punct negru), de zămbru (un cerc tăiat cu 2 diametre) și de scoruș numai la altitudini de peste 1700 m. (un pătrat negrit).

1893, iar materialul rezultat s'a debitat de un ferăstrău de apă, care a funcționat până în 1893 la Peșteră. Laricele s'a găsit și pe munții Colței, în număr mai restrâns, de unde a fost exterminat de exploatațiunile făcute recent în anii 1924—26.

Dela acest centru laricea a fost diseminată în mai multe puncte în bazinul Ialomiței pe locuri stâncoase în zona păduroasă sau în afara acesteia pe locuri descoperite către limita pădurei. În schița de plan alăturată se indică aceste stațiuni recente de pe Munții Tătarul, Lăpticiu, Blana, Oboare și Păduchiosul. În fiecare din aceste puncte de diseminare, aflăm unul sau mai multe exemplare, cu excepțiunea versantului nord-estic al văii Tătarului unde s'a găsit un pâlț.

O ochire pe hartă ne arată că diseminarea laricei este în funcție de vântul dominant nord-nordvestic, în lungul căruia sunt dispuse punctele de pe munții Lăptici, Blana, Nucet și Păduchiosul. Pe acest ultim munte, stațiunea de pe harta noastră a laricei este în legătură cu prezența sa pe stâncile Muntelui Vânturișul (Colții lui Babeș) cu fața către versantul prahovean.

Mai este de remarcat că răspândirea sa naturală este frecventă în regiunile înalte peste 1500—1700 m.

Tot pe schița alăturată mai dăm și stațiunile de zâmbru (*Pinus cembra*) din bazinul Ialomiței. În fiecare punct aflăm un număr redus de exemplare, afară de Valea Horoabei unde se găsește un pâlț rar în tuferișurile de jneapăn. Această esență a fost deasemenea decimată prin exploatări vechi, astfel că azi nu mai aflăm decât exemplare subțiri cu înălțimi reduse de 3-4 m.; pe Valea Horoabei unele exemplare ating 10-12 m. înălțime.

Stațiunile de zâmbru se găsesc pe M-tele Cocora (1650 m), M-tele Obârșia (1750 m), pe M-tele Bătrâna (1700 m) și în fine pe muntele Colții deasupra Horoabei (1850 m.).

Dela această stațiune principală *Pinus Cembra* s'a răspândit la o distanță în linie dreaptă 12 km. la 1450 m altitudine pe creasta abruptului muntelui Dichiu, dinspre Cheile Zănoagei, arătat de noi într'un articol anterior. S'a mai aflat

două exemplare izolate și pe muntele opus Zănoagei la 1250 m. pe un grohotiș chiar deasupra cursului apei.

Bibliografie.

- G. P. Antonescu: Contribuțiuni la studiul distribuției geografice a Coniferelor din România. București, 1926.
I. Grințescu și G. P. Antonescu: Contribuțiuni la studiul lariceii din Carpați. Bul. Soc. de Șt. din Cluj, T. II, partea II, 1924.
I. Grințescu: Le problème du mélèze dans les Carpathes roumaines. Guide de la VI-ème Exc. Phyt. Intern. Roumanie 1931.
Haret M.: Căluza Bucegilor.

La distribution naturelle du mélèze et du pin cembro dans le bassin supérieur de la vallée de Ialomița.

Verbreitung der Lärche und der Zirbe im hohen Ialomițatal

O PLANTAȚIE DE PINUS STROBUS

de Ing. HELLMUT CZOPPELT

Pe teritoriul Domeniului Coroanei, „Borca“ și anume pe valea Neagră (Broșteni, jud. Neamț), la circa 1 km. mai la deal de gura pârâului Ortoaia, ceva cam ascuns într'un colț al văii, se găsește o mică plantație de *Pinus strobus*.

Plantația a fost executată, pentru încercare, în anul 1915; are deci 24 ani. Sămânța din care au provenit puieții folosiți, a fost procurată dela Wiener Neustadt¹⁾. Arboretul nu numără decât 70 de arbori. A crescut des și se găsește în stare de păriș²⁾. Înălțimea medie nu depășește 10 m., iar diametrul cel mai mare măsurat la înălțimea pieptului are 21 cm.

Plantația, situată pe versantul drept al pârâului, are poziția N-NV, panta terenului fiind repede. Se găsește pe un teren cu subsol format din șisturi cristaline, cu sol superficial pietros și aproape fără humus.

Creșterea poate fi socotită mulțumitoare, dacă ținem seamă de solul superficial și pietros, destul de neprielnic esenței, care preferă solurile argilo-nisipoase, profunde, reavăne și chiar umede.

Mult temuta boală, „rugina bășicoasă“, provocată de ciuperca *Cronartium ribicola*, nu am putut-o constata la acest arboret. De altfel nici în literatura românească nu am găsit sem-

1) Aduc mulțumiri d-lui Cons. silvic E. Solomon dela Domeniul Coroanei Borca, pentru datele comunicate.

2) „Păriș“ în sensul folosit de d-l Ing. Popescu-Zeletin. Viața Forestieră.

nalat atacul la puținele arborete cu *Pinus strobus* ce avem în țară³⁾.

În legătură cu extinderea acestei specii de valoare, în România, îmi permit să semnalez anumite constatări, rezultate din cultura ei în alte țări. După comunicările recente, starea arboretelor de *Pinus strobus* din Germania nu este așa de disperată, cum s'a crezut, mai ales după adunarea generală a Soc. silvicultorilor germani (Deutscher Forstverein), dela Frankfurt a. M., din 1927. La adunarea generală din anul 1934, ținută la Bonn⁴⁾, problema a fost pusă din nou la ordinea zilei. Cu acest prilej s'a prezentat un referat al D-lui Dr. Wappes, intitulat „Constatări noi asupra culturii lui *Pinus strobus*“, în care se

Plantația de *Pinus strobus* din Valea Neagră (Broșteni), pe Domeniul Coroanei „Borca“.

arată, într'un mod foarte instructiv și convingător, greșelile din trecut făcute în cultura acestei specii. Una din greșeli este plantarea în arborete pure. Tot greșală poate fi apoi socotită slaba combatere a ciupercei *Cronartium ribicola*.

În referat se mai dau apoi, multe exemple de reușita culturii ace-

stei specii în diferite puncte ale Germaniei, din care se pot scoate prețioase puncte de sprijin pentru cultura de viitor. De pildă, Prusia orientală și Nord-Estul Germaniei sunt regiuni care nu-i priesc. Dacă s'ar nota cu cifrele 1—4, rezistența acestei specii, în ordine descrescândă, la atacul ciupercei amintită (notând cu 1, starea cea mai bună și cu 4 pe cea mai rea) atunci situația pentru cele trei regiuni ale Bava-

3) Dr. C. C. Georgescu și J. Neuwirth: Cultura rășinoaselor în grădina botanică dela Cotroceni. Rev. Păd. 2/935.

Ing. Dr. Emil G. Negulescu: Considerațiuni asupra culturii exoticelelor în bazinul Gurghiului. Rev. Păd. 11/936.

Ing. M. Rădulescu: Din cultura exoticelelor în România. Rev. Păd. 2/1937.

4) Jahresbericht des deutschen Forstvereins, 1934.

rieri s'ar prezenta astfel: Oberpfalz (1), Pfälzer (Wald (2,4) și Spessart (2). În Saxonia atacul este potrivit, în schimb în Württemberg este puternic. În Baden starea arboretelor este ceva mai bună, față de Württemberg. În Hessen atacul este slab (1,65), în timp ce în Braunschweig, Thüringen și alte ținuturi ceva mai puternic. Se poate deci afirma că soarta culturii lui *Pinus strobus* este hotărâtă în bună parte de această ciupercă. Pentru remediere trebuie să se caute a se selecționa sămânța, tinzându-se să se găsească o rasă rezistentă.

Superioritatea acestei specii față de pin și molid, constă în special în repedeia ei creștere în volum: cel puțin cu 10—20 la sută. După profesorul Jentsch, în anumite cazuri diferența de creștere se urcă la 100%. Când este vorba de fag, volumul pinului *strobus* este de trei și de patru ori mai mare. Prețul lemnului lui este cu 40—50% mai ridicat decât al celorlalte rășinoase.

Repedea lui creștere ne dă putința să-l exploatăm la revoluții scurte de 50—60 ani, fapt ce are desigur o mare importanță, mai ales pentru proprietarii particulari.

Pentru a evita atacul ciupercii amintită, se recomandă să nu se cultive *Pinus strobus* în arborete pure, ci în amestec cu alte specii. Apoi trebuie, se înțelege, să se aibă în vedere proveniența seminței, pentru că este sigur că sunt mai multe rase, unele mai puțin rezistente la atacul ciupercii, decât altele.

În afară de boala de mai sus, *Pinus strobus* mai este amenințat și de *Agaricus melleus*, mai ales când este plantat pe terenuri unde se găsesc fagi bătrâni. Pericolul acesta nu poate fi însă socotit prea mare.

Am insistat asupra celor de mai sus pentru a arăta că cultura lui *Pinus strobus* nu este așa de nesigură cum s'a crezut până acum, iar combaterea boalei nu este nici mai grea și nici mai costisitoare decât a nonei sau a gândacilor de scoarță.

În ce privește învățămintele pe care trebuie să le tragem pentru țara noastră, se cere mai întâiu să cercetăm cu deamănuntul arboretele existente de *Pinus strobus*. În cazul când re-

zultatele n'ar fi mulțumitoare, atunci să căutăm să facem încercări în diferite stațiuni, care să ne poată arăta în câteva decenii, dacă îl putem extinde sau nu la noi și în caz afirmativ, unde anume.

Une plantation de Pinus strobus.

Ein Weymouthskiefernplantation.

Im Neagratal bei Broșteni, befindet sich auf dem Gebiet der Kronomäne Borca eine Pflanzung von 70 Stück Weymouthskiefern. Nach kurzer Beschreibung dieser Versuchspflanzung, die im Jahre 1915 mit Samen, aus Wiener Neustadt bezogen, begründet wurde, gibt Verfasser einen Überblick über die Weymouthskiefernfrage in allgemein an Hand des Jahrbuches des deutschen Forstvereins aus dem Jahre 1934. Zum Schlusse fordert er eine genaue Überprüfung der Weymouthskiefernbestände Rumäniens — es sind nur sehr wenige und von geringen Ausmassen — damit eine Entscheidung herbei geführt wird ob diese hochwertige Holzart in Rumänien anbauwürdig ist oder nicht.

REGENERAREA SALCĂMULUI PRIN ÎNSĂMÂNȚARE NATURALĂ

de ILIE C. DEMETRESCU

Se pare că salcâmul a găsit, la noi, o a doua patrie, o patrie de adopțiune. Nu exprimăm certitudine, în acest sens, deoarece nu avem încredințarea trebuitoare că, atunci când ar fi lipsit de sprijinul omului, va putea să vegeteze înainte și mai ales să se mențină în chip definitiv în lupta cu celelalte esențe forestiere autohtone și, în general, cu restul florei noastre.

În legătură cu această problemă, ne interesează, în primul rând, chestiunea, întrucât salcâmul se poate regenera pe cale naturală.

Inmulțirea sa pe cale de drajonare este îndeobște cunoscută. Nu acelaș lucru se poate spune despre o regenerare prin însămânțare naturală. Personal, nu cunoșteam nimic, în această privință, din literatura noastră. Pentru acest motiv, semnalăm cetitorilor Revistei un astfel de caz, observat de noi în Iulie 1938 într'o pădure a Ocolului silvic de Stat Fântânele (Bacău).

Locul respectiv se află în pădurea Lespezi, către marginea sa inferioară, vis-à-vis de reședința Ocolului Fântânele, pe drumul principal al pădurii, la cca 200 m dela intrarea sa în pădure.

Caracteristicile (micro-staționale ale acelui lor ar fi: 1) margine de drum în debleu, neumblată din cauza nivelului său mai scăzut; 2) sol de pădure, argilo-nisipos, acoperit cu oarecari resturi organice (frunze, crengi și ramuri, resturi de tăiere), fresc; 3) altitudinea cca 250 m.; 4) umiditatea relativă a aerului ridicată; 5) accesul luminii și al căldurii redus, din

cauza arboretului de fag înconjurător, în stare de prăjiniș către codrișor.

Pe o suprafață de cca 2,50 m², în două vetre principale (una pe teren plan și alta pe taluzul drumului), sub crengi de salcâm, se află o puieziune de salcâm foarte deasă, ca peria, având o înălțime medie de cca 10 cm., la sfârșitul lui Iulie.

Provin dintr'o însămânțare naturală. Un salcâm plantat pe marginea drumului, a fost tăiat în iarna 1937/38. Crengile

Locul descris în text.

mai subțiri, încărcate de teci cu semințe, au fost părăsite pe marginea drumului, într'o oarecare excavațiune mai umedă. Sămânța scuturată sub ele, în bune condițiuni de sol, a germinat și a produs puieți în cele patru luni ale sezonului de vegetație respectiv.

De remarcat, că în diferite părți ale pădurilor Ocolului s'au făcut mici plantațiuni de salcâm, pe margine de drumuri.

și mici ochiuri tot în margine de pădure. Exemplarele întâlnite — de vârste mijlocii — vegetează foarte bine, mai ales în stare de diseminație, și drajonează luxuriant, invadând pe mari întinderi parchetele de fag exploatate prin trei tăieri succesive.

Natürliche Verjüngung der Robinie durch Besamung.

La régénération naturelle du robinier.

On signale un endroit dans le département Bacău en Moldavie, à 250 m d'altitude, où on a pu constaté une régénération naturelle du robinier.

UCENICII

de Ing. I. LUNGU

În ultimul deceniu s'a făcut un mare pas înainte pentru intensificarea gospodăriei din pădurile Statului, prin introducerea, pe o scară întinsă, a exploatărilor în regie și drept urmare a acestora, prin dotarea pădurilor cu investițiile corespunzătoare unei raționale exploatări.

Dacă metodele de aplicare sunt susceptibile de îmbunătățiri, principiile aplicate stau astăzi mai bine în picioare decât chiar atunci când au fost formulate.

Activității din deceniul viitor, credem că, trebuie să-i fixăm, printre obiectivele principale, perfecționarea metodelor aplicate, în sensul unei cizelări.

Aici se încadrează „problema ucenicilor“ de cari vrem să ne ocupăm în articolul de față și care în aparență este îndepărtată de preocupările noastre silvice.

Luând în parte fiecare unitate de exploatare a C. A. P. S.-ului, necesitatea formării de lucrători specialiști, prin ucenici crescuți de noi, nu apare așa de importantă, din cauză că procentul lucrătorilor calificați ca specialiști, în ansamblul brațelor se învederează numai dacă o urmărim la toate unitățile și constatăm aceleași lipsuri.

Chiar făcând abstracție de preocupările ideologice ale vremurilor actuale, privind munca în general, în ce privește lucrătorii specialiști din exploatările C.A.P.S.-ului, vom constata :

- lipsa unui personal specialist bine pregătit;
- lipsa, aproape totală, de personal specialist de origine etnică românească.

În vederea complectării acestor lipsuri, administrația centrală C.A.P.S. a pus în discuție această chestiune în conferința

cu D-nii directori regionali, ținută în ziua de 1 Noembrie 1938. Problema a stârnit un interes deosebit și ca urmare punerea în aplicare a celor discutate nu mai poate întârzia.

Este necesar însă ca și organele locale ale C.A.P.S.-ului să depună tot interesul, pentru a se putea ajunge la rezultatele scontate.

În rezolvarea acestei probleme voiu căuta să stabilesc câteva puncte de reper :

Dela început trebuie să ne fixăm asupra tipului de muncitor specialist pe care vrem să-l formăm.

Fără îndoială că muncitorul specialist, așa cum ne este necesar, trebuie să fie în primul rând priceput în specialitatea sa. Apoi trebuie să fie conștiincios și cinstit. De asemenea va fi bine apreciat dacă va avea cunoștințe de carte, care să-i permită cu ușurință să facă socoteli și alte acte scrise în legătură cu specialitatea sa. Nu trebuie să-i lipsească nici dorința de progres și gustul de cultivare.

Din punct de vedere social este bine să aibă infiltrate preocupări în legătură cu românizarea, în opoziție cu teoriile cu caracter internațional, cari de obicei se agită în mediul muncitoresc.

Ca fel de traiu este necesar să aibă un standard de viață și de igienă ridicat.

A doua chestiune care se pune este aceea privitor la numărul muncitorilor specialiști ce trebuie formați.

Fără îndoială că dacă în întreprinderile Statului muncitorii specialiști de origine etnică românească sunt aproape inexistenți, cu atât mai mult această lipsă se poate constata în întreprinderile particulare.

Deci este indicat ca să cătuăm a forma muncitori specialiști chiar peste nevoile noastre. Statul trebuie să facă acest sacrificiu în vederea românizării efective a industriei lemnului.

Recrutarea ucenicilor. Formarea personalului specialist se poate face pe două căi și anume: angajem dela început ucenici pe care-i trecem prin toată filiera până învață specialitatea de care are nevoie, sau angajem absolvenți de școli de meserii pe care îi perfecționăm în specialitățile respective. În favoarea unuia, sau celuilalt sistem sunt argumente pro și contra. Pentru majoditatea specialităților din industria și exploa-

tările forestiere cred că este mai indicat să angajem ucenici cari încep să învețe meseria în exploatarea noastră. Selecțiunea în acest caz o putem face mai bine cunoscându-i mai în-deaproape.

Neapărat este necesar ca acești ucenici să aibă terminat cursul primar în bune condițiuni.

Pentru a ușura recrutarea ar trebui să se facă publicații în ziarurile locale, citite de preoți și învățători. De asemenea s'ar putea face publicații în comunele românești sărace, cari pot fi chiar mai îndepărtate de locul unde se angajează ucenicii.

În cazul când se angajează absolvenți de școli de meserii, trebuie ca cererea să fie îndreptată către acestea, cu rugămintea stăruitoare de a se recomanda absolvenți capabili.

Formarea ucenicilor.

Fără îndoială că formarea ucenicilor nu este o problemă așa de ușoară. Pentru aceasta șeful fabricii sau al căii ferate respective, trebuie să o considere ca fiind una din preocupările sale cele mai apropiate.

Este bine ca în atelier o persoană — de preferință șeful mecanic — să fie încărcat cu toată răspunderea formării ucenicilor. Pentru învățarea unei anumite meserii, trebuie să facă o diviziune gradată a categoriilor de lucrări prin care să treacă treptat fiecare ucenic. Acelora cari au simț măsurat pentru a conduce, trebuie să li se dea o atenție deosebită. Este bine de asemenea ca să se obicinuiască a aprecia cantitatea de lucru pe care o merită o anumită lucrare și eventual și rentabilitatea ei.

Un curs seral de aritmetică elementară, geometrie și desen ar fi din cel mai folositor. În ce privește persoana care să se ocupe de această chestiune, cel mai potrivit ar fi un învățător tânăr din localitate, care s'ar bucura pentru un plus de venit pe care l-ar putea realiza. Inginerul șef al unității respective nu poate fi încărcat cu această sarcină, din lipsă de timp. Formarea gustului cetitului prin facerea de adunări la sărbători cu cărți de popularizare, ar fi de asemenea utilă.

Conștiinciozității și cinstei trebuie să i se dea o deosebită atenție, deprinderile în această privință fiindu-le hotărâtoare pentru toată viața. Vinovații trebuie să fie sancționați cu seve-

ritate. Este apoi necesar să li se infiltreze credința că munca nu este o rușine.

O organizare internă a ucenicilor de asemenea ar fi folositoare.

Drept îndatorire principală a celui care supraveghează formarea ucenicilor, trebuie să fie impus controlul lor sanitar, igienic, curățenia locuinței, bae etc.

Un ucenic al C.A.P.S.-ului trebuie să se prezinte bine îmbrăcat și hrănit și cu purtare cuviincioasă.

Retribuțiunile ucenicilor.

Pentru locuința ucenicilor este bine să li se destine câteva camere unde să aibă paturi pentru dormit și dulapuri pentru îmbrăcăminte. Într'o cameră separată să aibă un spălător. Câteva mese de asemenea le sunt necesare pentru scris. Dacă hrana li se dă în bani este bine să aibă și o bucătărie unde să-și poată pregăti alimente. În acest din urmă caz plata trebuie în așa fel stabilită încât să se poată hrăni suficient.

Imbrăcămintea este bine să le fie asigurată în natură.

La sărbători — odată pe an — este bine să fie ajutați pentru a putea merge acasă, cei din localități îndepărtate.

Pentru ore suplimentare ar fi bine să li se fixeze o remunerație cât de modestă pe care să fie învățați a o depune la C.E.C.

Greutăți la formarea ucenicilor.

Fără îndoială că formarea ucenicilor se va lovi și de greutăți. Printre acestea enumerăm:

— recrutarea de elemente necorespunzătoare datorită intervenționismului;

— răspândirea între ucenici a obiceiurilor urite de a înstreina obiecte, cari cu greu pot fi stârpite;

— destrăbălarea ucenicilor în cazul când nu sunt serios supraveghiați;

— folosirea lor ca ordonanțe de către lucrătorii bătrâni abuzivi, în schimbul unor concesiuni ce le fac eventual în detrimentul formării ucenicilor.

Desigur că aceste greutăți, precum și altele care s'ar mai ivi, nu pot să împiedice scopul urmărit, de a ne forma muncitori specialiști pricepuți și de origine etnică românească.

Urmărind activitatea depusă de Românii din Ardeal dinainte de unire, în frunte cu preoții și învățătorii lor, vom constata că în această preocupare de a forma muncitori români nu suntem începători, ci continuatorii unei activități care alte ori a avut o strălucire de care eram mândri. Activitatea reuniunilor de meseriași din Ardeal stă ca dovadă.

Rezultatele urmărite nu se vor putea însă constata în timpul scurt. Actualul șef de fabrică sau de C.F.F. trebuie să se gândească la timpul când va trece în viitor prin acele locuri ca organ de control și va putea spune:

„Și pe acești lucrători români specialiști eu i-am format“.

Les apprentis.

Lehrlinge.

L'auteur montre que l'Administration des toréts de l'Etat a le devoir de prendre dans ses industries, des apprentis d'origine ethnique roumaine. pour former des ouvriers qualifiés.

TORENT ȘI TEREN DEGRADAT

de Ing. I. FILIPOVICI

Sunt noțiuni de care în ultimul timp ne izbim din ce în ce mai mult. În literatură li s'a creiat un timbru nearmonios, iar în practică formează probleme a căror deslegare nu e nici simplă, nici de șablon. Ambele sunt marcate de lipsa acelei proporții, capabile să mențină echilibrul forțelor naturale care intră în joc la crearea și dezvoltarea atât a torentului cât și a terenului degradat. Cu toate acestea „torentul“ și „terenul degradat“, cred că nu se pot cuprinde într'o singură definiție.

Torențială este o apă curgătoare, care poate să străbată un teren nedegradat, pe care ce e drept, îl degradează, dar de multe ori numai parțial, pe alocurea. Teren degradat poate să fie o suprafață întinsă, lipsită complet de ape curgătoare, pe care de obicei nu crește prea multă vegetație, sau cresc anumite buruieni caracteristice.

Să revenim deci. Torentul este format neapărat de o apă curgătoare, având panta atât de mare, încât forța cinetică a apei devine amenințătoare în drumul său, pe care-l străbate. E drept că, tendința generală a apei curgătoare, chiar dacă nu e torențială, este să miște obiectele statice și să niveleze. Atunci însă când această tendință nu se manifestă lent, ca ceva fatal și inevitabil, ci în mișcarea sa apa se încarcă cu materii și din cauza vitezii mari (massa ori patratul vitezii) devine o forță vie careia nu i se pot împotrivi chiar obiectele mai mari din cale, atunci vorbim de o mișcare torențială.

Nu mă voi ocupa de descrierea vreunui torent ca atare, nici de mișcarea apei din punct de vedere al cinematicii, dar voi încerca să schițez, prin cuvinte, impresia pe care o lasă adevărata mișcare torențială:

29.VII.938. Timp cald. Zăpușala a ajuns aproape de ne-

suferit. Eram cu lucrătorii pe una din ravene, din perimetrul Comarnic, neobservând norii grei cari se îngrămădeau deasupra noastră. Deodată, un vânt puternic și câteva picături mari de ploaie cu grindină, ne vestește prăpădul ce urma să vie. Am apucat să ne adunăm lucrurile, dar am fost surprinși; n'au trecut nici două minute, stropii s'au îndesit, iar pe ravenă a început să se simtă un curent dela deal la vale. Curentul devenea tot mai puternic, atât de puternic încât pietrele mai mici de pe vale începuseră să se miște iar gălețile cu cari ne ajutam la făcutul mortarului, rămase pe talvegul văii seci, au început să se rostogolească cu zgomot. În acest moment, un nor de praf, cu glee și pietre, ce se rostogolea în vale, urmat de prima undă a apei, au izbit în lucrările abia terminate. Ploaia lua proporții, iar apa de pe ravenă se umfla din ce în ce. Lucrările isprăvite au fost umplute dintr'odată de materiale, iar cele deabia începute, prefăcute una cu pământul. Vuetul sinistru și mișcarea apei, inspirau teamă; cei rămași deoparte și de alta a ravenei ne simțeam despărțiți pentru moment. Ploaia a durat 20 minute cu intensitate crescândă, ca după aceia să înceteze brusc. Apa după ravenă vuia și mai tare; dar n'au trecut nici 10 minute dela încetarea ploii și unda a început să slăbească, ca după alte 25 minute să rămâie numai o șuviță blândă de apă.

Aceasta se chiamă mișcare torențială, pe care am „simțit-o“ toți cei de față. Poate că n'ar fi de prisos să adaog impresia unui lucrător :

„Dm'le dacă nu erau digurile astea, mare prăpăd se întâmpla“.

Dar terenul degradat? Cum se poate simți și descrie un teren degradat. Nu știu dacă greșesc spunând că terenul degradat n'are pentru profani impresia atât de gravă ca un torent în plină acțiune. Să încercăm definirea terenului degradat :

Este oricare suprafață de pământ, pe care factorii edafici și biotici sunt în dezechilibru cu cei climatici. Dar nu numai dezechilibrul acesta formează singura caracteristică a terenurilor degradate; mai sunt și alte atribute. Terenurile degradate sunt lipsite de orice rentă, iar prin nevoia de a se ameliora sunt pasive și de cele mai multe ori, adevărate generatoare de catastrofe. Un teren degradat poate să fie brăzdat de ravene torențiale sau chiar de torenți care, în bună parte, sunt cauzele

degradării, însă cauze secundare. Cauza principală stă întotdeauna în desființarea sau desvoltarea la maximum a unei componente care a conlucrat la menținerea echilibrului de care vorbeam mai sus. Care este componenta aceasta?

— Este greu, dacă nu chiar imposibil, de generalizat, în joc fiind 3 factori foarte complexi: solul, clima și flora (fauna) regiunii în chestiune. Iată un exemplu, deși poate cam excentric: Insula Sf. Elena unde și-a petrecut Napoleon exilul, este un imens pustiu — un teren degradat; care n'a fost dela început așa. Cauza este capra domestică. Înainte nu existau acolo capre, iar insula era acoperită de păduri virgine. Cineva a colonizat aceste animale, cari au găsit condițiuni atât de optime de viață, încât s'au înmulțit foarte mult, s'au însălbăticit și — de necrezut — din cauza lor pădurile nu s'au mai putut regenera deloc; insula fiind prefăcută în pustiu.

În ceea ce privește proveniența terenurilor noastre degradate, pe lângă alte cauze cu caracter local (catastrofe naturale), este stabilit, că devastarea pădurilor sau a oricărei alte vegetații — să-i zicem de echilibru — a fost prima cauză.

Atât torenții cât și terenurile degradate fiind perturbațiuni ce se resimt puternic în economia țării (suprafețe ce nu produc nimic, izlazuri stricate, căi de comunicație avariate și chiar întrerupte, așezări omenеști amenințate și de multe ori devastate, etc., etc.) se impune desființarea acestora, prin seria de lucrări cunoscute sub numele de ameliorare.

În speță, ameliorarea ar fi reintegrarea în normal a componente — X — care menține starea de neechilibru a factorilor naturali pe o anumită porțiune de teren. Greul este în găsirea acestei componente.

Nu voi intra de data aceasta, în ceea ce ar putea constitui amănunt pentru un articol de generalități, dar este bine de știut că unica metodă în ameliorări este asigurarea liniștei atât în torenți, cât și la terenurile degradate.

Mijloacele pentru asigurarea liniștei se pot împărți în două :

1. Preventive, cari asigură instalarea vegetației.
2. Definitive, cari rezultă din dezvoltarea vegetației în general și a pădurii în special.

Asupra acestor chestiuni sperăm să mai revenim în coloanele acestei reviste.

Wildbach und verödete Böden.

Torrent et terrain dégradé.

Ces deux notions sont le point de départ d'une série de dispositions dans la législation roumaine

L'auteur cherche à établir un critérium de distinction entre elles et d'en tirer des conclusions d'ordre pratique.

R E F E R A T E

ACTUALITĂȚI DE ZOOLOGIE FORESTIERĂ ȘI PROTECȚIA PĂDURILOR

de Ing. GR. ELIESCU

În rubrica de față, vom arăta din timp în timp progresele pe care le vor face Zoologia forestieră și Protecția pădurilor, ca științe și tehnice, progrese oglindite în lucrările de specialitate ce vor apare și pe care le vom analiza.

Pentru început credem însă că este nevoie de o înfățișare generală a preocupărilor acestor științe în trecut și prezent. Pentru că domeniul lor este vast, vom începe cu o privire numai asupra Entomologiei aplicate.

Problemele entomologiei aplicate.

Entomologia aplicată constituie un domeniu de activitate în continuu progres. Aproape nu e țară din lume astăzi care să nu aibă măcar în mic o organizație de stat cu scopul de a regula și controla această activitate cu urmări atât de importante pentru economia generală a țării. Ca să ne putem da seama de marele avânt pe care entomologia aplicată l-a luat, trebuie arătat că în Imperiul Mării Britanii erau în 1930 circa 350 entomologi, iar în Statele-Unite ale Americii, unde înainte de 1857 nu era nici o organizație de această natură, sunt astăzi peste o mie de entomologi care activează în Biroul de Entomologie și anexele lui. Avântul acesta se oglindește și în cantitatea publicațiilor de specialitate care numai în entomologia aplicată, în afară de publicațiile de entomologie pură, se ridică la o medie de 2500 lucrări anual.

Entomologia aplicată la protecția plantelor are astăzi un domeniu bine stabilit al ei: studiul insectelor vătămătoare plan-

telor. Dar ca să ajungă să-și precizeze care sunt problemele ei și mai ales să găsească căile în ce mod să rezolve aceste probleme, entomologia aplicată a trebuit să aștepte până în timpul din urmă, când treptat, și-a căpătat precizarea problemelor ei și a metodelor de cercetare. De aceea nu e lipsit de interes o privire a evoluției acestei științe.

Cunoștințe de animale vătămătoare a avut omul, de foarte multă vreme. Desigur odată chiar cu evoluția lui. E foarte probabil că printre primele lui cunoștințe, cele de zoologie aplicată au fost printre cele dintâi, fiindu-i foarte necesare fie la căutarea hranei, fie la apărare sau deparazitare.

Dar el trebuie să fi avut foarte curând și cunoștințe de zoologie aplicată la protecția plantelor. Dovadă sunt cuvintele relative la insectele culturilor, grânelor din depozite, lemnelor, cuvinte ce se găsesc în documente vechi de 6000 de ani.

Treptat cunoștințele s'au înmulțit și în momentul când ele au fost cristalizate în cărțile cari rezumau cunoștințele lumii vechi, noțiunile de zoologie aplicată au fost acele care au format baza zoologiei de pe timpuri. Este adevărat că mai târziu au apărut și cunoștințe cari s'ar fi putut grupa în jurul unui vag țel de știință biologică, dar baza zoologiilor erau tot cunoștințele de zoologie aplicată care au fost repetate apoi mai mult sau mai puțin adăugite de diferiți autori ai timpurilor trecute.

Odată cu renașterea, cu nouile vederi filozofice, cu posibilitatea tiparului și ilustrării cărților, Științele naturale iau, treptat, desvoltare, așa că în secolul XV și mai ales XVI încep să se observe o înmulțire a lucrărilor

Totuș se menține grija de a arăta în lucrări, vătămările pe care cutare sau cutare animal le aduce plantelor.

De menționat e că încă de pe la 1300, începe o literatură caracteristică aplicată, cu scop de răspândire a cunoștințelor de combatere. literatură care ia mai mare avânt pe măsură ce zoologia generală se desvoltă, și în felul acesta se face o separație între aceste două ramuri. Desvoltarea zoologiei generale și despărțirea ei se face mai ales în sec. XVII și XVIII, deoarece acum își capătă, grație influenței sistemelor filozofice caracteristice acestei vremi, metoda de cercetare. Publicațiile

devin foarte numeroase în ambele domenii. Secolele XVII și XVIII sunt caracterizate prin culegerea de material. Dela separarea acestor domenii, domeniul aplicat va rămâne totdeauna influențat de progresele făcute în domeniul general care ia mare avânt.

Totuș de o știință zoologică aplicată, ca știință adevărată, cu țel bine orientat nu se poate vorbi decât numai din secolul XIX. La începutul acestui secol se găsesc primele tratate de entomologie și zoologie aplicată, în special forestieră. Una din cauzele care a dat impuls științei aplicate e organizația economică. Entomologia aplicată devine o necesitate simțită acolo unde este nevoie de o producție mai multă și mai bună. Înmulțirea populațiilor și nașterea marilor culturi sunt adevăratele cauze ale dezvoltării ei. Fenomenul a fost mai evident în Statele Unite unde la 1857 Statul New-York în unire cu Societatea de Agricultură a acestui stat au angajat primul entomolog — Fitch — să studieze insectele vătămătoare culturilor. Acesta e și începutul oficial al Entomologiei aplicate.

Să vedem cu ce aport venea Entomologia aplicată în secolul XIX. Caracteristica lucrărilor de zoologie era descrierea. Toți zoologii vechi au fost zoografi. Ei descriau din văzute sau auzite animalul și obiceiurile lui. Zoologia aplicată venea deci cu un bagaj de cunoștințe, însă practicește acestea erau utilizabile pentru începuturi numai, pentru că aduceau pe lângă câteva observațiuni bune și foarte multe superficiale sau eronate.

Ca metodă de lucru se venea doar cu un început de tehnică microscopică și simpla observație. Preocuparea de cercetare aplicată, chiar de exista, nu era orientată și disciplinată.

De o legătură între direcția cercetărilor în știința pură și direcția cercetărilor în știința aplicată tehnică nu putea fi vorba.

În lucrările din prima jumătate a secolului XIX se remarcă imperativul, care va fi caracteristica tuturor lucrărilor de atunci încolo, de a face cercetări în vederea combaterii.

Care erau problemele din acea perioadă de început? Bine înțeles tot aceleași din trecut: adică cunoașterea animalului, deci morfologia, și cunoașterea obiceiurilor animalului, deci bionomia. Deaceia caracteristica înfățișării primei entomo-

logii aplicate a fost sistematica, și odată cu ea bineînțeles, morfologia externă. Această înfățișare se păstrează și astăzi în tratatele elementare, și aceasta, pe bună dreptate, fiindcă cel ce trebuie să învețe entomologia aplicată trebuie să învețe întâi organismul vătămător.

Intre timp sistematica a luat așa de mare desvoltare încât nu mai poate fi vorba de ea în domeniul aplicat. De asemeni și morfologia externă. Suntem într'o perioadă în care numai din când în când mai putem descoperi insecte necunoscute ca vătămătoare, așa că în lucrările entomologiei aplicate partea morfologică este din ce în ce mai mică.

Totuș. Este morfologia externă o știință cunoscută, sfârșită? Nu, și iată de ce! În știință ca și în orice activitate a lui, omul face ce e mai ușor, ce e mai simplu, mai comod. Iată de ce au fost studiate în această perioadă de 100 ani, insectele cari au venit mai ușor în legătură cu omul. Dar sunt grupe de insecte a căror viață, importantă pentru cultura plantelor, este mai greu de observat și prin felul lor de viață mai greu de cunoscut. Sunt astfel multe microlepidoptere, paraziți din hymenoptere și diptere. Sunt în felul acesta mai ales larvele anumitor grupe de insecte. Aceste forme greu de studiat vor constitui și în viitor încă destul material de cercetat morfologic.

Reținem deci că această morfologie externă care a fost preocuparea primei entomologii nu mai este astăzi o preocupare de bază, ci un material de studiat, atunci când alte probleme îl face necesar. Pe măsură ce înaintau cunoștințele morfologice, urmau imediat preocupările bionomice. Aceasta a și fost de fapt fața entomologiei aplicate în ultimul timp. Ce se urmărea? În special se căuta să se afle cum atacă insecta, cum sunt depuse ouăle, unde, câte ouă, de câte ori pe an, cât trăește insecta, unde ierneză? etc. După cum se vede toate întrebări în vederea combaterii, pe care nu o poți face dacă nu știi ce face insecta.

Dar și aci ca și în privința Morfologiei externe, și mai mult decât acolo, omul a luat ce e mai ușor. Așa că azi, când ne întrebăm, este terminată această Bionomie?, răspundem, nu! Și multă vreme încă nu va fi, căci aci mai mult ca în privința Morfologiei externe rămân mai multe lucruri ascunse,

O insectă chiar de e moartă poate fi studiată morfologic, dar obiceiurile ei nu se văd decât dacă e vie.

Să vedem acum cu ce tehnică de cercetare venise Zoologia aplicată în secolul XIX. Pentru morfologia externă aportul a fost observația simplă și o instrumentație rudimentară: lupa și microscopul din acea vreme.

Pentru bionomie numai o observație la fața locului și cel mult laboratorul.

Caracteristica primei perioade a entomologiei este utilizarea unei tehnici din ce în ce mai potrivită la creșterea insectelor în laborator. Aceasta este perioada când toată această artă de extremă importanță, a fost creată. E drept, această tehnică nu e o creație numai a entomologiei aplicate, dar în bună parte îi aparține. Această tehnică se raportează în scurt la strângerea materialului, la transportarea, la creșterea și conservarea lui.

Astăzi această tehnică răspunde în bună parte la necesitățile curente. Dar nu e suficientă. Că nu e, se vede din cele arătate mai sus: faptul că încă mai sunt necunoscute bionomiile multor insecte. Cercetarea bionomică necesită ca observatorul să fie cât mai aproape de obiect pentru ca observația să fie făcută la intervale de timp necesare. Deci ori organismul de cercetat se aduce observatorului, ori observatorul se mută în mediul unde trăește organismul. Este aci marea dilemă în care se găsește oricare cercetător, fiindcă amândouă aceste soluții au desavantaje. În primul caz organismul nu mai e în mediul lui, de unde pot rezulta neplăceri, fie că organismul moare, fie că felul lui de viață se schimbă; în al doilea caz observatorul trebuie să aibă un minimum de confort asigurat în mediul în care face observațiunile.

Tehnica actuală este în majoritatea cazurilor o tehnică de laborator. Greutățile de creștere sunt uneori, pentru unele specii extraordinar de mari; creșterile sunt uneori chiar imposibile.

Iată de ce astăzi se tinde în toate țările, în Statele Unite începuse încă de acum 20 ani, să se creeze stațiuni anexe ale laboratorilor centrale.

Iată ce spunea Prof. Escherich despre asemenea laboratoare din Statele Unite :

„Crearea de asemenea laboratoare de câmp s'a arătat ca

extraordinar de folositoare și fără îndoială că entomologia aplicată în America trebuie să mulțumescă acestor instituții pentru marele salt pe care l-a făcut în ultimele decenii“.

Așa se explică aparițiunea din ce în ce mai numeroasă a publicațiilor cu cercetări făcute în câmpuri de experiență pentru insecte ce nu puteau fi studiate în laborator.

În toată această perioadă de aproape 100 ani de continuă muncă și progres. au fost studiate toate insectele principale atât morfologic cât și bionomic și s'au strâns cunoștințe pe care practicianul le putea utiliza cu folos la combatere.

Dar pe măsură ce observațiile se înmulțeau, se înmulțeau și întrebările, căutându-se și explicațiunile relative la diferite nepotriviri cari se observau în viața insectelor așa cum încă se observă și azi. Deaceea în ultima parte a acestei perioade s'au început și studii de morfologie internă și mai ales de fiziologie în legătură cu hrana și înmulțirea. Deasemenea se observă în toată această perioadă, o constantă preocupare de semnalizare și descriere a calamităților. Este începutul Epidemiologiei. În legătură cu aceasta, trebuie spus că Entomologia forestieră a jucat un rol de frunte.

De asemeni în legătură cu calamitățile, se mai urmărea cu mare atenție datele fenologice, constituind aproape o știință: fenologia, date fenologice cari și astăzi sunt încă în mare parte singurele date de legătură între apariția unei insecte și vreme.

Actualités en matière de zoologie forestière et de protection des forêts.

Zeitfragen der forstlichen Zoologie und des Forstschutzes.

L'auteur s'attache tout d'abord aux problèmes d'entomologie et montre leur évolution du commencement jusqu'à nos jours.

Il remarque que se sont les problèmes de systématique qui ont constitué premièrement les préoccupations des entomologues. Ils se sont dirigé ensuite vers ceux de morphologie et bionomie. Maintenant on travaille surtout dans le domaine de l'épidémiologie.

PROBLEMELE ZILEI

TRAVERSELE DE CALE FERATĂ

ORGANIZAREA PRODUCTIEI TRAVERSELOR DE CALE FERATĂ.

de Prof. Dr. D. A. Sburlan
ing. insp. silvic

Se știe, că pentru întreținerea rețelei existente de căi ferate, pentru dublarea unor linii și pentru construirea din nou a unor legături necesare, ad-ția căilor noastre ferate, exploatate de Stat, are nevoie în acest an de circa 3 milioane traverse (2,5 mil. traverse pentru liniile principale și 0,5 mil. pentru cele secundare). Până acum câțiva ani, această ad-ție utiliza 2 mil. traverse anual, de preferință de stejar, acestea putând fi întrebuințate fără a fi impregnate.

Greutățile de aprovizionare, evidențiate la ultimele licitații, au determinat pe conducătorii acestei instituții să prezinte problema producerii traverselor ca o chestiune de ordin național și să ceară organelor diriguitoare ale țării, găsirea unei soluții, care să nu stânjenească dezvoltarea în viitor a acestui primordial mijloc de circulație. Mai multe conferințe, care au avut loc în acest scop între șefii instituțiilor interesate, nu au putut găsi rezolvarea definitivă a acestei importante probleme, însă au reușit să identifice, în bună parte, elementele pe care trebuie să se sprijine, în viitor, soluția căutată.

Spre a face mai ușoară înțelegerea acestei probleme, e necesar să arătăm pe scurt, câteva aspecte ale ei. Vom începe deci cu indicarea condițiilor tehnice, pe care trebuie să le îndeplinească un lemn, spre a fi propriu de a da traverse de cale ferată.

Specia lemnoasă respectivă trebuie să ofere o rezistență însemnată la compresiune perpendicular pe fibre; să dea destulă siguranță contra smulgerii pieselor ce servesc la fixarea

șinelor (crampoane, tirfoane); să nu crape și să nu se destibreze sub acțiunea intemperțiilor și a eforturilor la care sunt supuse; să aibă în mod natural o durabilitate mare sau să se poată impregna ușor.

În fine, lemnul pentru traverse trebuie să se găsească în mari cantități în pădurile țării, arborii respectivi să atingă dimensiuni corespunzătoare și să nu fie prea scump.

Spre a ne da seama, cum poate fi rezolvată pentru viitor problema producerii traverselor, în condițiile generale forestiere și economice din țara noastră, e necesar să stabilim mai întâi, care din speciile de arbori, ce cresc în pădurile noastre pot da trunchi apți a fi prelucrați în traverse și de ce cantități de astfel de lemne putem dispune anual în acest scop.

După cum se știe, speciile forestiere în chestiune sunt: stejarul (speciile: pedunculat, gorun, gârniță), fagul, ulmul, salcâmul, pinul și laricele.

În țara noastră, ad-ția c. f. r. avea în 1928 pe liniile normale 12,8 mil. (74%) traverse de stejar și numai 3,6 mil. de fag creuzotat (21%), restul de 5% fiind din alte specii. În Germania în 1924, aproape $\frac{3}{4}$ din numărul traverselor folosite era de pin și larice, iar în celelalte țări ale Europei se folosesc, fie speciile indigene cele mai potrivite, fie cele ce se pot importa, fiecare țară căutând să-și rezolve această problemă în condiții cât mai avantajoase.

Examinând statistica pădurilor, vedem că fagul ocupă la noi 2.450.000 ha, stejarii 1.337.000 ha, ulmul 35.000 ha, salcâmul 38.000 ha, pinul 14.000 ha și laricele 3.800 ha. Aceste cifre arată că pădurile de ulm, salcâm, pin și larice nu pot constitui surse de aprovizionare cu traverse, producția de lemn din aceste specii fiind neînsemnată.

Rămân așa dar în discuție stejarul și fagul.

În ce privește stejarul, după cum s'a constatat și de către organele de resort ale C.F.R., aprovizionarea cu traverse din această specie întâmpină, în ultimii ani, foarte mari dificultăți, ne mai existând disponibilități de material brut. Acest lucru e explicabil, dacă se ține seama, că deși întinderea pădurilor de stejar e destul de mare, numai o mică parte se cultivă în codru (chiar la Stat, numai 125.000 ha, din cele 460.000 la păduri de stejar, sunt tratate în codru), că marile păduri de stejar pro-

prietate particulară au fost exploatate până la epuizare, încă de acum 40—50 ani și în fine, că bogăția „aparentă” de lemn de stejar, semnalată în primii ani după război s'a datorat, nu unei producții normale, ci defrișărilor pentru islazuri.

E adevărat, că o parte din traversele de stejar ar putea fi obținută printr'o mai atentă sortare a lemnului de foc, ce se fuzionează la exploatările de stejar în codru. A mai cere însă pe viitor o sporire sau chiar și o menținere a consumului actual de traverse normale și speciale de stejar, înseamnă a jugula celelalte cerințe ale industriei lemnului (grinzi, piloți, cherestea, furnir și placaj etc.).

Rezultă deci, că pe viitor pădurile de stejar nu vor mai putea da cantități importante de traverse și este o necesitate superioară, ca folosirea acestora să fie restrânsă, de aci înainte, numai la acele cazuri, unde înlocuirea lor nu este încă posibilă.

Rămâne așa dar posibilă o singură soluție: utilizarea aproape exclusivă a traversei de fag. Rezervele din această specie, de care dispunem în pădurile noastre, lasă să se întrevadă posibilitatea acoperirii complete a nevoilor de traverse ale administrației noastre feroviare, chiar dacă numărul necesar al acestora ar spori în viitor într'o proporție însemnată.

În adevăr, țara noastră posedă, după cum am arătat, aproape 2½ mil. ha păduri de fag, marea lor majoritate fiind exploatată la vârste înaintate. Astăzi, spre deosebire de cele spuse despre pădurile de stejar, avem încă întinse rezerve de păduri bătrâne de fag, în masivele așa-zise inaccesibile, cari sunt puse an de an în valoare, prin construirea de căi ferate înguste.

Dacă materialul brut nu ne lipsește, problema ce ne apare azi atât de grea, a aprovizionării cu traverse, nu mai este decât o chestiune de organizare a producției.

Această organizare trebuie să țină seama, în prima linie, de rentabilitate. E neîndoios, că mare parte din dificultățile aprovizionării, de care se plâng organele C.F.R. rezultă dintr'o insuficientă prețuire a cheltuelilor de producție. Analize de prețuri rigurose făcute, în diferite condiții de producție și la exploatări de diferite genuri (la Stat, particulari, etc.) au arătat că între producția de lemne de foc și de traverse, nu există la fag aproape nici o deosebire de rentabilitate, deși obținerea acestora

din urmă reclamă însemnate investiții de capital. Doborîrea arborilor, scoaterea buștenilor pînă la locurile de prelucrare manuală, fasonarea însăși, îngrijirea ulterioară a traverselor și transportul dela pădure la stațiile de predare C.F.R., iată atâtea operațiuni, cari necesită nu numai un plus de muncă și cheltuială, ci adeseori și o deosebită responsabilitate. Nu mai vorbim de riscurile nerecepționării (atît de frecvente, mai ales la livrările făcute de Stat), de eventualitatea, ca traverse bune în momentul fasonării, să se strice pînă le vine rîndul a fi creuzotate și de multe alte neajunsuri cu care are de luptat producătorul de traverse de fag.

Modicitatea rentabilității este dovedită, pentru condițiile de azi, și de faptul, că întreprinderi forestiere particulare foarte importante, cum sunt cele ce exploatează pădurile din munții jud. Prahova, deci în imediată apropiere de uzina de creuzotat din Ploești, preferă să producă lemn de foc, care se vinde cu preț bun pe piața Bucureștilor, decît să fasoneze traverse.

Rezultă deci, că greutatea achiziționării traverselor de fag de către ad-ția căilor ferate este de fapt o problemă de rentabilitate, de prețuri, nu o dovadă a lipsei materialului brut.

Nu e mai puțin adevărat, că și chestiunea prelucrării traverselor, a manipulării și recepționării lor fără întîrzieri cari să le diminueze calitatea, a asigurării rezervelor de păduri pentru viitor prin deschiderea de noi masive inaccesibile sunt tot atâtea probleme de rezolvat, pentru a ajunge la o soluție durabilă pentru viitor.

Asupra acestor chestiuni, las cuvîntul altor colegi. Eu am vrut să insist asupra faptului, că alarma organelor ad-ției C.F.R., că n'am mai avea lemn pentru traverse este, cel puțin în ce privește fagul, neîntemeiată și că în rezolvarea acestei probleme, atît de importantă pentru economia națională, sacrificiile trebuiesc făcute de toate părțile nu numai de păduri, cum a fost cazul pînă acum.

TRAVERSELE DE CALE FERATĂ

de Ing. *Horia Manole*

Cu vre-o 15 ani în urmă, această chestiune constituia (sau, mai bine zis, începuse să constituie) o problemă. Aprovizionarea Administrației C. F. R. întâmpina mari dificultăți, căci nu se împăca cu prețurile cerute de furnizori, iar aceștia obțineau — la rândul lor — profituri mari, prin exportul traverselor de stejar.

C. F. R.-ul risca să rămână fără traverse, fapt ce a dus la prohibirea exportului, silind deci pe producători să ofere traversele administrației C.F.R. Mai târziu, s'au fixat cote de export și de livrări interne, împăcându-se oarecum ambele interese.

Lucrurile au mers însă, cum au mers, până la terminarea exploatărilor făcute pe izlazarile electorale. De aci, reîncepe faimoasa problemă, a „traverselor c. f. r.“, care va deveni, în viitorul apropiat, foarte acută.

Încăodată, se adeverește, prin urmare, că lemnul devine — din an în an — mai puțin. Căci, dacă n'ar fi așa, n'ar exista nici „problema traverselor c. f. r.“.

Un prim fapt este de nediscutat: C. F. R.-ul nu poate să mai pretindă, furnizorilor, traverse de macazuri, adică dimensiuni speciale, din stejar.

Stejarul de mari dimensiuni, a devenit obiect de muzeu, în țara românească.

Totuși, C.F.R.-ul are trebuință de traverse și pentru macazuri, se va obiecta.

Desigur! se va răspunde; însă această trebuință va fi satisfăcută de fabricatele de fier. Deci, traversele pentru macazuri, se vor confecționa din fier, ca în Belgia, ca în Olanda, nordul Franței, ca în Elveția, etc.

Celelalte traverse, pentru liniile curente, adică traversele normale, se confecționează din pin, în Germania și Olanda, mai ales. La noi, însă, nu poate fi ocolit fagul, pentru această întrebuințare, oricare ar fi greutatea și defectele fagulului, la împregnare.

Nu trebuie uitat, că C.F.R.-ul necesită, anual, peste două milioane traverse normale. Aceasta înseamnă, ca lemn rotund,

vre-o 240.000—280.000 m³. Utilizându-se, însă, numai 1/3 din tulpina copacului — doborât pentru traverse — rezultă că cele 2/3, care rămân, se afectează pentru lemne de foc, și atunci avem o exploatare de peste 800.000 m. c. pentru a confecționa cele două milioane traverse, reclamate de c. f. r. Se poate conta pe o asemenea tăiere anuală, de stejar? Eu susțin, categoric: nu.

Rămâne, deci, fagul, să îplinească această trebuință; iar pentru traversele speciale, se va utiliza — cum am arătat — fierul.

Dacă, însă, se vor fi făcut experiențe, cu rezultate fericite, pentru a se confecționa traversele c. f. r., normale, din salcâm, concluzia se impune, atunci, dela sine: cultura salcâmului, pe o scară întinsă, având în vedere această viitoare utilizare și conducând masivele ce se creiază, în vederea acestui scop.

Este vorba de un plan de ansamblu, cu un caracter economic de cea mai strictă actualitate. Datele problemei se cunosc; rezolvarea ei, prin urmare, depinde de forța de creație a specialiștilor noștri.

Altminteri, afirm cu hotărîre, că peste 20 de ani, C.F.R.-ul va importa traverse, din... Canada!

O asemenea afirmație, astăzi, se pare hazardată. Cu timpul, însă, ea se va verifica și se va vedea, dacă a fost îndrăzneță, sau migălos calculată.

TRAVERSELE DE C. F. R. CA PRODUS AL ECONOMIEI NOASTRE FORESTIERE

de Ing. I. Rătan

Traversa de C.F.R. încă nu formează un produs al economiei noastre forestiere, deși necesitatea crescândă a acestui articol, a pus mai anul trecut, la grea încercare, atât Administrația Pădurilor noastre, cât și Administrația C.F.R.

Atunci, nu de mult, cele două administrațiuni mai sus amintite și-au verificat lipsurile, lipsuri cari nu trebuiau măsurate nici în metri cubi, nici în mii de bucăți.

Când problema a devenit presantă, adică necesitatea C. F. R.-ului a crescut subit și considerabil, ne-am alarmat și emoționat în fața cifrelor foarte mari, cari reprezentau cererea în materie de traverse.

Fie ca această surpriză cel puțin, să ne dea impulsul inițial de a trece la fapte, făcând din traversa de c. f. r., un articol de seamă al economiei noastre forestiere.

În această privință trebuie urmărit în mod statornic, ca toate condițiunile de bază ale acestei probleme, să formeze un cadru sigur și constant al ei, care constă în următoarele:

1. Aprovizionarea C.F.R.-ului cu traverse să se facă numai din România;

2. Furnizarea traverselor de c. f. să se facă pe baza unui contract de minimum cinci ani;

3. Furnitura să fie livrată numai prin Administrația Pădurilor Statului, care să aibă întreaga concesiune în toată țara, în care caz, atât lucrările tehnice, cât și cele administrative dintre administrații s'ar simplifica mult;

4. Natura materialului traversei să fie cel puțin: 75% lemn de fag și 25% lemn de stejar, cu tendința de a înlocui total stejarul prin fag;

5. Prețurile — pentru fiecare categorie — să se fixeze anual, pe baza analizelor reale ale pieței;

6. Comenzile în cadrul caetelor de sarcini, să se emită în vara fiecărui an, pentru anul următor.

Astfel privită problema traverselor de c. f. se încadrează unei preocupări vaste și condiționată de siguranță, în care caz, organizarea producției și industriei noastre forestiere, dată fiind împutinșarea crescândă a lemnului de stejar, va trebui să evolueze spre înlocuirea rapidă a traversei de stejar cu traversa de fag, despre care vom stăruii în cele ce urmează.

Necesitatea înlocuirii stejarului prin fag

Aceasta este pentru noi o consecință firească azi, întrucât masivele existente de stejar sunt mult împutinate față de tre-

cut, iar cele rămase sunt în general arborete tinere, cari nu vor putea satisface trebuințele noastre în lemn de stejar, cel puțin încă 40—50 de ani.

Deosebit de aceasta, lemnul de stejar prin raritatea cu care apare atât la noi în țară cât și în restul Europei, chiar acum când cerințele acestui articol s'au multiplicat, ne cere insistent a-l rezerva altor scopuri și întrebuințări, de ordin mai imediat, unde fagul încă nu-l poate suplini, fapt care rezolvă și o chestiune de rentabilitate, în dublu sens :

a) stejarul se valorifică mult mai bine;

b) fagul care înlocuește din urmă stejarul, capătă o valoare financiară proporțională cu gradul utilității.

Calitățile lemnului de fag, ca traversă de c. f.

Problema ce se ridică azi la noi, a fost rezolvată începând din 1930 până în 1934, în fosta Austrie și în Cehoslovacia, adică traversa de fag a înlocuit pe cea de stejar, în care timp s'au făcut stăruiitoare și amănunțite studii și observațiuni tehnologice asupra lemnului de fag, prelucrat și întrebuințat ca traversă.

Concomitent și Germania a trecut la rezolvarea aceleiași probleme, înființându-se astfel institute speciale de cercetări și experimentație, ca de exemplu în:

Banska Stiavnica, Praga — Cehoslovacia; Viena și Mödling — în Germania (Austria), -- ale căror rezultate au condus la posibilitatea înlocuirii cu succes a stejarului prin fag, ducându-se mare discuțiune asupra inimii roșii și inimii cauzate de ger, la acesta din urmă.

Principial fagul prelucrat ca traversă de c. f. impune o singură condițiune primordială: să fie injectat sau impregnat, cu substanțe fungicide și conservante.

Fagul neimpregnat este lipsit de durabilitate, care în acest caz este maximum de 5 ani, iar după aceasta cade ușor și repede pradă atacului de ciuperci.

Impregnat cu uleiuri minerale și clorură de zinc, capătă o durabilitate medie de 25—30 ani; după autori streini *), s'au găsit traverse de fag de 40 ani, încă în stare utilizabilă.

*) Prof. Dr. Ing. Alfred Novak din Mödling.

Rezistența fagului la compresiune, cât și elasticitatea sa, după cercetările făcute în institutul de cercetări dela Stiaavnica, întrec pe cele ale stejarului, astfel că sub aspectul tehnologic cât și al durabilității sale, dacă-i impregnat, fagul depășește stejarul. Deci înlocuirea acestuia din urmă cu primul, devine o problemă de tehnică și rentabilitate, de prim ordin pentru c.f.r.

Prevederi la exploatarea și fasonarea lemnului de fag ca traverse

După cercetările făcute de D-1 Dr. Ing. Rudolf Ille dela Institutul din Stiaavnica, s'a constatat că lemnul de fag se deteriorează foarte mult în intervalul de timp, dela exploatare, până la prelucrare, din care motiv s'au dedus câteva norme de urmat și anume:

a) Manipularea la exploatare și fasonare să se facă în sezonul mort și să fie cât mai rapidă;

b) Starea de prelucrare a lemnului (fasonare) să precedeze o perioadă de exevare;

c) Timpul — vremea (coeficientul de umiditate relativă al aerului, temperatura și curenții) influențează prin jocul lor inconstant, în mod defavorabil calitatea lemnului de fag;

d) Locul, și în general situația depozitului lemnului fasonat, deasemenea poate foarte ușor și repede degrada lemnul, mai cu seamă umiditatea multă și aerul stagnant, care-l încinge repede.

Pentru a preveni degradarea acestui lemn, s'au încercat secuirea prealabilă a arborilor exploatați, sau au fost lăsați cu o parte a coronamentului încă 4—6 săptămâni după exploatare, spre a se exeva.

Rezultatul cercetărilor încă nu-i concretizat lapidar; de aceea lemnul de fag de lucru, după exploatarea lui, se păstrează iarna în apă, dacă se vrea ca lemnul să se mențină proaspăt.

Pentru cazul traverselor, până la fasonarea lor, lemnul va fi păstrat în coaje, aplicându-i-se pe secțiunile frontale vopsiri cu diverse substanțe protectoare contra ciupercilor și curenților de aer.

Tot același institut de cercetări recomandă ca traversele

de fag, provenind din exploatările de iarnă, să fie gata uscate la aer, până la finele lui Aprilie viitor, fapt care are considerabilă importanță la ușurința și capacitatea de impregnare a lemnului.

Deci calitatea lemnului de fag, ca lemn de lucru, se naște și se formează tocmai în intervalul exploatării și fasonării lui. De aceea, se recomandă un studiu tehnico-biologic al lui, pe baza căruia să se dea circulare complete, privind manipularea în acest interval, funcție de timp, loc (regiune) și succesiunea operațiunilor de fasonare.

Inima roșie la traversele de fag.

Unul din defectele, azi încă în picioare pentru traversele de fag, îl formează inima roșie, care la această esență pare să fie proprie, mai mult decât accidentală.

Acest defect, apărut mai amenințător în urma gerului puternic din 1929—1930, a fost mult studiat și analizat la diferitele institute de cercetări din țările Europei Centrale, în lucrările lor de injectarea traverselor de fag.

Ocupându-se de această problemă, s'a căutat în primul rând să se definească cauzele defectului și caracteristicile sale, stabilind principial că :

a) inima roșie, cu forme asimetrice (dințată), de culoare brună-roșietică, este o formațiune patologică cauzată de ciuperci, contra cărora reacțiunea vegetală se produce prin aglomerare de substanțe gomoase, protectoare (Thylle);

b) inima roșie cauzată de ger (Frostkern) suprapusă și depășind pe prima, este cauzată de gerurile puternice și constante, având o culoare mai deschisă decât prima, cu formațiuni de culoare mai accentuată în zona periferică.

În funcție de aceste diagnostizări, atât institutele germane cât și cele cehoslovace, au urmărit observările lor asupra capacității de impregnare cu substanțe fungicide și conservante a traverselor de fag cu inimă roșie.

După foarte multe probe făcute cu piese grupate pe categorii:

- a) Traversese fără inimă roșie;
- b) „ „ numai cu inimă roșie propriu zisă;
- c) „ „ „ „ „ cauzată de ger;
- d) „ „ „ „ „ și cauzată de ger (ambele combinate)

iar în fiecare din aceste grupe s'au observat separat subgrupele:

Traversese stivuite liber și larg;

Traversese stivuite liber și dens;

Traversese stivuite sub acoperiș, și dens;

deducându-se astfel observațiuni și concluziuni separate asupra fiecăreia din aceste subdiviziuni.

În rezumat, D-l Dr. Ing. Rudolf Ille dela Institutul Stiavnica, ajunge la constatările:

1. Aburirea precedând impregnarea, nu are nici o influență asupra capacității de impregnare a inimei roșii cauzată de ger;

2. Reușita cea mai mare s'a obținut la traversese stivuite anterior, liber și spațiat;

3. Traversese uscate la aer până la finele lui Aprilie au marcat cea mai mare capacitate de impregnare;

4. Cea mai mare cantitate de material de injectare, au absorbit-o traversese cu inimă roșie, cauzată de ger, apoi cele cu inimă roșie combinată, și în urmă cele cu inimă roșie propriu zisă;

5. Prin presiune îndelungată (în timpul impregnării) se ridică reușita și se îmbunătățește distribuirea materialului de impregnat din zona inimei roșii cauzată de ger;

6. Regiunea cea mai puțin impregnată din zona inimei roșii de ger este cea situată la periferia acesteia.

Metodele de impregnare au variat mult și în cadrul rentabilității, căutându-se materiale cât mai ieftine, pentru o durabilitate cât mai mare.

Se pare că impregnarea cu Cl_2 , $\text{Zn} + \text{Creuzot}$ (leşie de clorură de zinc și creuzot), o singură dată, asigură traversese de faș condițiunile calitative cerute de caetele de sarcini ale c. f. r.

Intrucât este foarte greu de deosebit la recepția traverseselor inima roșie propriu zisă de cea cauzată de ger, adminis-

trația Căilor ferate austriace, în 1936, a precizat în caetul ei de sarcini că :

„Inima roșie sănătoasă inclusă în accidentală inimă roșie cauzată de ger, se admite la traverse maximum 1/5 din secțiune, trebuind să fie tare, fără forme dințate și nu poate fi situată în treimea de deasupra a traversei“.

Astfel traversa de fag, în condițiunile de inimă roșie arătate, devine articol acceptat și căutat pentru c. f.

Pentru țara noastră, cu rezerve încă de lemn de fag, această problemă se impune dela sine a trece în domeniul realităților imediate.

INTRE C. A. P. S. ȘI C. F. R.

de Ing. Gh. Ceacăreanu

Față de cererile prea mari de traverse, cereri ce s'au accentuat în ultimul timp odată cu programele de refacerea și mărirea rețelei de C.F.R., pădurile proprii pentru confecționat asemenea traverse, devin din an în an mai puțin numeroase.

Singurele esențe preferate sunt: fagul și stejarul.

Fagul nu se preferă întotdeauna de oarece are multe defecte tehnice, și este dificil de manipulat.

De multe ori, acolo unde există lemnul de fag cu dimensiunile și calitățile apte pentru o bună traversă, nu este accesibil. In asemenea împrejurări problema găsirii lucrătorilor și căruțelor nu-i așa de ușoară. In aceste păduri, de multe ori, cheltuelile de fasonat și transport fiind mari, operația nu rentează.

Stejarul, datorită calităților sale de trăinicie, durabilitate și ușurinței de păstrat în pădure sau în depozite, este foarte mult căutat.

Singurul producător mare de traverse este C.A.P.S., iar cel mai mare consumator este C.F.R. Odată cu înlăturarea in-

vitabilă a intermediarilor și micilor producători de traverse, ținând seama de puținul material propriu de traverse ce se mai află în țară, ar trebui ca C.F.R. de comun acord cu C.A.P.S. să întocmească condițiuni în caete de sarcini, nu așa de rigide ca cele de azi.

Din cauza lipsei de specialiști în a lucra traversele, fiecare Ocol a fost nevoit să experimenteze cu sătenii din satele vecine.

Rezultatul a fost, că acolo unde au fost comenzi mari, ocolul a fost nevoit să primească la lucru și fasonatori mai puțin pricepuți, stricând astfel mult material, iar traversele n'au fost totdeauna de bună calitate și nici n'au fost bine executate.

Pentru a remedia această stare rea de lucruri, fiecare Direcție regională silvică ar trebui să contracteze cu cei mai buni fasonatori și pe măsură ce se doboară materialele să se deplaseze acești fasonatori pe rând la fiecare Ocol, dându-li-se înlesniri de adăpost și hrană. În felul acesta, nu s'ar strica mult material, s'ar lucra repede și fără a mai fi nevoie de prea mulți brigadieri specialiști pe la ocoale, care și așa sunt ocupați cu multiplele lucrări pe teren. Lucrându-se într'un timp scurt, la fiecare ocol, un mare număr de traverse, s'ar cere recepția și astfel nu s'ar întârzia prea mult cu depozitul traverselor în diferite gări. Prețul traverselor ar trebui fixat de reprezentanții Dir. General C.F.R. și C.A.P.S, pe bază de analize de prețuri medii pe Direcții. Prețurile de azi, fixate de C.F.R., n'au la bază nici un interes al producătorului de traverse, căci nu țin seama de: valoarea materialului, fasonat, transport, distanțele mari ce urmează să parcurgă o traversă dela pădure la gară, manipulare și triere în gări, plata transportului pe căile ferate particulare până la gara C.F.R. etc. Acestea variind dela ocol la ocol, dela direcție la direcție, trebuie să se fixeze pentru fiecare caz în parte.

Față de prețurile mici oferite de C.F.R., C.A.P.S. a fost nevoit să dea ordin ocoalelor să fasoneze traverse numai din materialul de calitate corespunzătoare prețurilor fixate. În felul acesta însă nu obținem randament mare, de oarece se strică mult material: aceste materiale prezintă defecte ascunse, care nu se văd decât după ce se taie la ferăstrău întreaga bucată de traversă. Chiar dacă se obține talpa traversei cu dimensiuni regulamentare și care să corespundă caetului de sarcini, la cio-

plitura celorlalte fețe, mai apare câte un defect ascuns, ceea ce face ca tăietorul (cioplitor) să se descurajeze și să nu mai lucreze asemenea material ce-i prezintă la orice tăietură o surpriză. În cazul când s'ar fixa prețurile pe baza analizei reale de prețuri, ar conveni C.A.P.S.-ului să fasoneze și din lemne de o calitate mai bună. Atunci ar avea pierderi mici, lucrătorii nu ar avea surprize și ar lucra astfel cu mai mult interes.

Recepția la gări nu-i deloc în avantajul C.A.P.S.-ului pentru motivele următoare: Sunt unele ocoale cu păduri situate la distanțe prea mari de prima stație de C.F.R., care plătesc 15-25 lei pentru transportul unei traverse. Oricât de mic ar fi refuzul, totuși aceste cheltuieli, făcute de prisos cu traversele refuzate se resimt asupra rentabilității fasonării traverselor. Dacă comisia de recepție s'ar deplasa la pădure, atunci s'ar transporta la gări numai traversele recepționate, iar cele refuzate, s'ar repara în pădure dacă ar fi posibil, sau s'ar vinde la săteni cu prețul de cost.

De multe ori, îngrămădindu-se multe traverse refuzate în gări, nu se găsesc amatori, iar ocolul e nevoit ca să plătească chirie (în cazul stațiilor C. F. particulare) să le vândă cu prețul inferior prețului de cost. Traversile refuzate în pădure fiind răspândite pe raza a mai multor comuni, s'ar desface ușor la pădure.

În cazul că traversele s'ar recepționa la pădure, ocolul le-ar transporta imediat și le-ar da în primire picherului dela secția de întreținere cea mai apropiată, după care s'ar redacta și preda procesul-verbal de recepție, ocolului. Apoi ar urma imediat expedierea lor la destinație.

Scoțându-se traversele din pădure dela adăpost și stivuin-du-se, după caetul de sarcini, în gări, acestea se usucă repede și crapă sau se răsucesc pe fibră. Dacă se mai întâmplă ca să nu se ia în primire imediat, atunci traversele crapă mărindu-se astfel procentul de refuz.

Recepția să nu se facă decât toamna și iarna. Am observat că din traversele refuzate în timpul verei pe secetă, au fost luate în primire circa 60% în Ianuarie, de oarece umezeala din atmosferă și precipitațiunile de toamnă și iarnă, au făcut să dispară aceste crăpături sau torsiuni. Chiar defectele de subdimensionare, au dispărut. Lemnul se contrage vara și-și revine iarna.

Dacă recepția se face în gări, să se condiționeze ca să nu se întârzie mai mult de 10 zile. Recepția să fie cerută de ocol telegrafic direct la C.A.P.S., fără a se mai proceda ca până acum cerându-se recepția prin Direcție.

Recepționarii să fie mai îngăduitori și să iasă din caetul de sarcini, care e prea rigid. Dacă talpa și placa sunt bune, se pot trece cu vederea anume defecte mici. Totul depinde de ochiul recepționarului. Am constatat că mulți recepționari controlează toate dimensiunile traverselor, refuzându-le, chiar dacă sunt bune și le lipsește 1 cm. Alți recepționari sunt mult mai îngăduitori și trec cu vederea multe defecte, dacă majoritatea traverselor sunt bune și bine dimensionate.

Să se îndrepte imediat traversele la recepție, scoțându-se anume defecte prin cioplire, sau declasându-se în cazul când nu sunt dimensionate bine. Au fost recepționari cari nu voiau să se facă îndreptările pe terenul gării, pe motiv că se vor vedea aceste reparațiuni de către superiorii lor. Alții din contră, au stat pe teren și au arătat lucrătorilor cum să facă îndreptările până la ultima traversă.

E bine ca Șeful de Ocol, să fie prezent la recepție, măcar în primele zile, până ce se obișnuiește recepționarul cu pretențiile și vederile Șefului de Ocol.

Personalul ocolului însărcinat cu confecționarea traverselor să fie încurajat prin premii. Oricât de mici ar fi aceste premii, se observă imediat că depune un mai mare interes. În acest caz, nu s'ar mai pierde prea mult din material, s'ar face transportul la timp și s'ar confecționa un număr mai mare de traverse.

CÂTEVA ASPECTE ALE PROBLEMEI APROVIZIONĂRII CU TRAVERSE DE FAG

de Dr. Ing. N. Ghelmeziu

Aprovizionarea cu traverse, pentru rețeaua actuală de căi ferate și pentru lucrările de dublarea liniilor și construirea de noi trasee, a deschis, în ultimul timp, o discuție foarte vie, la care s'a participat de multe ori cu argumente în completă

necunoaștere a chestiunii sau cu rea credință, problema având și o latură comercială. Intre alte cauze care au produs atâta mișcare, a fost și faptul că s'a cerut dintr'odată un număr mare de traverse tocmai în epoca de trecere dela traversa de stejar la aceea de fag, a cărei prelucrare și manipulare nu este complet cunoscută. Cu deosebire se simte nevoia unei adaptări a metodelor de lucru la condițiunile ce le impune producția în mare.

Nu ne vom ocupa de traversa de stejar, fiindcă este pe cale a fi total înlocuită cu aceea de fag. Chiar dacă am mai avea stejar mult de dimensiuni mari, ar fi lipsit de simț economic să se prelucraze în traverse, când acestui material i se poate da altfel o întrebuințare mai valoroasă, mai ales unde nu poate fi înlocuit, când traversa de stejar neimpregnat durează cca. 15 ani, iar aceea de fag impregnat cca. 30 ani¹⁾ și rezistența traversei de fag la solicitările la care se supune este superioară aceleia din stejar (ex.: rezistența la smulgere²⁾ a unui tirfon de 1,65 mm diam. capului și 160 mm lung. este de 6000 kg. la stejar și 7300 kg la fag).

La fag nu poate fi vorba de traverse neimpregnate. Durabilitatea lor este extrem de redusă, 3 ani în mediu, 5 ani max. Impregnarea traverselor de fag este condiția lor de existență. Fagul sănătos se impregnează foarte bine. Impregnarea devine o problemă greu de rezolvat când lemnul de fag prezintă formațiunile patologice denumite inimă roșie și inimă de ger.

Inima de ger a apărut în urma iernei din 1928/29. Se prezintă ca o zonă concentrică, exterioară inimii roșii, mai regulat conturată în afară, de culoare mai deschisă decât aceasta. Culoarea se închide mai mult la marginea dinspre alburn. A fost câțiva ani considerată ca inimă roșie și refuzată ca și acea-

1) Prof. Dr. Liese în lucrarea: Der heutigen Stand der Holzkonser-
vierung von Schwellen und Masten. Mitt. des Fachauss. für Holzfragen,
Caetul 15, 1936, Ed. VDI, citează cazul când traverse de fag impregnate
durează de peste 37 ani, fără să arate vreun început de putregaiu. Se
presupune că ele vor dura cca. 50 ani.

2) Mahike — Troschel, Handbuch der Holzkonser-
vierung, Ed. II,
Berlin, J. Springer, 1928. p. 320—340

sta la recepție. Cercetările ³⁾ făcute au arătat diferența între ele. Astfel: inima roșie prezintă o mai mare cantitate de gome, decât cea de ger; în inima roșie s'au găsit foarte multe celule de umplere (thylle), iar inima de ger are mult mai puține și concentrate la limita dinspre alburn, diminuând ca număr până la lipsa completă înspre centru; inima de ger conține o redusă cantitate de substanțe zaharoase înspre alburn. În alburn a fost observată o colorare brună a celulelor parenchymatice, fapt care ar arăta că formațiunea de inimă de ger ar continua să se mărească. Dealtfel la început inima de ger nu a fost observată ⁴⁾ decât pe la 1 m deasupra solului, pentru ca apoi să se întindă până la rădăcină și ramuri, dezvoltându-se și în lățime.

Inima de ger este considerată de unii cercetători drept inimă roșie în devenire. Insușirile ei ar diferi numai cantitativ, iar formarea nu s'ar datora ciupercilor, ci transformărilor din interiorul celulelor datorită temperaturii scăzute. Atacul de ciuperci și bacterii ar urma după aceea și ar fi înlesnit de starea arborelui.

Asupra puținței de impregnare a inimii de ger, Krzysk ⁵⁾ spune că ea este pătrunsă mai greu de creozot decât alburnul, cu deosebire în zona exterioară, dar absoarbe ușor soluția de clorură de zinc. Prof. Liese ⁶⁾ arată că între inima roșie și inima de ger este o mare diferență în ceea ce privește proprietatea de a se lăsa impregnate.

Considerațiunile de mai sus nu se pot lua complet ca bune pentru materialul nostru, fiindcă atât condițiunile în care crește fagul la noi, cât și manifestarea gerului din 1928/29 sunt diferite. Diferențe zonale de formație și comportare a inimii de ger au fost stabilite de toți cei ce au studiat până acum acest fenomen. Este de o deosebită importanță pentru stabilirea unui plan de aprovizionare de durată cu traverse de fag, să se stu-

3) F. Krzysik, S. Piekarski și S. Prochownik, Untersuchungen über den Wassergehalt und mikroskopische Untersuchungen des frostkernigen Rotbuchenholz. Extras din „Sylwan“, Seria A, Nr. 1, 1935, Lwow.

4) F. Krzysik, Sur les dégâts causés par la gelée dans les peuplements des hêtres et des sapins en Pologne Sud-orientale.

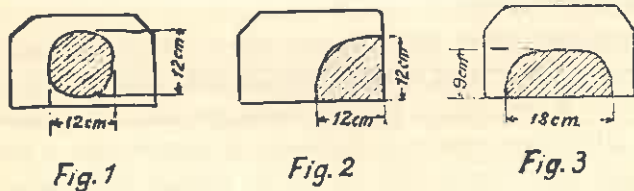
5) F. Krzysik, Untersuchungen über die Imprägnierungsfähigkeit des frostkernigen Rotbuchenholzes. Sylwan, An. 51 (1933) Nr. 5—6, p. 133—134.

6) (Vezi nota 1).

dieze care sunt rezervele noastre de fag, în ce proporție au inimă roșie și inimă de ger și în ce stadiu al acestora. De asemenea să se vadă cum se comportă inima de ger dela noi față de impregnare, mai ales că uzinele noastre de impregnat întrebunțează un amestec de creozot și petrol lampant greu, în diferite proporții. Va fi poate nevoie chiar de o adaptare nouă a sistemului de impregnare, prin căutarea unor combinații mai bune de substanțe preservative, a unui mecanism potrivit de aplicare a lor și a unei manipulări speciale a traverselor, începând chiar dela debitare. Trebuie cu alte cuvinte, să ajungem la o tehnică a traverselor în funcție de condițiunile noastre, începând dela debitare până la montarea șinelor.

Aceste studii s'ar putea face în condițiuni foarte bune printr'o colaborare între CAPS. (ca cel mai mare furnizor), ICEF și CFR. (ca cel mai mare consumator), bazate și pe un plan îndelungat de aprovizionare.

Ceeace este de remarcant din experiența altora, este faptul că, în caetele de sarcini ale căilor ferate germane, s'au micșorat exigențele relativ la proporția inimii roșii, și anume dela $1/6$ la $1/3$ din secțiunea transversală (înălț. max. a trav.

16 cm, lățimea max. 26 cm), după cum se vede în figurile ⁷⁾ de mai sus, cu condiția să nu aibă început de putrezire.

Caetele de sarcini ale C. F. R. prevăd în cazul fig. 1 ca diametrul inimii roșii să fie cel mult 5 cm și depărtată cu cel

7) Holz als Roh- und Werkstoff. An. I (1938). Nr. 4, p. 147.

puțin 5 cm de fețele laterale și 9 cm de fața superioară. Pentru cazul din fig. 2 prevăd ca lățimea inimii roșii să fie de 5 cm și înălțimea 3 cm, iar pentru cazul din fig. 3, lățimea să fie de 10 cm, înălțimea de 3 cm, cu condiția ca inima roșie să se afle depărtată cu cel puțin 5 cm de fețele laterale și 11 cm de fața de sus.

O altă problemă deschisă de aprovizionarea în mare cu traverse de fag, este aceea a prelucrării rapide și cu cât mai puține pierderi. Dacă resturile dela lucrarea traverselor de stejar se mai pot valorifica, dată fiind situația pădurilor de stejar într'o zonă unde este nevoie de lemn, așchiile dela prelucrarea traverselor de fag nu își găsesc nici o valorificare. Pierderile sunt extrem de mari și tocmai dintr'un lemn sănătos de fag. Socotind numai 1.500.000 traverse pe an, deci 250.000 m³ de lemn brut, și o pierdere medie numai de 45%, vedem că se pierd anual cca. 112.500 m³ în așchii. Dacă mai socotim și munca necesară pentru a transforma acest material în așchii, ne putem da seama că introducerea prelucrării mecanice a traverselor nu mai trebuie să întârzie. Acestea economisesc muncă și material, o bună parte din așchii putând fi transformate în scânduri. Mașini de prelucrat traverse³⁾ se găsesc și unele tipuri sunt foarte bune pentru condițiunile noastre de lucru.

Prelucrarea traverselor chiar în fabrică, deci suportând transportul buștenilor până acolo, dă rezultate foarte bune. Exemplul îl oferă Fabrica de cherestea CAPS — Curtea de Argeș, unde costul traversei lucrată ajunge aproape de prețul de vânzare, dar se scot în plus din partea laterală a bușteanului foarte bune frize, iar din mijloc (din partea cu inimă roșie) uluci de gard.

Prelucrarea mecanică prezintă încă avantajul rapidității, deci a unei puțințe de manipulare repede, fapt care asigură păstrarea traversei în condițiuni bune până la impregnare.

În cadrul unui contract de aprovizionare a C. F. R. pe mai

3) Prof. Dr. D. A. Sburlan. Prelucrarea manuală și mecanică a traverselor în pădure. Publ. ICEF., Seria II, Nr. 24.

mulți ani, CAPS.-ul, ca și oricare alt mare furnizor de traverse de fag, și-ar putea permite investiții în mașini de prelucrat traverse, mărind prin aceasta producția și rentabilitatea acestui gen de industrializare a lemnului de fag.

TRAVERSE DE FAG

de Ing. I. Moldovan-junior

Încercările ce s'au făcut în epoca postbelică cu traverse de fier profilat au dat greș. Rigiditatea lor nu îngăduie o circulație ușoară, lină, fără trepidațiuni supărătoare; iar extrema tărie a fierului uzează prea repede suprastructura, macină prea iute balastul de pietriș, care trebuie prea adeseori refăcut, întregit și întreținut. Este regretabil, că din cauza acestor scăderi precumpănitoare, tehnica feroviară nu se poate prevala de păstrarea intactă a ecartamentului — cu deosebire în curbe — realizat de traversele de fier, fiind nevoită a se mulțumi cu compromisuri de plăci de suport turnate, a căror evoluție nu se știe dacă nu se va opri la o combinație între fier și lemn, intercalând o legătură metalică între aceste două plăci de suport.

Așa fiind, resursele aproape exclusive de aprovizionare cu traverse a Căilor Ferate de pretutindeni au rămas, atât pentru prezent cât și pentru un viitor, tot pădurile cu feluritele lor esențe, ca: gârniță, tufan, gorun, ștejar, fag, pin, larice, brad, molid, etc.

Pe linii de mare trafic feroviar nu se mai întrebunțează, decât traverse supuse unui anumit tratament cu materii anti-septice, pentru administrarea cărora a luat ființă o industrie de impregnare. Scopul acestor industrii este de a spori durabilitatea traverseilor de lemn expuse la suprafața pământului la variații de umiditate și temperatură.

Căile Ferate Române nu întrebunțează decât esențele aparținând Quercineelor și fagul ca material brut pentru traverse, cari supuse procedeilor de injectare se comportă într'un

mod cu totul diferit. Quercineele abia ajung să-și îndoiască durabilitatea lor naturală de 13—15 ani, câtă vreme fagul, printr'un concurs încă nelămurit de împrejurări, se bucură de o creștere a acestei importante însușiri tehnologice echivalentă cu de opt ori cea inițială; crește deci dela 3 ani la 24—25 ani.

Datorită acestei excepționale ameliorări de trăinicie i s'a deschis acestei esențe un vast teren de utilizări tehnice destinate a înlesni punerea în valoare a masivelor de fag osândite până azi să servească numai pentru a produce lemn de foc ieftin plătit și neîndestulător de prețuit.

Urmarea firească ar fi ca Quercineele să fie sustrate definitiv din acest domeniu de întrebuințare îndrumându-le spre alte ramuri industriale și de confecțiuni manuale mai rentabile și mult mai avizate la lemnul lor de calitate superioară.

Această transferare de atribuțiuni nu s'a putut face în suficientă măsură nici la noi, nici în multe din țările vecine bogate în păduri de fag, pentru motivul, că pădurile noastre de fag nu sunt încă în deajuns de accesibile, nu sunt înzestrate cu suficiente mijloace moderne de transport, cari să asigure o rapidă scoatere din parchet și un transport prompt și la termen în depozitele de recepționare a produselor destinate Căilor Ferate.

Fagul suferă de multe și serioase neajunsuri, cari se resimt mai ales atunci, când este vorba de lemn de lucru și construcție. Bușteanul este extrem de fizibil în stare verde și deci nu se poate corhăni în pădurile dela munte fără pericol de a fi știrbit, spart sau despicat, chiar în zona lipsită de inimă roșie, adică mai adecvată oricăror utilizări tehnice. Lemnul de fag are o greutate apreciabilă, scumpește deci într'un mod aproape insuportabil transportul, care trebuie executat în stare verde; altfel se încinde și depreciază ușor.

Traversesele nescoose din parchet în perioada de stagnare a vegetației și rămase pe loc în pădure și peste anotimpurile ploioase și călduroase, în urma faptului, că au un joc pronunțat grație hygroscopicității lor caracteristice, crapă repede sau se încind ușor. Crăpăturile și procesul de încindere de care suferă structura interioară a lemnului, sunt defecte cari declasează piesele în suferință, trecându-le la categorii inferioare sau chiar la lemn de foc, fapt în urma căruia se pierde atât

mulți ani, CAPS.-ul, ca și oricare alt mare furnizor de traverse de fag, și-ar putea permite investiții în mașini de prelucrat traverse, măbind prin aceasta producția și rentabilitatea acestui gen de industrializare a lemnului de fag.

TRAVERSE DE FAG

de Ing. I. Moldovan-junior

Incercările ce s'au făcut în epoca postbelică cu traverse de fier profilat au dat greș. Rigiditatea lor nu îngăduie o circulație ușoară, lină, fără trepidațiuni supărătoare; iar extrema tărie a fierului uzează prea repede suprastructura, macină prea iute balastul de pietriș, care trebuie prea adeseori refăcut, întregit și întreținut. Este regretabil, că din cauza acestor scăderi precumpănitoare, tehnica feroviară nu se poate prevala de păstrarea intactă a ecartamentului — cu deosebire în curbe — realizat de traversele de fier, fiind nevoită a se mulțumi cu compromisuri de plăci de suport turnate, a căror evoluție nu se știe dacă nu se va opri la o combinație între fier și lemn, intercalând o legătură metalică între aceste două plăci de suport.

Așa fiind, resursele aproape exclusive de aprovizionare cu traverse a Căilor Ferate de pretutindeni au rămas, atât pentru prezent cât și pentru un viitor, tot pădurile cu felurile lor esențe, ca: gârniță, tufan, gorun, stejar, fag, pin, larice, brad, molid, etc.

Pe linii de mare trafic feroviar nu se mai întrebuințează, decât traverse supuse unui anumit tratament cu materii anti-septice, pentru administrarea cărora a luat ființă o industrie de impregnare. Scopul acestor industrii este de a spori durabilitatea traverselor de lemn expuse la suprafața pământului la variații de umiditate și temperatură.

Căile Ferate Române nu întrebuințează decât esențele aparținând Quercineelor și fagul ca material brut pentru traverse, cari supuse procedeelor de injectare se comportă într'un

mod cu totul diferit. Quercineele abia ajung să-și îndoiască durabilitatea lor naturală de 13—15 ani, câtă vreme fagul, printr'un concurs încă nelămurit de împrejurări, se bucură de o creștere a acestei importante însușiri tehnologice echivalentă cu de opt ori cea inițială; crește deci dela 3 ani la 24—25 ani.

Datorită acestei excepționale ameliorări de trăinicie i s'a deschis acestei esențe un vast teren de utilizări tehnice destinate a înlesni punerea în valoare a masivelor de fag osândite până azi să servească numai pentru a produce lemn de foc ieftin plătit și reîndestulător de prețuit.

Urmarea firească ar fi ca Quercineele să fie sustrate definitiv din acest domeniu de întrebuințare îndrumându-le spre alte ramuri industriale și de confecțiuni manuale mai rentabile și mult mai avizate la lemnul lor de calitate superioară.

Această transferare de atribuțiuni nu s'a putut face în suficientă măsură nici la noi, nici în multe din țările vecine bogate în păduri de fag, pentru motivul, că pădurile noastre de fag nu sunt încă în deajuns de accesibile, nu sunt înzestrate cu suficiente mijloace moderne de transport, cari să asigure o rapidă scoatere din parchet și un transport prompt și la termen în depozitele de recepționare a produselor destinate Căilor Ferate.

Fagul suferă de multe și serioase neajunsuri, cari se resimt mai ales atunci, când este vorba de lemn de lucru și construcție. Bușteanul este extrem de fizibil în stare verde și deci nu se poate corhăni în pădurile dela munte fără pericol de a fi știrbit, spart sau despicat, chiar în zona lipsită de inimă roșie, adică mai adecvată oricăror utilizări tehnice. Lemnul de fag are o greutate apreciabilă, scumpește deci într'un mod aproape insuportabil transportul, care trebuie executat în stare verde; altfel se încinde și depreciază ușor.

Traversele nescoase din parchet în perioada de stagnare a vegetației și rămase pe loc în pădure și peste anotimpurile ploioase și călduroase, în urma faptului, că au un joc pronunțat grație hygroscopicității lor caracteristice, crapă repede sau se încind ușor. Crăpăturile și procesul de încindere de care suferă structura interioară a lemnului, sunt defecte cari declasează piesele în suferință, trecându-le la categorii inferioare sau chiar la lemn de foc, fapt în urma căruia se pierde atât

costul manoperei, cât și circa 40% din materialul brut rămas în deșeurile de fasonare.

Drept aceea nici o cheltuială nu va fi de prisos, nici un sacrificiu prea mare pentru a accelera lucrările de fasonare și transport a traverselor de fag, luând din vreme toate măsurile dictate de împrejurări, ca până la sfârșitul lunii Aprilie să fie terminată și recepția. Numai în acest caz va fi pus exploata-torul la adăpost de orice surprize.

Dacă însă cu toată grija și cu tot efortul depus n'am reușit să terminăm cu furnizarea în timp oportun și suntem nevoiți a intra cu traversele noastre în vară, să nu ne desintere-săm de stivuirea lor reglementară cu intervale de 2—3 cm una de alta, cu formarea acoperișului obicinuit sau chiar cu mon-tarea unui acoperis confecționat din deșeuri de scânduri.

Caetele de sarcini ale C. F. R. nu prevăd nici o restricție asupra vechimei traverselor ce formează obiectul de predare. Este însă un uz cu care s'au deprins atât producătorii cât și Administrația Căilor ferate, ca recepția traverselor de fag să fie terminată până la sfârșitul primei luni de Mai ce urmează după epoca de tăere. Această epocă este desbătută îndelung în caetele de sarcini cari o limitează în ceea ce privește dobo-rărea materialului brut între 15 Octombrie și 15 Aprilie cu un termen maxim de fasonare de 60 zile după doborîre, însă cel mai târziu până la 15 Mai.

Sub sancțiunea de refuz a recepției, Calea Ferată ține să verifice la fața locului atât respectarea epocii, felul de debitare, cât și modul de stivuire în parchet asupra căruia condițiile de furnizare conțin de asemenea îndrumări precise. Această ingerință de amestec, în aparență arbitrară în chestiuni de pură tehnică silvică, nu poate supăra pe nimeni, fiind vorba de che-stiuni, pe cari nici un producător conștiincios nu le poate neso-coti, chiar din punct de vedere al interesului său propriu.

Dimensiunile traverselor cu indicarea secțiunii și lungi-mei lor pe categorii, deasemenea sunt cuprinse în caetele de sarcini și în privința aceasta găsim puține abateri între dife-ritele țări; după cum putem constata că s'au standardizat și ce-

rințele asupra calității interioare și asupra defectelor de formă cu toleranțe identice în ceea ce privește curburile, mărimea și procentajul lor admis în raport cu întreaga cantitate furnizată. În această privință, ne surprinde, că C. F. R. este mai exigentă limitând toleranțele la cel mult 6% față de 10% acceptate de exemplu de Căile ferate germane.

Asupra structuri lemnului și implicit al pieselor debitate, companiile mondiale de Cale Ferată au căzut de acord, că ea trebuie să fie sănătoasă, fără incindere, fără putregai sau inimă alterată, fără noduri vicioase, crăpături inelare, radiale de orice proveniență și longitudinale peste 15 cm. Să nu aibă degerături, bureți și să nu fie mâncată de cari. Se admit în străinătate chiar galerii de insecte, însă să fie puține și să nu atingă fața de sus. La noi însă nu se tolerează nici pe fețele laterale, nici la baza mare.

Nodurile vii concrescute sunt admise în orice parte a traversei, în afară de cele două porțiuni unde urmează a se așeza plăcile de suport și a se înfige cramioanele sau tirfoanele, în vederea fixării șinelor.

Inima roșie, care este cel mai grav defect organic, a constituit și în trecut și constituie și în prezent serioase impedimente în calea întrebunătăririi integrale a fagului în industrie și construcții. Zona interioară a acestei inimi de culoare roșietică închisă, ale cărei cavități vasculare sunt astupate de mai multe serii de formațiuni de tulle și gome produse ale celulelor de protecție contra estinderii filamentelor de ciuperci, este exclusă din industria cherestelei obicinuite. La confecționarea unor piese speciale nu pot lua parte nici chiar zonele exterioare ale acestei inimi, cari au o culoare surie și n'au suferit, atâtea schimbări în proprietățile lor tehnologice.

Calea Ferată a persistat multă vreme în a nu admite nici ea zona interioară a inimei roșii. Sub imperiul necesității a trebuit însă să cedeze mărginindu-se a-și exprima măsurile sale restrictive în procente, mai întâi cu o proporție de participare în secțiune a inimei roșii de 2/3, apoi cu 3/4, pentru ca să se mulțumească în recentele sale caete de sarcini cu impunerea

numai a unei zone lipsită de orice inimă roșie în lățime de 3 cm aflată sub baza mică și la ambele capete. Incolo nu prevede nici o îngrădire.

Aceste înlesniri acordate de C. F. R. în confecționarea traverselor de fag, numai atunci vor fi apreciate la justa lor valoare, când vom avea în seamă situația precară a pădurilor noastre de fag, cari suferă pe scară întinsă de boala inimii roșii, fie din cauza vârstei prea înaintate a masivelor, fie din cauza pășunatului și a exploatărilor abuzive și dezordonate, precum și a altor nenumărate motive, din pricina cărora avem atâtea păduri de fag degradate și rău întreținute.

Eisenbahnschwellen.

Les traverses des chemins de fer.

Les chemins de fer de Roumanie ont besoin de trois millions de traverses par année. La tradition veut qu'elles soient en bois de chêne. Mais pour s'en approvisionner, l'Administration rencontre de sérieuses difficultés, car d'une part, les possibilités de nos forêts de chêne sont aujourd'hui réduites et d'autre part, les prix qu'elle comprend à offrir ne convient pas aux producteurs de bois.

Pour l'avenir, l'Administration des chemins de fer doit se contenter surtout avec les traverses de hêtre. La Roumanie dispose d'une étendue de 2.500.000 ha forêts de hêtre, qui peuvent couvrir ses besoins.

C'est ce que les six collaborateurs, qui ont répondu à l'enquête ouverte par la revue, ont tenu à montrer dans leurs contributions.

D'autre part, ils relèvent les qualités technologiques que doit remplir le bois de hêtre pour être employé comme traverses, puis la modalité de la confectionner et les conditions qu'elles doivent satisfaire pour être réceptionnées.

Le problème du coeur rouge qui affecte souvent le bois de hêtre a également préoccupé nos collaborateurs.

Du reste, même pour ces traverses de hêtre, afin que l'Administration ne rencontre pas de difficultés à s'en approvisionner, elle doit offrir des prix convenables. Ceux qu'elle paye aujourd'hui sont si réduits, que les exploitateurs n'en trouvent aucun stimulant et préfèrent à transformer en bois de chauffage le produit de leurs forêts.

C R O N I C A

INTERNĂ

● Contribuțiuni bibliografice.

Ziarele în luna August 1938

- Curentul, 1 August: V. C. Filip: Problema lemnelor de foc; Criza de subproducție.
- Porunca Vremii, 3 Aug.: Ec. N. Mihail: Pădurile din Vrancea, în lumina realităților de azi.
- Frontul, 3 August: V. Dora: Inginerii silvici cinstiți au datoria să vorbească.
- Dreptatea, 3 Aug.: Problema lemnelor de foc.
- Universul, 3 Aug.: Legea Colegiului inginerilor.
- Curentul, 3 Aug.: Planul general economic; regiile autonome și Cooperația; Pădurile în spațiul național românesc: conferința de la Vălenii de Munte a d-lui Cezar Cristea.
- Curentul, 4 Aug.: I. T. Cosma: Pășunatul în pădure.
- Vizita d-lui Min. Sisești în jud. Mureș și Dâmbovița, la lucrările de ameliorări silvice.
- Prezentul, 3 August: Piața lemnului în Europa; prețuri, cereri, achizițiile Germaniei.
- Argus, 4 August: Perspectivele exportului de lemne.
- Modificarea legii pescuitului în apele de munte.
- Seara, 5 August: 60 milioane lei paguba Statului în expl. forestiere dela granița româno-polonă (ancheta Ministerului Agriculturii și Finanțelor).
- România, 5 Aug.: C. F. R. și înlesnirile tarifului de transport al lemnelor de foc.
- Argus, 6 Aug.: Modificarea legii pentru pescuitul în apele de munte.
- Căile ferate reduc tariful lemnelor de foc pentru aprovizionarea Capitalei.
- România, 6 Aug.: Profira Sadoveanu: Impărăția caprelor negre.
- România, 7 Aug.: Secetă mare în regiunea Basarabiei de sud; păduri și perdele de protecție sunt necesare.
- Neamul Românesc, 7 Aug.: Ameliorarea terenurilor degradate.
- Aprovizionarea cu lemne a întreprinderilor comerciale și industriale.
- Semnalul, 7 Aug.: Al. Constantinescu: Problema lemnelor de foc.

- Argus, 8 Aug.: Reglementarea industriilor ce folosesc apele de munte; protecția pescuitului.
- România, 8 Aug.: Legea Inginerilor și opera de refacere a țării.
- Universul, 9 Aug.: Irigațiile, seceta, grindina
- România, 10 Aug.: Regiunea Moților ciubărari, — delikte silvice de 5 milioane într'o comună.
- Dreptatea, 10 Aug.: Să se oprească din timp specula cu lemnele de foc.
- România, 10 Aug.: Matei Vancea: Jefuirea pădurilor grănicerești și a Composesoratelor din Secuime.
- Argus, 10 Aug.: H. Brauner: Cronica lemnului, Olanda, Rusia — Import și export.
- Cât vor costa lemnele la iarnă?
- Proteguirea pădurilor. Spre un nou regim al exploatărilor forestiere și combustibilului.
- Curentul, 11 Aug.: Nouile prime economice la exportul de cherestea.
- Argus, 11 August: H. Brauner: Cronica lemnului — importul în Elveția și Austria.
- N. Românesc, 11 August: De ce sunt scumpe lemnele.
- Dreptatea, 11 Aug.: Paul Teodorescu: Doborârea pădurilor și specula cu lemnele de foc.
- Primele la exportul cherestelei de rășinoase
- Ordinea, 12 Aug.: Verificarea întregii gestiuni a C.A.P.S.-ului.
- Prezentul, 13 Aug.: Un nou regim pentru administrarea, cultura și exploatarea pădurilor.
- R. M.: Piața internațională a lemnului; caracteristica transecțiilor pe primele 8 luni.
- Problema lemnelor de foc la Brălla.
- Neamul Românesc, 12 Aug.: Problema pășunatului și a pădurilor în Bucovina.
- Excelsior, 13 August: Piața internațională forestieră — exportul românesc.
- România, 13 Aug.: Amenajarea râurilor în satele supuse inundațiilor.
- Porunca Vremii, 13 Aug.: Horia Almașu: Dela Dărmănești la Vatra Dornei, prin Codrii Bucovinei.
- N. Românesc, 13 Aug.: Problema pășunatului în Bucovina. Soluții pășunatul în păduri, furaže, islazurile sunt degradate.
- România, 14 Aug.: Depozitele C.A.P.S. nu sunt impozabile; instrucțiile Min. de Finanțe.
- Curentul, 14 Aug.: A. B.: Regimul unic al pădurilor.
- Unificarea legilor privitoare la cultura și exploatarea pădurilor
- Ing. V. C. Filip: Problema lemnelor de foc; reducerea producției și rolul C.A.P.S.-ului.
- Excelsior, 14 Aug.: Prof. Gh. Leon: Industrie și agricultură. Lemnele o problemă nerezolvată. Cronica lemnului. Piața forestieră internațională.

- Universul, 15 Aug.: Deschiderea sezonului vânătorii (în Deltă).
- Timpul, 15 Aug.: N. Vasilescu-Karpen: Legea Colegiului Inginerilor.
- Argus, 15 Aug.: H. Brauner: Cronica lemnului. Prețul lemnului european a scăzut peste tot.
- Depozitele Caps.-ului nu mai sunt impuse la comercial.
- Curentul, 15 Aug.: M. P. Florescu: După 20 ani de activitate a A.G.I.R.-ului.
- Argus, 15 Aug.: Săptămâna financiară: Eftinirea lemnului e posibilă?
- Viitorul, 16 Aug.: A. Bordenache: Bogății ce nu le putem lăsa să piară; pustiirea pădurilor noastre, față de parcurile „rezervații streine“.
- România, 18 Aug.: Vl. Bârna: Infăptuiri ce se cer pentru regiunea Moșilor ciubărari.
- Problema lemnului de construcție; sistarea marilor exploataări în pădurile Statului și tarifele.
- Lumea Românească, 18 Aug.: O problemă actuală: lemnele; ce s'ar putea face efectiv pentru sărăcime
- C. Coman: De ce sunt scumpe lemnele?
- Curentul, 19 Aug.: Cezar Cristea: O problemă acută și veșnic actuală — pădurea, pășunatul și golurile alpine.
- Vânat interzis. Pădurile de protecție.
- Pamfil Șeicar (art. fond): O enigmă tehnico-aditivă: Stejarul și securea; plantarea șoselelor.
- Excelsior, 20 Aug.: Exportul de produse forestiere — piața lemnului în Capitală.
- Modificarea acordului forestier.
- Curentul, 21 Aug.: Modificarea legii vânătoarei, arendarea terenurilor. Vânători autorizate și interzise.
- Curentul, 24 Aug.: A. B.: Lemnele de foc.
- Dreptatea, 24 Aug.: Specula lemnului de foc.
- Argus, 24 Aug.: De ce sunt scumpe lemnele de foc?; un tarif special; trebuie maximalizare?
- Universul, 25 Aug.: Expunerea I. P. S. Patriarh în Consiliul de Miniștri și D-l Ministru Sisesti: Defrișarea pădurilor pentru pășuni (armonizarea pădurilor de protecție, cod silvic și nevoile pieții).
- Argus, 25 Aug.: Aproximarea Capitalei cu lemne de foc; tranzacții mai numeroase ca în trecut.
- H. Brauner: Cronica lemnului, import de brad în Germania.
- Neamul Românesc, 25 Aug.: Pădurile necesare armatei (apărării naționale) în Consiliul de Miniștri.
- Curentul, 25 Aug.: Programul lucrărilor forestiere de toamnă. Avansări în Corpul silvic.
- Frontul, 25 Aug.: Conferința șefilor Inspectoratelor silvice.
- Depozitele C.A.P.S.-ului sunt pline cu lemne.
- Dreptatea, 26 Aug.: Cauzele scumpirei lemnului de foc. Speculanții,

- Porunca Vremii, 26 Aug.: Ion Şingaru: Scandalul firmei jidoveşti: „Lomaş“ la com. Băiţa.
- Viitorul, 26 Aug.: C. Cr.: Apărarea pădurilor — o complexă problemă naţională.
- România, 26 Aug.: Teodor Păcescu: Invierea Monastirilor noastre — înzestrate.
- Consolidarea şi ameliorarea terenurilor degradate (d-1 min. Siseşti pe valea Prahovei).
- Curentul, 27 Aug.: C. Cr.: Realizările serviciului forestier din Ministerul agriculturii, pe valea Prahovei, Muscel şi Dâmboviţa.
- V. C. Filip: Raţionalizarea consumului lemnului de foc.
- Frontul, 28 Aug.: Realizări în domeniul silvic.
- România, 28 Aug.: Toamna, lemne şi... altăceva.
- Ordinea, 27 Aug.: Aprovizionarea Capitalei cu lemne — stocuri, braţe şi preţuri, la depozite.
- Lumea Românească, 28 Aug.: Capitala şi lemnele de foc. — 30.000 vagoane aduse de CAPS şi Institutul naţional al Cooperaţiei.
- Dreptatea, 27 Aug.: Reforma necesară: lemnele de foc şi vina C.A. P.S.-ului şi C. F. R.
- Excelsior, 27 Aug.: Exportul ţărilor europene; Conferinţa internaţională dela Londra.
- Viitorul, 27 Aug.: (Cronica vânător.) Al. Cazaban: Raţa sălbatică.
- Universul, 24 Aug.: A. Corteanu: Iubiţi pădurea (I).
- Universul, 27 Aug.: A. Corteanu: Exploatarea forestiere de Stat (II).
- Viitorul, 29 Aug.: M. P.: Pescuitul şi vânatul, din punct de vedere silvic şi turistic. Politica de valorificarea recoltelor.
- Neamul Românesc, 30 Aug.: (art. de fond). Masivele noastre forestiere.
- România, 31 Aug.: D-1 V. V. Tilea şi preţul lemnului de foc.
- Viitorul, 30 Aug.: I. Ar.: Pentru salvarea masivelor noastre forestiere.
- Curentul, 31 Aug.: Piaţa internaţională a lemnului, tratative pentru reducerea cotelor de export.
- Reglementarea pescuitului în apele de munte: Conservarea şi sporirea bogăţiei de păstrăvi şi lostrită, punerea în valoare a faunei apelor de munte.

Septembrie 1938

- România, 1 Sept.: Petru Manoliu: Impădurirea litoralului dobrogean.
- Argus, 2 Sept.: H. Brauner: Cronica lemnului, Germania marele cumpărător.
- Excelsior, 3 Sept.: Oscilaţiile exportului forestier European.
- Frontul, 3 Sept.: V. Dova: Defrişări de păduri pentru uzul propriu.
- România, 4 Sept.: Organizarea Corpului tehnic al Statului şi particular.

- Universul, 4 Sept.: A. Conteanu (III): Rănille pământului (ciclul silvic). Cor.: Drama Maramureşului: sărăcie şi ce e de făcut?
- Ordinea, 4 Sept.: O pădure din Durostor (păd. Stat. Murfatlar) în flacări. Circulaţia materialului lemnos.
- Curentul, 6 Sept.: Invăţământul silvic mediu.
- Incendiu la fabrica de cherestea „Offa“ Sibiu.
- N. Romănesc, 6 Sept.: C. Cr.: Un grup de săteni din Mehedinţi vizitează terenurile degradate din Prahova, Muscel.
- Argus, 7 Sept.: H. Brauner: Cronica lemnului — preţuri slabe şi importul în Belgia.
- Curentul, 7 Sept.: Sovietele incendiază pădurile dela frontiera Finlandei şi Estoniei.
- Viitorul, 7 Sept.: Petronius: Pustietatea depe litoralul mării.
- Frontul, 8 Sept.: V. Dova: De ce nu avem lemne, adevăratele cauze: exproprieri, exploatări hoţeşti; C.F.R. şi lipsa de credite.
- Viitorul, 8 Sept.: Al. Cazaban' „Descalificat“ (film vânătoresc).
- Fondul de 10 milioane Sinistraţilor (la C.A.P.S.).
- Universul, 8 Sept.: Noua organizare a Inspectoratelor silvice şi cadastrale.
- Lumea Românească, 9 Sept.: Deraierea din staţia Albeşti (Argeş) de pe linia C.A.P.S.
- Importanţa „lemnului topit“ (în Franţa).
- România, 9 Sept.: Vlaicu Bârna: O campanie de împăduriri; planşaţii masive pentru regiunile desfigurate de exploatări.
- Curentul, 10 Sept.: C. Cristea: Pădurile în trecut şi azi (lucrări de regenerare la Oc. Gruiu şi Ţigăneşti).
- Argus, 10 Sept.: Mar.: Situaţia comerţului internaţional de lemnărie în Occident şi Italia.
- Situaţia exportului de produse forestiere: Ungaria şi Egipt.
- Timpul, 10 Sept.: C. Cr.: Un grup de săteni mehedinţeni cercetează lucrările silvice pe terenurile degradate din Muscel, Dâmboviţa ş. a.
- Lemne pentru funcţionari şi pensionari.
- Timpul, 12 Sept.: Ad. g-rală a Asociaţiei Corpului silvic inferior.
- Curentul, 12 Sept.: Isaia Tolan: Problemele Ţării Moşilor la congresul „Astreii“.
- Inzestrarea Mănăstirilor cu păduri; plecarea d-lui M. Drăcea, Secretarul general al Min. Agric., în străinătate.
- Curentul, 14 Sept.: Al. G. Tutoveanu: Cooperativele forestiere au păgubit Statul cu zeci de milioane. Necesitatea modificării relaţiilor între CAPS şi Cooperative.
- Deschiderea Congres. Corpului silvic inferior şi Moşiunea.
- Prezentul, 15 Sept.: I. Vişoianu: Situaţia exploatării pădurilor Statului — Cooperativele forestiere.
- Semnalul, 15 Sept.: Problema lemnelor de foc. Varantarea cherestelei.
- Curentul, 15 Sept.: Vânătoarea regală din judeţul Arad.

- Prezentul, 15 Sept.: I. Sx.: Inaugurarea noului regim al comerțului de lemne în Ungaria.
- O nouă reducere a contingentului pentru export de lemne a țărilor Europene.
- Dreptatea, 17 Sept.: Ion Vișoianu: Rodul unor strădanii (Țăranii se conving de rostul plantațiilor terenurilor degradate din Muscel).
- Argus, 17 Sept.: H. Brauner: Cronică lemnului. „Prime acordate în România, la exportul de cherestea“.
- Argus, 18 Sept.: Păduri de protecție și Lichidarea lucrărilor de reformă agrară și Cadastru.
- Curentul, 20 Sept.: Acțiunea de ameliorare a terenurilor degradate.
- Curentul, 22 Sept.: V. C. Filip: Pustietatea Bugiacului; eșirea din indiviziune în Sudul Basarabiei.
- G. Tutoveanu: Regimul de regenerare al pădurilor și Cooperativele forestiere.
- Legea pădurilor declarate necesare apărării naționale, a fost modificată.
- Curentul, 23 Sept.: Înaintări în Corpul inginerilor silvici.
- Modificarea legii de exploatare a pădurilor cu amenajamente în curs.
- Argus, 24 Sept.: H. Brauner: Cronică lemnului. Importul lemnului românesc în Italia și construcțiile ei.
- Scoaterea pădurilor mici de sub regimul silvic.
- Viitorul, 22 Sept.: Pădurile în spațiul național românesc. (Confer. ing. Cristea la Universitatea din Văleni).
- Curentul, 25 Sept.: Ștef. Demetrescu-Gârbovi: Naționalizarea capitalului și muncii forestiere românești.
- Excelsior, 25 Sept.: Perspectivele exportului forestier. Conferința internațională dela Bruxelles. O nouă legislație forestieră.
- Curentul, 26 Sept.: V. C. Filip: Conjunctura lemnului; piața internațională devine mai activă.
- Curentul, 27 Sept.: I. Th. Cosma: Paza pădurilor și intensificarea exploatărilor în regie.
- Argus, 28 Sept.: H. Brauner: Cronică lemnului Supr. pădurilor și prețul lemnului în Franța; prețurile rusești.
- Neamul Românesc, 29 Sept.: Pentru țăranimea din munții Bucovinei.
- Argus, 29 Sept.: Gh. I. Ionescu: Lemnul în economia națională, față de nevoile de viitor.
- Curentul, 30 Sept. Exportul de lemn jugoslav.

Ziarele în luna Octombrie 1938

- România, 1 Oct., C. Zil.: Evenimentele forestiere internaționale, — a IV-a confer. dela Bruxelles.
- Excelsior, 1 Oct.: Sezonul vânzărilor de toamnă (Cronica lemnului).
- Timpul, 1 Oct.: Esmée Gafencu: S'a deschis vânătoarea!
- Ordinea, 2 Oct., D. N.: Reîmpădurirea terenurilor pleșuvite prin defrișări.
- Aug. Cosg.: Un denunț grav. O pădure din Făgăraș și Soc. „Lomaș”.
- Curentul, 3 Oct.: Procesul Moșnenilor Valea Telejen cu Soc. „Drajna”.
- Frontul, 4 Oct., Cosgarcea Augustin: Scrisoare deschisă d-lui Consilier regal N. Iorga. În țara lui Augustin Bunea. Soc. forestieră „Lomaș” și pădurile.
- Porunca Vremii, 3 Oct., Arhim. Em. D. Antal: Bisericiuța de lemn, lângă Castelul dela Bran.
- Tăierea pădurilor decretate de protecție.
- Depozitarii de lemne mențin prețurile actuale.
- Prezentul, 3 Oct.: Dramatica sinucidere a unui pădurar din Neamț.
- Ministerul Agriculturii a înzestrat cu păduri și terenuri mai multe Mănăstiri.
- Seara, 5 Oct.: O nouă legiferare a pădurilor de protecție — excepții admise, anularea amenajamentelor în vigoare, exploatare maximă.
- România, 5 Oct., Vlaicu Bârna: Exploatare și plantații — bunurile forestiere și pomii roditori din regiunile de munte.
- Argus, 5 Oct.: Cronica lemnului, — în Anglia, placaj, doage de stejar, fagul, etc.
- Neamul Românesc, 5 Oct.: Vânătoarea în România. Trierea arendașilor cu drept de vânătoare.
- Curentul, 6 Oct.: Rezultatele anchetei dela Drajna de sus.
- Modificarea legii pădurilor de protecție.
- 7 Oct.: Conferința dela Min. Agric. și Domenii.
- Neamul Românesc, 9 Oct., C. Cr.: Protecția pădurilor (art. fond).
- Reacțiunea, Oct., Cezar Cristea: Problema creditului agricol și a creditului forestier.
- Argus, 9 Oct., A. Tălășescu: Cronica agricolă. Cum trebuiesc făcute plantațiunile de toamnă.
- Jugoslavia a interzis exportul de stejar.
- România, 10 Oct.: Procesul Moșnenilor Prahoveni cu „Drajna”.
- C. Cr.: Italia a creat o Academie forestieră la Florența.
- Lumea Românească, 10 Oct., Cezar Cristea: Cum se culeg semințele forestiere.
- Curentul, 11 Oct.: Drepturile Moșnenilor de pe valea Teleajenului.
- Curentul și România, 14 Oct.: Procesul „Drajnei” cu obștea Pânțești — latura penală a afacerii.

- Neamul Românesc, 13 Oct.: Vandalii codrilor românești dela Soc. „Lomaș”.
- Viitorul, 16 Oct.: Păduri sacre în regiunea frontului.
- Frontul, 18 Oct.: Pădurile noastre: procesul moștenitorilor Tolstoi; devastarea pădurilor în Ardeal (Făgăraș și Ciuc).
- Argus, 15 Oct., H. Brauner: Cronica lemnului — în Bulgaria.
- Curentul, 18 Oct., Cezar Cristea: Mausolee verzi în regiunea frontului — acțiunea Ministerului.
- Neamul Românesc, 19 Oct.: O întâmpinare a Soc. „Lomaș” — răspuns Com. Vad și Comitetului pădurei Dumbrava.
- Porunca Vremii, 19 Oct., I. Dragomirescu: Pirații pădurilor românești — Grödel jefuește Maramureșul.
- Curentul, 20 Oct.: Moștenitorii de pe valea Teleajenului reclamă parchetului Soc. „Drajna” și Caps-ul.
- Porunca Vremii, 22 Oct.: Munții Buzăului în flăcări — ard 600 po-goane pădure a moșnenilor.
- România, 23 Oct.: Foc în pădurea Statului Căldărușani (Prahova) și la moșnenii din Chiojd (Buzău).
- România, 23 Oct., (art. fond), Cezar Petrescu: Dela iarbă la petrolul și combustibilii Carpaților.
- 24 Oct.: Afacerea „Drajna” la Justiție.
- Curentul, 24 Oct.: Conferința șefilor de inspectorate silvice.
- România, 24 Oct.: Rezultatul examenului de subinspectorii silvici.
- Excelsior, 23 Oct.: Situația industriei de tâmplărie — binale, mobile.
- Frontul, 24 Oct.: Se vor deschide spre exploatare noi masive de păduri; Convenția Caps cu C.F.R.
- Curentul, 24 Oct., Theo Maiorescu: Pe marginea noii legi a arendării terenurilor de vânătoare; temeri justificate.
- România, 25 Oct.: Exportul lemnului în Europa.
- Argus, 26 Oct., H. Brauner (Cronica lemnului): Exportul din Rusia; prețul lemnului din Anglia, Belgia, Olanda, Franța și Rusia.
- Plata primelor la exporturi de lemnărie.
- Curentul, 26 Oct.: Costul lemnului de foc tăiate și aduse la domiciliu — Caps și alte depozite.
- Ministerul de agricultură nu mai acordă lemne gratuit.
- Viața Bărăganului, 25 Oct., C. Cr.: Bourul (Zimbrul).
- Silviu: Sfințirea bisericii la Școala forestieră dela Gurghiu.
- România, 27 Oct.: In ce constă falsurile Soc. „Drajna”.
- Modificarea legii pentru protecția nukului.
- Neamul Românesc, 28 Oct.: Sătenii din Com. Vad (Făgăraș), răspund Soc. „Lomaș”, cerând anchetă.
- Curentul, 28 Oct., Ioachim Botez: Epurașii și păsările (vânat interzis).
- Excelsior, 29 Oct., (Cronica lemnului): Situația exportului forestier.
- Plata primelor la exportul de lemnărie.
- Curentul, 30 Oct., Dragoș Vrânceanu: „O pădure a Vitejilor”.
- Ing. Cezar Gr. Cristea

● **Problema perdelelor de protecție în Statele-Unite americane.**

Marile greșeli săvârșite de Americani prin tăerile devastatoare de păduri din deceniile trecute se răsbună astăzi în mod crunt: distrugerea solului, innăsprirea climei, distrugerea echilibrului hidrografic, etc. Pentru a se mai repara, ce va mai fi cu puțință, s'a pornit de câțiva ani o viguroasă acțiune de redresare, care cere tezaurului public și economiei naționale imense sacrificii. Intre măsurile acestea din urmă, ocupă un loc de frunte instalarea de perdele de protecție arborescente în regiunile secetoase de prerie¹⁾. Primele planuri concepute într'o măsură grandioasă, au întâlnit o serioasă rezistență atât din partea factorilor politici cât și din aceea a fermierilor. Nouile plănuiri întocmite de Forest Service cu ținerea în seamă mai deaproape a realităților, au reușit să capteze interesul și bunăvoința fermierilor pentru opera respectivă. În scurt timp, s'a ajuns a se instala peste 26.000 mile de perdele. Colaborarea privată numără aproape 6.000 de fermieri, pe lângă alți mulți în perspectivă.

La noi, încă nu s'a aflat calea de interesare a proprietarilor particulari pentru problema respectivă, care este de actualitate și pentru ținuturile românești. Sugestiuni în această privință se găsesc în lucrarea: Ilie C. Demetrescu: *Nouile păduri și legile noastre silvice*. (Revista Pădurilor 1936, pag. 690 ff.).

(În parte, după Z. f. Wfw., VI, 62).

● **Consumul lemnului de celuloză în creștere.**

Se știe că multele întrebuintări pe care le află celuloza de lemn în fabricațiunile mătasei artificiale, hârtiei, etc., fac ca cererea de lemn de celuloză să fie într'o continuă creștere.

Un exemplu de cât înseamnă creșterea consumului respectiv, ni-l dau statisticele poloneze. Astfel consumul intern de lemn de celuloză (pentru fabricația celulozel, hârtiei și cartoanelor) se urcă în 1933 la cca. 570.000 m. st.; în 1937 crește la cca. 930.000 m. st. pentruca în 1938 să depășească 1.000.000 m. st. În cifrele de mai sus nu sunt cuprinse unele industrii mai mici. Deci, în răstimp de 5 ani, consumul respectiv s'a dublat aproape.

(În parte, după Z. f. Wfw., VI, 132).

1) A se vedea recenzia D-lui Dr. D. A. Sburian asupra lucrării: *Possibilities of Shelterbelt planting in the Plains Region*. (Rev. Păd. 1936, pag. 343).

● Germania câștigă păduri.

Anul 1938 reprezintă pentru Germania, și din punct de vedere forestier, un mare câștig. În afara Austriei, a cărei bogăție forestieră este în deobște cunoscută, i se adaugă, în ultimele luni, Ținuturile Sudete, cu cel mai ridicat procent de împădurire, poate din întreaga Germanie. Unele circumscripții ale acelor ținuturi au procente de împădurire cuprinse între 75—82%, adică cam cum ar fi unele județe ale Bucovinei noastre. Marile păduri: Bômerwald și Bayerischer Wald, situate de o parte și de alta a catenei muntoase a Cadrilaterului Boem, constituie astăzi cel mai întins complex forestier din Europa Centrală. În total, Germania câștigă cu Ținuturile Sudete cca. 900.000 ha, cu o creștere anuală de peste 3.100.000 m³ lemn, în cea mai mare parte de rășinoase.

Economia forestieră respectivă este bine organizată, cu o foarte înaintată industrie a lemnului și având în urma sa o frumoasă tradițiune.

(După Z. f. Wfw., VI, 131).

● Ungaria câștigă deasemenea păduri.

Prin retrocedarea teritoriilor cehoslovaco-ucrainene, în urma arbirajului dela Viena, de pe toamnă, domeniul forestier al Ungariei a crescut cu 205.730 ha, ca valoare absolută sau cu 17%, ca valoare relativă. Condițiunile forestiere ungare apar ameliorate, sub acest raport, dacă ținem seama, că în același timp creșterea teritorială generală și a populațiunii este numai de 13%.

Teritoriile câștigate nu sunt totuși dintre cele îndestulător de împădurite și mai ales nu dintre cele cu păduri prețioase. Astfel, procentul lor de împădurire este numai de 16%. Apoi, sub raportul sortimentelor de lemnărie, ele sunt într'adevăr excedentare cu cca. 3500 vag. lemne de foc, însă deficitare cu cca. 12.600 vag. lemn de lucru și construcție, din care cea mai mare parte (11.600 vag.) revine lemnului de rășinoase.

Așa dar, situația forestieră a Ungariei se ameliorează ca cifră relativă, se îngreunează, însă, ca cifră absolută.

(După Z. f. Wfw., VI, 186/7).

● Și Anglia împădurește.

Problema creierii de păduri în metropolă, ca acțiune de Stat, s'a pus pentru prima oară imediat după încheierea Războiului celui mare. În acest scop, s'a creiat o Forestry Commission, s'a întocmit și adaptat un plan de lucru pentru 80 de ani (detalii în lucrarea: Ilie C. Demetrescu: „Politica forestieră postbelică...“ București 1934, pag. 14—19). După darea de seamă prezentată Parlamentului în Iulie 1938 de Comisiune, rezultă că în acești primi 20 ani de activitate, s'a ajuns a se dobândi 1.000.000 acre teren, din care a fost împădurită până acum întin-

derea de 377.000 acre. Anual au fost plantați cam 50 milioane de pueți, în pepiniere aflându-se cca. 250 milioane de pueți. Acțiunea respectivă dă de lucru la cca. 5000 de persoane. Din 1924 au fost colonizați 1300 lucrători forestieri. Cheltuielile anuale ordinare sunt fixate pentru perioada 1936—1940 la 500.000 £ cu un supliment de 300.000 £ anual pentru anii 1936/38.

Hotărîrea cu care se plănuiesc și se duc la bun sfârșit lucrurile în Anglia ne-ar putea sluji și nouă drept pildă bună.

(In parte, după Z. f. Wfw., VI, 112).

● Și Irlanda se mișcă.

„Statul liber irlandez” dispune, cași Anglia vecină, de foarte puține păduri. Din aceleași motive cași aceasta din urmă, s'a pornit în ultimul timp o acțiune de împădurire foarte serioasă. Ideia este purtată de asociația forestieră „Irish Forestry Society”, care și-a fixat drept motto: „No forests, no nationhood” (Unde nu-s păduri, dispăre și patria). Scopul precis urmărit de Asociație este:

1. Ridicarea procentului de împădurire dela cca 1,5% cât este astăzi, la 18%;

2. Promovarea economiei și științei silvice, cași a oricăror acțiuni în legătură cu pădurea.

(In parte, după Z. f. Wfw., VI, 113).

● Îndrumarea economiei lemnului în Franța.

Economia lemnului este altceva decât economia forestieră, lucru puțin luat în seamă la noi. În câmpul de privire al primei cade, în primul rând, transportul, industria, piața și în general comerțul lemnului.

Pentru îndrumarea acesteia, Franța a organizat din 1936 un Subsecretariat al lemnului, condus de D-1 André Liautey. Bunele oficii îndeplinite de această nouă instituție în materie de consolidare a pieței, organizare a regimului vamal referitor la lemn și a exportului de lemn de mină către Anglia și Belgia etc., îndreptățesc cu prisosință existența sa. Frumoase merite și-a câștigat și în legătură cu propaganda în favoarea întrebuiințării lemnului. (ex. Expoziția internațională dela Paris) (In parte, după Z. f. Wfw., VI/111).

● Schimbări în Administrația forestieră a Franței.

Ministerul Agriculturii din Franța este compus din: 1) Direcția generală a Apelor și Pădurilor; 2) Direcțiunea Agriculturii și 3) Direcțiunea Personalului și administrativă. Prin felul cum e formulată titulatura acestor despărțăminte, s'ar părea că Administrația Pădurilor de Stat este pusă la un rang superior Agriculturii, deși — în fond — lucrurile nu s'ar deosebi decât formal. Totuși, Francezii nu cedează ușor la încălcări chiar al unor drepturi de acest gen.

Spre sfârșitul verii 1938, D-1 Chaplain, Directorul general al Ape-
lor și Pădurilor a fost scos la pensie. În locul L-sale, a fost numit
D-1 Inspector general Colomb, cu titlul simplu de Director. Acest lucru
a provocat o adevărată furtună în cercurile forestiere, care văd în-
tr'însul o încercare de-a se micșora poziția economiei forestiere.

(După Z. f. Wfw. VI, 176).

● Congres internațional de Aquicultură și Pescărie în Belgia.

Va avea loc la Liège între 22—24 Iunie 1939, sub înaltul patronaj
al M. S. Regelui Leopold III. Organizarea sa a preluat-o Societatea cen-
trală a Pescuitului fluvial.

Pot lua parte la Congres: persoanele, societățile și instituțiile pu-
bliche sau private, a căror activitate are legătură sau interes cu tot ce
privește domeniul apelor dulci.

Cotizația de participare a fost fixată la 100 frs. belgieni, care
urmează a fi vărsată la Secretarul-casier D-1 Emile Metzdorf, 12, ave-
nue Kersbeek, à Forest (Compte chèque postaux: No. 850.70).

Limbile oficiale: franceza, olandeza, germana, engleza și italiana.

Raportorii vor înainta, până la 1 Martie 1939, un rezumat de cca
15 rânduri al rapoartelor lor. Acestea se vor publica ulterior în volum.

Programul de lucru este împărțit între cele 5 secțiuni ale Congre-
sului și anume:

S. I. Studiul științific al diverselor medii: Fauna, Flora, Limnologia,
limnobiologia, limnochimia. Laboratoare, Pregătirea personalului.

S. II. Amenajarea modernă a diverselor medii piscicole:

1. Eleștae: Construirea, punerea în valoare, golirea. Legislație.

2. Ape libere: Depopulare; Repopulare. Cercetări sitometrice. Re-
produceri: baraje, scări și treceri de pești.

S. III. Piscicultură industrială: Creșterea păstrăvului, crapului și
altor cyprinide, țiparului, raculul. Fecundarea artificială. Genetică. Creș-
tere. Hrănire. Dușr'anii și bolile peștilor. Terapeutică. Debușee. Le-
gislație.

S. IV. Pescuitul fluvial. Reglementarea generală și locală. Momeli
reprobabile. Instrumente și materiale permise spre a se păstra echi-
librul piscicol. Statistici. Societăți de pescuit. Acțiunea socială și econo-
mică a pescuitului cu undița.

S. V. Piscicultura de ornament și antimalarică.

(După R. des E. et F. 1938/1042/3).

Ilie C. Demetrescu

R E C E N Z I I

C Ă R Ţ I

Ing. I. ANDRIESCU-CALE: *Actualitatea problemei irigațiilor în România*. Iași, Tipogr. Al. A. Țerek, 1936, 112 pagini și 2 hărți; 50 lei.

Autorul broșurii este unul dintre inginerii români care, în afară de realizări de natură tehnică, înțelege să aibă și alte preocupări, împărțind în același timp, la cât mai mulți, pe calea scrisului, rezultatele investigațiilor și studiilor sale. Silvicultorilor nu le este necunoscut. Ar mai fi oare nevoie să reamintim că l-am avut adesea alături la discutarea diferitelor probleme în care pădurea își avea cuvântul ei?

Cartea menționată este de fapt un raport prezentat de d-sa la congresul AGIR-ului, care a avut loc în anul 1930 la Craiova.

Pornind dela constatarea că suprafața terenurilor cultivabile nu mai poate fi mărită, că populația țării crește și ca atare necesită pentru întreținerea ei cantități din ce în ce mai mari de cereale, și că pe deasupra trebuie să mai și exportăm, se ajunge la concluzia că trebuie să producem mai mult pe unitatea de suprafață.

Fertilitatea terenurilor și deci producția este însă condiționată de existența la timp a apei. La noi această apă este în funcție de precipitații. Deși regimul acestora este în general favorabil agriculturii, se

întâmplă totuși ca de multe ori să avem perioade de secetă tocmai când vegetația are nevoie de apă.

Problema care se pune în această situație este: să se asigure culturilor agricole, apa la timp. Irigația apare deci ca salvatoare.

După o scurtă introducere în legătură cu suprafețele irigate în alte continente și țări și cu efectele irigației, privite din diferite fețe ale ei, d-l Cale arată cari sunt condițiunile prielnice irigației și cantitatea de apă necesară în împrejurări diferite pentru această operație.

Trecând apoi la examinarea problemei pentru țara noastră, arată că principial întreg șesul dintre văile noastre se poate iriga. Din nefericire însă tocmai în perioadele de secetă, când se cere a se iriga, râurile noastre au debite mici, unele din ele secând chiar de tot. Singure, Dunărea, Mureșul, Oltul, Jiul, Ialomița, Siretul și Prutul au, vara, cantități mai însemnate de apă.

După socotelile făcute de inginerul Al. Davidescu, cu apă din Dunăre, s'ar putea iriga pe Bărăgan o suprafață de 413.000 ha, ridicându-se cu pompele din 5 puncte și anume: Târiceni pe vale Moștiștei (126.600 ha), Vlad Țepeș (93.400 ha), Germăneasa pe valea Călmățuiului (176.300 ha), Mircea Vodă, lângă Călărași

(16.640 ha). Cu apa râurilor Argeș, Dâmbovița, Ialomița, Buzău, Trotuș și Siret s'ar putea uda 1.320.000 ha.

Dacă prin irigație repartitia culturilor ar fi: 50% cereale păioase, 25% porumb, 15% plante de nutreț, 10% culturi speciale (colza, in, cânepă, tutun), atunci, pentru irigarea unui ha, în perioada 1 Aprilie — 1 Octombrie, ar fi nevoie de 3731 m³ apă. Aceasta trebuie dată lunar în felul următor: 0,34 litri pe secundă în Aprilie, 0,45 litri pe secundă în Mai, 0,27 litri pe secundă în Iunie, 0,26 litri pe secundă în Iulie, 0,16 litri pe secundă în August, 0,16 litri pe secundă în Septembrie.

Costul total al lucrărilor preconizate de Davidescu s'ar urca la cifra de 280 milioane lei aur, revenind la 212 lei aur pe ha, în cazul când s'ar iriga numai 1.300.000 ha. În ce privește cheltuielile de exploatare, ele s'ar ridica la 10 lei aur pe ha, iar apa ar costa 10—15 lei de ha. În ce privește rentabilitatea operațiunii, ea este socotită realizabilă.

Autorul cărții semnalează apoi obiectiunile ce s'au adus proiectului lui Davidescu de către: Saligny, Luigi Villoresi (italian) și Wilcocks (englez), precum și proiectul întocmit de inginerul V. Roșu pentru irigarea domeniului Coroanei „Gherghița”.

În concluzie, d-l Cale ține însă să precizeze că studiile făcute până acum la noi nu mai corespund condițiilor sociale și economice de azi. Înainte de războiu aveam o proprietate mare, pe când azi cea mică și mijlocie sunt dominante. Trebuie deci să ținem seama de această modificare structurală. De aceea azi problema nu se mai poate pune deodată în mare, ci se cere realizată

progresiv, procedându-se a se iriga suprafețe mici.

La sfârșitul acestei broșuri, d-l Andriescu-Cale are un adaus de 21 pagini, care privește „Combaterea sectei în Basarabia prin irigațiuni”. Este schițarea unor studii întreprinse de d-sa, la inițiativa Ministerului de Lucrări Publice și Comunicații, pentru a se putea ajunge la ameliorarea regimului secetos din această provincie, prin irigațiuni.

Autorul și-a limitat studiile numai la cele 4 județe din Sud: Cahul, Ismail, Cetatea-Albă și Tighina.

Râurile care străbat această regiune, în timpul verii sunt în general seci. Când cad însă ploile torențiale, atunci se umflă și prăpădesc în jur.

În multe puncte, de-alungul acestor văi se mai văd și azi locurile unde au existat diguri de pământ care formau iazuri, a căror apă pune în mișcare morile nelipsite pe vremuri din cuprinsul fiecărui sat. Puține din ele mai există azi, vetrele lor fiind colmatate de viiturile turburi ale râurilor și transformate în mlaștini sau în cel mai bun caz în imașuri și fânețe. Cea mai mare parte din iazurile existente se găsesc la origina râurilor, unde puhoaietele nu le-au putut încă potmoli.

Autorul crede că reconstruirea acestor iazuri constituie o problemă, a cărei deslegare ar aduce o îmbunătățire simțitoare economiei agricole din regiune. Apa ce s'ar strânge, pe lângă sporirea bogăției de pește, ar da o bază puternică creșterii vitelor, prin irigarea pășunilor și terenurilor cu plante de nutreț. S'ar putea cultiva apoi plante rădăcinoase, zarzavaturi, textile și medicinale.

Ceva mai mult, prin refacerea acestor iazuri, inundațiile vor fi mult domolite, întrucât puhoaietele ar fi reținute de digurile iazurilor.

În capitolul pe care-l menționăm, autorul se ocupă numai de reconstruirea iazurilor din bazinele râurilor Botna, Cogălnicul și Ialpușul, indicând locurile unde să se plaseze, mărimea pe care s'o aibă, cantitatea de apă ce vor reține și suprafețele ce se vor putea iriga.

Pe Botna sunt prevăzute 2 baraje la Ulmu și la Căinari. Ele vor putea reține o cantitate de apă utilizabilă de 35 milioane m³, capabilă să irige 7.043 ha.

Pe Cogălnic sunt indicate 3 baraje pe cursul principal (la Ciuciuleni, Lohănești și Gura Galbenă), două pe afluentul său Ceaga (la Baimaclia și Gura Văii) și unul pe afluentul acesteia, Saca (la Cioara-Mârza). Toate 5 vor da un disponibil de apă de 64 milioane m³, îndestulătoare să se ude 13.000 ha.

Pe Ialpuș s'au plănuț numai 2 baraje, unul la Javgur și altul lângă Comrat și 4 baraje mai mici pe afluenții lui: pe Ialpușel (la Baragan), pe Lunguța (lângă Bașcalia), pe Salcia (lângă Taracila) și pe Trifești (lângă Dermengi). Toate cu o capacitate de apă disponibilă de 50 milioane m³, suficientă pentru a uda 10.000 ha.

Lucrările prevăzute, vor costa în total 395 milioane lei.

Pentru încheere, ținem să adăugăm că în argumentarea sa, autorul s'a folosit de bogate și interesante date, luate din literatura română și străină, parte din ea fiind dată și la sfârșitul cărții.

Să nădăjduim că lucrarea d-lui Cale, (adăogată la cele ce o preced) destinată să facă să atragă atenția

celor ce pot hotărî la noi, asupra acestei problemei, — își va atinge scopul și că prin urmare vom putea lua cunoștință de inițierea a cât mai multe lucrări de irigație în cuprinsul țării.

Ing. At. M. Haralamb

I. ENĂCHESCU-MUSCEL: *Măsuri preventive pentru conservarea pieilor de vânat.* București, Inst. de arte grafice „Eminescu”, 17 pagini, 6 figuri și 2 planșe în culori, 50 lei.

Autorul are la București un „institut dermoplastic zoologic”. În decursul activităților sale în acest domeniu a constatat că, mare parte din trofeele de vânătoare ce se aduc de către vânători, în vederea preparării lor pentru păstrat, sunt alterate uneori în așa fel încât folosindu-se chiar cele mai energice procedee chimice, tot nu se poate opri căderea părului sau a penelor. În plus, de multe ori se aduc piesele incomplete: fără craniu, fără anumite oase dela picioare și aripi.

Pentru a veni în ajutorul vânătorilor mai puțin pricepuți în prezentarea trofeelor vânătoarești, autorul a găsit de cuvîntă să tipărească această broșură, în care se arată măsurile ce trebuie să se ia, în primele momente, pentru ca să se păstreze cadavru animalului sau păsării, sau numai părți din ele, până în momentul când se predau preparatorului specialist. Aceste măsuri se iau în vederea împiedicării putrefacției, care atacând pielea, provoacă caderea penelor și a părului și distrugând chiar anumite părți din corp, necesare naturalizării.

În primul rând se ocupă de cazul

când se intenționează a se preda cadavrul complet al vânatului. În acest caz se presupune că distanța și temperatura sunt de așa natură încât cadavrul poate ajunge repede la preparator.

În al doilea rând se arată ce trebuie făcut în cazul când distanța și temperatura nu permit transportarea cadavrului complet. În acest caz trebuie să fie jupuit, predându-se numai pielea. Autorul specifică că în acest caz prin cuvântul „piele” se înțelege învelișul extern al ani-

malului sau pasării având: părul, pielea, penele, ghiarele, ciocul, craniul, scheletele membrilor anterioare și posterioare. Autorul indică operațiunile ce trebuiesc făcute pentru a obține o piele crudă, bună.

Pentru vânătorii începători, nu încape nici o îndoială că indicațiunile date de d-l Enăchescu sunt din cele mai folositoare în vederea obținerii trofeului în cele mai bune condițiuni. Deaceea, nu trebuie să le lipsească.

T. H. Crivăț

LUCRĂRI NOUI APĂRUTE

1) Ing. N. GHELMEZIU :

Untersuchungen über die Schlagfestigkeit von Bauhölzern.
(Încercări asupra rezistenței la șoc a lemnului de construcție).

Apărută în „Holz als Roh- und Werkstoff Berlin, Anul I, 1938, Heft 15.

2) Ing. ILIE C. DEMETRESCU:

Evoluția Administrației noastre forestiere de Stat 1918—1938
1939, București, Tip. „Bucovina”, 82 pagini, 70 lei.

REVISTE

BULLETIN DE LA SOC. CENTRALE FORESTIÈRE DE BELGIQUE.

Nr. 11—12/1938.

A. Lamy:

Contributions à l'histoire du „Bois du Pays“, forêt usagère de l'ancienne seigneurie de Durbuy (suite et fin).

Contribuțiuni la istoricul pădurii „Bois du Pays“, pădurea folosită de vechea Senio-rie din Durbuy (urmare și sfârșit) (15 pag.).

Boudru:

Excursion annuelle de 1937. La forêt d'Anlier (21 pag.).

Excursiunea anuală din 1937. Pădurea Anlier.

A. H.:

Hormones et sylviculture.

Hormonii și silvicultura (3 pag.).

Ab. B.:

Les prix du bois (6 pag.).

Prețurile lemnului.

În toamna anului 1938.

Nr. 1/1939.

Ab. B.:

Excursion à Pulle et à Vorselaar.

Excursie la Pulle și la Vorselaar.

G. Delevoy:

Graines et races d'essences forestières.

Semințe și rase de esențe forestiere (21 pag.).

Dare de seamă asupra reuniunii dela Berlin, din Octombrie 1937, din Cadrul Uniunii Internaționale a institutelor de cercetări forestiere.

Ab. B.:

Marché du bois (3 pag.).

Târgul lemnului.

At. Har.

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRALBLATT.

Caietul 19, 1 Octombrie 1938.

Dr. habil. E. Rohmeder:

Der Einfluss der Mondphasen auf die Keimung und erste Jugendentwicklung der Fichte.

Influența fazelor lunii asupra germinării și dezvoltării în prima tinerețe a moii-iftului. (Articolul în continuare).

Hans Ostwald:

Gedanken über die Bestimmung des wirtschaftlichen Wertes von Rentenvermögen und die sich daraus ergebenden steuerlichen Folgerungen.

Reflecții asupra determinării valorii economice a bunurilor ce aduc o rentă (în care predomină factorul naturii) și consecințele fiscale ce decurg din aceasta.

După Ostwald bunurile economice se împart în două grupe. Prima grupă cuprinde bunurile la a că-

ror naștere cea mai mare contribuție o are natura. În această grupă intră: pădurile, turbăriile, carierele de piatră, nisip, etc. Aceste bunuri se numesc bunuri cari aduc o rentă. A doua grupă de bunuri însumează pe acelea la a căror producere intervin munca și capitalul. Aceste bunuri sunt denumite, bunuri ce dau dobândă.

Stabilirea valorii economice la prima categorie de bunuri este mai grea decât la a doua. Pe când la a doua categorie, stabilirea valorii se face după cantitatea de muncă și capital ce aceste bunuri au necesitat la producerea lor, la a doua categorie trebuie să se stabilească valoarea după venitul ce aceste bunuri ne dau.

Autorul caută să dea o metodă pentru calcularea valorii bunurilor care dau rentă, considerând aceste bunuri că ar aduce o dobândă în tocmai ca bunurile de categoria a doua.

Câteva exemple simple ne arată cum urmează să procedăm în diferite cazuri.

Helimuth Gäbler:

Massenaufstreten von Larven der Schwebfliegenart Syrphus torvus O. S. (topiarius Mg).

Apariția în masă a larvei de *Syrphus torvus*.

Acest an a apărut în Saxonia în mod neobișnuit de mare, *Syrphus torvus*. Este o apariție îmbucurătoare fiindcă această insectă se hrănește cu diferite specii de păduchi de frunze care sunt vătămători.

Caietul 20, 15 Octombrie 1938.

Dr. Hans Werner Nolte:

Über einige Nematusefeinde und ihre Bedeutung.

Asupra câtorva dușmani ai

lui *Nematus* și importanța lor.

În pădurile de molift din Saxonia s'a observat în vara 1938 apariția mai multor specii de viespi. Între acestea s'au găsit *Anatis ocellata* și *Aphidecta oblitterata* pe care autorul le dă ca dușmani ai lui *Nematus*, ele hrănindu-se cu larvele acestuia.

Dr. habil. E. Rohmeder:

Der Einfluss der Mondphasen auf die Keimung und erste Jugendentwicklung der Fichte.

Influența fazelor lunii asupra germinării și dezvoltării în prima tinerețe a moliftului.

Plecând dela credința înrădăcinată în popor și chiar în cercurile silvicultorilor, că fazele lunii au influență asupra germinării, autorul a făcut câțiva ani de-a rândul cercetări în pepinieră și în laborator asupra moliftului.

Rezultatele spun că, fazele lunii nu au nici o influență asupra germinării și a dezvoltării în prima tinerețe.

Dr. phil. Edgar Krausen:

Studien über die Forstorganisation und die Ausburg der Forstgerichtsbarkeit beim Salzmeieramt Traunstein.

Studii asupra organizației forestiere și exercitarea jurisdicției forestiere în oficiul salinifer Traunstein. (Articolul în continuare).

Caietul 21, 1 Noembrie 1938.

Yellow Hwang, China:

Freilandversuche über Stickstoffumsetzungen und Aziditätsänderungen in verwesender Waldstreu.

Cercetări în câmp deschis.

asupra schimburilor de azot și a modificării acidității la pătura moartă în putrezire.

În urma cercetărilor făcute asupra putrezirii păturei moarte, autorul ajunge la următoarele concluzii:

Vântul joacă un rol mare în putrezire.

Litiera de foioase amestecată cu cea de rășinoase activează descompunerea celei din urmă.

Cele mai multe resturi rezultate din putrezire au o mai mare cantitate de azot decât materiile inițiale.

Dr. J. Jaescke:

Zur Waldgeschichte des Knüllgebirgs.

Relativ la istoricul pădurilor din muntele Knüll.

Pe baza analizelor de polen autorul stabilește că în trecut după o perioadă de predominare a aninului urmează o răspândire mai mare a pădurii de stejar amestecată cu fag și foarte rar pin. Mai târziu omul a eliminat stejarul și fagul, înlocuindu-i cu pin.

Edgar Krausen:

Studien über die Forstorganisation und die Ausübung des Forstgerichtsbarkeit beim Salzmaieramt Traunstein.

Studii asupra organizației forestiere și exercitarea jurisdicției forestiere în oficiul salinifer Traunstein. (Articolul în continuare).

Caietul 22, 15 Noembrie 1938.

K. L. Escherich:

Die Braunfleckigkeit der Laubhölzer und ihre Erreger.

Petele mădulare ale foioaselor și cauzele lor.

Petele mădulare ce se întâlnesc la unele foioase, mesteacăn, anin negru, sălcii, plopi, sorbi și pruni se știe de mult că sunt produse de insecte dar nu se cunoșteau aceste insecte în stare de imago. În ultimii ani s'a ajuns a se cunoaște aceste insecte care fac parte din familia Agromycidelor. S'au descris mai multe specii dintre care: *Dendromyza carbonaria* Zett., — *campii* Hend., — *barnesi* Hend., și — *betulae* Kang.

W. v. Wettstein.

Lichtbedürfnis und Dürrewiderstandsfähigkeit der Kiefer.

Nevoia de lumină și rezistența la uscăciune a pinului.

Pornind dela observația că pinul din părțile sudvestice ale Germaniei suportă mai puțină umbră decât din părțile mai nordice, autorul a făcut timp de 4 ani cercetări în pepinieră asupra unor semănături în semințe provenite din aceste regiuni. Rezultatele confirmă observația, dar trebuie să se țină seamă și de rezistența la uscăciune a diferitelor proveniențe.

Dr. phil. Edgar Krausen:

Studien über die Forstorganisation und die Ausübung der Forstgerichtsbarkeit beim Salzmaieramt Traunstein.

Studii asupra organizației forestiere și exercitarea jurisdicției forestiere în oficiul salinifer Traunstein. (Articolul în continuare).

Ant. V. Răd.

HOLZ ALS ROH-UND WERK-STOFF.

Anul I (1938) Nr. 9.

A. Frey-Wyssling:

Über die Entstehung von Harz-taschen.

Asupra formării pungilor de rășină.

Pungile de rășină apar în urma unei crăpături interne. Țesutul de rană nu apare decât după contactul cu rășina, fapt care dovedește acțiunea vindecătoare a rășinii. Experi-ențe făcute de autor pe cartof con-firmă acest lucru.

Eugen Michel:

Akustische Eigenschaften von Holz und holzhaltigen Bauplatten.

Insușirile acustice ale lem-nului și ale plăcilor de cons-trucție făcute din material lemnos.

Se discută principalele însușiri a-custice ale lemnului și se dau exem-ple din practică, atât cu lemn ma-siv, cât și cu plăci făcute din lemn după diferite procedee.

A. Thum și H. R. Jacobi:

Die Biegefestigkeit von stahlbe-wehrtem Panzerholz.

Rezistența la încovoere a lemnului armat cu oțel.

Se prezintă rezultatele încercări-lor cu placaj armat cu tablă zincată de oțel. Rezistența la încovoere ca și modulul de elasticitate scad, cu cât plăcile de metal sunt mai groa-se. La încercări repetate de încovoere se rupe întâi foaia de metal și apoi aceea de lemn. Invers se produce la încercarea statică de încovoere.

F. Kollmann și G. Just:

Chemische Untersuchungen an Holzwolleplatten.

Încercări chimice la plăci de construcție din lână de lemn.

Normele germane prevăd pentru plăcile de construcție din lemn să nu conțină substanțe chimice vătă-mătoare pentru celelalte materiale de construcție, în special betonul și fierul. Autorii dau o metodă pentru determinarea alcalilor și sulfaților din aceste plăci.

H. Lüers:

Das Holzverzuckerungsverfahren mit Fluorwasserstoff von Hoch und Bohunek.

Procedeul de zaharificare a lemnului cu acid florhidric a lui Hoch și Bohunek.

Se arată procedeele anterioare de zaharificare a lemnului cu acid florhidric și-apoi se descrie procedeul lui Hoch și Bohunek, care constă în acționarea acidului florhidric asupra lemnului, sub presiune joasă. Prin aceasta se poate recupera acidul. Procedeul este patentat și în Ro-mânia cu Nr. 25.364.

E. Thiele:

Neuzeitliche Holzbearbeitungs-maschinen.

Mașini noi de prelucrarea lemnului.

Se prezintă noile mașini de prelu-crat lemnul — gateră, fierăstrae cir-culară și cu panglică, mașini de rin-deuit, de frezat, de copiat, etc. — insistându-se asupra condițiilor tehnice și economice de funcționare

Mici comunicări:

- Producția mondială de mătase și lână vegetală.
- Vopsea apărătoare pentru lemnul de construcție.
- Acoperirea nevoilor de lemn de construcție.
- Prețul pieții mondiale pentru lemn.
- Congresul de vară (1938) al asociației inginerilor și chimiștilor din industria celulozei.
- Mutarea C.I.B.-ului la Bruxelles.
- Norme noi.
- Rezultatele numărătorii castanilor porcești în 1937.
- Cele mai mari butoaie ale Europei.
- Rumegușul de lemn ca mijloc de luptă contra focului.

Revista patentelor (anunțate și aprobate).

Referate asupra literaturii:

Sunt cuprinse 113 referate pentru articolele și cărțile noi apărute în tehnologia lemnului.

Recenzii:

W. Wegelt: Handbuch der deutschen Holzwirtschaft.

K. Ebes: Untersuchung über die Thyllenbildung in gefällttem Rotbuchenholz.

H. Gläser și E. Stentzel: Die Pflege der Waldsäge.

A. Schoch: Die physikalischen und technischen Grundlagen der Schalldämmung im Bauwesen.

H. Kurz și F. Schuster: Koks. Ein Problem der Brennstoffveredelung.

K. A. G. Knight: Kiln-Seasoning treatments of teak and their effects on its wearing qualities as flooring.

B. Kleinschmidt: Das Schleifen und Polieren in der Holzbearbeitung.

H. Hadert: Kaseinleim und Kaseinfarbenbindemittel.

H. Stolper: Das Möbelbuch. Schönheit der Arbeit.

N. Ghelmezlu.

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

Nr. 2/1939.

J. Darbelay:

Constatations et réflexions sur le pin Weymouth.

Constatări și reflecții asupra pinului Weymouth. (3. p.)

Constatări rezultate din vânzarea unei cantități de material de pin Weymouth provenit din pădurile cantonale de la Broye și în special din pădurea La Chanéaz. Autorul deduce că această specie trebuie menținută și propagată în toate pădurile mari ale Elveției, unde poate merge.

P. Jaccard:

A propos de l'assimilation du bioxyde de carbone (6 pag.).

În legătură cu asimilarea bioxidului de carbon (urmare și sfârșit).

Sam. Aubert:

Les Begnines (dans le Jura vaudois) (4 pag.).

Teritoriul păduros și pășunabil dela Begnines in Jura

Un colț despre care autorul spune că este mult de văzut, de observat și apoi de meditat în privința forțelor naturii

At. Har.

REVUE INTERNATIONALE DU BOIS.

Nr. 61—62, Ianuarie-Februarie 1939.

Revista aceasta se găsește în al 6-lea an de existență. Ea apare la Paris, fiind sortită ca tribună liberă, în care să apară orice informație relativă la producție și negoț, la exploatarea și consumul lemnului.

Numărul de față este întreg consacrat „protecției lemnului“.

Se publică:

J. Campredon:

La protection du bois contre le feu.

Protecția lemnului contra focului. (8 pag.).

Autorul este directorul laboratorului central de încercarea lemnurilor dela Paris.

Tratează:

Comportarea lemnului la foc;

Imbrăcarea cu produse aderente, destinate a forma un strat izolant care să-l sustragă dela influența directă a flăcării sau căldurii ce radiază;

Impregnarea lui cu săruri sau produse zise ignifuge, cu scopul de a-l împiedica să dea flăcăre sau să emită, prin distilare sub influența căldurii radiante, gaze combustibile;

Vopsele și verniruri;

Procedee de construcție.

L. Lutz:

La méthode américaine dite à l'Agar pour la détermination du pouvoir toxique des antiseptiques utilisés pour la préservation des bois d'oeuvre. Ses incertitudes (3 pag.).

Metoda americană pentru determinarea puterii toxice a antisepticilor utilizate pentru apărarea lemnului de lucru. Incertitudinile sale. (3 pag.).

Autorul articolului este profesor la Facultatea de farmacie din Paris și la Școala Sup. a lemnului

Se examinează metoda americană cunoscută și sub numele de „Agar“ sau „Petri Dish“.

Metoda nu determină decât puterea infertilizantă a produsului supus la cercetare, în contact cu 4 ciuperci alese ca probă.

Autorul socotește această probă drept insuficientă.

Ing. Paul Guillaume:

Le créosotage des traverses de chemins de fer (7 pag.).

Creozotarea traverselor de cale ferată.

Tratează despre:

Uscarea traverselor;

Produsele și procedeele de impregnare;

Caracteristicile procedeelelor: Bethell, Ruping, Barbier (sau dublă injecțiune).

Ing. E. Taborovsky:

Le bois. Sa conservation.

Lemnul. Conservarea sa. (10 pag.).

Procedee de impregnare aplicate în Franța.

La traverse:

Procedeele Bethell (sau prin vid și

presiune), Rueping (simplu și dublu), Barbier (sau prin dublă injecțiune).

La stâlpi de telegraf:

Procedeul Boucherie, care consistă în înlocuirea, în parte, a sevei printr'o soluție de sulfat de cupru, 1 kg sare la 10 l. apă;

Procedeul Kyan, după care lemnurile uscate perfect, sunt cufundate într'o baie constituită dintr'o soluție de biclorură de mercur, în concentrare de o parte sare pentru 150 părți apă;

Procedeul Bethell prin vid și presiune;

Procedeul Rueping simplu;

Procedeul Dessemond prin vid și presiune;

Procedeul Poulain.

Prof. Nowack:

La protection du bois.

Protecția lemnului (5 pag.).

Autorul articolului este directorul Institutului de tehnologie chimică de la Moedling (Austria).

Cuprinsul lui a fost prezentat și la conferința lemnului dela Paris.

Charles Stauch:

Emploi des bois injectés en profondeur au dichlorure de mercure pour l'aménagement de l'intérieur des puits et des galeries d'Etat en Tcheco-Slovaquie (4 pag.).

Intrebuintarea lemnurilor injectate în profunzime cu biclorură de mercur pentru amenajarea interioară a puțurilor și galeriilor statului în Cehoslovacia.

Autorul este directorul general al minelor statului din Cehoslovacia.

*
* *

Comment se protéger contre le danger d'incendie des constructions en bois (4 pag.).

Cum trebuie să ne apărăm contra pericolului incendiului construcțiilor de lemn.

Incercări făcute în Elveția.

Hugo Peter:

La reimpregnation des poteaux en bois par le procédé d'injection Cobra.

Reimpregnarea stâlpilor de lemn prin procedeul de injectare Cobra (3 pag.).

* * *

Les perfectionnements et les progrès réalisés dans l'industrie de l'impregnation des bois à l'Autoclave.

Perfecționările și progresele realizate în industria impregnării lemnurilor prin Autoclave (6 pag.).

* * *

Coup d'oeil international sur la protection du bois.

Privire internațională asupra protecției lemnului (18 p.).

Se referă la starea de lucruri din Germania, Statele-Unite, Suedia, Cehoslovacia, U. R. S. S.

At. Har.

ZEITSCHRIFT FÜR FORST- UND JAGDWESSEN.

Caietul 1, Ianuarie 1939.

I. Studii.

A. Dengler und A. Scamoni.

Über die Keimungsbedingungen von Waldbaumpollen.

Despre condițiunile de germinație ale polenului arborilor de pădure. (Cercetări din Institutul de silvicultură [Institutul „Möller“] al Școlii Superioare de Silvicultură din Eberswalde).

S'a experimentat atât pentru rășinoase cât și pentru foioase modul cum germinează polenul arborilor forestier în diferite medii și la diferite temperaturi, precum și durata puterii germinative.

Lamberts, Potsdam:

Nachwort zu: „Forstliches aus dem Regierungsbezirk Potsdam“.

Completări la: „Chestiuni silvice din județul Potsdam“.

Autorul aduce unele noi detalii în legătură cu un studiu al său publicat în caietul 11, pag. 568, din anul 1938.

Brocks:

Din räumliche Verteilung der Beleuchtungsstärke im Walde.

Repartiția spațială a intensității luminii în pădure.

S'a cercetat cu ajutorul unei celule fotoelectrice cum variază intensitatea luminoasă în pădure la diferite ore din zi și care este influența frunzișului și a norilor. De asemenea s'a studiat cum variază intensitatea luminii pe diferite pante și expoziții.

II. Comunicări:

Merten:

Zum Anbau der japanischen Lärche. Eine Erwiderung.

Referitor la introducerea laricelui japonez. Un răspuns

III. Literatură.

Schenkling S.:

Faunistischer Führer durch die Coleopteren-Literatur.

Ghid faunistic în literatura coleopterelor.

Vol. I.: Europa. Fascicola 1 și 2, p. 1—64 și 65—128. Edit. Gustav Feller, Neubrandenburg (Meckl.), 1938. Preț de subscripție: 6 RM fascicola Recenzat de Prof. Dr. Wolff.

Wiedemann E.:

Ertragstafeln für Buche (1931), Fichte (1936) und Douglasie (1937).

Table de producție pentru fag (1931), molid (1936) și douglas (1937).

Editat de Institutul de cercetări forestiere al Prusiei. 34 pag. Edit. Schaper, Hannover, 2 RM.

Recenzat de Wittich.

G. T. T.

ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORSTWIRTSCHAFT.

Bd. VI, Heft 1 (Oktober 1938).

Leo Tschermak, Prof. Dr.:

Eukalyptus — Anbau an der Südküste Anatoliens.

Cultura eucaliptului pe coasta sudică a Anatoliei.

Condițiunile excepțional de nefavorabile culturii arborescente din Anatolia, nu permit o atare cultură decât în unele puncte ale ținutului respectiv. Oarecari indicațiuni sunt date de puținii arbori aflați prin câteva parcuri, gări și alee. Autorul, angajat de guvernul turc în ul-

timii ani, s'a ocupat serios de problema culturii speciilor de eucalipt în ținutul de coastă sudică al Anadoliei, dând un energic impuls lucrărilor de împădurire. Ni se împărtășesc date asupra tehnicii culturii respective.

G. Strakoff, Forsting.:

Ein neues Verfahren für vereinfachte Raumzuwachsermittlung älterer Weisskiefernchäfte.

O nouă metodă pentru determinarea expeditivă a cre-

șterii în volum la arbori mai bătrâni de pin.

Privește creșterea curentă.

Internationaler Forst- und Holzwirtschaftsbericht.

Cronica forestieră internațională.

Prețios material foarte bogat și variat, privind diferitele țări și ținuturi din lume.

Ilie C. Dem.

Colaboratorii Revistei Pădurilor sunt rugați să nu ne trimită decât articole care nu au mai fost sau nu sunt destinate a fi publicate și în altă parte.

Republicarea în alte reviste a articolelor apărute în Revista Pădurilor, nu se poate face fără aprobarea redacției sau indicațiunea provenienței.

I N F O R M A Ț I U N I

Problema perdelelor de arbori destinate să protejeze țările și islazurile contra efectelor vânturilor, mai ales în ținuturile cu climat uscat, nu este nouă. Au agitat-o Rușii și Ungurii, lucrând în direcția ei. La noi însă a început să se pună cu insistență în timpuri mai recente.

Servind, este adevărat, un interes agricol, problema are totuși aspectele ei forestiere.

În afară de discuția care se face asupra eficacității lor, discuție la care fără îndoială și lumea forestieră are un cuvânt de spus, — trebuie să se precizeze, în toate detaliile, tehnica înființării lor. Aceasta însemnează să se lămurească care sunt direcțiile și dimensiunile perdelelor, dispozițiunile de plantare, speciile cele mai indicate, menținerea densității necesare, îngrijirile de dat ulterior, etc.

Nădăjduim să avem de la colegii noștri contribuțiuni prețioase pentru deslușirea acestei importante probleme.

Articolele se vor publica, le „problemele zilei“, în numărul din Aprilie al revistei.

— În urma constituirii noului guvern dela 2 Februarie a. c., departamentul Agriculturii și Domeniilor are de conducători pe d-nii:

N. Cornățeanu, inginer agronom, profesor la Academia de Agricultură din București, ca ministru titular;

M. Șerban, profesor la Academia de Agricultură din Cluj, ca subsecretar de Stat;

N. Săulescu, profesor la Academia de Agricultură din Cluj, ca Secretar general;

Iuliu Radulovici, medic veterinar, ca Secretar general.

— Ministerul de Agricultură și Domenii a întocmit următoarea comisie pentru a face propuneri în legătură cu avansările ce urmează să

se facă în Corpul inginerilor silvici pe data de 1.I.1939: M. Drăcea, H. Lazăr, Dem. Grozescu, Al. Nedelcovici și G. Năstăsescu, ca membri de drept, și M. P. Florescu, D. Tomuța, Eug. Vâlceanu, V. Ivănceanu, D. Sburlan și C. Netea ca membri numiți.

-- În ziua de 17 Februarie a. c. a avut loc la Cernăuți, reuniunea inginerilor silvici din Adm. Fond. Relig. din Bucovina, sub președinția I. P. S. S. Visarion Puiu Mitropolitul Bucovinei.

La această reuniune au fost invitați și inginerii silvici din Bucovina, aparținând C.A.P.S.-ului și Regimentului Silvic.

— D-l Ing. C. Chiriță a făcut la 9.II. a. c. o comunicare la Secțiunea de științe agricole a Societății române de științe, în legătură cu ameliorarea solului în pepinierele silvice.

— D-l Ing. Valeriu Dinu a fost cooptat în Consiliul Agrar, ca reprezentant al Secției a I-a (Funcționari Publici), în locul lăsat vacant de d-l Andrei Ionescu, care rămâne în Consiliu numai ca ales al Adunării Generale a Agrarului.

— Politehnica „Regele Carol II“ din București aduce la cunoștința celor interesați că Joi 16 Martie, ora 8½, se va ține examenul pentru echivalarea diplomelor eliberate de școlile superioare de silvicultură din străinătate.

Candidații vor depune examen asupra materiilor de: limba română, legislația silvică a României și terminologia tehnică silvică românească.

La acest examen se pot prezenta candidații cari vor preda comisiei de echivalare prin rectoratul politehnicii „Regele Carol II“. Între 1—10 Martie c., o cerere însoțită de următoarele acte: Diploma de inginer silvic; certificatul de maturitate (absolvirea liceului), ambele în original și traduceri legalizate: act de naționalitate; chitanța casieriei politehnicii pentru plata taxei de examen de lei 2.500; trei fotografii

Actele trebuiesc verificate în prealabil de către comisiune; pentru aceasta, ele vor trebui să fie expediate pentru a sosi cel mai târziu de 10 Martie a. c.

— Direcțiunea Publicității din Subsecretariatul de Stat al Propagandei pune în vedere tuturor particularilor și instituțiilor particulare că toate cererile ce-i sunt adresate trebuie să fie timbrate (8+1). Celor netimbrate sau insuficient timbrate nu le va da curs, decât dacă se va plăti taxa îndoită, prin aplicarea de timbre mobile, conform art. 41 din legea timbrului și a impozitului pe acte și fapte juridice.

Cinegetice :

Cei ce doresc să vâneze în bălțile Dunării și în Deltă, trebuie să posede, în afară de permisele reglementare de vânatoare și o autorizație specială, care se eliberează de Serv. Vânător. și pesc. în apele de munte.

Această autorizație se eliberează în schimbul unei taxe de 300 lei pe zi și 1750 lei pe săptămână; iar pentru fiecare zi în plus, peste termenul fixat în autorizație, se va plăti câte 250 lei.

Taxele se achită la Administrația Financiară, vărsându-se la același articol bugetar, ca și taxele ce se plătesc pentru permise. Recipișele se anexează la cerere.

Cu aceste autorizații, posesorul lor poate vâna orice vânat în condițiunile prevăzute în permisul de vânatoare pe anul în curs și în deciziunile ministeriale în vigoare, pe toate terenurile proprietatea Statului, nearendate, cu excepția terenurilor rezervate și rezervele ce se vor destina anual de către minister.

Societatea «Progresul Silvic»

CONVOCARE

Stimate și iubite coleg,

În conformitate cu art. 21 din Statute, cu onoare vă aducem la cunoștință, că sunteți convocat la a 53-a Adunare Generală ordinară, care se va ține în ziua de 20 Mai 1939, orele 10 dimineața la sediul Societății din București, Bul. Take Ionescu 31.

Dacă la această dată nu se va întruni numărul de membri prevăzut de Statute, Adunarea Generală se amână, ținându-se irevocabil în a 8-a zi liberă, adică Duminică 28 Mai 1939, la aceeași oră și în același loc, cu orice număr de membri prezenți, fără o nouă convocare.

Programul Adunării Generale este următorul :

ZIUA I --- 28 MAI 1939.

1. Cuvântarea de deschidere a Președintelui Societății.
2. Cuvântările invitaților.
3. Darea de seamă a Consiliului de Administrație și raportul cenzorilor pe anul 1938.
4. Aprobarea Bilanțului și Contului de Venituri și Cheltuieli, încheiat la 31 Decembrie 1938 și descărcarea Consiliului de Administrație de gestiunea pe 1938.
5. Aprobarea bugetului pe 1939.
6. Alegerea a 4 membri în Consiliul de Administrație pe 4 ani, cu începere dela 1 Ianuarie 1940, conform art. 28 alin. 5 din Statute, în locul D-lor : C. C. Emanoil, Tr. I. Heroiu, Gh. V. Luțescu și N. N. Caragea, al căror mandat expiră la 1 Ianuarie 1940.
7. Alegerea pentru 1939 a 3 cenzori și 3 cenzori supleanți.

ZIUA II — 29 MAI 1939.

Prezentarea referatelor și discuțiuni asupra problemelor :

1. «Asistența silvică a satului».

Raportor : Traian Heroiu.

2. «Câmpul de activitate al inginerului silvic — profesional și extraprofesional».

Raportor : Ion Dumitrescu.

ZIUA III — 30 MAI 1939.

3. Prezentarea referatelor și discuțiuni în legătură cu :

«Aspectul problemei lucrărilor de ameliorare a arboretelor în pădurea românească».

Raportor : Marin Rădulescu.

ZIUA IV — 31 MAI 1939.

Excursiune de o zi pe Valea Prahovei.

Programul se va anunța din timp. Inscrierile se vor face în prima zi a Adunării Generale la Secretariatul Societății.

*

Nu ne îndoim, stimate și iubite coleg, că veți participa la debaterile Adunării Generale din acest an.

Primiți încredințarea sentimentelor noastre de perfectă camaraderie.

Președinte, M. D. DRĂCEA.

Secretar General, Tr. I. Heroiu.

* * *

Pentruca debaterile și discuțiunile adunării generale să poată avea loc în cât mai utile condițiuni, Consiliul a hotărât următoarele norme :

1. Referatele se vor prezenta la secretariatul Societății până cel mai târziu la 1 Mai, după această dată ne mai putându-se lua în considerare ;

2. Referatele vor trata numai câte o latură bine definită a problemelor respective, într'o cât mai concisă formă ;

3. Ele vor fi bătute la mașină, în două exemplare și vor cuprinde cel mult 5 pagini de coală normalizată (Format A, 297 × 210 mm.) ;

4. Rapoartele generale vor fi astfel dezvoltate, încât să ocupe cel mult 20 de minute de citit ;

5. Atât referatele cât și rapoartele generale se vor tipări și distribui membrilor prezenți la adunarea generală, înainte de deschiderea ședințelor.

6. Publicarea lor în volum, împreună cu lucrările adunării generale, se va face în ordinea primirii la Secretariatul Societății ;

7. În ședință se vor citi numai rapoartele generale ;

8. Pentru discuțiuni se vor face înscrieri la începutul fiecărei ședințe pe probleme, neputându-se vorbi mai mult de 10 minute.

Intervențiunile incidentale nu vor putea depăși 5 minute.

Nu se poate lua cuvântul, decât cel mult de 2 ori în aceeași chestiune.

A V I Z

Procurarea de cărți pentru biblioteca noastră s'a urmat pe două căi, și anume :

1) S'au fixat din oficiu lucrările de specialitate socotite ca indiscutabil utile ;

2) S'au primit propuneri și sugestii din partea membrilor Societății, alegându-se acelea care corespundeau scopului urmărit de statute prin înființarea bibliotecii.

Această ultimă cale n'a dat cele mai bune roade, în primul rând, din cauză că asemenea propuneri și sugestii ne-au parvenit în redusă măsură. Apoi, nu rare ori ele priveau cărți și lucrări ce depășeau cadrul de specialitate ale bibliotecii noastre, sau nevoi prea personale, cu o prea restrânsă valoare de întrebuintare.

În dorința de a adapta conținutul bibliotecii noastre, cât mai mult nevoilor reale ale membrilor Societății, în calitatea Domniilor lor de specialiști, le adresăm un stăruitor apel de a ne indica lucrările de procurat ce vor socoti mai utile.

Apelul nostru se îndreaptă cu deosebire către cititorii de carte franceză, italiană și engleză.

Bibliotecar, Ilie C. Demetrescu

CERCUL DE STUDII FORESTIERE

Cercul de studii forestiere al Soc. Progresul Silvic și-a început cel de al 6-a ciclu de conferințe.

Fără ca să se impuie conferențiarilor subiectele de tratat, totuși s'a sugerat pentru anul acesta ca ideea directoare a ciclului să fie: „Sporirea producției forestiere”.

I. Prof. Dr. C. C. GEORGESCU: *Valorificarea pinului silvestru, în raport cu răspândirea sa naturală la noi.*

18.I.1939

Conferențiarul face un istoric al cercetărilor silvicultorilor și botaniștilor asupra răspândirii pinului silvestru în România. De unde la 1904 s'a putut scrie de Schwappach că pinul silvestru nu e spontan în Carpații României, astăzi se constată că el este destul de răspândit, iar în unele regiuni joacă chiar un rol foarte important în compunerea arboretelor.

Cu ajutorul unei hărți se arată apoi centrele de răspândire a pinului, care sunt situate în următoarele regiuni :

Către isvoarele Siretului pe turbării, în apropiere de Vijnița. Pe Obcina Mare la Solca, Rușii Moldavița, Bucșoia și în legătură cu acestea pe stâncile din fața Gurei Humorului. Pe Obcina Feredeului foarte frecvent în tot lungul versantului dinspre Moldova. Pe Obcina Lucinei pe turbăriile dela Gaina ca și pe stânci calcare sau serpentin. În masivul Rarău rar, însă frecvent pe prelungirea sa din împrejurimile Pojorâtei. În turbăriile din regiunea Dornei și Neagra. Pe munții Bistriței catena Pietrosu-Budacu, stațiuni mici pe stânci și pe culmea din fața la extremitatea de Nord a Stănișoarei. În câteva centre izolate în Călimani. Un centru important pe calcar în Cheile Bicazului, cu diseminații în pădurile vecine din regiunea Gheorghenilor și de pe prelungirile Hăsmasului Mare și Ceahlău. La extremitatea de Sud a Stănișoarei la Vaduri, pe pâraele Pângărăciosul și Cuedului. În Munții Tarcăului pe catena Murgoci, Valea Tazlăului Sărat, și un teritoriu optimal în regiunea Comănești—Goloasa cu centrul pe Valea Asăului și cele vecine. Acest teritoriu se prelungește în M-ții Ciucului și Oituzului în regiunea Comănești pe Loloaia și Ciobănaș, în lungul văilor Uzului, Dofteanei, Slănicului, Oituzului, Cașinului până la Căiuți pe

Valea Pralea. În Transilvania pinul este în tincoave la Nord de Tg. Săcuză către izvoarele afluenților Uzului și pe stânci. Dealungul șirului Carpaților stațiuni izolate pe turbării la Lueș în Hârghita și în apropiere de lacul St. Ana. Peste culmea Războiului pinul trece din bazinul Troțușului în Vrancea, unde se află pe o fâșie de teren paralelă cu coama Carpaților care pornește dela Saveja, Tulnici trece în bazinele Putnei, Cozei, Năruja, Zăbala și Mitcov.

Această fâșie se lățește în bazinul Râmnicului și ia o mare dezvoltare în jud. Buzău, care este patria pinului. În acest județ teritoriul cu pin este cuprins între M-rea Gavanul și Brăești, la Est, și Siriu și Corbu pe Bâsca Chiojdului la Vest.

În continuarea Carpaților pinul dispăre de pe versantul meridional al Carpaților pe porțiunea din Valea Buzăului și V. Dâmboviței. Pe versantul septentrional îl aflăm sub „Piatra Mare” și „Cristianul Mare”. Foarte rar sub Bucegi către Bran (Gușan etc.) și pe „Piatra Craiului”. Sunt câteva puncte cu pin în clipele calcare din jurul Rucărului. Reapare în Cheile Argeșului. Un centru cu pin frecvent este pe fața de Vest și Sud a Muntelui Cozia, Valea Oțului între Călimănești și Brezoiu, către izvoarele pârâului Olănești, Valea Lotrului. Punctele izolate pe Valea Tălmăcelului, Sadului și îndeolnic pe Valea Cîbinului, și rar pe valea Sebeșului. Pe stânci în Cheile Jiului, pe Sohodol în Gorj, și câteva centre în Munții Retezat, din care cel mai cunoscut pe Valea Răului Mare. În două puncte e semnalat și pe Valea Cernei.

În Munții Apuseni se găsesc 7 stațiuni în nucleele mari muntoase izolate pe stânci și una la Râșca pe turbărie.

Conferențiarul, din aceeași distribuție, trage o serie de concluziuni de un deosebit interes pentru practica silvică.

1) Pinul este un element al florei montane în fâșia altitudinală dela limita superioară a gorunului până la limita superioară a bradului respectiv inferioară a molidului. Altitudinile stațiilor (500) 650—1100 (1350 m). La altitudini de peste 1200 m este sporadic de obicei pe stânci calcare.

2) Optimumul teritorial se află în flușul Carpaților orientali în cuprinsul bazinelor Troțușului, Vrancei și Buzăului cu afluenții săi din stânga. Stațiuni cu pin din acest teritoriu se află pe fața lantului Carpațic care privește către depresiunile subcarpatine ale Tazlăului și Dăr-măneștilor, Vrancei și Buzăului.

3) Pinul se instalează pe orice fel de rocă. Nu are însă putere de invadare decât în regiunile cu roci acide silicioase, ușor dezagregabile, care dau un sol cu procent ridicat de nisip, sărac în substanțe nutritive, în locuri însorite și calde.

4. În stațiunile sale optime de creștere spontană furnizează un lemn cu calități deosebite tehnologice.

5. Poate deveni o specie de cultură pentru lemn în stațiunile dintre (500) 700—1100 m în soluri și stațiuni proprii. Cultivat la altitudini mai joase poate fi utilizat pentru recoltarea rășinei.

6. Pentru cultură să se întrebuinteze numai sămânța din pinetele

naturale. Până acum, pinul a fost obținut din sămânță de proveniență germană (rasa de câmp), care s'a dovedit în întreaga Europă improprie cultivei forestiere și deci insuccesele înregistrate cu pinul la noi nu trebuie să ne împiedice a cultiva rasa noastră de pin, ale cărei calități deosebite se pot aprecia mai ales în arboretele dela Comănești (Bacău) sau Goidești-Valea Cerbului (Buzău).

II. Ing. MARIN RĂDULESCU: *Sporirea producției noastre forestiere.*
7.II.1939.

Pădurea, una din bogățiile însemnate ale țării noastre, ocupa în trecut suprafețe cu mult mai mari decât cele de azi și producea lemn de foarte bună calitate.

În urma greutăților ivite în cursul timpurilor prin pășunat, incendii, tăceri desordonate și defrișări, suprafața pădurilor noastre s'a redus însă considerabil. Silvicultorii au atras atenția ani de-arândul forurilor conducătoare și marelui public prin studii, conferințe și publicațiuni și în urmă prin organizarea serbării sădirii arborilor. Activitatea depusă a început să dea roade; anual proprietarii particulari, sătenii și instituțiile publice au început să-și împădurescă terenurile degradate, să planteze perdele de arbori contra vântului și secetei și să-și refacă pădurile.

S'a oprit pășunatul și defrișările, s'a înființat Direcția Ameliorărilor la Ministerul de Agricultură și Domenii, s'au alocat sume din ce în ce mai mari în bugetul Caps., pentru împăduriri, s'a înființat legea pădurilor de protecție pentru apărarea națională, și legea pentru controlul circulației lemnului.

S'a creiat astfel o atmosferă mai senină în jurul pădurei, o atmosferă, în care se va putea lucra mai cu spor la refacerea, consolidarea și mărirea domeniului nostru forestier.

Nu trebuie uitat iarăși că și în celelalte compartimente ale economiei naționale ce vin în atingere cu pădurea, se lucrează intens. Ca urmare se impune ca și la păduri să lucrăm într'un tempo mai rapid.

Pentru a mări producția forestieră, programul de lucru va trebui să prevadă:

1) *Sporirea suprafeței domeniului forestier.*

Pentru aceasta trebuie împădurite poenile din cuprinsul pădurilor, apoi suprafețele tăiate ras și neregenerate, coastele degradate, prundișurile, sărăturile și lăcoviștele. Prin împădurirea rapidă a terenurilor nisipoase din Delta Dunării și a celor de pe coasta Mării, s'ar da mai multă viață regiunilor respective, azi aproape nelocuite. În ceea ce privește refacerea multor coaste degradate în urma pășunatului n'ar fi nevoie decât de liniște și de mici intervențiuni din partea silvicultorului. Pe aceste coaste, în locurile mai așezate, ferite de curenți și cu sol pro-

fund, înființarea livezilor de nuci, ar aduce însemnate venituri proprietarilor și țării.

Să se ajute apoi particularii să-și înființeze perdele de arbori la câmpie contra vântului și secetei, să se încurajeze crearea de grădini publice și parcuri și să se stăruiască ca plantarea șoselelor cu arbori și poeni, să devină cât mai curând, un fapt împlinit.

2) Sporirea producției la ha.

Odată cu sporirea suprafeței pădurilor, va trebui sporită și producția lemnoasă, la unitatea de suprafață. Pentru aceasta trebuie mărită consistența masivelor. Să stăruim apoi cu toată puterea, ca să sporim procentul stejarului, gorunului, gârniței, frasinului, bradului, molidului și laricelui în masive.

Pe lângă cultura acestor esențe prețioase, trebuie intensificate:

a) Cultura teiului și plopului tremurător, în pădurile de gorun și fag în regiunile de deal.

b) Ameliorarea zăvoaelor de anin negru din lunca râurilor noastre.

c) Introducerea frasinului și stejarului pedunculat în regiunea ușor inundabilă a Dunării.

d) Ameliorarea și regenerarea zăvoaelor de salcie și plop.

Aceasta pentru motivul că speciile moi cresc repede și sunt din ce în ce mai căutate pe piață.

e) Intensificarea culturii speciilor exotice ca: nucul american, plopul de Canada, *Taxodium distichum*, *Maclura aurantiaca* și salcâmul.

3) Ameliorarea stațiunii și condițiilor de scoatere.

Pe lângă împlinirea celor de mai sus, să stăruim și pentru ameliorarea solului prin introducerea speciilor de amestec și subarboretului indicate de stațiune. Mai ales să se oprească cu orice preț pășunatul din pădure. Drumurile de scoatere să fie de asemenea restrânse la strictul necesar, iar regenerarea pădurilor să se facă pe cât posibil natural și în limita timpului prescris de amenajamente.

Pentru aducerea la îndeplinire a programului schițat trebuie intensificate: culegerea de semințe și producerea de pueți în pepiniere.

4) Ameliorarea calității produselor.

Pe lângă mărirea suprafeței păduroase cu porțiuni improprii altor culturi, e necesar să stăruim și la îmbunătățirea continuă a calității produselor forestiere. La pădurile Statului, la ale instituțiilor publice și particulare, arboretele să fie conduse apoi la vârste mai înainte, ca să producem și lemn de lucru și să obținem venituri mai mari. Să păstrăm masivul închis, ca să favorizăm creșterea în înălțime, rectitudinea și cilindricitatea trunchiurilor. Să stăruim deasemeni pentru îndrumarea proprietăților pentru o gospodărie forestieră mai înaintată și să urmărim cu atenție sporirea procentului de specii prețioase, prin operațiuni culturale. Aceste lucrări vor mări venitul pădurilor cu 20—30%, în raport cu venitul din produsele principale.

Pentru dezvoltarea lor, va trebui să construim drumuri multe și bune în regiunile de munte și deal, pentru scoaterea lemnului din parchete.

Tot în privința operațiunilor culturale, va trebui să avem neapărat în vedere, ca:

a) operațiunile culturale să rămână într'un cadru pur cultural, veniturile din produsele secundare, urmând să conteze puțin în bugetul general al ocoalelor.

2) operațiunile culturale să fie făcute în regie.

5) *Exploatarea rațională a pădurilor.*

Să stăruim pe lângă intensificarea lucrărilor de împădurire și de cultură forestieră, ca și exploatarea pădurilor să se facă rațional. Tăerea, scoaterea, sortarea și păstrarea lemnului, să se facă în condițiuni optime. Să se înființeze industrii noi, să se încurajeze industria la domiciliu, să se pună problema industrializării fagului, să se amelioreze veniturile din produsele accesorii.

Aducând la îndeplinire aceste dorinți, producția noastră forestieră va spori în foarte scurt timp și cu ea și veniturile statului din păduri.

TABLOU DE CĂRȚILE INTRATE ÎN BIBLIOTECĂ ÎN LUNA IANUARIE 1939.

În ceea ce privește periodicele sunt notate în Rev. Pădurilor pe 1936 pag. 242.

- 1) Heske Franz Dr. Ing.: Die Waldverbreitung Deutschlandskarte.
 - 2) Minist. Agriculturii și Domeniilor: Statistica agricolă pe 1936:
- a) Producția agricolă; 2) Suprafețele cultivate.
- 3) Wolfgang Baumgart: Der Wald in der deutschen Dichtung, Berlin und Leipzig 1936.
 - 4) Hermann Gerhards: Der deutsche Wald und seine reichen gaben. Ulm a. d. D. 1937.
 - 5) Hans C. Lutz: Der Holzspiritus und die deutsche Treibstoffversorgung. Berlin 1936.
 - 6) Speyer Walter: Entomologie- (Wissenschaftliche Forschungsberichte Naturwissenschaftliche Reihe-Band 43). Dresden und Leipzig 1937.
 - 7) M. Hering: Die Blattminen (Bestimmungs-Tabellen aller von Insekten-Larwen der verschiedenen Ordnungen erzeugten Minen.
 - 8) Franz Heske: German-Forestry. Oxford 1938.
 - 9) Czuber-Burkhardt: Die statischen Forschungsmethoden. Wien, 1938.
 - 10) L. Jost Prof.: Baum und Wald, Berlin. 1936.

- 11) W. von Wettstein: Die Vermehrung und Kultur der Pappel, Frankfurt am Main, 1937.
- 12) Dr. H. Banasch: Die Umstellung der deutschen Forst-Holz-wirtschaft auf den Binnenmarkt. Würzburg, 1937.
- 13) George I. Lahovary, G-ral C. I. Brătianu, Grigore G. Tocilescu: Marele Dicționar Geografic al României. Vol. I—V. București, 1898—1902.
- 14) Verhandlungen und Mittelungen des Siebenbürg. Vereins für Naturwissenschaften zu Hermannstadt. Wissenschaftlicher Teil-Band 85/86. Hermannstadt 1937.
- 15) Albert Hesse: Politische Ökonomie. Erste Band: Deutsches Wirtschaftsleben, Iena 1935.
- 16) A. Hesse: Politische Ökonomie. Zweiter Band: Volkswirtschaftslehre, Iena 1936.
- 17) Albert Hesse: Politische Ökonomie Dreiter Band: Volkswirtschaftspolitik, Iena 1937.
- 18) „Hütte“: Manuel de l'Ingénieur. Tome I—III. Paris et Liège Iena 1934.
- 19) „Hütte“: Hanuael de l'Ingénieur. Tome I—III. Paris et Liège 1926
- 20) W. von Laer: Waldheil-Hilfstafeln für Forsteinrichtung und Waldvertrechnung, Berlin 1936.
- 21) Knuchel H.: Hilfstafeln für Holzmassen-Berechnungen. Tables pour le calcul du volume des bois. Berne 1937.
- 22) Heske Franz: Im heiligen Lande der Gangesquellen, Berlin 1937.
- 23) Hunt G. M. and Garrat G. A.: Wood Preservation. New-York and London, 1938.
- 24) Schläpfer P. und I. Tobler: Theoretische und Praktische Untersuchungen über den Betrieb von Motorfahrzeugen mit Holzgas, Bern 1937.
- 25) Die Reichshoma, Berlin, 1938.
- 26) Fr. E. Döbele: Der mitteldeutsche private Grosswaldbesitz. Dresden 1937.
- 27) Ernst Storm: Volkswirtschaftlicher Grundriss, Berlin 1937.
- 28) A. Moll: Das Holz. Sein Bau und sein Leben. Meissen 1937.
- 29) Tarif und Dienstordnungen des Reichsforstmeisters und des Reichstreuhanders für den öffentlichen Dienst. Berlin 1938.
- 30) Die Ausbildung für den höheren Forstdienst. Berlin 1938.
- 31) Codru Bucovinei. Anul VII. Cernăuți 1937.
- 32) Scheffer F. Agrikulturchemie Teil a: Boden. Stuttgart 1937.
- 33) Tschermak Leo: Die Natürliche Verbreitung der Lärche in den Ostalpen, Wien 1935.
- 34) Schmied Herbert Dr.: Aufnahme, Berechnung der Ergebnisse und Führung der Aufzeichnungen von Dauerversuchsflächen. Wien 1932.
- 35) Tschermak Leo Dr. Ing.: Die Verbreitung der Rotbuche in Österreich. Wien 1929.
- 36) Splitter Hans Dr.: Ein Weg zur Eigenversorgung Deutschlands mit Naturharzen, Berlin 1937.

37) Ernst Fr. und Müller K. M.: Mitteilungen aus der Staatsforstverwaltung Bayerns. Heft. 19. München 1928.

39) Reinhold Gerhard: Gesamtwuchsleistung. (Mitt. aus der Staatsf. v. Bayerns. Heft. 18. München 1926.

39) Gutmann Dr., Krauss Gustav und Dr. Geiger: Mitteilungen aus der Staatsforstverwaltung Bayerns. Heft 17. München 1926.

40) Holzbau, Holzschutz, Holzverarbeitung, Berlin 1928.

41) Graf Otto: Tragfähigkeit der Bauhölzer und der Holzverbindungen, Berlin 1938.

42) Präsident des Staatlichen Materialprüfungsamts Berlin-Dahlem: Leitgedanken einer neuzeitlichen Werkstoff-Forschung. Berlin.

43) Hesmer Herbert: Die heutige Bewaldung Deutschlands. II. Anfl. Berlin 1938.

44) Wiedemann E.: Die Fichte 1936. Hannover 1937.

45) Artaria Paul: Schweizer Holzhauser, Basel 1936.

46) Schröder Gerhardt: Das Sammeln, Konservieren und Aufstellen von Wirbeltieren. Berlin 1936.

47) Vorschriften für die Dienstkleidung im Staatsgemeinde- und Privatforstdienst. Neudamm 1938.

48) Weigand Joseph: Entstehen und Bildung der Jagdbezirke unter besonderer Berücksichtigung des Verfahrens. Berlin 1937.

49) Lang A.: Die Fichtensortentafel der Württembergischen Forsteinrichtungsanstalt, Frankfurt am Mein 1938.

50) Schmitt Richardt Dr. Ing.: Die Waldbauliche und bodenkundliche Bedeutung der Bodenflora des Buchenwaldes im Hoch Spessart. Würzburg 1936.

51) Funkhauser Franz: Leitfaden für Schweizerische Unterförster und Bannwartenkurse. 7 Auflage. Bern 1938.

52) Schäfer C.: Die deutsche Holzbaukunst, Dresden 1937.

53) W. Parchmann, W. Wrabec, R. Walbrecht: Die forst- und holzwirtschaftliche Gesetzgebung des Dritten Reiches. 1 Band. Berlin und Leipzig 1937.

54) W. Parchmann, W. Wrabec, R. Walbrecht: Die forst- und holzwirtschaftliche Gesetzgebung des Dritten Reiches. 2 Band. Berlin und Leipzig 1938.

55) Mayer Wegelin: Ästung. Hannover 1936.

56) Schaedelin W. (trad. Maurice Droz). L'Eclaircie. Traitement des forêts par la sélection qualitative. Neuchatel et Paris 1937.

57) Litzelmann E. Dr.: Pflanzenwanderungen im Klimawechsel der Nacheiszeit. Oehringen 1938.

58) Laatsch W. Dynamik der deutschen Acker- und Waldböden. Dresden und Leipzig 1938.

59) Ebes K.: Vorming van Thyllen in Geveld Benkenhout. Wageningen 1937.

60) Schmauss A.: Das Problem der Wettervorhersage. Zweite Auflage. Leipzig 1937.

61) Olbrich A. Ing. Dr.: Handbuch der Baumschulen. Hannover 1937.

62) Boerner F.: Laubgehölze, Rosen und Nadelgehölze. Ein Lehr und Nachschlagewerk für die Praxis. Nordhausen am Harz 1938.

63) V. Bülov, Kurd: Deutschland's Wald und Ackerböden. Deutscher Bden. Band III. Berlin 1936.

64) Vigoureux: Des ventes de coupes de bois. Paris 1935.

65) Association Centrale pour l'Aménagement des montagnes: Le premier Congrès International de l'Aménagement des montagnes. Bordeaux 19—21 Juillet. Bordeaux 1909.

66) Baak W.: Die Nadelholzlochpflanzung. 6. Eberswalde 1938.

67) Lathrop Packcharles and Gill Tom: Forest Facts for Schools. New-York 1938.

SEDINȚELE CONSILIULUI DE ADMINISTRAȚIE

PROCES-VERBAL No. 27

Ședința din 21 Decembrie 1938

Membri prezenți Domnii: C. M. Bunescu, N. N. Caragea, M. Drăcea, I. C. Demetrescu, C. Emanoil, M. P. Florescu, C. P. Georgescu, D. Grozescu, Tr. Heroiu, Andrei Ionescu, Horia Lazăr, G. Năstăsescu, At. Nedelcovici, V. N. Priboianu, M. Rădulescu, D. A. Sburlan.

Ședința se deschide la orele 19,30' sub președinția D-lui Prof. M. Drăcea, președintele Societății.

Se discută în legătură cu alegerile, ce se vor face la 27 Decembrie 1938, pentru Colegiul Inginerilor.

D-l C. P. Georgescu se plânge de lipsa de camaraderie a unui coleg care n'a candidat pe lista Societății „Progresul Silvic“, dar a trecut pe lista A.G.I.R.-ului, în locul D-sale.

D-nii Grozescu și A. Ionescu au dat explicații asupra celor petrecute la A.G.I.R., când s'a modificat lista Societății „Progresul Silvic“.

D-l A. Nedelcovici e de părere să reacționăm împotriva atitudinii A.G.I.R.-ului, care a înțeles să ștergă de pe lista Societății noastre pe cel mai de seamă dintre aleșii noștri: fostul președinte al Societății „Progresul Silvic“ și decanul secției silvice, înlocuindu-i cu alții, cu mai puțină suprafață, prin mașinațiuni ascunse. În concluzie, D-l Nedelcovici crede, că aceasta e recunoștința A.G.I.R.-ului pe care l-am găzduit în casa noastră atâta vreme și cere să răspundem energic la această tutelă și cenzură, ce o încearcă A.G.I.R.-ul asupra noastră.

Consiliul în majoritate e de părere, ca reacțiunea să se facă public și imediat, înaintea alegerilor de Colegiu.

D-l G. Năstăsescu e de părere să răspundem A.G.I.R.-ului printr-o adresă.

D-l M. Drăcea e de părere să se trimită o adresă de protest Președintelui A.G.I.R. în care să se explice; că noi nu i-am trimis lista noastră ca s'o confirme, ci numai ca să ia cunoștință de ea.

D-l Drăcea propune să se trimită inginerilor silvici o scrisoare cu următorul cuprins:

Domnule și iubite coleg,

În Monitorul Oficial No. 283 din 5 Decembrie a. c., Ministerul Lucrărilor Publice a publicat dispozițiunile referitoare la convocarea și constituirea Colegiului Inginerilor.

În această convocare se preciza că, acei cari sunt candidați, să-și depună candidaturile cel mai târziu până în ziua de 15 Decembrie a. c. Termenul fiind prea scurt, se înțelege că, o consultare generală a membrilor Societății nu se putea face și n'a făcut-o nici un corp.

De aceea Consiliul Societății „Progresul Silvic“ a ținut ședință specială în ziua de 8 Decembrie a. c., pentru a discuta cum s'ar putea constitui mai bine, comitetul și consiliul de disciplină al Secției.

Pornind dela convingerea, pe care au manifestat-o, de altfel, toate corpurile, că alegerea trebuie cât mai mult simplificată, iar cei aleși să reprezinte toate instituțiile silvice, s'a alcătuit din membrii prezenți la ședință o listă în următoarea compunere:

Pentru Comitetul Secției Silvice

1. Alimănișteanu Const., Ing. silvic. liber profesionist.
2. Drăcea Marin, Ing. Cons. silvic, Prof. la Șc. Politehnică și Director I.C.E.F.
3. Emanoil Const., Ing. insp. silvic, șeful serv. Comercial, Direcția V Silvică, București.
4. Georgescu P. C., Ing. cons. silvic, pensionar.
5. Grozescu Dem., Ing. cons. silvic, Director Dir. Ameliorărilor și PPAS.
6. Ionescu Andrei, Ing. insp. g-ral silvic, Membru în Consiliul Tehnic al Pădurilor.
7. Lazăr Horia, Ing. cons. silvic, Director Dir. Regimului silvic.
8. Manoilescu Mircea, ing. insp. silvic, liber profesionist.
9. Năstăsescu Gh., Ing. cons. silvic, Președintele Consiliului Tehnic al Pădurilor.
10. Nedelcovi Gh. At., Ing. cons. silvic, Administrator C.A.P.S.
11. Stinghe N. V., Ing. cons. silvic, Prof. la Șc. Politehnică, decan al Secției silvice, Director delegat I.C.E.F.

Pentru comisia disciplinară.

Membri titulari:

1. Moldovan I. Ing., cons. silvic, Subadministrator C.A.P.S.
2. Bunescu M. C., Ing. cons. silvic, Membru în Comitetul de Direcție C.A.P.S.
3. Florescu P. M., Ing. cons. silvic, Insp. general C.A.P.S.
4. Traian Heroiu, Ing. insp. g-ral silvic, Subdirector I.C.E.F.

Membri supleanți:

1. Popescu Al., Ing. cons. silvic, Membru în Comitetul de Dir. CAPS.
2. Rădulescu Marin, Ing. insp. g-ral silvic. Șeful serv. Cultura Pădurilor C.A.P.S.

3. Martnescu I., Ing. insp. g-ral silvic. Șeful serv. Ameliorărilor. Dir. Ameliorărilor și P.P.A.S.
4. Constantinescu Gh., Ing. insp. g-ral silvic. Șeful serv. aprovizionărilor din Institutul Național al Cooperăției.

A doua zi (9 Decembrie a. c.) intrucât Corpul trebuia prevenit de importanța constituirii colegiului, s'a convocat o întrunire a membrilor aflători în București, aducându-se la cunoștință normele și termenele după care urmează să se facă depunerile candidaturilor și votarea precum și concluziile la care a ajuns Consiliul, în această privință.

S'a arătat cu acea ocazie, că prin aceasta nu se ridică nimănui dreptul de a candida și că oricine este liber să-și depună singur candidatura sau să-i fie propusă la Ministerul Lucrărilor Publice.

Candidații desemnați în Consiliu și indicați mai sus, au fost propuși apoi pe o listă comună, susținută de un număr de membri depășind numărul de 13, prevăzut de instrucțiunile de aplicarea legii.

S'a atras atenția la consfătuirea avută, că nu există niciun impediment legal ca membrii din provincie să-și pună candidatura și să fie aleși.

Totuși, pentru că prezența lor la București, cât mai des, este necesară și pentru că pe de altă parte, conform legii, urmează să se formeze și comitete regionale, tocmai pentru ca acei ce nu stau în Capitală să aibă posibilitatea de a-și spune cuvântul lor autorizat, există o sugestie, chiar din partea Ministerului Lucrărilor Publice, care conduce lucrările Colegiului, ca cei ce vor face parte din Consiliu ca delegați ai diverselor secțiuni, să aibă reședința în București.

Mai atragem atenția membrilor, că în intenția legiuitorului a fost să figureze în Comitetul Secției nu numai funcționari de Stat, ci și persoane din cadrul particular. Ne îngăduim a observa că între persoanele propuse de Consiliu, satisfac în convingerea noastră această intenție a legiuitorului, Domnii:

Alimănișteanu C., inginer silvic, liber profesionist.

Georgescu P. C., inginer consilier silvic, pensionar.

Manoilescu Mircea, inginer silvic, liber profesionist.

În afară de aceasta, D-nii Alimănișteanu și Manoilescu au fost vechi și încercați parlamentari, cari au adus incontestabile servicii, colaborând de multe ori hotărâtor, în parlament, la toate realizările importante ale Corpului.

Menționăm între altele aportul adus Corpului silvic la înfăptuirea legii colegiului inginerilor, prin acțiunea d-lui C. Alimănișteanu, care a răspuns apelului oricărui interesele Societății au cerut intervenția sa.

Din acelaș sens, a contribuit la promovarea intereselor de corp și D-l Mircea Manoilescu, cu ocazia legilor de organizarea Ad-ției pădurilor, însușindu-și și susținând cu multă tenacitate punctul de vedere al Societății.

În ce privește activitatea D-lui consilier C. P. Georgescu, pentru promovarea intereselor corpului silvic, vă este indeajuns de cunoscută pentru a fi nevoie să mai fie, încăodată, aci subliniată

Societatea „Progresul Silvic“ neputând să informeze pe membrii săi înainte de depunerea candidaturilor, dată fiind urgența chestiunii, își face datoria să-i pună la curent, prin această circulară, cu desfășurarea faptelor.

Odată cu această informare, Societatea „Progresul Silvic“ roagă pe membrii săi să dea votul și să trimită în Comitetul Secției pe cei 11 candidați, precum și pe cei 8 pentru comisia de disciplină, dintre cari 4 ca membri titulari și 4 ca membri supleanți.

Consiliul roagă pe membrii săi să dea concursul Societății să-și constituie un comitet, care să poată lucra armonios și efectiv, pentru unitatea, binele și prosperitatea Corpului.

Reproducem din Monitorul Oficial No. 283 din 5 Decembrie 1938, modul cum se va face votarea:

Adunarea generală a secțiunii va fi prezidată de un președinte adhoc, ales prin aclamațiuni.

Pentru completarea biroului, președintele ales va desemna dintre membrii adunării doi secretari și doi scrutatori.

Membrii prezenți depun personal buletinul de vot în ședință, la biroul adunării. Acei cari votează prin corespondență vor trimite votul lor prin scrișcare recomandată sau prin curier, la biroul comisiunii pentru constituirea Colegiului (Ministerul Lucrărilor Publice și al Comunicațiilor, bulevardul Elisabeta No. 27) până în ziua adunării generale, ora 9 dimineața.

Votarea se va face prin vot secret, cu buletine albe, având mărimea de 10x15 cm, în care se vor scrie cu cerneală mai întâi cei 11 membri ai comitetului secțiunii și apoi cei 4 din comisia de disciplină, precum și ceilalți 4 supleanți ai lor.

Buletinul se va băga în plicurile albe ștampilate de biroul constituit adhoc pentru votare.

Buletinele celor cari vor vota prin corespondență vor fi închise în plicuri, purtând stampila comisiunii pentru constituirea Colegiului. Buletinul de vot se va pune în plicul cel mic care va fi închis și nu va avea nici scris pe el.

În plicul cel mare se va introduce plicul cel mic și o carte de vizită a persoanei care a votat.

Plicul mare se va expedia la adresa comisiunii provizorii pentru constituirea Colegiului Inginerilor.

Plicurile, împreună cu buletinul de vot ștampilate, se găsesc la serviciile județene agricole, sîtvice și de drumuri, de unde se pot ridica, semnând de primire.

În ziua adunării generale despuierea scrutinului va începe la ora 17, după care nu se mai primesc buletine de vot.

Președinte, Prof. M. Drăcea.

Consiliul e de acord, fără a se mai publica și în ziar și fără a se mai trimite adresă de protest A.G.I.R.-ului.

II. D-1 M. Rădulescu cere virimente de fonduri pentru armonizarea cheltuielilor cu prevederile bugetare. Consiliul aprobă virimentele pentru suma de lei 122.048 dela articolele 4, 9 și 38 la articolele 16, 17, 21 și 32.

III. Administrative.

D-1 Tr. Heroiu propune să se dea premii în bani inginerilor cari au avut activitate publicistică în publicațiuni particulare pentru propagandă forestieră.

Consiliul aprobă, mulțumind d-lui Tr. Heroiu, care a condus această mișcare publicistică.

D-1 Tr. Heroiu propune să se aducă mulțumiri D-lui Stanciu Stoian și D-nei Ionescu Heroiu, cari ne-au dat concursul la introducerea orelor de silvicultură în programul analitic al școalelor normale.

D-1 M. Rădulescu citește referatul cu privire la plantațiile făcute de D-1 Ing. insp. pens. N. Mateescu, în județul Argeș, dela 1908 până după război. Consiliul apreciază activitatea d-lui N. Mateescu și aprobă a i se da un premiu de 10.000 lei.

Se aprobă pentru AVIS—București suma de lei 25.000 din sub-lariu personalului administrativ al Societății.

De asemenea se aprobă referatul d-lui Casier pentru ajutoarele propuse pentru personalul care a adus servicii Societății în cursul anului 1938, fără a fi în serviciul ei.

Se aprobă pentru AVIS—București suma de lei 25.000 din subvenția pe anul 1938.

Se admit în Societate următorii ingineri silvici: Zamfir Const., Ștefănescu Mihai, Lepădatu Miclea, Virgil Ionescu, Panaitescu G. B. Felix, Georgescu I., Ovidiu și Vintilescu T. Nicolae.

Ședința se ridică la orele 21.

Secretar general, Tr. Heroiu”.

PROCES-VERBAL No. 1 Ședința din 13 Ianuarie 1939

Membrii prezenți Domnii: N. N. Caragea, M. Drăcea, I. C. Demetrescu, C. Emanoil, M. P. Florescu, At. Haralamb, Tr. Heroiu, Andrei Ionescu, H. Lazăr, Mircea Manoilescu, Năstăsescu Gh., V. N. Priboianu, M. Rădulescu, V. N. Stinghe

Ședința se deschide la orele 19,30' sub președinția d-lui Prof. M. Drăcea, președintele Societății, având următoarea:

Ordine de zi :

- 1) Constituirea biroului Societății pe 1939.
- 2) Diverse — Administrative.
- 3) Comunicări.

1. Potrivit votului adunării generale din 1938, cu începere dela

1 Ianuarie 1939, au fost realeși în Consiliu pentru o nouă perioadă de 4 ani, D-nii: C. P. Georgescu, C. Alimănișteanu, Dem. Grozescu, At Haralamb, Al. Butoi și Gh. Minescu.

2. Consiliul în unanimitate realege biroul în compunerea lui din anul trecut: Vice-președinți: C. Alimănișteanu și prof. V. N. Stinghe; Secretar general: Traian Heroiu; Casier: M. Rădulescu și Secretari de ședință: N. N. Caragea și At. Haralamb.

3. Procedându-le la tragerea la sorți a unuia din cei 4 membri, M. Drăcea, P. Ioan, D. Sbulran, M. Rădulescu, cari împreună cu redactorul șef V. N. Stinghe, formează Comitetul de redacție al Revistei Pădurilor, iese D-l D. Sbulran. Consiliul însă în unanimitate îl realege în Comitetul de redacție.

D-l Președinte M. Drăcea, animat de dorința de a vedea la conducerea revistei și alte persoane, cedează locul d-sael din comitet și sugerează pentru a fi în spiritul statutului, ca în locul rămas liber să fie ales cineva din afara Consiliului. Consiliul alege pe d-l ing. N. Ghelmezu.

4. Se citește răspunsul D-lui C. Ionescu-Sisestî, Ministrul Agriculturii și Domeniilor la telegrama de felicitări trimisă de Soc. „Progresul Silvic“ cu prilejul anului nou 1939 :

„Vă mulțumesc din inimă pentru telegrama de felicitare, pe care mi-ați trimis-o în numele Societății „Progresul Silvic“ a inginerilor silvici

„Urez și eu, atât Dvs. cât și membrilor Societății, ani mulți cu sănătate și isbândă.

„Contez pe colaborarea Societății pentru a duce la îndeplinire programul silvic, de care sunt așa de legat sufleteste“.

5. Se comunică membrilor Consiliului invitația făcută de Institutul de Cercetări Agronomice din România, de a participa la ședința de deschidere a seriei de referate pe anul 1939 a acestui Institut, care va avea loc Luni 16 Ianuarie 1939, ora 18.

6. D-l Prof. V. N. Stinghe, anunță începerea celui de al VI-lea ciclu de conferințe al Cercului de Studii Forestiere.

Cu acest prilej, D-sa își exprimă părerea că trebuie să accentuăm caracterul științific al Societății.

7. D-l Președinte M. Drăcea, semnaleză apariția câtorva legi, cari merită nu numai să luăm cunoștință de ele, ci chiar de a le studia în amănunt:

- a) legea organizării Ministerului Economiei Naționale;
- b) legea organelor exportatoare;
- c) legea serviciului social.

În legătură cu cea din urmă, D-sa crede că trebuie să reluăm problema „Chemării sociale a inginerului silvic“, desbătută într'una din precedentele noastre adunări generale și să publicăm din nou în broșură lucrările noastre pentru a face dovadă între altele că noi am fost prezenți înainte de apariția legii amintită.

Stăruie asupra faptului că trebuie să găsim formula de a fi mai activi pe liniile trasate de această lege.

8. Se semnalează apariția legii pentru înființarea Casei de Credit a Ministerului de Agricultură și Domenii. Se hotărăște a se pune pe ordinea de zi a ședinței viitoare.

9. D-l A. Haralamb semnalează modificarea ce se planuiește la legea Casei Rurale.

Crede că este momentul să realizăm unul din dezideratele noastre — Mărirea patrimoniului forestier al Statului — prin cumpărări ce s'ar face de către Casa Rurală. Să se intervie pentru a se prevedea în lege și această posibilitate.

D-l Prof. V. N. Stinghe se rialază la părerea D-lui Haralamb.

D-l Președinte M. Drăcea, arătând eventualele dificultăți ce s'ar întâmpina în sensul celor cerute de D-nii Stinghe și Haralamb, este de părere să se facă o lege specială pentru cumpărare de păduri.

Se va activa în ambele direcții.

Ședința se ridică la orele 20,30'.

Președinte, M. Drăcea

Secretar general, Tr. Heroiu.

PROCES-VERBAL No. 2

Sedința de Vineri 27 Ianuarie 1939

Membri prezenți Domnii: M. Drăcea, I. C. Demetrescu, C. Emanoil, M. P. Florescu, At. Haralamb, A. Ionescu, M. Manoliescu, G. Minescu, G. Năstăsescu, V. N. Priboianu, M. Rădulescu, D. A. Sburlan, V. N. Stinghe, Eugen Vâlceanu.

Ședința se deschide la orele 19,30' sub președinția D-ului Prof. M. D. Drăcea, președintele Societății, având următoarea

Ordine de zi :

1. Constituirea secțiunilor.
2. Constituirea comisiunilor administrative.
3. Diverse — Administrative.
4. Comunicări.

Înainte de a se intra în ordinea de zi, se citesc procesele-verbale Nr. 27 din 21.XII.1938 și 1 din 13.I.1939 ale Consiliului de administrație al Societății și se aprobă.

Apoi se ratifică procesul-verbal No. 1 din 21.I.1939 al Comitetului de Direcție.

I. Compunerea secțiunilor:

Pentru secțiunile I și II. compunerea rămâne aceeași:

I. Gh. Năstăsescu, președinte, At. Haralamb, secretar, M. Drăcea, Tr. Heroiu, M. Rădulescu, V. N. Stinghe, E. Vâlceanu, membri.

II : D. Grozescu, președinte, C. Emanoil, secretar, A. Ionescu, Gh. Luțescu, A. Nedelcovici, D. Sburlan, C. Bunescu, membri.

Compunerea secțiunii III rămâne, deasemenea, aceeași, cu excepția d-lui I. Comaniciu, ieșit din Consiliu. Întrucât D-sa deținea și

funcțiunea de președinte al Secției, se alege în locul d-sale, D-l M. P. Florescu.

Consiliul hotărăște, ca la 31 Martie a. c. fiecare secție să refere Consiliului, asupra activității dezvoltate între 1.I.1939 și 31.III.1939.

II. Compunerea comisiunilor administrative.

Comisiunile: Govora, Techirghiol, Cămin, rămân aceleași.

Govora. D-nii: C. P. Georgescu, Dem. Grozescu, N. N. Caragea.

Techirghiol: D-nii: Gh. V. Luțescu și Al. Butoi.

Cămin: D-nul: N. N. Caragea.

Comisia Amara, pe lângă D-nii: C. C. Emanoil, M. Rădulescu se adaugă d-l Ing. C. Călinescu, ca șef al Ocolului silvic Slobozia.

C.A.P.I.R., D-nii: M. Drăcea, G. Năstăsescu, D. Grozescu, M. Florescu, H. Lazăr, ca titulari, iar ca supleanți, D-nii: C. M. Bunescu, G. Minescu, V. N. Priboianu, N. Caragea, cu excepția D-lui D. Sburian, care la cererea sa este înlocuit cu D-l Ilie C. Demetrescu.

Consiliul hotărăște:

a) Comisia Govora este rugată să prezinte un referat de ansamblu asupra atitudinii pe care trebuie să o aibă Societatea pe viitor în chestiunea vilei dela Govora.

b) Comisiunea Techirghiol este rugată să refere în chestiunea cumpărării de loturi din jurul vilei actuale.

c) Comisia Amara este rugată să refere în ce stadiu se găsesc lucrările și programul lucrărilor pe 1939.

d) D-l N. Caragea este rugat să facă o dare de seamă de felul cum funcționează căminul și ce ar trebui să se facă pentru buna lui funcționare.

e) Comisia C.A.P.I.R. Odată cu comunicările de realegere ce se vor face membrilor din comisie să fie rugată a confirma dacă înțeleg să lucreze activ în această comisie, dar fiind faptul că în anul acesta C.A.P.I.R.-ul va fi chemat să discute chestiuni de mare importanță, interesând și Corpul silvic.

III. Diverse delegațiuni.

D-nii membri din Consiliu cari au avut diferite însărcinări date în anul precedent de consiliu și nu au răspuns încă acestora, sunt rugați ca în termen de 3 săptămâni să refere Consiliului.

D-l A. Haralamb, la cererea sa, este înlocuit cu D-l E. Vâlceanu, căruia i se trece astfel sarcina de a întocmi „Regulamentul pentru conducerea desbaterilor Adunării Generale a Soc. Progresul Silvic“.

În legătură cu funcționarea Cercurilor Regionale, Consiliul roagă pe D-nii I. Zeicu, Al. Ștefănescu, O. Rădescu și Nettea, să refere despre

felul cum înțeleg să se organizeze și să funcționeze aceste cercuri regionale.

IV. Administrative.

Consiliul hotărăște să se trimită Frontului Renașterii Naționale o adresă însoțită de tabloul inginerilor silvici cari au aderat și s'au înscris în registrul deschis la Societatea Progresul Silvic.
Sedința se ridică la orele 22.

Președinte, *M. Drăcea.*

Sercetar general, *Tr. Heroiu.*

N E C R O L O G

† BASILE STĂTESCU

Ing. insp. silvic

1862—1938

Intr'un modest oraș din Oltenia, unde se retrăsese din anul 1926, când a eșit la pensie, și-a dat obștescul sfârșit în ziua de 11 Septembrie 1938, inspectorul silvic pensionar Basile Stătescu.

S'a născut în Craiova la 1862. Studiile primare și liceale le-a făcut în orașul său natal.

După absolvirea liceului s'a înscris la școala specială de silvicultură din București, pe care a terminat-o — cu diplomă — în anul 1886.

Doi ani mai târziu, a intrat în Serviciul silvic al Statului, fiind numit șef al Ocolului Caracal — pe atunci Hotărani și apoi Romula — unde a activat până în 1908, când i s'a încredințat funcția de agent de control la Regiunea Silvică Bacău. A trecut apoi în aceeași calitate la Regiunea Silvică R. Vâlcea, iar mai târziu la R. S. Craiova.

În anul 1924, când au luat ființă Direcțiunile Silvice, inspectorul Stătescu a primit însărcinarea de subdirector al Direcțiunii Orșova, funcție pe care a părăsit-o odată cu eșirea sa la pensie.

Ca funcționar, B. Stătescu a fost un exemplu de corectitudine și de abnegație în îndeplinirea datoriei.

Dar ceea ce l'a caracterizat cu adevărat a fost bunătatea sa nelimitată.

Acest sentiment era la dânsul atât de pronunțat, încât câteodată îi producea chiar neplăceri în serviciu.

Așa l'am cunoscut și eu, spre sfârșitul carierei sale: un bătrân plăcut, fără nici o urmă de asprime în figură și mult înțelegător al necazurilor celor mici.

N E C R O L O G

† BASILE STĂTESCU

Ing. Insp. silvic
1862—1938

Intr'un modest oraș din Oltenia, unde se retrăsese din anul 1926, când a eșit la pensie, și-a dat obștescul sfârșit în ziua de 11 Septembrie 1938, inspectorul silvic pensionar Basile Stătescu.

S'a născut în Craiova la 1862. Studiile primare și liceale le-a făcut în orașul său natal.

După absolvirea liceului s'a înscris la școala specială de silvicultură din București, pe care a terminat-o — cu diplomă — în anul 1886.

Doi ani mai târziu, a intrat în Serviciul silvic al Statului, fiind numit șef al Ocolului Caracal — pe atunci Hotărani și apoi Romula — unde a activat până în 1908, când i s'a încredințat funcția de agent de control la Regiunea Silvică Bacău. A trecut apoi în aceeași calitate la Regiunea Silvică R. Vâlcea, iar mai târziu la R. S. Craiova.

În anul 1924, când au luat ființă Direcțiunile Silvice, inspectorul Stătescu a primit însărcinarea de subdirector al Direcțiunii Orșova, funcție pe care a părăsit-o odată cu eșirea sa la pensie.

Ca funcționar, B. Stătescu a fost un exemplu de corectitudine și de abnegație în îndeplinirea datoriei.

Dar ceace l'a caracterizat cu adevărat a fost bunătatea sa nelimitată.

Acest sentiment era la dânsul atât de pronunțat, încât câteodată îi producea chiar neplăceri în serviciu.

Așa l'am cunoscut și eu, spre sfârșitul carierei sale: un bătrân plăcut, fără nici o urmă de asprime în figură și mult înțelegător al necazurilor celor mici.

Chiar cu câteva zile înainte de a ne părăsi pentru totdeauna, venerabilul pensionar încă se mai gândea la cei obidiți de soartă. Cele câteva rânduri scrise cu mâna-i tremurândă, de pe patul de suferință, aminteau că isvorul bunătății sale nu a secăt.

Ce omagiu mai pios pot aduce aceluia care a fost inspectorul silvic Basile Stătescu decât să doresc colegilor — mari și mici — să-l imite cât mai mult cu putință în acțiunile lor.

În ziua de 13 Septembrie 1938 a avut loc în Caracal înhumarea sa.

A fost condus până la locul de vecinică odihnă de familie, colegi, personalul Ocolului silvic local și multă lume care l'a cunoscut și stimat.

A V I Z

Domnul Inginer Ilie C. Demetrescu dela Institutul de Cercetări și Experimentație Forestieră (I.C.E.F., str. Clopotarii Vechi 1 — București III), întocmește referate trimestriale pentru publicația germană „Forsiliche Rundschau der Zeitschrift für Weltforstwirtschaft“, asupra cărților și articolelor cu subiect forestier sau de științe învecinate (botanică și zoologie forestieră, etc.).

Intrucât unele cărți, și mai ales articole publicate în alte reviste decât cele îndobște cunoscute, ar putea trece neobservate, roagă cu stăruință pe domnii autori respectivi să i le trimită, în câte un exemplar, spre recenzare.

PUBLICAȚIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR

Directiunea Regimului silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor:

Asupra raportului Domnului Director al Direcțiunei Regimului Silvic;

Având în vedere art. 2 din codul silvic;

Având în vedere art. V din legea modificatoare la codul silvic, publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

DECIDEM:

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Făget ș. a. județul Târnava Mare, proprietatea V. Bethlen, în suprafață de 691 ha. 1200 mp Regimul crâng compus cu 120 rezerve la ha. Revoluția normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Revizuirea amenajamentului pădunii Cristești Unguroaia, județul Botoșani, proprietatea Dr. Lustgarten, Carol Lupu ș. a., în suprafață de 500 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 36 ani. Revizuirea la finele revoluției normale.

c) Amenajamentul pădurii Basarabi, județul Baia, proprietatea Al. Călinescu, în suprafață de 289 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluți normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Heleșteni, județul Roman, proprietatea Gh. Strat, în suprafață de 187 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani. În parcela de molid se vor practica numai operațiuni culturale.

e) Amenajamentul pădurii Similișoara, județul Tutova, proprietatea Aurora Gheorghiu, în suprafață de 24 ha. 7431 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 17 Ian. 1939, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) G. I. Sisești.
Nr. 9829 din 17 Ian. 1939.

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Munișorul, județul Muscel, proprietatea Stanca Iosif Moldoveanu ș. a. în suprafață de 129 ha. 8500 mp. tratată în o serie de protecție cu exploatabilitate fizică și

una serie de codru cu tăieri rase și revoluția normală 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

Exploatarea conform acestui regulament se va permite numai după depunerea cauțiunii de regenerare, fixată pentru parchetele exploatare în contravenție.

b) Amenajamentul pădurii Sabolciu, județul Bihor proprietatea comunei Sabolciu, în suprafață de 109 ha. 1800 mp. Regim și tratament, codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 80 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Glodu Plopiș, județul Dâmbovița, proprietatea Avram Grigorescu, în suprafață de 101 ha. 3000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 25 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Dobreasca și Bordee, județul Dâmbovița și Muscel, proprietatea Alex. I. Nițescu, în suprafață de 24 ha. 7000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Valea Mare, județul Muscel, proprietatea Alex. I. Stâlpeanu, în suprafață de 24 ha. 2000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Ruda, județul Argeș, proprietatea Ion I. Popescu, în suprafață de 22 ha. 3000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 22 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 17 Ian. 1939, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) G. I. Sisești.
Nr. 9830 din 17 Ianuarie 1939.

a) Amenajamentul pădurii Cetariu, județul Bihor, proprietatea comunei Cetariu, în suprafață de 155 ha. 7000 mp. Regim și tratament crâng compus. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Sântimreu, județul Bihor, proprietatea comunei Sântimreu, în suprafață de 125 ha. 3200 mp. Regim și tratament crâng compus. Revoluția normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Almașul Mare, județul Bihor, proprietatea comunei Almașul Mare, în suprafață de 51 ha. 1000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Dicănești, județul Bihor, proprietatea Composesoratului din Dicănești, în suprafață de 23 ha. 57000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 17 Ianuarie 1939, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) G. I. Sisești.
No. 9832 din 17 Ianuarie 1939.

a) Amenajamentul pădurii Faraoni Cleja, județul Bacău, proprietatea Martin A. Fodor, în suprafață de 182 ha. 9500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Drăgodana, județul

Dâmbovița, proprietatea Ferdinand Koșca, în suprafață de 39 ha. 1601 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Urdari, județul Gorj, proprietatea Barbu I. Diaconescu, în suprafață de 24 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Amenajamentul pădurii Mândrești lot. III, județul Tecuci, proprietatea Ioana R. Rossetti, în suprafață de 24 ha. 1400 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Mândrești lot. IV, județul Tecuci, proprietatea Ileana R. Rossetti, în suprafață de 23 ha. 3000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 27 Ian. 1939, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *M. D. Drăcea*.
No. 13080 din 27 Ianuarie 1939.

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Desideriu, județul Ddorheiu, proprietatea Ioan și Carol Essigman, în suprafață de 143 ha. 5100 mp. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 80 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii Petriș, județul Arad, proprietatea Composesoratului din Petriș, în suprafață de 117 ha. 6300 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Borșa, județul Bihor, proprietatea comunei Borșa, în suprafață de 92 ha. 8200 mp. Regim și tratament crâng compus. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Dobron ș. a. județul Mureș, proprietatea comunei Breaza, în suprafață de 72 ha. 2600 mp. Regim și tratament compus. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Saldobagiu de Barcău, județul Bihor, proprietatea comunei Saldobagiu de Barcău, în suprafață de 27 ha. 5900 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 27 Ianuarie 1939, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *M. D. Drăcea*.
No. 18081 din 27 Ianuarie 1939.

a) Amenajamentul pădurii Intre Săpânțe, județul Maramureș, proprietatea Soc. Anonime pentru Industria Lemnului din Bicsad, în suprafață de 663 ha. 2100 mp. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 84 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Archiș, județul Bihor, proprietatea Composesoratului din comuna Archiș în suprafață de 53 ha. 6100 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 27 Ianuarie 1939, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *M. D. Drăcea*.
No. 18082 din 27 Ianuarie 1939.

a) Revizuirea amenajamentului pădurilor din ocolul silvic Pojorâta, județul C.-Lung, proprietatea Fondului Bisericesc ortodox român din Bucovina, în suprafață totală de 11432 ha. 3400 mp. Regim și tratament codru cu tăieri localizate. Revoluția normală 120 ani. Revizuirea după 10 ani

Data astăzi 27 Ianuarie 1939, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *M. D. Drăcea*.
No. 18083 din 27 Ianuarie 1939.

a) Amenajamentul pădurii Cosminul, județul Cernăuți, proprietatea Statului, în suprafață de 1205 ha. 0600 mp. tratată în două serii de codru cu tăieri succesive și revoluția normală 120 ani.

Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Brăești, Seria IV-a, județul Covurlui, proprietatea Statului, în suprafață de 355 ha. 6200 mp. Regimul crâng. Revoluția normală 35 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 27 Ianuarie 1939, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *M. Drăcea*.
No. 18084 din 27 Ianuarie 1939.

a) Revizuirea amenajamentului pădurilor din Ocolul silvic Dorna Căndrenilor, județul Câmpulung, proprietatea Fondului Bisericesc ortodox român din Bucovina, în suprafață de 10224 ha. 7100 mp. Regim și tratament codru cu tăieri localizate. Revoluția normală 120 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 27 Ianuarie 1939, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *M. Drăcea*.
No. 18085 din 27 Ianuarie 1939.

a) Amenajamentul pădurii Dracșani Cozancea, județul Botoșani, proprietatea H. Segall, Boldur, Haimovici ș. a., în suprafață de 792 ha. 5000 mp. tratată în două serii de crâng simplu cu revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii Livezile, județul Dolj, proprietatea Grigore Gramaticescu, în suprafață de 258 ha. 1500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Scurta, județul Putna, proprietatea Zoe Tangup, în suprafață de 125 ha. 1792 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 31 Ianuarie 1939, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *G. I. Sisești*.
No. 22947 din 31 Ianuarie 1939.

a) Amenajamentul pădurii Spineni, județul Dolj, proprietatea Olga Oteteșanu, în suprafață de 196 ha. 7144 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii Poclusa de Beliu, județul Bihor, proprietatea comunei Căpâlna, în suprafață de 182 ha. 3700 mp. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 80 ani începând din anul 1948/1949. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Crângul, județul Tutova, proprietatea Clemansa Zappan, în suprafață de 121 ha. 4059 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Amenajamentul pădurii Zăvoiu Hudești Franc, județul Dorohoi, proprietatea Ioan Frank, în suprafață de 36 ha. 3000 mp. Regimul crâng. Revoluția normală 4 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii La Lăstari ș. a. județul Mehedinți, proprietatea Maria Nicolescu, în suprafață de 26 ha. 9700 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

f) Amenajamentul pădurii Zăvoiu Siretului, județul Bacău, proprietatea Leon Furnarache, în suprafață de 25 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 3 ani. Revizuirea după 3 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Deagurile, județul Argeș, proprietatea Alexandrina Tănăsescu, în suprafață de 24 ha. 3800 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 31 Ianuarie 1939, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) G. I. Sisești.
No. 22848 din 31 Ianuarie 1939.

a) Amenajamentul pădurii Dumbrava ș. a., județul Năsăud, proprietatea orașului Năsăud, în suprafață de 402 ha. 6681 mp. tratată în două serii de crâng cu revoluția normală 35 și 30 ani; o serie de protecție A III; trei serii de codru cu tăieri succesive dintre care prima în perioada de așteptare, a doua cu revoluția normală 80 ani, iar a 3-a cu revoluția normală 84 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 31 Ianuarie 1939, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) G. I. Sisești.
No. 22849 din 31 Ianuarie 1939.

a) Amenajamentul pădurii Asod Ostoros, județul Ciuc, proprietatea comunei Chileni, în suprafață de 289 ha. 1100 mp. Regim și tratament codru cu tăieri rase. Revoluția normală 100 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Dragomirești, județul Ilfov, proprietatea Gabriel și Frederica Sanft, în suprafață de 146 ha. 6600 mp., tratată în 2 serii de crâng simplu și revoluție normală 12 și 8 ani. Revizuirea după 12 ani.

Data astăzi 9 Februarie 1939, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) M. Șerban.
No. 33278 din 9 Februarie 1939.

a) Amenajamentul pădurii Zimbru, județul Arad, proprietatea Robert Zelensky, în suprafață de 2140 ha. 3160 mp. Regim și tratament

codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 84 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Revizuirea amenajamentului pădurii **Ignațiu**, județul Bihor, proprietatea comunei Sumugiú, în suprafață de 85 ha. 6000 mp. Regimul crâng compus. Revoluția normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani

c) Regulamentul de exploatare al pădurii **Buta**, județul Hunedoara, proprietatea Ioan Radu, în suprafață de 47 ha. 9900 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii **Balta Viișoara**, lot. II, județul Teleorman, proprietatea Tudor H. Capră, în suprafață de 31 ha. 5646 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 3 ani. Revizuirea după 12 ani.

e) Amenajamentele pădurii **Bragadiru**, județul Teleorman, proprietatea Iancu Gurban și T. Dobrescu, în suprafață de 24 ha. 5500 mp. tratată în două serii de crâng simplu. Revoluția normală 3 ani. Revizuirea după 3 ani.

Data astăzi 9 Februarie 1939, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *M. Șerban*.

No. 33280 din 9 Februarie 1939.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face la epoca arătată în dreptul fiecăruia.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafața pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronally sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Amenajamentul (Regul. de expl.) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Decizii.

REVISTA PĂDURILOR

Redactor-șef: Stinghe N. V.

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE PE 1939:

Președinte: Drăcea D. M.

Vice-Președinți: { Alimăneștianu Const.
Stinghe N. V.

Casier: Rădulescu M.

Secretar general: Ionescu-Heroiu Tr.

Secretari: { Caragea N. N.
Haralamb At.

MEMBRII:

Bunescu M. C.
Butoi Al.
Demetrescu Ilie
Emanoil C. C.
Florescu P. M.
Georgescu P. C.
Grozescu D.
Ionescu I. A.
Lazăr H.

Luțescu V. Gh.
Manoilescu Mircea
Minescu G.
Năstăsescu G.
Nedelcovici Ath.
Priboianu N. V.
Sburlan A. D.
Vâlceanu E.

lenzori: Ionescu Gh., Chercea Gh., Palade E.

lenzori supleanți: Teodorescu St., Constantinescu Gh. și
Georgescu St.

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe un an pentru instituții	500 lei
” ” ” ” particulari	300 ”
” ” ” ” membrii Societății	200 ”
” ” ” ” conductori și brigadierii	75 ”
Numărul	25 ”

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

AU APĂRUT.

I. SERIA A. — BIBLIOTECA DE POPULARIZARE :

D. A. SBURLAN

ARBORII ȘI PĂDURILE NOASTRE

78 pagini, 20 lei

D-nii ingineri silvici sunt rugați să dea concursul pentru ca această broșură să fie răspândită în cercuri cât mai largi.

II. SERIA B. — INDRUMĂRI :

Z. PRZEMETSCHI și GR. VASILESCU

TEHNICA ÎMPĂDURIRILOR

(SEMINȚE, PEPINIERE, ÎMPĂDURIRI)

166 pagini, 60 lei

Foarte utilă tuturor celor cari fac lucrări de pepinieră,
semănături directe și plantații.

INST. DE ARTE GRAFICE BUCOVINA I. E. TOROUȚIU BUCUREȘTI

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII "PROGRESUL SILVIC"
MARTIE-APRILIE 1939 ANUL 51 - Nr. 3

REVISTA PĂDURILOR

PROPRIETATEA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

Redactor responsabil : Prof. V. N. STINGHE

Inscrisă în Registrul de publicațiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov
S. I comercială, sub No. 56.938.

Redacția și Administrația: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31, — București

ANUL 51, Nr. 3—4

MARTIE—APRILIE 1939

SUMARUL :

<i>Studii:</i>	
Prof. P. Enculescu: Antestepa din câmpia Ardealului	255
<i>Comentarii — Insemnări:</i>	
At. Haralamb: Pin silvestru spontan în împrejurimile Curții de Argeș	260
I. Lupe: O stațiune de tisă în munții Gurghiului	268
I. Florescu: Codul silvic și articolele 139 și 232 din Procedura penală Carol II	274
V. V. Vasiliu: Stejarii dela Mănăstirea dintr'un lemn	280
<i>Referate:</i>	
I. Rătan: Suedia sub aspectul plutirii lemnului de lucru	283
<i>Problemele zilei:</i>	
Plopul în cultura forestieră	
M. Rădulescu: Plopul	293
Anton V. Rădulescu: Din avantajele culturii plopului	297
I. Moldovan-Junior: Plopul tremurător	300
M. Böhm: Populus canadensis Desf în pădurile ocolului silvic Calafat	305
H. Czoppelt: Hibrizii de plop repede crescător	308
<i>Cronica internă</i> (pag. 310), <i>Cronica externă</i> (pag. 316), <i>Mercuriale</i> (pag. 322), <i>Cărți</i> (pag. 327), <i>Reviste</i> (pag. 331), <i>Informațiuni</i> (pag. 343), <i>Societatea „Progresul Silvic”</i> (pag. 345), <i>Publicațiuni</i> (pag. 347)	

SOMMAIRE:

<i>Etudes:</i>	
L'avantsteppe de la Transylvanie	P. Enculescu
<i>Commentaires:</i>	
Pin sylvestre dans les environs de Curtea de Argeș	At. Haralamb
Une station d'if dans les montagnes Gurghiu	I. Lupe
Le code forestier et les articles 139 et 232 de la Procédure pénale Carol II	I. Florescu
Les chênes de la Monastère „Dintr'un lemn”	V. Vasiliu
<i>Rapports:</i>	
Suède au point de vue du flottage du bois de construction	I. Rătan
<i>Problèmes à l'ordre du jour:</i>	
Le peuplier dans la culture forestière	
<i>Chronique — Les livres — Revue des revues — Nouvelles — Soc. „Progresul Silvic” — Publications.</i>	

INHALT:

<i>Abhandlungen:</i>	
Die Vorsteppe der Transsylvanischen Hochebene	P. Enculescu
<i>Mitteilungen:</i>	
Kiefer in dem Umgebung von Curtea de Argeș	At. Haralamb
Ein Standort von Eibe im Gurghiugebirge	I. Lupe
Das Forstkodex und §§ 139 und 232 des Strafprozessordnungsbuches	I. Florescu
Die Einchenbäume des Klosters „Dintr'un lemn”	V. Vasiliu
<i>Berichte:</i>	
Schweden von Standpunkt der Flösserei	I. Rătan
<i>Tagesfragen:</i>	
Die Pappel in der Forstkultur	
<i>Chronik — Bücherschau — Die Zeitschriftenschau — Nachrichten — Verein „Progresul-Silvic”.</i>	

S T U D I I

ANTESTEPA DIN CÂMPIA ARDEALULUI
(O lămurire întârziată)¹⁾

de Prof. P. ENCULESCU

Câmpia Ardealului în mare parte din întinderea sa, aparține domeniului antestepei sau stepei cu păduri²⁾. Această antestepă ca și aceea din Bucovina, din nordul și chiar centrul Moldovei și Basarabiei, nu este o antestepă climatică, ci geognostică dacă se poate numi așa. Prezența sa este strâns legată de existența unor anumite roce (marne) bogate în diferite săruri și greu permeabile pentru apă. Aceste roce, deși se găsesc sub influența unei clime destul de umedă (media anuală a precipitațiilor variind între 500 și 700 mm. iar aceea a temperaturii sub 9°)³⁾, au întârziat procesul de solificare. În legătură cu aceasta, pe socoteala marnelor în loc să se formeze solul de pădure propriu zis sau chiar podzolit, așa cum ar fi trebuit după clima destul de umedă, indicii de ariditate fiind de 30—35⁴⁾, s'a format cernoziomul mai mult sau mai puțin degradat.

1) Întârzierea acestei lămuriri se datorește faptului că despre lucrarea distinsului nostru botanist D-l Prof. Al. Borza intitulată „Câmpia Ardealului” (Studiu geobotanic) nu am avut cunoștință decât târziu și aceasta dintr-o scurtă recenzie făcută în Rev. Păd. nr. 12/1937, la pag. 1307, lucrarea în extenso nu am putut să o găsesc în comerț.

2) Prof. P. Enculescu: Zones de végétation. L'agriculture en Roumanie. Album Statistique, pag. 11, București, 1929.

3) Aceeași lucrare de mai sus pag. 7.

4) Dr. N. Cernescu: Facteurs de climat et zones de sol en Roumanie. Studii tehnice și economice. Seria C. nr. 2. Inst. Geol. București, 1934.

Dovada despre aceasta o fac toate porțiunile din cuprinsul acestei antestepe, unde marnele sunt înlocuite prin roce mai poroase (gresii, nisipuri, pietrișuri, etc.) pe contul cărora printr'o solificare normală s'a format nu cernoziomul degradat, ci solul de pădure tipic sau chiar într'un stadiu destul de înaintat de podzolire.

Variația solului din cuprinsul antestepei ardelenene este de aproape urmărită de aceea a vegetației sale spontane ierboase sau lemnoasă, atât în ce privește întinderea sa, cât și în ce privește elementele sale alcătuitoare și modul lor de asociere.

Aceasta este explicarea, că în mijlocul antestepei apar petece mai mari sau mai mici de păduri, care sub toate raporturile se aseamănă cu pădurea propriu zisă de foioase mixte.

Prezența acestor petece de păduri a făcut pe D-l Profesor Al. Borza să nege existența antestepei în Câmpia Ardealului, pe care o consideră că o veche regiune de pădure propriu zisă (Quercetalia sau chiar Fagetalia în parte), al cărui sol de pădure din trecut s'a distrus în timpurile istorice din cauza despăduririlor și din care nu au mai rămas decât petece mai mult sau mai puțin întinse¹⁾.

Este foarte curios și inexplicabil faptul că, petecele actuale de păduri cu solul lor așa de caracteristic, nu se întâlnesc în părțile cu marne, ci numai acolo unde sunt roce mai poroase, deci mai permeabile pentru apă.

Să presupunem că adevărul este de partea D-lui Prof. Al. Borza și să admitem că în decursul timpurilor istorice vechiul sol de pădure a fost distrus prin acțiunea combinată a omului și a apei ce s'a scurs la suprafața sa. Această eroziune, în trecut ca și azi, s'a făcut cu o intensitate mai mare acolo unde din cauza pantei curgerea apei era mai repede și din contra ea era mai slabă sau redusă cu totul acolo unde apa curgea încet sau foarte încet, ca pe platouri sau pe așezăturile depe muchiile

1) Prof. Al. Borza — „Câmpia Ardealului” (Studiu geobotanic), Biblioteca Ateneului Român nr. 4, București, 1936. Recenzie în Rev. Päd. nr. 12, an. XLIX.

dealurilor. Ar urma deci, ca în aceste părți să se fi păstrat porțiuni din vechiul sol de pădure.

Dacă se studiază de aproape solul care se așterne pe aceste părți așezate unde eroziunea a fost foarte slabă s'au a lipsit cu totul, se constată că el este reprezentat prin cernoziom degradat acolo unde s'a format pe marne și din contră prin sol de pădure, chiar prin sol de pădure podzolit, acolo unde s'a format pe contul unor roce mai permeabile.

Influența acceleratoare sau întârziatoare a diferitelor roce asupra procesului lor de solificare, se oglindește în natura și repartizarea solurilor și prin urmare în felul vegetației pe care o suportă.

Caracterul acesta deosebit al antestepei nu este ceva specific pentru Câmpia Ardealului, ci se vede și în antestepa din nordul și chiar centrul podișului moldo-basarabeian, ca și în Bucovina. În această din urmă provincie românească, în partea sa dela sud de Siret, antestepa se prezintă ca două insule izolate în mijlocul zonei forestiere, care corespunde la două depresiuni, dintre cari una se întinde între Rădăuți și Siret, iar cea de a doua în regiunea Sucevei.

Aceste două antestepes despre care încă de mult timp a făcut mențiune Procopianu-Procopovici¹⁾, ca și cea din Câmpia Ardealului, nu sunt climatice ci geognostice. Prezența și întinderea lor este strâns legată de cea a marnelor, roce, care deși situate în partea și mai nordică a țării, într'o climă mai umedă și mai rece ca aceea a antestepei ardelenes (media anuală a precipitațiunilor variind între 600 până la peste 700 mm., temperatura medie anuală fiind mai puțin de 9°, iar indicele de ariditate cuprins între 30—45), totuși chiar în asemenea condițiuni marnes au întârziat procesul de solificare. Din această cauză pe socoteala marnelor s'a format cernoziom în diferite stadii de degradare, în timp ce pe suprafața înălțimilor imediat vecine alcătuite însă din roce mai poroase (nisipuri, gresii, pietrișuri, etc.), se așterne peste tot podzolul tipic.

1) Zur Flora der Horaiz. Wien, 1893.

Deosebirea mare sub raportul solului este evidențiată și de vegetația spontană. Astfel, pe podzol ea este reprezentată prin întinși codrii, formați între alte esențe, din fag, mesteacăn, și chiar brad și cu o vegetație ierboasă caracteristică pentru asemenea păduri; pe cernoziomul degradat atât vegetația ierboasă cât și cea lemnoasă, cu totul deosebită de a podzolului, cuprinde elemente proprii antestepei.

Distrugerea vechiului sol de pădure și înlocuirea lui cu altele mai recente invocată pentru Câmpia Ardealului, în antestepele Bucovinei este cu desăvârșire înlăturată, căci ținând seama că suprafața lor este aproape plană sau slab accidentată, o asemenea distrugere nu a putut avea loc sau a fost foarte slabă.

Un exemplu și mai tipic, care pledează în favoarea celor susținute mai sus, îl oferă pădurea Dumbrava Roșie dela sud-este de localitatea Ceplenita din județul Iași¹⁾. Acest mci petec de pădure, care apare ca o insulă în mijlocul stepei, în partea sa centrală, care este și partea cu altitudine mai mare se prezintă cu toate caracterele pădurii propriu zise, suportată de un sol tipic de pădure format pe socoteala unor nisipuri mai mult sau mai puțin argiloase. În spre margini, paralel cu descreșterea altitudinii, pe nesimțite pădurea capătă aspectul tipic de antestepă, iar solul este înlocuit prin cernoziom degradat format pe socoteala unor marne. Mai departe pădurea rărindu-se din ce în ce mai mult, în cele din urmă dispare, de aci încolo se continuă de jur-împrejur stepa fără păduri, așa de bine caracterizată prin solul, ca și prin vegetația sa spontană cu întinse și dese asociațiuni de *Stipa capillata* L. în părțile sale necultivate²⁾.

Din cele expuse mai sus rezultă destul de clar că, antestepa din Câmpia Ardealului, cași din alte țări din nordul țării, nu sunt climatice și nici determinate de distrugerea în decursul

1) P. Enculescu: Zonele de vegetație lemnoasă din România, pt. IV. Mem. Inst. Geol. Vol. I, București, 1924.

2) P. Enculescu: l. c. tab. XXXV.

timpurilor istorice a unui vechi sol de pădure, din cauza despăduririlor, așa cum s'a susținut; ci prezenței unor anumite roce, care prin proprietățile fizice și prin compoziția lor chimică au întârziat procesul de solificare care și azi este pe cale de îndeplinire, acolo unde i se dă posibilitate.

Die Vorsteppe der transsylvanischen Hochebene.

L'avantsteppe de la plaine de Transylvanie.

Une réponse à un étude publié, il y a quelque temps, par M. le Prof. Borza.

Celui-ci considérait la „plaine de la Transylvanie“ non comme une d'antesteppe proprement dite, d'origine climatique, mais comme une ancienne région des forêts, déboisée.

M. Enculescu qui répond, est d'avis qu'on se trouve en présence d'une steppe d'origine „géognostique“, provoquée par l'abondance des marnes peu perméables.

COMENTARII – INSEMNAȚI

Din lucrările Institutului
de Cercetări forestiere

PIN SILVESTRU SPONTAN IN ÎMPREJURIMILE CURȚII DE ARGHEȘ

de Ing. AT. HARALAMB

Literatura nu cunoștea până acum, pentru Valea Argeșului, decât un singur loc unde să se găsească pin silvestru în stare naturală: Cheile Argeșului.

În cele de mai jos, vom descrie două noi stațiuni, care prezintă și interesul că se găsesc mai la Sud de punctul cunoscut până acum ¹⁾.

1. O primă stațiune se găsește în cuprinsul comunei Oești (Argeș), la 10 km depărtare de Cheile Argeșului.

Această stațiune se poate vedea chiar de pe șoseaua ce străbate comuna Oești sau de pe linia de cale ferată de exploatare forestieră a Casei Pădurilor.

Pinul este împrăștiat pe crestele dealurilor răpoase din dreapta Argeșului, pe o lungime de circa 2 km, începând dela gura râului Valea Mare în sus spre Corbeni. În adâncime, pătrunde în basinelul pârâului Valea Seacă care, după cât îl arată numele, nu are apă decât când plouă sau se topește zăpada. Acest pârâu nu are mai mult de 2 km. lungime. În cuprinsul acestui basîn, pinul se găsește împrăștiat pe creste, mai ales în părțile unde eroziunea este în stadiu avansat.

În rest, aflăm o pădure rea, exploatată, de fag, mesteacăn și puțin gorun.

1) Stațiunea dela Oești ne-a fost semnalată de d-l Prof. Sburian, iar cea dela Valea Sasului de d-l N. Mateescu, inginer insp. g-ral silvic: pensionar, fost multă vreme șef al ocolului silvic Negru-Vodă (Argeș).

Expoziția dealurilor situate de-a lungul șoselei este estică, iar pârâul Valea Seacă curge dela Vest la Est.

Altitudinea generală a creștelor de deal pe care se găsește, este cuprinsă între 680 și 700 m.

Solul este nisipos, fiind amestecat cu ceva argilă și pietrișuri.

Fig. 1. — Schița de plan a regiunii cu cele două noi stațiuni.

Pinul, care se găsește aici, nu atinge înălțimi mai mari de 8 m și diametre, pentru cei mai în vârstă, de 35 cm. Cei bătrâni au forme strâmbe și uneori sunt înfurciți sau cu vârful rupte. Cei tineri, situați la adăpost, au forme frumoase, drepte și întregi. Peste tot locul se văd încercări de regene-

rare naturală, care nu poate să câștige teren din cauza pășunatului.

Proprietatea aparține unei ramuri din marea familie a Cantacuzinilor.

2. A doua stațiune se găsește mult mai la Sud: față de Cheile Argeșului, la circa 25 km în linie dreaptă. Este în apropiere de orașul Curtea de Argeș și anume la origina râului Valea Sasului, afluent de stânga al Argeșului, în care se varsă la Sud de Curtea de Argeș.

La originea acestui râu, malurile constituite din nisip, argilă și pietrisuri mici, se prezintă sub formă de râpi.

Fig. 2. — Pin silvestru spontan pe dealurile surpătoare de la Oești.

Expoziția generală a locului este sudică, iar altitudinea maximă 700 m.

Pinul se întinde aici pe o suprafață de circa 5 ha, prezentându-se sub formă de arboret, având în amestec ceva fag, mesteacăn și anin alb, iar în subarboret *Juniperus communis*

L. și *Cytisus* sp. Trece puțin și în basinul râului Valea Târgului, situat imediat la Vest de Valea Sasului, care isvorăște din același punct.

Aici, pinul se găsește într'o stare de vegetație mult mai bună decât la Oești. Rare sunt cazurile când să se întâlnească trunchiuri strâmbe, înfurcitate sau cu vârfuri rupte. În general,

Fig. 3. — Pin silvestru spontan cătărat pe terenuri erodate, în fundul basinului pârâului Valea Seacă.

are forme drepte, pline, bine elagate, prea puține având cepuri. Cepurile le posedă cei mai groși. Înălțimea maximă pe care o atinge este de 22 m, iar diametrul celor mai mari, variază între 30 și 40 cm. Se regenerează abundant în mod natural.

Proprietatea locului aparține moșnenilor din Curtea de

Argeș. Restul pădurii este constituit azi din fag, având ceva mesteacăn, iar pe vale anin alb. La originea văii, dela creastă spre N-Est se întinde pădurea statului Stroești, care atârnă în basinelul Vâlsanului și care pe lângă fag, prezintă în compunerea ei și gorun.

După informațiile culese, pinul de aici este spontan, fiind cunoscut de multă vreme în acest loc, de cei mai în vârstă dintre locuitorii văii.

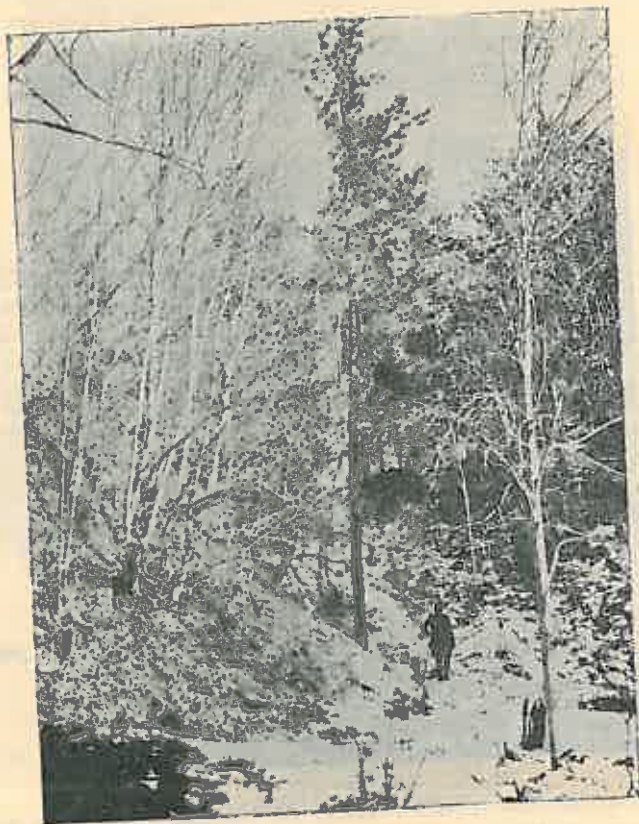

Fig. 4 — Exemplar de pin silvestru, spontan, la originea râului Valea Sasului.

3. O a treia stațiune cu pin silvestru, asupra spontaneității căreia nu ne putem pronunța, se găsește chiar în cuprinsul orașului Curtea de Argeș.

Aici, el se găsește în trei puncte și anume:

a) La Coasta Badii, în fundul străzii Cuza Vodă, pe o pantă ușoară expusă spre Vest. Se află pe o fâșie de circa 300 m lungime și 20—40 m lățime, fiind înglobat în proprietățile locuitorilor, cari au casele pe partea străzii pomenită. Imediat deasupra acestei neînsemnate coaste, se găsește o terasă cu arături și livezi.

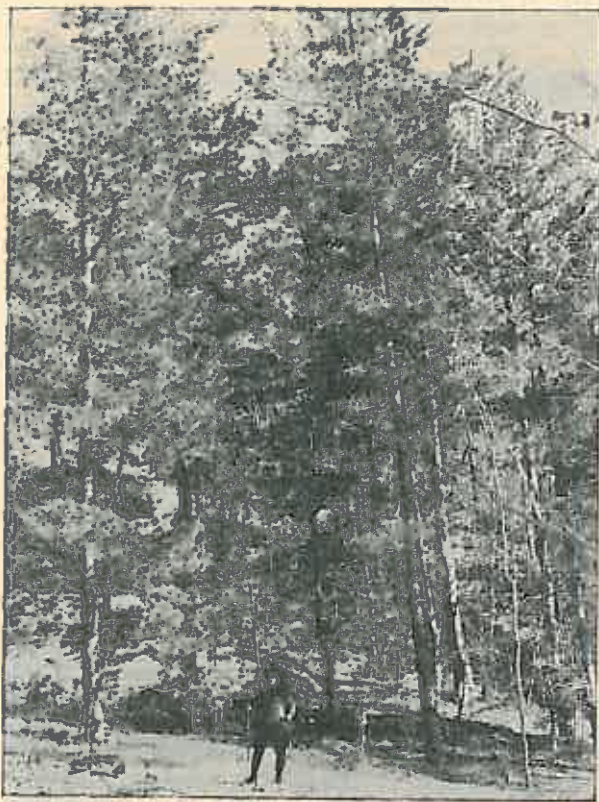

Fig. 5. — Pin silvestru la origina văii Valea Sasului.

Terenul este nisipo-argilos, bogat, înierbat și cu mult sub-arboret.

Altitudinea locului este de circa 460 m.

Se găsesc aici circa 150 exemplare de pin cu diametre mai mari de 20 cm. În rest, sunt foarte multe exemplare mai mici de 20 cm și un bogat semințiș natural.

Invadează în livezi, mai ales în partea dinspre Nord, unde proprietarii nu-l extirpează, dar au grijă ca, îndată ce se înalță mai mult, să-l curețe de crăci în partea de jos a trunchiului.

Are o mare vigoare de creștere. Cele mai mari înălțimi ating 20 m, iar cele mai groase diametre sunt de 40 cm. Se prezintă sub forme drepte, pline, curățate, rar cepuroase. Puțini sunt înfurciți și strâmbi.

Fig 6. — Pin silvestru pe Valea Sasului.

b) Al doilea punct se găsește ceva mai la Sud, pe malul înșorit al unei viroage, care dă în capul străzii Cuza Vodă. Solul aici este tot nisipo-argilos. Aici se găsesc doar 6 exem-

plare mai înalte de 12 m, două din ele fiind înfurcite. Au circa 40 cm diametru. În plus sunt și ceva puiți.

c) Al treilea punct se află și mai la Sud și anume în jurul ruinelor bisericii istorice Sân-Nicoară. În acest loc sunt câteva zeci de exemplare frumoase, înalte de 12—16 m și cu diametre de 18—30 cm.

Kiefer in dem Umgebung von Curtea-de-Argeș.

Pin sylvestre dans les environs de Curtea-de-Argeș.

Din lucrările Institutului de
Cercetări forestiere.

O STAȚIUNE DE TISĂ (TAXUS BACCATA L.)
IN MUNȚII GURGHUIULUI

de Ing. I. LUPE

Prezența tisei în munții Gurghiului nu e o curiozitate. În lucrarea intitulată: „Az Erdészeti jelentőségü fak es cserjék elterjedése a Magyar Allam területem” (Răspândirea arborilor și arbuștilor forestieri pe teritoriul statului maghiar), cei doi autori L. Fekete și T. Blatny, descriu mai multe stațiuni de tisă în acești munți.

Cu ocazia unei delegațiuni ce am avut la o pădure comunală din partea de Nord-Est a munților Gurghiului, am găsit în perimetrul acestei păduri o stațiune de tisă destul de frumoasă.

Cum această stațiune se pare că n'a fost încă semnalată în literatură, dau mai jos o descriere mai amplă a ei.

E devărat că în lucrarea amintită mai sus, autorii semnalează prezența tisei pe muntele Șeștena¹⁾, însă într'un singur exemplar care se găsea pe piscul Șeștenii, între pârâul Șeștena și Valea Sălardului. Acest exemplar, după cele spuse de lucrătorii forestieri din partea locului, era un arbore de talie mare (afirmație în concordanță cu aceea a autorilor maghiari de mai sus), care a fost tăiat cu ocazia exploatării masivelor păduroase de pe acele locuri.

Deoarece tisa e o specie destul de rară și care tinde să dispară, am ținut să o menționez aci, dând în acelaș timp și o descriere mai detaliată a ei, în rândurile ce urmează :

Stațiunea de tisă mai sus amintită se găsește în perimetrul pădurii Șeștena, proprietatea comunei Aluniș, jud. Mureș. E situată pe versantul stâng al pârâului Șeștena, un afluent al pârâului Sălard (locuitorii unguri de pe acolo îi zic Salazdru), la cca. 1 km. spre Sud-Vest de ultima bifurcație a pârâului Șeștena, lângă Plaiul Duruitorii²⁾.

1) „A Șeștena” gerincén (andezit, 42°48', 46°53') 1179 m É Ty - i exp. faalakban“.

2) Acest plaiu nu e marcat pe hartă. Numele lui l-am aflat dela pădurarul pădurii Șeștena.

Ca situație geografică se află la $46^{\circ}53'$ latitudine nordică și $42^{\circ}30''$ longitudine estică ³⁾.

Pentru a ajunge la stațiunea de tisă, se pleacă din stațiunea CFR. Sălard, depe linia Râzboeni-Toplița, cu trenul forestier, călare sau pe jos, pe Valea Sălardului până la confluența acesteia cu pârâul Șeștena. Aici se părăsește Valea Sălardului continuându-se drumul pe pârâul Șeștena tot în lungul căii ferate forestiere — actualmente în construcție — până la colțul de jos al pădurii Șeștena. Acest loc e marcat printr'o movilă destul de mare pe malul stâng al pârâului, în dreptul coamei pe care urcă Plaiul Duruitorii. De aici se părăsește pârâul și se urcă pe cărarea ce pornește de lângă movilă pe Plaiul Duruitorii (drum de cca o jumătate de oră) până când panta se îndulcește simțitor, iar cărarea merge pe coamă. De aici părăsind cărarea și intrând pe versantul V-N-V la dreapta către pârâu, se întâlnesc exemplarele de tisă ce compun această stațiune.

Intreg drumul, dela Halta Sălard până la stațiunea de tisă, are cm 11 km E un drum ușor accesibil, cu pante ceva mai rezezi pe Plaiul Duruitorii. Poate fi parcurs în întregime călare.

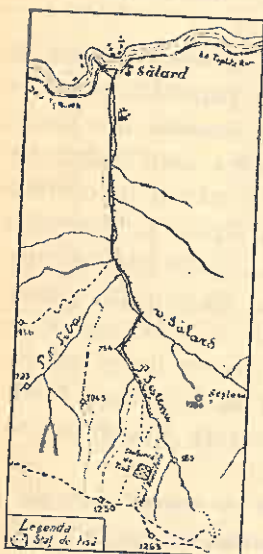

Fig. 1. Schița de plan a locului cu tisă.

Fig. 2. Un exemplar de tisă în pădurea Șeștena.

3) După amerajamentul pădurilor comunei Aluniș, întocmit de d-l consilier Atanasescu.

Pădurea Şeştena în care se găseşte staţiunea de tisă e compusă în această parte din brad 0,8, molid, fag şi paltin de munte 0,2, intim amestecate. E o pădure seculară, cu vârste între 100—400 ani şi diametre de peste 100 cm la înălţimea pieptului. Are caracterul unei păduri virgine, nefiind exploataată niciodată până în prezent. În ea se găsesc mulţi arbori mari doborâţi de vânt — rupti sau desrădăcinaţi — iar alţii uscaţi în picioare din cauza vârstei prea înaintate.

Solul acestei păduri este argilo-nisipos foarte bogat în humus, cu o pătură moartă sănătoasă, compusă din frunze de fag şi paltin, ace şi cetină de brad şi molid, precum şi trunchiuri groase care cad foarte mult anual şi care nefiind extrase, putrezesc pe loc, dând un strat foarte bogat de humus şi un sol forestier de cea mai bună calitate.

Arbuştii lipsesc cu desăvârşire, în afară de tisă, care deşi e arbore, aici are forma arbustivă. Ca subarbuşti menţionăm în locurile mai luminate pe *Rubus idaeus* L. şi *Rubus hirtus* W. et Kit.

Pătura erbacee este deasemeni foarte săracă în specii şi de o consistenţă extrem de rară din cauza cantităţii mici de lumină care pătrunde la sol. E compusă în deosebi din specii cu caracter de umbră şi în special din acelea care indică un sol foarte bogat în materii nutritive. Astfel găsim în ordinea frecvenţei lor: *Oxalis acetosella* L., *Circaea alpina* L., *Dentaria glandulosa* W. et Kit., *Asperula odorata* L., *Asperula taurina*, *Pulmonaria rubra* Schott, *Actaea spicata* L., *Mercurialis perennis* L., *Salvia glutinosa* L., *Epipactis latifolia* All., *Polygonatum verticillatum* All., *Luzula maxima* D. C. Dintre ferigi găsim: *Polystichum Filix-mas* Roth., *Atyrium Filix foemina* Roth., *Aspidium lobatum* Schwartz, iar prin luminişuri: *Epilobium angustifolium* L. şi *Urtica dioica* L.

Tisa se găseşte în stare diseminată cu subarboret pe o suprafaţă de cca 2 ha, în dosul Plaiului Duruitorii, pe versantul V-N-V al unui mic afluent al pârâului Şeştena, între 1000 şi 1050 m altitudine.

Cercetând amănunţit toată această porţiune de pădure cu tisă am inventariat 37 exemplare pe care le dau în tabloul de mai jos:

No. cor.	No. de exemplare	Diam. la bază	Inălțimea	Proveniența	OBSERVAȚIUNI
		cm.	m.		
1	1	1,5	1,90	lăstari	
2	1	1,5	2,00	"	
3	1	2,0	1,60	"	
4	2	2,0	1,80	"	
5	4	2,0	2,00	"	
6	2	2,5	1,70	"	
7	1	2,5	2,00	"	Cu creșt. anuale uscate de ger
8	1	2,5	2,10	"	
9	1	2,5	2,20	"	
10	2	3,0	0,80	sămânță	
11	1	3,0	1,20	"	Cu vârful rupt și port tabular
12	1	3,0	1,70	lăstari	Cu vârful rupt
13	1	3,5	2,00	"	Atacat de ger
14	1	4,0	2,00	"	Descojit de către cerbi
15	1	4,0	4,00	sămânță	Sănătos, cu port frumos
16	1	5,0	2,00	"	Idem
17	1	6,0	1,80	"	Cu creșt. anuale uscate de ger
18	2	6,0	3,00	"	Cu vârful uscat
				"	Ciopărtit de oameni pentru „vârștă“
19	1	6,0	3,60	"	
20	1	6,5	2,60	"	
21	1	6,5	2,80	"	
22	1	6,5	3,70	"	Cu vârful uscat și port tabular
23	1	7,0	3,50	"	
24	1	7,0	4,20	"	
25	1	8,0	4,00	"	
26	1	9,0	4,00	"	
9	1	9,0	4,30	"	
28	1	9,0	4,80	"	
29	1	10,0	3,15	"	
30	1	10,0	5,00	"	
Total	37	1,5-10,0	0,80-5,0		

În afară de aceasta, am mai găsit o tulpină uscată tăiată la înălțimea de 0,90 m în diametru la bază de 8 cm.

Tisa în această stațiune e provenită după cât se vede și din tablou, parte din sămânță și parte din lăstari. Exemplarele provenite din sămânță vegetează mai bine și au dimensiuni mai mari, pe când la cele provenite din lăstari se observă o tendință generală de uscare. Astfel am găsit două exemplare de 2 și 1,5 cm. la bază, provenite din lăstari și complet uscate. În general vegetează greu și e foarte des zdrelită de cerbi, cari primăvara își curăță coarnele frecându-le de tisă. Un exemplar destul de frumos a fost descojit aproape complet de jur-împre-

jur pe o lungime de cca. 30 cm. și se mai menține în viață datorită unei suvițe de coaje de cca. 1 cm. lățime, care a rămas nedeslipită.

Aceste vătămări aduse de cerbi fac ca lemnul să intre în putrefacție în partea descoperită. În lupta ce o duce lemnul pentru acoperirea răni, acesta primește o creștere diformată a tulpinii.

În această stațiune tisa mai suferă de geruri târzii. Fiind situată pe un loc mai așezat depe acest versant, aerul rece care se scurge la vale îi distruge de multe ori creșterile anuale, fapt care s'a observat la câteva exemplare situate în locurile cele mai expuse.

Dar dușmanul cel mai mare al tisei rămâne tot omul. Cum în pădurea vecină se fac actualmente exploatări, lucrătorii cari știu de existența acestei stațiuni de tisă, o ciopârțesc mereu pentru ramuri de pus „vrastă“ la pălărie. (Acest fapt m'a făcut să caut cu atenție tisă în pădurea Șeștina, când urcând pe Plaiul Duruitorii, am găsit ramuri mici de tisă aruncate sau pierdute de lucrători). Exemplarele mai groase de tisă sunt căutate de lucrători, pentru a-și face cozi la unelte, linguri, bastoane și alte obiecte.

Din cauza lemnului ei tare și dens, cu inele anuale mărunte și o colorație frumoasă, tisa a fost distrusă aproape complet în aceste regiuni, unde odinioară se găsea în cantitate destul de mare. Lucrătorii din aceste locuri spun că au găsit tise care atingeau până peste 100 cm diametru. Autorul acestor rânduri a găsit la o persoană din partea locului, o bucată de tisă după ale cărei inele anuale se deducea un diametru de 50—60 cm., provenită depe Valea Răstoliței și pe care i-a dat-o un lucrător forestier.

Odată cu exploatările pădurilor de rășinoase și fag, tisa a fost tăiată și ea fără nici o normă specială, atât de antreprenori cât și de lucrătorii forestieri, cari pentru a nu fi prinși cu lemnul de către șefii lor, îl tăiau în bucăți scurte, pe care le transportau în traistă sau le legau de picior pe sub pantalon. Acasă lemnul era transformat în obiecte de artă ca: scrumiere,

port-țigarete, rame, mărgele, bastoane sau în obiecte casnice ca: linguri, fuse, cozi la diferite unelte și cuie de lemn pentru șindrila sau pentru încheerea anumitor lăzi.

Locuitorii din regiune vorbesc de multe stațiuni și exemplare mari de tisă, care au fost tăiate cu ocazia exploatărilor masivelor forestiere depe Valea Răstoliței și Valea Sălardului.

Ein Standort von Eibe im Gurghiugebirge.

Une station d'if dans les montagnes Gurghiu.

CODUL SILVIC ȘI ART. 139 ȘI 232 DIN PROCEDURA
PENALĂ CAROL II

de IOAN FLORESCU

O scurtă circulară cu No. 35186 din 10 Februarie 1939 a atras atenția ocoalelor silvice etc., asupra art. 139, aliniat ultim, nou, și 232 din Codul Procedurii Penale Carol II, — ale cărei modificări au fost publicate în Monit. Oficial No. 21 din 26 Ianuarie 1939 și care intră în vigoare dela 15 Februarie cor.

Acest art. 139 alin. ultim nou, are conținutul:

„Procese verbale încheiate conform legilor speciale, au forța probantă prevăzută de acele legi“.

Socotesc însă plin de interes a se ști calea sbuciumată și mai ales temeiul care a determinat acest succes al Direcțiunii Regimului Silvic sau mai bine zis al Corpului silvic în genere:

Sesizați de o serie întreagă de anulări de procese, sau achitări și după multiple referate și intervenții cari au început de prin Februarie 1938, s'a redactat adresa Ministerului de Agricultură și Domenii, Direcțiunea Regimului Silvic No. 178864 din 8 Iulie 1938 către Comisiunea însărcinată cu modificarea Codului Penal Carol II, adresă pe care o dăm mai jos în extenso :

Codul Silvic din 1910, în art. 78 cere ca procesele verbale de flagrant delict să fie semnate și de doi martori asistenți (înțelegând asistență la dresarea actului nu și obligativitatea de a fi fost martor în pădure); iar art. 81 al. 2, prevede că justiția nu poate anula pentru vicii de formă decât numai procesele verbale referitoare la flagrant delict silvic.

Aceste dispozițiuni salutare pentru paza pădurilor au fost modificate:

a) Noul Cod de procedură penală desființează dispozițiunile art. 81 al. 2, din Codul Silvic, de oarece art. 655 proc. penală abrogă dispozițiile contrarii legii din procedura penală din orice lege are decurge;

b) Art. 139, proc. pen., prevede ca procesele verbale încheiate de ofițerii de poliție judiciară referitoare la constatarea infracțiunilor, fac dovadă despre cele constatate prin ele înșile până la proba contrarie.

Rezultă de aci că procesele verbale de flagrant delict, cari făceau probă deplină până la înscrierea în fals, azi nu mai au forță probantă decât până la dovada contrarie. Orice delicvenți, cu unul sau doi martori, răstoarnă constatările și judecata îl achită.

Statul, sau orice proprietar de pădure, e în imposibilitate a susține acțiunea, iar apelul care s'ar face la asemenea materie nu poate ajuta la nimic: nu judecătorul e vinovat de pierderea procesului; nu s'a călcat nici un text de lege și nici nu s'a dat vre-o interpretare greșită în fapt, sau în drept.

E lesne de înțeles de ce măcinările de pădure prin extracțiuni cu firul a luat în ultimul an proporții înspăimântătoare încât a trebuit să intervie chiar Marele Stat Major. Pierzând presiunea, delicturile vor deveni forma de exploatare cea mai periculoasă tocmai în timpul când problema refacerii masivelor se pune mai acut ca un imperativ al noilor tipuri.

Pentru concretizare vom da, în extenso, raportul Ocolului silvic Suceava Nr. 366/1938:

„La 23 Septembrie 1936 locuitorul Dumitru și Maria Hurduc din Botoșani sunt dați în contravenție de ocolul nostru, pentru defrișarea unui ha pădure; procesul a fost trimis judecătoriei Dorohoi cu adresa No. 1901 din 29 Octombrie 1936“.

„Prin hotărîrea Nr. 45/1937, judecătoria Dorohoi condamnă pe vinovați la câte 1500 lei amendă în folosul statului“.

„Tribunalul Dorohoi căruia numiții locuitori i s'au adresat în apel, i-a absolvit de delictul contravenției și de amenda hotărîită de prima instanță, pentru motivul că vinovații au produs martori că defrișarea s'ar fi făcut cu 7—8 ani mai înainte și potrivit art. 164 C. Pr. Penal Carol II, delictul se prescrie după 3 ani, iar în concluzii.... după ce iartă pe vinovați de toate pedepsele, condamnă Ocolul Silvic Suceava, care a con-

statat defrișarea să plătească 102 lei cheltueli de procedură plus 16 lei, timbru de aviație.

„Hotărîrea Trib. Dorohoi — cu recurs în 10 zile“ — nu am cunoscut-o decât în ziua de 30 Decembrie, nu în forma ei ci în efect și anume când percepția Suceava ne-a depus procesul verbal de sechestru pe care îl anexăm și după care dată am cerut relații Tribunalului Dorohoi, care ne-a trimis copie de pe această sentință de condamnare.

„Față de această situație, vă rugăm a face intervenția cuvenită la locul în drept, în privința acestei hotărîri, prin care **„Statul care constată contravenția unei defrișări prin organele sale de serviciu, este obligat a plăti cheltueli de procedură“**, în așa mod încât, socotind după numărul mare de procese ce trebuie să dresăm și cu mijloacele de care dispun delicuenții a scăpa de pedepse prin martori, etc. cum e cazul în speță, vom ajunge ca percepțiile să ne confiște întreg inventarul ocolului, deși de obicei în hotărîrile în care se achită delictul silvic, se absolveau părțile și de cheltuelile de procedură, mai ales ocolul, care nu are vina decât de a denunța pe răufăcători — și nu are fonduri pentru pata acestor sequestre — neîntâl-nite până astăzi“.

Dacă luăm în considerare datele direcțiunii statistice din Ministerul Justiției care arată că pentru anul 1936, un număr de 314628 delicuenți silvici au fost deferiți justiției, vedem cât de gravă e această problemă și cât aștepta ordinea socială și interesul conservării pădurilor dela sancțiunea juridică.

Intr'adevăr, dacă singuraticii pădurari exercitând paza în funduri de munți și adâncuri de păduri, ar avea nevoie și de martori cari să-i însoțească pentru valabilitatea proceselor lor verbale de flagrant delict, sistemul de pedepsire din Codul Silvic are deveni platonice, inoperant și chiar suspendat, iar pădurile expuse bunului plac al delicuenților cari în curând pot dubla sau tripla numărul de 314.628 din anul 1936.

Mai mult încă, în noul Proiect de Cod Silvic, pe care Ministerul de Agricultură și Domenii îl are în studiu și unde delictele silvice sunt regrupate iar represiunea proporționalizată cu importanța infracțiunii, pe lângă menținerea dispozițiilor din art. 78 și 81 și redactarea lor într'un sens mai categoric pentru a înfrâna înscrierea în fals sistematică din partea delic-

ventilor, la adăpostul unor mărturii complezente (de alibi) furnizate de localnici sau complici rămași nepedepsiți, s'a prevăzut deschiderea din oficiu a acțiunii publice pentru delictul de calomnie.

Ținem să accentuăm caracterul special al legilor forestiere. Ele sunt legi cari operează pe realități ce se desfășoară întotdeauna în medii cu totul specifice și izolate, departe de aglomerațiile în care operează în deobște celelalte legiuri cu caracter penal.

Acest mediu izolat, vast și greu accesibil, favorizează situația delicvenților; pe de altă parte agenții silvici de reprimare — pădurarii, brigadierii silvici, sunt prea puțin numeroși, ei umblând mai totdeauna singuri și având vaste regiuni de păzit. În asemenea condițiuni singurii martori ai delictului, ceruți de art. 139 din Codul de Proc. Penală „Carol al II-lea“, sunt însăși delicvenții sau complicii lor.

Semnalându-vă cele de mai sus, culminând cu raportul Ocolului Suceava, precizăm că dispozițiunile din Codul Silvic anulate prin noile legiuri penale sunt de o importanță capitală și anularea lor e de natură să paralizeze cu desăvârșire mijloacele de acțiune ale Codului Silvic, care la timpul său a servit de model străinătății prin perfecta lui echilibrare.

În consecință, vă rugăm ca, cu ocaziunea modificării Noului Cod Penal „Carol al II-lea“ și a procedurii penale să se țină seama de prezenta întâmpinare, introducând pentru procesele silvice, prevederile următoare :

„Procesele verbale de constatare, în cazul de flagrant delict silvic, fac probă deplină până la înscrierea lor în fals; celelalte procese verbale vor fi crezute până la proba contrarie“.

Efectul acestei intervențiuni se oglindește admirabil în expunerea de motive a procedurii penale „Carol al II-lea“, capitolul respectiv:

„După dispozițiunile art. 139 al actualului cod, procesele verbale de constatarea infracțiunilor încheiate de ofițerii poliției judiciare, — și deci chiar de membrii Ministerului public, judecătorii de instrucție și judecătorii de pace, — fac dovadă până la proba contrarie. Am modificat acest articol în sensul că procesele verbale încheiate de acești magistrați să facă do-

vada până la înscrierea în fals, întrucât calitățile lor morale, prezintă garanții suficiente că cele constatate de ei sunt expresia adevărului“.

„Tot la acest articol am mai adăugat un aliniat final, în sensul că procesele-verbale încheiate conform legilor speciale să aibă forța probantă pe care le-o dă acele legi, de oarece agenții competenți a constata diversele infracțiuni speciale, sunt în majoritatea cazurilor în imposibilitate de a avea la îndemână și alte elemente probatorii spre a-și sprijini afirmațiunile lor în constatările ce au făcut; altfel infractorul ar putea oricând combate constatările din procesul-verbal încheiat prin martori de rea credință“.

Ca un corolar al celor de mai sus, apare art. 232 din aceeași procedură:

„In materie de contravenții, acțiunea penală poate fi pusă în mișcare și prin trimiterea actelor direct instanței de către ofițerii de poliție judiciară conform art. 199; de asemeni și în materie de delikte prevăzute de legi oficiale, atunci când legea specială autoriză aceasta“.

*

Ce se putea întâmpla mai înainte de această modificare a art. 232 C. procedura penală „Carol al II-lea“?

În conformitate cu art. 82 din Codul Silvic, agenții instrumentatori erau obligați să trimită procesele verbale de contravențiuni și delikte fără deosebire, judecătorului de ocol sau tribunalului. Dar această dispozițiune dintr'o lege specială și anterioară, Codului proc. pen. Carol II, nu mai era în vigoare, art. 665 din proc. pen., abrogând orice dispozițiuni din orice legi ar decurge contrarii C. proc. pen. Ori, vechea redactare a art. 232, C. proc. pen. Carol II, făcând o deosebire între delict și contravenție îngăduia și permitea trimiterea directă în instanță numai a proceselor verbale de constatarea contravențiunilor, delictetele urmând a fi înaintate prin parchetul respectiv, — potrivit dispozițiunilor art. 103 și 301 din Codul de Procedură Penală, instanța era obligată chiar din oficiu să examineze regularitatea investirei. Ori, punerea în mișcare a acțiunii penale și sesizarea instanței erau totdeauna prescrise sub pedeapsă de nulitate, nulitatea neputând fi înlăturată în nici un mod și putând fi propusă în orice stadiu al procesului.

Iată deci, cum se ajungea la anularea procesului verbal de delict silvic, ce se înainta direct instanței, conform Codului Silvic.

Noua redactare a art. 232 C. proc. pen. Carol al II-lea, publicat în Monitorul Oficial No. 21 din 26 Ianuarie 1939, restitue Codului Silvic ceea ce-i luase. Evident examinând modul de punere în mișcare a acțiunii penale, sesizarea și investirea instanței, constatăm că, legiuitorul a înțeles să facă din dreptul de urmărire al infractorilor un atribut al Ministerului Public și, a rezervat acestuia dreptul de urmărirea infractorului, — drept ce constă din deschiderea acțiunii penale și darea în judecată a infractorilor. Dacă s'a creiat excepția: „Când legea specială autoriză aceasta“ trebuie totuși ca organul silvic să fie perfect conștient că se substituie Ministerului public și că sunt o serie întregă de interese pe cari legile Țării le ocrotesc, inclusiv acelea datorite mediului special care este pădurea.

Das Forstkodex und §§ 139 und 232 des Strafprozessordnungsbuches „Carol II“.

Le code forestier et les articles 139 et 232 de la Procédure pénale Carol II.

On discute le pouvoir probatoire des procès verbaux de flagrant-délits forestiers.

D'après le code forestier de 1910 ils faisaient preuve jusqu'à l'inscription en faux.

Le code de procédure pénale de 1936 dans l'article 232, ne leur accordait plus le pouvoir probatoire que jusqu'à la preuve contraire.

En fin une nouvelle rédaction de cet article leur rend le pouvoir de faire preuve, qu'ils ont eu en vertu des dispositions du code forestier de 1910.

STEJARII DELA MĂNĂSTIREA DINTR'UN LEMN

de Ing. V. V. VASILIU

În județul Vâlcea, în raza ocolului silvic Băbeni, pe valea Otăsăului se află, Mănăstirea dintr'un lemn, bătrână ctitorie a lui Matei Basarab, ridicată pe urmele unui schit mult mai vechi, despre care legenda spune că a fost construită dintr'un singur stejar secular. Urmașii acestuia, la rându-le, multi-seculari, se ridică azi lângă bolnița mănăstirei, copie a vechiului schit dintr'un lemn.

Pe vremuri se întindeau pe aci codrii Otăsăului, defrișați în decursul timpului, pentru a lăsa loc așezărilor omenești, pădurea fiind împinsă din ce în ce mai departe.

Pe vremuri se întindeau pe aci codrii Otăsăului, defrișați în decursul timpului, pentru a lăsa loc așezărilor omenești, pădurea fiind împinsă din ce în ce mai departe.

Stejarii — *Quercus sessiliflora* — cari au mai rămas azi în jurul bolniței, frumoase vestigii și mărturii ale trecutului, sunt în număr de șase.

Fig. 1. — Stejarul de Mănăstirea dintr'un lemn (județul Vâlcea)

Din aceștia, cel mai frumos exemplar este cel de lângă poteca ce merge din mănăstire către bolniță. Are: circumferința (la 1,30 m.) de 4,70 m., tulpina până la primele crăci de 4 m., înălțimea totală, de 20 m., iar coronamentul se întinde pe o suprafață de 480 m². Creșterile anuale sunt încă destul de viguroase și vârsta determinată cu ajutorul burghiului este de cca. 300 ani.

La înălțimea de 1,20 m. are pe tulpină o rană profundă, lată de 50 cm., înaltă de 90 cm., cu marginele cicatrizate și cu o adâncime pe rază de 30 cm. despre care se afirmă că prin cicatrizare ar închide o icoană bătută pe acest arbore în tinefețe (așa cum este obiceiul în Oltenia și în partea muntoasă a Munteniei). Se zice că până mai acum câțiva ani se mai zărea puțin din pictura icoanei.

Această rană răspunde în sus la furcitură crăcilor, colectând apele de ploaie și întreținând permanent un mediu favorabil putreziciunii și dezvoltării unei întregi faune, care dăunează stărei generale a stejarului socotit de întreagă populație a regiunii ca arbore sfânt.

Dăm aci o imagine a acestui arbore, redată acum 84 ani

Fig. 2. — Stejarul de la Mănăstirea dintr'un lemn desenat de Lancelot acum 84 ani.

de penița desenatorului francez Lancelot în cursul unei călătorii prin Principatul Munteniei și publicată în revista „Le tour du monde“ sub titlul „Voyage de Bucarest à Paris“.

Ceilalți 5 stejari sunt mai puțin dezvoltați, cu circumferințe mergând până la 4,50 m. Doi din ei sunt în depericiune avansată, având tulpina găurită de numeroase galerii de *Cerambyx cerdo* și scoarța aproape desprinsă.

Mai în fiecare an acești stejari fructifică abundant. În anii bogați în ghindă, numai de aci, ocolul silvic Băbeni reușește să recolteze însemnate cantități de ghindă, bine dezvoltată și perfect sănătoasă.

Toți acești stejari în vârstă de 300—350 ani sunt descendenții altor trei stejari cari erau bătrâni pe vremea lui Matei Basarab și în jurul cărora se împletește o frumoasă legendă ce se poate urmări în nuvela „Doamna Kiajna“ de Alexandru Odobescu, în „Memorialul de călătorie la mănăstirile de peste Olt“ a lui Grigore Alexandrescu și în istoricul mănăstirii Dintr'un lemn.

Pentru vârsta lor înaintată, pentru frumusețea portului lor și vigarea pe cari o au, pentru mărturia pe cari o duc trecutului românesc de adâncă și neclintită credință în cele sfinte, precum și pentru tot ceea ce înseamnă în fața populației din regiune, acești stejari trebuiesc declarați monumente naturale și istorice și îngrijiți cu deosebită atențiune, ferindu-i și de prea marea devoțiune a credincioșilor cari ajung să rupă crengi și să taie bucăți din scoarța lor, luându-le ca relice.

Die Eichenbäume des Klosters „Dintr'un lemn“.

Les chênes de la monastère „Dintr'un lemn“.

R E F E R A T E

SUEDIA SUB ASPECTUL PLUTIRII LEMNULUI DE LUCRU

de Ing. I. RĂTAN

Dintre toate țările producătoare-exportatoare de lemn din Europa, Suedia are cele mai avantajoase mijloace naturale pentru scosul și transportul lemnului din pădure, adică râurile.

Adaptarea la situații naturale s'a realizat din acest punct de vedere în mod magistral și integral, deoarece râurile Suediei se caracterizează prin a avea în albi largi, aproape tot timpul anului, un debit constant, iar pantele de scurgere fiind mici, asigură plutirea normală.

Fig. 1. — Stăvilat pe râul Torpshammar.

Grație faptului că aci râurile din partea de mijloc și de Nord a țării, au aproape toate aceiași direcție, dela NNV-SSE, prin topirea zăpezilor care se face treptat dinspre Sud-Sud Est spre Nord-Nord Vest, cantitatea de apă provenind din această succesivă și normală augmentare a debitului din aval spre amonte râurilor, dau acestora posibilitatea de a fi plutibile tot sezonul cald și foarte rareori să devină inundabile (excepție anul

1938, când în luna Iunie, râul Ume inundând, a îngrămadit la podul de c. f. Wänäs, mai multe sute de mii de m^3 de lemn).

Aceste situații naturale, de extraordinar aport economic, sunt folosite în Suedia în cel mai complet înțeles al cuvântului, așa cum va reeși din cele ce urmează:

1. Cantități plutite anual.

Din cei cca 34.000.000 m^3 de lemn exploatat anual în Suedia, din care cca 21.000.000 m^3 este lemn de lucru și celuloză, se transportă pe apă prin plutire liberă în bușteni de 4—8 m $2/3$ din această din urmă cantitate aproximativ 14.000.000—15.000.000 m^3 .

Fig. 2. — Canal în albia râului Torpshamar.

Dacă ținem seama că în Suedia de mijloc și cea de Nord, unde sunt situate adevăratele păduri de rășinoase sunt și râurile cele mai multe, transportul lemnului din aceste regiuni se face aproape 95%—98% numai pe apă, din care motiv s'au dezvoltat aci cele mai desăvârșite organizații din acest punct de vedere atât în ce privește tehnica propriu zisă a acestui mijloc de transport, cât și sistemul economic social al acestei probleme.

2. Organizarea plutirii lemnului.

Lemnul exploatat în timpul iernei, se plutește liber pe fiecare din râurile existente, în baza unei înțelegeri de asociație, adică toți marii proprietari de pe o vale (basin economic natural) sunt constituiți într'o societate pentru plutitul lemnului, în care

sunt deasemeni reprezentați și cumpărătorii — industriași —, având de scop:

A. — Conducerea și efectuarea lucrărilor de plutit;

B. — Executarea socotelilor plutitului.

Aceste asociații (similare cu cele pentru măsurarea acestui lemn exploatat și vândut și adus până la malul râurilor) sunt formațiuni legale, având statute și regulamente determinând precis toată activitatea lor, iar Statul efectuează controlul aplicării legilor de muncă și ocrotire socială, etc.

Numărul acestor societăți este mare în Suedia și-i aproximativ egal cu numărul râurilor.

Fig. 3. — Râul Lule, în Suedia, amenajat la Cascada de la Jokkmöck, pentru plutit lemnul.

Mai multe din aceste societăți de pe zone (regiuni) cu condițiuni economice similare, formează o asociație mai mare, Kontor, cum de ex. sunt cele grupate în regiunea de Nord (Nordbotten), etc.

A. In executarea tehnică a plutirii deosebim patru categorii de lucrări și anume:

a) Amenajarea râurilor;

b) Plutitul propriu zis;

c) Paza plutitului;

d) Sortarea lemnului.

a) În vederea plutirii lemnului, toate râurile sunt amenajate de către societățile respective, cari execută în acest scop lucrările de apărarea și consolidarea țărmurilor mai ales în regiunile proprietăților țărănești, ca și peste tot unde situația terenului ar reclama o apărare a malului (la căderile de apă), sau o redresare a direcției spre ușurința plutirii lemnului (vezi fig. nr. 3).

Astfel materialul nu rămâne nici îngrămădit în locuri izolate și nici nu provoacă defecțiuni în continuitatea acestor operațiuni.

Uneori părțile mai puțin adânci, sau mai puțin pietroase ale albiei râurilor, sunt izolate prin așezarea de grinzi fixate în sens longitudinal prin ancorare cu cabluri metalice, astfel că se delimitează canale de scurgerea lemnului, în interiorul cursului râului.

Pe râurile mai mici și pietroase (afluenții marilor râuri) se amenajează stăvilare și chiar albii propriu zise, pentru ca efectuarea transportului lemnului să se poată face continu și cu ușurință, cum de exemplu se vede din fotografiile anexate, situația afluentului Torpshammar al râului Ljungan.

b) Plutitul propriu zis se execută în mod continu în tot cursul sezonului, când apa nu-i înghețată.

Deoarece amenajarea cursului fiecărui râu este făcută cu multă grijă, debitul de apă rămânând aproape constant, operațiunea plutirii nu mai comportă nici o altă lucrare umană, lemnul fiind lăsat liber pe sute de Km. să se scurgă în aval, până în apropiere de gura râului, unde este amestecat pe apă un bazin de sortarea lemnului, operațiune asupra căreia vom reveni.

Lucrările de introducerea lemnului în râu pentru a fi pluite, constituiesc cel mai însemnat punct în această operațiune, deoarece se caută ca în timpul propriu plutirii să se obțină cea mai mare capacitate de transport.

Experiența locului și a faptelor le-a dat operatorilor și conducătorilor acestor lucrări o îndemânare deosebită, ca și o pricepere ascuțită, la desfășurarea în succesiune normală a operațiunilor de plutit.

Principial, se introduce lemnul primăvara, cât mai repede în apă spre a nu-l lăsa mult timp pe marginea râului expus căldurii și vântului, plutindu-se apoi până la un lac mai din aval, unde se oprește și poate rămâne oricât timp în așteptare, până ce necesitățile plutitului permite (sau cere) din nou, eliberarea succesivă a lui.

În aceste depozite se poate opri materialul lemnos al mai multor proprietari sau cumpărători, sau numai al unuia; se poate numai separa lemnul de fabrică de cel de celuloză, etc., după cum împrejurările impun.

Un astfel de lac — depozit — se poate vedea în fotografia ce urmează, fiind unul din cele situate pe râul Ume lângă localitatea Storuman.

c) Paza **plutitului**.

În această țară a Nordului, cuvântul pază are numai sensul de supraveghere a evoluțiunii tehnice a lucrării, întrucât educația socială exclude obiceiul furtului.

Pentru aceasta sunt organizate inspecții la punctele mai grele, spre a constata stările de fapt, intervenind pe loc în cazul necesar.

De obicei aceste situații sunt foarte mari.

d) Sortarea lemnului **plutit**.

Fiecare proprietar — adică cumpărător — al lemnului, își marchează materialul său cu un semn diferit, sau îi vine marcat gata dela societățile cari au executat măsurătoarea lui imediat după exploatare (când se fac inventarierea și predările lemnului).

În acest caz fiecare posesor își are deci un semn (marcă sau „fier“ cum se zice în regiunile noastre de munte) pe lemnul care pleacă la vale.

În apropiere de gura râului este amenajat un bazin de sortarea lemnului. Aceste bazine de sortare iau forme grandioase, cum de exemplu cele de pe râurile Indal, Ljungan, Ume, etc., unde cantitățile ce se plutesc întrec deseori 1.200.000 m. c. anual.

Principial aceste bazine de recepție au în cadrul lor de ansamblu, trei părți distincte și anume:

Partea superioară, cu o rețea de canale formate din grinzi ancorate longitudinal în cursul râului, peste cari lucrătorii situați pe podețe transversale suspendate, trag cu cângile lemnul, în canalele și compartimentele menționate, separându-l pe categorii de proprietari, după semnul ce-l poartă fiecare buștean.

Deoarece nu se poate separa dintr'odată tot lemnul din mers la primul podeț, această operație se execută în 2—3 locuri succesive, până ce separația s'a făcut complet.

Fig. 4. — Plutirea liberă a lemnului de lucru (bușteni) pe râul Ljungan, din Suedia.

Partea medie a bazinului cuprinde gura acestor canale, și compartimente unde sunt situate 2—4 pontoane cu aparate de legat lemnul în bunde, operație ce se face pe categorii de proprietari după cum ese alternativ materialul din compartimente completate.

Pe fiecare din această legătură se pune o etichetă cu numele proprietarului și numărul bucăților.

Dispozitivul mecanic de strâns și legat lemnul (ce vine din canalele — compartimente deacurmezisul apei) este compus

dintr'un pod cu o parte fixă și una mobilă spre amonte, care după ce trece peste grupa de lemn, lasă niște ghiare, cari odată cu retragerea părții mobile spre cea fixă, atrage și strânge lemnul, unde apoi este legat cu lanțurile, cari s'au fixat anterior pe dedesubt, odată cu deplasarea părții mobile.

Partea ultimă a acestui bazin de sortare este cea mai simplă, ea constând numai din 2—4 canale mari, pe cari legăturile grupate pe proprietari se scurg la vale, sau rămân ancorate mai multe.

Fig. 5. Depozit-lac. Sioruman in Suedia.

De aci snut trase de bărci cu motor la uzina (fabrica) respectivă, sau la depozitul respectiv (de celuloză sau de lemn de fabrică).

Unul din aceste bazine de sortare îl redăm în fig. 6.

B. — Executarea socotelilor și taxa plutitului.

Societatea de plutitul lemnului pe un anume râu, are o organizație contabilă de prim rang, înregistrând cheltuelile fă-

cute pe categorii de operațiuni executate și pe lucrări ocazionate.

Anual fiecare societate își încheie bilanțurile legale, redând publicității situația la bilanț cu specificarea tuturor operațiunilor și cantităților de lemn plutit, scotând pentru fiecare categorie de lucrări costul unitar pro cubic fuss, cât și costul unitar total.

chiar în Siret

Fig. 6. Sortarea butucilor la gura râului Pite.

Aceste lucrări finale se publică sub formă de broșuri simple, în fiecare an, la timpul cerut de regulament.

Criteriile de fixarea taxelor de plutit sunt funcție de:
depărtarea de plutit (pe zone);
condițiunile terenului de plutit;

adică un tarif al acestui gen de transport.

Pentru ca taxele fixate să fie echitabile pentru toate categoriile de proprietari, acestea nu se percep numai funcție de cantitatea socotită în volume, caz în care lemnul mai gros condiționează mai puțină muncă și invers, ci și pe număr de bucăți, în următoarea proporție:

Pentru plutit se socotește cu: $\left\{ \begin{array}{l} 30\% \text{ pe număr de} \\ 70\% \text{ pe volum bucăți.} \end{array} \right.$

Pentru sortarea la bazin cu: $\left\{ \begin{array}{l} 60\% \text{ pe volum;} \\ 40\% \text{ pe număr de bucăți.} \end{array} \right.$

adică se face un calcul în felul următor:

Proprietarul P_1 are	A_1 cubic (m^3) și a_1 bucăți
„ P_2 „	A_2 „ a_2 „
„ P_3 „	A_3 „ a_3 „
Total	ΣP_i ΣA_i Σa_i

Totalul cheltuelilor de plutit fiind K , atunci:

0,30 K se repartizează pe număr de bucăți:

0,70 K se repartizează pe volum,

adică:

$$0,30 K \quad x \quad 100 \quad \Sigma a_i$$

$$x = \frac{0,3 K a_i}{100 \Sigma a_i}, \text{ etc.}$$

și 0,70 K pe $A_1; A_2; A_3$; proporțional cu cât a avut fiecare.

Acest fel de taxare este cel mai just și nu va putea da loc la nemulțumiri din partea proprietarilor, al căror lemn se plutește.

De remarcat că aci lemnul se contabilizează peste tot și pe număr de bucăți, lucrare care dă posibilitatea unui control mai riguros și unor situații exacte, fără posibilități de interpretare.

Totuși lucrările sunt mult mai simple decât la noi, datorită în mare parte faptului că toate operațiunile, ca și formulele chiar, sunt standardizate.

Pierderile prin transportul pe apă sunt foarte reduse și se estimează și se admit (în caetele de sarcini), între 0,5—1%.

Cu tot terenul puțin ondulat, și de rocă tare al Suediei, această țară a renunțat definitiv la transportul lemnului pe roți (deși are drumuri foarte bune) acolo unde se poate pluti, și numai unde sunt excluse posibilitățile de plutire, pe regiuni limitate, lemnul se aduce pe roți pneumatice, cu tracțiune mecanică.

Dar acest fapt se leagă indisolubil și cu așezarea fabricilor

de cherestea și celuloză, toate fiind situate numai la gura râurilor, lângă litoralul mării.

Și nu-i fără sens profund economic acest aspect al transportului forestier și al așezării fabricilor de cherestea, căci prin aceasta suedezii au suprimat orice distanță de transport pe roți, în fața drumului pe apă, deoarece acesta din urmă este enorm de efitin în raport cu cel pe roți.

Din statisticele forestiere ale acestei țări reese (După Th. Streyffiert) că în anul 1935, s'a plătit pe cubic fuss ($\approx 0,028 \text{ m}^3$), în mediu pentru o distanță medie de plutit de cca 350 Km., 0.04 kr, sau 1.41 kr/m^3 , adică $1.41 \times 35 = 49,35 \text{ lei/m}^3$ pentru 350 Km. transport, plutindu-se $15.066.716 \text{ m}^3$.

După extrasul de cont al uneia din aceste societăți „Idals Älvs Flottningsförening“ din 1936, redăm costul de plutit ca fiind:

35 lei/m³ pe distanța de peste 200 Km.

din care 1/4 este costul plutitului propriu zis; 1/6 sortatul, restul diverse; iar în 1935 a fost: 31 lei/m³, la aceiași societate.

Dacă ținem seama de aceste prea vorbitoare cifre, se impune să ne întrebăm dacă la noi în țară, unde avem râuri plutibile multe (Bistrița, Dâmbovița, Ceremuș, Tisa, Mureș, Olt, Siret, etc.) nu ar fi cazul să observăm mai serios adaptarea la condițiunile mediului natural, pe elementele căruia să organizăm și conducerea, și munca, în economia noastră forestieră.

Schweden vom Standpunkt der Holzflässerei.

La Suède av point de vue du flotage du bois de construction.

PROBLEMELE ZILEI

PLOPUL IN CULTURA FORESTIERĂ

P L O P I I

de M. Rădulescu

Dela o vreme, de când lemnul s'a împuținat și s'a scumplit, producțiunea forestieră începe să preocupe cercuri din ce în ce mai largi de activitate în țara noastră.

Mai peste tot se aude vorbindu-se de împădurirea coastelor degradate și prundișurilor din lunca râurilor, de înnobilarea masivelor și sporirea creșterilor la unitatea de suprafață și mai ales de intensificarea culturii speciilor cu lemn moale și creștere repede, pentru care tehnica modernă arată atât de mare interes în timpul din urmă.

În cadrul acestor preocupări de sporirea producției pădurilor noastre, un loc de frunte îl ocupă fără îndoială plopul: *Populus alba*, *P. nigra*, *P. tremula* și *P. Canadensis*, primii trei autoctoni și al patrulea cultivat în România.

Sunt specii cu temperament robust și cu creștere foarte repede.

Populus alba și *P. nigra* (pluta) se instalează pe prundișuri, formând împreună cu salcia și aninul, zăvoae în lunca râurilor dela câmpie și deal. Suportă inundația, arșița și gerurile târzii și timpurii. Se regenerează ușor din sămânță, lăstari și drajoni.

Cu ajutorul mâlului adus prin viituri și cu frunzele lor moarte, contribuiesc la formarea solului și la punerea în valoare a suprafețe imense de terenuri degradate într'un timp scurt, adesea fără efortări sau cheltueli din partea omului, cu condiția să se oprească pășunatul.

Produc nuele de împletit și pentru fascine, araci pentru grădinile de legume, scânduri ușoare pentru lăzi de împachetat, împrejurimi și astereală, lemn pentru rudari și pentru foc.

La dimensiuni mari, pluta produce lemn scump cu deseri frumoase, căutat pentru furnir.

Spre deosebire de plopul alb și negru, plopul tremurător crește la deal, pe coastele degradate și în masivele rărinite prin tăeri desordonate, pășunat și incendiu, după ce capătă liniștea necesară.

Se află și în Delta Dunării pe nisipurile marine din pădurea Letea și se instalează ușor și pe nisipurile continentale dela Hanu-Conachi.

Drajonează foarte puternic și crește foarte des. Contribue larg la ameliorarea solului prin frunzele sale moarte, cu iuțeală mare de putrezire și la completarea consistenței arboritelor, în special a celor degradate, ajutând la formarea trunchiurilor cu calități tehnice superioare (înalte, drepte, pline și fără noduri) la speciile cu care crește în amestec.

Constitue deci un pionier prețios în refacerea pădurilor degradate de deal și un ajutor important în ameliorarea condițiilor de creștere a arborilor în masive.

Dă produse secundare de timpuriu.

Lemnul său e căutat pentru lănteți, lăzi de împachetat, chibrituri, lână de lemn și celuloză.

Fiind provenit în cea mai mare parte din drajoni, are longevitate mică și e expus la putregai roșu.

Din pădure nu trebuie scos decât atunci când devine supărător. Prin urmare trebuie încetată lupta neapărat, ce se ducea pe vremuri în contra lui, când era considerat ca o „buruiană” în pădure și dădea produse fără valoare.

În ce privește plopul de Canada, acesta s'a introdus în timpul din urmă aproape pretutindeni prin cultură în țara noastră. Crește foarte repede și se prinde ușor. Ii convin terenurile de aluviune din luncile râurilor, unde suportă inundațiile.

Crește bine și pe nisipurile fluviale și maritime amestecate cu ceva argilă și humus și pe lăcoviștile drenate și chiar pe terenurile din climatul uscat al Dobrogei.

Se plantează din butași cu rădăcini în sol bine lucrat agricol cu plante prășitoare. Plantat din butași fără rădăcini, dă un procent mic de prindere (cam 30%).

Până acum s'a plantat la 2×2 m. În timpul din urmă ten-

dința este să se planteze mai rar, la 3×3 m sau chiar la 4×4 m. În acest mod crește puternic în diametru cu 10—15 m³ pe an și pe hectar, atingând 60 cm la vârsta de 50—60 ani.

La noi în regiunea inundabilă din Delta Dunării în 6 ani atinge 10—12 m înălțime și 14 cm diametru la 1,30 m. de la sol, iar la Calafat, în aceeași regiune inundabilă a Dunării atinge 18 m. înălțime în 12 ani și diametru de 30 cm la înălțimea pieptului.

Lemnul său e cerut în cantități mari în industrie pentru lăzi de împachetat, chibrituri, mobile, furnir și celuloză.

*

Din cele expuse se vede clar importanța pe care o prezintă plopul în economia noastră forestieră.

1. Primi doi, plopul alb și pluta, pentru punerea în valoare în scurt timp și eforturi minime a prundișurilor din lunca râurilor, care ocupă suprafețe considerabile în țara noastră și nu produc nimic pentru economia națională.

2. Plopul tremurător pentru reîmpădurirea coastelor surpătoare și refacerea arboretelor degradate din regiunea dealurilor, cum și pentru punerea în valoare a nisipurilor marine din Delta Dunării deasemeni pe cale naturală și fără mari cheltuieli.

3. Plopul de Canada pentru ameliorarea zăvoaielor din lunca râurilor și regiunea inundabilă a Dunării, pentru împădurirea nisipurilor marine, pentru înființarea perdelelor de arbori pentru ocrotirea agriculturii contra vânturilor și secetei pentru plantarea lăcoviștilor etc.

4. În sfârșit pentru producerea într'un tempo rapid a cantității mari de lemn pentru industria națională și pentru export.

În scurt, după salcâm, specie care a adus atâtea servicii silviculturii românești, plopul sunt chemați să vindece ușor și repede multe răni ale economiei noastre forestiere și să creeze importante izvoare de câștig pentru economia noastră națională.

Din aceste motive, se impune, ca plopilor să li se dea importanța pe care o merită în producțiunea noastră forestieră.

DIN AVANTAJELE CULTURII PLOPULUI

de Dr. Anton V. Rădulescu

În vremurile de astăzi, când se pune tot mai insistent problema unei cât mai mari producții forestiere, plopului îi revine, alături de alte esențe, un rol din cele mai importante. Rolul acesta mare este determinat de calitățile plopului ca arbore de pădure și de întrebuințările variate și multiple ce lemnul său găsește de câtăva vreme în industrie.

Ca să apreciem mai just ce arbore de valoare a devenit plopul, vom căuta în cele ce urmează a arăta o parte din calitățile lui.

Între calitățile ca arbore de pădure se cuvine să așezăm în rândul întâi, repeziciunea așa de mare în ce privește creșterile în înălțime și în grosime. În bune condițiuni de vegetație se poate cu ușurință conta pe o creștere de 1 m în înălțime, pe fiecare an, până ajunge la vârsta de 20—25 ani. După această perioadă creșterea în înălțime se mai domolește. În schimb, acum este timpul pentru creșterea în grosime. Dela această vârstă dacă plopul este rărit la vreme se poate conta pe o creștere anuală de aproape 2 cm în diametru. Este epoca în care trunchiul devine apt pentru derulare în foi, bune pentru placaj și contraplacaj.

În privința creșterilor, plopul rămâne între speciile forestiere din Europa cu cea mai mare creștere.

O altă calitate a plopului ca arbore de pădure este aceea că el poate crește drept, formând trunchiuri frumoase încă din primii ani ai tinereții. Trunchiul poartă o coroană relativ mică, atunci când este crescut în masiv. Rezultă că proporția crăcilor față de trunchiu este mai mică decât la alte specii.

În genere, plopii sunt specii mai puțin pretentioase față de sol, mulțumindu-se ca solul să fie numai destul de umed. Plopul de Canada se dovedește a merge bine chiar pe solurile nisipoase depe marginea mării. Între varietățile de plopi cunoscută, sunt unele cari pot vegeta și în soluri mai uscate. (*Populus charcowiensis*). Numai plopul tremurător ca să vegeteze bine are nevoie de un sol mai bun, bogat în humus.

De asemenea trebuie să trecem între calități cel puțin pentru o parte din plopi (grupa celor cu frunze deltoide) fap-

mul că se înmulțesc ușor pe cale vegetativă, prin butași. Cultura pentru această grupă de plop este în consecință mai simplă, putând s'o facă oricine fără multă bătaie de cap și fără riscuri.

Privind acum grupa întrebuințării lemnului de plop, din ultimii ani, vedem că, numărul lor a crescut și este încă pe cale să mai crească. Aceste întrebuințări au contribuit să aducă plopul între arborii forestieri rentabili.

Una din cele mai apreciate întrebuințări ale lemnului de plop este la fabricarea celulozei și a hârtiei, conexată cu toată seria de industrii ce folosesc celuloza, cum sunt, nitroceluloza, celofan, mătase artificială... etc. În România, până astăzi, plopul nu este întrebuințat de industria celulozei din simplul motiv că au încă lemn de molift suficient și că lemn de plop nu posedăm. În această privință industria celulozii din Franța este de multă vreme alimentată în cea mai mare parte cu lemn de plop. Faptul că Franța este mai puțin bogată în rășinoase a făcut să se dea o extindere mare culturii popului cu care s'a reușit a se substitui în multe cazuri lemnul acestora. Același lucru l-a făcut Belgia, Olanda. În ultimii ani, chiar America caută să folosească lemnul de plop în acest scop. O mare fabrică de hârtie din New-York se preocupă direct de varietățile și hibridii de plop cei mai buni în privința repezelii la creștere și a calității lemnului.

Cu ajutorul personalului specialist au reușit să selecteze câțiva hibridi ce promit a da rezultate frumoase.

O întrebuințare, ceva mai restrânsă, a lemnului de plop o găsim la fabricarea chibriturilor. Plopul tremurător dă cel mai bun lemn pentru bețele de chibrit. Chiar la noi fabricile de chibrituri folosesc lemnul de plop. Anii trecuți una din fabrici anunțase în ziar că are nevoie de lemn de plop.

La export, lemnul de plop este deasemenea căutat. Turcia a trimis, nu de mult, la noi, specialiști ca să caute lemn de plop pentru fabricile de chibrituri de acolo.

Cu alte cuvinte popului dela noi i s'ar găsi un bun plasament în țările orientale: Turcia, Siria, Egipt, Palestina, deocamdată. Se poate ca și-n țările occidentale, în primul rând în Germania, să se desfacă cantități însemnate de lemn de plop. Germania importă 200.000 m.c. lemn de Okume din Africa, care poate fi înlocuit foarte bine cu plop. În ce privește-

această chestiune credem că tratatul comercial încheiat cu Germania în ultimele zile ar da un impuls exportului de lemn moale.

Desvoltarea tot mai mare luată de industria mobilelor din ultimii ani a făcut ca lemnul de plop să fie din ce în ce mai mult căutat de această industrie. Datorită faptului că lemnul este ușor, face din el cel mai de preț lemn orb (ascuns) la fabricarea mobilelor care, pe lângă că trebuiesc să fie frumoase și durabile este nevoie să fie în mare măsură și ușoare. Înainte ca să fi luat avânt industria furnirelor și a placajelor, plopul era folosit la fabricarea mobilelor numai ca lemn orb sub formă de scânduri. Azi, acest mod de folosire a lemnului de plop s'a transformat complet. Numai rare ori se mai întrebuințează sub formă de scândură. În loc avem placaj din foi sau din paneele. De câțiva ani placajul din paneele se extinde tot mai mult, înlocuind cu succes lemnul orb sub formă de scândură. El are marele avantaj că este mai puțin supus influenței umidității aerului; adică, nu se contrage și nu se umflă.

Din acelaș fapt că lemnul de plop este ușor rezultă că el este un potrivit material pentru ambalaj sub diferite forme; fie sub formă de scânduri fie sub formă de foi derulate sau placaj. Mai ales acest din urmă fel de ambalare are mari posibilități. Multe din cutiile de mucava vor putea să se înlocuiască cu placaj de plop așa cum a început să se facă în țările occidentale.

Deocamdată, la noi, multe din lăzile și cutiile pentru transportat fructe care se fac azi din lemn de molift sau brad vor trebui înlocuite în curând, cu plop, când aceste specii se vor împuțina.

Mai amintim aici că din plop se fac și câteva obiecte casnice: albii (copăi), coveți, linguri de lemn... etc.

Economia țărănească poate folosi lemnul de plop la construcții în care lemnul nu este expus umezelii, ca astereală, căpriori, grinzi în pod... etc.

Din cele expuse mai sus cred că ne-am convins că plopul merită să fie mai mult cultivat, cultura lui fiind așa de rentabilă.

Rămâne pentru forurile noastre conducătoare să extindă cultura ploșului în acele centre cu industrii ce folosesc lemnul

de plop. Dacă se va face cultură pentru a exporta lemnul de asemenea trebuie să se intensifice în anumite regiuni. Ar fi bine ca din vreme să se aibă în vedere aceste condițiuni, rentabilitatea plopului va fi mai mare, decât dacă se va lăsa totul la voia întâmplării.

PLOPUL TREMURĂTOR

de Ing. Ion Moldovan-Junior

Este plopul muntelui și al regiunilor de deal și coline. În expoziții sudice, pe soluri umede, puțin profunde, afânate și sărace în substanțe nutritive îl găsim instalat pretutindenea în tăeturi, în tovărășia altor esențe prolifiche; precum: salcie căprească, mesteacăn, arini, soc. etc.; este între primii arbori, cari pun stăpânire pe parchetele neglijate și lăsate în părăsire și nu ultimul cu care esențele nobile, cultivate și cu temperament luminos sunt nevoite a se lua la luptă și a-și disputa prioritatea la lumină și soare. Fără ingerința omului din încăerarea aceasta pentru existență plopul cu creșterea lui longitudinală activă rămâne învingător suprimându-și fără prea mare efortare rivalii, a căror creștere și dezvoltare intră în primul plan al preocupărilor silviculturii oficiale sau cel puțin a intrat până acum în prevederile planului special de regenerare al pădurilor noastre amenajate.

Așa fiind nu ne poate surprinde faptul, că plopul tremurător cu puterea lui spontană de regenerare, cu tenacitatea, cu care se menține pe poziția odată câștigată și cu creșterea lui plină de vigoare a stârnit și stârnește și de prezent averșiune în cercurile oficiale, cari se îndeletnicesc mai mult cu cultura pădurii — după cum este și natural, — decât cu exploatarea și industrializarea materialului lemnos.

Examinând problema din punct de vedere al industrializării și întrebuințării de altă natură a lemnului ne vedem constrânși să ne reformăm radical judecata ce ne-am făcut-o asupra plopului tremurător, să-l scoatem din șirul esențelor indezirabile și să-l considerăm grație aplicațiunilor sale în cele mai variate domenii ale activității omenești drept specie de lemn demnă de cultivat și ocrotit.

Lemnul său moale, cu puțină rezistență la acțiunea uneltelor de scobit, contragerea sa uniformă, lipsită de crăpături, de diformări și scofălciri, hygroscopicitatea sa extrem de redusă au făcut plopul tremurător din cele mai vechi timpuri apt pentru confecționarea celor mai felurite unelte casnice de primă necesitate și instrumente gospodărești și agricole de indispensabilă întrebuințare.

Linguri, furculițe și blide, cupe de băut, blidare și străchini, cârpătoare și mestecător de mămăligă, albiuțe de copii sugaci, trocuțe și troci de aluat de pâine, albi de scaldat și spălat rufe, maie și scaune de spălat, solnițe, șustare făcute din plop tremurător se găsesc tot atât de des în casele românești din regiunea de deal și de munte, pe cât de nelipsite sunt fursele, suveicile, mosoarele de urzit, „iepele“ dela război, dinții dela sulul de învelit din industria casnică a femeii române. Eșind din casă în ogradă vom găsi și printre obiectele agricole unele făcute din plop cum sunt spre exemplu: căuse înirebuintate în hambare, vânturătoare pentru vânturat cerealele, juguri, samare și șei, lopeți de plug, furci și greble de fân, cozi de sape, de hârlețe și de târnăcoape; apoi donițe, măsuri, putinele și șteanduri de brânză, dacă ele n'au fost înlocuite cu cele din rășinoase aduse de Moții ciubărari. Părăsind aria satului și îndreptându-ne înspre cercul restrâns de activitate pastorală a „Păcurarului“ dela „țară“, care este sinonim cu ciobanul dela munte, vom descoperi și în stâna lui în afară de sculele de masă aduse de acasă unele noi obiecte din plop, ca: cupe și găleți de muls, scăunele, polițe de caș, crintă și linguroi de gătit urdă, precum și fedeleș de apă și altele.

În gospodăriile de munte unele din aceste obiecte, — cu deosebire vasele — se fac din doage de molid ca fiind esența ce se găsește mai din abundență și deci mai ușor accesibilă populației.

În regiunea podișurilor și colinelor cu altitudini caracteristice ariei de vegetație a gorunului și fagului plopul tremurător înlocuește cu succes rășinoasele și în construcțiile rurale cu toate că e mai puțin rezistent la compresiune și are o elasticitate mai redusă decât molidul sau bradul alb.

Tăranul îl preferă totuși fiindcă lemnul lui este destul de ușor și mai ales că este incomparabil mai ieftin decât orice lemn adus de aiurea. De aceea în gospodăriile sătești plopul

tremurător este nelipsit din construcția acoperișelor de case, șuri și soproane fie ca grinzi, vânturi sau scaune de acoperiș, fie chiar și ca câpriori.

Omogenitatea lemnului datorită repartizării egale a vaselor pe întreaga masă lemnoasă și a razelor medulare microscopice, impresiunea de uniformitate a țesutului atât ca structură cât și ca culoare, flexibilitatea și maleabilitatea fibrei a permis plocului în general și celui tremurător în special să depășească cadrul strâmt al satului românesc și să fie râvnit de industria mare forestieră ca material brut pentru diferite întrebuințări.

Astfel pentru structura sa afânată, ușor de îmbibat cu parafină plopul este mult căutat în fabricația chibritelor. Numai lemn peste 25 cm. Ø, sănătos și drept, fără noduri sau alte defecte de calitate, merge pentru acest scop. El se furnizează în stare verde sub formă de bușteni proveniți din tăetură de iarnă și fasonați în lungimi de câte 2 m.

Starea verde a lemnului se cere pentru a înlesni procedeul mecanic de derulare a foi destinate a servi la confecționarea bețișoarelor sau a foițelor pentru cutii de chibrituri.

Exploatarea lemnului de chibrituri se împacă foarte bine cu a lemnului de celuloză, industrie, care sub raportul defectelor fizice, absoarbe tot ce rămâne după fasonarea buștenilor de chibrituri admitând și lemn puțin drept, cu lungimi minime de un metru și grosimi până la 8 cm. la capătul subțire, însă de preferință tăetură de vară cu cojire în sevă.

Industria chibriturilor se poate folosi în caz de lipsă și de alte specii de plop; celuloză însă nu se poate fabrica numai din plop tremurător în care se găsesc întrunite mai armonios toate proprietățile tehnologice ce caracterizează această esență. Cu toate că necesitățile în lemn ale acestor fabrici, al căror produs de plop este destinat exclusiv exportului, n'a trecut în nici un an de după războiul mondial de 10.000 m³ scăzând adeseori și până la 1000—2000 m³ la an, totuși aprovizionarea lor a devenit o problemă greu de deslegat fiind pe terminate stocurile acumulate de natură, iar din regenerările mai recente se caută ca plopul să fie suprimat.

Cei cari au apucat războiul mondial și au fost de față la opintirile stăruitoare ale beligeranților de a pune în serviciul armatelor tot ce le poate ridica moralul și mări potențialul de război, au putut asista și la valorizarea lemnului de plop de orice specie sub formă de talaș de lemn produs în mare în fabrici speciale înzestrate cu mașini de mare capacitate cu două rânduri de cuțite, unele acționând în plan orizontal în formă de rindea de lățimi până la 28 cm, altele în plan vertical tăind talașul deruiat în fire subțiri, cari uscate și presate în balcături obișnuite erau expediate pe câmpul de operațiuni servind drept material de umplut saltele, perini etc. în adăposturile trupelor pe deoparte și ca așternut animalelor de tracțiuni pe de altă parte. Un alt deuseu al talașului este și în timp de pace chirurgia unde se întrebuițează la bandaje și la filtrări.

O întrebuițare vastă își găsește talașul ca material de ambalaj pentru obiecte de sticlă, porțelan, faianță și a oricăror altor materii, cari trebuiesc protejate în decursul transportului contra spargerii sau diformării. Apoi ca izolator contra pătrunderii căldurii sau frigului din atmosferă în ghețării sau camere locuite fie că se întrebuițează în stare liberă fiind bine îndesat între doi pereți de suport la construcții mai primitive, fie că este preparat și presat în plăci așa numite de eraclit, ce sunt folosite ca rău conducător de căldură în construcții moderne cu ziduri exterioare prea subțiri.

Lemnul destinat a fi prelucrat în talaș se fășonează în despicături de 1 m lungime și grosimi până la 22 cm.

Este preferabil ca lemnul să fie cojit și indispensabil ca el să fie bine uscat înainte de a intra în mașini.

Un derivat mai perfecționat și mai superior al producției de talaș pot fi considerate smicelele ce se întrebuițează la împletituri și țesături de lemn pentru confecțiuni de ștergătoare, rogojini, corfițe, covoare, rulouri și alte obiecte decorative ca: covoare de perete, cuverturi, fețe de masă, tăvi de masă și panouri; apoi articole de modă, precum: pantofi, poșete, cutiuțe de țigări, pălării de damă și bărbați, căciulițe și băști, etc.

După relațiuni culese din literatura germană, la executarea acestor obiecte, cari sunt produse ale micii industriei casnice din regiunea munților metalici sudeți, nu se poate între-

buintă decât numai lemn de plop tremurător și numai în dimensiuni de cel puțin 30 cm. grosime și 1 m lungime, cu fibră dreaptă și fără noduri.

Industria jucăriilor de copii și dogăria butoaielor de untdelemn, hirinci, unsoari, benzină, petrol, valvolină, sodă caustică, piatră vânăta și alte articole de comerț încă constituie un câmp de valorizare a plopului tremurător, unde este întrebuințat dimpreună cu alte esențe moi.

Fabricile de furnire și placaje din țară întrebuințează și ele, pe lângă tei și plop canadian, esențe, cărora li se dă deosebită preferință, o însemnată cantitate de lemn de plop tremurător de dimensiuni mai mari, care trecut prin mașinile de furnire se debitează în foi milimetrice destinate a servi, datorită constanței volumului lor, drept lemn ascuns la placaje, contraplacaje și panee întrebuințate în industria mobilei fine.

Dacă vom mai releva, că umerășele, calapoadele, șanfele, papuci de lemn, cutiile de ambalat săpun, pudră, parfumuri sunt și ele făcute din plop tremurător pe lângă celelalte specii de plop sinonime, credem că am scos în deajuns în relief feluritele utilizări ale acestui plop, care în viața de toate zilele a omului împlinește atâtea nevoi și satisface atâtea trebuințe.

Așa fiind socotim, că nimic nu se opune, ca să fie introdusă și această specie de plop în categoria esențelor așa numite nobile; adecă a acelor, cari merită să fie cultivate și regenerate chiar și cu mijloace artificiale având în vedere, că atât ca creștere în volum cât și ca valoare unitară depășește adeseori molidul, pe care îl substituie cu atâta succes în regiunea dealurilor și colinelor.

Operațiunile tehnice menite a deslega această problemă ar trebui să fie îndreptate în două direcții: una de ocrotire și alta de construcție propriu zisă. Cea de ocrotire se va mărgini mai mult la măsuri polițienesti având ca scop protecția plopului tremurător existent contra exploatărilor abuzive și risipitoare de material, precum și reglementarea epocii și vârstei la care poate fi pus în vânzare ținând samă de posibilitățile sale tehnice și financiare locale. Laturea a doua de reconstrucție este mai vastă și cuprinde în sine toate lucrările împreunate cu înființarea de păduri, ca: recoltare de semințe, creștere de pueți în pepiniere, împăduriri, tăeri de degajare,

de protecție a plantațiilor și operațiuni culturale, cu ocaziunea căroră se va căuta ca indivizii proveniți din drajoni să fie eliminați, fiindcă poartă în sine germeii putregaiului alb cauzat de *Polyporus igniarius* propagat prin rădăcina-mamă.

Prezența spontană a acestui fel de plop pe soluri umede sau cel puțin reavene, gruparea lui în ochiuri apătoase, în adâncituri irigate de apele izvoarelor sau umezite de precipitațiuni, frecvența lui în margine de smârcuri și rovine adăpostite de curenți violenți, preferința lui pentru climă umedă sersesc drept prețioase indicii pentru cunoașterea condițiilor sale optime de vegetație și implicit pentru reușita operei de împădurire.

Pentru regiunile, la a căror cercetare ne-am mărginit nu preconizăm înființarea de păduri curate de plop tremurător, ci în amestec cu esențe autochtone și cu cele cari protejează solul și-l feresc de secătuire, iar în amenajamentul acestor complexe plopul cu vârsta lui redusă și creșterea activă să constituie material de produse secundare scadente a fi realizate cu ocaziunea răriturilor prevăzute în planul special al acestor operațiuni.

POPULUS CANADENSIS DESF. ÎN PĂDURILE OCOLULUI SILVIC CALAFAT

de Ing. M. Böhm

Astăzi sporirea producției forestiere este una din preocupările cele mai importante ale silvicultorului.

„Deviza“ ca să avem păduri valoroase de stejar cu material de furnir și păduri de molid cu lemn de rezonanță a suferit o schimbare; astăzi trebuie să avem păduri mult producătoare de lemne necesare economiei noastre naționale, trebuie să avem lemne de construcție și lemne de foc.

Un mijloc pentru sporirea producției noastre forestiere este cultivarea esențelor mult productive și repede crescătoare cum este și plopul de Canada, *Populus Canadensis* Desf.

În raza ocolului silvic Calafat având plantațiuni de plop de Canada voi da câteva date cu privire la cum se comportă și cum se dezvoltă această esență în regiunea inundabilă a Dunărei.

Primele plantațiuni de plop de Canada s'au făcut în pădurea Nebuna-Ivăneasa în anul 1926 în parchetele Nr. 15 și 22 seria XII pe suprafața de 3250 m² și în anul 1928 în parchetele Nr. 6 și 10 Seria XII pe suprafața de 5500 m².

Rezultatul acestor plantațiuni este de necrezut.

Plantațiunile din 1926 au diametrul mediu 20 cm, înălțimea medie 18 m. Diametrul maxim este 41 cm.

Plantațiunile executate în anii 1928 au diametrul mediu 15 cm înălțimea medie 14 m. Diametrul maxim este 33 cm.

Fotografiile Nr. 1 și 2 arată plantațiunile făcute în 1926 în parch. 15 seria XII-a.

Fig. 1. — Plopul de Canada de 12 ani din parch. 15 Seria XII, pădurea Nebuna Ivăneasa

Fig. 2. — Plopul de Canada de 12 ani, din parch. 15 Seria XII, pădurea Nebuna-Ivăneasa

Plantațiunile din anul 1934 în pădurea Cetate au înălțimea de 7 m și diametru de 8—10 cm.

Pentru demonstrarea creșterii repezi a plopului de Canada găesc necesar a publica și fotografia Nr. 3 care arată plantațiunile de plop de Canada făcute cu butași de plop cu rădăcini de 1 an în pădurea Dropioru, plantație în care în luna Octombrie 1938, multe exemplare au atins o înălțime de peste 250 cm.

Terenurile pe care au fost făcute aceste plantațiuni sunt situate în imediata apropiere a bălților. In cea mai mare parte nu sunt inundabile decât cu ocazia inundațiilor excepțional de mari cum au fost cele din toamna și iarna anului 1936/937.

Solul este foarte profund, nisipos cu prea puțină argilă.

În ceea ce privește umiditatea, solul este reavăn și la o adâncime de 80—100 cm apare pânza de apă subterană, astfel că rădăcinile arborelui chiar în primul an ajung această pânză de apă, fapt care după părerea mea este factorul principal de vegetație a plopului de canada.

Până în prezent în raza acestui Ocol nu s'a făcut nici o exploatare de plop de canada, încât nu putem da date certe de cantitatea de material rezultat și de venitul realizat pe Ha.

Printr'o estimăție expeditivă am găsit, că astăzi arboretul creiat în 1926 are 530 m. c. la ha. Proporția lemnului de construcție este 65%.

Fig. 3. — Plop de Canada de 1 an.
Pădurea Dropioru.

Lemnul plopului de canada este alb gălbui, fără duramen fals, cu inele anuale regulate.

Din datele de mai sus putem trage concluzia, că cultura plopului de canada în regiunea inundabilă a Dunărei este indicată pentru următoarele motive:

a) Crește foarte repede. b) produce mult material de lucru și de construcție, apt pentru chibrituri, mobilier, lăzi, construcțiuni rurale, căpriori, uluci de gard etc.; iar lemnul de foc este excelent pentru fabrici de ciment, cărămidă și țiglărie.

Intrucât pe lângă producția multă a lemnului urmărim și realizarea veniturilor mari și având în vedere că la plopul de canada se poate aplica regimul crângului simplu cu o revoluție de 25 ani, cred că nu greșesc, dacă afirm că venitul pe ha va fi superior venitului ce s'ar putea realiza pe ha într'o pădure de stejar cu o revoluție de 80 ani.

HIBRIZII DE PLOP REPEDE CRESCĂTORI

de Ing. H. Czoppelt

Piața mondială cere din an în an mai mult lemn de celuloză, așa că diferitele state au luat măsuri potrivite pentru satisfacerea cerințelor industriei interne de celuloză. În Italia de exemplu, s'au mărginit paginile ziarelor pe de o parte, iar pe de altă parte se întreprinde o campanie de plantare a ploilor și eucaliptilor, care dau în interval de scurt timp o masă mare lemnoasă. În Anglia se cultivă în acelaș scop bambusul. Consumul lemnului pentru celuloză este în America de 3 ori și jumătate, în Canada de 2 ori mai mare decât corespunde creșterii anuale a pădurilor respective.

Intr'un articol cu titlul de mai sus, apărut în revista suedeză „Svensk Pappers Tidning“ și tradus în nemțește de Oberforstmeister Eck din München, în Revista „Der Deutsche Forstwirt“ Nr. 60/938, ni se arată, că problema producției lemnului de plop, care dă un material excelent pentru celuloză, se caută a se rezolva prin hibridii diferitelor specii, care se arată foarte repede crescători, rezistenți în contra boalelor criptogamice și se mulțumesc cu condițiuni de sol mai modeste.

Se caută ca să se obțină, mai departe, hibridi de plop, care să aibă următoarele însușiri deosebite :

1. Cea mai mare producțiune lemnoasă pe ha.,
2. Creșterea dreaptă și crăci puține,
3. Fibre lungi,
4. Rezistența contra unui climat schimbător,
5. Inmulțirea asexuală.

În articolul menționat găsim foarte interesante date asupra cultivei hibridilor de plop, pe care le dăm mai jos:

Creșterea hibridilor de plop obținuți din semințe se face în pepiniere unul sau doi ani. În acest timp se observă pueții dacă dezvoltarea rădăcinilor este suficientă, dacă sunt rezistenți contra gerurilor și boalelor criptogamice și apoi se cercetează lungimea fibrelor și creșterea în diametru.

Pueții cari îndeplinesc condițiunile cele mai bune se folosesc la facerea butașilor. Aceștia se taie în lungime de 25 cm astfel că fiecare puiet furnizează până la 10 butași, din care apoi putem recolta peste un an iară 10 butași. Rădăcina pui-

ților tăiați drajonează abundant și furnizează peste un an iară o mulțime de drajoni buni de plantat.

După un procedeu mai nou butașii se pot planta în tot timpul cât ține vegetația și anume:

1) o zi înainte de plantare se pun în apă unde stau peste noapte;

2) a doua zi se scot din apă pentru a se usca,

3) partea de sus a butașului se cufundă în parafină topită.

Plantarea se poate face în brazde, distanța între ele fiind de 1,8 m. La aceste distanțe un lucrător face găuri cu ajutorul unui baston ascuțit, al doilea lucrător plantează butașii, călcând cu piciorul solul în jurul lor. Plantarea se face în solul mobilizat pe toată suprafața, sau chiar pe solul invadat de iarbă sau buruieni în cuiburi curățite cu un diametru de 0,6 m.

La sfârșitul anului al 2-lea sau la începutul verei anului al 3-lea solul trebuie mobilizat în cuiburi pe diametru de 0,6 m de jur-împrejurul puetului. În anul al 3-lea se curăță la pueți o treime de crăci, cari iară sunt folosibili ca butași. În al 5-lea an urmează o nouă elagare artificială. În anul al 7-lea sau 8-lea se fac rărituri, materialul scos fiind deja apt pentru lemn de celuloză.

La 10—11 ani după plantare diametrul arborilor la înălțimea pieptului, este 25—30 cm. După exploatarea arboretelor tulpinile lăstăresc abundant. Arboretul nou nu cere alte îngrijiri decât un elagaj artificial mai pronunțat și rărituri potrivite.

Producțiunea în timp de 10 ani se socotește cu 470 m.c. adică 47 m.c. pe an și ha., așa că cultura hibridilor de plop va deveni o investiție căutată a capitalului.

Die Pappel in der Forstkultur

Le peuplier dans la culture forestière

L'idée d'augmenter la production ligneuse par la culture d'essences forestières à croissance rapide, a attiré l'attention sur les peupliers.

Considéré dans le passé comme une plante plutôt nuisible, cet arbre a été trop souvent éloigné de peuplements. Mais on a eu tort, car le peuplier donne un matériel qui trouve un grand nombre d'uti-

lisations, tant dans l'industrie paysanne que dans la grande industrie (la fabrication du papier, celle des allumettes, etc.). En dehors de cela, le peuplier présente une importance toute spéciale au point de vue sylviculturale, quant il s'agit de la mise en valeur les bords sablonneux des rivières (par le peuplier blanc et noir), de l'amendement des peuplements dégradés situés dans la région des collines (avec le tremble), de l'amélioration des forêts végétant le long des grands cours d'eau, du boisement des sables marins et de la création des rideaux de protection contre l'action du vent dans la plaine (avec le peuplier de Canada).

Les articles des M. M. Rădulescu, I. Moldovan et Ant. Rădulescu relèvent tous ces qualités du peuplier et tous les utilisations de son bois.

M. Böhm montre dans quelques chiffres l'accroissement exceptionnel du peuplier de Canada dans les plantations faites après 1926 sur des sables mouvants de Calafat.

En fin M. Czoppelt attire l'attention sur un article apparu dans la littérature suédoise (et traduit en allemand) qui étudie les hybrides de peuplier et relève leur importance pour la production forestière.

C R O N I C A

INTERNĂ

● Conferința administrativă a inginerilor silvici dela Fondul bisericesc bucovinean.

Conferința inginerilor silvici și a personalului superior dela Fondul Bisericesc din Bucovina convocată în ziua de 18.II. a. c. a luat aspectul unui adevărat congres al silviculturii bucovinene, la această adunare participând, în afară de toți conducătorii și inginerii Fondului bisericesc și numeroși ingineri dela Inspectoratul de Regim Silvic și dela Direcția Regională Caps.

Deschisă de I. P. S. S. Mitropolitul Visarion al Bucovinei, care preamărește profesiunea de silvicultor și frumusețea pădurilor Bucovinei, seria conferințelor și a referatelor e începută de D-l Ing. G. Constantinescu, Administratorul general al Fondului, care arată mersul ascendent al instituției, insistând asupra preocupărilor din ultimul an privind latura silvică, comercială și administrativă a Fondului.

După aceea, D-l Ing. Ilie Dan, șeful serviciului silvic, infățișează evoluția culturii, a amenajării și a valorificării pădurilor punând în adevărata ei importanță problema căilor de transport. Silvicultura, ajunsă la gradul înalt din ultimii ani, trebuie menținută în cadrul nouilor legiuiri silvice (Legea contr. circ. mat. lemnos; legea pentru pădurile necesare apărării naționale).

Grație efortului făcut de serviciul silvic și de Administrația Fondului în general, suprafețele restante de împădurit s'au lichidat, așa că astăzi suntem la curent cu prevederile amenajamentelor.

D-l Ing. Dan schițează apoi preocupările principale din viitorul apropiat, insistând asupra creerii unui birou de cercetări forestiere la Serviciul silvic, prin care toți inginerii silvici din Centrala și exteriorul Fondului să fie ținuți a lucra cu un aport și mai mare la propășirea și cunoașterea silviculturii din acest colț de țară.

D-l Insp. V. Țurcan citește un referat asupra regiei fabricilor de cherestea, din care se vede că mersul ascendent al regiei proprii, învinge orice îndoieli și temeri, relațiile comerciale închegându-se în mod favorabil pentru Fond.

La expozeul D-lui contabil C. Dănilă, asupra executării bugetului, D-l I. Rătan insistă asupra necesității de a stabili un plafon real al bugetului, în funcție de productivitatea pădurilor și prețurilor existente la lemn. Președintele adunării admite acest punct de vedere

De un mare interes științific a fost conferința D-lui Ing. Dr. Popescu-Zeletin asupra poziției pe care metoda de amenajare întrebuintată la Fond, o ocupă în cadrul metodelor moderne de amenajament. D-sa face un scurt dar cuprinzător istoric al evoluției amenajamentului în general, schițează diferitele etape, pe care dezvoltarea amenajamentului le-a parcurs la Fond, scoțând în fine, în evidență, caracteristicile metodei actuale, care se poate îngloba la metoda arboretelor.

Ultima problemă adusă în discuție, a fost aceea a școlii de brigadierii silvici din Rădăuți și a personalului silvic inferior. D-l Ing. subinsp. N. Pașcovici, directorul școlii, susține un referat în această chestiune.

La discuții iau parte D-nii Ing. Ilie Dan și Ad-tor G-ral G. Constantinescu, relevând importanța salarizării echitabile a personalului silvic inferior și arătând programul administrației în această privință.

După aceste referate, D-l Ad-tor G. Constantinescu închide ședința mulțumind conferențiarilor și participanților.

La banchetul din sala palatului metropolitan, în cuvântările ținute, s'a insistat, în cuvinte de o rară putere, asupra necesității ca inginerii silvici dela Fondul Bisericesc, să desvăluie în adevărata și frumoasa ei lumină tradiția prețioasă și înaltă a silviculturii locale și să facă cunoscut și în restul țării, nivelul profesional la care s'a ajuns aici.

Ca încheiere I. P. S. S. Mitropolitul Visarion, într'o impresionantă cuvântare și-a arătat marea Sa sollicitudine, pe care o are pentru personalul silvic al instituției, unind pe toți participanții într'un corp entuzias și recunoscător.

După masă, în prezența P. C. S. Arhim. E. Laiu, vicarul Mitropoliei și a D-lui Ing. G. Constantinescu, ad-tor g-ral al Fondului, au conferențiat D-nii Ing. Dr. C. Chiriță („Problemele cunoașterii și ale ameliorării solului în cultura forestieră“) și Ing. Dr. V. Dinu („Orientări în politica forestieră“).

D-l Dr. C. Chiriță arată că se pun trei probleme fundamentale în privința solului: 1°. Problema utilizării raționale a solului; 2. Conservarea și 3°. Ameliorarea proprietăților solului. În practică trebuie să avem un minimum de cunoștințe. Pentru aceasta conferențiarul arată cari sunt elementele de bază și punctele de reper pentru cunoașterea pe teren și deosebirea diferitelor tipuri de sol. În încheiere, conferențiarul arată cari sunt principiile esențiale ale păstrării proprietăților productive ale solului în pepiniere, insistând asupra foloaselor compostului, care trebuie menținut.

D-l Ing. Dr. Val. Dinu în conferința sa trece în revistă o serie de aspecte ale politicii forestiere naționale în diferite state (Anglia, U. S. A., Rusia, Letonia, Germania, România), arătând că asistăm la:

- 1°. demarcația precisă între agricultură și silvicultură;
- 2°. planificarea economiei forestiere.

Conferențiarul atacă și chestiunea vânătoarei, arătând că o politică silvică bună impune și încadrarea vânătoarei printre chestiunile silvice, cum e cazul și în alte țări.

În seara aceleiași zile a fost sărbătorit, într'un cadru de emoționantă atmosferă camaraderească, d-l Ing. Insp. V. Turcan, cu ocazia împlinirii a 25 ani în serviciul Fondului și al silviculturii.

Prin acest congres, silvicultorii bucovineni au trăit o zi de glorioasă afirmare a tradiției și a muncii lor, în slujba silviculturii naționale.

Ing. M. Prodan

● O nouă echipă la Domenii.

La 2 Februarie a. c., un nou guvern s'a instalat la cârma țării, de data aceasta ca o emanație a noului organism politic Frontul Renașterii Naționale

Cu acest prilej s'au schimbat și dregătorii din fruntea Ministerului de Agricultură și Domenii.

Predarea și luarea atribuțiilor s'a făcut ca de obicei în prezența, pe de o parte a celor care plecau, D-nii: G. Ionescu-Șișești (agronom) ministru și M. Drăcea (silvicultor) secretar general și pe de altă parte a celor cari se instalau, D-nii N. Cornățeanu (agronom) ca ministru titular, M. Șerban (agronom) ca subsecretar de Stat, N. Săulescu (agronom) ca secretar general și Dr. Raduloviți (medic veterinar) ca al doilea secretar general.

A vorbit D-l Șișești care a arătat activitatea și realizările din timpul ministeriatului D-sale, când a căutat să dea agriculturii românești un ritm de progres mai viu „potrivit cu imperativele vremii în care trăim“. Constată că munca depusă a dat roade. Subliniază în această privință străduința șefilor de autorități și a funcționarilor în vederea atingerii scopului propus.

Mulțumește, pentru aceasta tuturor și nu uită să menționeze în mod deosebit pe fostul său Secretar general, D-l Drăcea, care a adus în minister, nu numai „marea d-sale competență de specialist, dar și o înțelegere și o iubire pentru țărănime, care s'a revărsat în fapte și inițiative de cel mai mare folos pentru ridicarea păturii rurale“.

Lăsând la o parte realizările din domeniile ce nu ne privesc direct, d-sa a amintit de plantațiunile forestiere, cari s'au făcut „mai mult decât în trecut“. A amintit de legea controlului materialului lemnos care s'a făcut cu scopul „de a se pune ordine în exploatarea delictoasă, curmând furtul“, precum și de legea pescuitului în apele de munte.

Despre regiile autonome pendinte de acest minister, a arătat că „s'au integrat în economia țării, au mers bine, gestiunile lor fiind conduse ordonat, ceea ce vor face să se închee cu rezultate foarte mulțu-

mitoare", aducând astfel un venit însemnat tezaurului și fiind, în același timp îndrumătoarele economiei private pentru ramurile respective.

D-l Șișești nu a uitat să menționeze că „ostenelile dintr'un an nu sunt decât o verigă dintr'un lanț. Unele din ele rodesc îndată, altele mai târziu. În agricultură mai ales, rodul se desvoltă încet, după legi implacabile. Este necesar să-i asigurăm o liniștită desvoltare și o continuitate”.

Dacă aceste cuvinte se arată imperios ca un adevăr pentru agricultură, atunci cu atât mai mult ele se potrivesc pentru silvicultură. În silvicultură nu poate fi progres fără liniște și continuitate. De aceea ne simțim obligați să menționăm aici una din marile realizări ale d-lui Șișești, care în cuvântarea de plecare i-a scăpat sau a trecut-o sub tăcere: Să nu uităm că în timpul ministeriatului d-sale pădurile s'au bucurat de liniștea necesară. Pășunatul vitelor în pădure, aceea boală care roade pădurea pe dedesubt, invizibilă pentru cea mai mare parte dintre oameni, — sub d-sa a fost restrâns la minimum. Este una din acele măsură, cari cum a spus d-l Șișești, în situația de azi a pădurilor noastre, nu poate rodi decât târziu. Noi trebuie să-i fim recunoscători.

Dar pentru ca rodul acesta care se arată târziu, să nu fie distrus în embrion, se cere, cum tot d-l Șișești o spunea, continuitate. Noi vom fi tot așa de recunoscători și celor cari au venit după d-sa, dacă vor menține măsura luată de d-sa — de altfel, legală, perfect legală. Și atunci rodul se va arăta bogat, însuțit.

În răspunsul pe care l-a dat noul titular, d-l N. Cornățeanu, a făcut o expunere a activității pe care înțelege să o desfășure la Minister. În țara noastră unde mica proprietate domină, trebuie să căutăm a intensifica producția. Să căutăm să dăm o atenție deosebită culturii porumbului și grâului. Nu trebuie însă să scăpăm din vedere celelalte culturi. Valorificarea plantelor, a produselor vegetale și creșterea vitelor, este o altă latură a preocupărilor. Bună stare a plugarilor trebuie să ne fie ținta, de aceea Ministerul Agriculturii și Domeniilor trebuie să devie Ministerul agricultorilor și plugarilor.

Despre ceea ce se intenționează a se face la Ministerul de agricultură și domenii, a venit apoi a ne edifica și manifestul-program al noului guvern.

Din el aflăm, că guvernul intenționează să ia măsurile de rigoare pentru împădurirea terenurilor degradate, crearea perdelelor de protecție în regunile de stepă, raționalizarea și naționalizarea exploatărilor forestiere.

Deasemenea, trebuie relevată hotărîrea de a se proceda la o nouă reorganizare a Ministerului și Camerelor de agricultură, căutând să se simplifice întregul organism „menit să promoveze agricultura noastră”.

Reținem apoi gândul ca prin reduceri tarifare pe căile ferate, pentru cereale, lemne și petrol să se înlesnească exportul și aprovizionarea internă

Apoi, atenția ce se va da gazului metan, punându-se „toate străduințele să fie distribuit în timpul cel mai scurt în centrele populate și industriale din regiunile unde distribuirea lui este indicată”.

Gândurile despre păduri ale d-lui ministru N. Cornățeanu, au fost mai ample expuse cu prilejul audienței pe care a avut-o la D-sa, în ziua de 9.II a. c., Consiliul de Administrație al Societății „Progresul Silvic”. Prezintăndu-i omagii și arătându-i rosturile Societății noastre, Consiliul de administrație al Societății a avut, din partea noului ministru, asigurarea că va arăta, pentru pădurile țării și slujitorii lor, toată sollicitudinea.

● Vitele și hrana lor.

Stăruie din ce în ce mai mult în cercurile agriculturilor, preocuparea de a se da o mai mare extensiune culturilor de nutreț.

Au mărturisit-o atât foștii, cât și actualii conducători ai Ministerului. Au desbătut-o și o desbat atât agronomii cât și medicii veterinari.

Așa spre pildă, la adunarea din acest an a Societății inginerilor agronomi, s'a preconizat mărirea suprafeței cultivate de fiecare agricultor cu plante de nutreț. Pentru stimularea acestei culturi, Ministerul va da micilor agricultori, premii, constând din semințe selecționate, în special în comunele unde aceste culturi sunt necunoscute. Se va căuta apoi să se generalizeze murarea porumbului pentru nutreț. Se vor acorda în acest scop 1000 premii la sătenii, cari vor face cultură de nutreț pe o jumătate de ha.

În această privință imbucurător pentru noi este faptul, că problema preocupă și pe agricultori, nu numai pe agronomi. Așa, spre pildă, s'a putut citi de curând în ziarul Universul (18.III a. c.) un articol al unui agricultor din Tutova. Este adevărat că ne găsim în fața unui mare proprietar, dar aceasta nu schimbă constatarea în bine ce am făcut-o. Lăsând la o parte faptul, că pentru regiunea unde se găsește, nu este de acord cu cultivarea plantelor de nutreț, ce se preconizează (iarba de Sudan, sparceta, lucerna, etc.), ci se declară pentru plantele prășitoare (porumb, bostan, sfeclă furajeră), de reținut este preocuparea, experimentarea și rezultatul la care a ajuns. De pe 26 ha, din care 22 ha cu porumb, 2 ha bostan și 2 ha lucernă, a realizat 15 vagoane nutreț, la care adăogând 5 clăi de fân, a ajuns să hrănească dela 1 Oct. până la 1 Mai, 66 boi și 10 vaci. Aceasta, spune d-sa, într'un an când culturile neprășitoare, ce se preconizează, nu s'au făcut de loc, din lipsă de ploaie. Dela Mai și până la ridicarea miriștelor, vitele le ține la grajd, hrănindu-se cu lucernă, ovăz și borceag, recoltate de pe 10 ha.

În concluzie, agricultorul nostru găsește, că locuitorii trebuie să cultive plantele de nutreț pe locurile de pășune ce se pretează la arătură, adăogând că astăzi, în regiunea dealurilor, izlazurile sunt numai râpi nefolositoare.

Toate aceste preocupări, pe noi slujbașii pădurii, nu ne pot decât bucura. În felul acesta vom putea scăpa de pacostea pășunatului în păduri. Pe cât putem, să căutăm și noi să activăm în acest sens cu vorba sau cu făpta. Rezistența la acceptarea vitelor la pășunat în pădure, poate grăbi adaptarea populației la situația nouă ce se preconizează.

● Grijile primăverii.

De nenumărate ori am arătat în coloanele acestei reviste, înțelegerea din ce în ce mai mare pe care o arată ziaristii și aportul pe care-l aduc, ideii forestiere. Zi de zi luăm cunoștință de articolele din ce în ce mai judicioase asupra problemelor cu caracter forestier. Nu trebuie deci să le precupețim recunoștința.

Apropierea primăverii a făcut să apară în „Universul“ două articole (15.III și 22.II a. c.), așezate la loc de frunte, în care se arată ceea ce trebuie să se facă.

Bucurându-ne că tineretul participă, prin munca sa la sădirea arborelui, și în acest fel la sporirea unui patrimoniu viu al națiunii, — spune ziarul — trebuie să căutăm ca această mișcare să nu rămâie numai demonstrativă. Ea trebuie încadrată într'o mișcare metodică întinsă pe întreg cuprinsul țării. Trebuie să se activeze în regiuni despădurite, și să se lucreze susținut în regiunile de stepă. Să ridicăm baraj viu împotriva vânturilor secătuitoare din stepă. O vastă acțiune pentru creierea de perdele forestiere de protecție se impune.

Noi știm că se lucrează, și că realizări frumoase sunt. S'au convins de ele și cei ce au purces la treabă înaintea altora. Trebuie, așa cum s'a spus, să se lucreze sistematic și pe scară mare.

În această privință, nu este lipsit de interes de a semnală, constituirea, de curând, a unui comitet tehnic pe lângă Inspectoratul de Regim Silvic dela Chișinău, cu scopul de a întocmi planurile și a accelera lucrările pentru creierea perdelelor de protecție și a împăduririlor în Basarabia. Prin decizia care creiază acest Comitet tehnic se arată, că în Sudul Basarabiei, unde se lucrează acum la ieșirea din indiviziunea proprietăților agricole folosite până acum în comun, este cazul să se rezerve o cotă de 10% pentru împăduriri.

At. Har.

● **A fost sacrificat unul dintre cedrii Libanului.**

Statul sirian, în dorința de a se prezenta la expoziția internațională de la New-York cu ceva original, a sacrificat unul dintre celebrii săi cedri ai Libanului, spre a-l transforma în mobilă, etc.

Faptul n'a putut trece fără urmări în ochii opiniei publice. Cum? Să fie sacrificat unul dintre pușinii patriarhi ai pădurilor, care au putut supraviețui atâtor mari evenimente istorice și frământări de popoare timp de mai multe milenii? Și pentru ce? Pentru o expoziție americană? Chestiunea a pricinuit o uriașă polemică de presă atât în Siria, cât și în Metropola (Franța).

(După relatarea D-lui Prof. V. Stinghe).

● **Stingerea incendiilor de păduri cu apă sărată.**

În anul trecut, s'au făcut experiențe de stingere a incendiilor într-o pădure germană, prin stropire cu o soluție concentrată de sare de bucătărie. Rezultatele, se spune, că ar fi fost foarte mulțumitoare.

Procedeeul constă în pulverizarea soluției respective peste flăcări sau înaintea lor. Apa evaporându-se repede, din cauza căldurii, face ca corpurile atinse de soluție să se acopere cu o relativă pojghită subțire de sare și care le face în oarecare măsură ignifuge.

Bunele rezultate obținute, impun acest procedeu și în combaterea incendiilor domestice.

(După R. des E. et F. 1938/1040).

● **De la vecinii Bulgari.**

Pentru a ne da seama de nivelul foarte ridicat de pregătire profesională a confrăților de la Sudul Dunării, enumărăm titlul subiectelor discutate în cadrul celei de a VII Adunare anuale a Societății Silviculților cu cultură academică, ținută la Sofia între 9—11 Octombrie 1938:

1. Despre însușirile lemnului de rășinoase bulgăresc;
2. Probleme silviculturale în gospodărirea pădurilor de fag bulgare;
3. Despre regenerarea naturală a arboretelor de fag în Ocolul de învățământ „Klissura“;
4. Temeiurile tehnice, sociale și legale în materie de împădurire a ținuturilor torențiale;
5. Noi țeluri în lucrările de împădurire și de corectare a torenților, în Bulgaria;

6. Impădurirea artificială în sprijinul agriculturii;
 7. Pricinile de căpetenie ale pierderilor în timpul primului an de vegetație al împăduririlor artificiale în Bulgaria;
 8. Despre raționalizarea economiei cinegetice în Bulgaria;
 9. Către o economie cinegetică ordonată în Bulgaria.
- Ca și la noi, lucrările Adunării au fost încheiate cu vizite și excursiuni. (Fabrici de avioane; Expoziția de vânatoare; Lucrări de împădurire și de corectarea torenților).
- (După Z. f. Wfw., VI, 174).

● I-am întrecut pe Danezi!

În Europa sunt țări mici ca întindere sau număr de locuitori, mari însă prin trecutul, prin cultura, prin civilizație sau prin bogăția locuitorilor lor. Între acestea se numără și Danemarca, a cărei cultură și știință forestieră — ceace ne interesează pe noi aici — se află la un nivel foarte ridicat.

Iată însă că într-o anumită direcție i-am întrecut noi și anume: cu doi ani. Este vorba de vechimea Societățile forestiere. Într'adevăr, noi am sărbătorit în 1938 semicentenarul Societății noastre. Ei au făcut același lucru în Iunie 1938, deci exact 2 ani mai târziu. Cu acest prilej, s'a trecut în revistă, se înțelege, marea contribuție adusă de acea Societate la înaintarea economiei forestiere (mărirea suprafeței păduroase; introducerea de noi specii și rase de arbori, etc.). La sărbătorire, ca și la excursiunile ce i-au urmat, au luat parte reprezentanți ai Angliei, Finlandei, Franței (Insp. G-1 M. Magnein, Paris), Germaniei (Consilier silvic Meyer, Hanovra), Norvegiei, Olandei și Suediei.

Iată ce însemnează o țară mică, dar cu prestigiu mare.

(În parte, după Z. f. Wfw., VI, 174/5).

● Practica conservării lemnului la Chinezi.

Această practică ar fi fost cunoscută la Chinezi cu mii de ani înainte de Cristos. Ea constă din acoperirea lemnului cu un strat subțire de lac. Capacitatea acestuia de conservare sfidează mijloacele moderne așa zise științifice. Astfel, se afirmă, pe bază de documente, că în componerea unor străvechi temple chinezești se află piese de lemn și anume dintre cele expuse aerului și intemperțiilor (acoperișuri, coloane, stâlpi) care se păstrează, prin acea lăcuire, de 2.000—3.000 de ani.

Prepararea lacului chinezesc s'ar fi făcut cu seva lăptoasă din tulpina unei plante (arbore sau arbust), *Rhus verniciflua* (Fam. Anacardiaceae)

(După Z. f. Wfw., VI, 198)

● Lemnul ca material gazogen în țări cu și fără petrol.

După cum se știe, Italia este lipsită de surse petrolifere proprii. Potrivit politicii sale de autarchizare, face mari eforturi spre a se eli-

bera neîncetat și în această privință de străinătate, încurajând, între altele, și întrebuințarea lemnului ca material gazogen.

În materie de locomoție automobilă, se înregistrează progrese importante. Astfel, în decursul anului 1936, au fost înscrise 86 de automotoare cu gazogene pentru lemn, dintre care 52 erau autobuze. Au fost apoi transformate pentru folosirea lemnului 352 automotoare, dintre care 183 erau autobuze.

Pe șoseaua Bolonia—Inaola circulă de câțva timp un tren automobil pus în mișcare tot prin gaz de lemn. El se compune din două vagoane strâns legate între ele.

Încercări de această natură se fac și în Polonia, deși acolo petrolul nu lipsește. Administrația orașului Varșovia a pus în circulație normală un autobuz cu gazogen pentru lemn. Dacă încercările se vor dovedi convenabile, mare parte din traficul orașenesc va fi deservit de vehicule de acest fel.

Ori cum, mișcarea în favoarea unei atari folosiri a lemnului se află în plină dezvoltare. După un izvor francez, în 1938, s'ar fi aflat în Europa cca 9.000 vehicule automotoare prevăzute cu gazogene pentru lemn. Consumul lor anual s'ar urca la cca. 200.000 tone lemn.

(După Z. f. Wfw., Bd. V/56, 59 și R. i. du Bois 1938/394).

● Și benzină din lemn.

În Suedia se vorbește despre un procedeu de preparare a unui combustibil lichid din lemn, cu absolut aceeași întrebuințare ca și benzina obișnuită. Pot fi întrebuințate, în principiu, feluri de lemn diferite. Procedeu mai are să fie pus la punct sub raportul economic. Inventatorul a solicitat sprijinul financiar al guvernului, căruia i-a oferit, de altfel, drepturile sale.

(După Z. f. Wfw., VI, 205).

● Perdelele de protecție în Rusia.

Se știe că problema aceasta a creierii de perdele de pădure, cu scopul ameliorării condițiilor staționale ale ținuturilor agricole de stepe, s'a pus mai întâi în Rusia sudică, nu departe de granița Țării noastre.

În afară de meritul ideii și al încercărilor, mai mult pentru demonstrația teoretică, nu s'a putut realiza mare lucru sub raportul practic în această privință. Lipsa fundamentală a lucrului, constă în organizarea defectuoasă, în necontinuitate, în reaua alegere a personalului executant. Astfel, din pricina neglijenței, cca. 70% din pădurile create, cu scopul respectiv, în ultimii șase ani, au fost distruse; spre a nu mai vorbi de cele din trecutul mai îndepărtat.

Iată cum cele mai bune intențiuni și inițiative, dacă nu sunt conduse cu hotărâre și continuitate până la urmă, nu numai că sunt lipsite de însemnătate, dar devin chiar păgubitoare.

(În parte după Z. f. Wfw., Bd. VI, 251).

● Și în Madagascar se împădurește.

În cazul respectiv, nu este vorba, deocamdată, decât de un început. Mișcarea este dirijată de autorități, care se îngrijesc de producerea puștilor și de asistența tehnică. Lucrările sunt efectuate cu ajutorul elevilor de școală, urmărindu-se tot deodată și scopuri educative. În acest fel, s'au putut planta cca. 1½ milioane pușți, în sezonul 1938. Specia principală, cum ar fi la noi salcâmul, este acolo Eucaliptus.

(În parte, după Z. f. Wfw., Bd. VI, 240).

● Degenerescența plopului piramidal.

Insulele din Delta Parana din Argentina sunt folosite pentru cultura plopului piramidal, al cărui lemn este folosit în industria hârtiei. Această cultură reprezintă aproape singura cale de punere în valoare a solurilor respective. Dar chiar în cadrul economiei naționale locul acestei culturi este destul de însemnat, dat fiind că 95% din întreaga producție de lemn de plop și salcie provine din acele insule.

De câțiva ani se constată o constantă reducere a productivității la hectar. Cauza este pusă în sarcina degenerării acestei specii.

Pentru remedierea neajunsului, speranțele cultivatorilor, sprijinite de oficialități, se îndreaptă către alte specii și varietăți de plop.

Pentru noi este important de reținut, însemnătatea din ce în ce mai mare, pe care o capătă plopul, ca esență repede crescătoare și producătoare de lemn moale, în cultura forestieră modernă.

(În parte, după Z. f. Wfk., Bd. VI, 255).

● Arbori atacați de lăcuste.

Colegii noștri, Domnii Prof. C. Georgescu și Gr. Eliescu, au publicat mai ani trecut articole și lucrări asupra unor mari atacuri de lăcuste, săvârșite în pădurile noastre de cer și pedunculat din Dobrogea sudică și Oltenia sudică. Cazul părea oarecum senzațional, ne mai cunoscându-se atari precedente.

O știre recentă ne aduce la cunoștință o întâmplare similară, însă de proporții mult mai mici, tocmai din Uruguay. Este vorba de atacul unei specii de lăcustă săvârșit asupra a 10—12 exemplare de Casuarina, în vârstă de 20 ani, având o înălțime medie de 12 m și un diametru la 1.30 m/sol de 28—30 cm. Arborii au fost cu totul defoliați. După șase luni își căpătaseră din nou frunzisul, astfel încât au putut vegeta mai departe. Atacul s'a petrecut în Septembrie—Octombrie.

(În parte, după Z. f. Wfw., Bd. VI, 256).

● Gutapercă din salbă râioasă.

Economia rusească este clădită pe ideea de autarhie, adică de îndestulare a nevoilor prin produse din țară, fără schimb internațional

de însemnătate deosebită. Cu toată întinderea nesfârșită a pământului rusesc și cu toată mulțimea de bogății naturale, pe care acest pământ le cuprinde, sunt totuși o serie întreagă de materii prime, în special de produse vegetale, pe care climatul respectiv nu le îngăduie. Dar Rușii nu se lasă bătută cu una cu două; acolo unde natura este sgarbită, intervine cu hotărâre știința și hotărârea omenească de a afla o soluție.

Între altele, se caută, de pildă, deslegarea problemei cauciucului, a gutaperçii, etc., produse pe care le socoteam, până acum câțiva ani, drept un monopol al pădurilor tropicale. După multe cercetări și încercări, Prof. Bossé a reușit să descopere în 1931 gutaperca în coaja de rădăcină a inutilului arbust de salcie răioasă (*Evonimus verrucosa*).

Imediat și-au îndreptat atențiunea în această direcțiune o pleiadă întreagă de cercetători, data fiind răspândirea plantei respective și puțința sa de cultură pe o scară întinsă.

Problema care se punea, de astă dată, era de a ști, care sunt cele mai potrivite condițiuni pentru folosirea sa în scop industrial. După niște cercetări prime ale lui Bogomas, s'a putut trage concluzia, că procentul de gutapercă din rădăcini variază în decursul ciclului de vegetație, prezentând minimum de 5,71 în Mai și un maximum de 15,20 în Octombrie.

Cercetările ulterioare — intensificate mult — au arătat că lucrurile nu stau așa de simplu cum au apărut la prima vedere. Alți factori: vârsta arbuștilor, condițiunile climatice de creștere, au complicat mult lucrurile.

Nu putem insista mai mult asupra chestiunii. Trimitem pe cei interesați la izvoarele originale, indicate în „Zeitschrift für Weltforstwirtschaft“, Bd. VI, pag. 269—271.

● L'École supérieure du Bois.

Este o instituție nouă. A fost înființată în Iulie 1934 de către Institutul Național al Lemnului, astfel că spre sfârșitul lui Noembrie 1934 a început să funcționeze efectiv. Direcțiunea a fost încredințată d-lui Inspector General de Ape și Păduri M. Fortunet, o personalitate marcantă a științei și administrației forestiere franceze, bine cunoscută și în cercurile străine.

Școala are două secțiuni:

1. Secțiunea de Inginerie, care dă diplomă de inginer al Școlii superioare a Lemnului;

2. Secțiunea de Tehnicieni, care dă diplomă de tehnician în industria și comerțul lemnului.

În cea dintâi, sunt primiți, fără concurs, în măsura locurilor disponibile, candidații posesori ai unei diplome de inginer, recunoscută de Institutul Național al Lemnului. În cea de tehnicieni, pot intra pe temeiul unui concurs de admitere practicieni din comerțul și industria lemnului. Deosebit de elevii propriu ziși, mai pot fi primiți și auditori liberi.

Ținta pe care și-a pus-o această nouă instituție este :

1. De a completa cunoștințele silvicultorilor specializați în folosirea lemnului, privitoare nu numai la felurile însușiri ale materialului-lemn, dar mai cu deosebire la nevoile, uzanțele și procedeele din comerțul și industria lemnului, în dorința de a duce la o mai bună înțelegere între silvicultură și neguțătorii de lemnărie;

2. De a forma ingineri cunoscători temeinici ai lemnului și în-trebunțarilor sale, pentru nevoile industriei și comerțului;

3. De a înarma pe diverșii tineri — cu deosebire fii și rude de industriași și comercianți de lemnărie — cu un fond serios de cunoș-tințe, care să le permită o cât mai folositoare secundare și continuare a afacerilor familiale.

Programa școlară cuprinde cursuri referitoare la:

1) Cunoașterea structurii și însușirilor fizice, mecanice, chimice, ale lemnului, defectele sale, etc.;

2) Recoltarea, transportul, conservarea și prezervarea lemnului,

3) Folosirea lemnului;

4) Comerțul lemnului, geografia forestieră;

5) Organizarea exploatărilor și industriilor forestiere;

6) Ca științe ajutătoare, adaptate scopului, se predau: economie politică, drept civil, comercial și forestier, contabilitate, dendrometrie, silvicultură, etc.

Cursurile au caracter teoretic și practic.

Cu începere din 1937, elevii Școlii de Ape și Păduri de la Nancy urmează trei luni (15 Ian — 15 Apr.) cursuri comune cu cei ai Școlii ce ne preocupă aici.

Deosebit de aceștia, Școala a avut înscriși pentru anul 1937, 10 elevi și 8 auditori liberi. Dintre elevi, 6 au urmat cursurile secției I-a iar 4 ai celei de tehnicieni. Secția de inginerie a avut și 2 străini: un român și un jugoslav.

(După R. des E. et F., 1938/1939).

Ilie C. Demetrescu

PIAȚA INTERNAȚIONALĂ A LEMNULUI CONTINUA
SĂ SE IMBUNĂTĂTEASCA

Tendința de fermitate a pieții internaționale a lemnului s'a accentuat tot mai mult în lunile Februarie și Martie a. c., datorită faptului că cererile piețelor importatoare sunt susținute și la un nivel mai mare decât ofertele.

Stocurile de mărfuri rusești sunt ca și inexistente, din care cauză piața engleză este foarte favorabilă pentru comerțul de lemnărie. Din totalul de 120.000 Sdts, cât reprezenta stocul mărfurilor rusești la 20 Ianuarie a. c., peste 80.000 Sdts s'au și împărțit între importatorii englezi.

Prețurile de bază ale notei de stocuri rusești s'au majorat cu $3\frac{1}{2}$ Sh/m³ (ca 150 lei/m³) față de lista de prețuri din vara anului 1938.

Se crede că prețurile din luna Aprilie vor încerca o nouă majorare de cca 1—2 Sh/m³.

Suedia și Finlanda au putut angaja cantități masive de lemnărie, și la prețuri mai mari decât în anul precedent.

Cererile de lemnărie din țările occidentale sunt mai susținute și prezintă tendința de a se tot majora.

În general, începuturile anului 1939 sunt destul de promițătoare, cu condiția de a nu interveni noi complicațiuni politice în Europa.

Evenimentele din luna Martie promit să schimbe numai într'o mică măsură distribuția exportului de lemnărie al celor 12 țări europene exportatoare, întrucât două din aceste țări (Austria și Cehoslovacia) au fost încorporate la Germania.

Prin alipirea Cehoslovaciei, domeniul păduros al Germaniei s'a mărit cu cca 4.800.000 Ha păduri, majoritatea de rășinoase.

Exportul forestier al fostei Cehoslovacii, cifrat la cca 2 milioane m³, a fost îndreptat în majoritate spre Germania, așa că, prin nouă așezare politică, va dispărea aproape în întregime, fără a influența defavorabil piețele debuseuri ale României.

Piața lemnului românesc

În politica celor interesați — intermediari și importatorii aciuși la noi — lemnul românesc are asigurată o conjunctură destul de bună pentru anul 1939.

Stocurile de lemnărie sunt atât de reduse, încât comenzile urgente nu se pot executa decât cu întârziere, urmând a fi debitate în gaterile cele mai multe dimensiuni.

Exploatările forestiere s'au redus și mai mult în iarna 1938/39, datorită legii pentru controlul circulației materialului lemnos, care a pus capăt tăerilor în delict, cât și nesiguranței, ce împiedică finanța

evreiască de a mai face plasamente în industria și comerțul de lemnărie din România.

Prețurile lemnului rotund de rășinoase s'au urcat cu cca. 80—120 lei/m³, ajungând la nivelul prețurilor din 1937.

S'au urcat cheltuelile de exploatare, transport și industrializare, și s'au mărit sarcinile fiscale, asigurările sociale, taxele vamale, timbrul de aviație, etc.

Toate majorările de mai sus, obligă pe producătorii forestieri de a mări prețurile cherestelei cu cca 100—150 lei/m³.

Piața internă a lemnului, sub imperiul evenimentelor externe, trece pentru moment printr'o stagnare aproape generală, care însă nu a influențat pe depozitarii de cherestea, de a reduce prețurile majorate la începutul lunii Februarie a. c.

Campania construcțiilor se arată totuși destul de activă. Construirea atâtor silozuri de cereale la principalele stații CFR., cari s'au început în multe locuri, absorb cantități masive de lemnărie.

Lucrările publice de stat — poduri, edificii noi, etc. — cari au fost inexistente în ultimii ani, vor fi reluate pe o scară foarte largă.

Piețele importatoare necesită cantități importante de lemnărie, deoarece nu mai au stocuri, întrucât în anul 1938 au comprimat importul tocmai pentru a lichida cu stocurile masive făcute în toamna anului 1937.

Germania, deși a încorporat Cehoslovacia, care îi furnizează anual peste 1.500.000 m³ lemnărie de rășinoase, necesită cantități și mai mari de lemnărie sub formă de cherestea. În acest scop tratativele recente au stabilit, ca exportul nostru de lemnărie în Germania, să fie mărit considerabil față de exportul din 1938.

Italia, vechiul debușeu al lemnului de rășinoase de calitate bună, se interesează de produsele noastre forestiere. Sunt numeroase cereri de lemnărie pentru Italia de Sud și Sicilia și la prețuri ridicate.

Țările din Levant, Grecia și Turcia, necesită de asemeni cantități importante de lemnărie.

Anglia se interesează tot mai mult de lemnul nostru, mai ales astăzi când stocurile rusești sunt aproape lichidate și când noile liste de prețuri vor fi majorate.

Poziția lemnului nostru în anul 1939, promite să fie mai bună chiar decât în 1937, deoarece stocurile de lemnărie la fabricile de cherestea sunt foarte reduse, cererile din afară sunt numeroase și exploatarea forestiere s'au redus considerabil.

Prețurile lemnului de rășinoase vor încerca noi majorări, în special pentru sortimentele ce se exportă în Siria, Egipt și Palestina.

Este necesar, după cum am arătat și în cronica lemnului din Ianuarie a. c., să nu se vândă cantități mari de lemnărie și cu termene lungi, deoarece prețurile vor încerca noi majorări.

Exportul european de lemnărie în 1938

Pentru a cunoaște mai bine evoluția probabilă a vieții internaționale și românești a lemnului, este necesar să știm care a fost ex-

portul european, de lemnărie în ultimii ani și cum s'au schimbat piețele debușuri.

După statisticile CIB-ului (Comité international du Bois) exportul de lemnărie din ultimii 5 ani a fost astfel cum reese din cifrele de mai jos:

Tara exportatoare	1938	1937	1936	1935	1934
	m e t r i c u b i				
Norvegia	235.830	291.022	267.917	256.603	258.250
Suedia	3.975.896	4.733.535	4.434.276	4.057.571	4.964.129
Finlanda	6.983.842	8.876.388	8.620.121	8.314.329	8.597.732
Estonia	239.744	389.390	340.528	380.196	535.585
Letonia	1.421.204	2.862.305	1.221.855	1.141.412	1.393.469
Lituania	309.753	417.663	347.628	275.620	469.010
U. R. S. S.	5.320.919	8.596.262	11.572.364	11.796.857	11.542.418
Polonia	2.827.643	2.913.179	2.909.973	3.031.900	3.525.647
Cehoslovacia	1.844.610	2.084.864	2.322.885	2.594.701	2.690.124
Austria	938.975	3.128.692	2.260.014	2.445.305	2.263.910
Yugoslavia	1.479.333	1.714.268	864.314	1.434.517	1.687.469
România	1.695.116	2.005.069	1.891.600	1.626.544	1.620.291
Total	27.271.865	38.012.637	36.053.475	37.355.555	39.546.034
Indice 1934=100%	69	96,3	90,1	94,4	100

Din examinarea cifrelor de mai sus rezultă următoarele:

1. Exportul european de lemnărie a scăzut în fiecare an, cu excepția anului 1937 când s'a majorat într'o mică măsură față de 1936 și 1935.

2. Exportul european de lemnărie din anul 1938 a fost cu 31% mai mic decât în 1934, și cu 27% mai mic decât în 1937.

Căderea bruscă a exportului de lemnărie în 1938, se datorește stocurilor de lemnărie acumulate în 1937, și cari n'au fost lichidate decât spre sfârșitul anului trecut.

3. Scăderile cele mai mari le-au încercat Finlanda, U. R. S. S. și Suedia, principalele țări furnizoare de lemnărie ale Angliei, care deține până la 50% din importul european de lemnărie.

4. Exportul total de lemnărie al U. R. S. S. a scăzut în 1938, în comparație cu exportul efectuat în 1934, cu peste 55%. Această scădere a exportului sovietic de lemnărie, nu trebuie scăpată din vedere, deoarece constituie argumentul indiscutabil că lemnul sovietic nu poate să mai constituie un concurent pentru lemnul românesc, astfel încât faimosul dumping rusesc rămâne ca o armă de manevră în imaginația celor interesați, pe care noi am combătut-o cu toată convingerea, încă din 1936.

5. Cehoslovacia și Austria, al căror export forestier s'a cifrat în medie la cca 5 milioane m³ anual, fiind încorporate la Germania, au încetat de a mai figura printre țările exportatoare de lemnărie, deoarece întregul disponibil de lemnărie, după ce se scad cantitățile necesare

pentru consumul local, este absorbit de nevoile Germaniei, care se industrializează tot mai mult.

Exportul lemnului românesc în 1938

Exportul forestier al României, pe natură de esențe, s'a desfășurat în ultimii 5 ani după cum reese din cifrele de mai jos, extrase din publicațiile statistice ale CIB-ului:

	1938	1937	1936	1935	1934
lemn de foc	237.049	252.233	201.293	191.658	210.675
rășinoase	1.237.569	1.498.268	1.475.539	1.306.949	1.277.736
foioase	170.499	254.568	216.718	127.939	131.880
	1.695.116	2.005.069	1.891.600	1.625.544	1.620.291

Exportul de lemnărie al României din 1938 a scăzut cu 20% față de exportul efectuat în 1937, însă s'a menținut la nivelul cantităților exportate în 1935 și 1934.

Exportul din 1937 apare ca fiind anormal și provocat de cererile forțate venite din țările importatoare.

Exportul din 1938, 1935 și 1934 trebuie privit ca fiind maximal, și orice încercare de a-l depăși echivalează cu ignorarea realităților naționale.

Intr'un articol separat vom studia evoluția exportului nostru de lemnărie și a debușurilor.

Piața lemnului de foc

În timp ce cheresteaua de rășinoase, sub presiunea cererilor din afară și a puținelor stocuri dela fabrici, se scumpește tot mai mult, piața lemnului de foc a cedat dintr'o dată, datorită stocurilor rămase după urma speculării lor de către marii comercianți, cari au scontat o iarnă grea.

La locurile de încărcare, prețurile lemnului de foc au revenit în general la nivelul din Noembrie 1937. Au scăzut mai mult prețurile lemnului în stațiile CFR, ce gravitează spre București, din cauza totalei stagnări a încărcărilor, datorită lipsei de cereri a depozitelor din Capitală, cari au și astăzi cca 20.000 vagoane nevândute.

În timp ce pe Valea Slănicului-Prahova prețurile lemnului de foc au scăzut dela 6000 lei/10 tone franco vag. Văleni de Munte la 4.800—5.000 lei/10 tone, prețurile lemnului pe Valea Troțușului au cedat numai cu 200—300 lei/10 tone.

În acest an, piața lemnului de foc va fi mai slabă decât în 1938, datorită stocurilor mari rămase în aproape toate orașele, cât și în stațiile de încărcare.

Prețurile urcate ale lemnului de foc pe piețele Brăila și Galați sunt următoarele, calculate franco cheiul Dunării:

stejar de 1 m	7800—8000 lei/10 tone	
fag cl. I-a	7800—8000	„
salcâm	7700—7900	„
salcâm de 2 m ales	8300—8500	„
salcâm de 4 m ales	9800—10000	„
salcie	4900—5000	„
tei	4900—5000	„

Tendința generală a pieții lemnului este destul de slabă. Prețurile ab schela de încărcare trebuiesc reduse cu cca 10—15% iar cheltuelile comprimate prin organizarea transporturilor în regie.

Galați, 25 Martie 1939.

Vasile C. Filip

R E C E N Z I I

C Ă R Ţ I

Forstliche Rundschau, Beiheft: Internationale Titelsammlung. Verlag Neumann-Neudamm u. Berlin, Enciclopedia silvică: Broşură anexă: Colecţie internaţională de titluri (Bibliografie internaţională) Editura Neumann-Neudamm și Berlin.

După cum se știe, știința silvică, era lipsită până în prezent de o publicație periodică, în care să se găsească indicațiuni asupra literaturii universale de specialitate. În multe congrese internaționale forestiere s'a insistat asupra acestei stări de lucruri intolerabile și s'au propus măsuri de ameliorare. Intre altele, la congresul Uniunii internaționale a stațiunilor de experimentație, ținut în Ungaria în 1936 s'a propus, ca diversele țări membre ale acestei Uniuni, să editeze câte o Bibliografie silvică națională și să caute a o ține la curent; apoi, să se angajeze un schimb de publicații între țări.

Până acum, numai puține țări (Danemarca, Olanda, Franța, Ungaria etc.), au putut publica bibliografiile în chestiune, pentru perioade mai mult sau mai puțin largi din trecutul lor. Au rămas deci multe țări, și nu din cele mai puțin importante, care n'au putut răspunde invitației Uniunii, fie din lipsa mij-

loacelor de publicare (România), fie din imposibilitatea de a ține la curent această bibliografie și de a angaja schimbul cu alte țări.

Anul trecut, cunoscuta publicație germană „Forstliche Rundschau“ a luat laudabila inițiativă, să ajute efortul Uniunii St. de exper., în sensul, că și-a asumat greaua misiune, de a publica o listă cât mai completă a întregii literaturi ce se referă la păduri, nu însă și pentru trecut, ci începând cu anul 1937. În acest scop ea și-a asigurat colaborarea a peste 40 persoane, emerite cunoscatore ale publicațiilor forestiere de orice gen, din diversele țări ale iumii și a început editarea acestei vaste bibliografii universale.

Până acum au apărut: volumul pe 1937 și cel pe primul trimestru din 1938, următoarele volume urmând a vedea lumina tiparului trimestrial.

Întreaga lucrare este pusă sub conducerea Prof. Heske și a D-lui Fr. Grünwoldt de la Acad. din Thaurand. Ea este, după cum am spus, o colecție de titluri, clasificate pe materii, capitole, etc. după sistemul propus de Flury, precum și după continente și țări.

Această listă de titluri se vinde de editură și imprimată pe hârtie gumată, putând fi folosită cu succes pentru alcătuirea fișierelor din biblioteci.

Pentru bibliografia românească editura și-a asigurat concursul D-lor Dr. I. C. Demetrescu, vechiului colaborator al revistei de referate „Forstliche Rundschau“ și Dr. G. Nicolau-Bărlad. Acesta din urmă este cel care a făcut prelucrarea materialului pentru volumele apărute, inserând tot ceea ce D-sa, din locul unde se găsea, putea ști sau afla, că s'a publicat în țară. Din dorința, desigur explicabilă până la un punct, de a arăta literatura noastră silvică, cât mai bogată, D-sa a intercalat însă și titluri de articole, care adesea nu au o altă legătură cu silvicultura, decât aceea de a fi scrise de silvicitori: Colțul lui Fl., Epigrame, Moș Tăcălie etc.

Dar și din alte puncte de vedere colaborarea D-lui N. B. lasă de dorit: De multe ori traducerea titlurilor românești în limba germană nu e exactă, ci numai aproximativă: (Exemplu: Despre o anumită deblocare: Neuorganisation des Hochdienstpersonals!; s. a.).

Clasificarea titlurilor pe materii (capitole), este adesea arbitrară: lângă epigrame găsim proiectul de cod silvic, sau o ceartă între vânători!

Desigur, D-l N. B. poate riposta, că de vreme ce editura a admis publicarea, înseamnă că aceea ce D-sa a elaborat era bine alcătuit.

Totuși, se vor găsi destui neprieteni, cari să-și rădă de anumite prețiozități, și să ia, ceea ce D-l N. B. dintr'un exces de zel sau din nebăgare de seamă a lăsat să treacă, drept un semn de superficialitate, nu a D-sale, ci a mișcării noastre forestiere întregi.

Deaceia cred, că pe viitor o mai atentă alegere și prelucrare a materialului cu care țara noastră va figura în această publicație, atât de

utilă, va răspunde mai mult scopului, și va servi într'o mai largă măsură ideei de propagandă peste hotare și de colaborare internațională.

D. A. Sburlan

ILIE C. DEMETRESCU, Ing. Inspector silvic: „Evoluția Administrației noastre forestiere de Stat. 1918—1938. București: „Bucovina“ I. E. Torouțiu, 1939, 81 pag.

În lucrarea de față, autorul își propune drept temă:

Să urmărească procesul de evoluție al administrației noastre forestiere în acești din urmă douăzeci de ani de când ființează România-Nouă și în subsidiar,

Să analizeze măsura în care elemente, instituții, proprii vechilor forme de administrație forestieră din provinciile unite, au fost acceptate în compunerea administrației noastre forestiere actuale și apoi, întrucât acele elemente au fost luate în înțelesul lor original sau numai formal.

O deosebită atențiune se dă schimbărilor din ultima vreme, încercate de organizarea și funcționarea administrației noastre forestiere, astfel încât lucrarea să poată fi utilă și din alte puncte de vedere, decât cel mărginit al preocupărilor de față.

Mai înainte de a trece la tratarea propriu zisă a chestiunii, autorul face, ca introducere, o scurtă dar utilă incursiune de ordin principial asupra funcțiunilor ce are de îndeplinit o administrație forestieră de Stat: a) Funcțiunea de gospodărire a domeniului forestier de Stat; b) Funcțiunea de politică și poliție silvică.

Insistă apoi asupra considerațiilor

nilor care pot impune sau exclude o specializare a unor administrații forestiere de Stat deosebite după funcțiuni diverse. „Deslegarea unei atari probleme presupune un examen dela caz la caz, ea fiind de natură practică”. Imprejurările determinante sunt: natura și intensitatea funcțiilor respective; capacitatea financiară a Statului; normele generale de organizare și concepție ce stau la baza întregii administrațiuni a Statului.

Tratarea materiei este împărțită, mai întâi, în două părți principale:

Cap. I: Administrațiile forestiere din provinciile românești înainte de Unire;

Cap. II: Administrația forestieră românească în perioada postbelică.

În cap. I, se face un examen deosebit pe provincii românești (V. Regat, Transilvania, Basarabia, Bucovina), al administrațiilor forestiere, cum se aflau în momentul Unirii, încheindu-se cu o caracterizare comparativă. Între Vechiul Regat deoparte și celelalte provincii românești de-altă parte, existau, sub acest raport, deosebiri fundamentale. Astfel, în Vechiul Regat, funcțiunile de care s'a amintit, erau de resortul unei singure administrațiuni în cadrul Ministerului de Agricultură și Domenii, formată numai din specialiști și perfect independentă, de sus până jos, față de restul administrației Statului. În celelalte provincii, cele două funcțiuni amintite, făceau obiectul a două — în cazul Transilvaniei a trei — administrațiuni deosebite. Instanțele în sbordine, de aplicare propriu zisă a legilor silvice, de aprecierea măsurii și felului în care acestea putea fi aplicate, erau organizate colegial, în cadrul administrației politice, constituind un fel

de parlamente în miniatură, formate din reprezentanți ai diferitelor autorități locale. Specialiștii propriu ziși, — câteodată propriii acestora — cum era cazul în Austria și Ungaria — altă dată împrumutați dela administrația Pădurilor Statului — ca în Rusia — nu aveau decât rolul de a referi și aviza, de a aplica hotărârile numitelor organe, de a inspecta. Cu toată specializarea mai multor administrații în exterior, la centru ele se integrau într'o mare măsură. O altă caracteristică a administrației forestiere din Vechiul Regat, constă din tendința clară de autonomie față de celelalte direcțiuni ale Ministerului: Casa Pădurilor din 1910.

În tratarea materiei din cel ce al II-lea capitol, autorul distinge trei perioade:

A. Perioada 1918—1922, de unificare a administrațiilor forestiere provinciale;

B. Perioada 1922—1930, de consolidare a administrației forestiere unificate în spiritul vechei administrații și de adaptare la condițiunile economiei forestiere din România-Nouă;

C. Perioada următoare anului 1930, de scindare și specializare a administrației forestiere a Statului.

Se insistă cu deosebire asupra acestei ultime perioade, tratându-se despre: 1. Administrația Pădurilor Statului; 2. Administrația de Poliție și Politică forestieră: Direcția Regimului silvic I; Direcția Regimului silvic II; Direcțiunea Ameliorărilor și Pădurilor administrate de Stat; 4. Administrația cinegetică; Consiliul tehnic al Pădurilor; Institutul de Cercetări și Experimentație forestieră; Integrarea administrativă a chestiunilor pădurărești.

Drept încheiere a lucrării, aflăm o „retrospecție critică”, în care autorul caracterizează starea inițială și procesul evolutiv al administrației noastre forestiere de Stat în acești din urmă 20 de ani, luând și o poziție critică. Perioada ultimă a acelui proces, de scindare și specializare de mai multe administrații forestiere „se pare că este încheiată cel puțin în suprafață. Astăzi, ne aflăm în perioada de desăvârșire a lucrului în sens vertical, care va mai ține încă oarecând vreme, în supoziția că se menține tendința de evoluție normală actuală. În această ultimă privință, este de remarcat, că procesul de organizare interioară se desfășoară de sus în jos. Au luat, astfel, ființă mai întâi organele centrale. În exterior ne aflăm încă în faza de nediferențiere completă”. Prefacerile încercate de administrația noastră forestieră, cel puțin în perioada

ultimă, au fost determinate nu numai de nevoi proprii, ci și de tendința generală de prefacere a victorii noastre de Stat.

Autorul socotește ca o problemă interesantă pentru viitoarea perfecționare a stărilor actuale: integrarea superioară, adică în cadrul Ministerului, măcar a unora dintre administrațiile noastre forestiere, ca și a celor agricole și zootehnice. În actualele condițiuni, vederea de ansamblu și orientarea Ministerului sunt mult prea îngreunate.

Literatura folosită pentru documentare, atât în general cât și în special este bogată.

Am căutat, în cele de mai sus, să dau o orientare cât mai obiectivă asupra conținutului lucrării de față, cu intențiunea de a face ca cetitorul să-și dea seama singur cât de utilă este o atare lucrare în domeniul arid al administrației.

Tr. Heroiu

LUCRĂRI NOI APĂRUTE

1) Prof. I. SIMIONESCU :

Fauna României, 1938

Edit. Fundația pentru literatură și artă Regele Carol II.
478 pagini, cu 459 figuri în text și 6 tabele în afară de text.

REVISTE

BULLETIN DE LA SOC. CENTRALE FORESTIERE DE BELGIQUE.

Nr. 2/1939.

P.:

Le chêne comme bois d'industrie.
(7 pag.).

Stejarul ca lemn de lucru.

Comparație între situația de azi și aceea dinainte de războiu până în 1925/29.

P.:

Les hêtres et les peupliers (1 pag.).
Fagul și plopii.

Aceeași comparație ca la stejari.

A. Florent, L. Colette et C. J. Duterme:

Excursion annuelle de 1938 (17 pag.).

Excursia anuală din 1932.

din pădurile ce se întind în regiunea calcaroasă cuprinsă între Famenne și Haute Ardenne, apoi pădurea Huguény.

E. B., A. H. și B.:

Târgul de lemne în Ianuarie 1939.
At. Har.

HOLZ ALS ROH- UND WERKSTOFF.

Anul I (1938) Nr. 10.

Bruno Huber și Gerhard Prütz:
Über den Anteil von Fasern, Ge-

fässen und Parenchym am Aufbau verschiedener Hölzer.

Asupra proporției de fibre, vase și parenchim în structura diferitelor lemne.

Cu ajutorul unui aparat mecanic de integrare s'a determinat proporția diferitelor elemente ale lemnului. Lemnele de rășinoase posedă 90% fibre, pe când foioasele între 28% și 75%. Foioasele din Europa Centrală au 15% până la 30% vase, putând ajunge la 50% în lemnul de rădăcină.

Bruno Schulze și Günther Becker:

Die Prüfung der insektentötenden Wirkung von Holzschutzmitteln mittels Anobium punctatum De Geer (= A. striatum Oliv.) als Versuchstier.

Încercarea acțiunii ucigătoare asupra insectelor cu ajutorul lui *Anobium punctatum* ca animal de probă.

Se prezintă metoda de încercare a toxicității diferitelor insecticide din comerț cu ajutorul lui *Anobium punctatum* ca insectă de probă. Se dau și rezultatele primelor încercări.

Otto Graf și Karl Egner:

Über die Veränderlichkeit der Zugfestigkeit von Fichtenholz mit der Form und Grösse der Einspannkörper und mit Zunahme des Querschnitts der Probekörper.

Asupra variației rezistenței la întindere a lemnului de molift în funcție de forma și mărimea capului de prindere al probei normalizată și de mărirea secțiunii transversale a piesei de probă.

Se arată încercările făcute pentru stabilirea dimensiunilor capului de prindere al piesei de probă normalizată. La probe mai mari se observă că rezistența la întindere scade pe măsură ce suprafața secțiunii transversale scade. Deasemenea, rezistența la probele mari este condiționată de secțiunea de rezistență minimă.

S. Nickel:

Über die chemische Weiterverarbeitung alkalisch erkochter Zellstoffe. I. Mitteilung: Zellwolle nach dem Viskoseverfahren aus alkalisch erkochten Zellstoffen.

Asupra prelucrării chimice ulterioare a celulozei alcalină.

I. Comunicare: Lâna vegetală după procedeul viscozei din celuloză alcalină.

Nevoia mare de lemn pentru industria celulozei a determinat studierea producerii acesteia din material lemnos de valoare redusă. Autorul prezintă rezultatele încercărilor făcute cu astfel de material pentru stabilirea însușirii lânii vegetale produse, de a se lăsa toarsă, înălbită și colorată.

Carl Schulte:

Herstellung und Verwendung von Lignofol-Zahnradern.

Fabricarea și întrebuințarea roților dințate din lignofol.

Roțile dințate făcute din lignofol (lemn contraplacat și presat) împlinesc foarte multe din pretențiunile practicei. Astfel: sunt ușoare, rezistente, nu fac șgomot și se ung ușor.

Mici comunicări:

Bibliografia silvică germană pe anul 1936.

Repartiția esențelor lemnoase în Austria.

Participarea prețului lemnului la prețul de fabricație.

Caet de sarcini al căilor ferate germane pentru lemnul de atelier.

Norme noi.

Gazul din lemn în Franța.

Consumul anual de lemn de foc al Berlinului.

Fabrică de celuloză în Abisinia.

Patente pentru mătasea vegetală.

Export de case din lemn pentru Anglia.

Consumul de chibrituri în Germania.

Întrebuințarea dopurilor din lemn.

Dare de seamă asupra lucrărilor secției tehnice lemnului la a 76-a adunare a Asociației inginerilor germani în Stuttgart.

Revista patentelor (anunțate și aprobate).

Referate asupra literaturii.

Sunt cuprinse 127 referate asupra literaturii noi apărută.

Recenzii:

Schleswig — Holstein'sche Landesbrandkasse in Kiel, Erhebungen

des Verbandes öffentlicher Feuer-
versicherungsanstalten in Deutsch-
land über den Befall des deutschen
Gebäudebestandes durch den Haus-
bockkäfer (*Hylotrupes bajulus* L.).

Leitgedanken einer neuzeitlichen
Werkstoff- Forschung.

O. Graf, Dauerfestigkeit von Holz-
verbindungen.

Fr. Tobler, Deutsche Faserpflan-
zen und Pflanzenfasern.

P. A. Koch, Kunstseiden und Zell-
wollen. Ihre Herstellung, Eigen-
schaften und Prüfung.

A. Pachler, Die Furnierfabrika-
tion.

M. J. Campredon, Le bois dans la
construction.

Anul I (1938) Nr. 11.

E. Nusser:

*Die Bestimmung der Holzfeuchtig-
keit durch Messung des elektrischen
Widerstandes.*

Determinarea umidității
lemnului prin măsurarea
rezistenței electrice.

Insușirile fizice și mecanice ale
lemnului sunt influențate de starea
sa de umiditate. Determinarea umi-
dității apare ca necesară la orice ca-
lificare a lemnului. Practica cere
instrumente rapide de măsură. O se-
rie de aparate sunt bazate pe fap-
tul că rezistența electrică a lemnu-
lui este, până la saturația fibrei,
funcție de umiditate. Autorul pre-
zintă încercările preliminare con-
strucției unui aparat electric de mă-
surat umiditatea lemnului bazat pe
această relație. Se descrie aparatul
și se dau rezultatele încercărilor cu
el.

H. Oschatz:

*Holzprüfmaschinen. I. Maschinen
zur zügigen Beanspruchung.*

Mașini de încercat lemnul.
I Mașini pentru solicitări
nerepetate.

Intrebuințarea inginească și eco-
nomică a lemnului are nevoie de cu-
noașterea rezistenței lui. Aceste date
le dau încercările de diferite feluri.
Mașinile care se află în practică și
principiile lor constructive se gă-
sesc expuse în acest articol. Partea
întâi tratează numai mașinile care
solicită dintr'odată piesa de probă,
fie static și dinamic.

K. Alberti:

*Untersuchungen über das Osmose-
Holzschutzverfahren.*

Încercări asupra procedeu-
lui osmotic de prezervare a
lemnului.

Articolul cuprinde rezultatele în-
cercărilor de prezervare a lemnului
prin osmoză, și anume adâncimea de
pătrundere a sărurilor în diferite
specii, înmagazinarea lor în lemn,
acțiunea lor asupra ciupercilor, bac-
teriilor, insectelor și focului.

E. Pallas:

*Die Entwicklung der Antriebe von
Holzbearbeitungsmaschinen.*

Evoluția acționării ma-
șinilor de prelucrat lemnul.

Mașinile de prelucrat lemnul cer
o turație mare la o sarcină mică.
Motoarele electrice în scurt circuit,
cuplate direct, sunt cele care dau
randamentul cel mai mare.

Leopold Sautter:

Holzbauweisen — Dämmbauweisen.

Construcția în lemn — construcție izolată.

Se tratează despre diferitele materiale lemnoase și sisteme de construcție cu ele, din punctul de vedere al apărării contra pierderii căldurii. Se arată economia unor astfel de construcții.

Mici comunicări:

Mari pagube prin foc în industria de prelucrare a lemnului.

Chimia lemnului în Austria.

Statistica hârtiei de ziare.

Export de plăci de construcție din fibre de lemn în Anglia.

Industria placajului în Japonia.

Industria placajului în Polonia.

Activitatea în industria germană de parchete.

Congrese (Al 10-ia congres al chimiei la Roma dela 15 la 21 Mai 1933 și congresul secției de valorificarea lemnului din C. I. B.).

Norme austriace pentru lemn.

Norme noi.

Substanțe de prezervare a lemnului contra focului aprobate oficial.

Norme poloneze pentru lemnul de foioase.

Fabricarea plăcilor „masonite” în Italia.

Nouă fabrică de zahăr din lemn.

Expoziția casei din lemn la Liège.

Revista patentelor (anunțate și aprobate).

Referate asupra literaturii:

Sunt cuprinse 33 referate asupra literaturii noi apărute.

Anul I (1938) Nr. 12.

T. Perkitny:

Über den Einfluss mechanischer Hindernisse auf die Quellung und Schwindung von Kiefernholz.

Despre influența piedecilor mecanice asupra umflării și contragerii lemnului de pin.

Măsurătorile umflării și contragerii lemnului s'au făcut asupra pieselor libere. Practic, de cele mai multe ori, cazul se prezintă tocmai altfel. Lemnul nu este lăsat liber să-și schimbe dimensiunile. Articolul acesta prezintă foarte importante rezultate ale cercetărilor făcut în acest sens.

H. Oschatz:

Holzprüfmaschinen. I. Maschinen zur wechselnden Beanspruchung.

Mașini pentru încercat lemnul. II. Mașini pentru solicitări repetate.

Se arată care sunt mașinile pentru încercarea lemnului la solicitări repetate, spre a vedea care este, așa zisa, rezistența sa la oboseală.

O. Graf și K. Egner:

Versuche mit geleimten Laschenverbindungen aus Holz.

Încercări cu îmbinări făcute cu platbande din lemn prinse cu clei.

Foarte interesant referat asupra încercărilor rezistenței îmbinărilor cu platbande lipite și a mijloacelor de perfecționare a lor.

A. Kraus:

Neuzeitliche Lacke und Poliermittel für die Holzindustrie.

Lacuri și verniuri moderne pentru industria lemnului.

Lemnul se acoperă cu lacuri și verniuri pentru a fi prezervat mai bine și pentru estetică. Tehnica aplicării acestor substanțe și compoziția lor au suferit, în ultimul timp, foarte multe modificări. Articolul cuprinde foarte importante date asupra diferitelor mijloace moderne de lustruit lemnul.

H. Benz:

Buchenschichtholz als Werkstoff für Werkzeuge zur spanlosen Verformung von dünnen Blechen.

Lemnul de fag contraplatat cu fibrele în același sens ca material pentru unelte de dat formă prin presare foilor subțiri de tablă.

Se arată modul cum se fabrică acest material, însușiri și prelucrare în vederea confecționării matritelor pentru presat foi subțiri de tablă în diferite forme.

Mici comunicări:

Asupra bilanțului german al lemnului.

Importul Angliei de placaj și uși. Industria japoneză de chibrituri. Fabricarea lăzilor în Germania.

Congresul secției muncii și încercării lemnului din Uniunea Internațională a Institutelor de Cercetări Forestiere la Helsinki.

Congresul internațional al normelor la Berlin.

Norme noi.

Reichsarboretum (Noua Societate germană pentru studiul florei forestiere).

Nouă fabrică germană pentru plăci de fibre.

Bensilceluloza, un nou material de apărut contra ruginei.

Tablă de oțel cu furnir de lemn.

Economisirea lemnului la construcțiile de beton.

Revista patentelor (anunțate și aprobate).

Referate asupra literaturii.

Sunt cuprinse 69 referate asupra noii literaturi în tehnologia lemnului.

Recenzii:

M. Hessenland, Deutschlands Kampf um seine Rohstoffe.

Zulassung neuer Baustoffe und Baarten.

25 Jahre DVL. 1912 bis 1937.

E. Michel, Akustik und Schallschutz im Hochbau.

E. Neufert, Wohnhäuser aus Holz.

Anul I (1938) Nr. 13.

R. Thienhaus:

Die Verwendung von Holz und holzhaltigen Platten für schalldämmende Bauweisen.

Intrebuințarea lemnului sau a plăcilor din material lemnos pentru construcții izolate contra sunetelor.

Foarte interesant articol. Se arată principiile de bază în alegerea și studiul diferitelor materiale din punctul de vedere al posibilității lor de izolare contra șgomotului. Nu atât materialul întrebuințat are valoare izolantă, cât felul de construcție cu el.

Hermann Klare:

Herstellung und Eigenschaften der Vistra, der ältesten deutschen Zellwolle.

Fabricarea și însușirile Vistrei, una din primele lăni vegetale germane.

Articolul tratează despre: istoricul vistrei, materia primă, prepararea soluției de celuloză, fabricarea lăunii vegetale din această soluție și prelucrarea în fire toarse, însușirile materialului recoltat și importanța economică a lăunii vegetale.

B. Schulze și G. Theden:

Untersuchungen über die beim „Klötzschen-Verfahren“ in den Kolleschalen vorhandenen Feuchtigkeitsverhältnisse.

Încercări asupra umidității din flacoanele întrebuințate în procedeul cu bucăți mici de lemn.

La determinarea puterii fungicide a diferitelor substanțe prezervative pentru lemn se întrebuințează metoda cu bucățele mici de lemn, care se pun în flacoane cu agar-agar sau maț infectat cu diferite ciuperci. Variația umidității lemnului în timpul acestor încercări are o deosebită valoare, pentru a vedea întrucât condițiunile din timpul încercării sunt similare celor din practică.

Articolul cuprinde rezultatele unor astfel de încercări.

Heinrich Pause:

Die Arbeitsgüte schnellaufender Holzhobel- und Fräsmaschinen.

Calitatea lucrului la mașinile rapide de rindeluit și frezat lemnul.

Se analizează factorii cari determină atât exactitatea pieselor lucrate, cât și netezimea suprafeței lor.

R. Lippmann:

Die Herstellung von Wäscheklamern.

Fabricarea cleștelor de prins rufe.

Descrierea procedeelor de fabricat clește de rufe de diferite forme.

Ad Dombrowsky:

Neuzeitliche Maschinen für die Herstellung von genagelten Kisten, Rahmen und dergleichen.

Mașini moderne pentru fabricarea lăzilor, ramelor și altor produse asemănătoare bătute cu cuie.

Prezentarea celor mai noi mașini din industria lăzilor, ramelor, ș. a. Se urmărește procesul de fabricație dela scândură până la imprimarea numelui produsului, firmei, etc., pe produsele gata.

Mici comunicări:

Lemnul ca materie primă în regiunea sudetă.

Producția de lemn a Italiei în 1936/37.

Corporația germană a tâmplăriei. Industria de placaj a Bulgariei. Congrese.

Mătase vegetală din lemn de meșteacăn.

Foi de țigare din celofan.

Revista patentelor (anunțate și aprobate).

Referate asupra literaturii.

Sunt cuprinse 111 referate asupra celei mai noi literaturi în tehnologia lemnului.

Recenzii:

v. W. Wegelt, *Handbuch der deutschen Holzwirtschaft.*

M. Hillers, *Rund um die Zellwolle.*

F. Jezierski, *Die Gewinnung von Kiefernharz aus lebenden Bäumen.*

J. Kempf, *Das Holzhaus als Wohnstätte der Gegenwart in Altbayern- und Schwaben, in Franken und in der Ostmark.*

G. Harbers, *Das Holzhausbuch.*

Anul I (1938) Nr. 14.

O. Steinhardt:

Untersuchung von Holzverbindungen oder Holztragwerken mittels Kraftfeldern.

Inercarea imbinărilor de lemn sau a formelor cu ajutorul câmpului forțelor.

Se descrie un procedeu nou de studiu al imbinărilor de lemn. El constă în a vopsi piesele cu un lac stăărăncios, care se crapă sub acțiunea forțelor după direcțiile în care acționează tensiunile în lemn. Se formează astfel un așa zis câmp al forțelor, care dă foarte bune indicațiuni asupra repartiției forțelor într-o imbinare de lemn, lucru de mare importanță la un material neomogen, care se depărtează întrucâtva de felul rigid de acționare dat de teorie.

G. Jayme și B. Blischnok:

Über die chemische Zusammensetzung der verschiedenen Anteile des Kiefernholzes.

Asupra compoziției chimice a diferitelor elemente din lemnul de pin.

Foarte interesante rezultate ale cercetărilor făcute pentru aflarea compoziției chimice a lemnului din duramen, alburn, noduri, etc. Diferența între ele este foarte mare. Aceste date au o deosebită importanță pentru fabricarea celulozei.

A. von Wacek:

Der heutige Stand der Chemie des Lignins.

Situația actuală a chimiei ligninei.

Se arată la ce stadiu au ajuns cunoștințele asupra chimiei ligninei și ce posibilități de întrebuințare a ligninei se pot aștepta în viitor

B. Schulze și G. Theden:

Polarisationsmikroskopische Untersuchungen über den Abbau des Werkstoffes Holz durch holzerstörende Pilze.

Cercetări cu microscopul polarizant asupra descompunerii lemnului prin ciuperci xilofage

Foarte interesant articol. Se arată cum cu ajutorul luminii polarizate se pot urmări fazele de schimbare a structurii lemnului datorită acțiunii ciupercilor xilofage

Paul Lenke:
Oberfräsen mit hoher Drehzahl für die Holzbearbeitung.

Freze superioare cu turație mare pentru prelucrarea lemnului.

Frezarea pe deasupra a adus extraordinar de mari ușurințe în munca din industria de prelucrare a lemnului. În special prin combinarea cu dispozitive de copiat, calitatea lucrului s'a ridicat, iar prețul a scăzut simțitor. Articolul descrie tipurile de aceste mașini, principiile de construcție, randament, etc.

H. Brandt:
Heisswasser als Wärmeträger in der Holzverarbeitenden Industrie.

Apa fiartă ca purtătoare a căldurii în industria lemnului.

Se arată superioritatea apei fierte față de aburi în conducerea căldurii pentru instalațiile de uscat, de presat contraplașajele, de aburit, etc.

Sistemele de construcție a diferitelor instalații sunt arătate pe scurt în acest articol.

Mici comunicări:

Contraplașajul în comerțul exterior german.

Școala Superioară de Silvicultură din Freiburg i. B.

Congresul anual al Soc. pentru studiul muncii în pădure. Eberswalde.

Congresul lemnului 1938.

Insemnarea cherestelei de rășinoase indigene.

Deosebirea lemnului de foioase

tari și moi prin greutatea specifică în stare uscată.

Fabricarea cărbunilor de lemn în cărămidării.

Lemn pentru fibre.

Lână de hârtie din deșeurile de hârtie.

Dublarea fabricării plăcilor de fibre din lemn.

Materiale plastice din deșeurile de lemn.

Zaharificarea lemnului după Hoch și Bohunek.

Producția anuală de zahăr din lemn.

Revista patentelor (anunțate și aprobate).

Referate asupra literaturii:

Sunt cuprinse 45 referate asupra literaturii nou apărute în tehnologia lemnului.

Recenzii:

D.I.N. Normblatt-Verzeichnis 1938.

A. Koch, Was ist das für ein Baum? Tabelle zum Bestimmen von über 300 wichtigen Bäumen und Sträuchern.

H. Berger, Sulfitzellstoff.

C. Becker, Holzbeizen.

Anul I (1938) Nr. 15.

N. Ghelmeziu:

Untersuchungen über die Schlagfestigkeit von Bauhölzern.

Incercări asupra rezistenței la șoc a lemnurilor de construcție.

Rezistența la șoc a lemnului are o deosebită importanță la sortarea materialului pentru construcția vehiculelor, avioanelor, aparatelor de sport, bărcilor, cozilor de scule, podurilor, turnurilor de antene, etc. Articolul cuprinde rezultatele încercărilor făcute spre a vedea legătura dintre rezistența la șoc și structura lemnului, însușirile fizice, rezistențele statice, stadiul de descompunere prin acțiunea ciupercilor și bacteriilor, precum și modul de interpretare a rezultatelor.

Friedrich Hartmann:

Versuche mit geleimten Laschenverbindungen aus Holz.

Încercări cu îmbinări prin platbande din lemn lipite cu clei.

Observațiuni asupra rezultatelor încercărilor de acest gen, publicate de Graf și Egner în Nr. 12 al acestei reviste.

O. Graf și K. Egner:

Răspuns la observațiunile făcute de prof. Friedrich Hartmann.

Richard Lechner:

Die Entwicklung der Holzhefeherstellung.

Devoltarea fabricării drojdiilor de lemn.

Drojdiile de lemn sunt fabricate din zahăr din lemn și servesc ca un foarte bun aliment, bogate în albumine, pentru animale. Articolul arată procedeele de fabricație, proprietățile drojdiilor de lemn, rezultatele încercărilor de hrănire a animalelor și prețul de fabricație.

Mici comunicări:

Tăierile de lemn în anul 1937/38 în Germania.

Pădurea și lemnul în provincia sudeiă.

Fabricile de cherestea și de furnir în Germania.

Economisirea lemnului pentru hârtie.

Instrucțiuni asupra lemnului în construcții.

Adunarea generală a Asociației Chimistilor și Inginerilor din industria celulozei și hârtiei la Berlin, 1938.

Darea de seamă asupra congresului lemnului dela Berlin, 1938.

Revista patentelor (anunțate și aprobate).

Referate asupra literaturii:

Sunt cuprinse 52 referate asupra celor mai recente publicații în tehnologia lemnului.

Recenzii:

H. Gerhardt, *Deutsche Roh- und Werkstoff.*

Jahrbuch Wald und Holz 1939.

E. Nusser, *Die Bestimmung der Holzfeuchtigkeit durch Messung des elektrischen Widerstandes.*

H. Jahnke, *Fluchtentafeln für feuchte Luft.*

A. Renker, *Weg und Werden des Papiers.*

R. Stegemann, *Vom wirtschaftlichen Bauern.*

H. Grohmann, *Das zeitgemäße Holzhaus.*

N. Ghețeziu

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

Nr. 3/939.

G. H. Bornand:

Un cas d'imprégnation par la résine du bois d'un pin noir d'Autriche (Pinus laricio, var. Austriaca). (5 pag.).

Un caz de impregnare cu rășină a lemnului unui pin austriac.

Comunicare făcută de Institutul de fiziologie vegetală din Zürich.

Se știe că arborii din care se extrage rășina dau o cantitate de rășină mai mare decât conțin ei în mod normal. Această supra producție rezultă dintr'o excitare traumatică, al cărei mecanism fiziologic nu este încă bine cunoscut.

Adesea însă supra activitatea reziniferă provoacă o vărsare internă de rășină. Lemnul astfel impregnat este greu, năclăios și nu-i bun ca lemn de lucru.

În articol se dau rezultatele studiului texturii anatomice a unui asemenea lemn, căutând să determine care sunt elementele lemnului care conțin acest surplus de rășină. Se încearcă apoi să se dea o explicație plauzibilă a acestui fenomen.

J. Darbellay:

Le pin Weymouth: aperçus technologiques. (5 pag.).

Pinul strobos: priviri tehnologice.

În Elveția lemnul de pin strobos este folosit exclusiv în industria mobilelor, ca contraplacaj. Fabricarea contraplacajelor a înlăturat mobilele de lemn masiv, deschizând drumuri mari utilizării pinului, permițând, în același timp, folosirea arborilor de dimensiuni mici (18 cm. la vârf), a celor bolnavi sau încinși.

Acest lemn se folosește mai mult de meseriași decât de fabrici. Se consumă circa 10.000 m³ anual, fiind acoperit de producția internă.

Plantațiile actuale de pin strobos din Elveția cubează 135.000 m³.

Autorul după ce arată însușirile bune tehnologice ale lemnului de pin strobos, conchide că trebuie să i se dea mai multă atenție, pentru a nu fi puși în situație de a importa asemenea lemn din ce în ce mai mult pe piață.

Dr. A. Küng:

Possibilités d'emploi de nouvelles fibres végétales indigènes pour la fabrication de la cellulose. (4 pag.).

Posibilități de folosire a noi fibre vegetale indigene pentru fabricarea celulozei.

Cuprinsul unei conferințe făcută la Adunarea Generală a Soc. for. elvețiene, în 1938. Autorul este chimist la fabrica din Attisholz.

At. Har.

REVUE DES EAUX ET FORÊTS.

Nr. 1/939.

P. Harlé:

Comment déterminer les dimensions (11 pag.).

Cum să determinăm dimensiunile.

Articolul este provocat de măsura luată în ultimul timp de Ad. de ape și păduri din Franța de a cobori dimensiunile de exploatabilitate la pădurile comunale și din pădurile de munte.

Roger Sargos:

La production landaise en bois de feu. (11 pag.).

Producția în lemn de foc a pădurilor din Lande.

După statistica forestieră din 1905-1912, această cifră este fixată la 1.473.215 m³, adică 40,6% din totalul producției (3.628.615 m³).

Autorul încearcă o nouă apreciere a cantității de lemn de foc provenind din această regiune.

Bochet:

La conversion des taillis et des taillis sous futaie en futaies feuillues. (12 pag.).

Conversiunea crângurilor și a crângurilor compuse în codru de foioase.

Autorul pune problema din punctul de vedere al micilor proprietari forestieri.

Articolul cuprinde:

1) Justificarea conversiunii din punct de vedere economic și cultural;

2) Circumstanțele locale când este recomandată conversiunea. Aici se au în vedere cele ce privesc situația proprietarului, natura solului, esențele forestiere.

3) Realizarea conversiunii în codru de foioase. Directă din crânguri în codru. Din crânguri în crânguri compuse. Conversiunea în codru grădinărit. Constituirea deasupra crângului a unui codru complet sub formă grădinărită. Rezorbțiunea crângului în stare de simplu acoperiș vivanț al solului. Insămânțări sau desăvârșirea conversiunii prin substituirea completă a unui codru din sămânță prin codru provenit din lăstari.

În concluzie crede că această conversiune este posibilă, cu condiția ca ea să se facă în codru grădinărit, care s'ar putea crea în fragmente succesive, fără grijă de regularitate și care dă mult mai repede un venit egal, apoi mărit față de crâng

și crâng compus. Aceasta nu poate fi însă încercată decât atunci când se dispune de o esență de umbră (fag) în cantitate suficientă și nu găsim în condiții de sol și climă favorabile acestei esențe. Se poate încerca și când avem de a face cu stejarul, dar numai în condiții speciale, excepțional de favorabile stejarului și dacă condițiile economice o impun.

At. Har.

ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORSTWIRTSCHAFT.

Band VI, Heft 2 (November 1938).

v. Vietinghoff-Riesch:

Forstliche Bilder aus den Nationalparks der Schweiz und Italiens.

Observațiuni de ordin forestier în parcurile naționale ale Elveției și Italiei.

Autorul expune observațiunile nu numai forestiere dar și cinegetice făcute cu prilejul unor excursiuni de studii în iarna 1936 și vara 1938. Au fost vizitate anume: Parcul național elvețian dela Engadin și cel italian dela Abruzzi din Apeninii centrali. Ambele parcuri sunt situate în regiunea alpină. Cel elvețian are o suprafață de 16.000 ha. El a fost constituit deja din 1906. Flora sa forestieră și în general cea vegetală, ca și toate condițiunile sale staționale fac o tranziție între Alpii orientali către cei occidentali. Dintre speciile forestiere, se tratează despre: *Larix europaea*, *Pinus cembra*, *P. montana* var. *erecta*, *P. montana* var. *prostrata*, *P. silvatica* var. *engadinensis*. Fauna sa cinegetică originală a fost exterminată în decursul timpului. În prezent se fac încercări de refacerea sa.

Parcul italian dela Abruzzi are o

suprafață de 2800 ha și a fost constituit după războiu, cu intențiunea de a proteja fauna sa amenințată de dispariție, ca și arboretele de fag.

Eduard Appel:

Waldnutzungen im westafrikanischen Urwald.

Exploatarea de păduri în pădurea virgină a Africii occidentale.

Se descriu împrejurările de ordin tehnic și economic ale punerii în valoare ale unor păduri cu o compoziție extrem de complexă, situate în ținuturi încă nedeschise sau foarte puțin deschise pentru circulația mărfurilor. Deși dificultățile ce se pun în calea exploatarea unor atari păduri sunt enorme, el prezintă totuși oarecare analogie cu cele întâmplinate la noi pe vremuri.

Internationaler Forst- und Holzwirtschaftsbericht.

Cronica forestieră internațională.

Multe și interesante date și informațiuni asupra stărilor și faptelor de ordin forestier din diferite țări și ținuturi ale lumii.

ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORSTWIRTSCHAFT.

Band VI, Heft 3 (Ianuar 1939).

Buchholz:

Der Rückzug der UdS.S.R. vom Weltholzmarkt.

Retragerea Rusiei sovietice de pe piața internațională a lemnului.

Economia forestieră sovietică se află de câțiva ani într'o permanență criză, cu tendință de agravare.

Nemulțumirea cercurilor diriguitoare față de o situație într'adevăr gravă, s'a manifestat prin aceea că șeful răspunzător al Comisariatului pentru lemn a fost schimbat de trei ori în decurs de doi ani și anume în forma obișnuită în Rusia sovietică: procese de trădare, împușcări, etc. Și totuși, situația nu numai că nu s'a ameliorat, dar s'a înrăutățit chiar. Oficiile locale funcționează din ce în ce mai prost, posturile sunt des schimbate sau rămân neocupate, lucrătorii sunt nemulțumiți, lucrul nu merge.

Cauzele acestei crizei ar sta, după autor, într'o serie de împrejurări și anume:

1. Distribuția extrem de neregulată a pădurilor pe întinsul rusesc;
- 2) metodele de tăere devastatoare aplicate în anii precedenți;
- 3) repudierea ideii de continuitate în exploatarea pădurii;
- 4) greutatea de a afla și forma personal administrativ și lucrători, potrivit intuițiilor și planurile conducerii centrale.

Autorul, poate cel mai tare specialist în materie de economie forestieră rusească, ne dă mai departe o bună orientare asupra stărilor și tendințelor în economia actuală a lemnului rusesc.

Internationaler Forst- und Holzwirtschaftsbericht.

Cronica forestieră internațională.

În 40 de pagini mari, îndesat tipărite aflăm multe și prețioase date și fapte asupra stărilor și mișcărilor din economia forestieră a diferitelor țări și ținuturi ale lumii.

Ilie C. Dem.

I N F O R M A Ț I U N I

— Prin decizia ministerială nr. 63799 din 9 Martie 1939, publicată în Monitorul Oficial Nr. 61 din 13. III.1939, următorii ingineri din cadrul de Stat, detașat, particular, se înaintează, la alegere, pe ziua de 1 Ianuarie 1939:

I. Cadrul de Stat

1. La gradul de inginer șef silvic

Constantinescu Gh. și Stelorian Dan din Serviciul Direcțiunii Regimului silvic, Sprangate St. și Predescu Gh. din Serviciul Direcției Ameliorărilor, Petrescu C. N., Vermeșan Valeriu, Vasilco C., Nicolau G. Bârlad, Cassan C., Baranowski Vlad., Coban Dionid, Vasilescu Grig., Râpeanu I., Dediu Gh., Amzărescu C., Lurtz Heinrich, Mateescu D., Ciolac D., Stancu Sârbu, Harabagiu Nicolae, Manolescu N. C., Vaniș Leonida, Ursu Victor, Șiraf Gh., Tanu Gh., Levițchi Anton, Ionescu Virgil și Niculescu I. Petre, toți din serviciul Administrației Casei Pădurilor Statului.

2. La gradul de inginer inspector silvic.

Roșculeț Ioa din serviciul Direcțiunii Regimului silvic, Georgescu Vencu, Nagy Francisc, Mavrodin

Eremia, Nicoară Titus, Bondescu Emil, Paladian Ion, Negulescu Vasile, Alboteanu C., Mironescu Victor, Ionescu D. C., Răuța Eugen, Cernescu N., toți din serviciul Casei Pădurilor Statului.

II. Cadru detașat și particular.

1) La gradul de inginer șef silvic.

Bocec Aurel și Vlad I. Ion din serviciul Epitropiei Sf. Spiridon Iași.

2) La gradul de inginer inspector silvic.

Zegreanu Pavel din serviciul Direcțiunii Regionale Silvice Năsăud, Dan Ilie din serviciul Fondului Bisericesc al Bucovinei, Moldovanu Ion din serviciul Fabricii de celuloză Zărnești, Iordăchescu Florin și Mandache Gh., din serviciul Institutului Național al Cooperăției, Scriama D. Nacu din serviciul R. I. M. M. A. și Precup Horia din serviciul particular.

— Prin Decretul Regal Nr. 928 din 2.III.1939, se numesc pe data de 1.III. a. c., în posturi vacante la Caps., d-nii Müller Friedrich și Petcu Elpidifor, în gradul de ingineri silvici stagiați.

— In Mon. Of. Nr. 53 din 3.III. 1939, s'a publicat Regulamentul premiilor oferite de Ministerul de Agr. și Dom. prin Serviciul Vânătoarei, pentru distrugerea lupilor.

— Intre 20 și 26 Martie a. c. va avea loc la Cernăuți cursul de piscicultură în apele de munte organizat de Institutul Național Zootehnic. La sfârșit se vor vizita instalațiile piscicole de la Cozmeni, Valea Putnei, Vatra Dornei și Storojineț.

— In curând va lua ființă la Brănești (Ilfov) un teren de vânătoare, de interes didactic.

— Deasemenea se proiectează amenajarea unui parc de vânătoare pe o suprafață de 4 ha, pentru experimentări biologice, care va fi pus la dispoziția Secției de Vânătoare dela Institutul Național Zootehnic și Facultății de Medicină Veterinară din București, pentru studiile ce urmează să se întreprindă în dome-

niul creșterii și ameliorării raselor de vânat, al hranei și al parazitologiei.

— Școala de agenți silvici inferiori dela Rădăuți a Fondului Bisericesc, a fost recunoscută de Minister ca Școală de brigadieri silvici.

Se vor aplica aceleași condiții de admitere și programă analitică, ca și la celelalte școli similare din țară.

Școala va fi pusă sub controlul didactic al Ministerului de Agricultură și Domenii.

— In ziua de 15.III. a. c., a avut loc conferința d-lui Ing. Insp. silvic Petre Ioan care a tratat despre „Domeniul forestier“. Conferința a făcut parte din ciclul „Munca și creația românească“, organizat de Casele Naționale.

— D-l Prof. D. S. Drâmbă a fost ales membru de onoare al Soc. Lorene pentru amicii arborilor și al Sindicatului proprietarilor forestieri din regiunea Lorenei.

COLABORATORII NOȘTRI SUNT RUGAȚI SĂ NE
TRIMITĂ ARTICOLE CÂT MAI SCURTE.

Societatea «Progresul Silvic»

CONVOCARE

Stimate și iubite coleg,

În conformitate cu art. 21 din Statute, cu onoare vă aducem la cunoștință, că sunteți convocat la a 53-a Adunare Generală ordinară, care se va ține în ziua de 20 Mai 1939, orele 10 dimineața la sediul Societății din București, Bul. Take Ionescu 31.

Dacă la această dată nu se va întruni numărul de membri prevăzut de Statute, Adunarea Generală se amână, ținându-se irevocabil în a 8-a zi liberă, adică Duminică 28 Mai 1939, la aceeași oră și în același loc, cu orice număr de membri prezenți, fără o nouă convocare.

Programul Adunării Generale este următorul :

ZIUA I — 28 MAI 1939.

1. Cuvântarea de deschidere a Președintelui Societății.
2. Cuvântările invitaților.
3. Darea de seamă a Consiliului de Administrație și raportul cenzorilor pe anul 1938.
4. Aprobarea Bilanțului și Contului de Venituri și Cheltuieli, încheiat la 31 Decembrie 1938 și descărcarea Consiliului de Administrație de gestiunea pe 1938.
5. Aprobarea bugetului pe 1939.
6. Alegerea a 4 membri în Consiliul de Administrație pe 4 ani, cu începere dela 1 Ianuarie 1940, conform art. 28 alin. 5 din Statute, în locul D-ilor : C. C. Emanoil, Tr. I. Heroiu, Gh. V. Luțescu și N. N. Caragea, al căror mandat expiră la 1 Ianuarie 1940.
7. Alegerea pentru 1939 a 3 cenzori și 3 cenzori supleanți.

ZIUA II — 29 MAI 1939.

Prezentarea referatelor și discuțiuni asupra problemelor :

1. «Asistența silvică a satului».

Raportor : Traian Heroiu.

2. «Câmpul de activitate al inginerului silvic — profesional și extraprofesional».

Raportor : Ion Dumitrescu.

ZIUA III — 30 MAI 1939.

3. Prezentarea referatelor și discuțiuni în legătură cu :

«Aspectul problemei lucrărilor de ameliorare a arborilor în pădurea românească».

Raportor : Marin Rădulescu.

ZIUA IV — 31 MAI 1939.

Excursiune de o zi pe Valea Prahovei.

Programul se va anunța din timp. Inscrierile se vor face în prima zi a Adunării Generale la Secretariatul Societății.

*

Nu ne îndoim, stimate și iubite coleg, că veți participa la debaterile Adunării Generale din acest an.

Primiți încredințarea sentimentelor noastre de perfectă camaraderie.

Președinte, M. D. DRĂCEA.

Secretar General, Tr. I. Heroiu.

* * *

Pentruca debaterile și discuțiunile adunării generale să poată avea loc în cât mai utile condițiuni, Consiliul a hotărât următoarele norme :

1. Referatele se vor prezenta la secretariatul Societății până cel mai târziu la 1 Mai, după această dată ne mai putându-se lua în considerare ;

2. Referatele vor trata numai câte o latură bine definită a problemelor respective, într'o cât mai concisă formă ;

3. Ele vor fi bătute la mașină, în două exemplare și vor cuprinde cel mult 5 pagini de coală normalizată (Format A₄ 297 × 210 mm.) ;

4. Rapoartele generale vor fi astfel dezvoltate, încât să ocupe cel mult 20 de minute de citit ;

5. Atât referatele cât și rapoartele generale se vor tipări și distribui membrilor prezenți la adunarea generală, înainte de deschiderea ședințelor.

6. Publicarea lor în volum, împreună cu lucrările adunării generale, se va face în ordinea primirii la Secretariatul Societății ;

7. În ședință se vor citi numai rapoartele generale ;

8. Pentru discuțiuni se vor face înscriseri la începutul fiecărei ședințe pe probleme, neputându-se vorbi mai mult de 10 minute.

Intervențiunile incidentale nu vor putea depăși 5 minute.

Nu se poate lua cuvântul, decât cel mult de 2 ori în aceeași chestiune.

A V I Z

Biblioteca noastră urmărește să devină înainte de toate, o bibliotecă documentară, de tot ce s'a scris în românește, în materie forestieră, sau în altă limbă, despre economia forestieră românească.

Rugăm pe toată lumea să ne semnaleze și mai ales să ne ofere spre cumpărare asemenea lucrări.

CERCUL DE STUDII FORESTIERE

VII. Dr. GH. DINULESCU: *Pădurile și pescuitul în regiunile inundabile ale României.*

— 8 Martie 1939 —

Conferențiarul, care este medic veterinar și șef al Secției de piscicultură de la Institutul Național Zootehnic, nu vine pentru prima dată în mijlocul silvicultorilor. Nu este nevoie să trec mai departe de anul trecut, când a conferențiat, în cadrul conferințelor cercului nostru, despre pescuitul în apele de munte.

De data aceasta d-sa a trecut în domeniul așa de mult disputat, de agricultori, piscicultori și silvicultori, al regiunii inundabile.

D-sa a început prin a căuta să stabilească, cari sunt suprafețele de păduri și cele agricole față de întinderea zonei inundabile a Dunării, și a conchis — după ce a luat în considerare rolul pădurii din punct de vedere piscicol — că suprafața ocupată de ea este mult prea mică, față de ce ar trebui să ocupe.

Inercând apoi să stabilească domeniile de activitate ale celor 3 ramuri de producție amintite mai sus, d-sa constată că, în trecut, piscicultura a neglijat de multe ori preocupările ei principale, pentru a se substitui celorlalte, prin arendări de pășune și de terenuri agricole. Prilej de a mări veniturile unei administrații, care altfel se încăpățâneau să rămână mult prea mici.

Pentru raporturile cari ar trebui să existe între cele trei ramuri ale economiei naționale în regiunea inundabilă, d-l Dinulescu preconizează înființarea „unităților piscicole”. Timpul limitat avut la dispoziție l-a împiedicat însă să expună în detaliu constituirea unităților piscicole și mai ales modul cum ar urma ele să funcționeze.

De reținut că d-sa, ca și noi de altfel, s'a arătat partizanul hotărât al delimitării precise a domeniilor de activitate ale piscicultorilor, agricultorilor și silvicultorilor. Terenurile, în acest scop, s'ar repartiza de comisiuni mixte.

În încheiere, conferențiarul preconizează o colaborare cât mai strânsă între piscicultori, agricultori și silvicultori, colaborare care ar duce la înlăturarea multor neînțelegeri, păgubitoare, de azi.

*

Discuțiunile, cari se fac de obicei după fiecare din conferințele dela Cercul nostru de studii, au fost foarte animate.

D-l ing. Răuță, a ținut, în principal, să arate că azi silvicultura în regiunea inundabilă nu stăpânește decât lemnul, terenul pe care se găsesc arborii fiind deținut de Parid. Desigur o situație anormală. De aici, deci, dreptul ce-și arogă Paridul de a arenda pășunatul în părțile împădurite, sau poenile interioare pentru agricultură.

După o scurtă intervenție a d-lui M. Rădulescu privitoare la origina pădurei Letea, a luat cuvântul d-l Georgescu, din serviciul Pescăriilor, care a institat asupra costului indiguirilor, arătând că el nu este așa dea ridicat cum a afirmat conferențiarul. A stăruit apoi asupra finanțării lucrărilor de indiguire. Și d-sa este de acord ca divergențele dintre cele 3 ramuri de activitat să fie stinse prin bună invoială în sânul Ministerului

D-l ing. Stelian Calotescu, care în ultimul timp a făcut parte din Comisia instituită pentru delimitarea domeniului forestier și cel al pescăriilor, arată că din suprafața totală de 700.000—1.000.000 ha, azi nu sunt păduri decât pe o suprafață de 62.000 ha. Din acestea, Serviciul silvic nu deține, efectiv, decât 28.000 ha.

Cere ca terenurile să fie date ramurei celei mai rentabile. În regiunea inundabilă a Dunării, pădurea s'a dovedit foarte rentabilă, de aceea ea nu poate fi ignorată.

Remarcând raporturile strânse care există între pădure și pescărie și recunoscând că există multe puncte de contact ceea ce poate face, în anumite împrejurări, să nu se știe cărui domeniu ar aparține la un moment dat o anumită suprafață, cere să se facă o repartizare justă.

Un lucru trebuie însă știut de toată lumea: Silvicultura nu poate progresa, dacă nu i se delimitează domeniul ei de activitate.

După ce răspunde d-l Dinulescu, ia cuvântul d-l prof. M. Drăcea care artă că problema regiunii inundabile a Dunării este una din cele mai complexe. Interesantă de studiat din multe punct de vedere. Cele trei economii au drepturi în această regiune. Factorii geografici le obligă însă să conviețuiască și să se înțeleagă, să-și arate solicitudine. E greu să se facă, peste tot, în această regiune veșnic în prefacere, o separație definitivă. Să căutăm deci să găsim formula de colaborare. Și să căutăm apoi ca fiecare să ne vedem de meseria noastră. Să nu ne mai amestecăm la vecini. Fiecare să țină să-și adâncească meseria. Viitorul ne cere să intensificăm. Noi, silvicultorii să căutăm specii noi, mai rentabile de cât cele actuale.

Nu trebuie apoi, în disputele și activitatea noastră, să scăpăm din vedere lătura socială.

T. H. Crivăț

VI. ȘT. RUBȚOV: Contribuțiuni la problema sporirii producției forestiere în Bărăgan.

— 1 Martie 1939 —

1. Producția forestieră actuală în Bărăgan.
Situația pădurilor excluzând lunca Dunării.

In jud. Brăila sunt circa 4950 ha, reprezentând 1,15% din suprafața județului care este de 428.600 ha.

In jud. Ialomița sunt circa 15.839 ha, cu un procent de împădurire de 2,13%.

In jud. Buzău sunt circa 4775 ha, cu un procent de împădurire de 2,86%.

In total pe Bărăgan sunt circa 24.864 ha, reprezentând 2% din suprafață.

Producția medie a acestor păduri este de circa 95.000 m³ anual.

2. Consumul actual in Bugeac și Bărăgan.

In Bugeac pe cap de familie se consumă anual 23 kg, iar in Bărăgan circa 400 kg.

Consumul actual in Bărăgan este de 245.905 m³ anual.

Deci, față de producția de 95.000 m³, este o lipsă de circa 140.000 m³, care se aduce din alte părți.

Ca să nu se simtă această lipsă este nevoie a se creia in Bărăgan încă circa 28.000 ha păduri exploatabile.

3. Mijloacele de folosit pentru sporirea producției forestiere.

a) Impădurirea a circa 12% din suprafața terenurilor agricole începând întâiu cu moșiile mari ale Statului și ale particularilor dela 100 ha. in sus.

In Bărăgan sunt 129.602 ha. proprietăți agricole dela 100 ha in sus și 86.699 ha. islazuri. Terenurile agricole ocupă 67% din suprafața teritorială, islazurile 6,5% și pădurile 2%. Suprafețele agricole și islazurile trebuiesc micșorate in favoarea pădurii cu circa 103.000 ha.

b) Impăduririle să se facă numai sub forma de perdele forestiere dovedite științific că sunt cele mai rezistente formații forestiere in stepă.

c) Să se cultive in deosebi speciile care dau producție și rentabilitate mare, de exemplu salcâmul și plopul de Canada.

d) Fiecare specie, ca să dea o producție maximă, să se cultive numai in stațiunea cea mai proprie pentru vegetația ei.

Bazat pe cercetări proprii, combinate cu cercetările d-lor: Rusescu, Murgoci, etc., conferențiarul a împărțit Bărăganul in 4 stațiuni forestiere:

stațiunea I care ocupă cernoziomurile ciocolate (cele mai bune) și o parte din cele castanii;

stațiunea II cuprinde solurile castanii;

stațiunea III cuprinde terasele inferioare între Călmățui și Buzău,

stațiunea IV cuprinde solurile brun-deschise.

In stațiunea I, autorul recomandă întâi salcâmul, apoi stejarul.

In stațiunea II stejarul, salcâmul, glădița, ulmul, dudul și arbuștii.

In stațiunea III recomandă stejarul, frasinul, ulmul, plopul de Canada, jugastrul, arțarul tătăresc și arbuștii, iar salcâmul numai in mod excepțional, pe ridicături.

In stațiunea IV recomandă sofora, stejarul, glădița, caragana și mai rar salcâmul.

e) In ce privește speciile de stejar, autorul este de părere a se

cultiva numai stejarul pedunculiflor, adevărata specie de stepă, cu o producție destul de bună, iar nu stejarul pedunculat, care de obicei crește pe solurile mai reavene.

f) Intre salcâm și stejar, privite din punct de vedere al rentabilității, conferențiarul recomandă salcâmul pe toate solurile unde producția lui este mai mare ca a stejarului. Din diagramele prezentate s'a constatat că chiar pe solurile brua deschise, până la vârste de 15—20 ani, salcâmul, chiar în revoluția II, este mai productiv decât stejarul.

4. Alte mijloace pentru mărirea producției sunt :

- a) Oprirea definitivă a pășunatului în păduri;
- b) Refacerea pădurilor de stejar, degradate, plantându-le deocamdată cu salcâm;
- c) Inlocuirea speciilor mai puțin productive;
- d) Refacerea plantațiilor de salcâm degradate, prin destelenirea solului și provocarea drajonării sau chiar prin defrișarea lor și plantarea din nou.
- e) Întreținerea tinerelor plantațiuni prin prasile dese de cel puțin 4—5 ori anual în primii 2—3 ani și apoi de 2—3 ori anual până la închiderea masivului.
- f) Adoptarea revoluțiilor scurte și anume la salcâm 15 ani și la stejar 30 ani.

La discuție au luat cuvântul d-nii prof. C. C. Georgescu și Al. Ștefanopol cari au ținut să pună în evidență preocupările d-lui Șt. Rubțov, în domeniul științei forestiere.

TABLOU DE CĂRȚILE INTRATE ÎN BIBLIOTECA ÎN LUNA FEBRUARIE 1939

(în ceea ce privește periodicele, sunt notate în Revista Pădurilor din 1936 pag. 242, No. 2).

- 1) Simion Mehedinți: Le pays et le peuple roumain. 1937.
- 2) Martinovici C.: Propedeutica agronomico-economică sau Introducere în Studiul Agronomiei și al Economiei rurale. 1926.
- 3) Sumarschi-Sbornic (Drept silvic). 1934.
- 4) III Congresso Internazionale del Carbonio carburante: Atti del Congresso (Lo svolgimento del Congresso) Roma. 10—13 Settembre 1937). Vol. I. 1938.
- 5) Noua lege a asigurărilor sociale. 1939.
- 6) Kober Rudolf: Die Alpverbesserungen in Anlage und Ausführung. 1937.
- 7) Gerhard Ernst Dr.: Massentafeln für Hochwaldbestands-Mittelstämme. 1933.
- 8) Tanner Hch. Majar: Die Geländebedeckung der Schweiz mit Wald und deren militärische Bedeutung. 1937.

-
- 9) Biedermann Rudolf, Roth W. A., Koppel I.: Chemiker-Taschenbuch. 1939.
 - 10) Schenzinger K. A.: Anilin Roman der deutschen Farben-Industrie.
 - 11) Zischa Anton: Wissenschaft bricht Monopole. 1938.
 - 12) Hann-Süring: Lehrbuch der Meteorologie. V Auflage 1937/1938.
 - 13) Witting Otto: Das Jagdrecht-Siebenbürgens, im Wandel der Zeit.
 - 14) Cristea Cezar: Pădurile de protecție și marile lucrări publice în apărarea națională. 1939.
 - 15) Drăcea Marin: Considerațiuni asupra domeniului forestier al României. 1938.
 - 16) Forstliche Rundschau der Zeitschrift für Weltforstwirtschaft-Beiheft. 1937.
 - 17) I. Enăchescu-Muscel: Măsuri prezervative pentru conservarea pieilor de vânat. 1936.
 - 18) Simionescu I. Prof.: Fauna României. 1938.
 - 19) S. Mehedinti (Soveja): Poporul (Cuvinte către studenți). 1939.
-

Colaboratorii Revistei Pădurilor sunt rugați, să nu ne trimită decât articole, care nu au mai fost sau nu sunt destinate a fi publicate și în altă parte.

Republicarea în alte reviste a articolelor apărute în Revista Pădurilor, nu se poate face fără aprobarea redacției sau indicațiunea provenienței.

PUBLICAȚIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR

Direcțiunea Regimului silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor.

Asupra raportului Domnului Director al Regimului Silvic;

Având în vedere art. 2 al Codului Silvic;

Având în vedere art. V din legea modificatoare la Codul Silvic, publicată în Monitorul Oficial No. 131/1920;

DECIDEM:

a) Amenajamentul pădurii Fața Hărlăgiei ș. a., județul Ciuc și Mureș, proprietatea Comunei Hodoșa de Ciuc, în suprafață de 1462 ha. 3200 mp. Regim și tratament codru cu tăieri rase. Revoluția normală 100 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Ghida, județul Bihor, proprietatea Comunei Ghida, în suprafață de 41 ha. 1200 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Ghelmeșioaia, județul Mehedinți, proprietatea N. Dănăilă, în suprafață de 33 ha. 1400 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 9 Februarie 1939.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *M. Șerban*.

No. 33277 din 9 Februarie 1939.

a) Amenajamentul pădurii Mătăsaru, județul Dâmbovița, proprietatea Așezămintelor Brâncovenesti, în suprafață de 1061 ha. 5749 mp. Regimul crâng compus. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Regulamentul de exploatarea pădurii Dealul Tehomir, județul Mehedinți, proprietatea Nicolae Dumitrescu, în suprafață de 3 ha. 3700 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Regulamentul de exploatarea pădurii Românești ș. a., județul R. Sărat, proprietatea Nicolae Vlase ș. a., în suprafață de 3 ha. Regimul crâng. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Amenajamentul pădurii Românești, județul R. Sărat, proprietatea Radu Cristea Toader ș. a., în suprafață de 2 ha. Regimul crâng. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Regulamentul de exploatarea pădurii Valea Fânului, Județul Severin, proprietatea Băru Ioan, în suprafață de 1 ha. 5100 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatarea pădurii Serbăneasca, județul Argeș, proprietatea Florea Serbănescu, în suprafață de 7500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

g) Regulamentul de exploatarea pădurii Armădiuța județul Severin, proprietatea Pavel Minescu, în suprafață de 5700 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

h) Regulamentul de exploatarea pădurii Binis, județul Severin, proprietatea N. Iacobescu, în suprafață de 5400 mp. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 70 ani. Revizuirea după 10 ani.

i) Regulamentul de exploatarea pădurii Valea Bascov, județul Argeș, proprietatea Petre Udroui ș. a., în suprafață de 4355 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

j) Regulamentul de exploatarea pădurii Căndești-Deal, județul Dâmbovița, proprietatea Maria C. St. Popescu, în suprafață de 4200 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 9 Februarie 1939.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) M. Șerban.

No. 33279 din 9 Februarie 1939.

a) Amenajamentul pădurii Cisla ș. a., județul Maramureș, proprietatea Composesoriatului Borșan, în suprafață de 6065 ha. 8880 mp. tratată în o serie de codru cu tăieri rase și revoluția normală 100 ani precum și 2 serii de protecție cu exploatabilitatea fizică. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Râiosul, județul Prahova, proprietatea Vasile și C. Constantinescu, în suprafață de 304 ha. 6800 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 18 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatarea pădurii Scurtu-Secu, județul Mureș, proprietatea Iulia Kemeny, în suprafață de 115 Ha. 1000 mp. Regim și tratament codru cu tăieri rase. Revoluția normală 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Revizuirea amenajamentului pădurii Sărand, județul Bihor, proprietatea comunei Sărand, în suprafață de 101 ha. 9700 mp. Regim și tratament crâng compus. Revoluția normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 15 Februarie 1939.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) N. Cornățeanu.

No. 39842 din -5 Februarie 1939.

a) Regulamentul de exploatarea pădurii Glămanul și Bălăneasa, județul Vâlcea, proprietatea F. Oromolu ș. a., în suprafață de 220 ha. 8880 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

rojinet, proprietatea Fundației Rutcovschi, în suprafață de 27 ha. 5300

b) Amenajamentul pădurii Zamostea, județul Storjineț, proprietatea Șama Laub, în suprafață de 42 ha. 6000 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția normală 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Vijnița Vijnicioara, județul Storjineț. Regim și tratament Codru cu tăeri succesive. Revoluția normală 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Zamostea, județul Storjineț, proprietatea Moses Singer, în suprafață de 21 ha. 3000 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția normală 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 15 Februarie 1939.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *N. Cornățeanu*.

No. 39843 din 15 Februarie 1939.

a) Amenajamentul pădurii comunale Ciunțești, județul Bihor, proprietatea Comunei Ciunțești, în suprafață de 419 ha. 1800 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția normală 96 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurilor Râclaru, Budăi ș. a., județul Iași, proprietatea Facultății de Medicină din București, în suprafață de 243 ha. 1700 mp. Regim crâng. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Revizuirea amenajamentului pădurii Cihei, județul Bihor, proprietatea Composesoratului din Cihei, în suprafață de 57 ha. 1400 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatarea pădurii Osești-Răzășia, județul Vaslui, proprietatea Maria C. Dumitriu, în suprafață de 38 ha. 1339 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Amenajamentul pădurii Bosargiu Dichterea, jud. Rădăuți, proprietatea Gavril al lui Ion Coubiș ș. a. în suprafață de 36 ha. 4242 mp. Regim și tratament codru grădinărit. Termenul exploatabilității 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurii Besargiu, județul Rădăuți, proprietatea Dimitrie al lui Gr. Hreciuc ș. a., în suprafață de 29 ha. 2944 mp. Regim și tratament codru grădinărit. Termenul exploatabilității 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 15 Februarie 1939.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *N. Cornățeanu*.

No. 39844 din 15 Februarie 1939.

a) Amenajamentul pădurii Stolniceni-Ghițescu, județul Baia, proprietatea Gh. Ghițescu, în suprafață de 199 ha. 0400 mp. Regim crâng. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Revizuirea amenajamentului pădurii Sântion, județul Bihor, proprietatea Comunei Sântion, în suprafață de 123 ha. 3600 mp. Regim și tratament crâng compus. Revoluția normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Revizuirea amenajamentului pădurii Sâniob, județul Bihor, proprietatea Comunei Sâniob, în suprafață de 90 ha. 9200 mp. Regimul crâng. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Revizuirea amenajamentului pădurii Sâniob, județul Bihor, proprietatea Composesoratului de Sâniob, în suprafață de 59 ha. 7200 mp. Regimul crâng. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Revizuirea amenajamentului pădurei Abram, județul Bihor, proprietatea Comunei Abram, în suprafață de 56 ha. 9900 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatarea pădurei Zăvoiu Costești Vale, județul Dambovița, proprietatea I. C. Visarion, în suprafață de 51 ha. 1600 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 10 ani. Revizuirea după 6 ani.

g) Revizuirea amenajamentului pădurei Ciuhaiu, județul Bihor, proprietatea Composesoratului din Ciuhoiu, în suprafață de 22 ha. 8300 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 15 Februarie 1939.

Mimistrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) N. Cornățeanu.

No. 39845 din 15 Februarie 1939.

a) Regulamentul de exploatare al pădurei Valea de Pești ș. a., județul Gorj, proprietatea S. V. Aposteanu ș. a., în suprafață de 1241 ha. 3500 mp. Regim și tratament codru cu tăieri rase. Revoluția normală 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Revizuirea amenajamentului pădurei Abrihaza Ciheiu, județul Bihor, proprietatea comunei Ciheiu, în suprafață de 87 ha. 8000 mp. Regim și tratament crâng compus. Revoluția normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurei Sârbi, județul Bihor, proprietatea comunei Sârbi, în suprafață de 67 ha. 900 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Revizuirea amenajamentului pădurei Ciuhoiu, județul Bihor, proprietatea comunei Ciuhoiu, în suprafață de 39 ha. 3500 mp. Regimul crâng. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurei Sinești, județul Bălți, proprietatea Ion Curbet, în suprafață de 38 ha. 0700 mp. Regimul crâng. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

f) Revizuirea amenajamentului pădurei Sârsig, județul Bihor, proprietatea comunei Sârsig, în suprafață de 31 ha. 7600 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 20 Februarie 1939, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor (ss) M. Șerban.

No. 46032 din 20 Februarie 1939.

a) Regulamentul de exploatare al pădurei Priveghiul, județul Putna, proprietatea Anastasia Vernescu, în suprafață de 258 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurei Hudeștii Mari, județul Dorohoi, proprietatea Florica Pilat ș. a., în suprafață de 221 ha. 7600 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Revizuirea amenajamentului pădurei Husașăul de Criș, județul Bihor, proprietatea comunei Husașăul de Criș, în suprafață de 170 ha. 9700 mp. Regim și tratament crâng compus. Revoluția normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Revizuirea amenajamentului pădurii Mierlău, județul Bihor, proprietatea comunei Mierlău, în suprafață de 60 ha. 6800 mp. Regim și tratament crâng compus. Revoluția normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Revizuirea amenajamentului pădurii Sântăul Mare, județul Bihor, proprietatea comunei Sântăul Mare, în suprafață de 57 ha. 5500 mp. Regim și tratament crâng compus. Revoluția normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Revizuirea amenajamentului pădurii Sântăul Mic, județul Bihor, proprietatea comunei Sântăul Mic, în suprafață de 46 ha. 3500 mp. Regim și tratament crâng compus. Revoluția normală 40 ani. Revizuirea după zece ani.

g) Amenajamentul pădurii Pătârș, județul Timiș-Torontal, proprietatea comunei Pătârș, în suprafață de 46 ha. 0400 mp. Regim și tratament crâng compus. Revoluția normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 20 Februarie 1939, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *M. Șerban*.
No. 46031 din 20 Februarie 1939.

a) Amenajamentul pădurii Steiasa, județul Prahova, proprietatea G. M. Cantacuzino, cu suprafața de 1494 ha 0500 mp., tratată în o serie de protecție cu exploatabilitate fizică și o serie de codru cu tăieri rase și revoluția normală 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Fârfuescu și Pojarna, județul Muscel, proprietatea Ion Lazea Dumitrescu, în suprafață de 472 ha. 1000 mp. tratată în o serie de protecție cu exploatabilitate fizică și o serie de codru cu tăieri rase și revoluția normală 90 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Amenajamentul pădurii Cucuceni, județul Bihor, proprietatea cătunului Cucuceni, din comuna Ghighișeni, în suprafață de 106 ha. 6100 mp. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Coama-Pietroasă, județul Trei Scaune, proprietatea Gustav Pröhle, în suprafață de 96 ha. 1100 mp. Regim și tratament codru grădinărit. Termenul exploatabilității 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Limpezina-Călinești Enache, județul Succava proprietatea Iacob Ebner, în suprafață de 90 ha. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 70 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 21 Februarie 1939, în cabinetul nostru

Ministrul Agriculturii și Domeniilor (ss) *M. Șerban*.
No. 47355 din 21 Februarie 1939.

a) Amenajamentul pădurii Miclăușeni, județul Roman, proprietatea Ecaterina Șerban Cantacuzino, în suprafață de 1375 ha. 0696 mp. tratată în 2 serii de crâng simplu și revoluția normală 30 și 3 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii Racova Bischiu, județul Rădăuți, proprietatea Herțeo Schnaoo s. a., în suprafață de 210 ha. 0500 mp. Regim și tratament codru grădinărit. Termenul exploatabilității 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Albina, județul Timiș-Torontal, proprietatea comunei Albina, în suprafață de 172 ha. 6400 mp. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 84 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Dessa, județul Dolj, proprietatea comunei Dessa, în suprafață de 130 ha. 8600 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Tălmăciu, județul Bihor, proprietatea comunei Tălmăciu, în suprafață de 105 ha. 8800 mp. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 84 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Făgețeanca taraful 3, județul Muscel, proprietatea Gh. Constantinescu și Maria Enescu, în suprafață de 26 ha. 8300 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

g) Amenajamentul pădurii Stanca, județul Storojineț, proprietatea Anton Stanca, în suprafață de 21 ha. 6300 mp. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 80 ani. Dată astăzi 21 Februarie 1939, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *M. Șerban.*

No. 47357 din 21 Februarie 1939.

a) Regulamentul de exploatare al pădurilor Hor ambăț ș. a., județul Trei-Scaune, proprietatea H. Polony ș. a. în suprafață de 2065 ha. 7200 mp. tratată în 5 serii de codru cu tăieri rase și revoluția normală 90 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii Beleghet Asău, județul Bacău, proprietatea Societății de Credit Funciar Rural, în suprafață de 1954 ha. 8470 mp. Regim și tratament codru grădinărit. Termenul exploatabilității 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 21 Februarie 1939, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *M. Șerban.*

No. 47356 din 21 Februarie 1939.

a) Amenajamentul pădurii Remizău Hențariuca, județul Rădăuți, proprietatea Comunei Horodnicul de Jos, în suprafață de 321 Ha. 4600 mp., tratată în o serie de codru cu tăieri succesive și revoluția normală 92 ani precum și o serie de codru grădinărit, — termenul exploatabilității 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Ionășeni Isăcescu, județul Botoșani, proprietatea Alex. și Th. Isăcescu, în suprafață de 178 ha. 8334 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Amenajamentul pădurii Meteu și Zăvoaele, județul Dolj, proprietatea Ilii Dumitrescu, în suprafață de 135 ha. 7700 mp., tratată în 2 serii de crâng simplu cu revoluția normală 20 și 5 ani. Revizuirea după 20 și 5 ani.

d) Amenajamentul pădurii Frăsuleni, județul Iași, proprietatea D. Tacu, în suprafață de 60 ha., tratată în 2 serii de crâng simplu cu revoluția normală 20 și 5 ani. Revizuirea după 20 și 5 ani.

e) Regulamentul de exploatarea pădurii Băilești, județul Muscel, proprietatea N. Constantinescu, în suprafață de 24 ha. 3090 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

f) Revizuirea amenajamentului pădurii Opațița, județul Timiș-Torontal, proprietatea Composesoratului din Opațița, în suprafață de 24 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

g) Regulamentul de exploatarea pădurii Dumbrăvița, județul Mehedinți, proprietatea Florica Bărbulescu, în suprafață de 13 ha. 1800 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

h) Amenajamentul pădurii Veji, județul Storojineț, proprietatea David Rosenzweig ș. a., în suprafață de 9 ha. 4400 mp. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

i) Regulamentul de exploatarea pădurii Cantacuzeanca, județul Argeș, proprietatea Dragomira Puiu, în suprafață de 1 ha. 5000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 21 Februarie 1939.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) M. Șerban.

No. 3905 din 21 Februarie 1939.

a) Amenajamentul pădurii Făgeț, județul Târnava Mică, proprietatea Composesoratului din Agrișteu, în suprafață de 85 ha. 6200 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Banila, județul Storojineț, proprietatea Anton L. Bohosievici, în suprafață de 50 ha. 1692 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Pătrăuți pe Siret, județul Storojineț, proprietatea Ion Hubich, în suprafață de 48 ha. 3204 mp. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Dealul Barta, județul Odorheiu, proprietatea Bisericii Unitare din Racoșul de Sus, în suprafață de 46 ha. 6300 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. În prima revoluție se va face conversiunea la crâng prin aplicarea codru cu 2 tăieri succesive. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Urdari, județul Gorj, proprietatea Vasile Voiciloiu, în suprafață de 43 ha. 1800 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 24 Februarie 1939, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) N. Cornățeanu.

No 50955 din 24 Februarie 1939.

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Haieș, județul Bihor, proprietatea Episcopatului Romano Catolic din Oradia, în suprafață de 445 h. 21000 mp. Regim și tratament crâng compus. Revoluția normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Revizuirea amenajamentului pădurii Sălard, județul Bihor, proprietatea comunei Sălard, în suprafață de 162 ha. 0400 mp. Regim și tratament crâng compus. Revoluția normală 40 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 24 Februarie 1939, în cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) N. D. Cornățeanu.
No. 50931 din 24 Februarie 1939.

a) Amenajamentul pădurii Dulcești, jud. Roman, proprietatea C. Vasiliu-Bolnavu, în suprafață de 111 ha. 7000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani;

b) Amenajamentul pădurii Dămileni, județul Dorohoi, proprietatea Carol Berari și alți, în suprafață de 38 ha. 9700 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.
Data astăzi 24 Febr. 1939, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) N. Cornățeanu.
No. 50933 din 24 Februarie 1939.

a) Amenajamentul pădurii Josani-Gurbești, județul Bihor, proprietatea comunei Josani-Gurbești, în suprafață de 97 ha. 1000 mp. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 80 ani. Revizuirea din 10 în 10 ani.

b) Revizuirea amenajamentului pădurii Hodoș, județul Bihor, proprietatea comunei Hodoș, în suprafață de 69 ha. 0600 mp. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 80 ani. Revizuirea la anul 1957.

c) Regulamentul de exploatare al pădurei Vadul-Pietros, județul Dâmbovița, proprietatea C. C. Iliescu, în suprafață de 54 ha. 9500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 15 ani. Revizuirea după 15 ani.

d) Amenajamentul pădurii Eftenia, județul Vlașca, proprietatea Radu, Vasile și Elena Sc. Arian, în suprafață de 28 ha. 9829 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

Data astăzi 28 Februarie 1939, în cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) N. Cornățeanu.
No. 54258 din 28 Febr. 1939.

a) Amenajamentul pădurii Băbana, județul Argeș, proprietatea Gh. Constantinescu ș. a., în suprafață de 134 ha. 2050 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 18 ani. Revizuirea după 18 ani.

b) Amenajamentul pădurii Curtea Veche ș. a., județul Tecuci, proprietatea Anton Cincu, în suprafață de 88 ha. 9883 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Beșteloaia, județul Dâmbovița, proprietatea Cooperativei de cumpărare Beșteloaia, în suprafață de 31 ha. 3800 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 7 ani. Revizuirea după 7 ani.

Data astăzi 28 Februarie 1939, în cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) N. Cornățeanu.
No. 54259 din 28 Februarie 1939.

a) Amenajamentul pădurii Zăvoiul Adjudul Vechiu Seria I, județul Putna, proprietatea Statului, în suprafață de 223 Ha. 9450 mp. Regimul crâng. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Cîribașa, Seria VIII, județul Constanța, proprietatea Statului, în suprafață de 163 Ha. 6700 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 24 Februarie 1939.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, *N. Cornățeanu*.

No. 50930 din 24 Februarie 1939.

a) Regulamentul de exploatarea pădurii Urdarii de Sus, județul Gorj, proprietatea Tinca Pleșoianu, în suprafață de 50 Ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Regulamentul de exploatarea pădurii Malul, județul Argeș, proprietatea Ion Alexandrescu, în suprafață de 37 ha. 2500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Regulamentul de exploatarea pădurei Dealul Tâlpanului, proprietatea Nicolae Vâlnef, în suprafață de 21 Ha. 8000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Regulamentul de exploatarea pădurei Sinica, județul Vlașca, proprietatea Dumitru Constantinov, în suprafață totală de 23 ha. 0300 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 24 Februarie 1939.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, *N. Cornățeanu*.

No. 50932 din 24 Februarie 1939.

a) Amenajamentul pădurii Bădila-Blestematele, județul Buzău, proprietatea Maria D. Carp, în suprafață de 443 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 24 Februarie 1939.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, *N. Cornățeanu*.

No. 50934 din 24 Februarie 1939.

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Valea Sasului, județul Hunedoara, proprietatea Jitea Dan ș. a., în suprafață de 178 ha. 6600 mp. tratată în o serie de codru cu tăieri rase și revoluția normală 80 ani precum și o serie de codru grădinărit cu exploatabilitatea fizică. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 28 Febr. 1939, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, *N. Cornățeanu*.

No. 54256 din 28 Febr. 1939.

a) Revizuirea amenajamentului pădurei Helgea, județul Storojineț, proprietatea moștenitorilor Adlesberg, în suprafață totală de 2557 Ha. Regim și tratament Codru cu tăeri succesive. Revoluția normală 80 ani. Revizuirea la 10 ani.

Data astăzi 28 Februarie 1939.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, *N. Cornățeanu*.

No. 54257 din 28 Februarie 1939.

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Tarnița, județul Maramureș, proprietatea eredității lui Filipeiuc Gavrilă ș. a., în suprafață de 306 ha. 1500 mp. tratată în o serie de protecție cu regim și tratament codru grădinarit și termenul exploatabilității 100 ani și una serie de codru cu tăieri rase și revoluția normală 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Voroveni-Huluba, județul Muscel, proprietatea M. Mazilu, în suprafață de 78 ha. 7500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Amenajamentul pădurii Fâșca, județul Bihor, proprietatea Composesoratului Fâșca, în suprafață de 62 ha. 5184 mp. Regim și tratament crâng simplu, în prima revoluție tranzitorie de 40 ani făcându-se conversiunea la crâng prin codrul cu 2 tăieri succesive. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Bunchioaia, județul Făgăraș, proprietatea Composesoratului Familia Vassu și Bârsan, în suprafață de 41 ha. 3800 mp. Regim și tratament codru cu tăieri rase. Revoluția normală 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Strâmbu, județul Buzău, proprietatea N. C. Catrinoiu, în suprafață de 35 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 28 Febr. 1939, în cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, N. Cornățeanu.
No. 54260 din 28 Febr. 1939.

a) Amenajamentul pădurii Oarza, județul Sălaj, proprietatea Ștefan Wesselenyi, în suprafață de 533 Ha. 4000 mp. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 2 Martie 1939.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, M. Șerban.
No. 55752 din 2 Martie 1939.

a) Amenajamentul pădurii Zăvoaele Domneasca, județul Olt și Romanți, proprietatea Primăriei Orașului Slatina, în suprafață de 181 Ha. 4000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatarea pădurei Bănișoreanca, județul Muscel, proprietatea Maria N. Rusescu, în suprafață de 25 Ha. 8200 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 18 ani. Revizuirea după 18 ani.

Data astăzi 9 Martie 1939.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, M. Șerban.
No. 63657 din 9 Martie 1939.

a) Amenajamentul pădurei Meziad, județul Bihor, proprietatea Composesoratului Meziad, în suprafață de 152 ha. 8000 mp. Regim și tratament Codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 80 ani. Revizuirea din 10 în 10 ani.

b) Amenajamentul pădurei Săliște de Beiuș, județul Bihor, proprietatea Composesoratului Săliște de Beiuș, în suprafață de 68 Ha. 4800 mp. Regim și Tratament Codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 100 ani. Revizuirea din 10 în 10 ani.

c) Regulamentul de exploatarea pădurei Corbu, județul Gorj, proprietatea Maria Lt. Col. D. Haralambescu, în suprafață de 55 ha. 9623

mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Regulamentul de exploatarea pădurii Cărmăzarul Mare, județul Muscel, proprietatea Ion Dobrin și alții 5, în suprafață de 48 Ha. 2000 mp. Regim și tratament Codru cu tăieri rase. Revoluția normală 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Chicera, județul Someș, proprietatea Doamnei Ujvaly Ludovic, în suprafață de 26 Ha. 8500 mp. Regim și tratament Crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după Crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurii Goruni, județul Someș, proprietatea Ujvaly Estera, în suprafață de 27 Ha. 1700 mp. Regim și tratament 10 ani.

g) Regulamentul de exploatarea pădurei Făceanca etc., județul Muscel, proprietatea I. Constantinescu, în suprafață de 26 ha. 0600 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

h) Regulamentul de exploatarea pădurii Zinca Ciupăgeanca, județul Muscel, proprietatea Preot I. C. Badea, în suprafață de 23 Ha. 8000 mp. Regim și tratament Crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 9 Martie 1939.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, M. Șerban.

No. 63659 din 9 Martie 1939.

a) Amenajamentul pădurii Mezieș, județul Bihor, proprietatea Comunei Mezieș, în suprafață de 172 Ha. 8900 mp. Regim și tratament Codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 80 ani. Revizuirea la 10 ani.

b) Amenajamentul pădurei Saud, județul Bihor, proprietatea Comunei Saud, în suprafață de 158 Ha. 5000 mp. Regim și tratament Codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 80 ani. Revizuirea la 20 ani.

c) Amenajamentul pădurei Joseni-Gurbești, județul Bihor, proprietatea Composesoratului Joseni-Gurbești, în suprafață de 111 Ha. 4900 mp. Regim și tratament Codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea la 10 ani.

d) Amenajamentul pădurei Bunțești, județul Bihor, proprietatea Comunei Bunțești, în suprafață de 104 Ha. 2600 mp. Regim și tratament Codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 80 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Amenajamentul pădurei Beiușele, județul Bihor, proprietatea Comunei Beiușele, în suprafață de 102 Ha. 6800 mp. Regim și tratament Codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 80 an. Revizuirea la 10 ani.

f) Amenajamentul pădurei Dragoteni, județul Bihor, proprietatea Composesoratului Dragoteni, în suprafață de 68 Ha. 7500 mp. Regim și tratament Codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea la 20 ani.

g) Amenajamentul pădurii Pocioveliște, județul Bihor, proprietatea Composesoratului Pocioveliște, în suprafață de 56 Ha. 7100 mp. Regim și tratament Codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 100 ani. Revizuirea la 20 ani.

h) Regulamentul de exploatarea pădurei Codrul Mare, județul Sălaj, proprietatea Tiberiu Z. Kiss, în suprafață de 43 Ha. 8500 mp. Regim și tratament Codru cu tăieri rase. Revoluția normală 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 9 Martie 1939.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, M. Șerban.

No. 63660 din 9 Martie 1939.

a) Revizuirea regulamentului de exploatare al pădurii Măriniceni, județul Storojineț, proprietatea Fraților Adlersberg în suprafață totală de 1717 ha. 5500 mp. Regim și tratament codru cu tăieri rase în seriile I și III și tăieri succesive în seria II-a. Revoluția normală 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 9 Martie 1939, în cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *M. Șerban*.
No. 63658 din 9 Martie 1939.

a) Amenajamentul pădurii Solona, județul Sălaj, proprietatea Composesoratului Solona, în suprafață de 148 Ha. 2900 mp. Regim și tratament crâng cu 70 rezerve la Ha. Revoluția normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatarea pădurei Brăduțelul, județul Buzău, proprietatea Nicolae C. Lupașcu, în suprafață de 70 Ha. 4500 mp. Regim și tratament Crâng simplu. Revoluția normală 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

c) Regulamentul de exploatarea pădurii Băilești, județul Muscel, proprietatea N. Mănescu, în suprafață de 35 Ha. 4709 mp. Regim și tratament Crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 9 Martie 1939.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, *M. Șerban*.
No. 63661 din 9 Martie 1939.

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Ciurucu, județul Putna, proprietatea Alex. N. P. Ioanid, în suprafață de 264 ha. 5786 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii Palanga Ojașca, județul Buzău, proprietatea C. Iarca, în suprafață de 59 ha. 4000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 14 ani. Revizuirea după 14 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Crucioara, județul Prahova, proprietatea Gh. I. Cireșanu și alții, în suprafață de 54 ha. 7595 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 9 Martie 1939, în cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *M. Șerban*.
No. 63662 din 9 Martie 1939.

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Merișani, județul Argeș, proprietatea Nic. Constantinescu, în suprafață de 146 ha. 9950 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 26 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Piscul Tomii, județul Muscel, proprietatea Maria Gorgoi, în suprafață de 22 ha. 400 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 9 Martie 1939, în cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *M. Șerban*.
No. 63663 din 9 Martie 1939.

a) Amenajamentul pădurii Curățele, județul Bihor, proprietatea Comunei Curățele, în suprafață de 188 ha. 7800 mp. Regim și tratament codrul cu tăieri succesive. Revoluția normală 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Roșia, județul Bihor, proprietatea Composesoratului din Roșia, în suprafață de 169 ha. 6500 mp. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Zăvoiul Argeș, județul Argeș, proprietatea Gh. I. I. C. Brătianu, în suprafață de 73 ha. 5200 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 15 ani. Revizuirea după 15 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Brătulești, județul Roman, proprietatea Elisa Țăranu, ș. a., în suprafață de 52 ha. 8413 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Petrăchioaia, județul Ilfov, proprietatea Ion și Eug. Marinescu, în suprafață de 29 ha. 3879 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

f) Amenajamentul pădurii Intre Hotare, județul Cluj, proprietatea Eduard Fülöp, în suprafață de 23 ha. 1700 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 9 Martie 1939, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *M. Șerban*.

No. 63664 din 9 Martie 1939.

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Guguianca, județul Vâlcea, proprietatea Ion Tranca, în suprafață de 148 ha. 3000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii Dealul lui Buda, județul Odorhei, proprietatea Biserica Unitară din comuna Roua, în suprafață de 49 ha. 1500 mp. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 80 ani. Revizuirea la 20 ani.

c) Amenajamentul pădurii Vistrița, județul Putna, proprietatea moșt. Preot Apostol Hornea, în suprafață de 36 ha. 2500 mp. Regim și tratament Crâng cu 40 rezerve stejar la ha. Revoluția normală 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

Data astăzi 9 Martie 1939, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *M. Șerban*.

No. 63665 din 9 Martie 1939

a) Amenajamentul pădurii Curățele, județul Bihor, proprietatea Composesoratului Curățele în suprafață de 128 ha. 5500 mp. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de Exploatare al pădurii Cantacuzineanca, județul Muscel, proprietatea Teodor C. Nicolau, în suprafață de 27 ha. 3650 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 18 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 9 Martie 1939, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *M. Șerban*.

No. 63666 din 9 Martie 1939.

a) Regulamentul de exploatarea pădurei de pe Muntele Pecineagul, județul Muscel, proprietatea Maria Gh. Baștea și I. Gh. Anastase, în suprafață de 988 Ha. 1500 mp. tratată în o serie de codru cu tăieri rase și revoluția normală 90 ani și una serie de protecție tratată în codru grădinărit cu exploatabilitatea fizică. Revizuirea în anul 1956.

b) Amenajamentul pădurii **Vărădia de Mureș**, județul Arad, proprietatea Composesoratului urban din Vărădia de Mureș, în suprafață de 126 Ha. 8900 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Revizuirea amenajamentului pădurii **Bors**, județul Bihor, proprietatea Comunei Bors, în suprafață de 109 Ha. 3400 mp. Regim și tratament crâng compus. Revoluția normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatarea pădurii **Peșorâta Marinescu**, județul Mureș, proprietatea H. W. Schmidt, în suprafață de 63 Ha. 3500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Amenajamentul pădurii **Fundătura**, județul Cluj, proprietatea Comunei Mihăești, în suprafață de 51 Ha. 7700 mp. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 10 Martie 1939.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, **N. Cornățeanu**.

No. 66325 din 10 Martie 1939.

a) Revizuirea amenajamentului pădurilor din ocolul silvic **Solca**, județul Suceava, proprietatea Fondului Bisericesc ortodox român din Bucovina, în întindere de 6363 Ha. 4200 mp. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 100 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 16 Martie 1939.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, **M. Șerban**.

No. 70381 din 16 Martie 1939.

Art. II. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare, mai sus menționate, se va face la epoca stabilită în dreptul fiecărui. Dacă vreuna din păduri, în total sau în parte, intră în dispozițiunile legilor pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție, revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic-silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Dacă se va constata, însă în urmă, că arătările din acest amenajament (regulament de exploatare), referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări fortuite, el se va revizui imediat fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății etc. Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. IV. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. V și ultimul. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

REVISTA PĂDURILOR

Redactor-șef : Stinghe N. V.

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE PE 1939 :

Președinte : Drăcea D. M.

Vice-Președinți : { Alimăneștianu Const.
Stinghe N. V.

Casier : Rădulescu M.

Secretar general : Ionescu-Heroiu Tr.

Secretari : { Caragea N. N.
Haralamb At.

MEMBRII :

Bunescu M. C.
Butoi Al.
Demetrescu Ilie
Emanoil C. C.
Florescu P. M.
Georgescu P. C.
Grozescu D.
Ionescu I. A.
Lazăr H.

Luțescu V. Gh.
Manoilescu Mircea
Minescu G.
Năstăsescu G.
Nedelcoviți Ath.
Priboianu N. V.
Sburlan A. D.
Vâlceanu E.

Cenzori : Ionescu Gh., Chercea Gh., Palade E.

Cenzori supleanți : Teodorescu St., Constantinescu Gh. și
Georgescu St.

PREȚUL ABONAMENTULUI :

Pe un an pentru instituții	500 lei
„ „ „ „ particulari	300 „
„ „ „ „ membrii Societății	200 „
„ „ „ „ conductori și brigadieri	75 „
Numărul	25 „

Manuscriscele nepublicate se inapoiază.

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

AU APĂRUT:

I. SERIA A. — BIBLIOTECA DE POPULARIZARE:

D. A. SBURLAN

ARBORII ȘI PĂDURILE NOASTRE

78 pagini, 20 lei

**D-nii ingineri silvici sunt rugați să dea concursul pentru
ca această broșură să fie răspândită în cercuri cât mai
largi.**

II. SERIA B. — INDRUMĂRI:

Z. PRZEMETSCHI și GR. VASILESCU

TEHNICA ÎMPĂDURIRILOR

(SEMINȚE, PEPINIERE, ÎMPĂDURI)

166 pagini, 60 lei

**Foarte utilă tuturor celor cari fac lucrări de pepinieră,
semănături directe și plantații.**

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

IAI 1939

ANUL 51 — Nr. 5

REVISTA PĂDURILOR

PROPRIETATEA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

Redactor responsabil: Prof. V. N. STINGHE

Inscrisă în Registrul de publicațiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov
S. I comercială, sub No. 56/938.

Redacția și Administrația: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31, — București

ANUL 51, Nr. 5

MAI 1939

SUMARUL:

<i>Studii:</i>	
Gh. Agapie: Tranșcalcularea coordonatelor — — — — —	367
Artur Coman: Contribuțiuni la flora Maramureșului — — — — —	378
<i>Comentarii — Insemnări:</i>	
V. N. S.: Noua lege de organizare — — — — —	382
J. Fröhlich: Tăierea lemnului de rășinoase în Carpații de Răsărit — — — — —	389
V. Filip: Organizarea producției forestiere în cadrul planului economic general — — — — —	394
Tr. Heroiu: Pădurea „Centru de interes” — — — — —	405
H. Manole: Pădurea în viața economică — — — — —	413
At. Haralamb: Pin cu rădăcini suportți — — — — —	415
<i>Referate:</i>	
Mircea Ene: Problema cărăbușilor — — — — —	417
<i>Problemele zilei:</i>	
<i>Perdelele de protecție</i>	
I. Moldovan-Junior: Perdelele de protecție — — — — —	427
M. Rădulescu: Perdelele de protecție — — — — —	431
I. I. Marinescu: Perdelele de protecție — — — — —	434
<i>Cronica externă</i> (pag. 438), <i>Mercuriale</i> (pag. 445), <i>Cărți</i> (pag. 451), <i>Reviste</i> (pag. 457), <i>Informațiuni</i> (pag. 465), <i>Societatea „Progresul Silvic”</i> (pag. 467), <i>Publicațiuni</i> (pag. 481).	

SOMMAIRE:

<i>Etudes:</i>	
La tranșcalculation des coordonnés	Gh. Agapie
Contributions à l'étude de la flore de Maramureș	A. Coman
<i>Commentaires:</i>	
La nouvelle loi d'organisation	V. N. S.
L'exploitation et le transport du bois résineux des Carpathes roumaines	I. Fröhlich
L'organisation de la production forestière dans le cadre du plan économique général	V. Filip
La forêt et l'enseignement public	Tr. Heroiu
La forêt dans la vie économique	H. Manole
Pin à racines supports	At. Haralamb
<i>Rapports:</i>	
Le problème des hanetons	Mircea Ene
<i>Problèmes à l'ordre du jour:</i>	
Les rideaux de protection.	
<i>Chronique — Les livres — Revue des revues — Nouvelles — Soc. „Progresul Silvic” — Publications.</i>	

INHALT:

<i>Abhandlungen:</i>	
Beiträge zur Kenntnis der Flora des Maramureș-Bezirktes	A. Coman
<i>Mitteilungen:</i>	
Nutzung und Abfuhr des Nadelholzes in den rumänischen Karpathen: J. Fröhlich	
Organisierung der Forstproduktion im Rahmen des allgemeinen oekonomischen Plans	V. Filip
Der Wald und der Oeffentliche Unterricht	Tr. Heroiu
Der Wald in dem oekonomischen Leben	H. Manole
<i>Berichte:</i>	
Ueber die Frage des Maikäfers	Mircea Ene
<i>Tagesfragen:</i>	
Schutzwaldstreifen.	
<i>Chronik — Bücherschau — Die Zeitschriftenschau — Nachrichten — Verein „Progresul Silvic”.</i>	

Clisou Ath. Haralamb

Castan (*Castanea vesca* Gaertn.) la Baia-Sprie (jud. Satu-Mare).
Châtaigner (*Castanea vesca* Gaertn.) à Baia-Sprie (Dep. Satu-Mare).
Edelkastanie (*Castanea vesca* Gaertn.) bei Baia-Sprie (Bez. Satu-Mare).

Clișcu Arb. Haralamb

Castan (*Castanea vesca* Gaertn.) la Baia-Spric (jud. Satu-Mare).
Châtaigner (*Castanea vesca* Gaertn.) à Baia-Spric (Dep. Satu-Mare).
Edelkastanie (*Castanea vesca* Gaertn.) bei Baia-Spric (Bez. Satu-Mare).

S T U D I I

TRANSCALCULAREA COORDONATELOR

de GH. AGAPIE

Ing. Insp. Silvic

A transcalcula coordonatele unui punct, înseamnă a le transforma în altele, reperate la alte axe de coordonate, cari diferă ca orientare și origină de cele dintâi.

În geometria analitică, această problemă este cunoscută sub denumirea de schimbarea axelor de coordonate.

Se rotesc adică axele de coordonate ale ridicărei efectuate, astfel ca să coincidă cu altele, pe cari le voim.

De pildă, se rotesc axele de coordonate ale unei ridicări, lipită de altă ridicare, spre a le face să coincidă cu ale acestei ultime ridicări; sau, se rotesc axele de coordonate ale ridicărei spre a le face să coincidă cu axele de coordonate geodezice, în cazul când geodezia s'a dezvoltat ulterior peste ridicărea în plan.

Ultimul caz prezintă cel mai viu interes.

În adevăr, s'au făcut la noi în țară ridicărea în plan, pentru aplicarea reformei agrare, a mai multor milioane de hectare, în afară de canevasul geodezic, deoarece geodezia nu era efectuată în momentul aplicării reformei agrare de cât în provinciile cu regim cadastral. Casa Pădurilor Statului a făcut, deasemenea, ridicărea în plan a sute de mii de hectare în afară de canevasul geodezic și anume în Vechiul Regat și Basarabia, unde n'a existat geodezie.

Toate aceste ridicări pot fi introduse în canevas prin operațiunea transcalculării coordonatelor, deci fără a se face noi ridicări, realizându-se astfel o economie de cheltueli de circa 80% din cele necesare unei remăsurări în canevasul geodezic.

Transcalcularea coordonatelor va căpăta deci o importanță practică covârșitoare, când se va începe cadastrarea proprietăților funciare, care impune obligația de a se executa măsurătorile numai în canevas geodezic. Realizarea operei de cadastrare este deja pusă prin legea de organizarea cadastrului și introducerea Cărilor funduale în Vechiul Regat și Basarabia, promulgată în anul 1933, întârzierea aplicării acestei legi datorându-se amânării creerii fondului bănesc, prevăzut în ea, necesar pentru măsurători și lucrări juridice cadastrale. În mic, această lege se găsește în curs de aplicare, chiar dela data promulgării.

În cele ce urmează, voi dezvolta teoria rotirii axelor de coordonate și modul aplicării formulilor stabilite, în vederea transcalculării coordonatelor.

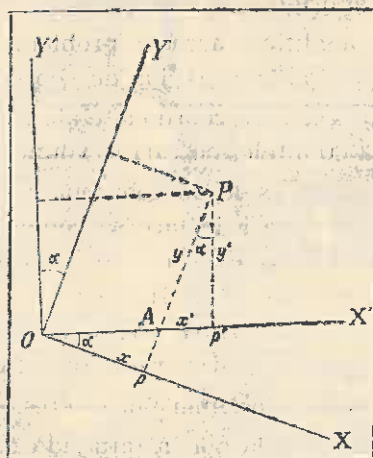

Fig. 1.

În fig. 1, YOX sunt axele de coordonate ale ridicării topometrice și Y'OX' aceleași axe rotite cu unghiul α , poziție care ar corespunde, să zicem, axelor de coordonate geodezice.

Avem:

$$y' = (Pp - pA) \cos \alpha = (y - x \operatorname{tg} \alpha) \cos \alpha = y \cos \alpha - x \sin \alpha \text{ și}$$

$$x' = OA + Ap' = \frac{x}{\cos \alpha} + (y - pA) \sin \alpha = \frac{x}{\cos \alpha} + (y - x \operatorname{tg} \alpha) \sin \alpha$$

$$\frac{x}{\cos \alpha} + y \sin \alpha - x \frac{\sin^2 \alpha}{\cos \alpha} = \frac{x}{\cos \alpha} (1 - \sin^2 \alpha) + y \sin \alpha = x \cos \alpha + y \sin \alpha$$

Formulele lui x' , y' sunt deci:

$$(1) \quad \begin{aligned} x' &= x \cos \alpha + y \sin \alpha \\ y' &= y \cos \alpha - x \sin \alpha \end{aligned}$$

Poziția axelor $Y'OX'$, YOX rezultă din orientarea distanței PQ în cele două axe de coordonate, coordonatele punctelor P și Q fiind cunoscute, prin datele problemei, în ambele axe (a se vedea fig. 2):

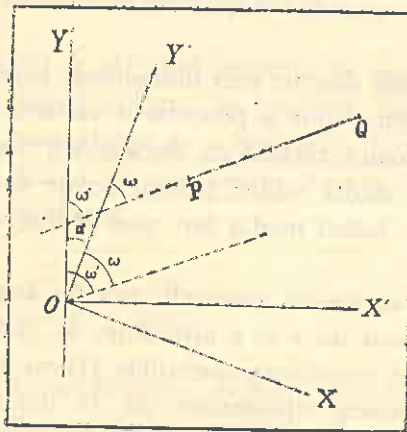

Fig. 2.

Unghiul α se deduce, așa dar, din formula:

$$(2) \quad \alpha = \omega' - \omega$$

Pentru a se obține o valoare cât mai exactă a unghiului α , este necesar și indispensabil a se identifica și apoi determina din punctele rețelei geodezice și alte puncte afară de P , și Q din fig. 2 și toate acele puncte să fi fost determinate cu mare precizie în prima ridicare și bineînțeles cu mare precizie și în canevassul geodezic. Cu alte cuvinte, punctele P , Q trebuie să fie puncte de triangulație în prima ridicare și puncte de intersecție în rețeaua geodezică. Această condiție este îndeplinită complet numai la ridicările, unde punctele de triangulație au

fost bornate. Dacă punctele de triangulație nu pot fi identificate pe fața pământului, ele pot fi înlocuite cu puncte de hotar, intrate în drumuire, movilate și așezate la mari distanțe, pentru ca erorile lor să nu influențeze simțitor orientările și măsurile distanțelor respective.

O altă observație importantă este că la transcalcularea coordonatelor este necesar a se ține seama nu numai de unghiul α , ci și de diferența de etalon dintre acela al ridicării și cel al geodeziei, de oarece această diferență, neținută în seamă, falsifică poziția punctelor introduse în canevas prin transcalculare.

Intrucât două puncte, cari îndeplinesc condițiunile de mai sus, sunt suficiente spre a procura o valoare pentru α și un raport între etaloane, rezultă că, dacă avem mai multe puncte, vom obține mai multe valori pentru aceste două elemente de transcalculare și luând media lor, vom obține valori definitive mai precise.

Vom da mai jos un exemplu practic asupra modului de procedare la calculul lui α și a diferenței de etalon.

Acum, vom complecta formulele (1) cu elementul etalon.

Pentru aceasta, însemnăm cu D distanța între două puncte — PQ — dedusă din coordonatele topometrice și cu D' aceeași distanță dedusă din coordonatele geodezice. Raportul $\frac{D'}{D} = K$ ne dă posibilitatea de a exprima o distanță în funcție de cealaltă.

Dacă cunoaștem mai mult de cât două puncte, vom obține mai multe valori pentru K și în consecință, drept valoare definitivă, luăm media valorilor.

Punem raportul de mai sus sub forma:

$$(3) \quad D' = DK.$$

După cum se știe, distanța D figurează ca factor în formulele lui x și y . Exprimăm această idee prin formulele:

$$x = D \cdot F \quad \text{și} \quad y = D \cdot F'$$

în care F și F' sunt factori, cari rezultă din liniile trigonometrice ale orientării lui D .

Inmulțind aceste relații cu K și ținând seamă de (3), avem:

$$Kx = D'F \text{ și } Ky = D'F'.$$

Inlocuind în (1) pe x și y prin kx și ky , căpătăm deci pe x' și y' în funcție de etalonul geodezic. Avem, așa dar:

$$(4) \quad \begin{aligned} x' &= kx \cos \alpha + ky \sin \alpha \\ y' &= ky \cos \alpha - kx \sin \alpha. \end{aligned}$$

Formulele (1) și (4) sunt stabilite în ipoteza că axele de coordonate au aceeași origină. În practică însă ele au origini diferite. De aci, necesitatea de a completa formulele (4) cu diferența originii axelor de coordonate. Aceste diferențe se obțin din formulele următoare:

$$(5) \quad \begin{aligned} x'_q - x' &= \Delta x \\ y'_q - y' &= \Delta y \end{aligned}$$

în care $x' y'$ sunt coordonatele obținute prin aplicarea formulelor (4), față de axele rotite cu unghiul α și $x'_q y'_q$ coordonatele geodezice cunoscute ale punctului respectiv P, Q etc.

Formulele (4), completate cu Δx și Δy din (5), iau forma completă:

$$(6) \quad \begin{aligned} x' &= kx \cos \alpha + ky \sin \alpha + \Delta x \\ y' &= ky \cos \alpha - kx \sin \alpha + \Delta y \end{aligned}$$

Deoarece $k, \sin \alpha$ și $\cos \alpha$ sunt elemente constante, facem următoarele notațiuni:

$$(7) \quad \begin{aligned} k \cos \alpha &= k' \\ k \sin \alpha &= k'' \end{aligned}$$

iar formulele (6) devin:

$$(8) \quad \begin{aligned} x' &= k'x + k''y + \Delta x \\ y' &= k'y - k''x + \Delta y \end{aligned}$$

Aplicarea formulelor (8) necesită determinarea constante-
lor k' , k'' — respectiv a constantelor a și k — precum și a
constantelor Δx și Δy .

În cele ce urmează, vom calcula aceste constante printr'un
exemplu practic.

Considerăm punctele P, Q și R, cari îndeplinesc condițiu-
nile arătate mai sus, adică se cunosc coordonatele lor față de
cele două axe de coordonate.

Formulele (2) și (3) ne îndrumază să calculăm orientările
și distanțele între punctele P, Q, R din ambele serii de coordo-
nate (topometrice și geodezice).

Urmează, așa dar, următorul tablou:

Puncte	Coordonate topometrice		lg ω sau cotg ω	ω	D m	Coordonate geodezice		lg ω sau cotg ω	ω	D' m
	x	y				x	y			
P	12.514.32	6.987.49				197.514.16	213.777.54			
Q	- 1.403.61	- 1.856.19	+ 756178	41° 21' 76''	2327.14	- 1.313.03	- 1.922.03	+ 683147	38° 15' 43''	2327.71
	13.917.93	8.843.68				198.827.19	215.699.57			
R	- 194.44	+ 4.669.09	- 041644	197° 35' 01''	4673.14	- 418.96	+ 4.655.77	- 089987	194° 28' 65''	4674.58
	14.112.37	4.174.59				199.246.15	211.043.80			
P	+ 1.598.05	- 2.812.90	568115	167° 10' 93''	3235.14	+ 1.731.99	- 2.733.74	- 633561	164° 04' 80''	3236.22
	12.514.32	6.987.49				197.514.16	213.777.54			

$$\alpha = 438^\circ 15' 43'' - 41^\circ 21' 76'' = 396^\circ 93' 67'' \quad \frac{D'}{D} = \frac{2327.71}{2327.14} = 1.000245$$

$$\alpha = 594^\circ 28' 65'' - 197^\circ 35' 01'' = 396^\circ 93' 64''$$

$$\alpha = 564^\circ 04' 80'' - 167^\circ 10' 93'' = 396^\circ 93' 87'' \quad \text{și} \quad \frac{D'}{D} = \frac{4674.58}{4673.14} = 1.000308$$

$$\text{valoarea medie } \alpha = 396^\circ 93' 73''$$

$$\frac{D'}{D} = \frac{3236.22}{3235.14} = 1.000334$$

$$\text{valoarea medie } \frac{D'}{D} = K = \underline{\underline{1.000296}}$$

Constantele k' , k'' se calculează după formulele (7):

$$\begin{aligned} (9) \quad K' &= 1.000.295 \times \cos 396^\circ 93'73'' = \\ &= 1.000.296 \times 0,998.843 = + 0,999.139 \\ K'' &= 1.000.296 \times \sin 396^\circ 93'73'' = \\ &= -1.000.296 \times 0,048.090 = -0,048.104 \end{aligned}$$

Inlocuind pe k' și k'' în formulele (4), obținem:

$$(10) \quad \begin{aligned} x' &= 0,999\ 139\ x - 0,048.104\ y \\ y' &= 0,999\ 139\ y + 0,048.104\ x \end{aligned}$$

Cu formulele (10) și (5), calculăm pe Δx și Δy , în care scop calculăm mai întâi pe x' și y' , cari capătă următoarele valori:

$$\begin{array}{lll} x'_{gP} = 12.167.42 & x'_{gQ} = 13.480.53 & x'_{gR} = 13.899.40 \\ y'_{gP} = 7.583.46 & y'_{gQ} = 9.505.57 & y'_{gR} = 4.849.86 \end{array}$$

Vom avea, așadar:

$$\begin{aligned} x'_{gP} - x'_{gQ} &= 12.167,42 - 13.480,53 = 185.346,74 = \Delta x \\ x'_{gQ} - x'_{gR} &= 13.480,53 - 13.899,40 = 185.346,66 = \Delta x \\ x'_{gR} - x'_{gP} &= 13.899,40 - 12.167,42 = 185.346,75 = \Delta x \\ \text{Valoarea medie } \Delta x &= 185.346,72 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} y'_{gP} - y'_{gQ} &= 7.583,46 - 9.505,57 = 206.194,08 = \Delta y \\ y'_{gQ} - y'_{gR} &= 9.505,57 - 4.849,86 = 206.194,00 = \Delta y \\ y'_{gR} - y'_{gP} &= 4.849,86 - 7.583,46 = 206.193,94 = \Delta y \\ \text{Valoarea medie } \Delta y &= 206.194,01 \end{aligned}$$

Inlocuind în formulele (8) pe k' , k'' , Δx și Δy , căpătăm forma definitivă pentru calcul a acelor formule:

$$(11) \quad \begin{aligned} x' &= 0,999139\ x - 0,048104\ y + 185.346,72 \\ y' &= 0,999139\ y + 0,048104\ x + 206.194,01 \end{aligned}$$

Formulele (11) sunt cunoscute și folosite în mod curent în transcalcularea coordonatelor. Autorul lor este D-I Ing. silvic D. I. Ciurileanu.

Pentru a se obține coordonata x' sau y' , se fac, cu mașina de calcul, 2 înmulțiri și o adunare.

Deoarece formulele (11) nu oferă un control pentru greșeli, este absolut necesar a se repeta calculele încăodată, așa că în total pentru obținerea lui x' sau y' se fac 4 înmulțiri și două adunări.

În cele ce urmează, voiu întocmi alte formule pentru calculul lui x' și y' , formule cari vor necesita pentru obținerea unei coordonate (x' sau y'), cu control de greșeli, numai două înmulțiri, ceea ce înseamnă că timpul de transcalculare va fi de 3 ori mai redus de cât cel cerut de formulele (11) și, bineînțeles, uzajul mașinei va fi redus și el în acelaș raport

Pentru aceasta, adoptăm următoarele notațiuni: x_p, y_p coordonatele topometrice ale punctului P și x'_p, y'_p coordonatele lui geodezice, cari sunt cunoscute; x, y coordonatele topometrice ale unui punct oarecare de transcalculat și x', y' coordonatele respective transcalculate.

Aceste notațiuni, introduse în formulele (8), dau următoarele formule:

$$\begin{aligned} x'_p &= x'x_p + k''y_p + \Delta x & \text{și} & & y'_p &= k'y_p - k''x_p + \Delta y \\ x' &= k'x + k''y + \Delta x & & & y' &= k'y - k''x + \Delta y \end{aligned}$$

Făcând diferențele $x' - x'_p$ și $y' - y'_p$ obținem următoarele:

$$\begin{aligned} x' - x'_p &= k'(x - x_p) + k''(y - y_p) \\ y' - y'_p &= k'(y - y_p) + k''(x_p - x) \end{aligned}$$

Și mai departe:

$$(12) \quad \begin{aligned} x' &= x'_p + k'(x - x_p) + k''(y - y_p) \\ y' &= y'_p + k'(y - y_p) + k''(x_p - x) \end{aligned}$$

Ca și formulele (11), formulele (12) cer pentru determinarea lui x' sau y' cu mașina de calcul o adunare și două înmulțiri, cu singura deosebire că factorii $(x - x_p)$, $(y - y_p)$ au mai puține cifre de cât factorii respectivi din formula (11).

Calculând însă x -ii în serie, observăm că odată calculat x' , el devine, pentru calculul x -lui următor, x'_p și se găsește deja în mașină. În cât pentru restul x -lor din serie, operațiunea

adunării dispăre și rămân numai două înmulțiri pentru fiecare x' .

La fel și pentru y -i.

Acest sistem de calculul coordonatelor x' și y' realizează prin singurele două înmulțiri menționate și controlul greșelilor de calcul. În adevăr, plecând cu calculul coordonatelor x' dela coordonatele cunoscute x'_p și y'_p ale punctului P și intercalând acest punct în seria punctelor de transcalculat, unde voim (de pildă după 5 sau 10 coordonate de transcalculat), se va da din nou peste valoarea x'_p , dacă calculele x -lor, făcute până la aceste coordonate intercalate, au fost executate fără greșală.

La fel se petrec lucrurile și pentru calculul y -lor.

Iată un exemplu practic asupra modului de procedare:

Se pune în locul lui k' și k'' din formulele (12), valorile numerice arătate la formulele (9) și se obțin următoarele formule pentru calculul coordonatelor x' și y' :

$$(13) \quad \begin{aligned} x' &= x' + 0,999139 (x - x_p) + 0,048104 (y_p - y) \\ y' &= y + 0,999139 (y - y_p) + 0,048104 (x - x_p) \end{aligned}$$

În tabloul ce urmează, am pus și subliniat la început coordonatele punctului 27, cunoscute în ambele ridicări înainte de transcalculare, și l'am introdus mai jos după 10 puncte de transcalculat.

Coordonate de transcalculat (topometrice)		Punctul	Coordonate transcalculate (geodezice)	
x	y		x	y
12.514.32	6.987.49	27	197.514.16	213.777.54
12.604.11	7.029.34	310	197.601.86	213.823.67
12.610.92	7.111.61	311	197.604.71	213.906.20
12.668.17	7.164.93	312	197.659.34	213.962.23
12.703.90	7.215.47	313	197.692.61	214.014.44
12.764.15	7.270.80	314	197.750.15	214.072.62
12.771.33	7.315.43	315	197.755.11	214.117.56
12.804.13	7.390.14	316	197.784.35	214.193.78
12.868.89	7.450.90	317	197.846.13	214.257.61
12.903.90	7.524.11	318	197.877.59	214.332.44
12.949.81	7.598.87	319	197.919.87	214.409.34
12.514.32	6.987.49	27	197.514.16	213.777.54

Bineînțeles, orice alt punct transcalculat poate fi folosit apoi, în locul punctului 27.

Formulele (13) ne arată că operațiunea cu mașina de calcul se face pentru x' învârtind către cifra mică la înmulțirea cu factorul $(x - x_p)$ și către cifra mare la înmulțirea cu factorul $(y_p - y)$; iar pentru y' , învârtind către cifra mică la înmulțirea cu ambii factori $(y - y_p)$ și $(x - x_p)$.

La închiderea pe punctul 27, apare în stânga mașinei de calcul 00...

Am scris în tablou punctul 27, de plecare și de închiderea calculelor, pentru a materializa ideea. În realitate, nu este nevoie să se scrie în tablou punctul în chestiune, ci este de ajuns a scri pe o hârtie jos coordonatele lui, spre a o așeza deasupra primului punct din tablou și apoi pe aceeași hârtie sus spre a o așeza sub punctul din tablou, unde înțelegem a face controlul calculelor făcute.

Formulele (12) — ca și formulele (8) — pot fi folosite și la transcalcularea punctelor geodezice dintr'un plan de proiecție în alt plan de proiecție.

În geodezia cadastrală a țării noastre, formulele menționate găsesc o vastă aplicație, deoarece geodezia din Banat, Ardeal și Bucovina a fost executată pe trei planuri tangente, iar după complectarea ei executare s'a convenit — de comun acord cu Institutul geografic militar — a se adopta un singur plan de proiecție, secant, cu origina axelor de coordonate în regiunea Brașovului. În consecință, urmează a se transcalcula toate punctele geodezice din planurile tangente în planul secant unic, în care se va continua dezvoltarea geodeziei în Vechiul Regat și Basarabia:

Pentru transcalculare, este evident, se vor considera planurile tangente rabătute peste planul secant; iar pentru a se determina elementele a și k de transcalculare, este necesar și indispensabil a se determina în fiecare plan tangent cel puțin trei puncte ale lui și în plan secant, prin extinderea triangulației de primul ordin a acestui plan în regiunea respectivă a planului tangent.

Metoda de transcalculare în vigoare constă din a recalcula punctele în plan secant, după ce s'au rotit vizele din planul tangent cu unghiul α și distanțele s'au corectat în raportul k .

Fără a fi greșită, această metodă prezintă inconvenientul de a necesita calcule multe, pe cari formulele (8) sau (12) le fac inutile, deoarece bătăgând în calcul coordonatele vechi, rezultate din media rezultatelor calculelor, repetarea acestora devin operațiuni absolut de prisos.

La transcalculation des coordonnés.

Un problème technique d'une grande importance dans les circonstances spécifiques de notre pays, et celui de la transcalculation des coordonnés rectangulaires des points d'un levé topométrique, en vue de l'introduire dans le canevas géodésique.

Il s'agit des levés faits à l'occasion de l'application de la réforme agraire et ceux faits pour l'aménagement des forêts, qui ont été effectués à diverses orientations et échelles et qui représentent au total presque la moitié de la surface de notre pays.

Le problème de la transcalculation des coordonnés rectangulaires est déjà résout.

Mr l'Ingénieur Georges Agapie présente une nouvelle solution de ce problème, qui assure un rendement triple en comparaison de celui offert par les moyens connus.

On arrive à ce résultat par l'application des formules 13.

Les coefficients numériques qu'on voit dans ces formules sont déterminés une fois pour l'entière série de la transcalculation, à l'aide des formules 1, 2 et 7.

Les formules 12, dont 13 ne sont qu'une application, servent aussi à la transcalculation des coordonnés rectangulaires des points géodésiques d'un plan de projection à un autre.

On rencontre souvent ce cas dans notre pays, puisque la géodésie des régions transcarpathines a été effectuée en trois plans de projection tangente à la sphère terrestre, tandis que, par une disposition ultérieure, la géodésie doit être exprimée à un plan sécant unique, avec l'origine des axes des coordonnés aux alentours de Brașov.

Il faut donc transcalculer milles de ces points.

L'exécution de la transcalculation est illustrée par des exemples pratiques.

Les formules employées sont adaptées au calcul avec la machine à calculer.

CONTRIBUȚIUNI LA FLORA MARAMUREȘULUI

de Ing. ARTUR COMAN
Vișeu de Jos

În numărul din Octombrie trecut al acestei reviste am publicat o listă cuprinzând câteva plante mai de seamă ce cresc în Maramureș. În cele de mai jos continuăm a semna altele, aparținând aceleiași regiuni.

Juncus tenuis Willd. O cyperacee originară din America. La noi în țară e rară. Se aseamănă cu *J. compressus* Jacq. La *J. t.* foliolele perigonului sunt acute și cu mult mai lungi decât capsula, pe când la *J. compressus* foliolele perigonului sunt obovate și cu mult mai scurte decât capsula. Am găsit-o la 11.XI.938 în Vișeu de Sus la locul denumit „Gura Văii Arșitii“ pe un teren argilo mocirlos, pe proprietatea Caps-ului. Expoziția terenului este nordică și altitudinea de 519 m.

Nasturtium officinale R. Br. Cu silicve curbate. În știință, se crede că planta e rară. Am găsit-o în ramurile laterale — în curgătoare — ale râului Vișeu, dela comuna Moiseiu până la comuna Petrova.

La Vișeu de Jos, în „Zăvoiul Mare“, se află din abundență. În unele locuri pe câte o suprafață de 50—100 m² crește numai această plantă, care e foarte viguroasă. Râul Vișeu curge dela Est spre Vest. Altitudinea este la Moiseiu de 592 m., iar la Petrova de 371 m. Înflorește până la înghețarea apei.

Lotus corniculatus L. var. *alpestris* Lamotte. Punctul cel mai înalt pe munții Maramureșului unde am aflat este Pietrosul (Arsicioara), la altitudine de 1700 m. pe expoziție nordică.

Lotus tenuifolius (L.) Rchb. sinonim *L. tenuis* W. et K. La Vișeu de Jos, pe șes în sus până la Vișeu de Mijloc pe mocirla mare, la altitudine de 471 m. Se găsește din abundență. În altă parte a județului până în prezent n'am aflat-o.

Althaea officinalis L. Această plantă, în Maramureș, pătrunde spre munți numai până la Leordina, unde am găsit-o lângă gara „Caps“-ului spre râul Vișeu, într'un șanț la altitudine de 410 m.

Malva moschata L. Cu două feluri de frunze: întregi și palmat fidate sau partite, precum și cu ovar des scabru păros. Plantă mediteraneană. După cercetările specialiștilor se spune că e cultivată. La noi, prin grădini am văzut cultivată numai *M. crispa* L., pe când din *M. moschata* L., n'am observat nici un exemplar.

În herbariul meu posed această plantă, culeasă din următoarele locuri:

a) Din hotarul comunei Repedea depe muntele „Obnujul“ pe expoziție W. și altitudinea 1433 m.

b) Din hotarul Comunei Ruscova „Valea Vocii“. Expoziție S., altitudinea 423 m.

c) Din hotarul comunei Vișeu de jos, la „Zăvoiul Mare“. Altitudinea 428 m.

Ar fi interesant de știut în ce condițiuni a ajuns pe pășunea alpină a muntelui Obnujul. În acest din urmă loc, am găsit o tufă mare, aproape de 1 m., bogat crengoașă și cu flori fără miros. Ramurile mici erau păscute de oi.

Sweertia perennis L. Am găsit-o numai pe „Puzdrea Borșeiească“ în mocirle. Prof. Ludovic Wagner spune că a găsit-o pe lângă văile Pietrosului din Borșa. Eu până în prezent nu am dat peste ea, în Pietrosul sau în altă parte a județului, în afara locului amintit, cu toate că am fost cât se poate de atent, crezând că aș putea-o descoperi și în alte locuri. În herbarul meu posed mai multe exemplare.

Scopolia carniolica Jacq. La noi, crește în unele locuri în mare abundență. Dela „Valea Vișeuului“ până la „Lunca de Tisă“, în strâmtoarea dealurilor dealungul râului Tisa în lungime de câțiva km.; iar în hotarul comunei Vișeu de Sus în „Gura Văii Boului“ până la „Poiana Novățului“, de asemenea e foarte multă.

În celelalte părți ale județului, e mai sporadică și în pâlcuri mai mici.

Euphrasia Tatrae Wettst. Se găsește pe toți munții înalți ai Maramureșului. Pe Pietrosul am aflat-o pe „Turnu Roșu“ la altitudinea de 1736 m. Expoziție N. Se găsește împreună cu *Orchis globosus* L., *Anthyllis alpestris* Kit, *Ranun-*

culus thora L., *Dryas octopetala* L., *Helianthemum ovatum* (Viv.) Dun. var. *grandiflorum* (Scop) Schinz et Thell, *Polygonum viviparum* L., *Gymnadenia albida* (L.) Rich., *Primula longiflora* All. Subsolul eeste calcaros.

Stenactis ramosa (Walter) B. St. et Poss. Frunzele tulpinale la bază cuneiforme, apoi lanceolate și pe petiol lung decurente. O plantă din America de Nord, care s'a familiarizat la noi în țară. In Maramureș, până la Seliște și Vișeu de Jos, pătrunde către munți.

In herbariul meu, o posed din Valea Vișeuului și Vișeu de Jos. Cel mai înalt punct unde am aflat-o e la Vișeu de Jos („Valea Morii“) la expoziție W. și altitudine 495 m.

Ambrosia artemisifolia L. Originară din America de Nord, care probabil s'a introdus în țara noastră odată cu alte semințe. Dr. Javoroka spune că s'a găsit lângă Orșova, și după cum se vede zona ei se lățește. La noi, la Vișeu de Jos, în grădina mea proprie, cu foarte mare greutate o pot stârpi. In regiunile de șes nu am descoperit-o.

Xanthium brasiliicum Velloso. Cu inflorescență terminală lung extinsă. Originară din Brazilia (în partea coastelor Atlanticului) și Mediterana. La noi in Maramureș se află sub toată gardurile, unde locul e fertil. E o plantă ruderală neplăcută.

Chrysanthemum leucanthemum L. var. *silvestre* Pers. O varietate mai rară a margaretelor. Se găsește la Ruscova în toate părțile la marginea pădurii. Ceea ce posed în herbarul meu, e adus din valea „Hodorovița“, expoziția estică, altitudinea 476 m. S'a determinat la Laboratorul Botanic a Politehnicei București.

Senecio carniolicus Willd. O specie foarte rară. După C. I. Qchninger crește numai in Alpii centrali, foarte sporadic. Dr. Javoroka spune că se găsește numai pe munții: Parâng, Retezat și Rodnei. Eu am găsit-o numai pe Pietrosu pe creasta principală, deasupra Ezerului ce merge spre Est.

Acolo se găsește in ambundență. Impreună cu ea mai cresc: *Carex curvula* All., *Vaccinium vitis idaea* L., *Pulsatilla alba* Rchb., lângă stâncile pe care se găsește, *Saxifraga bryoides* L. Puțin mai în jos, spre Nord sau Sud, dispare; nu am mai aflat nici un exemplar. Trebuie să notez că creasta principală a Pietrosului merge dela Vest spre Est.

Punctul cel mai înalt unde am mai găsit câteva exemplare încă neînflorite a fost la altitudinea de 2137 m. La 15 Iulie 1938 erau înflorite numai exemplarele cele mai jos situate.

În Alpi, după C. I. Qchninger, merge până la altitudinea de 3260 m.

Senecio glaberrimus Roch. Tot o specie rară, care după Dr. Iávoroka se găsește pe munții cei mai înalți a Carășului, Hunedoarei, Făgărașului, Rodnei și în Balcanii Orientali. Am găsit-o pe Pietrosu, pe expoziție sudică și estică, la altitudine de 2131 și 2123 m. Expoziția sudică a fost lângă creasta principală unde am găsit *Senecio carniolicus*, și cea estică, deasupra „Turnului Roșu“. Aci am găsit-o împreună cu două tufe (nu departe una de alta) de *Salix silesiaca* Willd.

Arctium tomentosum Mill. Am găsit mai multe exemplare pe Corhele Pietrosului în pășunea alpină, lângă „Pârâul cu fagi“ sub o stâncă mare, împreună cu *Dianthus carthusianorum* L., *Delphinium intermedium* Sol, *Laserpithium alpinum* W. et K. Expoziție estică și altitudinea de 1515 m.

Leontodon hispidus L. var. *carnicus* Fiori et Paol. Această varietate mai rară se găsește în hotarul comunei „Poenile de sub Munte“ la „Valea Rica“ între munții Tarnița și Copilaș. Expoziția văii est sudică, iar altitudinea locului de 1039.

Beiträge zur Kenntnis der Flora des Maramureș-Bezirktes.

Contributions à l'étude de la flore de Maramureș.

A la suite d'un article déjà publié dans le No. 10/1938 (pag. 872-873) de cette revue, l'auteur signale d'autres espèces intéressantes de la flore de Maramureș — région nordique et montagneuse de Roumanie.

COMENTARII – INSEMNAȚI

NOUA LEGE DE ORGANIZARE

de V. N. S.

La 6 Aprilie 1939 în Mon. Of. Nr. 82 s'a publicat o nouă lege „pentru organizarea Ministerului de Agricultură și Domenii”. Ea prezintă pentru silvicultură o importanță capitală și marchează o schimbare de direcție.

Nu s'a lucrat la ea chiar cu ușile închise, dar nici nu se poate spune că s'a cunoscut în tot momentul, de către conducătorii instituțiilor silvice, toate formele succesive prin care a trecut. Oricum însă, cei care au pregătit legea, au putut să se informeze despre opiniile reprezentanților corpului, în această materie.

Adevărul este că și aceste opinii n'au fost unitare, remarcându-se îndeosebi două directive:

Unele au pornit dela ideia că este încă mult de lucrat pe țărîm forestier, mai ales în pădurile celelalte decât ale Statului, adică în cele particulare și în cele ale persoanelor morale (comune, composesorate, moșneni), care în trecutul ceva mai depărtat, nu au avut pentru o rațională cultură, nici-o îndrumare tehnică, iar în timpul din urmă numai una incompletă. Opiniile acestea ar fi înțeles ca o nouă lege de organizare a Ministerului să ridice importanța și să sporească posibilitățile de lucru a acelei formațiuni din Ministerul de Domenii, care l-a început constituia Direcția Regimului Silvic și care în urmă s'a scindat, de o parte Direcția regimului silvic, și de altă parte Direcția ameliorărilor și a pădurilor administrate de Stat. În credința că idealul necontestat al întregii suflări forestiere este emanciparea silviculturii și constituirea într'o unitate independentă ca Minister aparte, așa cum este în Germania sau Jugoslavia, se considera lărgirea cadrului de

activitate forestieră și reducerea la minimum a aderențelor la celelalte ramuri ale culturai solului, ca etapă necesară pentru realizarea aceluia deziderat.

Aceleași opinii vedeau pentru serviciile exterioare o organizație în cât mai redusă dependență de organele administrative ale Județului și Ținutului, fără însă să piardă din vedere strânsa și continua colaborare care, se înțelege, este indispensabilă pentru bunul curs al treburilor publice și armonioasa dezvoltare a economiei naționale, final al tuturor preocupărilor de Stat.

Altă grupă de opinii, a pornit dela cuvântul de ordine: unitate de comandă. Se înțelege că teoretic acest leit motiv are cea mai desăvârșită îndreptățire, fiindcă e de natură a garanta și maximum de eficiență.

Se pare că au avut ecou sugestiile acestora din urmă, care au înțeles să lucreze în numele ideii de „unitate de comandă“. Se susține chiar că legea nouă o realizează.

Ne pare rău că nu putem găsi, așa cum am fi dorit, de altfel, această „unitate de comandă“ în cuprinsul sancționat al legii.

Dăm mai jos textul acelor articole din lege, care permit să se vadă unde se situează acum administrația silvică, care este poziția sa în raport cu celelalte organe de lucru ale Ministerului de Agricultură și Domenii și care, în sfârșit, este cadrul actual de lucru.

Cititorul nostru care, o știm, este un pasionat al problemelor organizatorii, va judeca și va aprecia dacă ne înșelăm sau nu, în concluziile pe care le tragem aci.

„Unitatea de comandă“ este eficace când o deține un post de comandă. Acest post îl vedeam într'un minister al pădurilor, sau într'un subsecretariat; nu-l vedem în noua lege. Ea creiază direcții, multe și mici, tot o apă și un pământ. Stau pe picior de egalitate: Direcția comercială a pădurilor cu Direcția vânătoarei și pescuitului în apele de munte, sau cu Direcția învățământului și propagandei agricole; Direcția silvică, cu Direcția geniului rural și așa mai departe. Ce comandă pot avea unități minimalizate în acest fel? Este nesfârșit șirul direcțiilor diferite în toate Ministerele. Ce comandă au ele, în fața opiniei publice, în fața guvernelor; căci aceasta este „comanda“ care interesează, nu comandarea slujba-

șilor. S'a minimalizat importanța problemelor silvice în fața opiniei publice, care va citi această lege și ne va judeca după ea; s'a minimalizat la proporții din care credeam ieșită silvicultura de multă vreme. Fie zis în trecut, o tendință asemănătoare s'a manifestat recent în Franța, dar silvicultorimea franceză a reacționat, spre onoarea ei. După retragerea fostului director general al pădurilor, numindu-se o persoană nouă, i s'a conferit acesteia numia titlul de „director” în Minister; dar lumea silvică franceză n'a dezarmat până nu s'a recunoscut Administrației forestiere caracterul de Direcție generală și până ce conducătorului ei nu i s'a conferit titulatura respectivă. Se va împăca oare silvicultorul român, ca după ce a lucrat într'o Administrație a Casei Pădurilor și apoi într'o Casă Autonomă a Pădurilor Statului, să se găsească acum într'o simplă direcție din Minister?

Pe dealtă parte, dacă într'adevăr este vorba să fie unitate de comandă, de ce nu este și vânătoarea și pescuitul în apele de munte în aceeași mână? De ce să plece silvicultorul din pădurea Statului să îngrijească de lemnul din pădurea unui posesor oarecare, iar în pădurea lui să vie un străin să-i valorifice vânatul?

Limitându-ne în această succintă expunere numai la situația pe care o creiază legea, organelor silvice, în raport cu opinia publică și cu celelalte organe de administrație ale Ministerului de Domenii, cum și ale celorlalte Ministere, trecem deocamdată peste repartitia problemelor silvice între cele două direcțiuni: „silvică” și „comercială a pădurilor”, care se poate că se va rezolva pe baza unui regulament a cărui factură nu o cunoaștem.

Trecem la a doua mare capitis diminutio (cum se spune în drept) pe care o vedem în textul legii, cu referire la problema forestieră: subordonarea organelor silvice, dincolo de orice dreaptă măsură, organizațiilor agricole.

Pădurile nu vor mai avea un consiliu tehnic al lor; va exista unul singur comprimat — consiliul tehnic al Ministerului, în care, pentru păduri, va fi numai o secțiune, după cea agricolă și alături de cea veterinară.

Comitetul de conducere al Direcțiunii comerciale este detașat din Consiliul permanent al agriculturii și de fapt, după

constituirea sa, el nu cuprinde decât un singur silvicultor, față de doi agricultori.

Direcțiunea mobilizării și a asigurării teritoriului și a națiunii, unde problemele forestiere au un rol capital (subliniat de Legea pădurilor pentru apărarea națională) este obligatoriu condusă de un agronom.

Ca servicii exterioare ale Ministerului de Agricultură, la județ, funcționează Camera agricolă, în a cărei componență poate să intre și un serviciu silvic (cel agricol și veterinar intră obligatoriu), dacă înființarea lui este aprobată de Consiliul permanent al agriculturii. Camera agricolă este compusă de un comitet de patru agricultori, un secretar inginer agronom și cei trei conducători de servicii; cu alte cuvinte, o singură voce silvică, majorată de cinci agronomi și un veterinar. Aceste Camere agricole „organizează, îndrumază și controlează activitatea tuturor instituțiilor pendinte de Min. de Agr. și Domenii“.

În Consiliul permanent al Ministerului „toate ramurile agriculturii și silviculturii sunt reprezentate de 12 agricultori“. Într'un total de circa 36 voci în Consiliul permanent, sunt doar 5 silvicultori.

Însfârșit, pădurea și produsele forestiere sunt dispărute pentru legea nouă de organizare. În art. 1, se stabilește rostul Ministerului de Agricultură; în 9 aliniate se precizează obiectivele sale. Să caute oricine un cuvând despre pădure și despre lemn; nu se va găsi nimic, fiindcă în cel mai bun caz, pădurea este agricultură și lemnul este produs agricol.

Cum se va desvolta activitatea forestieră, cum se vor soluționa problemele pădurărești, în acest cadru și în această atmosferă, rămâne să se vadă.

Art. 1. — Ministerul Agriculturii și Domeniilor este organul suprem de organizare și îndrumare al agriculturii și apărarea intereselor profesionale ale tuturor producătorilor.

El are în sarcina sa următoarele atribuțiuni:

1. Organizarea și îndrumarea întregii producții agricole, în vederea sporirii și armonizării ei cu cerințele pieții.
2. Studiul factorilor de producție agricolă.
3. Studiul prețurilor produselor agricole, a tarifelor vamale și a acelor de transport, a convențiilor internaționale și altor convențiuni.

4. Propagarea normelor de agricultură rațională prin învățământ, publicații și alte asemenea mijloace.

5. Indrumarea lucrărilor de îmbunătățiri funciare, cadastru, colonizare, construcții rurale și reforma agrară.

6. Administrarea și exploatarea bunurilor Statului.

7. Aplicarea legilor de organizare: a Corpului agronomic, silvic și veterinar.

8. Organizarea agricultorilor pe baze profesionale și incurajarea tuturor asociațiilor agricole.

9. Organizarea mării de lucru în agricultură și îmbunătățirea stării muncitorilor agricoli.

Art. 3. — Ministerul Agriculturii și Domeniilor se compune din:

A. *Administrația centrală, care cuprinde:*

1. Cabinetul ministrului și secretarului general.
2. Consiliul permanent al agriculturii.
3. Consiliul tehnic.
4. Consiliul Institutelor de cercetări științifice.
5. Inspectoratul general de Control.
6. Direcțiunea producției vegetale agricole.
7. Direcțiunea viticulturii și horticulturii.
8. Direcțiunea creșterii animalelor.
9. Direcțiunea economică agrară.
10. Direcțiunea geniului rural.
11. Direcțiunea învățământului și propagandei agricole.
12. Direcțiunea vânătoarei și pescuitului în apele de munte.
13. Direcțiunea silvică.
14. Direcțiunea comercială a pădurilor.
15. Direcțiunea comercială a pescăriilor.
16. Direcțiunea contabilității.
17. Direcțiunea mobilizării și organizării națiunii și teritoriului.
18. Serviciul contenciosului.
19. Serviciul personalului.

B. *Serviciile exterioare dela Ținuturi, județe și plăși.*

Art. 4. — Consiliul permanent al agriculturii se compune din:

1. Douăsprezece agricultori reprezentând toate ramurile agriculturii și silviculturii, numiți prin decret regal pe termen de 3 ani.

2. Conducătorii direcțiunilor și al contenciosului din minister.

3. Câte un reprezentant al Corpului agronomic, silvic și veterinar.

4. Directorii institutelor științifice, pendinte de Ministerul Agriculturii și Domeniilor.

5. Decanii Facultăților de agronomie, silvicultură și medicină veterinară.

6. Un delegat al Institutului Național al Cooperației.

Consiliul se întrunește sub președinția ministrului secondat de secretarul general al ministerului. Consiliul permanent al agriculturii se poate subdivide în comitete de direcție sau comisii pentru producția vegetală agricolă, creșterea animalelor, producție silvică, pescărie, etc.

Consiliul permanent al agriculturii, își dă avizul asupra politicii

agrare a ministerului, asupra planului de lucru, precum și asupra repartizării fondurilor bugetare și fondului agriculturii.

Art. 5. — Consiliul tehnic este compus din 3 ingineri agronomi, 3 ingineri silvici și 3 medici veterinari, numiți prin decret regal. Președintele Consiliului tehnic va fi numit prin decret regal.

El va avea atribuțiunile consiliilor tehnice desființate.

Art. 8. — Inspectoratul general de control, cuprinde inspectorii din corpurile: agronomic, silvic, veterinar și cadastral și execută anchețele ordonate de ministru.

Art. 16. — Direcțiunea vânătoarei și pescuitului în apele de munte este condusă de un director și are următoarele atribuțiuni:

a) Aplică dispozițiunile din legea pentru protecțiunea vânatului și reglementarea vânătoarei, precum și din legea pescuitului în apele de munte;

b) Administrează și pune în valoare vânatul și pescuitul în apele de munte, de pe proprietățile Statului;

c) Exerciță poliția vânatului și pescuitului în apele de munte;

d) Ia măsuri pentru comercializarea produselor vânatului și ale pescuitului în apele de munte, valorificarea lor și studierea mijloacelor pentru crearea de industrii accesorii, sau derivate de vânat și pescuit;

e) Crează și administrează parcuri naționale de vânătoare și de propagandă;

f) Ține legătura cu organizațiile internaționale de vânătoare;

g) Controlează, arendează și administrează vânatul și pescuitul în apele de munte, pe proprietățile comune, obștii, composesorate și particulare din întreaga țară, conform legilor respective în vigoare.

Art. 17. — Direcțiunea silvică este condusă de un director tehnic, inginer silvic, și are următoarele atribuțiuni:

a) Controlul aplicării codului silvic, al legii pădurilor de protecție și al celor necesare spărării naționale, al legilor ameliorării terenurilor degradate, precum și al ori căror altor legi privitoare la păduri;

b) Indrumarea și controlul exploatărilor din toate pădurile țării;

c) Stabilirea programului și planului de lucru anual în scop de a conserva, ameliora și spori patrimoniul forestier al țării.

Direcțiunea silvică se compune din:

1. Serviciul regimului silvic.

2. Serviciul controlului.

3. Serviciul registraturii și arhivei.

Art. 18. — Direcțiunea comercială a pădurilor va fi condusă de un comitet de 3, detașat din Consiliul permanent al agriculturii și un director tehnic, inginer silvic. Ea se ocupă cu administrarea, exploatarea și comercializarea pădurilor.

Direcțiunea comercială a pădurilor se compune din:

1. Serviciul tehnic.

2. Serviciul refacerii pădurilor.

3. Serviciul comercial.

4. Serviciul financiar.

5. Serviciul administrativ.

6. Serviciul registraturii și arhivei.

Direcțiunea comercială a pădurilor Statului este autorizată de a face parte din asociațiunile de exploatare forestiere, formate pe bazine de exploatare.

Art. 22. — Direcțiunea mobilizării și organizării națiunii și teritoriului, este condusă de un inginer agronom. Ea se ocupă cu lucrări de mobilizare agricolă și organizarea teritoriului țării, din punct de vedere al chestiunilor pendinte de acest minister. Va fi în permanent contact cu autoritățile militare și va asigura coordonarea lucrărilor de mobilizare și apărare pasivă în interiorul ministerului.

Art. 27. — Ca servicii exterioare ale Ministerului Agriculturii și Domeniilor funcționează, la Județ, Camerele Agricole.

Camerele Agricole se compun din: Serviciul agricol. Serviciul veterinar, și acolo unde nevoia va cere, Serviciul silvic. Înființarea serviciilor silvice județene va fi hotărâtă de Consiliul permanent al agriculturii. Camerele agricole se ocupă prin serviciile respective de îndrumarea întregii producții agricole și silvice, creșterea animalelor și de combaterea boalelor la animale.

Art. 28. — Camera Agricolă este condusă de un comitet compus din 4 agricultori, un secretar inginer agronom și cei 3 conducători de servicii.

Camera Agricolă funcționează sub președinția unui agricultor, numit prin decret regal pe timp de 3 ani. Cei trei agricultori sunt numiți pe timp de 3 ani, prin decret regal, unul dintre ei va trebui să fie agricultor sub 20 ha.

Art. 29. — Camera Agricolă, organizează, îndrumază și controlează activitatea tuturor instituțiilor pendinte de Ministerul Agriculturii și Domeniilor, cu excepția laboratoarelor și stațiunilor Institutelor de Cercetări, Direcțiilor Comerciale, precum și Herghelilor și Depozitelor de Armăsari.

*Das neue Gesetz der Organiesierung des Landwirtschaft-
und Domänen Ministerium.*

*La nouvelle loi d'organisation du ministère de l'agriculture
et des domaines.*

Une opinion concernant le cadre d'activité que la nouvelle loi crée à la sylviculture.

R E F E R A T E

TĂIEREA ȘI TRANSPORTUL LEMNELOR DE RĂȘINOASE ÎN CARPAȚII DE RĂSĂRIT

de Ing. JULIU FRÖHLICH-REGHIN

Avem știri exacte că deja pe la mijlocul secolului al XVIII-lea în Carpații de răsărit s'au tăiat lemne de rășinoase și s'au transportat prin trasul de iarnă la apele plutibile spre a fi pe urmă plutărite, spre Sud-Est la Galați, sau spre Vest înspre șesul Ungar. În aceste timpuri, din motive ușor de priceput, s'au exploatat numai lemnele cele mai frumoase (de pildă, cu diametre de 70—90 cm la înălțimea pieptului) și anume pe calea tăierilor de grădinarit neregulat, lemnul luându-se din regiunile cele mai apropiate de apele plutibile (Mureșul și Bistrița). Acest lemn rotund, doborât în timpul verii și tras iarna, cu lungimi de 20—24 m la apa de plutărit, — rămânea lângă apă, strâns în așa numite „stive“ (Mageln) de diferite mărimi, până primăvara. Trecea deci cam un an întreg până când lemnul să ajungă la locul de prelucrare, fie la ferăstrae, fie la vreo construcție. Este de înțeles că pierderile în calitate erau însemnate, întrucât cel puțin 20—30% din lemnul rotund devenea între timp roșu (rotstreifig).

Acest mod de a exploata lemnele a durat în Carpați aproape până la finele secolului trecut, adică până la deschiderea acestor regiuni prin căi ferate, ceea ce a avut drept consecință că în apropierea pădurilor seculare, pe atunci încă nemărginite, s'au ridicat mari ferăstrae cu aburi. Spre a putea alimenta aceste uzine — care adeseori aveau 10—20 gatere — cu lemnul rotund necesar, văile principale, cari duceau în păduri, s'au deschis în primul rând prin ulucuri de apă, iar mai târziu, când valoarea lemnului în picioare s'a urcat, prin căi ferate înguste. Căile ferate industriale prezentau avantajul

de a înlesni lemnului rotund, ca în puțin timp de la tăiere și curmare, deci în orice anotimp, să poată fi adus la ferăstrău, ferindu-l astfel de degradările provocate printr'o mai îndelungată depozitare în pădure sau în apă.

Astăzi ne aflăm încă în toiul secolului utilizării căilor ferate forestiere. Existența lor însă va avea temeiul numai atâta timp, cât vor mai fi de transportat cantități mari de lemn, aflate pe suprafețe relativ mici. Cu terminarea „exploatării“ acestor păduri seculare de splendoare, va înceta și perioada căilor ferate forestiere, urmând ca și în Carpații de răsărit să vie rândul șoselelor forestiere ca instalații permanente pentru transportul lemnului. Acestea vor face cu puțință o îmbunătățire a metodelor de exploatare.

Lemnele de rășinoase, mai ales bradul și moliftul, până la războiul mondial, se tăiau, în regiunile respective, aproape exclusiv numai primăvara sau vara. Doborîrea era imediat urmată de coajire, apoi — în lunile August—Septembrie — de corhănit la drumurile de tras de iarnă, iar după aceasta, în cursul iernei, de transport la râurile mai mari, unde lemnul lung rămânea depozitat în stive mari, până să fie plutit. În decursul anilor, la o mananipulare de milioane de metri cubi de lemn de rășinoase, noi am făcut constatarea că cele mai mari pierderi calitative se ivesc în acest interval de depozitare a lemnului în stive mari, ce durează timp de mai multe luni.

În primul rând, ploile calde de primăvară fac posibil un atac intensiv al ciupercilor la buștenii depozitați. Infectarea este provocată și înlesnită de căldura soarelui din lunile Aprilie—Mai, când se evaporă umiditatea rămasă — în și între lemne — încă din timpul trasului de iarnă, creindu-se în interiorul stivei o atmosferă asemănătoare aceleia dintr'o florărie (seră), atmosferă care protejează în mod însemnat dezvoltarea ciupercilor.

Precipitațiunile, cari cad iarna în timpul temperaturilor scăzute, sub formă de zăpadă, au o așa de mică influență asupra transformărilor calitative ale lemnului depozitat, încât în practică aceasta nici nu poate fi luată în considerație. Din contră, aceste temperaturi scăzute din timpul iernei, acționează împotriva dezvoltării ciupercilor. Practica nu a putut constata

de loc, în timpul acestor 3—4 luni de iarnă, vreun progres al infectării lemnului prin ciuperci.

Din punctul de vedere al conservării lemnului este de importanță, dacă lemnele rășinoase se exploatează pe calea unei tăieri rase sau printr'o tăiere de grădinărit. Dacă se face o tăiere rasă și dacă în parchet nu rămân arbori, cari fac umbră, atunci trunchii cojiți la timp și lăsați cu vârfuri pe loc, se vor usca până în momentul corhănitului din toamnă într'un atare grad, încât un atac de ciuperci înainte de primăvara următoare, nu este probabil. Dacă însă moliftul și bradul se taie, în timp de primăvară, într'un masiv păduros amestecat cu fag, și dacă acești arbori cojiți rămân toată vara pe loc sub fagii umbroși, atunci o mare parte din acest lemn, toamna la începutul corhănitului va fi deja atacat. Apoi când acești butuci se vor transporta la ferestrău, în cursul iernei, se va arăta deja, în mod destul de neplăcut, efectul infectării — prin albăstreală sau printr'o înroșire parțială.

În prezent se poate considera ca un fapt stabilit, că defectarea lemnului tăiat în timp de vară se datorește umidității și temperaturii calde de vară, aceasta protejând atacul ciupercilor. Dacă, în urma unei tăieri rase, trunchii cojiți au posibilitatea să se usuce repede, pericolul atacurilor de ciuperci se micșorează în mod însemnat, pe când dacă rășinoasele sunt amestecate cu fag, procesul de uscare se reduce și atacul ciupercilor este avantajat. Este deci un procedeu greșit dela început, a încerca exploatarea rășinoaselor din parchete amestecate, printr'o tăiere de vară, urmată de corhănit în toamnă sau în iarnă. Dacă lemnele rășinoase dintr'un parchet amestecat cu fag, din diferite motive, nu pot fi tăiate decât numai vara, atunci este necesar să se taie fagul cu un an mai înainte, spre a se scăpa de acești arbori umbroși, cari aduc numai stricăciuni.

Numai de aproape 20 ani, cunoaștem la noi o tăiere de toamnă a moliftului și a bradului. Am trecut la această formă de tăiere numai în urma pagubelor, pe care le suferea lemnul tăiat pe timp de vară, din cauza depozitării îndelungate în pădure. Printr'o tăiere de toamnă se scurtează intervalul dintre doborire și prelucrare. Pe baza

unei experiențe de mulți ani, am ajuns la convingerea că lemnele de rășinoase tăiate pe timp de vară trebuiesc prelucrate cel mai târziu până la finele lunii Martie a anului următor, ca să nu sufere mult prin înroșire (Rotstreifigwerden).

Lemnele rășinoase tăiate toamna sau la începutul iernei se pot prelucra — bineînțeles după o manipulare corespunzătoare, termen sub care mai ales înțelegem evitarea unei depozitări strânse în stive mari — fără pierderi mai însemnate, după 8—10 luni socotite dela data doborârii. Cu toate că în cazul unei tăieri de iarnă, la pericolul de înroșire — dacă lemnul este depozitat incorect și mai mult timp — se adaogă și paguba cauzată de insecte (*Xyloterus lineatus* L.), din observațiunile noastre repetate rezultă totuși că puterea de rezistență față de ciuperci a lemnelor de rășinoase tăiate toamna, este cu mult mai mare decât atunci când lemnul a rezultat dintr'o tăiere de vară.

Pe baza experiențelor, foarte triste, pe care le-am făcut acoperind trebuințele dintr'un an ale unui ferăstrău mare, pe calea tăierilor de vară, am trecut de ani de zile la procedeul acoperirii a cel puțin jumătate din cantitatea totală, prin tăieri de toamnă. Dacă în baza unei rețele de căi ferate industriale construite în mod corespunzător, ne aflăm în situație avantajoasă, să căutăm să aducem lemnele tăiate vara până la sfârșitul aceluiași an, la ferăstrăul respectiv, iar lemnele tăiate toamna, până în vara anului următor. În acest fel vom putea prelucra mereu numai lemn sănătos, procentul de clasa V-a și a VI-a fiind normal. În acest mod, vom evita greșelile săvârșite în deceniile anterioare, când în urma tăierilor făcute numai vara, 30—50% din lemnul de clasa I-a, pe drumul lung dela parchet până la ferăstrău, devenea roșu, cheresteaua rezultată din el căzând astfel în clasa V-a și a VI-a, din care cauză provoca exploatarea unei pagubă enormă.

Dacă într'un caz special trebuie făcută o tăiere de vară sau de toamnă, aceasta depinde de situația parchetului respectiv. Pe coaste foarte râpoase, unde corhănitul lemnelor lungi, pe ger și zăpadă este legat de pierderi mari de calitate și cantitate, se poate face numai o tăiere de primăvară, respectiv de vară, lemnul putând fi tras încă pe la sfârșitul verii sau la începutul toamnei, deci pe pământ uscat. O tăiere de toamnă este deci posibilă numai acolo, unde corhănitul poate

fi executat și pe pământ înghețat fără pierderi mari. Exploatatorul are să aibă în vedere acest fapt și trebuie să împartă dela început parchetele anuale respective din punctul de vedere a posibilității corhănitului în parchete de primăvară, respectiv de toamnă. Numai în acest mod el va fi în stare să aducă lemnul doborit, în stare bună, la locul de destinație.

Cum s'a relatat mai sus, cea mai mare parte a lemnelor exploatare actualmente în Carpații de Răsărit se duce la destinație cu căi ferate industriale. Prima condiție a rentabilității căilor ferate este posibilitatea de a putea transporta cantități relativ mari pe an și pe kilometru. Numai dacă putem transporta pe kilometrul de cale ferată cel puțin 1.000—1.500 metri cubi anual, întreținerea acestor căi ferate se va dovedi lucrativă.

Pentru orientare generală, se menționează că cheltuelile de construire a unei căi ferate cu ecartament de 76 cm, pe teren muntos, întrebuițându-se șine uzate cu un profil de 9—11 kg și luându-se în considerație o simbrie medie de lei 100,— se ridică în prezent la cca. 500.000 lei sau 12.500 R. M. pe kilometru. O locomotivă nouă de 80—100 C. P. costă azi cca. 500.000 lei, iar o pereche de trucuri de fier, cu o capacitate de încărcare de 7.000—8.000 kg, cca. 50.000 lei. Taxele de transport ale unui metru cub de lemn rotund de rășinoase pe o lungime de 20—30 km de cale ferată sunt aproape de 1 leu pe km. Cu cât se vor folosi mai bine instalațiile existente de căi ferate, cu atât mai eține vor fi, în general și taxele de transport.

Nutzung und Abfuhr des Nadelholzes in dem rumänischen Karpaten.

L'exploitation et le transport du bois résineux des Carpathes roumaines.

L'auteur fait un bref exposé historique des exploitations forestières des Carpathes et considère spécialement l'époque de l'abatage des arbres, de la vidange des parquets et du transport des grumes à la scierie. Il montre que les exploitations faites au printemps et en été sont à éviter, car le bois en sève est attaqué par les champignons et déprécié. Etant donné que les coupes pendant l'hiver sont difficiles dans les Carpathes, l'auteur recommande les coupes d'automne, car de cette manière l'intervalle entre l'abatage et le transport du bois à la scierie est plus court.

ORGANIZAREA PRODUCȚIEI FORESTIERE ÎN CADRUL PLANULUI ECONOMIC GENERAL

de Ing. VASILE C. FILIP
Galați

Notul regim de organizare economică.

Evoluția stărilor economice în ultimile două decenii, cât și starea actuală a vieții economice, au arătat necesitatea crescândă a organizării economiei naționale în cadrul unui plan economic de ansamblu.

Părăsirea liberalismului economic ce a caracterizat secolul XIX și al XX-lea, și adoptarea unei politici interționiste a statului, au transformat regimul de organizare economică, care cuprinde producția, circulația și consumația bunurilor naționale.

În timpul ultimei crize, interționismul statului în viața economică a intrat în obicinuința producătorilor, distribuitorilor și a consumatorilor.

Acțiunea statului în viața economiei generale se mărește tot mai mult, astfel încât este nevoie să fie sistematizată conform unui plan de ansamblu. Dela raționalizarea celulei economice s'a ajuns la necesitatea raționalizării economiei naționale în cadrul unui plan de realizări practice cerute de nevoile colective ale neamului.

Încercările sporadice de a organiza economia națională în diferite compartimente, s'au soldat cu pierderi simțitoare pentru colectivitate. A lipsit cunoașterea realităților naționale, a lipsit spiritul practic. Când s'au găsit ambele elemente, acțiunile au fost compromise de cerințele politicului.

Economia românească, urmând liniile trasate de constituție pentru noua așezare națională, trebuie să ia un caracter corporativ mai categoric și să adopte primatul interesului național ca imbold al acțiunii individuale pe teren economic.

Economia corporativă va fi în acelaș timp o economie organizată.

Planul economic general.

Inființarea Ministerului Economiei Naționale, cu scopul îndrumării activității economiei românești și reforma Consiliului Superior Economic, cu atribuția alcătuirii planului general economic, dovedesc actualitatea planului de organizare în centrul preocupărilor economice dela noi.

Planul economic românesc trebuie să fie un plan național, având ca obiectiv pregătirea națiunii pentru război. Intocmirea lui în cadrul apărării naționale și aplicarea lui cu succes, răspunde împrejurărilor critice ce se conturează tot mai mult.

În ultimii douăzeci de ani, s'au încercat diferite reforme în toate ramurile de activitate publică și privată ale statului nostru, cu rezultate slabe sau chiar negative, deoarece în majoritatea cazurilor au fost neglijate realitățile naționale.

Am desconsiderat bogățiile naturale ale țării, în timp ce orice altă țară a dus o politică pentru păstrarea și înmulțirea lor.

Aceste bogății, nefiind exploatare după un plan economic de ansamblu și stabilit pentru o perioadă mai mare, amenință să nu mai poată acoperi nevoile interne.

Producția agricolă a fost redusă considerabil.

Rezervele cunoscute de petrol amenință să fie secătuite în scurt timp. În zece ani, dela 1928—1937, am triplat cantitățile exportate de produse petrolifere, dela 2 milioane tone la 7 milioane tone, în timp ce valoarea acestor produse, care în 1938 era de 8 miliarde lei, a ajuns în 1937 numai la 9 miliarde lei.

Pădurile țării au fost împuținute prin defrișarea a oca. 1.500.000 ha pentru a se crea faimoasele izlazuri comunale cât și prin exploatarea de jaf conduse de societățile străine.

Păstrarea bogățiilor țării și exploatarea lor în mod rațional, constituie grija de căpetenie pentru guvernarea țării și toți bunii români.

Intocmirea planului de exploatare rațională a bogățiilor ce sunt pe cale de epuizare — un plan de refaceri a acelor bogății secătuite —, formează o datorie națională.

La baza acestor planuri să nu primeze decât interesul general, deoarece Patria trebuie salvată și întărită.

Pădurile în cadrul planului economic.

Producția forestieră este amenințată în unele locuri, lichidată în altele și pretutindeni suportă consecințele unei totale lipse de organizare. Industria și comerțul lemnului s'au dezvoltat independent de posibilitățile de producție ale pădurilor noastre.

În majoritatea cazurilor, posibilitățile de producție ale pădurilor, în special a celor de rășinoase, au fost adaptate capacității de debitare a fabricilor de cherestea, ceea ce a dus în mod fatal la desființarea masivelor forestiere din bazinele râurilor Lotru, Mureș, Trotuș, Putna, etc.

În intervalul a cca. 60 ani, de când a luat desvoltare la noi industria forestieră a finanței internaționale, patrimoniul forestier a pierdut poate chiar o treime din suprafața sa, în detrimentul național și în profitul străinilor, care dețin până la 90% din capitalurile angajate în exploatarea și industria lemnului din România.

S'a tăiat fără nici o preocupare pentru posibilitatea de producție normală a pădurilor. În multe cazuri sumele încasate din vânzarea lemnului au fost mult inferioare cheltuielilor făcute cu împădurirea suprafețelor exploatate.

Pădurile din România, imputinate sub orice limită, trebuiesc cruțate, și exploatate numai după metodele unei silviculturi raționale. Producția forestieră normalizată, industria lemnului raționalizată și adaptată capacității de producție a pădurilor, crearea deșeurilor corespunzătoare produselor lemnoase finite și asigurarea desfacerii surplusului de lemnărie peste granițe, constituie liniile principale ale organizării producției forestiere, care nu se pot realiza decât în cadrul unui plan economic de durată. Organizarea producției forestiere în cadrul planului economic general, răspunde nevoilor vitale ale neamului, deoarece se asigură pădurilor poziția ce trebuie să o aibă într-o țară civilizată, care este pătrunsă de rolul și importanța pădurilor, și duce la ridicarea stării materiale a populației și la un spor important al veniturilor statului.

Dată fiind dependența dintre agricultură, industria grea și ușoară, regimul apelor și păduri, se înțelege ușor de ce trebuie să se situeze pădurile în primele planuri ale preocupărilor Ministerelor Economiei Naționale și al Agriculturii și Domenii.

Producția normală și efectivă a pădurilor din România.

Condițiunile staționale în care se găsesc pădurile din România, permit o creștere anuală destul de mare pentru toate esențele forestiere, majoritatea lor găsindu-se în optimul lor de vegetație. Starea precară în care se găsesc pădurile de rășinoase și foioase, face ca producția normală să fie cu mult inferioară producției medii ce o au pădurile exploatate în mod normal. Din totalul de 6.500.000 hectare păduri, cât arată statisticile că se mai găsesc în România — după ce am scăzut cele

mai frumoase păduri sacrificate pentru a fi transformate în izlazuri comunale, ce n'au întârziat să mărească suprafața terenurilor sterile — cca. un milion sunt situate în regiunile încă inaccesibile și au o creștere foarte mică.

Producția normală a pădurilor noastre este evaluată la cca. 17 milioane M³. anual din care:

cca. 8 milioane m³ lemn de lucru

„ 9 „ „ „ „ „ foc

În perioada 1924—1930, producția efectivă a pădurilor noastre, ținând seama de conjunctura pieții externe cât și de cererile interne a fost de 25—28 milioane M³. lemn de lucru și pentru foc, adică cu 30—40% mai mare decât producția normală.

Cantitatea de cca. 25—28 milioane m³ lemnărie fiind recoltată numai după o suprafață de cca. 4 milioane Ha., deoarece restul pădurilor sau se găsesc în regiuni inaccesibile sau nu sunt puse în valoare. rezultă că creșterea medie anuală a pădurilor a fost de 5.5 m³, adică mai mare decât dublul creșterii normale.

Dacă ținem seama de proporția speciilor ce compun pădurile noastre, care au în general 25% rășinoase și 75% foioase, s'au exploatat în toți anii 2—4 posibilități din pădurile de rășinoase și 2—3 posibilități din pădurile de stejar tratate în codru. Pădurile de fag, care au prezentat o rentabilitate mai redusă, au fost ocolite în mod sistematic.

Normalizarea producției forestiere.

Exploatarea forestiere din România, conduse până astăzi după interesele capitalurilor internaționale, au creat pădurilor noastre o stare cu totul anormală. După unele evaluări, țara noastră mai dispune de aproape 500.000 Ha păduri trecute de 60 ani, care nu sunt puse încă în valoare.

Din aceste păduri 59% sunt de fag, 29% de brad și 12% de stejar.

În general pădurile de molid și brad au vârsta de 1—30 ani: pădurile exploatabile se mai găsesc în regiunile ce-au rămas și astăzi inaccesibile.

Pădurile de stejar pedunculat și de gorun, deși ne dau lemnul de lucru, au peste 80% vârsta de 1—40 ani iar arborete mai bătrâne de stejar, capabile să dea lemnul de lucru de dimensiuni abia avem 2% sau cca. 27000 Ha. Producția normală în lemn de lucru a pădurilor de stejar n'ar acoperi decât parțial consumul intern.

Fagul, ce reprezintă cca. 38% din suprafața totală a pădurilor țării, constituie adevărata rezervă cu care se pot acoperi în parte deficiturile dela celelalte esențe.

Până astăzi, oricine a putut să taie unde a vrut și cât a vrut, oricine a fost liber să facă oricâte fabrici de cherestea, fără a i se cere condițiuni speciale sau chiar numai o simplă autorizație, deoarece s'au putut eluda codul silvic și legile naturale ale țării cu ajutorul politicului.

Dealungul lizierii pădurilor comunale, composesorale și particulare, s'au construit și în parte chiar mai funcționează, numeroase fabricuțe cu 1—2 gateri, ce-au fost alimentate cu materiale lemnoase scoase în parte din pădurile particulare, composesorale și comunale prin delicta silvice.

Industria lemnului din România, cum am arătat mai sus, s'a dezvoltat independent de posibilitățile normale ale pădurilor noastre; fabricile cu 18—24 gateri dela Nehoi, Ağaș, Mureș, Talmagiu, etc. — cele mai mari din lume — sunt mărturia libertății absolute în materie de industria lemnului și denotă lipsa unei politici forestiere pe bază de principii largi.

Normalizarea producției forestiere formează problema vitală a pădurilor țării, și este asigurată numai prin aplicarea cu strictețe a raportului susținut, care trebuie să fie adevărata lege, a amenajamentului și a întregii politici forestiere din România.

Generalizarea raportului susținut la toate pădurile din România, produce următoarele modificări în structura exploatărilor, comercializării și culturii pădurilor:

1. Exploatățile pădurilor de rășinoase ar fi reduse simțitor și s'ar produce imediat scăderea exportului de rășinoase.

2. Exploatarea pădurilor de stejar s'ar face numai în vederea obținerii lemnului de lucru atât de necesar pentru nevoile interne și pădurile tratate în crâng ar fi convertite în codru.

3. Pădurile de fag, ocolite până astăzi, ar deveni imediat obiectul unor exploatări rentabile, prin faptul că s'ar pune bazele unei industrii mari pentru prelucrarea lemnului de fag și transformarea lui prin procedee chimice (pastă de hârtie, materii colorante, gudroane, lână de lemn, exploziv, etc.).

4. Preturile lemnului de rășinoase și fag s'ar mărit, pădurile inaccesibile astăzi ar deveni rentabile și s'ar face o serie de instalații de transport oricât de costisitoare, pentru exploatarea a încă un milion ha de rășinoase și foioase, ce nu pot produce nici un venit atât proprietarilor cât și economiei naționale.

5. Exploatățile forestiere pentru a fi rentabile trebuiesc făcute în cadrul organizării corporative a proprietarilor forestieri din fiecare bazin păduros, astfel încât să exploateze în comun posibilitățile normale ale pădurilor lor.

6. Comercializarea produselor lemnoase, exploatate și industrializate s'ar face printr'o asociație ad-hoc pentru desfacerea în comun, atât pe piața internă, cât și pentru export, formată din asociațiile proprietarilor din fiecare bazin păduros.

Considerând că pădurile valoroase, care să dea lemn pentru construcție și industrie, mai acoperă cca. 200.000 Ha., și se găsesc în stăpânirea statului, Domeniilor Coroanei, Fondului Bisericesc bucovinean, Comunității de avere din Caransebeș, Fondului Grăniceresc din Bistrița Năsăud, etc. conchidem că normalizarea producției forestiere este în funcție și de proprietarii de păduri, cari în majoritate sunt instituții publice și ar putea să alcătuiască o asociație corporativă a producătorilor, pentru exploatarea, industrializarea și comercializarea produselor lemnoase.

Prin această asociație se grăbește naționalizarea exploatărilor, industrializării și comercializării produselor lemnoase, iar exportul forestier, ce a format un monopol al străinilor, ar trece în mâna proprietarilor de păduri.

Raționalizarea exploatărilor forestiere.

În multe cazuri, exploatările forestiere sunt făcute după vechea metodă a brăcuirilor: se scot materialele de cl. I-a, iar materialele de cl. II-a și a III-a, sunt lăsate pe loc, în picioare sau gata fasonate, pentrucă nu au rentabilitate, deoarece cheltuielile de transport întrec valoarea lor de comercializare.

Pădurile noastre, în special cele dela coline și munte, sunt lipsite de drumuri de scoatere și de acces, din care cauză cheltuielile de exploatare și transport sunt mărite considerabil în detrimentul valorii lemnului în pădure și cu sacrificarea anuală a sute de mii de M³. ce reprezintă perderile de exploatare.

Mășinarea prețului lemnului în picioare și reducerea perderilor de exploatare și transport, sunt în funcție de înzestrarea pădurilor cu drumuri carosabile pentru căruțe și autocamioane și crearea unei rețele de căi ferate înguste, care reclamă fonduri de investiții mari pe termene lungi.

Dacă ținem scama de cerințele apărării naționale, aceste drumuri trebuiesc făcute în cel mai scurt timp.

Drumurile de acces și de scoatere, instalațiile de exploa-

tare și transport, se pot face în cadrul unui plan național de lucrări publice, pentru a răspunde și nevoilor apărării naționale. Aceste lucrări să fie făcute într'un interval de 8—10 ani.

Raționalizarea industriei lemnului.

Sub auspiciile finanței internaționale, industria lemnului din România s'a organizat și dezvoltat exclusiv în vederea producției de lemnărie de rășinoase. Fabricile de cherestea au fost instalate numai pe văile bazinelor acoperite cu rășinoase. În mod fatal, aceste fabrici nu pot avea o durată prea mare: multe din ele sunt închise și demontate din cauză că s'au lichidat toate pădurile din regiunile respective.

Industria lemnului trebuie să se adapteze posibilităților de producție a pădurilor din punct de vedere cantitativ și al esențelor.

Raționalizarea industriei lemnului se poate asigura în cadrul unui plan de lucrări publice prin crearea fabricilor de cherestea de tip nou, utilizarea acestor fabrici cu mașini moderne, organizarea secțiilor de lăzi pentru consumul intern și export, construirea fabricilor de celuloză, dezvoltarea industriei lemnului placat, dezvoltarea industriei chimice a lemnului, etc.

Fabricile de cherestea tip normal, trebuie să aibă o capacitate de producție potrivită posibilităților normale ale pădurilor ce se mai găsesc în bazinele sau regiunile respective.

Fabrici de cherestea cu 8—24 gatere, cum se construiau acum 30—40 ani de către concernul Union-Foresta-Goetz, nu mai pot să-și justifice funcționarea, deoarece posibilitățile normale ale pădurilor au scăzut considerabil.

Prin adaptarea regimului cu tăeri normale, cu asigurarea exploatărilor continue, fabricile de cherestea nu pot avea mai mult de 2—3 gatere, pentru ca să poată funcționa neîntrerupt.

Nouile fabrici de cherestea să aibă gatere rapide pentru debitarea rășinoaselor și gatere înalte pentru industrializarea foioaselor, deoarece vor fi nevoite, ca să-și acopere capacitatea de debitare, să producă atât cherestea de rășinoase cât și de foioase.

Utilizarea fabricilor cu mașini moderne, ca: gatere, circulare cu pânză fără sfârșit, circulare simple, circulare Bolinder, etc. va asigura mărirea randamentului tehnic și financiar al industrializării lemnului în fabricile de cherestea,

ceea ce va aduce reducerea prețului de cost, respectiv majorarea prețurilor loco fabrică.

Randamentul de 53—55% pentru cheresteaua de rășinoase, obținut în fabricile vechi este foarte mic față de randamentul fabricilor moderne suedeze și finlandeze care este de 70—75%.

Organizarea secțiilor de lăzi, constituie în sine garanția că lemnul este utilizat în întregime, pentru a se obține randamentul maxim de 75—80%. Toate deșeurile vor fi utilizate în toate dimensiunile pentru a fi refasonate la dimensiunile necesare diferitelor tipuri de lăzi și cutii.

Prin dezvoltarea industriei grele și ușoare, organizarea comerțului intern și a exportului de fructe, consumul lăzilor și cutiilor se va măări tot mai mult.

Construirea fabricilor de celuloză. Multe resturi din exploatarea pădurilor de rășinoase, rămân pe teren și putrezesc din cauză că nu pot fi aduse la fabrică și debitate sau vândute sub formă brută. Cantități considerabile de deșeuri și rumegătură rezultate dela debitarea în gateră a lemnului de rășinoase și foioase, sunt aruncate, ca nefiind comerciale, din cauza depărtării de centrele de consumație.

Funcționarea fabricilor de celuloză pe văile principale și la poalele munților asigură:

— valorificarea resturilor dela exploatarea parchetelor (spărturi, lemne subțiri, buturugi, etc.),

— valorificarea deșeurilor rezultate din fabricarea cherestelei, — producerea celulozei și a pastei de hârtie — un produs finit ce poate fi exportat în cantități mari — pentru a se opri exportul lemnului subțire de rășinoase pentru nevoile fabricilor de celuloză din Germania, Franța de Sud și Italia de Nord.

— producerea lânei și mătăsei de lemn pentru industria textilă. Aceste fabrici, trebuiesc astfel construite încât să poată fi transformate în fabrici de exploziv oricând nevoia va cere.

Dezvoltarea industriei lemnului placat. Industria mobilei cubiste și arta construcțiilor moderne, reclamă astăzi cantități cât mai mari de lemn placat, care înlocuiește cu succes lemnul masiv de stejar, nuc, frasin, etc., care se găsește în cantități tot mai mici în pădurile bătrâne ce ne-au mai rămas neexploatate.

Cererile externe pentru lemnul contraplacat sunt destul de mari însă nu pot fi satisfăcute nici parțial.

Cele 3 fabrici de placaje și furnire ce avem în țară nu acoperă nici în parte cererile pieței străine.

Sunt necesare încă 4—5 fabrici de placaje și furnire (la Isaccea pentru teiul din Dobrogea de Nord) care să producă cantități suficiente de placaje și furnire atât pentru consumul intern cât și pentru piețele externe.

Desvoltarea industriei lemnului placat și contraplacat răspunde totodată nevoilor apărării naționale, necesitând cantități masive de placaj de arin și frasin pentru construirea avioanelor.

Desvoltarea industriei chimice a lemnului, răspunde nevoii măririi prețului materiei lemnoase prin producerea materiilor colorante, a gudroanelor, etc., care poate fi adaptată nevoilor apărării naționale.

Organizarea industriei lemnului în scopul măririi randamentului tehnic și financiar al materiei prime industrializate, asigură o producție cât mai perfectă, garantează cele mai mari prețuri de revenire loco pădure și răspunde nevoilor de război.

Desvoltarea industriei lemnului în cadrul tăerilor normale este condiționată de organizarea proprietarilor de păduri într'o asociație corporativă, care să poată găsi fonduri inițiale pentru construirea fabricilor de celuloză, contraplacaj, produse chimice, etc.

Naționalizarea comerțului de lemnărie. În cadrul organizării producției forestiere, desfacerea produselor lemnoase formează baza decisivă a rentabilității lemnului exploatat și industrializat.

În locul depozitarilor și intermediarilor de lemnărie să se constituie asociația corporativă a producătorilor și industriașilor forestieri pentru desfacerea în comun a produselor lemnoase exploatate sau industrializate.

Această asociație va prelua și exportul lemnului, care este deținut în majoritate de elemente străine de peste graniță, pentru a impune adevărata politică ce trebuie dusă în compartimentul lemnului.

Pentru formarea acestei asociații, am făcut propuneri repetate din anul 1934 și până astăzi, astfel încât marile instituții forestiere din țară să înjghebeze blocul românesc al lemnului, sub conducerea Casei Pădurilor Statului, care este forul tutelar.

Concluziuni.

Producția forestieră din România a fost mulți ani în mâinile finanței internaționale cât și a capitaliștilor străini din țară.

Au fost atacate masivele de rășinoase cele mai prețioase și exploatare cu o repeziciune uimitoare, prin desconsiderarea oricărui precept al silviculturii raționale.

În locul acestor masive avem astăzi coaste pleșuve pline cu bolovănișuri și satele sărăcite.

Exploatarea din trecut, ce poartă pecetea vremurilor politice, au fost oprite și sunt înlocuite cu exploatarea reglementată pe continuitate și raportul susținut.

Faimoasele exploatare în delict au fost suprimate, datorită legii pentru controlul circulației materialului lemnos din Mai a. c.

Dacă exploatarea forestiere au fost reglementate și limitate la capacitatea de producție a pădurilor, producția forestieră efectivă s'a diminuat simțitor deoarece pădurile exploatabile accesibile sunt puține.

N'a trecut nici un an dela introducerea noului regim și dela aplicarea legilor pentru protecția pădurilor, că producția forestieră a scăzut brusc, producându-se o criză de subproducție în compartimentul lemnului de foc.

În anul viitor, criza de subproducție se va accentua și mai mult deoarece restricțiile pentru exploatarea parchetelor scadente vor fi și mai riguroase, date fiind cerințele pentru apărarea națională.

În această situație, se impune a se lua măsurile necesare pentru redresarea producției forestiere, care nu se poate concepe în cadrul unui plan de lucrări publice cu caracter economic, care să rezolve atât latura de ordin tehnic cât și latura financiară.

În cadrul acestui plan sunt de executat într'un interval de 5—10 ani, următoarele lucrări:

— masivele forestiere rămase inaccesibile să fie puse în valoare prin construire de drumuri și căi ferate forestiere, baze, funiculare, etc., și exploatarea lor pe bază de amenajamente întocmite pe bazine, indiferent de natura proprietarilor.

Odată creată rețeaua de drumuri suficiente, se vor putea

face și operațiile secundare, cu extragerea materialelor de calitate inferioară, ce vor duce la mărirea producției forestiere.

— să se construiască fabrici de celuloză, placaje și produse chimice la punctele de convergență a principalelor văi.

— să se construiască fabrici de cherestea moderne care să poată debita atât rășinoase cât și foioase și să se țină seama de alegerea amplasamentelor și de nevoile apărării naționale, pentru a nu avea în unele locuri fabrici prea multe și în alte locuri nici una.

În scopul realizării programului de mai sus, după urma căruia să profite numai proprietarii, populația și statul, proprietarii de păduri să fie constituiți într'o asociație corporativă tutelată de stat pentru exploatarea, industrializarea și comercializarea produselor principale și secundare ale pădurilor noastre.

Această asociație ar putea obține fondurile necesare pentru realizarea lucrărilor preconizate mai sus, pe care le reclamă chiar apărarea națională.

Organizarea producției forestiere în cadrul planului economic general asigură redresarea economiei forestiere profund amenințată prin practicile postbelice, și-i schimbă coloritul internațional.

Die Organisierung der Forstproduktion im Rahmen des allgemeinen oekonomischen Plans.

L'organisation de la production forestière dans le cadre du plan économique général.

Une esquisse concernant la question énoncée par le titre de l'article. L'auteur est d'avis qu'à l'avenir les forêts du pays doivent être exploitées en respectant un strict rapport soutenu. D'autre part, les exploitations devront adopter des méthodes plus rationnelles pour économiser le bois. Mais à son tour l'industrie du bois doit s'accommoder à une production normale de nos forêts et accepter toutes les catégories et les dimensions obtenues à la suite des exploitations (bois de scierie, de cellulose, de caisses pour fruits, etc.).

PĂDUREA „CENTRU DE INTERES“

de Ing. TR. HEROIU
București

Un bun natural se dezvoltă în măsura în care răspunde unor nevoi de viață omenească și în măsura în care omul s'a ridicat la adevărata lui cunoaștere. Astfel se întâmplă și cu obiectul profesiei noastre cu pădurea. Numai că, în stadiul de cultură actuală a colectivității românești, dacă pădurea răspunde — este unanim recunoscut — unor reale și adânci nevoi de viață, nu tot așa se poate spune despre cetățeanul român că s'a ridicat la cunoașterea și înțelegerea rosturilor adânci ale pădurii. Ar fi suficient să amintim că școala românească a ignorat până în prezent aproape total pădurea, aceasta neavând nici cel mai modest loc în programa analitică a învățământului de bază al populației — învățământul primar. Este deci caracteristic pentru țara noastră, în care pădurea nu se bucură de o atenție, să aflăm că acei ce au avut în răspunderea lor instruirea poporului nu au găsit necesar ca mintea fragedă a copilului să intuiască din primii săi pași ceva din tainele și binefacerile pădurii. Am găsi explicația — și pedagogii explică sistematic orice învinuire de acest fel — în caracterul general neadaptat la viața reală a învățământului nostru, în orientarea mult prea teoretică a acestuia.

Un val puternic de reacțiune contra acestei caracteristici a învățământului, a făcut ca anul 1938 să aducă o reformă în structura de bază a programei analitice a învățământului primar și secundar. Această reacțiune a întâlnit în calea sa, la Ministerul Educației Naționale, (considerând lacunele ce ne interesează pe noi și pe care deseori le-am scos în evidență), studii și memorii pe care Societatea „Progresul Silvic“ încă din 1933 le-a făcut și repetat mereu, referitor la introducerea în învățământul primar și normal a cunoștințelor elementare despre pădure.

Ce să așteptăm dela cetățeanul nostru, care în copilăria

lui nu a învățat nimic despre un bun pe care trebuie să-l folosească și pe care trebuie să-l lase mai departe, apt de a fi folosit și de urmașii lui? Așa trebuie să fi judecat cei ce, în sfârșit, s'au decis să frângă linia necorespunzătoare a pregătirii pentru viața practică a tineretului nostru.

În alegerea și fixarea celei mai bune metode pentru a imprima firesc și ușor, copilului, noțiunile elementare și practice de viață reală, noua programă născută din reacțiunea arătată mai sus, a adoptat metoda așa zisă a „unităților de viață“, a „centrelor de interes“. Minte copilului nefiind aptă pentru înțelegerea analitică și abstractă a lucrurilor și fenomenelor din mediul înconjurător, trebuie să i se înfățișeze lucruri și fenomene globale și concrete. Astfel trebuie să ne explicăm apariția în programa analitică a învățământului primar din anul 1938, a cunoștințelor despre pădure, sub forma de prezentare a „Centrului de interes“, care este menită să concentreze noțiuni folositoare în jurul aceleiași chestiuni, să devolve atenția copilului și să-i imprime învățăminte pe linia concretului și practicului.

Această metodă, alăturată principiului activist, după care cunoștințele trebuie să se imprime, școlarul fiind în acțiune, (în activitate pentru felul respectiv de muncă) să sperăm că mentalitatea cetățeanului de mâine se va schimba mai repede, câștigând ceea ce am pierdut până în prezent printr'o regretabilă dar explicabilă omisiune a învățământului.

Pentru învățământul normal, problema pregătirii pentru viața practică se pune în mod și mai accentuat. Un obiect de învățământ nu este și nu trebuie să fie un prilej pentru speculațiuni searbăde și teoretice. El trebuie să părească — mai precis, profesorul — metoda teoretizării și să adopte pe aceea a aplicației, căutând să prindă realitatea științifică în viața, unitatea de viață sau instituția în care obiectul de învățământ își găsește aplicarea și să o diferențieze după regiune. Elevul normalist — deprins în școală prin intermediul „comunităților de muncă“ cu practica lucrului, — devenit învățător, trebuie să fie un „tehnician al muncii culturale la sate“.

Cu aceste explicațiuni, să răsfoim programa analitică și să vedem ce anume s'a prevăzut referitor la cunoștințele despre pădure *).

*) A se vedea și At. Har.: Silvicultura în învățământul normal. Rev. Păd. Nr. 11/938 pag. 1035—1039.

A. Școala de copii mici.

În școala de copii mici nu se urmărește a se da copilului cunoștințe, ci a-i da bune deprinderi în legătură cu igiena, buna cuviință, religia, etc., a-l deprinde să vorbească bine, iar în ce privește educația minții, a-l deprinde cu observația a tot ce se petrece în mediul său de viață.

În observarea principiului activist, jocul este forma cea mai proprie firii și vârstei copilului, spre a-l face să înțeleagă singur natura lumii înconjurătoare, prin intuiție și prin ce-i arată realitățile concrete, recomandându-se categoric educatorilor, să evite a da copilului cunoștințe verbale, în abstract.

Așa dar, în lumea grădinițelor de copii, noțiunea de arbori nu se poate forma decât prin contactul direct cu aceștia.

Ar fi foarte interesant de știut ce crede un copil că este o „pădure“ când el n'a văzut-o!

Știut fiind că, primele impresii din copilărie rămân adânc înrădăcinate în sufletul cetățeanului de mai târziu, mamele sau conducătoarele dela grădinile de copii, pot fi factori determinanți în educație.

Pentru cazul nostru, micile și neobositoare excursii prin împrejurimi, cu care ocazie copilul să vadă și să înțeleagă singur ceva din rostul și viața arborelui, sunt mijloacele cele mai bune pentru contactul direct cu realitatea.

O înfrânare a răului obicei de distrugere, care se arată chiar din copilărie, o permanentă observare și reprimare a impulsivității de a rupe crengute sau micii puieti, pot fi salvatoare pentru educația respectului de arbore, ce caracterizează un popor civilizată.

O programă analitică, în sensul celor dela școala primară sau normală, nu găsim și nici nu putem găsi la școala de copii mici.

În lumina unor principii directoare, fiecare educatoare își alcătuiește programul.

Din exemplificarea ce o găsim pentru prima lună de școală, având ca centru de interes „mediul local și adaptarea la mediu“ putem vedea că se recomandă ¹⁾:

1) Min. Ed. Naționale. Programa analitică, pentru școlile de copii mici, învățământul primar și școlile de adulți. 1938, pg. 27.

„Plimbări prin locurile vecine, pentru a cunoaște împrejurimile școlii, cu care prilej copiii vor strânge (după regiuni) pietricele, frunze, crenguțe, castane, ghindă, conuri de brad, trestie, melci, scoici, etc., pîntru a îmbogăți muzeul școlar“.

În primii ani ai copilăriei, fără îndoială că nu poate fi vorba decît de noțiuni cu totul elementare, grija îndreptându-se mai mult la sesizarea de către copil a lucrurilor și pronunțarea corectă a cuvîntului cu care se definește lucrul. Ex. frunza, ghinda, conul de brad, etc.

B. Invățămîntul primar.

In cl. II.

In cursul trimestrului III (dela Paști pînă la finele anului) în care predomină centrele de interes: ținutul, lunca, găsim la obiectul Științelor Naturale: (Centre de interes: împrejurimile satului sau orașului“):

„Zăvoiul. Plante din preajma apelor curgătoare: salcia, răchita și plopul“³⁾.

Ca activitate se prevede la atelierul școlar: alcătuirea scărițelor pentru flori, mobilă pentru păpuși, etc. din scîndurele și nuiiele.

In cl. III.

In cursul trimestrului III, în care predomină centrele de interes: România (clima, flora, fauna), Pădurea, găsim la Geografie: Centru de interes „Clima României“.

1. „Vegetația țării după regiuni: la munte, la deal, la câmpie, în regiunea apelor, la mare. Rolul pădurii în viața poporului nostru“.

2. La Științele Naturale (centru de interes: pădurea).

a) „Pădurea noastră (numele ei). O excursie în pădure. Așezarea pădurii și ceva despre originea ei;

2) Menționăm că toate cunoștințele despre păduri sunt introduse la obiectul Științele Naturale și tangențial, la Geografie, ambele trecute sub „educația științifică“, care la rîndu-i face parte din „educația minții“. Întregă programa analitică este așezată pe cele 4 aspecte ale culturii: educația sănătății, educația minții (științifică și literară), educația artistică și educația moral-religioasă.

3) Op. cit. pg. 162.

b) Diferite feluri de păduri din țara noastră, după regiuni: pădurea de câmpie, de deal și de munte. (Se vorbește separat pentru fiecare, insistându-se asupra aceleia care se află în apropierea localității unde se află școala;

c) Câțiva arbori din pădurile noastre: bradul, fagul, stejarul, etc. (Elevii vor cunoaște toți arborii din pădurea lor cu numele lor popular, fără prea multe amănunte despre înfățișarea și viața lor). Animalele de pădure⁴⁾.

Ca activitate se prevede (munca în grup, în echipă) la muzeul clasei, colecționare de material și în atelierul școlar: aplicațiuni din frunze, rame, margini de hărți, etc., din crengi de brad, mesteacăn, răchită, etc., coșuri de hârtie, din ramuri de mesteacăn și brad.

In cl. IV.

In cursul trimestrului II (până la Paști), găsim la capitolul activității practice:

„Selecționarea semințelor cu probe de incolțit“⁵⁾.

Deși nu se arată specia semințelor, semnalăm măsura practică, foarte bună, de a deprinde elevul încă de pe băncile școlii, inițiindu-l în problema selecției și germinației semințelor. Să sperăm că între semințele asupra cărora se vor face probe, vor fi și semințe forestiere.

In cl. V.

In cursul trimestrelor I—III găsim tot la capitolul activității practice:

„la muzeul clasei; colecționarea și aranjarea pe clase a materialului,...; la atelierul școlar: lucrări cu caracter utilitar: ștergătoare, funduri, scaune, mese, polițe, dulapuri pentru bibliotecă sau farmacie de casă, spălător, rastel pentru unelte, etc.“).

In cursul trimestrului II:

1. La Geografie: Centrul de interes: pământul, vegetația.

a) „Zonele de vegetație: pădurile ecuatoriale, savanele, pustiul, zona mediteraneană, păduri cu frunze căzătoare, zona polară.

4) Op. cit. pg. 168.

5) Op. cit. pg. 172.

6) Op. cit. pg. 177 și următoarele. S'a extras și partea privitoare la munca în comunitatea școlară, întrucât se face în legătură cu produsele pădurii: frunză, scoarță, lemn.

b) Zona țării noastre. Comparație cu zona altor țări. Lecturi⁷⁾.

In cl. VI.

Intre cunoștințele referitoare la centrele de interes predominante: lumea, grădina, câmpul, pădurea, găsim, referitor la pădure:

„Pădurea ca unitate de viață, cu plante și animale, după regiuni. Esențe. Protecția și îngrijirea pădurii. Exploatarea ei⁸⁾, iar ca activitate practică, la fel ca la cl. V-a.

C. Școalele de adulți.

In conformitate cu art. 79 din legea învățământului primar, școalele primare sunt obligate să dea tinerilor și adulților neștiutori de carte, cași celor ce n'au terminat școala primară „cunoștințele elementare cele mai necesare pentru viață“.

In acest sens programa analitică prevede un minimum de cunoștințe ce se repartizează pe 3 ani.

In cursul anului II găsim la obiectul Științe-Naturale:

„Pădurea și originea ei. Diferite feluri de pădure din țara noastră: pădurea de câmpie, de deal și de munte. Arborii din pădurile noastre: bradul, fagul, stejarul. Animalele din pădure⁹⁾“.

D. Invățământul normal.

Este, pe cât cunoaștem, pentru prima dată când apare în programa analitică a Școlii Normale, un text care să prevadă cunoștințe despre păduri — și mai ales în capitol separat, — tratând „Silvicultura“¹⁰⁾.

Cunoștințele despre păduri sunt rezervate claselor superioare și anume claselor VI-a și a VIII-a, precum urmează:

7) Op. cit. pg. 178.

8) Op. cit. pg. 182.

9) Op. cit. pg. 222.

10) Notăm însă, cu legitimă mâhnire, că stă încă sub minorat, neputându-se emancipa de sub tutela „agriculturii“ înăuntrul căreia este încadrată pe acelaș plan cu pomicultura, legumicultura, floricultura, etc. când, știut este, silvicultura are, față de agricultură, obiect și țel bine distinct. Invățământul direcționat practic fiind abia la începutul lui, disciplina noastră, abia apărută, nu a putut veni deodată de sine stătătoare.

În cl. VI-a.

Cultura pădurilor.

„21. Pădurile țării. Repartizarea suprafeței pe categorii de proprietari și pe esențe. Zone de vegetație, Date statistice. Rezerva lemnoasă.

22. Importanța pădurilor în economia națională, în îmbunătățirea climei, regimul apelor, turism, apărare națională, sănătatea populației (asanarea regiunilor insalubre, etc.).

23. Monografia esențelor indigene și exotice mai importante ce se pot aclimatiza la noi și cari prezintă un interes pentru țara noastră.

24. Păduri și arbori izolați. Solul forestier. Arborele; viața arborilor în arboret; tipuri de arborete și regenerarea lor, îngrijirea arboretelor.

25. Semințe (recoltarea și păstrarea lor); pepiniere (înființarea și îngrijirea lor).

26. Înființarea arboretelor pe cale artificială, plantațiuni, răchitării, îngrijirea lor.

27. Terenuri degradate; punerea lor în valoare prin plantațiuni, lucrări de consolidare; corecțiunea apelor torențiale.

28. Protecția pădurilor. Pericolele ce amenință pădurea: exploatarea abuzivă și vicioasă, pășunatul, delictele, incendiile, atacurile de insecte, boli criptogamice. Prevenirea și combaterea lor¹¹⁾.

Notă. Se va respecta principiul regiunilor“.

În cl. VIII-a.

Folosirea pădurilor.

„1. Proprietățile și calitățile lemnului. Îmbunătățirile și întrebuințările lemnului.

2. Noțiuni de dendrometrie.

3. Amenajarea pădurilor. Cantitățile ce se pot extrage anual dintr'o pădure (posibilitatea). Regulamentul de exploatare.

4. Exploatarea (sensul rațional al cuvântului): doborârea, sortarea și fasonarea. Unelte de muncă.

5. Transportul. Mijloace de transport la mică și mare distanță.

6. Munca și viața muncitorilor în pădure.

7. Produsele secundare nelemnoase ale pădurilor: scoarța, frunza, florile, semințele, plantele medicinale, etc. Rășina și derivatele sale. Materii tanante. Vânatul și pescuitul în apele de munte, Golurile munților.

8. Comerțul și industria lemnului. Piața internă. Cooperația forestieră.

11) Ministerul Educației Naționale. Programa școlilor normale de învățători (și învățătoare) și conducătoare. 1938. pg. 109.

9. Contribuția pădurii la civilizația gospodăriilor rurale.

10. Legislația silvică.

Obs. Fără să socotim ca argument în plus la necesitatea completării programei analitice, dar credem că nu este inutil să arătăm contribuția cu care a fost și vor fi încă solicitate pădurile pentru construcția, înzestrarea cu mobilier și aprovizionarea cu material de foc a locurilor de școală.

Numai în ultimii ani de la război, s'au dat gratuit din pădurile Statului materiale în valoare de circa 700 milioane lei¹²⁾.

Constatând un foarte mare pas, am putea spune un moment foarte important, dacă nu istoric, în evoluția pregătirii tineretului și în direcția economiei forestiere, nu putem neglija să menționăm interesul ce l-a purtat Societatea „Progresul Silvic“ acestei chestiuni, care încă din 1933 a intervenit repetat, pe atunci, la Ministerul Instrucțiunii, apoi la acel al Educației Naționale, în acest sens.

Introducerea acestor cunoștințe în programele analitice, atrage după sine în mod inevitabil dezvoltarea acestora în cărți didactice.

Der Wald und die öffentliche Unterricht.

La forêt et l'enseignement public.

Le fait que la population citadine et paysanne ignore les soins délicats dont la forêt a besoin, a valu à celle-ci beaucoup de désavantages.

Jusqu'en 1938, le programme analytique de l'enseignement primaire et secondaire ne contenait presque aucune information sur les forêts.

A partir de 1938, cette lacune a été remplie. Dorénavant, des notions sur les forêts, leur culture et leur exploitation vont occuper une belle place dans l'enseignement roumain.

12) Op. cit. pag. 111.

PĂDUREA ÎN VIAȚA ECONOMICĂ

de Ing. HORIA MANOLE

Ceea ce se petrece în timpurile noastre, cu o categorie de oameni sau instituții — proprietari de păduri — am putea numi „tragedie“, fără să se exagereze. Dacă este așa, ori nu, au să ne convingă cifrele de mai jos.

Să presupunem un proprietar forestier (indiferent de ce natură) posesor a 1.000 ha. de pădure de brad sau molift, care ar avea dorința să-și cultive pădurea, în mod serios, până la termenul exploatabilității, fixat la 80 de ani. În acest caz el va avea nevoie de 2 paznici plătiți cu câte 1.500 lei (50 lei pe zi), adică 3.000 lei pe lună, sau 36.000 lei pe an. Aceasta înseamnă, pentru 80 de ani, 2.880.000 lei, adică 2.880 lei pe hectar. La termenul de exploatare, estimându-se pădurea, se află 300 m. c. pe ha., adică pe 1.000 ha. se găsește 300.000 m. c. La prețurile actuale, de 100 lei m. c., în picioare, urmează să se scadă valoarea plantațiilor și a întreținerilor ei timp de 10 ani, adică 6.000 lei de ha. sau 20 lei de m. c. lemn vândut. Rămâne, deci, să se obțină neto, pentru 1.000 ha., lei 24 milioane.

Dacă se scade apoi cheltuiala făcută cu paza, în timpul celor 80 de ani, adică 2.880.000 lei, mai rămân proprietarului — în cifră rotundă — 21 milioane, după o așteptare de 80 de ani. Aceasta înseamnă un venit anual neto de 262.500 lei, sau **262 lei** pe an și pe hectar.

În ipoteza, că respectiva pădure, bine cultivată, va avea la exploatabilitate 400 m. c. în loc de 300 cât am calculat mai sus, ar rezulta un venit net pe an și pe hectar de 348 lei, sau 1,8%.

În agricultură însă se obține 4,5%, oricât de rudimentar s'ar lucra. Și doar agricultura este considerată ca o ramură economică foarte puțin rentabilă. Cum rămâne atunci, cu rentabilitatea pădurii, și pentru care am luat cazul cel mai favorabil (pădure de rășinoase, cu un conținut satisfăcător la unitatea de suprafață)?

Se va spune că venitul este mic, deoarece și riscurile pădurii sunt mici. Acest fel de a vedea este o eroare profundă, care trebuie să dispară din toate manualele. Să ni se răspundă atunci, ce va deveni o pădure atacată de bostrichizi? Să ni se arate, care societate de asigurare acceptă riscul, în contra incendiilor din păduri? Ce devine un masiv, crescut cu jertfe și cheltueli, când uraganul îl trânteste la pământ, sau când zăpezile îi rup lujerii terminali?

Prin urmare, procentul de rentabilitate, de 1,8% este ca și inexistent, mai cu osebire într'o țară nouă și cu disponibilități reduse de capital.

S'a observat, cred, că în analiza calculelor de mai sus s'a luat drept bază a prețului de vânzare, la tulpină, lei 100 de metru cub. Ei, bine, acesta este un preț de ruină pentru un proprietar forestier.

În raport cu situația prețurilor, dinainte de război, valoarea rășinoaselor a scăzut dela 4 lei aur pe m. c. la tulpină, la 1,65 lei aur (cât revine în prezent) socotind prețul oficial al aurului, în 1912, lei 3.500 kilogramul, față de 200.000 lei (inclusiv primele plătite de B. N. R.) cât este acum.

Dacă însă nu se ia de bază aurul, în comparația ce se face, ci un alt produs al solului, de ex. porumbul (care nu este afectat de prime de export), constatăm următoarele:

Valoarea a 10 tone, în 1912, era de 900 lei, iar azi este de 45.000 lei, adică de 50 ori mai mult, în timp ce lemnul acum este numai de 25 ori mai scump față de prețurile din 1912.

Din ce cauză, lemnul nu urmează aceeași curbă a prețurilor? Pentru că oferta este mai mare decât cererea; pentru că se exploatează mai mult decât se poate plasa, în ciuda epuizării masivelor, ruinându-se un activ național, fără a se obține o contravaloare justă, pentru economia țării.

Această stare de lucruri trebuie îndreptată, azi, nu mâine.

Der Wald in dem oekonomischen Leben.

La forêt dans la vie économique.

Les forêts ne rapportent pas pour leurs propriétaires un revenu suffisant. Cela à cause des prix du bois qui sont au-dessous de l'équivalent or d'avant la grande guerre.

Pour provoquer une hausse, il faut offrir au marché des quantités plus réduites que celle d'aujourd'hui; donc il faut réduire les surfaces à exploiter chaque année.

PIN CU RĂDĂCINI SUPORȚI

de Ing. AT. HARALAMB

București

Literatura de specialitate cunoaște destule cazuri de desgolirea sistemului radicular al arborilor, sub acțiunea vântului sau a eroziunii fluviale. Seybold¹⁾, spre pildă, dă fotografia unui pin silvestru de 80 ani, din regiunea nisipurilor nestabile ale Olandei, al cărui sistem radicular a fost desgolit pe o adâncime de 3 m. fără ca arborele să se dărâme și continuând astfel să vegețeze. Pinul în această situație a devenit, după expresia germană, un arbore pe picioroange.

Fotografia pe care o publicăm aci, reprezintă un caz asemănător, întâlnit la noi în țară. Este vorba tot de un pin silvestru spontan, găsit de mine la 7 Martie a. c., pe teritoriul comunei Oești (jud. Argeș) și anume în cuprinsul micului basin al pârâului Valea Seacă. Se află pe coama unui deal constituit din nisip și pietrișuri mici sedimentate, atacat puternic de eroziune, dar numai dintr'o singură parte, ajungând să dea marelui o pantă aproape verticală. În felul acesta două din rădăcinile sale au fost desgolite pe aproape 3 metri adâncime.

După cât se vede din fotografie, avem de aface cu două rădăcini, al căror diametru atinge, la una din ele, în partea cea mai groasă, 18 cm.

1) A. Seybold. Ueber die Blosslegung des Wurzelsystems durch äolische und fluviatile Erosion. Sonderabdruck aus den Berichten der Deutschen Botanischen Gesellschaft, Jahrgang 1930, Band XLVIII, Heft. 8

Deși într'o situație dificilă, datorită sprijinului acestor rădăcini, pinul încă se menține, cu toată înclinarea trunchiului în partea de unde a fost săpat de eroziune.

În cazul respectiv, aparatul radicular are o dezvoltare laterală, întocmai ca o ancoră.

Pe rădăcinile desvelite s'a format ritidom.

Stelzenwurzel der Kiefer.

Pin à racines supports.

PROBLEMA CĂRĂBUȘILOR

de Ing. MIRCEA ENE

„Dușmanul cel mai de temut al
semănăturilor și pepinierelor este și
rămâne însă totdeauna, larva cără-
bușului...”.

Th. Hartig

Introducere.

Printre insectele cele mai vătămătoare din țara noastră se numără și cărăbușul. Se dă, în general, numele de cărăbuș speciilor de *Melolontha* — (cărăbușul de Mai sau găinușa) și de *Rhizotrogus* și *Amphimallus* — (cărăbușii de Iunie), caracterizați astfel după luna în care apar. (Cei din urmă sunt de talie mai mică). Se pot numi cărăbuși însă și speciile de *Cetonia* — cărăbușul verde sau al florilor, *Polyphylla fullo* — o găinușe mult mai mare ca cea obișnuită și mult asemănătoare cu ea (deaceia în trecut s'a și numit *Melolontha fullo*) și chiar alți gândaci asemănători, din aceeași familie.

Indiferent de gen și specie, vătămările cauzate de aceste *Scarabaeidae*, sunt asemănătoare și deopotrivă de păgubitoare culturilor pământului. Ele sunt chiar dezastruoase atunci când insectele ating numărul critic.

Dintre cărăbuși însă cei cari au atras atenția omului, încă din timpuri vechi, prin pagubele cauzate, au fost speciile de *Melolontha* (*M. hippocastani* și *vulgaris*).

În lucrările lor, Aristophan și apoi Aristot, pomenesc de acest gândac. De atunci și până azi cercetătorii au căutat să cunoască viața acestei insecte, cât mai amănunțit, pentru a putea ajunge la concluziuni practice.

Insecta, vătămări.

După apariția lor din pământ, gândacii sboară în coronamentele arborilor forestieri sau fructiferi pentru a se hrăni rozând frunzele. Vătămarea este pierderea suferită în economia internă a arborelui și este mai accentuată cu cât exemplarele sunt mai tinere. În coronament are loc împerecherea, după care femela depune ouăle în pământ, la o adâncime de 20—25 cm, în grămăjoare de câte 15—30, în total până la 80 bucăți. Pentru depunerea ouălor preferă teren descoperit, în soare, afânat (lucrat), mai mult uscat, profund și bogat în materii hrănitoare.

Eșite din ouă, larvele încep imediat activitatea distructivă, hrărindu-se la început cu resturi vegetale din humus și apoi cu rădăcinile plantelor tinere. Năpârlesc, trec dintr'un stadiu în altul, mărindu-se și devenind mai lacome. Larvele de stadiul III rod rădăcini până la 5 cm. grosime.

Cum stadiul larvar este cel în care o insectă, în general, necesită hrana cea mai abundentă și cum în cazul de față, după cum vom vedea, stadiul larvar se întinde pe cea mai mare parte din viață, e ușor de înțeles cât de mari sunt pagubele.

Vătămările sunt suferite deopotrivă de plantele agricole, horticole, puieți de arbori forestieri sau fructiferi, vița de vie, deci pepiniere și culturi. Larvele preferă însă plantele de grădinărie și în special zarzavaturile. S'a stabilit, aproximativ, că o larvă în întreaga ei viață mănâncă aproape 1 kg. materie vegetală.

Atacul e cunoscut prin faptul că plantele pălesc și se usucă. Nefiind vizibilă cauza, se atribue uscarea plantelor altor factori ca maladii, geruri târzii sau timpurii, secetă, etc. În cazul atacurilor intense se pot găsi cam 10—30 larve la m².

Pentru a fi posibilă dezvoltarea larvei într'o regiune, trebuie ca temperatura medie a celor 7 luni (Aprilie—Octombrie), în care larva are nevoie permanentă de hrană, să atingă 12,5°. Deaceea la altitudini ce trec de 800 m. nu se vor găsi nici-odată cărăbuși în massă.

În timpul vieții, larva întreprinde călătorii orizontale și verticale, întortochiate, pentru căutarea hranei, pentru a se proteja de frig sau pentru a trece dintr'un stadiu în altul. Toamna coboară la 60—100 cm., în straturi cu temperatura de 4—8° (deși poate rezista până la —4°), unde stă în amortire; primăvara se ridică la suprafață, între 0—20 cm. Galeriile, pe

care le face, se observă foarte greu în pământ deoarece se deplasează săpând înainte și clădind înapoi. Socotită, într'un singur sens, distanța orizontală parcursă e cuprinsă între 1,75—5 m. în întreaga viață. După larvă urmează stadiul de pupă și apoi gândac.

Generația *Melolonthae* durează 3—4 și chiar 5 ani, după condițiile staționale (hrană, umiditate, temperatură) și după specie. Hrana abundentă, umiditatea redusă și temperatura ridicată și de lungă durată pot scurta ciclul evolutiv. *M. vulgaris* apare primăvara ceva mai devreme și are generația mai scurtă, 3 ani în regiunile cu temperatura medie anuală de 9° și 4 ani în cele cu 7°; iar *M. hipp.* generația de 4 respectiv 5 ani.

Schematic viața insectei se prezintă astfel: pe pământ = gândac Aprilie—Iunie an I; în pământ = ou Mai—Iunie an I; larvă Iulie an I — Sept. an IV (V sau VI); pupă Sept.—Oct.; gândac Oct.—Aprilie.

Rezultă deci că apariția gândacilor are loc la intervale bine stabilite pentru a anumită regiune. Acești ani, când apar gândaci numeroși, se zic „ani de sbor“. Din cauză că în timpul perioadei intervin condiții accidentale (vară lungă, hrană abundentă), sau într'o regiune se găsesc amândouă speciile, generațiile se încălecă și apar cărăbuși, în număr redus, mai în toți anii.

Dușmani naturali.

Pagubele cauzate de cărăbuși ar fi mult mai mari ca în prezent dacă n'ar lupta, însăși natura, contra insectei, pentru menținerea echilibrului biocenotic. Astfel dușmanii și boalele insectei devin ajutor pentru om.

Factorii climatici sunt condițiuni principale de viață. Seceta puternică vara, ploaia urmată de inundație, umezeala de lungă durată, frigul, gerurile târzii și timpurii pot fi fatale larvelor care se găsesc în pătura superficială, de primăvară, plâpânde după repausul de iarnă, până toamna când n'au apucat a se cobori. Ploile pot împiedeca sau întârzia apariția și împerecherea gândacilor. Vântul la fel, numai că poate deveni totodată și mijloc de răspândire.

Dușmanii naturali permanenți sunt însă animalele: cârțița, ariciul, liliacul și chiar jderul; iar dintre păsări: ciorile, mierlele și vrăbiile. Urmează apoi insectele parazite: muște

(*Cyrtoneura stabulans* Fall., *Dexia rustica* F.) și viespi (*Scolia flavifrons*) ale căror larve trăesc pe socoteala larvelor de cărăbuși. În sfârșit infecțiunile produse de ciupercile parazite (*Isaria farinosa*, *Bauveria densa* = *Botrytis tenella*) și septicemiile (*Bacillus septicum insectorum*, *Bacillus melolonthae*) reduc numărul larvelor. Din cele 80 de ouă, câte poate depune o femelă, s'a constatat că abia 15—30 dau naștere la larve și că larvele cele mari mănâncă pe cele mici (canibalism; larvele de acelaș stadiu de obicei se ocolesc).

Toate aceste cauze pot face ca în întreg timpul dezvoltării să dispară până la 95% indivizi. Dacă nu ar fi astfel nu s'ar putea face nici un fel de cultură a pământului. Incercăm un calcul: să presupunem că o femelă depună 80 ouă, care se dezvoltă în condițiuni favorabile și dau naștere la jumătate masculi, jumătate femele (proporția este cam 1 la 1) și că generația e de 3 ani. Dacă depunerea a avut loc în primăvara anului 1927, în primăvara anului în care ne aflăm urmează să apară 2.560.000 urmașe femele și tot atâția masculi. Femelele depun ouă din care se dezvoltă imediat 204.800.000 larve, o armată de distrugători. Știind că în cazul unui atac puternic, la m² se găsesc 15 larve, în anul viitor numărul acesta de larve va acoperi o suprafață de 1365,5 ha și asta numai dela o singură femelă. Dar nu trebuie să uităm că în fiecare generație, jumătatea cealaltă, masculii, care au dispărut ca număr fără să lase urmași, au vătămat ca larve și ca gândaci, iar ca larve au ocupat deasemeni întinse suprafețe. Natura are însă grije să schimbe rezultatul acestor socoteli. Și totuși ceea ce rămâne este încă mult.

Măsuri de combatere.

Prin permanentele vătămări, traduse prin pagube pentru om, existența insectei a devenit o problemă a culturii pământului. Prezența unei vătămări conduce la cunoașterea factorului cauzal și apoi la distrugerea lui. Pentru rezolvarea acestei probleme s'au făcut și se fac încă numeroase cercetări asupra factorilor care favorizează sau periclitizează insectei, pentru a se ști în ce anume sau sub ce stadiu este insecta mai vulnerabilă. De aci apoi găsirea și stabilirea anumitor metode și procedee de combatere. S'a pornit chiar a se combate insecta sub toate stadiile. Spicuim câteva din metodele mai importante.

Contra depunerii ouălor s'au preconizat: împrăștierea unui praf cu miros respingător, deasupra terenurilor de cultură, după ce pământul a fost lucrat, care ar îndepărta femelele; mobilizarea păturii superficiale la 20 cm. adâncime, strângerea și arderea ei după depunerea ouălor; așezarea de lăzi cu pământ afânat sub arbori, în care femelele să depună ouă, în timpul sborului.

Contra larvelor: lucrarea pământului începând din luna Mai și adunarea larvelor care acum se găsesc la suprafață, sau se introduc păsările de casă și pocii; plantarea zarzavaturilor (salată, lăptuci) preferate de larve, între rânduri în pepiniere și culegerea larvelor, care s'au adunat în jurul rădăcinilor, în momentul când plantele încep a se îngălbeni; folosirea plantelor respingătoare (muștar, spartium) între rânduri; apoi o serie întreagă de procedee de cultură în pepiniere, măsuri de protecție individuală a puietilor. Pentru distrugerea larvelor când sunt la suprafață s'a născocit și un instrument (Witte), o perie de cuie lungi care străbătând pământul străpung larvele. Metoda eficace a fost însă întrebuințarea substanțelor chimice toxice, volatile, lichide sau solide. S'au experimentat: naftalina, permanganatul de potasiu, sulfocarbonatul de potasiu, cianura de calciu, săpun negru cu nicotină, tabac de Brissago, var stins, wurmex, apoi sulfura de carbon, substanțe care însă sunt într'o măsură vătămătoare și plantelor și au acțiune limitată asupra larvelor. Sulfura de carbon deși prezintă și alte inconveniente (repede volatilă, pericolul inflamabilității) s'a dovedit a fi mai eficace. Ea se introduce în pământ cu ajutorul unui injector (Pall), în doză anumită, recomandabil în anul II al larvelor, în intervalul dintre toamnă și primăvară.

Răspândirea sporilor ciupercilor parazite și provocarea de maladii larvelor, a dat oarecare rezultate.

Distrugerea gândacilor prin adunare, s'a practicat încă de mult. Metoda cere în prealabil o organizare, stabilirea unui program de lucru. Se întind pânze sub arbori și se scutură crăcile, arborii dimineața între ore 4—10. Se strâng gândacii și se pun în butoaie turnându-se peste ei apă fierbinte, lapte de var sau sulfură de carbon (100 gr. la 1 hl gândaci, acoperindu-se). În unele țări sau luat dispozițiuni oficiale. Astfel în Ținutul Zürich, impunându-se agriculturilor adunarea, în cantități proporționale cu întinderea culturilor, prin prevederi de

amenzi și premii, începând din anul 1807, s'au strâns anual cantități între 100.000 și 750.000 l. În Franța s'au alcătuit, în acest scop, syndicate ale proprietarilor. În 1868, în provincia Sachsen, s'au adunat 1.500.000 l. (la litru încap 400—500 bucăți).

Recoltele fiind așa de fructuoase, s'a născut întrebarea dacă nu se poate da o întrebuințare acestui material. Analiza a dat ca rezultat că 100 gr gândaci conține 8,50 gr azot, 0,65 gr. acid fosforic, 0,65 gr. potasiu. Amestecați cu var, gândacii dau un bun compost. Prin faptul că conține materii proteice materialul poate fi utilizat și ca furaj.

Pentru ademenirea gândacilor s'a preconizat întrebuințarea substanțelor cu mirosuri întâlnite de ei în viața (ex. mirosul sexual).

Tendențe noi.

De obicei pagubele cauzate nu sunt observate decât atunci când au atins proporția unui dezastru. În Franța s'a calculat o valoare medie anuală a pagubelor care s'ar ridica la 250—300.000.000 franci. În Germania întregi plantațiuni de pin au trebuit refăcute, total, după cinci ani dela plantare, în urma atacului larvelor.

Deaceea cercetările continuă cu asiduitate, îndreptându-se pe căi neglijate până acum. Cercetările de laborator merg paralel cu experiențele pe teren. Germania, care în privința mașinismului și substanțelor chimice stă pe un plan ridicat, consideră mai toate metodele și procedeele mai sus înșirate, ca „primitive“. Cercetările străine sunt folosite numai ca noi cunoștințe, cercetătorii le refac și pentru „spațiul german“ care, spun ei, poate prezenta noutăți.

Tendența e de a se stabili un număr critic de larve la m³ sau de gândaci într'un anumit timp de sbor, care ar produce pagube de așa natură încât, orice sacrificiu cerut de combatere, trebuie făcut.

Se crede că plantele au diferit influențe ademenitoare sau respingătoare asupra larvelor. Cercetările se îndreaptă și în acest sens.

În curând se vor reface încercările de infectarea larvelor cu ciuperci parazite sau boli bacteriene (s'au găsit 6 bacterii provocatoare).

Sulfura de carbon rămăsese cea mai indicată substanță toxică pentru combaterea larvelor. Se constatare chiar că fertilizează solul. Cu toate acestea în curând va fi dată utitării. Se experimentează azi uleiul de muștar volatil, sintetic — Oleum Sinapis artificiale (Allylsenföl C_3H_5 , NCS și Phenylsenföl = Thiokarbanil C_6H_5 , NCS) — care prezintă avantaje de efinătate, manevrare ușoară și efect puternic. Sulfura de carbon se întrebuințează 100—200 gr. la m^2 , cu o cheltuială de 500 RM. la ha., pe când uleiul de muștar 5 gr. la m^2 respectiv 200 RM. la ha.

Se fac experimentări de lucrarea pământului astfel ca larvele să fie aduse și menținute în stratul superficial unde pot fi mai ușor distruse.

S'au adus apoi critici procedului de adunarea gândacilor. Arborii prea înalți sau groși nu se pot scutura; adunarea se face zadarnic dacă are loc după ce femelele au depus ouă; nu cifrele mari, chiar colosale, rezultate din recoltare, ne interesează ci e necesar să știm cât a mai rămas, în raport cu cece s'a adunat. Se crede că abia 15—20% din întreaga massă se nimicește prin recoltare.

S'a experimentat prăfuirea pădurilor cu arseniat de plumb imediat după apariția gândacilor, rezultatul a fost mulțumitor. Dar deoarece prăfuitoarele de teren prezintă inconveniente (randamentul zilnic redus, insecticidul e asvârlit de jos în sus, prezența omului în pădure în momentul prăfuirii cu substanțe puternic toxice, imposibilitatea pătrunderii cu aparatele în arboretele prea închise; cost ridicat), s'a propus prăfuirea cu avionul. Pentru anul acesta este prevăzută o prăfuire cu Dinitrokrezol (otravă de contact, în proporție de 10%). Experiențele vor indica, prin rezultatele lor, îmbunătățirile ce trebuiesc aduse metodei.

Concluziuni.

Problema prezentând încă necunoscute, în rezolvarea ei sunt anagajați astăzi cercetători specializați, care se ocupă numai de această insectă.

Privind problema pentru țara noastră, pe cât îmi sunt cunoscute cercetările de până acum, condițiile de cercetare din prezent și posibilitățile de combaterea insectei, mă încumet să

formulez. câteva puncte de efectuat, în gospodăria noastră silvică.

Pentru știință.

Cercetarea biologiei insectei pentru „spațiul român“ este necesară. Clima țării noastre, cu veri calde și ierni reci, poate impune larvei anumite manifestări în timpul și în afara perioadei vegetative.

În aceeaș ordine de idei, mortalitatea indivizilor poate fi diferită, datorită dușmanilor naturali diferiți.

Pentru a nu risca inconvenientele metodelor vechi de cercetare, trebuie adoptate metodele cele noi, coordonând totodată cercetările și rezultatele noastre cu ale străinilor.

Pentru practică.

Eșind din cadrul silviculturii, repetăm că orice cultivator de pământ trebuie să fie pătruns de datoria ce o are de a da o mână de ajutor la lupta ce se duce contra acestei insecte. Nu Statul este de vină dacă insecta există și deci nu numai din partea Statului trebuie așteptată mântuirea, ci să se aducă din timp, la cunoștința celor în drept, prezența insectei, atacului și să se ceară sfaturi. Statul își dă silința și pe cât e posibil, pune la îndemâna cultivatorilor instrucțiuni, sfaturi, material, chiar acțiune. Producătorii însă, cei ce realizează câștigul în fiecare toamnă, ar trebui să prevadă, anual din câștig o cotă proporțională cu suprafața proprietății și cu probabilitățile distructive ale insectei, cotă care acumulându-se să folosească, în anii fatali, la prevenirea sau combaterea calamității.

Cercetările au arătat că insecta preferă pământul lucrat, pentru depunerea ouălor, deci cu atât mai mult sunt avizați cultivatorii de grădini, pepiniere, teren agricol, vii, livezi, etc.

Metodele de combatere vor rămâne la noi câțva timp însă, cele „primitive“. Astăzi ele se practică și în alte țări și sunt chiar recomandate de unii cercetători. Astfel Cecconi (Italia) susține că singurul mijloc eficace este recoltarea larvelor și gândacilor. Dar pentru aceasta, totdeauna în lucrarea pământului, larvele să fie intenționat căutate iar în anii de sbor toți cultivatorii să pornească la acțiune.

În gospodăria forestieră se recomandă o serie de măsuri privitoare la cultură și exploatare, măsuri care greu pot fi

aplicate atâta timp cât pădurile nu sunt amenajate. De unele însă se poate ține seamă și acum. Astfel, în regiunile unde cărăbușul este endemic, locul ales pentru crearea pepinierii să fie situat cât mai departe de terenul arabil, de mici dimensiuni și în interiorul masivelor.

Dacă situația nu permite aceasta, atunci lucrarea pământului să se facă după sborul cărăbușilor, adică după ce femelele au depus ouăle aiurea, sau chiar în anul următor sborului. Semănarea de muștar și spartium între straturi.

Inzestrarea ocoalelor silvice cu cel puțin 1—2 aparate Pall — injector pentru combateri în pepinieră.

Menținerea închisă a arboretelor înseamnă menținerea umezelei care nu favorizează depunerea ouălor și nici viața larvelor.

Protejarea dușmanilor naturali ai cărăbușului prin: construirea cuiburilor artificiale pentru protejarea păsărilor cântătoare; menținerea cârțiței în pepinieră atâta timp cât nu vătămă cultura; menținerea aricilor și chiar aducerea lor în pepinieră.

Pentru viitor trebuie realizată o hartă de răspândirea insectei pe stadii și felul generației. Astfel se pot prevedea anii de probabile calamități și se va putea stabili și constata numărul critic pentru necesarele operațiuni de combatere. Se va zice, Institutul este chemat a o realiza. Da, așa este, dar o hartă nu se poate face fără date. În Germania există asemenea hărți, ținute la zi, nu numai pentru cărăbuș dar și pentru alte insecte. Datele cu care au fost alcătuite au fost culese din vasta literatură existentă, cercetări prezente, informațiuni, observațiuni dar mai ales rapoarte ale personalului silvic și agronom înaintate direct institutelor. La noi multe din aceste elemente lipsesc, dar ceeace există se va folosi. Dacă însă personalul silvic, ar avea răgaz și ar fi mai numeros, pentru a raporta regulat timpul când au loc sborurile și pădurile unde s'au observat, tot s'ar mai realiza ceva date. Calea informațiilor e deschisă în prezent prin ancheta făcută de conducerea laboratorului de Protecția Pădurilor de la I. C. E. F.

Câte odată e nevoie și de bunăvoință și de încredere că ceea ce se face, chiar cu o simplă informațiune, se face pentru progresul și binele pădurii.

Literatură.

1. Decoppett. — *Le Hanneton* 1920.
2. Escherich. — *Die Forstinsekten Mitteleuropas*. Bd. II. 1923.
3. Cecconi. — *Manuale di Entomologia forestale*. 1924.

*Ueber die Frage des Maikäfers.**Le problème des hannetons.*

L'auteur fait un rapport concernant la biologie de ce dangereux insecte et les mesures de défense préconisées jusqu'aujourd'hui contre lui; il veut faire ressortir spécialement les nouveaux moyens et les nouvelles tendances dans la technique du combat.

PROBLEMELE ZILEI

PERDELELE DE PROTECȚIE.

PERDELE DE PROTECȚIE

de Ing. Ion Moldovan-Junior
Zărnești (Brașov).

Agricultura, care veacuri de-arândul a susținut contra pădurii un război de exterminare, s'a trezit în ultimele decenii din elanul său distrugător. Fenomene de ordin hidrologic, climateric și pedologic, apoi cele din domeniul florei și faunei, ce au urmat despăduririlor practicate fără nici un discernământ, sunt pe cale de a compromite în unele regiuni și în anumite stațiuni toate ramurile de culturi agricole.

Revirimentul ce s'a produs de pe urma acestor fenomene ce amenință să devină dezastruoase, au preconizat reinființarea pădurii sub forma unor fâșii înguste de plantații dispuse într'o ordine oarecare de-alungul sau de-a-latul terenurilor agricole în suferință.

Scopul principal al acestor perdele de protecție ar fi, ca să ajute solul să-și păstreze timp cât mai îndelungat umiditatea acumulată cu ocaziunea topirii zăpezilor sau din precipitațiunile căzute în cursul anotimpurilor mai călduroase punându-l în situația de a se împotrivi cu succes secetei ce bântue în deobște unele regiunii ale țării în timpul perioadei de vegetație. Micșorarea vitezei vânturilor sau îndepărtarea lor dela suprafața solului, sporirea umidității atmosferei prin o evaporare cât mai activă a aparatului foliaceu al pădurii, adumbrirea cât mai îndelungată a culturilor agricole contra arșiței solare în miezul verii, combaterea înghețurilor târzii prin micșorarea radiațiunei căldurei din sol și crearea unor condiții prielnice de adăpost și existență vietăților zburătoare, tovarășe atât de credincioase ale agriculturului în stârpirea rozătoarelor și insectelor dăunătoare, sunt tot atâtea elemente de natură foarte puțin secundară, însă de aceeași însemnătate în ajungerea

scopului principal al ameliorării condițiilor de umiditate ale solului și a sporirii producției agricole.

Pe lângă ocrotirea sămănăturilor de toamnă contra înghețurilor de iarnă, aceleași scopuri de sporire a umidității solului le servește și trebuința de a asigura solului în timp de iarnă o pătură protectoare de zăpadă, a o fixa pe loc și a oferi de viscoliri.

Atâtea nădejdi, ce se pun în aceste perdele de protecție, nu se pot îndeplini cu paliative de măsuri luate de servicii improvizate și puțin competente în materie, însă dornice de a uzurpa atribuțiuni și drepturi ce nu le aparțin. Deziderate atât de multiple și dificile nu se pot realiza cu oarecari șiruri de salcâmi aruncați pe răzoare și râpi la distanțe kilometrice, ci cu o reală și vastă operă de împădurire precedată de o minuțioasă cercetare a condițiilor locale de vegetație, cu analiza compoziției solului, a relațiilor atmosferice raportate la exigențele speciilor de lemn, cu luarea în considerare a sistemului radicular al condițiilor de dezvoltare ale trunchiului și coronamentului, al temperamentului speciei și al aparatului foliaceu, cu un cuvânt al tuturor factorilor caracteristici și determinanți în indicarea esențelor ce urmează a forma obiectul preocupărilor de împăduriri în condiții de vegetație date de stațiunile locale.

Pe izlazuri și fânețe nu credem că s'ar putea realiza o protecție satisfăcătoare numai cu perdele de arbori.

Solul nemobilizat al acestor ramuri de cultură posedă o prea puțină capacitate de a înmagazina umezeala; puțința lui de a rezista la acțiunea istovitoare de apă a vânturilor și arșiței solare este în consecință extrem de redusă, de aceea socotim, că la o îmbunătățire a acestei situații nu se poate ajunge decât prin înființarea unor reglementare izlazuri sau fânețe împădurite de felul acelor ce s'au găsit în ființă până acum 20 de ani în stațiunile stejarului din județele Sibiu, Târnava Mare, Târnava Mică și Brașov, reprezentând tipul pășunilor împădurite și se găsesc și acum în regiunea dela poalele munților Făgărașului; ca fânețe ocrotite de anini, numite în partea locului: „tânăroage“.

Popularea acestor fel de terenuri cu arbori nu se poate

face cu succes decât adoptând metoda plantațiilor pe margine de șosele cu pueți de talie înaltă de cel puțin doi metri, cu aplicarea unui tutore și construirea unei împrejmuiri îndeajuns de rezistente pentru a oferi protecției contra îndoirii vânturilor și apărare contra vitelor scoase la pășune.

Asupra esențelor ce urmează a adumbri astfel de suprafețe, singurele puncte de orientare vor fi: compoziția solului, expoziția terenului și elementele climaterice ale stațiunii. Vom da însă preferință arborilor fructiferi cu intenția de a realiza din recolta lor un venit anual oarecare destinat a servi îmbunătățirilor pastorale și indispensabilelor lucrări de ocrotire pomicolă, cari se rezumă la văruiri contra insolăției, la bande cleioase contra insectelor, la culegerea omizilor și la stropirea frunzișului și fructelor cu diferite soluții acidulate sau alcalice contra paraziților de tot felul.

Un alt criteriu de alegere a esențelor va trebui să fie proprietatea lor de a ameliora solul, care este în funcție de temperamentul speciei. Din acest punct de vedere, dintre arborii fructiferi sunt recomandabili în ordine descendentă: nucul, părul, cireșul, mărul, prunul, caisul și piersecul.

În stațiuni unde pomii fructiferi nu merg vom planta una sau mai multe esențe forestiere în amestec din cele ce aparțin tipurilor de păduri de stepă, antestepă, de șleau sau de fag potrivit cu condițiile de vegetație locale. Pe lângă adaptabilitate la mediu se va mai cere acestor specii rădăcină pivotantă cu care să se poate bine împotrivi vânturilor și un coronament lat și bogat cu care să-și îndeplinească misiunea de ocrotitor al solului.

Atât plantarea pomilor cât și a arborilor de pădure se va face în rețea pentagonală, ca să nu-și poată croi vânturile breșe printre arbori și la o depărtare între pueți de 10—20 m, astfel ca la vârsta de 15—25 ani să fie realizată pe izlazuri densitatea de cel puțin 4, iar pe fânețe unde contribuie și ierbaceele, ce sunt lăsate să crească până la maturitate, la protecția solului, de cel puțin 2.

Această densitate se va menține pentru întreaga durată a revoluției care datorită faptului că producerea materialului lemnos constituie o problemă de importanță absolut secundară, va coincide cu exploatabilitatea fizică.

Adevăratul domeniu de aplicare al perdelelor propriu zise de arbori găsim că trebuie să fie terenurile agricole cultivate cu cereale și furajere, podgoriile și livezile de pomi, dintre cari ultimele două ramuri de activitate agricolă nu suferă de tot cortegiul de calamități arătate, ci numai de înghețurile târzii contra cărora o fâșie de pădure situată la limita lor nordică oferă un remediu sigur.

Orientarea perdelelor este determinată de direcția vânturilor predominante în regiunile interesate și fiindcă în cadrul examinărilor prezente intră cu deosebire Basarabia, unele județe limitrofe din Moldova și Dunărea de jos, precum și o parte din Dobrogea, cari sunt mai ales bătute de secetă și în cari direcția curenților principali este dela Nord la Sud și dela Sud la Nord, perdelele de protecție vor trebui să fie dispuse normal, adică dela Vest la Est. Aceasta ca regulă generală susceptibilă de modificări unde situația locală o pretinde și unde relieful terenului provoacă o deviere a direcției vânturilor.

Un singur șir de arbori plasați ca perdea, nu credem că ar putea produce efectul dorit și ar putea asigura protecția necesară culturilor agricole. Numai o zonă mai lată de pădure deasă, compactă și bine întreținută, care și ca suprafață să însemneze aproximativ 10% din întregul complex agricol, va putea exercita o influență hotărâtoare asupra factorilor de producție și va fi în stare să provoace schimbările fiziologice scontate. Socotim chiar că pe lângă aceste zone principale paralele și orientate dela Vest la Est, sunt necesare și altele mai înguste, cari să le întretaie venind din direcția Nord spre Sud având principala menire de a micșora prin adumbrire perioada zilnică a arșiței solare întârziind răsăritul și grăbind apusul soarelui pe culturi.

S'ar forma astfel o serie de tarlale patrulatere înconjurate de toate părțile de perdele de protecție unele principale dela Vest la Est, pe cari le-am dimensiona la 300 metri lungime și circa 15 m lățime formând bazele acestui patrulater dreptunghiular și altele dela Nord la Sud de 200 m lungime și 5—7 lățime formate din un singur rând de arbori.

Impădurirea acestor terenuri se va face în rețea triunghiulară sau pentagonală pe de-o parte și în rânduri simple pe de altă parte cu pueți viguroși de 3—4 ani repicați de esențe potrivite mediului local și capabile a se desvolta la valori ma-

xime atât ca înălțime a arborilor cât și ca lățime și desime a coronamentului, precum și ca bogăție a aparatului foliaceu cu scopul de a crea un impediment impecabil și cât mai înalt în calea vânturilor, pe cari le-am dori atenuate în atmosfera din nemijlocită vecinătate a culturilor la minim și cât mai îndepărtate în sens vertical adică până deasupra copacilor din perdele.

Drept aceea esențele cu temperament prea excesiv luminos nu sunt potrivite de a fi luate în considerare la lucrările de împădurire, ci vom preferi pe cele mai puțin luminoase și cu frunze cât mai lungi și late ca: genurile de stejar, ulm, anin, castan, carpin, tei, paltin, fag etc., iar pe marginea zonelor arbuști spinosi precum: plătică, salcâm mic, dracilă și maclură pentru a da ființă unei împrejmuiri vii și ghimpoase cu destinația de a îngreuna pătrunderea vitelor în zona împădurită, al cărei interior trebuie ferit de pășunat chiar și la vârsta înaintată a arboretului.

Ingrijirea pădurii odată înființată se va mărgini la măsuri de ordin strict igienic, adică la scoaterea și îndepărtarea uscăturilor, nefiind indicat a se realiza nici un altfel de produs secundar, scopul pădurii fiind de altă natură decât silvică.

Se va ținea seamă încă, ca densitatea arboretului să aibă valoarea lor sau când se va ajunge la vârsta exploatabilității cel puțin 9.

Aceste perdele de protecție vor fi supuse regimului cordului grădinărit cu regenerare pe cale naturală și exploatabilitate fizică, nerealizând nici sub titlul de produse principale decât arborii morți și uscați.

PERDELELE DE PROTECȚIE

de Ing. M. Rădulescu
București

O operă silvică de mare însemnătate pentru economia noastră națională, după împădurirea nisipurilor sburătoare și fixarea coastelor degradate, o formează fără îndoială înființarea perdelelor de arbori în câmpie, pentru protecția agriculturii contra vânturilor și asigurarea recoltelor contra secetei.

Incepută după război de proprietarii din Bărăgan cu concursul Casei Pădurilor, care le-a pus la dispoziție pueți gratuit sau cu preț de cost, perdelele de protecție sunt astăzi destul de bine cunoscute și se întind cu pași repezi și în restul câmpiei, unde lipsește pădurea (Dobrogea, Basarabia și Oltenia).

De sigur la răspândirea lor a contribuit mult și propaganda stăruitoare, făcută de Corpul Silvic, prin studii, conferințe și publicațiuni de tot felul. Nu e mai puțin adevărat însă, că perdelele de protecție au început într'o regiune, în care de multă vreme (pe la 1860) proprietarii mari cereau să li se înființeze păduri și pentru care Ministerul de Agricultură și Domenii a trimis la studii în Franța pe primul silvicultor român, Mihail Râmniceanu.

Pentru plantare s'a întrebuițat peste tot aproape numai salcâmul în teren bine lucrat agricol cu plante prășitoare, fiindcă se prinde ușor, crește repede și dă lemn bun pentru foc și pentru construcții rurale la vârste mici.

Sunt însă proprietari mari¹⁾ și instituțiuni publice, cari în afară de salcâm, ce nu crește pe orice sol și produce adesea neplăceri agricultorilor prin drajonare, au plantat și alte feluri de arbori, spre a obține perdele mai dese și mai apropiate de tipul ideal, recomandat de literatura silvică pentru diversele stațiuni.

Pe lângă această frumoasă activitate din inițiativă particulară, care merită toată lauda și care trebuie îndrumată, susținută și intensificată cu toată stăruința de Corpul Silvic, se impune ca de acum înainte să se treacă la un alt gen de lucrări din același cadru, care în scurt timp ar schimba considerabil fața țării, ar veni în sprijinul agriculturii și ar pune în valoare multe terenuri neproductive.

E vorba de lunca râurilor noastre, acoperite pe vremuri de codrii vestiți, în locul cărora avem azi suprafețe întinse cu prundișuri sterpe, aproape fără valoare, cari laolaltă însumează câteva zeci de mii de hectare.

În această ordine de idei, dacă ne aruncăm privirea pe o

1) În această privință se cade a aminti aci numele d-lui I. Stănculeanu dela Vulturești (jud. Caliacra).

hartă, observăm că râurile noastre — cel puțin din Vechiul Regat și Basarabia, au cursul îndreptat în general dela NV spre SE, adică aproape perpendicular pe direcția vânturilor dominante: Crivățul și Austrul. Pentru acest considerent, dacă lunca lor ar fi acoperită din nou cu pădure, li s'ar micșora iuțeala și s'ar împiedica evaporația. Cu alte cuvinte s'ar forma niște perdele de mari proporții, cari pe lângă ocrotirea culturilor agricole contra secetei, ar contribui la buna stare a regiunii prin producerea lemnului necesar pentru nevoile populației și pentru industrie, ar înfrumuseța țara și ar contribui larg la apărarea națională. Ar contribui apoi la consolidarea malurilor și la păstrarea apelor limpezi, oprind pe loc mâlul, care altfel ar fi cărat și depus pe ogoare sau la gurile Dunării.

De adăpostul acestor fășii de pădure s'ar putea folosi toți agricultorii mari și mici din vecinătate, fără să mai fie nevoiți să-și sacrifice o parte din moșie, pentru înființare de perdele, după regulile cunoscute. E un dar, ce li s'ar putea face forțat de natură, pe care puțini au stăruit până acum să-l folosească.

Ca să înființăm asemenea perdele pe prundișurile din lunca râurilor noastre, e lucru destul de ușor.

În mod natural știm că luncile râurilor sunt populate cu zăvoae de salcie, plop și anin, în care pot crește foarte bine frasinul, ulmul și stejarul (*Q. pedunculata*).

Dacă se oprește pășunatul și se fac oarecare lucrări de ameliorare în cursul albiei (pinteni și leși) aninul, salcia și plopul încep să se instaleze curând pe cale naturală. Treptat, treptat stabilindu-se zone de liniște, prundișul începe să se acopere cu mâl în timpul viiturilor și solul se ameliorează văzând cu ochii.

De acum înainte masivul se închide repede. Rămâne numai ca silvicultorul să vină la timp și să ajute reinstalarea pădurei și înobilarea ei prin plantațiuni cu plop de Canada, frasin, ulm și stejar (*Q. pedunculata*) în gropi umplute cu pământ bun de împrumut luat din vecinătate.

E o lucrare de proporții mai mari decât ne închipuim la prima vedere, care se poate face ușor, ieftin și repede și care se cere cât mai curând înfăptuită, astăzi când lemnul s'a îm-

puținat și este atât de mult cerut pe piață și când avem atâtea terenuri neproductive în lunca mănoasă a râurilor noastre.

Nu mai vorbim de binefaceri, ce s'ar aduce numai prin prezența acestor fâșii de pădure, agriculturii.

Majoritatea terenurilor inculte din lunca râurilor aparțin însă la alte categorii de proprietari decât Statul. Ca urmare împădurirea lor s'ar înfăptui ceva mai greu, fiindcă ar veni și interese particulare în jos. Spe a preîntâmpina aceste inconveniente se impune o pregătire intensă a opiniei publice și o conlucrare a tuturor autorităților publice din raza ținuturilor: administrative, silvice și agricole și suntem convinși că pe această cale în scurt timp roadele nu vor întârzia să se arate.

PERDELELE DE PROTECȚIE

de I. I. Marinescu
Ing. Isp. g-1 silvic

Sporul de umiditate, pe care pădurea îl întreține în jurul ei, este hotărîtor pentru agricultură în lunile de vară. Faptul, însă contestat de unii extremiști, a convins oficialitatea, iar Statul s'a văzut silit să impună și să încurajeze creerea perdelelor de protecție, ca cel mai bun mijloc de siguranță și regularitate pentru producția agricolă.

În evoluția noastră economică, dela faza pastorală la cea agricolă extensivă, pădurea a fost un obstacol, pe care populația l'a înlăturat ușor, iar sporul de producție al primilor ani a încurajat defrișerile, tocmai acolo unde compoziția geologică și mineralogică a solului impunea contrariul.

Grânarul Țării: Câmpia Munteniei, jumătatea sudică a Moldovei și Basarabiei, este cuprins în climatul pontic, caracterizat printr'o umezeală foarte redusă cu 300—500 mm precipitațiuni, cu temperatura depășind 22° și cu extreme maxime până la 27°. Deci condițiuni grele pentru o producție regulată și sigură, ce se cere realizată într'o epocă foarte critică.

Așezarea geografică și jocul elementelor climatice, se fac simțite în mod hotărîtor aci unde pulsează viața agricolă și

toate nădejdiile — economice și financiare — pentru un an întreg.

Grânele formează mai mult de jumătate din bogăția și producția noastră, urmată de țigii și păduri. Antagonismul dintre agricultură și pădure, se transformă aci într'o inexorabilă colaborare.

Inceputurile din Sudul Dobrogei și din Bărăgan au dovedit necesitatea perdelelor de protecție, legiferată prin încurajări avantajoase.

Problema este complexă și realizarea ei cere: răbdare, colaborare, sprijinul Statului, iar nouă adâncă înțelegere a elementului social-economic, determinant pentru încrederea, cu care cei interesați, trebuie să privească latura silvică.

Timpu în care trebuie realizat acest mare canevaz de perdele, destinat să apere culturile agricole, spre a asigura un spor de umezeală în sol, la deschiderea vegetației și în aer pe timpul critic al dezvoltării și coacerii, cere răbdare.

Păstrând proporțiile și respectând limitele fiecărui câmp de activitate profesională, colaborarea va impune și va avea efecte salutare.

Intre pom și arbore, este o diferență și respectul ei trebuie să ajute la înfăptuirea acestui mijloc de apărare. Unele precizări sau imixtiuni cuprinse în lege, sunt generatoare de conflicte, cari trebuiesc evitate, pentru ca acțiunea silvică să se desfășoare fără greutăți.

Jurisdicțiunea viticulturii în cultura nucului, nu trebuie să constituie o analogie, pe care totuși o vedem inițiată sub forma excluderii perdelelor dela un sistem de supraveghere și îndrumare silvică. Este prea vast câmpul agriculturii, dar cu efecte înregistrate anual, față de ariditatea celui forestier, cu efecte vizibile după decenii, pentru ca să se mai nască o nouă epocă de fricțiuni dăunătoare. Regimul silvic al perdelelor de protecție este impus și urmărit de cerințele apărării naționale, la care colaborarea nu trebuie să fie stingherită.

Rentabilitatea agriculturii este mică și fluctuația produselor ei, determinată în largă măsură și de factorii climaterici, obligă Statul la asistență și ajutor efectiv.

Executarea perdelelor, față cu suprafața destul de mare a regiunii unde ele sunt necesare, presupune un plan de lucru, cu orientare precisă și realizare corespunzătoare cerințelor,

cari să încadreze toată acțiunea productivă a nației, fără greutate de ordin procedural sau practic. Micul agricultor, ca orice cetățean de altfel, are o justificată teamă de procedura autorității administrative, fiscale, agricole sau silvice.

Codul silvic și legiurile noi, prevăd încurajeri speciale pentru împăduriri, chiar sub forma elementară a perdelelor de protecție.

Curentul nou de economie dirijată, obligă la susținerea acestei opere de imens interes local și general.

Gratuitatea pueților, este o condiție esențială și inițială, alături de scutirile de impozite, pe perioade destul de lungi. Producția pepiniereilor silvice ale Statului, trebuie organizată deci ca să poată satisface și aceste cerințe în timp scurt și în mod lesnicios, pentru ca cei interesați să se vadă îndemnați. Indrumarea și dirijarea plantației, cu cel mai înțelegător gând de ajutor din partea agenților silvici locali, este o necesitate, iar premiile anuale, pentru cele mai reușite perdele și prime de muncă celor ce au condus lucrările, constituiesc o altă condiție a reușitei.

Perdeaua de protecție ia culturii agricole o suprafață ce poate varia dela 1—10%, iar efectele materiale se vădesc încet. Proprietarul cere însă un folos și dela producția lemnoasă a arborilor cultivați în perdea. Aci asistența silvică este hotărâtoare. Autoritatea diriguitoare a treburilor silvice, trebuie să să privească cerințele îndreptățite cu cel mai bun gând de ajutor, tratându-le sub un regim preferențial, tranzitoriu, pentru ca cei ce cred în utilitatea perdelelor de protecție să nu fie descurajați de rigorile, rău înțelese, șicanator aplicate sau cu restricții, cari anihilează cele mai bune intenții. Aci cel puțin, regimul silvic să însemneze efectiv asistență și sprijin. Este timpul să dăm ideii de regim sensul adevărat creator pentru ca silvicultura să nu mai fie privită, ca regim: represiv.

Perdelele de protecție constituiesc punctul de convergență al unui întreg interes de apărare națională, agricultură și silvicultură.

*Schutzwaldstreifen**Les rideaux de protection*

Le problème de la protection des champs labourés et des pâturages par des rideaux de végétation forestière a préoccupé la sylviculture roumaine dès son commencement. Depuis quelques années, la question a été remise en discussion. En 1936 on en a discuté amplement au congrès de l'Association générale des ingénieurs de Roumanie. Des réalisations pratiques ne manquent pas un peu partout.

Repondant à l'enquête ouverte par notre revue, trois de ses collaborateurs ont tenu à exprimer leurs opinions.

Deux d'entre eux (Mrs. Moldovanu et Marinescu) font tout d'abord une discussion générale sur le rôle de ces rideaux de protection. Puis ils montrent qu'il faut bien étudier le problème avant de partir au travail. Ils demandent un programme précis de travail, le concours et des mesures officielles qui puissent stimuler les propriétaires des terrains à boiser et un régime pas trop restrictif quant à l'utilisation du bois produit par les rideaux.

Le troisième (Mr. Rădulescu) envisage la question du boisement des surfaces sabloneuses et incultes au long des rivières, qui constitueront de véritables rideaux pour les champs avoisinés et de sources de richesse pour leurs propriétaires.

C R O N I C A

EXTERNĂ

● Din nou „Direction générale des Eaux et Forêts“.

Intr'o notă precedentă (pag. 211), am arătat nemulțumirea provocată în lumea silvicultorilor francezi, prin numirea D-lui Colomb numai ca „Directeur des Eaux et Forêts“.

Printr'un decret recent (18 Ianuarie 1939) se revine la titulatura de „Directeur général“. Corpul silvic francez, vede cu satisfacție în acest act, repunerea Administrației forestiere în situația carecum de preponderantă față de celelalte Direcțiuni din cadrul Ministerului de Agricultură, situație pe care o justifică tradiția și marea și continuă creșcândă însemnătate a economiei forestiere în viața materială a națiunii.

(După R. d. E. et F. 1938/62).

(32)

● Problema lemnului ca material gazogen de actualitate și în Rusia

Se știe că Rusia este deposedată de rezerve de petrol și una dintre marile producătoare din lume ale petrolului aur negru. Cu toate acestea — deși s'ar părea bizar — există și acolo, în unele împrejurări deosebite, o preocupare serioasă de folosire a lemnului ca material gazogen pentru punerea în mișcare a motoarelor. Este vorba, anume, de marile exploatare forestiere industriale din ținuturile îndepărtate ale Nordului. Intrebuintarea mașinilor cu motoare cu explozie se face acolo pe o scară foarte întinsă pentru tăierea și fasonarea lemnului, pentru construirea drumurilor de transport și pentru transportul însuși al lemnului. Procurarea derivatei petrolifere (benzină, etc.) necesare motoarelor este legată de mari greutăți (distanțe mari de transport, scumpete, etc.), încât se pune cu mare stăruință problema trecerii la motoarele cu instalațiuni gazogene pentru lemn. După planurile marilor trusturi forestiere, ar fi urmat ca până în sfârșitul anului 1938 să se ajungă la 1100 automobile și 600 autoșenile prevăzute cu atari instalațiuni.

(In parte, după Z. L. Wiv., VI, VI, 268).

(33)

● Avioane transatlantice din lemn.

Casa engleză constructoare de avioane „Albatros“, a pus de curând la punct câteva tipuri de avioane, construite în întregime din lemn. S'a experimentat, astfel, cu foarte mulțumitoare rezultate un quadrimotor transatlantic Albatros, având motoare de 530 HP. Un al

doilea albatros, cu o rază de acțiune de 6500 km, o viteză de croazieră de 320 km și o încărcătură efectivă de 500 kg, este destinat liniei Europa—U.S.A. Pentru traficul intereuropean, a fost pus la punct un al treilea tip pentru transportul a 24 pasageri ziua și 12 noaptea, având o rază de acțiune de 1.500 km.

Și pentru o atare întrebuințare, lemnul, prelucrat sub formă de contraplacaje speciale, lemn reconstituit, etc., a dovedit admirabile însușiri. Rezistența sa este cel puțin tot atât de mare ca și a metalelor; apoi, înlesnește construirea și repararea și este un izolant prin firea sa față de căldură și șocul. Pentru a ajunge la calitățile cerute, prelucrarea lemnului presupune un anumit rafinament de industrializare. Această ramură a industriei lemnului are excepțional de promițătoare perspective înaintea sa. Ea comportă o foarte interesantă și folositoare specializare inginerescă. Din punctul de vedere al culturii forestiere, această nouă cale de utilizare a lemnului pune noi și interesante probleme: introducerea și păstrarea în arborete de esențe potrivite pentru deruire și creșterea lor îngrijită pentru un atare scop (trunchiuri cât mai pline, creșteri cât mai regulate, ferire de noduri și vătămări, etc.).

(În parte, după R. des E. et F. 1938/1041).

(34)

● Și ciment de lemn.

În statul Oregon (U. S. A.) s'au făcut încercări de pardosire a grajdurilor sistematice de vite, cu un ciment rezultat dintr'un amestec de rumeguș de ferestrău și ciment. După o folosire de peste 20 de ani, pardoseala respectivă s'a dovedit deosebit de mulțumitoare, ne-arătând aproape nici-o urmă de întrebuințare. Afară de aceasta ea oferă multe avantajii: mai călduroasă, nealunecoasă, igienică. Grosimea unei astfel de pardoseli este, obișnuit, cam de 4 cm. În prezent i se dă o atențiune din ce în ce mai mare.

(După Z. f. Wfw., VI, 207).

(35)

● „Pomul de Crăciun“ ca sursă de venit în America.

După anumite aprecieri, comerțul de pomi de Crăciun ar avea drept obiect în Canada cca. 5.000.000 bucăți anual, plus cca. 500.000 bucăți tăiate în delict. Venitul fermierilor de pe urma acestui articol ar depăși 500.000 (cca 100.000.000 lei) dolari pe an. Valoarea materialului exportat s'a urcat în 1937 la 509.407 dolari.

În Statele-Unite, pomul de Crăciun constituie deasemenea obiectul unui întins comerț și export. Pentru a se feri pădurile de vătămare prin extracția de atari arborasi, legile americane sunt foarte aspre. Se pretinde, anume, ca și la noi, un fel de adeverință de proveniență.

Cât privește problema pentru condițiunile românești, foarte interesante observațiuni și propuneri face D-l Ing. I. Moga în „Viața Forestieră“ 1938, pag. 456—7.

(După Z. f. Wfw. Bd. VI, 273).

(36)

doilea albatros, cu o rază de acțiune de 6500 km, o viteză de croazieră de 320 km și o încărcătură efectivă de 500 kg, este destinat liniei Europa—U.S.A. Pentru traficul intereuropean, a fost pus la punct un al treilea tip pentru transportul a 24 pasageri ziua și 12 noaptea, având o rază de acțiune de 1.500 km.

Și pentru o stare întrebuințare, lemnul, prelucrat sub formă de contraplacaje speciale, lemn reconstituit, etc., a dovedit admirabile însușiri. Rezistența sa este cel puțin tot atât de mare ca și a metalelor; apoi, înlesnește construirea și repararea și este un izolant prin firea sa față de căldură și șgomot. Pentru a ajunge la calitățile cerute, prelucrarea lemnului presupune un anumit rafinament de industrializare. Această ramură a industriei lemnului are excepțional de promițătoare perspective înaintea sa. Ea comportă o foarte interesantă și folositoare specializare inginerescă. Din punctul de vedere al culturii forestiere, această nouă cale de utilizare a lemnului pune noi și interesante probleme: introducerea și păstrarea în arborete de esențe potrivite pentru dărulare și creșterea lor îngrijită pentru un atare scop (trunchiuri cât mai pline, creșteri cât mai regulate, ferire de noduri și vătămări, etc.).

(În parte, după R. des E. et F. 1938/1041).

(34)

● Și ciment de lemn.

În statul Oregon (U. S. A.) s'au făcut încercări de pardosire a grajdurilor sistematice de vite, cu un ciment rezultat dintr'un amestec de rumeguș de ferestrău și ciment. După o folosire de peste 20 de ani, pardoseala respectivă s'a dovedit deosebit de mulțumitoare, ne-arătând aproape nici-o urmă de întrebuințare. Afară de aceasta ea oferă multe avantajii: mai călduroasă, nealunecoasă, igienică. Grosimea unei astfel de pardoseli este, obișnuit, cam de 4 cm. În prezent i se dă o atențiune din ce în ce mai mare.

(După Z. f. Wfw., VI, 207).

(35)

● „Pomul de Crăciun“ ca sursă de venit în America.

După anumite aprecieri, comerțul de pomi de Crăciun ar avea drept obiect în Canada cca. 5.000.000 bucăți anual, plus cca. 500.000 bucăți tăiate în delict. Venitul fermierilor de pe urma acestui articol ar depăși 500.000 (cca 100.000.000 lei) dolari pe an. Valoarea materialului exportat s'a urcat în 1937 la 509.407 dolari.

În Statele-Unite, pomul de Crăciun constituie deasemenea obiectul unui întins comerț și export. Pentru a se feri pădurile de vătămare prin extracția de atari arborasi, legile americane sunt foarte aspre. Se pretinde, anume, ca și la noi, un fel de adeverință de proveniență.

Cât privește problema pentru condițiunile românești, foarte interesante observațiuni și propuneri face D-l Ing. I. Moga în „Viața Forestieră“ 1938, pag. 456—7.

(După Z. f. Wfw. Bd. VI, 273).

(36)

● Intâietatea arborelui german.

Din inițiativa și cu conlucrarea personală a Führer-ului, Berlinul este supus unei radicale transformări. Germanii sunt hotărâți ca să facă din el, cel mai modern oraș din lume. Și aceasta, în scurt timp.

Intre altele, se deschid artere de mare circulație, judicios dispuse și construite după cele mai moderne concepțiuni în materie de circulație. Deasemenea, se creiază parcuri noi și mari pentru reconfortarea fizică și sufletească a poporului. Nota particulară a chestiunii rezidă în aceea, că nu vor fi tolerați, în aceste viitoare parcuri, decât arborii, arbuștii și plantele indigene.

Iată cum concepția rasistă a guvernării național-socialiste, are refrângeri în întreaga viață germană. Lucrul stă, de altfel, în concordanță cu concepția modernă în materie de cultură forestieră.

(După relatarea D-lui Prof. V. Stinghe).

(37)

● Noi specii forestiere pentru fabricația celulozei.

Celuloza este corpul fundamental din compoziția tuturor lemnurilor. Cu toate acestea, puține sunt speciile utilizate în industrie pentru separarea acelei celuloze în vederea fabricației mătasei artificiale, etc. (la noi: molidul, bradul, fagul). Cauza rezidă în aceea că lemnul variază foarte mult, după specie, în ceea ce privește mulțimea de compuși secundari legați cu celuloza (de ex.: lignină, gume, rezine, amidoane, zaharuri, etc.). Pentru fiecare dintre speciile lemnoase utilizată astăzi în fabricație există unul sau chiar mai multe procedee de separare industrială a celulozei. Cerința esențială a unui procedeu oarecare este, doară, de a fi cât mai economic cu putință.

Profesorul Hägglund din Suedia a reușit să pună la punct un procedeu industrial de separare a celulozei din mesteacăn în vederea fabricării de fibre și mătase artificială. Descoperirea respectivă este de o însemnătate deosebită pentru economia suedeză. Pădurile țării respective conțin 16-17% specie de mesteacăn, al căror lemn nu găsea până acuma decât o întrebuințare limitată.

Când se va afla și la noi cercetătorul, care să stabilească un procedeu de valorificare a marilor cantități de papură ce putrezesc fără nici-un rost, an de an, în Delta noastră?

(În parte, după R. des E. et F. 1938/1039).

(38)

● Nucul în Crimeea.

Datorită climatului său potrivit, Crimeea reprezintă între altele și o patrie a nucului bun (*Juglans regia*). Cu toate împrejurările excepțional de grele prin care a trecut și ținutul respectiv în ultimele decenii de revoluție și viață sovietică rusească, numărul lor este impozant: cca 36.000 de bucăți. El se află localizat, în grupe sau indivizi izolați, pe coasta sudică și pe dealurile învecinate.

Rasa respectivă ar fi, după cercetările Institutului agronomic local, dintre cele mai bune. Astfel, comparând nucile de Caucaz, de Asia centrală și franțuzești cu cele locale se ajunge la următoarele

cifre, reprezentând procentul sămburilor din volumul total: 28%; 37%; 43,7% și 47,8%. Apoi sămburii respectivi se deosebesc prin conținutul lor ridicat în grăsime și albumină.

Producțiunea anuală a pomilor cu totul neingrijiți — cum sunt astăzi — se ridică, în mijlociu, la 100 kg, putând să ajungă uneori până la chiar 200 kg de individ.

(După Z. f. Wfw., Bd. VI, 269).

(39)

● Protecția naturii și în Africa.

Acțiunea omului de distrugere și de falsificare a naturalului a mers atât de departe, încât o puternică reacțiune s'a produs cam dela începutul secolului nostru pentru a se salva ceea ce se va mai putea salva. În țările civilizate s'au constituit comitete, asociațiuni pentru instituirea de rezervațiuni și în general pentru protecția naturii, în scopul de a se salva dela pieire plantele și animalele devenite rare. Acțiunea statului a intervenit și ea în această direcțiune, făcându-se din ce în ce mai simțită.

Iată că vine și rândul ținuturilor coloniale. De curând, guvernul englez a luat inițiativa de a reuni la Londra, în decursul anului 1939 o conferință pentru protecția faunei și florei în Africa și Asia tropicală. Au fost invitate guvernele țărilor, având posesiuni în aceste părți ale lumii.

Franța, care are deja un Comitet național pentru protecția naturii în teritoriile de peste mări, a fixat o impozantă delegație, compusă dintr'un președinte (D-l M. Ducrocq), trei membri și 9 experți științifici și cinegetici.

(După R. des E. et F. 1939, 62).

(40)

● Stațiune pentru studierea efectelor împăduririi asupra regimului apelor în Africa.

Guvernul Uniunii Sud-Africane a luat în considerare planul unei atari stațiuni, cea mai importantă în genul său în emisfera sudică, fiind vorba ca să se rezerve în acest scop o suprafață de cea 2000 ha.

Alegerea locului respectiv s'a făcut cu mare grije, așezarea sa fiind socotită ca ideală. Ea va fi împărțită în mai multe secțiuni, în care se vor face încercări de incendiere, împăduriri cu felurite specii forestiere și alte lucrări, încât problema să poată fi studiată în condițiuni cât mai științifice.

(După R. des E. et F. 1939, 83).

(41)

● Al VI-a Congres al Federațiunii pireneană de economie montană.

S'a ținut între 18 și 21 August 1938, în Pirineii Orientali. Dintre cele 4 zile ale Congresului, numai prima a fost rezervată prezentării de referate, restul a fost folosit pentru vizite și excursiuni.

Deschiderea Congresului s'a făcut la Perpignan, sub președinția

D-lui Decan Paul Sabatier, membru al Institutului, asistat de primarul Oraşului și de prezidentul Oficiului agricol județean.

Raportele prezentate se referă la agricultura montană, creșterea animalelor, pomicultura, viticultura, silvicultura, vânătoare, sporturi, ape termale, etc. Preocupările Federațiunii sunt, după cum vedem, foarte cuprinzătoare. Pădurea și silvicultura nu ocupă decât un loc modest în complexul vieții montane, atât de complexe în acea regiune. Din raportul respectiv prezentat, s'a putut vedea că pădurea se află într'o stare nemulțumitoare, fiind departe de ceea ce împrejurările ar cere dela buna sa acțiune protectoare și productivă.

După o discuțiune generală, congresiștii — să se noteze, nerostieri — „se trouvent entièrement d'accord pour souhaiter que le reboisement de la zone littorale et des garrigues soit activement poursuivi. On souhaite que ces travaux fassent l'objet d'une étroite surveillance des autorités locales, le personnel forestier étant en nombre trop intime pour assurer un tel service (1 brigadier, 1 garde pour l'arrondissement de Perpignan”).

(După R. des E. et F. 1939, 64).

(42)

● Programul de Studii al Școlii superioare de Silvicultură Tharand

Pentru semestrul de vară 1939 sunt prevăzute :

1. Introducere în Științele forestiere :

Jentsch: Exerciții de introducere (2);

2. Științe de bază :

a) Științe de Stat: Metzger: Popor și Rasă (1); Weddingen: Economie politică (4);

b) Științe naturale: Bavenhamm: Botanică sistematică forestieră, Partea a II-a (Sistem și Plante staționale) (2); Exerciții pentru determinarea de plante staționale forestiere (I. Plante cu flori) (1); Grosskopf: Introducere în Soluri și Știința stațiunii coloniale (1); Huber: Botanică sistematică forestieră, Partea I-a (specii forestiere) (3); Excursiuni botanice; Sachsse: Soluri P. I (4); Excursiuni; Prell: Zoologie forestieră (4); Schreiter: Geologie, P. II (2); Excursii și Laborator (2); Wienhaus: Chimie organică (3); Wienhaus și Mühlsteph: Laborator de Chimie (3).

3. Științe de Specialitate :

a) Forestiere: Jentsch: Administrație forestieră (3); Mantel: Seminar de Politică forestieră (1); Comerțul lemnului (2); Drept forestier, p. I (2); Idem, p. III (2); Istoria Drăpăului forestier (1); Peschel: Drumarii; Tehnica străngerii lemnului (2); Exerciții topografice (2); Prell: Excursiuni zoologice; Röhrl: Dendrometrie (Creșteri) (2); Protecția pădurii în general (2); Exploatațiunea forestieră incl. Estimația forestieră (4); Amenajament, p. II (3); Exerciții Amenajament; Rubner: Silvicultură, p. II-a (4); Exerciții de Silvicultură; Exploatarea pădurii și Tehnologia lemnului, p. II (2); Istoria forestieră (2); Sachsse: Stațiune regională (1).

b) Diverse: Mantel: Drept vânătoresc (1); Exerciții de Drept forestier și vânătoresc (1); v. Vietinghoff: Economie piscicolă, p. II-a (1); Pasări și protecția lor (1).

4. Anexe:

Excursiuni generale; Huber: Conducerea lucrărilor științifice; Hegershoff: Fotogrametrie, p. II (2); Exerciții de Fotogrametrie, p. II-a (2); Calcule de Compensare și Măsurători colectrive (2); Lucrări mari de fotogrametrie forestieră (interior și pe teren) (4); Mühlstepp: Capitole speciale de chimia plantei și a lemnului (1); Prell: Inițierea în efectuarea de lucrări științifice proprii; Colocviu zoologic (1); Schmunzsch: Exerciții gimnastice (4); Wienhaus: Laborator de chimia plantelor coloniale (3); Inițiere în efectuarea de lucrări științifice în domeniul Chimiei vegetale.

(După comunicarea Școlii respective).

(43)

● „Pustiul Sahara va fi transformat în pădure.

În cercurile științifice din Europa se vorbește, serios, despre împădurirea deșertului Sahara. După exemplul lui Bremonier, care a plantat în Lande pini maritime, e vorba să se aclimatizeze în Sahara arborele „Cactus giganteus“ din Mexic, o plantă caracterizată prin faptul că-i priesc terenurile uscate, lipsite de apă, arse de soare, unde nu poate crește nici o altă plantă. Aceste plante ating înălțimea de 18 metri și din cauza ramificațiilor constituie adevărate tufișuri de 10 până la 12 metri înălțime. Unele din aceste plante sunt adevărate bazine de apă și din firele lor se pot face pânze tari. O pădure din acești cactuși uclasi e suficientă să transforme condițiunile climatice ale Saharei, transformând cu totul acest deșert imens“.

(Reprodus după „Natura“, 1939, 72).

(44)

● Problema carburanților naționali în Franța.

Către sfârșitul anului trecut, s'a constituit în cadrul Ministerului de Agricultură, un „Comitet de Direcțiune pentru studiul și utilizarea carburanților auxiliari de origină agricolă“. Președenția o are ministrul respectiv, asistat de directorul Apelor și Geniului rural. Atribuțiunile acelei Comisiuni sunt împărțite între diversele direcțiuni ale Ministerului, după afinitate. Astfel, problemele referitoare la producerea și prepararea combustibililor de origină forestieră cade în sarcina Direcțiunii Apelor și Pădurilor; cei de origină agricolă privesc Direcțiunea Agriculturii; Pentru Direcțiunea Apelor și Geniului rural au fost rezervate problemele referitoare la încercarea și folosirea combustibililor sau carburanților de origină agricolă, ca și la orientarea și adaptarea mașinismului agricol pentru folosirea de combustibili și carburanți naționali.

Spre scopul propus, Direcțiunile Apelor și Pădurilor și Agriculturii organizează centre regionale de inițiere, orientare și experimentare.

(După Decretul din 29 Noembrie 1938. R. des E. et F. 1938, 1055).

(45)

● Lemnul ca material gazogen în tracțiunea mecanică agricolă.

O atare problemă a constituit obiectul unei comunicări făcută la 26 Oct. 1938 de d-l G. Coupan la Académie d'Agriculture din Paris.

După ce expune avantajele și desavantajele noului combustibil, din punct de vedere tehnic și economic, particular și național, D-sa ajunge la concluzia că se cuvine a fi puse în mișcare toate forțele pentru familiarizarea problemei în cercurile decisive în materie.

În ceea ce privește industria franceză de tractoare cu „gaz de păduri”, D-sa opinează că aceasta ar avea datoria: „nu numai de a adapta la tractoare pur și simplu unul sau mai multe tipuri de motoare proprii pentru folosirea mulțumitoare a gazului, ci mai curând de a afla anumite mașini complete care să corespundă sub toate raporturile nevoilor exploatațiunilor noastre, trebuințelor impuse de procedeele noastre de cultură”.

În legătură cu problema de mai sus conducătorul unui mare domeniu agricol din Seine-et-Meuse arată că utilizează mulțumitor, de trei ani, un camion Panhardt (8 t.) și un tractor Mac-Cormis 10/20, prevăzute cu gazogene pentru lemn.

Camionul ar consuma la 100 km 1 sac de cărbuni, care costă 30 frs., ceea ce ar corespunde la 25—30 l. benzină, adică 75—90 frs. Tractorul consumă $1\frac{1}{2}$ sac pentru 9 ore de lucru, ceea ce revine la 46 frs. față de 70—80 l. benzină, adică cel puțin 200 frs.

Pentru noi, fără producătoare și exportatoare de petrol, s'ar părea că preocupări de asemenea natură n'ar avea rost. Se știe însă că rezervele noastre de petrol sunt limitate și aproape pe fund.

(După R. int. de Bois, 1938, 392).

(46)

Ilie C. Demetrescu

MERCURIALE

Stabilizarea pieții lemnului

Repriza pieții internațională a lemnului, începută la sfârșitul anului 1938, s'a menținut până la jumătatea lunii Martie a. c. Criza politică, care a provocat o încordare generală, a turburat operațiile și a încetinit cadența vânzărilor.

Prețurile au continuat să prezinte tendința de urcare, mai ales că în cursul lunii Aprilie a. c. au încercat noi majorări. Listele de prețuri rusești publicate în Belgia și Olanda, ca și ofertele individuale prezentate cumpărătorilor englezi au fost majorate cu cca. 10 silingi/M³ (cca. 80 lei²³).

Din toamna anului 1938, când prețurile au atins nivelul cel mai scăzut și până în cursul lunii Aprilie a. c., majorarea prețurilor variază între 32 sh—35 sh./Sdt., adică reprezintă cca. 300—350 lei m³.

Nivelul actualcelor prețuri, observă Informations Economiques CIB din 20 Aprilie a. c., trebuie considerat ca fiind normal, și orice nouă majorare a prețurilor trebuie exclusă, deoarece numai în acest mod se vor putea evita reacțiuni desagreabile.

Situația vânzărilor făcute de țările producătoare este destul de bună, deoarece mai bine de jumătate din cantitățile oferite de Suedia, Finlanda, Rusia și Polonia au fost deja plasate.

După toate aparențele, oferta de lemnărie pare în acest an mult mai mică decât cererea, iar buna dezvoltare a pieții lemnului este condiționată de situația politică generală.

Anglia a acoperit aproape jumătate din nevoile sale. Olanda și Belgia aproape 2/3 iar Franța numai 1/3.

Exportul european de lemnărie în lunile Ianuarie și Februarie a. c.

După datele statistice culese de C. I. B. (Comité International du bois) și publicate în Raports Mensuels du C. I. B. No. 2 din 10 Aprilie a. c. exportul total de lemnărie provenind dela cele 12 țări exportatoare din Europa, în lunile Ianuarie și Februarie din anii 1935, 1936, 1937, 1938 și 1939 se prezintă după cum urmează (în metri cubi):

	1935	1936	1937	1938	1939
Norvegia	29.699	36.630	35.680	34.008	32.967
Suedia	273.087	360.456	258.530	264.625	289.059
Finlanda	252.308	364.074	200.601	171.956	220.156
Estonia	31.038	16.266	9.171	8.488	13.320
Letonia	140.568	109.912	106.136	114.199	58.797
Lituania	15.617	13.206	32.332	22.859	24.543
U. R. S. S.	132.837	142.611	101.012	41.954	69.556
Polonia	399.882	449.488	313.854	399.697	324.663
Cehoslovacia	440.114	333.152	299.945	399.717	333.229
Austria	299.661	296.032	365.688	290.330	3.840
Jugoslavia	174.294	100.299	223.052	207.609	242.632
România	127.743	145.995	252.243	179.531	245.940
	2.317.719	2.368.181	2.198.244	2.985.711	3.914.573

Exporturile din 1938 și 1939 reprezintă cantități aproape de două ori față de cantitățile exportate în 1935, 1936 și 1937.

Austria-Germania a mai exportat în 1939 numai cantitatea de 3.840 m³ față de 399.717 m³ exportată în 1938.

Piața lemnului românesc

Din cifrele de mai sus, rezultă că în anul 1939 am exportat cu 40% mai mult decât în 1938.

Pentru a ne face o idee mai precisă de orientarea actuală a pieții lemnului românesc, dăm mai jos cantitățile de cherestea de rășinoase exportate în diferite țări în lunile Ianuarie și Februarie din anii 1935—1939 (în metri cubi):

	1935	1936	1937	1938	1939
Anglia	484	186	44.824	2.110	14.188
Franța	220	1.200	774	34	514
Germania	23.912	22.936	14.572	12.078	34.376
Ungaria	17.624	32.296	23.418	14.244	32.556
Italia	2.082	—	98	588	6.418
Grecia	22.286	4.954	10.066	3.674	2.064
Palestina	20.244	8.880	20.488	18.896	25.692
Egipt	3.130	13.854	6.214	8.254	11.762
Diverse	—	—	—	—	—
	100.634	95.654	156.278	74.858	138.896

Compararea cifrelor de mai sus apare destul de concludentă, pentru a putea stabili piața probabilă a lemnului românesc în acest an.

— Exportul în Anglia hotărăște asupra exportului general forestier al României.

— S'au majorat cantitățile exportabile în Anglia, Germania, Ungaria, Italia, Grecia, Palestina și Egipt.

Din cauza cererilor foarte mari de lemnărie ce ne vin din partea Germaniei și Angliei, stocurile de materiale din Bucovina sunt lichidate în întregime, iar prețurile lemnului rotund au încercat mari majorări.

La cererile de mai sus, se adaugă cererile masive ale Ungariei, care în primele 2 luni din acest an a importat din România cu 250% mai mult decât în acelaș interval din anul precedent. Fabricile de cherestea din Transilvania sunt ocupate cu efectuarea comenzilor pentru Ungaria, Elveția, Germania și Anglia.

Orientul apropiat, Grecia și Italia, avizate mai mult la producția fabricilor de cherestea din Moldova și Transilvania de Est, nu pot găsi mărfuri suficiente și prompte.

Față de cererile masive și susținute ce ne vin din Mediterană cât și din Vestul Europei, oferta fabricelor noastre de cherestea este mult mai mică.

Fabricanții noștri, mici și mari, nu mai caută clienți prin porturile de încărcare, și acceptă comenzile punând condițiuni tot mai grele pentru cumpărători.

Sortarea cherestelei de rășinoase a rămas tot atât de slăbită ca și în anul trecut.

Prețurile cherestelei de rășinoase au suferit ușoare majorări.

Cherestea de brad, tip Egipt în specificație, s'a vândut în ultimele săptămâni cu 1750—1800 lei/m³. fob Galați.

Angajamentele pentru Orientul apropiat, au fost slăbite într-o mică măsură de faptul că unii cumpărători din Egipt, clienții obișnuiți ai României, au angajat 20.000—30.000 m³. cherestea de rășinoase din Slovacia și Jugoslavia cu 3—4 sh./m³. mai efin decât din România.

Cercurile noastre conducătoare caută soluții pentru a îmbunătăți cursul lirei sterline pentru exportul în Orient, astfel încât să se poată obține un preț mai mare în lei, și fabricanții de cherestea să fie tentați de a angaja mai multe partide de lemnărie pentru Mediterana orientală.

Prețurile cherestelei de foioase și foioase au fost revizuite de UGIR. — secția forestieră — în ședința comitetului de direcție ținută la 25 Aprilie a. c., aducându-se unele reduceri pentru cherestea de fag cu destinația Egipt și Grecia și majorându-se prețurile cherestelei de rășinoase cu destinația Anglia.

Tratate comerciale importante pentru economia lemnului românesc

Tratatul germano-român.

În mijlocul tensiunii politice dela sfârșitul lunei Martie a. c., s'au dus tratative cu delegația economică germană. N'au lipsit greutatele inerente ce decurgeau din faptul că atmosfera generală politică era prea încărcată.

Tratatul economic cu Germania încheiat la 23 Martie la București privește între altele o colaborare intimă în problemele cari interesează economia lemnului din cele două state.

Articolul 1 din acest tratat economic stipulează:

— Acest tratat economic va privi înainte de toate

2. a) dezvoltarea economiei românești a lemnului și a pădurilor
- b) constituirea societăților industriale și agricole atâtea cât vor fi necesare în raport cu aliniatul 2 a).

Cercurile noastre economice *românești* sunt convinse că în baza acestui tratat, multe capitaluri germane vor fi investite în instalații de transport și fabrici moderne de cherestea cari să privească în special masivele forestiere rămase încă inaccesibile.

Germania dispune astăzi de 18,4 milioane Ha. păduri situate în vechiu Reich, Austria, Memel, regiunea Sudeților și protectoratul Boemiei și Moraviei. Procentul păduros al acestui mare imperiu este de 29,1%, iar cota parte pe cap de locuitor este de 0,22 Ha.

Deși dispune de suprafețe mari de pădure și bine îngrijite, Germania duce o politică de conservare a pădurilor sale. Pentru anul 1939 și-a asigurat aprovizionarea cu lemnărie, încheind tratate economice cu Finlanda, Jugoslavia, Polonia, Letonia și Lituania.

Tratatele economice încheiate de Germania vor influența asupra cumpărăturilor de lemn din acest an.

Piața lemnului european, remarcă Internationaler Holzmarkt, datorită influenței exercitate de cumpărăturile germane de lemn, va înregistra un mers liniștit și egal, adică se va stabili pentru mai multe luni.

Tratatul economic româno- englez

La 11 Mai a. c. a fost parafat noul acord economic româno- englez, care are o importanță tot atât de mare pentru economia noastră generală ca și acordul de mai sus.

Referitor la lemn, acordul prevede:

„Guvernul regal Român va lua dispozițiuni a simplifica sistemul de control al exportului, pentru a înlesni exportul lemnului în Regatul Unit“.

Anglia, după cum am arătat în cronicile din anii precedenți, este cel mai mare importator din Europa, deoarece absoarbe aproape jumătate din întreg exportul european de lemnărie.

Prezența cererilor de lemnărie din Anglia echivalează cu reducerea exportului în celelalte țări, deoarece aceste cereri reprezintă cantități ce depășesc posibilitățile imediate ale fabricelor noastre de cherestea.

Redresarea pieții lemnului nostru în 1936/37 a fost hotărâtă de către cererile engleze. Această redresare are loc și în anul curent.

În prezent, cererile numeroase ce ne vin din Anglia, va produce o nouă redresare a pieții lemnului românesc.

În baza acordului de mai sus, Consiliul de Miniștri a dat auto-

rizație societății engleze „Timbex Limited“ de a funcționa în România și de a-și stabili un sediu secundar la București, având sediul exploatarei în Comuna Cloșani, jud. Mehedinți.

Reorganizarea Casei Pădurilor și măsurile necesare pentru redresarea economiei forestiere

Inființarea Direcției Comerciale a Pădurilor Statului.

Prin noua lege de organizare a Ministerului Agriculturii și Domeniilor, Casa Pădurilor Statului a fost aproape în întregime reorganizată, și transformată în Direcție Comercială a Pădurilor Statului.

Titularul acestei Direcții, D-l Inginer Inspector General silvic Petre Ioan, a adus un program de lucru, studiat și verificat pe teren timp de aproape cinci ani, menit să amelioreze simțitor și într'un scurt timp situația pădurilor țării sub toate raporturile.

În acest program se asigură:

— exploatarea cât mai rațională și rentabilă,
— refacerea pădurilor degradate (direcția ameliorărilor fiind înglobată în serviciul regenerării pădurilor din noua direcție comercială a pădurilor statului),

— control sever, și

— intervenționismul statului în industria și comerțul lemnului cu tendința naționalizării integrale a economiei forestiere.

Realizarea programului este în funcție de fondurile pe cari Ministerul Finanțelor trebuie să se pună la dispoziția Direcției Comerciale a Pădurilor Statului.

Intervenționismul statului în industria și comerțul lemnului.

Exploatarea forestieră din România au fost conduse până astăzi după interesele capitalurilor așezate în țară după 1880.

Până astăzi, oricine a putut să taie unde a vrut, cât a vrut și a fost liber să facă oricâte fabrici de cherestea.

Producția forestieră a pădurilor a ajuns până la 25—28 milioane m³, tăindu-se de 2—4 ori mai multe rășinoase și de 2—3 ori mai mult stejar.

Din studiul diferitelor aspecte ale organizării comerțului de lemnărie din România, rezultă că:

— până la războiul cel mare, exploatarea forestieră, industrializarea și comercializarea lemnului românesc au constituit monopolul capitalurilor străine.

— exportul nostru este deținut în majoritate de elemente străine (Societăți internaționale, importatori, intermediari și manipulanți) cari sunt și exponenții lui.

— mulți ani mărfurile CAPS-ului și ale altor instituții cu caracter public, au fost livrate într'o clasă mai bună datorită exigențelor internaționalilor cari au știut să realizeze cele mai mari câștiguri.

— lemnul rotund de tei, plop și anin a fost vândut mulți ani cu 30—100 lei/m³. loco pădure, în timp ce intermediarii au realizat câștiguri de 400—500 lei/m³.

— compozitoratele, comunele și obștiile de moșneni au pierdut cantități numeroase de materiale, deoarece le-au vândut diferiților străini la prețuri derizorii, iar devălmașii, printr-o profită cât de puțin după urma pădurilor lor, au dezvoltat exploatarea în delict.

În scopul redresării producției forestiere, și a realizării programului de mai sus, după urma căruia să profite proprietarii de păduri, populația și statul, este necesar ca proprietarii de păduri să se constituie într-o asociație cooperativă, tutelată de stat, pentru a exploata, industrializa și comercializa produsele principale și secundare ale pădurilor din România.

Cunoscând că exportul de lemnărie este format în majoritate din rășinoase, asociația cooperativă ar cuprinde pentru început, pe marii proprietari și producătorii de lemn de rășinoase.

CAPS-ul, Fondul Bucovinean și Regna, trebuie să fie fondatorii acestei asociații, și, constituiți într'un bloc românesc al lemnului, vor putea impune adevărata politică a lemnului nostru românesc.

UZINELE METALURGICE

T I T A N, N A D R A G, C A L A N

voesc să angajeze, pentru Direcțiunea silvică din Lupeni a acestor întreprinderi, doi ingineri silvici tineri.

Doritorii se vor adresa la Sediul Central al Uzinelor în București, Str. Clemenceau Nr. 3.

R E C E N Z I I

C Ă R Ţ I

Forstliche Hochschule Hann. — Münden. 1868-1939. Festschrift zum 18. Februar 1939. Unter Mitarbeit der Institutsleiter, des Gaudozentenbundsführers und des Studentenführers und mit Unterstützung des Bundes und der Freunde und Förderer der Forstlichen Hochschule, herausgegeben vom Rektor der Forstlichen Hochschule. 98 S. mit 12 Abb.

Şcoala superioară de Silvicultură Hann.—Münden. 1868—1939. Volum festiv la 18 Februarie 1939. Editat de Rectoratul Şcolii superioare de Silvicultură, în colaborare cu Şefii institutelor, cu Conducătorul Asociaţiei Docenţilor regionali, cu Conducătorul Studenţimii şi cu sprijinul Asociaţiei Prietenilor şi Protectorilor Şcolii superioare de Silvicultură. 98 pag. cu 12 fig.

Nevoia unei mai potrivite rânduiei a îndemnat autorităţile superioare ale Reich-ului să transforme Şcoala Superioară de Silvicultură dela Hann.-Münden în Facultate forestieră şi să o încorporeze, cu începere dela 1 Aprilie 1939, la Universitatea dela Göttingen. Noua instituţiune ar fi să primească şi moştenirea celei mai vechi instituţiuni de cultură forestieră

universitară care este Facultatea forestieră a Universităţii Giessen, desfiinţată pe ziua de 1 Noembrie 1938, din aceeaşi consideraţiune amintită mai sus.

Acest eveniment, care nu poate fi privit ca un act de lichidare, ci ca o nouă orientare şi mai departe dezvoltare a unei vechi şi glorioase tradiţiuni, dă prilej Rectoratului Şcolii dela Hann.-Münden să organizeze o sărbătorire universitară la 18 Februarie 1939. În acest fel, s'a voit să se facă şi o retrospectie a drumului parcurs de acea Şcoală în cei 70 ani ai săi de existenţă.

Publicaţia de faţă, orânduită în vederea acelei sărbătoriri, ne prezintă lucrurile într'o formă pe care n'o putem îndeajuns recomanda. Într'adevăr, o lucrare analoagă, în împrejurările româneşti, ar pune punctul de greutate pe latura discursivă şi sentimentală, atât de puţin folositoare. Cea de faţă poate fi privită foarte bine ca o lucrare de istorie forestieră cu caracter ştiinţific. Orânduitorul şi colaboratorul celei mai însemnate părţi, Domnul Profesor Dr. Dr. Köstler, Rector în ultimii trei ani a Şcolii, este, de altfel, unul dintre cei mai reprezentativi cercetători în materie de economie şi istorie forestieră, din generaţia tânără germană. În paginile Revistei noastre, au fost recenzate

de noi câteva din lucrările Domniei-sale mai importante¹⁾.

Pentru felul logic și clar cum e dispusă materia, menționăm părțile sale echilibrat dezvoltate:

Evoluția Școlii 1868—1939 (ca instituție);

Invățământul;

Cercetarea;

Rectoratul 1936/37—1938/39 (Raportul rectorului; Raportul Conducătorului Asociației docenților regionali; Raportul Conducătorului Studențimii; Rapoartele Institutelor).

Partea într-adevăr festivă este bogat reprezentată prin forma de prezentare: hârtie, literă, ilustrațiuni, etc.

Publicația rămâne înainte de toate, cum am mai spus, o lucrare de istorie forestieră cu caracter științific de o admirabilă sinteză și ușoară orientare.

Inițierea Academiei forestiere dela Hann.-Münden în 1868 a fost urmarea succeselor militare și politice cum și întinderii teritoriale a Prusiei în anii precedenți. La alegerea așezării sale, s'a avut în vedere, între altele, și abundența pădurilor din jurul orașului, cât și natura acestora, voindu-se, probabil, să se aibă o academie specializată pentru pădurea de fag spre deosebire de cea dela Eberswalde așezată în ținuturi de pin sau melid. Pe atunci, învățământul superior chiar era strâns legat de ideea practică. Amintim, de pildă, că pentru atari lucrări ca și pentru cele

de cercetare științifică, noua Academie a fost aproape dela început dotată cu 3 ocoale silvice (Lehrreviere).

Potrivit regulamentului din 1875, scopul academiilor acestora (Hann.-Münden și Eberswalde) era în principal de a pregăti teoretic și practic agenții superiori trebuitori Administrației silvice a Statului. Ideea de cercetare științifică era ignorată de acel regulament. Spre deosebire de universități și alte școli superioare, academiile forestiere erau conduse directorial, adică în sensul unui führer, numit, fără colaborarea unui consiliu profesoral. Prin regulamentul din 1922, academiile au fost transformate în Școli superioare. Sistemului directorial i-a urmat rectoratul prin alegere și colaborarea colegiului profesoral la conducere. Totdeodată, ele au căpătat dreptul de a acorda titlul de doctor. Din 1936/37, rectorul este numit de minister, ceea ce stă în concordanță cu principiile de conducere unitară a regimului național-socialist. În decursul evoluției sale, ideea transformării acestui așezământ de învățământ în facultăți forestiere pe lângă una din universitățile învecinate, a fost adesea ori desbătută. Lucrul n'a putut fi împlinit decât în primăvara acestui an, după cum am mai arătat.

Primul director al Academiei respective a fost Gustav Hayer, până atunci profesor la Universitatea din Giessen.

Acestuia i-au urmat: August Bernhardt, Borggreve (care prin spiritul său veșnic opoziționist și-a creiat multe greutăți), apoi, Weise, Riebel și Fricke (mort în războiul cel mare). Dintre rectori cităm pe Oelkers, Mayer-Wegelin și în sfâr-

1) Cităm, astfel:

a) Geschichte des Waldes in Altbayern. R. P. 1934/642;

b) Der zwischenstaatliche Holzverkehr in Europa. R. P. 1935/401;

șit pe Köstler, deținător al acestei demnități în ultimii trei ani.

Dintre componenții corpului profesoral în începuturile sale, cităm numele lui Knorr, Borggreve, Mitscherlich.

Multe alte ilustrațiuni ale științei și școalei forestiere germane au conlucrat la creierea unui bogat patrimoniu și frumoase tradițiuni de învățământ, cu care instituția respectivă se poate într-adevăr mândri. Nu putem să nu reamintim câteva dintre cele mai cunoscute nume pentru noi silvicultorii, ca: Abetz, Baader, Bernhardt, Borggreve, Büsgen, Dengler, Eberts, Eidmann, Fricke, Gehrhardt, Godbersen, Jentsch, König, Köstler, Mitscherlich, Oelkers, Weise, etc.

În primul an de funcționare, au urmat cursurile 56 de studenți.

Se înțelege, numărul acestora a variat între timp, cu împrejurările, cel mai mic fiind de 32 în per. 1890—94, iar cel mai mare de 167 în per. 1919—24 (în semestrul de iarnă 1920/21, chiar 211).

Pentru mediul german, ideea de învățământ superior a fost totdeauna și este cu deosebire astăzi inseparabil legată de aceea de cercetare științifică. La începutul lor, Academiiile acestea de silvicultură, spre deosebire de universități și școli superioare, aveau îndatoriri numai de învățământ (de pildă regulamentul din 1868 și 1875). Totuși, această inferioritate n'a putut dura prea mult. Deja după primele decenii au început a se înfiripa inițiative de cercetare științifică din partea profesorilor de Științe Naturale, la început sub formă de „Colecție”, „Cabinet” și însfârșit „Institut”. Să înțelege, lucrurile s'au schimbat du-

pă ce Academia respectivă a fost transformată în Școală superioară. Catedrele de discipline forestiere propriu zise au fost cele mai întârziate în direcția aceasta a cercetării științifice. Primul institut forestier a fost cel de Silvicultură (Waldbau), înființat în 1925. În scurt timp, i-au urmat cel de Tehnologia lemnului, Amenajament, Politică forestieră, Creșteri și însfârșit cel de Vânătoare (1936). În total, ființează astăzi, bine organizate, 10 Institute de acestea științifice, independente din punct de vedere al activității, fiecare având fonduri bugetare proprii, conducere și personal propriu. Sistemul acesta este, de bună seamă, cel mai bun, îngăduind libertatea de inițiativă și implicând totodată responsabilitatea și puțința de stabilire a meritelor. Pentru ca lucrul să fie deplin, ar mai fi trebuit să se înființeze încă două institute: de Transporturi și Știința Muncii. Marea solicitare pe care autoritățile superioare ale Reichului o manifestă față de cauză, cât și spiritul de aprigă muncă ce însușește generațiunile tinere ale Germaniei actuale, nu vor întârzia, de bună seamă, aducerea la îndeplinire și a dorinței acesteia.

Ultima parte a lucrării este consacrată dărilor de seamă privitoare la activitatea Rectoratului, Studențimii și Institutelor din anii de Rectorat ai Domnului Prof. Dr. Köstler (1936/37—1938/39). Din ele se reflectează claritatea și noutatea țărilor și apoi voința neînfrântă de înfăptuire. Iată, cea ce ne-ar trebui și nouă atât de mult.

Ilie C. Demetrescu

JOFFE, IACOB. S.: *Pedology*. 1936. New Brunswick, New Jersey Rutgers University Press. Pg. 575.

Ași vrea să fac un serviciu camarazilor mei recomandând atenției lor o carte de soluri atractivă ca o revistă, plină de conținut ca un tratat nemțesc, scrisă cu o claritate matematică și un simț pedagogic de mare clasă, o carte veche de aproape trei ani și totuși cea mai nouă (ca să nu spun modernă) carte de soluri, începând cu o hartă care arată distribuția solurilor pe suprafața pământului și prezentarea pe pedologie ca o știință de știință de sine stătătoare, face cititorilor, în foarte scurte note biografice însoțite de fotografii (1), cunoștință cu marii reprezentativi cercetători ai pedologiei, creatori de școală și de epocă (Faliou, Docuceav Sibirtzev, Glinka, Hilgard, Ramann). Dealungul celor 575 de pagini (nici, circa 2000 litere pe pagină), în care se urmărește ideea centrală: nașterea și evoluția solului — care e mai mult produsul unui proces decât al unui material — fotografii și schițe convenționale de profunzi de soluri îmbogățesc cartea, o fac vie și instructivă. Dacă mai relev claritatea și ușurința limbii și proprietatea de stil (științific) în care e scrisă, cred că justific sentimentul de satisfacție și regret că nu continuă, pe care-l încearcă cititorul la terminarea lecturii. În afară de aceasta, bogatele referințe bibliografice (din mai toate timpurile și limbile culte) date la urma fiecărui capitol și lista de alege cărți de pedologie dau la sfârșitul volumului, fac cartea lui Joffe tot atât de prețioasă pentru specialiști, pe cât de atrăgătoare

pentru începători: împărțirea în capitole și subcapitole scurte (paginile masive, fără întrerupere, ca la nemți, sperți). Mai practică în comparație cu a lui Siebut, cartea lui Joffe e ca o lucrare literară unde se administrează cu lingurița o teorie filosofică, care altfel, adică direct, livrată, poate fi indigestă. Ca tehnică: o legătură admirabilă, hărțile nelucioasă, literă potrivită ca mărime (corp 9), rânduri aerate (nu înghesuite), fac lectura și din acest punct de vedere neobositoare, plăcută. (Se poate citi seara!). Ca pret, mai efină decât cartea nemțească, circa 8—900 lei.

Face distincție deia început între pedologia propriu zisă, pură (the science of soils) despre care se ocupă el și pedologia aplicată (soil science) cu care nu trebuie confundată. Pedologia, o parte din marile domenii ale științelor naturale, nu-i o știință fundamentală ca matematicile, fizica, chimia, dar e o știință independentă ca și botanica ori zoologia. Obiectul ei: solul, conceput ca un organism natural, precum e planta în botanică și animalul în zoologie. Obiectivul: elucidarea legilor naturale care condiționează nașterea, formarea și distribuția solurilor.

Precizările acestea nu contrazic afirmațiile de mai înainte despre caracterul practic al cărții: căci după cum spune Joffe însuși, perspectiva pedologică e imperativă în apropierea problemelor de sol, pe care un practician nu le poate ataca fără a cunoaște proprietățile tipurilor de sol în care lucrează; și tocmai descrierea și discuția acestor proprietăți dau valoare cărții lui Joffe, prețioasă pentru Români și din alt

punct de vedere: autorul face parte din școala naturalistică rusă. Mărturisește că Zakharov și Giinka au fost... „consultati” în aranjarea materiei și furnizarea datelor. De asemeni, unde și când s'a putut, a luat exemple și din Statele Unite (cartea e scrisă în special pentru Americani). Și se știe cel puțin atât: Rusia și America trebuiesc mai mult cunoscute la noi, (și din punct de vedere silvic).

Cu titlul de complectare, câteva amănunte despre conținut. (Tabla de materii nu-i nicodată inutilă). Cartea cuprinde două părți: genetică și sistematică a solului. În total 16 capitole. Prima parte (6 capitole) tratează despre: (1) pedologie ca disciplină științifică, (2) Solul ca organism natural, (3) morfologia solului și metoda de studiu, (4) desăgregarea rocilor și formarea solului, (5) factorii de formare a solului, (6) procesele de formare a solului. Partea a doua cuprinde: (7) tipuri de sol desertice, semidesertice și de stepă aridă, (8) carnoziomul, (9) podzolul, (10) subtipuri și tipuri de tranziție din zona podzolului, (11) soluri de tundra, (12) laterite, (13) soluri intrazonale: solonceac, soloneț, redzina, etc., (14) soluri miăstinoase, (15) soluri de munte și ultimul capitol (16), despre solurile Statelor Unite.

Ca încheiere repet: cartea lui Joffe e o carte de căpătâi pentru cine se ocupă cu probleme în legătură cu solul (amenajamente, regenerări, pepiniere). E o carte gândită, scrisă pentru a învăța și pe alții nu numai de a arăta cât de gravă e știința și cât de mult știe autorul. Declar: merită să figureze în biblioteca noastră de specialitate, adică să fie citită.

T. Bălănică

ILIE C. DEMETRESCU: *Indreptar asupra legilor noastre silvice*. București: Institutul de Cercetări și Experimentație forestieră. 1939. 28 pag. Prețul 10 lei.

Cu această cărticică, Institutul de Cercetări și Experimentație forestieră inaugurează o altă serie de publicațiuni: Biblioteca de popularizare, pe lângă cele deja în ființă.

Scopul urmărit prin publicarea lucrării de față este de a pune, cu deosebire, la îndemâna proprietarilor de păduri, o cheie lesnicioasă de orientare în labirintul legilor noastre silvice. Într'adevăr, înainte de război, aveam o singură lege forestieră propriu zisă: Codul silvic din 1910. Nevoile cu mult mai complicate din acești din urmă 20 de ani au făcut ca să avem astăzi aproape 20 de legi și regulamente de poliție silvică. Să înțeleagă și orientarea celui în nevoie a devenit, în atari împrejurări, mult prea greu. După cum se exprimă și autorul, restul lucrării respective „nu este de a înfățișa încă odată textul legilor de care e vorba. Acestea au fost tipărite de mai multe ori și se găsesc ușor. Am socotit mai de folos de a înlesni îndrumarea celui în nevoie spre a ști în ce lege să caute atunci când vrea să-și taie, să-și vândă, etc., într'un cuvânt, atunci când vrea să-și folosească într'un fel oarecare pădurea sa” (pag. 1/4).

Materia este împărțită în trei părți:

I. Enumerarea legilor silvice, a regulamentelor și deciziunilor ministeriale;

II. Imprejurările și măsura de aplicare a legilor noastre silvice;

III. Autoritățile de aplicare a legilor silvice.

Toate acestea, se înțelege, precedate de „Lămuriri introductive“ și terminate printr'o „Incheiere“.

Enumărările din partea I-a nu sunt pur și simple. Conținutul fiecărei legi, etc. este caracterizat prin câteva fraze și într'o formă simplă. S'a insistat cu deosebire asupra locului unde se găsesc tipărite acele legi, etc., începând se înțelege, cu Monitorul Oficial. Grijă autorului a fost, deci, de a înlesni cât mai mult orientarea.

În partea a doua, se face o sinteză a întregului complex de dispozițiuni din legislația noastră de poliție silvică, adaptată, bine înt-

les, scopului și spațiului restrâns, pe care îl permite broșura.

Partea a treia, de altfel cea mai scurtă (2 pag.) și neesențială pentru scopul publicației, nu mai corespunde decât în parte actualelor împrejurări, provocate de recenta reorganizare a Ministerului de Agricultură și Domenii.

Deși gândită, cum am mai spus, cu deosebire pentru proprietarii de păduri, credem, ca și autorul, că și exploatații de păduri, avocații, agenții Statului de supraveghere ai pădurilor, vor găsi folositoare înlesniri în lucrarea de față, tocmai prin caracterul său de orientare.

At. Haralamb

LUCRĂRI NOUI APĂRUTE:

I. Ing. ANDREI MĂLAESCU:

Canalul de plutit Radimna.

— Mic tratat de construcțiuni hidraulice —

București, 1938, Editura „Viața Forestieră“, 108 pag., 100 lei.

II. Ing. GR. VASILESCU:

Basinul Mediteranean ca piață de desfacere a lemnului românesc și concurența cu țările vecine (1929—1936).

București, 1938, pag. 194, lei 200.

III. Ing. VALERIU DINU:

Politica Forestieră Națională.

— Doctrina modernă și realizările epocii 1918—1938 —

București, 1939, Editura „Viața Forestieră“, 304 pag., 200 lei.

BULLETIN DE LA SOCIÉTÉ CENTRALE FORESTIÈRE DE BELGIQUE.

Nr. 3/939.

René Misson:

L'acroissement annuel moyen peut-il servir de base à la détermination de la possibilité normale? (13 pag.).

Creșterea anuală medie poate servi de bază la determinarea posibilității normale?

Discutând obiecțiunile ce s'ar putea ridica acestei metode, autorul crede că „alegerea creșterii anuale medii ca bază de stabilirea posibilității — pretutindeni unde aplicarea sa ar putea fi luată în considerare — este susceptibilă, prin repercusiunile sale asupra exploatării și tratamentului și, în definitiv, asupra producțiunii pădurilor belgiene, — de a o conduce la maximum compatibil cu exigențele silviculturii“.

În completarea articolului se dă, de către altcineva, care semnează cu inițiala B., metoda de calcul, pentru determinarea posibilității folosind creșterea anuală medie, metodă care se aplică încă din 1928, la pădurea statului Hertogenwald Oriental (Eupen).

Goblet d'Alviella:

Orientation nouvelle (15 pag.).

O nouă orientare.

De mai bine de un secol, lemnul de mină a constituit un deșeu de

prim ordin pentru pădurea belgiană.

Se arată consumul intern de lemn, la extracțiunile de cărbune, timp de 25 ani. El a crescut continuu, fapt care a îndemnat pe proprietarii de terenuri să le împădurească.

Datorită restricțiunilor la import, prețurile lemnului belgian a crescut.

Azi două fapte domină piața lemnului de mină: excluderea lemnelor de dimensiuni mari și prețul scăzut al mărffii. Aceasta impune proprietarilor o nouă orientare cu aspect dublu: prima din punct de vedere cultural, alta din punct de vedere economic.

Autorul examinează această nouă situație.

Nr. 4/939.

G. Delevoy:

En Finlande (26 pag.).

În Finlanda.

Reuniunea Comitetului permanent al Uniunii internaționale a Institutelor de cercetări forestiere.

Mediul fizic finlandez. Date statistice. Impresii forestiere: esențe forestiere, arborete, tratamente, esențe exotice, genetică forestieră, protecție, reimpăduriri și ameliorări, producție. Desvoltarea și controlul economiei forestiere private. Industria lemnului. Plutit. Institutul finlandez

* * *
Le commerce du bois en Belgique.
Comerțul lemnului în Belgia. (10 pag.).

Importul de lemn de mină: 1.900.000 m³. Din acesta 550.000 m³ lemn ră-

șinos de mină, 900.000 m³ cherestea și bușteni de rășinoase și 450.000 m³ foioase.

Producția națională (în regat) de lemn în 1937: foioase și rășinoase — 1.475.928 m³. Pe categorii, această producție se repartizează astfel: plop debitat 180.000 m³, rășinoase debitate 280.000 m³, stejar 70.000 m³, fag 100.000 m³, diverse 40.000 m³, lemn de mină 805.000 m³.

Venitul brut la ha al pădurilor supuse regimului silvic se urcă în 1937 la 350 franci, în care nu se cuprinde venitul din vânat. Acesta din urmă se urcă la 30 franci pe an.

Consumul: 1.900.000 m³ lemn străin din care 565.000 m³ lemn de mină; 1.345.000 m³ lemn indigen din care 735.000 m³ lemn de mină.

Considerațiuni asupra comerțului lemnului de mină.

At. Har.

HOLZ ALS ROH- UND WERKSTOFF.

Anul II (1939), Nr. 1 (Ianuarie).

F. Kollmann:

Vorgänge und Änderungen von Holzeigenschaften beim Dämpfen.

Procesul aburirii și schimbările însușirilor lemnului datorită acesteia.

Se dau rezultatele încercărilor făcute spre a vedea care este variația de umiditate a lemnului la aburire în funcție de timp, presiunea aburilor și prezenta sau absența apei de condensare. Deasemenea s'au studiat: mersul temperaturii în lemn în timpul aburirii, influența sa asupra umflării lemnului, modulului de elasticitate, rezistenței la compresiune, la isbire și asupra compoziției chimice.

R. Trendelenburg:

Über Fasersättigungsfeuchtigkeit, Schwindmass und Raumdichtezahl wichtiger Holzarten.

Asupra umidității de saturație a fibrei, coeficientului de contragere și a greutății specifice rezultată din raportul dintre greutate uscată și volumul verde la cele mai însemnate esențe forestiere.

Studiul relațiilor dintre umiditate, contragere și greutate specifică la speciile forestiere mai comune. Se consideră însă contragerea și greutatea specifică raportate la volumul lemnului verde și se dau formule de transformare a acestor valori în acelea raportate la volumul lemnului uscat.

Erik Hägglund:

Nutzbarmachung der Ablaugen der Zellstoffherstellung.

Folosirea leșiilor rămase dela fabricarea celulozei.

La fabricarea celulozei se pierde, în mediu, aproape jumătate din greutatea lemnului prin dizolvarea în leșiile care apoi se aruncă. Problema valorificării acestor leși este de o mare importanță. Autorul arată perspectivele rezolvării acestei chestiuni. Astfel din aceste leși se poate extrage: rășină, substanțe zaharoase, drojzii de nutreț, materiale tanante, substanțe liante, vanilină, etc.

Alwin Weiss:

Leiterrüstung an der Siegestsäule Berlin.

Schelăria Columnei Victoriei în Berlin.

Pentru renovarea Columnei Victoriei din Berlin a fost nevoie de o

construcție specială de schelărie din lemn. Articolul arată modul cum a fost construită, materialele, calculele și îmbinările speciale.

H. W. Hecker și W. Brunn:

Vergleichende Untersuchungen über die Eigenschaften von Kiefern- und Fichtengrubenholz unter besonderer Berücksichtigung des Verhaltens stammtrockener Hölzer.

Încercări comparative asupra însușirilor lemnului de mină din pin și molift, cu speciale considerațiuni asupra comportării lemnului din arborii uscați în picioare.

Rezultatele încercărilor sunt foarte diferite din cauza influenței creșterii trunchiurilor, nodurilor, etc. Se pot trage totuși câteva concluzii: atât lemnul de pin, cât și lemnul provenit din arbori uscați în picioare îndeplinește condițiunile de rezistență și de anunțare a ruperii.

Mici comunicări:

Economia lemnului la începutul anului 1939.

Bilanțul lemnului în Italia.

Consumul lemnului de foc în Germania.

Norme noi.

Producția cărbunelui de lemn în Cehoslovacia.

Celuloză din lignit.

Vânzarea mașinilor germane de prelucrat lemnul.

Sistem de construcție economică pentru lemn la gara Berlinului.

Revista patentelor (anunțate și aprobate).

Referate asupra literaturii. Sunt

cuprinse 74 referate din literatura nou apărută în tehnologia lemnului.

Recenzii:

H. Hadert, Holzschutz und Holzveredelung.

F. Micheel, Chemie der Zucker und Polysaccharide.

Tabela cu însușirile lemnului bongosi (Lophira procera A. Chev.).

N. Ghelmeziu

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

Nr. 4/1939.

H. Badour:

Caisse de retraite pour les gardes forestiers de triage dans le canton de St. Gall. (3 pag.).

Casă de pensii pentru pădurarii din Cantonul St. Gall.

A. Bourquin:

Le parc jurassien de la Combe-Grède.

Parcul dela Combe-Grède în Jura. (7 pag.).

În Jura elvețiană a luat ființă o rezervație naturală în suprafață de 700 ha. Nu este însă vorba de o rezervație totală, căci proprietarii terenului și-au păstrat dreptul de a exploata pădurea numai în limitele creșterilor anuale și de a pășuna fără să încarce prea mult pășunea.

Autorul face o sumară descriere a acestei rezervațiuni.

S. Aubert:

A propos de Châtel Jura vaudois. (2 pag.).

În legătură cu pădurea Châtel.

At. Har.

REVUE DES EAUX ET FORÊTS.

Nr. 2/1939.

J. Salvador:

Le hêtre dans les Pyrénées et plus spécialement dans les Pyrénées Ariégeoises. (12 pag.)

Fagul în Pirinei și în special în Pirineii din regiunea râului Ariège.

Fagul ține în această culme de munți un loc considerabil, proporția lui crescând dela Est spre Vest. Bradul îl însoțește, proporția lui variind. Climațul umed al versantului nordic al Pirineilor centrali și occidentali este foarte favorabil acestor 2 specii.

Trecând la un caz concret, autorul face un istoric al pădurii Couseraus, populată azi în special cu fag.

J. J. E. Martin:

Le sapin dans les Alpes de Savoie. (6 pag.)

Bradul în Alpii Savoiei.

Ameliorarea masivelor forestiere din Savoia a crescut continuu dela 1860 de când această provincie a trecut asupra Franței. Imbogățirea masivelor s'a făcut în favoarea bradului și în defavoarea molidului. Și ceea ce este mai demn de relevat, bradul câștigă teren chiar în locurile unde caracteristicile climatului se depărtează mai mult de condițiunile cunoscute de a-i fi favorabile. Bradul tinde astfel să-și ocupe locul principal pe care astăzi este sigur că l-a avut altădată.

Cusin:

Les sapinières des Hautes-Alpes.

Pădurile de brad din departamentul Alpii înalți. (10 pag.)

Se arată mai întâiu aria de dezvoltare a bradului în departamentul mai sus amintit, apoi biologia lui. Va urma.

Léon Schaeffer:

Le mouvement forestier à l'étranger. Nappe phréatique et végétation forestière. (12 pag.)

Mișcarea forestieră în străinătate. Straturile freactice și vegetația forestieră.

Problema a preocupat de multă vreme pe forestieri. A scris asupra ei Huffel și Henry. În ultimul timp belgianul Boudru a privit-o în cazul particular al imenselor regiuni cu turbă din Ardeni. De curând, institutul de cercetări forestiere dela Sopron din Ungaria a dat la iveală unele studii începute în legătură cu punerea în valoare a terenurilor inculte din câmpia dintre Tisa și Dunăre.

Autorul articolului examinează diferite chestiuni ridicate prin lucrarea ungurească amintită.

At. Har.

ZEITSCHRIFT FÜR FORST- UND JAGDWESSEN.

Caietul 2, Februarie 1939.

Necrolog: Friedrich von Kalitsch †, de Dengler.

I. Studii.

C. Wagenknecht:

Untersuchungen über die Vegetationsentwicklung nach Streunutzung in einem märkischen Kiefernrevier.

Cercetări asupra dezvoltării vegetației într'un ocol de pin din Mark după practica-re folosirii litierei.

Autorul studiază în ce măsură sporește fertilitatea solului forestier după încetarea folosirii litierei, luând drept criteriu pentru aceasta proporția speciilor de plante ce se instalează.

Dr. Erich Wohlfarth:

Vom Aufbau des Plenterwaldes.

Despre structura codrului grădinărit.

Este o contribuție la studiul codrului grădinărit, bazată în special pe cercetări făcute în piețele de experiență de această natură din Baden și Württemberg, în cari se fac măsurători și observații de mai multe decenii.

Hildebrand:

Bemerkungen zum Aufsatz von Landforstmeister a. D. Merten, Blankenese: Zur Holzvorratsaufnahme in den Preussischen Staatsforsten. Erfahrungen und Vorschläge.

Observațiuni asupra articolului Inspectorului a. D. Merten, Blankenese: În chestiunea inventarierii capitalului-lemn în pădurile Statului din Prusia. Constatări și propuneri.

a. D. Merten:

Schlusswort zu meinem Artikel „Zur Holzvorratsaufnahme“.

Incheiere la articolul meu „În chestiunea inventarierii capitalului-lemn.“

II. Comunicări.

Dr. Hans Eiche:

Die Jagd als Steuerobjekt.

Vânătoarea ca obiect supus birului.

III. Literatură.

Laatsch, W.: Dynamik der deutschen Acker- und Waldböden. [Dinamica solurilor agricole și forestiere germane]. 270 pag., cu 16 fig. pe 4 planșe și 56 fig. în text. Dresden și Leipzig 1938. Theodor Steinkopf. Prețul broșat 20 RM., legat 21,50 RM.

Recenzată de Wittich.

Dr. Helmuth Ueberschaar: Landarbeitsrecht. [Codul muncii agricole]. 102 pag. Edit. I. Neumann-Neudamm. Prețul broșat 1,80 RM.

Recenzată de Krahl-Urban.

Hufnagl, L.: Lebrbuch der Forsteinrichtung. [Manual de amenajament]. 170 pag. Edit. I. Neumann-Neudamm 1938. Prețul broș. 5 RM., leg. 6 RM.

Recenzată de Wittich.

Ornithologische Hilfstabellen. [Tabele ajutătoare ornitologice], întocmite de F. Groebels, H. Kirchner și F. Moebert. Edit. Duncker & Humblot, Berlin NW 7. 19 pag. Prețul 1,50 RM.

Recenzent H. Baron Geyr.

Bier, A.: Neue Gesichtspunkte in der Vererbung. [Puncte noi de vedere în privința eredității]. Berlin 1938. Edit. J. Springer. Prețul leg. 3,60 RM.

Recenzent Dengler.

Grünwold, R. F.: Forstwirtschaft Africa. [Africa forestieră]. Din co-

lecția „Europa privește spre Africa“ [Europa blickt nach Afrika]. Edit. Lühe & Co Leipzig 1938. Prețul broș. 2,50 RM.

Recenzent *Dengler*.

von Kobylinski, M.: Auf Pürsch im Osten. 234 pag. cu 35 fig. Edit. Gräfe und Unzer, Königsberg i. Pr. 1938. Prețul leg. 6.50 RM.

Recenzent *Olberg*.

Caietul 3, Martie 1939.

I. Studii.

R. Hassenberger:

Fichtenformen und Fichtenrassen im Glatzer Schneegebirge.

Forme și rase de molid în „Glatzer Schneegebirge“.

Din acest studiu reiese importanța mare, pe care o are regenerarea molidului cu sămânță indigenă în regiunea munților înalți. Rasele străine de molid sufăr de rupturi pricinuite de zăpadă. S'a mai constatat că arborcele de amestec și cele de vârste inegale sunt mai rezistente față de zăpadă decât arboretele pure și echiene.

Dr. Kin-Shen Hao, din China:

Über Saatgutprüfung auf biochemischem Wege.

Asupra examinării calității semințelor pe cale biochimică.

(Articolul continuă).

II. Comunicări.

Dengler:

Zur Frage der Anbauwürdigkeit der Japanischen Lärche.

Referitor la cultivarea la-ricelui japonez.

III. Literatură.

Keller, Hugo: So lebt die Waldgemeinschaft. [Așa trăiește pădurea]. Caietul 2. „Biologische Landschafts-

kunde“. 232 desene cu text explicativ. Edit. C. Wunderlich. Leipzig 1938. 4 RM.

Recenzent *Dengler*.

Neubauer, W.: Zur Systematik der waldbaulichen Betriebsarten. [Referitor la sistematica modalităților de tratament a pădurilor]. Vier:a 1938. Edit. J. Springer. Prețul broș. 6 RM.

Recenzent *Dengler*.

Jacobs, W.: Fliegen. Schwimmen. Schweben. [Muște. Innotătoare. Plutitoare]. Cu 86 fig. „Verständliche Wissenschaft“ XXXVI. Berlin: Julius Springer, 1938. VI + 134 pag., leg. 4,80 RM.

Recenzent *Dr. Wolff* (Eberswalde).

Neudammer Forstliches Lehrbuch. Tratat silvic pentru învățământ și practică, în a noua ediție complet prelucrată (a 33-a—38-a mie). Intocmit de Prof. Dr. K. Rubner, Tharandt; Consilier silvic Prof. Dr. K. Eckstein, Berlin; Consil. Dr. hon. e. C. Hermann, Breslau; Consil. Dr. V. Schüpfer, München; Prof. Dr. H. H. Hilf, Eberswalde; Prof. Dr. A. Röhr. Tharandt; Prof. Dr. J. Köstler, Hann.-Münden; Docent Dr. Kurt Mantel, Tharandt; Docent Fr. A. baron de Vietinghoff-Riesch, Neschwitz; Dr. Ing. J. Windirsch, München; Prof. Dr. W. Borgmann. Cu 500 fig. 1007 pag. Neudamm: J. Neuman. Prețul leg. 20 RM.

Recenzent *Wagenknecht*.

G. T. Toma

ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORSTWIRTSCHAFT.

Bd. VI, Heft 4 (Ianuar 1939).

Friedrich Zednik, Ing.:

Über der Aufbau des Urwaldes der gemässigten Zone.

Despre structura pădurii virgine din zona temperată.

Literatura asupra pădurii virgine se poate împărți în două grupe, după două principii fundamentale:

1. Pădurea virgină ca asociație de plante într-o stare de echilibru veșnic, static, în care vârstele sunt amestecate;

2. Pădurea virgină ca asociație de plante supuse pe mari întinderi la o concomitentă succesiune a vârstelor, deci formată de arborete relativ echilibrare pe mari întinderi.

Fiecare dintre aceste două concepții este adevărată, însă după împrejurări. Esențele de umbră corespund primului tip de pădure virgină, pe când cele de lumină celui de al doilea.

Nepotrivirile pe care le-am putea întâlni în natură la cele spuse, rezultă din aceea că nu se distinge ceea ce este pădure virgină, de formele de pădure intermediare în evoluția lor către forma ultimă: pădurea virgină; adică, acea pădure „a cărei compoziție de esențe și structură a arboretelor se prezintă astfel, ca și când ar fi fost lăsată fără întrerupere, din începutul începuturilor, legilor sale proprii de creștere.

Leopold Hufnagl, Ing. Dr.:

Das Plenterprinzip in der Weltforstwirtschaft.

Principiul grădinăritului în economia forestieră a lumii.

Grădinăritul ca tratament cultural, atât de laudat în vremea noastră, își are un corespondent în exploatarea pădurilor naturale, acel grădinărit până la o dimensiune minimă rentabilă, care însă are un efect dezastros asupra pădurii următoare. Datorită concepției de rentabilitate ce domină exploatarea pe dimensiuni minimale din pădurile naturale, rezervele lumii de arbori de mari dimensiuni sunt aproape cu totul secătuite. Autorul socotește de trebuință stabilirea unui plan economic, care să rânduiască pe un anumit spațiu de timp rezerva de lemne de mari dimensiuni și care să se îngrijească totdeauna de regenerarea suprafețelor exploatare.

Internationaler Forst- und Holzwirtschaftsbericht.

Cronica forestieră internațională.

Prețioase știri asupra economiei forestiere și a lemnului din diferite țări și regiuni ale lumii.

Ilie C. Dem.

COLABORATORII NOȘTRI SUNT RUGAȚI SĂ NE
TRIMITĂ ARTICOLE CÂT MAI SCURTE.

I N F O R M A Ț I U N I

PĂDUREA ȘI TURISMUL

Turismul a luat în timpul din urmă o remarcabilă dezvoltare în țara noastră și anume sub două forme. De o parte, a început și Românul să aprecieze ieșirea în mijlocul naturii, iar pe de altă parte străinii manifestă din ce în ce mai mult interes pentru peisajul românesc.

Turismul are în organizarea de stat reprezentanții săi legali și oficiali, care au toată sollicitudinea pentru el și caută mijloace să-l dezvolte cât mai mult.

O mână de ajutor extrem de eficace pot să dea silviculorii. Este incontestabil că printre toate frumusețile naturii, pădurea, alături de munte și de mare, sunt acelea care atrag mai mult pe turist.

Ce putem face ca să mărim atracția pădurii? Ce putem face ca să înlesnim turismul, dar în același timp să protejăm și pădurea de unele practici turistice vătămătoare? Cum putem, în fine, interesa pe acești turiști care se recrutează din cele mai interesante straturi ale societății noastre, cum îi putem interesa la munca noastră, la preocupările noastre, cum îi putem familiariza cu problemele noastre?

Sunt acestea o seamă de probleme și vor mai fi și altele, în care colaborarea colegilor va aduce desigur o lumină.

Răspunsurile le vom publica în numărul din Iunie al Revistei.

— Faptul că revista pe luna Martie și Aprilie a apărut într'un singur număr — spre regretul nostru — se datorește concentrărilor militare din ultimul timp, cari ne-au adus greutăți tipografice și redacționale.

— Prin Decizia Minist. Nr. 112.038 din 28 Aprilie 1939, publ. în Mon. Of. Nr. 104 din 28 Aprilie 1939, d-l Prof. M. Drăcea, directorul Institut. de Cerc. și exper. for. a fost numit de-

legat al României în Comitetul Central Internațional de Silvicultură dela Berlin.

— D-l Ing. Nic. Rucăreanu, asistent la Școala Politehnică, Secția silvică, a trecut de curând doctoratul la Universitatea din München (Germania), având ca subiect de teză: „Capitalul lemn economic“ (Der Oekonomische Vorrat), și ca președinte al tezei pe prof. Vanse-low.

— D-l Ing. silv. N. Enăchescu a fost numit în postul de controlor la Inst. Naț. al Cooperăției (Mon. Of. Nr. 101 din 3 Mai 1939 pag. 2786).

— D-l Stan Stănescu, ing. cons. silvic a fost pus în retragere din oficiu pentru a-și aranja drepturile la pensie, pe data de 1 Mai a. c.

— În urma noiei organizări a Ministerului de Agricultură și Domenii, nouile unități silvice au fost încadrate precum urmează:

I. *Direcția Comercială a pădurilor:*
Director: Ing. Petre Ioan.

Subdirectori: Ing. Stere Rodoteatu, Ing. I. Moldovan.

Comitetul de direcție: Ing. P. Ioan, Ing. Al. Bratu, A. Radian și Aurel Pană.

Referenți pe lângă Comitetul de Direcție: G. Simu, Ioan Nicolae și I. Paladian.

Șeful Serviciului Comercial: Anton Atanasescu.

Șeful Serv. Tehnic: V. Ivăncianu.

Șeful Serv. financiar: G. Chercea.

Șeful Serv. administrativ: V. Sabău.

Directori regionali: Chișinău — C. Alboteanu; Cernăuți — P. Roșescu; Iași — Al. Ștefănescu; Bacău — I. Pruteanu; Constanța — D. Ivancea; București — Al. Ștefanopol; Pitești — O. Rădescu; Craiova — G. Pavalache; Brașov — Gh. Luțescu; Sebeș — Gh. Suciuc; Timișoara (Lugoj) — D. Constantinescu; Arad — Gh. Roșescu; Cluj — V. Popovici; Sighet (Baia Mare) — I. Moga.

II. *Direcțiunea Silvică* (din Centrala Ministerului):

Director: Ing. Anastase Nedelcovici.

Subdirector: Ing. Dem. Grozescu.

Șeful Serv. Reg. silvic: Ing. I. Florescu.

Șeful Serv. de control: Ing. M. Pandra.

Șeful Serv. administr.: Ing. T. Păiș.

Șefii Inspectoratelor Silvice: Ținutul Olt (Craiova) — N. Marțian; Țin. Bucegi (București) — V. Priboianu; Țin. Marea (Constanța) — Ioan Botescu; Țin. Dunărea de Jos (Galați) — Marin Georgescu; Țin. Nistru (Chișinău) — Șt. Constantinescu; Țin. Prut (Iași) — Gh. Petrescu; Țin. Suceava (Cernăuți) — M. Boldur; Țin. Someș (Cluj) — I. Zeicu; Țin. Mureș (Alba Iulia) — V. Broșteanu; Țin. Timiș (Timișoara) — I. Caraminu.

III. *Consiliul Tehnic* (Secția Silvică): Gh. Năstăsescu, M. Petcuș și Andrei Ionescu.

D-l Ing. Horia Lazăr a fost numit președinte al Consiliului tehnic al Ministerului de Agricultură și Domenii. (Mon. Of. Nr. 103 din 5 Mai 1939, pag. 2840).

— În Mon. Of. Nr. 110 din 15 Mai 1938 (pag. 3154—3157) a apărut decizia Ministerului de Agricultură și Domenii privind repartizarea personalului silvic și administrativ la *Inspectoratele silvice* de pe lângă ținuturi (decizia Nr. 116.342 din 4 Mai 1939) și la *Direcția comercială a pădurilor* (decizia Nr. 120.622 din 9 Mai 1939).

— Prin Decretul Regal Nr. 1972 și 1973 din 10 Mai 1939, publicat în Mon. Of. Nr. 107 din 10 Mai 1939, s'au acordat decorațiuni civile, următorilor ingineri silvici:

Steaua României:
In grad de ofițer: Matei Pandrea.
In grad de cavaler: C. Nettea și
N. Nedelcovici.

Coroana României:
In grad de Ofițer: Ion Fonai.
In grad de Cavaler: M. Anghelide,
Șt. Bărbulescu, D. Bărsan, Al Bu-
toiu, T. Bălănică, Gh. Constantine-
scu, C. Emanoil, N. M. Cernescu, Al.

Constantinescu, Pascu Dobrescu, V.,
Finichiu, C. Ghinea, N. Ghelmeziu,
Toma Gavril, Aurelian Ionescu, D.
R. Marinescu, Eremia Mavrodin,
Ene Mircea, Victor Niculescu, Gh.
Pușcașu, Gh. Predescu, Eftimie Pe-
trescu, Valer Popovici, Mihail. Po-
pescu, Francisc Terdic, Ion. Toma,
Vasile Trandafirescu.

A APĂRUT:

CURSUL DE CORECTIUNEA TORENȚILOR

de prof. V. N. Stinghe

215 pagini litografiate, scrise la mașină.

Se poate procura dela depozitul Școlii Politehnice din București și dela:

Librăria Politehnicum, Str. Polizu, București; prețul 90 lei.

Societatea «Progresul Silvic»

CONVOCARE

Stimate și iubite coleg,

În conformitate cu art. 21 din Statute, cu onoare vă aducem la cunoștință, că sunteți convocat la a 53-a Adunare Generală ordinară, care se va ține în ziua de 20 Mai 1939, orele 10 dimineața la sediul Societății din București, Bul. Take Ionescu 31.

Dacă la această dată nu se va întruni numărul de membri prevăzut de Statute, Adunarea Generală se amână, ținându-se irevocabil în a 8-a zi liberă, adică Duminică 28 Mai 1939, la aceeași oră și în același loc, cu orice număr de membri prezenți, fără o nouă convocare.

Programul Adunării Generale este următorul :

ZIUA I — 28 MAI 1939.

1. Cuvântarea de deschidere a Președintelui Societății.
2. Cuvântările invitaților.
3. Darea de seamă a Consiliului de Administrație și raportul cenzorilor pe anul 1938.
4. Aprobarea Bilanțului și Contului de Venituri și Cheltuieli, încheiat la 31 Decembrie 1938 și descărcarea Consiliului de Administrație de gestiunea pe 1938.
5. Aprobarea bugetului pe 1939.
6. Alegerea a 4 membri în Consiliul de Administrație pe 4 ani, cu începere dela 1 Ianuarie 1940, conform art. 28 alin. 5 din Statute, în locul D-lor : C. C. Emanoil, Tr. I. Heroiu, Gh. V. Luțescu și N. N. Caragea, al căror mandat expiră la 1 Ianuarie 1940.
7. Alegerea pentru 1939 a 3 cenzori și 3 cenzori supleanți.

ZIUA II — 29 MAI 1939.

Prezentarea referatelor și discuțiuni asupra problemelor :

1. «Asistența silvică a satului».
Raportor : Traian Heroiu.
2. «Câmpul de activitate al inginerului silvic — profesional și extraprofesional».
Raportor : Ion Dumitrescu.

ZIUA III — 30 MAI 1939.

3. Prezentarea referatelor și discuțiuni în legătură cu :
«Aspectul problemei lucrărilor de ameliorare a arboretelor în pădurea românească».
Raportor : Marin Rădulescu.

ZIUA IV — 31 MAI 1939.

Excursiune de o zi pe Valea Prahovei.

Programul se va anunța din timp. Inscrierile se vor face în prima zi a Adunării Generale la Secretariatul Societății.

*

Nu ne îndoim, stimate și iubite coleg, că veți participa la debaterile Adunării Generale din acest an.

Primiți încredințarea sentimentelor noastre de perfectă camaraderie.

Președinte, M. D. DRĂCEA.

Secretar General, Tr. I. Heroiu.

* * *

Pentruca debaterile și discuțiunile adunării generale să poată avea loc în cât mai utile condițiuni, Consiliul a hotărât următoarele norme :

1. Referatele se vor prezenta la secretariatul Societății până cel mai târziu la 1 Mai, după această dată ne mai putându-se lua în considerare ;
2. Referatele vor trata numai câte o latură bine definită a problemelor respective, într'o cât mai concisă formă ;
3. Ele vor fi bătute la mașină, în două exemplare și vor cuprinde cel mult 5 pagini de coală normalizată (Format A₄ 297 × 210 mm.) ;

4. Rapoartele generale vor fi astfel dezvoltate, încât să ocupe cel mult 20 de minute de citit ;

5. Atât referatele cât și rapoartele generale se vor tipări și distribui membrilor prezenți la adunarea generală, înainte de deschiderea ședințelor.

6. Publicarea lor în volum, împreună cu lucrările adunării generale, se va face în ordinea primirii la Secretariatul Societății ;

7. În ședință se vor citi numai rapoartele generale ;

8. Pentru discuțiuni se vor face înscrieri la începutul fiecărei ședințe pe probleme, neputându-se vorbi mai mult de 10 minute.

Intervențiunile incidentale nu vor putea depăși 5 minute.

Nu se poate lua cuvântul, decât cel mult de 2 ori în aceeași chestiune.

A V I Z

Biblioteca noastră urmărește să devină înainte de toate, o bibliotecă documentară, de tot ce s'a scris în românește, în materie forestieră, sau în altă limbă, despre economia forestieră românească.

Rugăm pe toată lumea să ne semnaleze și mai ales să ne ofere spre cumpărare asemenea lucrări.

TABLOU DE CĂRȚILE INTRATE ÎN BIBLIOTECA

In cursul lunii Martie 1939

1. Vincent M.: Manuel du Modeleur. Paris 1929.
2. Leroux et Duchesne: Manuel de Vannerie (Technologie vannière). Paris 1934.
3. Brunet R.: Manuel de Tonnellerie. Paris 1925.
4. Godeau M.: Manuel de Menuiserie, Parquetage, Treillage. Paris 1934.
5. Taupenot M.: Manuel du Charron-Forgeron. Paris 1927.
6. Sthégens André: Manuel de la Scierie Paris 1934.
7. Lege pentru purtarea titlului, exercitarea profesiei de inginer și înființarea colegiului inginerilor — din 16 Dec. 1938. București 1939.
8. Lege pentru înființarea „Frontului Renașterii Naționale” din 16 Decembrie 1938 și Regulamentul ei din 5 Ianuarie 1939. București 1939.
9. Constituționea din 27 Februarie 1938 adnotată cu jurisprudență. București 1938.
10. Statutul funcționarilor publici. (lege și regulament) din 19 Iulie 1923. Cu toate legile modificatoare (1923—39) adnotat cu jurisprudență. Ediția IV. București 1939
11. Principii de Organizare a profesiunilor intelectuale. (Răspunsul A. G. I. R.-ului către C. A. P. I. R. București 1939.
12. Anteproiect de Memoriu asupra Organizării și reprezentării în parlament a profesiunilor intelectuale. București 1939.
13. Enescu I., arhitect: Studiu pentru organizarea profesiunilor. București 1938.
14. Vade-Mecum du Forestier. Besançon 1937.
15. Arceau M.: L'Industrie du Contreplaqué et ses applications. Paris 1933.
16. Hitler Adolf: Mein Kampf. München 1939.
17. Stöffl Wasil: Gestaltung der Knotenpunktverbindungen hölzerner Fachwerkträger. Stuttgart 1934.
18. Hitler Adolf: Mein Kampf. Paris 1934.
19. Graf Otto: Die Dauerfestigkeit der Werkstoffe und der Konstruktionselemente. Berlin 1929.
20. Späth Wilhelm: Physik der Mechanischer Werkstoffprüfung. Berlin 1938.
21. Späth Wilhelm: Theorie und Praxis der Schwingungsprüfmaschinen. Berlin 1934.
22. Föppl O., Becker E., Heydekampf G. v.: Die Dauerprüfung der

Werkstoffe hinsichtlich ihrer Schwingungsfestigkeit und Dämpfungsfähigkeit. Berlin 1929.

23. Heymann Egon: Balkan-Kriege. Bündnisse. Revolutionen. 150 Jahre Politik und Schicksal. Berlin 1938.

24. Rybka R. Karl: Klimatechnik. Entwurf, Berechnung und Ausführung von Klima-Anlagen. (Zweite Auflage). München u. Berlin 1938.

25. Draft of First descriptive Check. list for Ceylon No. 4. Oxford 1939.

26. Forstliche Rundschau der Zeitschrift für Weltforstwirtschaft. Beiheft. Halbjahr 1938. Neudamm u. Berlin 1939.

27. Schwalbe G. Carl: Die Chemie der Cellulose unter besonderer Berücksichtigung der Spinnfaser und Industrien. Berlin 1938.

28. Kersten C.: Freitragende Holzbauten. (Ein Lehrbuch für Schule und Praxis). Berlin 1926.

29. Kress Fritz: Der Zimmerpolier. (Ein Lehr- und Konstruktionsbuch). Rawensburg-Württemberg 1935.

30. Stalper Hans: Bauen in Holz. Blockbau, Fachwerk, Plattenbau und Hallenbau. Stuttgart 1937.

31. Spannagel Fritz: Unsere Wohnmöbel Rawensburg-Württemberg 1937.

32. Spannagel Fritz: Der Möbelbau. (Ein Fachbuch für Tischler, Architekten und Lehrer auch ein Beitrag zur Wohnkultur). Rawensburg-Württemberg 1938.

33. Hadert-Hans: Holzschutz und Holzveredelung. Berlin 1933

34. Ghidul Municipiului București. Editia XII. 1938. 39. Brașov, 1938—9.

35. I. C. Demetrescu: Problema creditului forestier sub condițiunile românești. București 1938.

36. I. C. Demetrescu: Finanțarea economiei noastre forestiere. București 1938.

37. Valeriu Dinu: Politica forestieră națională. București 1939.

38. Seltensperger Ch.: Précis d'agriculture. Encyclopaedie agricole. Paris.

39. Drăcea M.: Grijă de pădurile țării. București 1938.

40. Strecker Reinhardt: Die philosophischen Probleme in der Forstwirtschaftslehre. Neudamm und Berlin 1938.

41. Daeves Karl: Praktische-Grosszahl-Forschung. (Methoden zur Betriebs-Überwachung und Fehlerbeseitigung). Berlin 1933.

42. Guth E.: Deutsches Forsthandbuch 1937. Neudamm-Berlin 1937. 1937.

43. Kratzer Albert: Das Stadtklima. Braunschweig 1937.

44. Marr M., Kruse und Campe von: Chronik der deutschen Jagd. (Eine Kulturgeschichte des Jagdwesens von den Anfängen bis zur Gegenwart in Dokumenten). München 1937.

45. Clement M. M. et Rivière: Matières plastiques soies artificielles. Paris 1924.

46. Kleinschmidt: Schleif- u. Poliertechnik. Band III. (Das Schleifen und Polieren in der Holzbearbeitung). Berlin 1937.
47. Neudammer forstliches Lehrbuch. Neudamm und Berlin 1939.
48. D'Alviella Goblet: Les carburants nationaux en Belgique. Paris.
49. Codel general al României — 1933 — C. Hamangiu. Volumul XXVI — Partea II-a. București 1939.
50. I. C. Demetrescu: Evoluția administrației noastre forestiere de Stat. 1918—1938. București 1939.

In cursul luni Aprilie 1939

1. Nic. Rucăreanu: Der ökonomische Vorrat. München 1939.
2. Paul Negulescu: Principiile fundamentale ale Constituției din 27 Februarie 1938.
3. Cornel Todea și Victor Valeriu: Asigurările Sociale pe înțelesul tuturor. — Drepturi și datorii — decurgând din Noua lege a Asigurărilor Sociale. București 1939.
4. Zeitschrift des Österreichischen Ingenieur-und-Architekten-Vereines, — 89 Jahrgang. Heft 13/14. Wien 1937.
5. Bertrand Nogaro: La Méthode de l'Économie politique. Paris 1939.
6. Rudolf Stegemann: Vom wirtschaftlichen Bauen. Dresden 1934.
7. Hess E. Dr.: Nouvelles Méthodes de reboisement en Montagne. („Neue Wege in Aufforstungswesen“) — Lausanne 1938.
8. Dr. Eilh. Alfred Mitscherlich: Bodenkunde für Land- und Forstwirte. Vierte Auflage. Berlin 1923.
9. Die akademische Berufe „Der höhere Forstbeamte“. Berlin 1938.
10. M. Zeyher: Beiträge zur Fällungstechnik im Hauungsbetrieb. Frankfurt am Main 1937.
11. Paul August Koch: Kunstseiden und Zellwollen. Ihre Herstellung, Eigenschaften und Prüfung. München 1938.
12. Dieterich Victor: Forstliche Betriebswirtschaftslehre. Erster Band. Berlin 1939.
13. Victor I. Asquini: Directive în Construcții și Analize de prețuri unitare. Ediția II. București 1927.
14. Judeich I. F., Nitsche N., Ratzeburg I. T. C.: Lehrbuch der Mitteleuropäischen Forstinssektenkunde. Die Waldverderber und ihre Feinde. Berlin 1895.
15. L. H. Jeitteles: Die Stammväter unserer Hunde-Rassen. Wien 1877.
16. Const. Teodorescu: Harta României pe județe cu noua organizare administrativă. Scara 1 : 1.000.000. Brașov 1939.
17. Andronescu Marta: Repertoriul Documentelor Țării Românești publicate până azi. I. 1290—1508. București 1937.
18. N. Nedelcovici: Reuniunea anuală a Comitetului Internaț. permanent al Carbon. Carburant. Paris 1938.

19. Reassumirung der Erläuterungen. Vereinfachungen und anderen nachträglichen Bestimmungen für Instruktion vom 30-VI-1830 für die Forstwirtschaftseinrichtung in Bayern. Freiburg im Breisgau 1844.
20. Conférence internationale du bois — Vienne 1932.
21. Th. Litt: Berufsstudium und Allgemeinbildung auf der Universität. Leipzig 1920.
22. Schenk C. A.: Forest Policy. Darmstadt 1911.
23. Reymond-A. du Bois: Erfindung und Erfinder. Berlin 1906.
24. Weber H. W.: Die Formen der organischen Hochwald-Produktion. Giessen 1920.
25. Führer zu den Lenhrausflügen. Stuttgart 1932.
26. Lipp Rudolf: Holzproduktion. Holzverkehr und Holzbilanz des Wirtschaftsgebiets Thüringen in den Jahren 1909—23. Giessen 1929.
27. Lang Wilhelm: Die Wirtschaftsgeschichtliche Entwicklung der Markgenossenschaften mit besonderer Berücksichtigung der Rockenberg-Oppershofener Mark. Giessen 1923.
28. Kahn Ernest, Naphtali Fritz: Wie liest man den Handelsteil einer Tageszeitung. Frankfurt am Main 1930.
29. Boyce I. S.: Decay and Other Losses in Douglas fir in Western Oregon and Washington. Washington D. C. 1930.
30. Weber H. W.: Das System der Forstwirtschaftlehre. Giessen 1923.
31. Freudenstein Otto: Geschichte des Waldeigentums in der vormaligen Grafschaft Schaumburg. Hannover 1879.
32. Ingram C. Wouglas: Vegetative changes and Grazing use an Douglas fir cut-over Land. Washington D. C. 1931.
33. Kötzsche R.: Grundzüge der Deutschen Wirtschaftsgeschichte bis zum 17. Jahrhundert. Leipzig und Berlin 1921.
34. Achterath Helmut Dr.: Deutsche Rohholzwirtschaft während des Krieges und in der Übergangszeit. Frankfurt am Main 1919.
35. Weber W. H.: Das System der Forstwirtschaftslehre in seiner historischen Entwicklung. Giessen 1922.
36. Friederich G. E.: Naturgeschichte der deutschen Vögel einschliesslich der sämtlichen Vögelarten Mittel-Europas. Stuttgart 1891.
37. Ortel Robert: Die Forstwirtschaft. Stand und aufgaben im Rahmen der deutschen Volkswirtschaft. Neudamm 1921—22.
38. Fricks: Rundschau 1905. Wien 1905.
39. Borosic Iosif, Sarnavka Roman: Zbornik. Sumarskin Zakona. I. Propisa, Zagreb 1932.
40. George Potra: Contribuțiuni la Istorical Țiganilor din România. București 1939.
41. Deutsche Forst-Zeitung. Neudamm 1905.

ȘEDINȚELE CONSILIULUI DE ADMINISTRAȚIE

PROCES-VERBAL No. 3

Sedința de Vineri 10 Februarie 1939

Membri prezenți Domnii: C. M. Bunescu, M. D. Drăcea, I. C. Demetrescu, C. C. Emanoil, M. P. Florescu, At. Haralamb, G. Năstăsescu, M. Rădulescu, D. A. Sburian, V. Stinghe.

Sedința se deschide la orele 19.30 sub președinția Domnului Prof. M. Drăcea, președintele Societății, având următoarea

Ordine de zi:

1. Bugetul Societății pe anul 1939.
2. Diverse — Administrative.
3. Comunicări.

1. Bugetul.

Din expunerea de motive citită de D-l casier M. Rădulescu, Consiliul constată că, pe anul 1939, sarcinile fiscale sunt simțitor mărite.

Proiectul de buget prezentat de Comitetul de Direcție se prezintă la venituri și la cheltuieli cu suma de lei 4.300.000

Consiliul analizează apoi pe articole proiectul prezentat și hotărăște:

a) Să mărească cifra prevăzută la art. 2 din cheltuieli (405.000) cu sumele necesare rezultate din mărirea salariului bibliotecarului dela 2765 lei, la 3000 lei netto și al paznicului dela vila Sylva (Govora) dela 1248 la 1500 lei netto.

Se acordă curierului Al Ciumacenco o indemnizație lunară de deplasare de 200 lei.

Art. 5 dela cheltuieli se va intitula „Subvenții pentru presa forestieră”.

Cu acest prilej, D-l președinte arată că Societatea trebuie să se gândească la o publicație pentru personalul silvic inferior.

La art. 24 „instalații noi” la vila Sylva (Govora), se precizează că suma prevăzută a se cheltui în anul 1939 este ultima cheltuială mare ce se mai face la Govora.

După lămuririle, obiecțiunile și modificările aduse, Consiliul aprobă proiectul de buget pe anul 1939, care prevede la venituri și la cheltuieli suma de lei 4.300.000.

Sedința se ridică la orele 21,30.

Președinte, M. DRĂCEA

Secretar General, Tr. Heroiu

PROCES-VERBAL No. 4

Ședința de Vineri 17 Februarie 1939

Membri prezenți Domnii: N. N. Caragea, I. C. Demetrescu, M. P. Florescu, At. Haralamb, Tr. Heroiu, M. C. Manoilescu, V. N. Stinghe. Neîntrunindu-se numărul statutar de membri, ședința nu s'a putut ține.

Președinte, M. DRĂCEA

Secretar General, Tr. Heroiu

PROCES-VERBAL No. 5

Ședința de Vineri 24 Februarie 1939

Membri prezenți Domni: N. N. Caragea; M. Drăcea; I. C. Demetrescu; C. Emanoil; C. P. Georgescu; D. Grozescu; At. Haralamb; Tr. Heroiu; Andrei Ionescu; G. Mînescu; A. G. Nedelcovici; V. N. Priboianu; M. Rădulescu; V. N. Stinghe și Eug. Vâlceanu.

Ședința se deschide la orele 19,30 sub președinția Domnului Profesor M. D. Drăcea, președintele Societății având următoarea

Ordine de zi:

1. Casa de economie, credit și ajutor.
 2. Inițierea unei publicațiuni pentru personalul inferior silvic.
 3. Comunicări.
- Consiliul aprobă procesele-verbale ale Consiliului Nr. 2, 3 și 4 din 27 Ianuarie, 10 și 17 Februarie.

Apoi Consiliul ratifică procesele-verbale Nr. 2 și 3 din 17 Februarie a. c. ale Comitetului de Direcție.

Consiliul delegă apoi pe D-l președinte M. Drăcea și pe D-nii Ilie C. Demetrescu și At. Haralamb să ia parte la ședința festivă a Adunării generale a Soc. Îrg. Agronomi din România, în ziua de 26 Februarie a. c.

Consiliul aprobă o subvenție de 20.000 (douăzeci mii) lei Asociației Vânătorilor Ingineri silvici din Arad, cu obligația pentru numita Societate de a arăta Societății Progresul Silvic programul de lucru și realizările.

Se intră în ordinea de zi.

Primul punct se amână, pentru a se discuta în altă ședință când vor fi de față capii de autorități.

Luându-se în discuție punctul 2 din ordinea de zi, D-l președinte arată că Societatea noastră trebuie să lupte pentru ridicarea morală și materială a brigadierilor silvici și pădurarilor. Acest ajutor se impune cu atât mai mult azi, când se organizează breslele. Propune să se scoată o revistă de specialitate, care să aibă la bază un program de educație și instruire sistematică încât să-i poată strânge pe toți în jurul unui singur steag: acela al binelui public.

D-1 Andrei Ionescu arată că viitoarea lege a Corpului tehnic nu va cuprinde și personalul inferior. Este discutabil dacă va cuprinde și pe cel mediu. Rămâne deci deschisă problema organizării corpului inferior. Trebuie, prin urmare, să ne fixăm asupra punctului nostru de vedere și cât mai curând, pentru că este probabil să fim solicitați de cei în drept să facem propuneri. Există deja la Minister o cerere a lor în această privință. Această chestiune trebuie pusă la ordinea de zi.

D-1 Ilie C. Demetrescu arată că scopul poate fi atins dacă cei cărora li se adresează au sentimentul că este pornită dela ei, că este a lor, că nu este venită de sus și dacă se plătește cât de puțin.

Altfel problema nu este greu de rezolvat. Este mai dificil de găsit persoana care să ia asupra-si redacția acestei reviste.

D-1 Traian Heroiu citește un referat în care arată care ar trebui să fie programul noii reviste și cheltuielile pe care le-ar necesita.

D-1 George Minescu propune să intrăm în combinație cu una din revistele existente editate pentru popor, cari în schimbul unei sume să aibă și conținut forestier.

D-1 C. P. Georgescu este de părere să evităm tovărășiile. Ceeace vrem să facem, să realizăm numai prin noi. Să găsim omul care să se ocupe de revistă.

D-1 M. Drăcea arată că încercările noastre de a colabora la revistele existente nu esuat în parte; nu din vina noastră. Revistele existente au un caracter bine definit. Trebuie să facem revista noastră.

D-1 V. N. Priboiianu este de părerea D-lui Heroiu ca revista să nu conțină numai chestiuni de pură specialitate. Ea trebuie să cuprindă fel de fel de stiri și de așa natură ca cel ce o citește să nu mai simtă nevoia altora. Articolele scrise trebuie să fie scurte.

D-1 D. Grozescu arată că revista trebuie să urmărească unificarea acestui corp, azi frământat de dizidențe.

D-1 V. N. Stînghe propune ca revista să aibă un preț mic. Celor care vor arăta înșă că nu pot să o plătească, să li se trimită gratuit.

D-1 At. Haralamb arată că unul din gândurile exprimate de D-1 Demetrescu se poate realiza, căutând a se băga în comitetul de redacție și brigadieri și pădurari.

La propunerea D-lui președinte M. Drăcea se hotărăște ca noua revistă să fie numită „Pădurea”. Ea va fi proprietatea Soc. Progresul Silvic.

Comunicări.

D-1 C. C. Emanoil citește un referat privind stadiul și programul lucrărilor pe anul 1939, dela sanatoriul dela Amara.

Comisia constată că în prezent există un fond de circa 500.000 lei, în numerar și 200.000 lei materiale pentru începerea lucrărilor și propune pentru strângerea de noi fonduri:

1. Să se intervină la CAPS să aloce 500.000 lei din fondul de educație.
2. Apoi la Institutul Național al Cooperatiei pentru contribuția cooperativelor forestiere.
3. Să se repete apelul către membrii Societății.

4. Să se facă apel la Instituțiile publice proprietare de păduri.

Pentru executarea construcției, Comisia propune să se facă lucrarea în regie. Pentru aceasta trebuie să se detașeze un conducător silvic care să stea permanent pe șantier sub supravegherea D-lui șef al acolului silvic Slobozia, iar pentru lucrări principale să se facă apel la arhitectul care a executat planul, D-l Armășel, sau arhitectul CAPS-ului D-l V. Răduiescu.

Consiliul aprobă referatul.

D-l G. Minescu propune mărirea salariului paznicului de la Carmen Sylva. Acesta urmează să prezinte Societății o cerere în acest sens.

D-l M. Drăcea arată că trebuie să fim mereu prezenți la CAPIR unde se discută probleme ce interesează și corpul nostru, în legătură cu punerea țării noastre pe nouă baze.

CAPIR-ul a întocmit un proiect. AGIR-ul a răspuns la acel proiect. Trebuie și noi să ne fixăm punctul nostru de vedere.

În această privință, D-l Andrei Ionescu este rugat să se expună Consiliului economia proiectului; CAPIR. Pentru aceasta se fixează o ședință specială în ziua de 25 Februarie a. c. ora 16.

Ședința se ridică la orele 21.30.

Președinte, M. DRĂCEA

Secretar General, Tr. Heroiu

PROCES-VERBAL Nr. 6

Sedința de Sâmbătă 25 Februarie 1939

Membri prezenți Domnii: N. N. Caragea; M. Drăcea; D. Grozescu; H. Lazăr; G. Năstăsescu; V. N. Priboianu; Eug. Vâlceanu.

Neîntrunindu-se numărul statutar de membri, ședința nu s'a putut ține.

Președinte, M. DRĂCEA

Secretar General, Tr. Heroiu

PROCES-VERBAL Nr. 7

Ședința de Vineri 3 Martie 1939

Membri prezenți Domnii: C. M. Bunescu; M. Drăcea; I. C. Demetrescu; C. Emanoil; D. Grozescu; At. Haralamb; Tr. Heroiu; M. C. Manolescu; G. Minescu; At. G. Nedelcovici; M. Rădulescu; D. A. Sburlan; V. N. Stinghe; Eug. Vâlceanu.

Ședința se deschide la orele 19.30 sub președinția Domnului Prof. M. D. Drăcea, președintele Societății având următoarea

Ordine de zi:

1. Adunarea Generală 1939 (Fixarea datei și ordinea de zi).
2. Poziția Societății față de nouile organizări profesionale.
3. Diverse — Administrative.
4. Comunicări.

Să ia în discuția fixarea datei când va avea loc în acest an Adunarea Generală a Societății (a 53-a). Se decide a se anunța data de 20 Mai, urmând a avea loc la 28 Mai a. c.

Se ia apoi în discuție subiectele Adunării Generale. Fac propuneri D-nii: Eugen Vâlceanu, Tr. Heroiu, M. Drăcea, Dem. Grozescu, V. N. Stînghe, Ilie Demetrescu, D. Sburlan. Formularea subiectelor urmează să se facă în ședința viitoare a Consiliului.

Comunicări.

D-1 Președinte M. Drăcea arată că se găsește în țară un profesor de la Facultatea forestieră din Turcia.

Administrative.

Consiliul delegă pe D-1 M. Fiera să reprezinte Societatea Progresul Silvic la Adunarea generală a Asociației Generale a Medicilor Veterinari din România, care va avea loc în ziua de 4 Martie a. c.

Nu aprobă cererea D-lui Ing. V. Văideanu, înregistrată la Nr. 291/939.

Se aprobă sala de festivități pentru ținerea Adunării generale a Uniunii Vânătorilor care va avea loc în ziua de 19 Martie a. c.

Se ia act de cuprinsul adreselor CAPIR Nr. 40 și 56 din 20.II și 28.II. 1939

Ședința se ridică la ora 21,30.

Președinte, M. DRĂCEA

Secretar General, Tr. Heroiu

PROCES-VERBAL No. 8

Ședința din 10 Martie 1939

Membri prezenți Domni: C. M. Bunescu, N. N. Caragea, I. C. Demetrescu, M. P. Florescu, D. Grozescu, At. Haralamb, Tr. Heroiu, Andrei Ionescu, H. Lazăr, Gh. Năstăsescu, M. Rădulescu, D. Sburlan, V. N. Stînghe, Eug. Vâlceanu, M. Drăcea.

Ședința se deschide la orele 20 sub președinția D-lui M. Drăcea, președinte.

Ordine de zi:

1. Ordinea de zi a Adunării generale a Societății din 1939.
2. Poziția Societății față de nouile organizări profesionale.
3. Discuțiuni asupra modificării legilor silvice în vigoare.
4. Demisiunea D-lui Secretar General al Societății.
5. Comunicări.
6. Diverse — Administrative.

Înainte de a se intra în ordinea de zi, D-1 președinte M. Drăcea evocă amintirea S. S. Miron, Patriarhul României, decedat în ziua de 7 Martie ct.

După aceea Consiliul ratifică procesul-verbal No. 4 din 8 Martie 1939 al Comitetului de Direcție și aprobă procesele-verbale No. 5 din

24.II, No. 6 din 25.II și No. 7 din 3 Martie ct. ale Consiliului de administrație.

Se intră în ordinea de zi:

I. Se stabilesc subiectele de discutat la Adunarea generală, și se dă redactare definitivă convocării. Membrii Societății sunt convocați pentru ziua de 20 Mai 1939. În cazul când nu se va întruni numărul statutar de membri, adunarea generală va avea loc irevocabil, cu orice număr de membri, în ziua de 28 Mai 1939. Desbaterile vor dura 3 zile (28, 29 și 30 Mai). În ziua de 31 Mai se va face o excursie pe valea Prahovei. Programul acestei excursiuni se va fixa și anunța din timp.

Se fixează apoi următoarele subiecte de discutat:

1. Asistența silvică a satului.
2. Câmpul de activitate al inginerului silvic-profesional și extra-profesional.
3. Aspectul problemei lucrărilor de ameliorarea arboretelor în pădurea românească.

Se desenează ca raportori în ordinea subiectelor D-nii: Tr. Heroiu, Ioan Dimitrescu și Marin Rădulescu.

Pentru întocmirea și publicarea referatelor se păstrează dispozițiile din anul precedent.

II. D-l Președinte M. Drăcea, informează Consiliul asupra lucrărilor de la CAPIR în legătură cu organizarea profesiunilor. Se lucrează la un anteproiect de lege generală pentru organizarea tuturor profesiunilor.

III. Luând în discuție punctul 3 din ordinea de zi, Consiliul dă delegație D-lui Președinte să ia contact cu D-l Ministru al Agriculturii și Domeniilor.

IV. Consiliul respinge demisia D-lui Secretar General al Societății.

V. Se aprobă a se cumpăra cinci bilete a câte 500 lei pentru balul balul A. G. I. R.

Sedința se ridică la orele 22

Președinte, M. DRĂCEA

Secretar General, Tr. Heroiu

PROCES-VERBAL No. 9
Sedința din 29 Martie 1939

Membri prezenți Domnii: C. M. Bunescu, M. Drăcea, I. C. Demetrescu, D. Grozescu, At. Nedelcovici, M. Rădulescu, V. N. Stinghe, Eug. Vâlceanu.

Sedința se deschide la orele 19,30 sub președinția D-lui M. Drăcea, președinte.

D-l Președinte M. Drăcea, aduce la cunoștința Consiliului că, la Ministerul Agriculturii și Domeniilor se pregătește un proiect de lege referitoare la reorganizarea acestui minister. D-sa depune memoriul întocmit de capii de autorități silvice, împreună cu textul amendamentelor propuse în vederea salvagărdării intereselor economiei forestiere și a prestigiului Corpului silvic.

Consiliul luând în discuție liniile generale ale proiectului ca și ale acțiunii desfășurată până în prezent de reprezentanții autorităților silvice, hotărăște:

1. Își însușește atât memoriul cât și amendamentele propuse și avizează a se ține ședințe în fiecare zi, spre a se putea urmări îndeaproape rezultatele acțiunii întreprinse.

2. Să se sesizeze de această chestiune Secția silvică din Colegiul inginerilor, pentru a se aduce, eventual, și în discuția forurilor în drept ale Colegiului.

3. Procesul-verbal de față se va trimite în copie, pentru prima convocare a Consiliului, Domnilor membri absenți la ședința de azi, rugându-i cu insistență a lua parte la ședințele în care va figura pe ordinea de zi, această problemă.

4. Ședința următoare se fixează pentru Joi 30 Martie ct., la orele 18.

Președinte, M. DRĂCEA

Secretar General, Tr. Heroiu

Colaboratorii Revistei Pădurilor sunt rugați, să nu ne trimită decât articole, care nu au mai fost sau nu sunt destinate a fi publicate și în altă parte.

Republicarea în alte reviste a articolelor apărute în Revista Pădurilor, nu se poate face fără aprobarea redacției sau indicațiunea provenienței.

PUBLICAȚIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR

Direcțiunea Regimului silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor;

Asupra raportului Domnului Director al Direcțiunei Regimului Silvic;

Având în vedere art. 2 din codul silvic;

Având în vedere art. V din legea modificatoare la codul silvic, publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

DECIDEM:

a) Amenajamentul pădurii „Cretuleasca Vintileasca”, jud. Dâmbovița, proprietatea D. C. Ivănescu, în suprafață de 161 ha. 1120 mp. Regim și tratament Crâng simplu. Revoluția normală 18 ani. Revizuirea după 18 ani.

b) Amenajamentul pădurii Căpățână, jud. R. Sărat, proprietatea Alex. I. Zamfirescu, în suprafață de 90 ha. 3000 mp. Regim și tratament Crâng cu rezerve. Revoluția normală 30 ani pentru elem. Crâng și 90 ani pentru elem. rezervă. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatarea pădurii Făgeteanca taraf 3 și Condea, jud. Muscel, proprietatea Dinu și N. Constantinescu, în suprafață de 44 ha. 9200 mp. Regim și tratament crâng. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Amenajamentul pădurii Călea Românească, jud. Târnava Mică, proprietatea Bisericii evanghelice lutherană, din com. Zagăr, în suprafață de 39 ha. 0300 mp. Regim și tratament crâng. Revoluția normală 40 ani în seria I-a și 10 ani în seria II-a. Revizuirea după anul 1947.

e) Regulamentul de exploatarea pădurii Negrita, jud. Muscel, proprietatea Andrei Mares, în suprafață de 29 ha. 4000 mp. Regim și tratament Crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 23 Martie 1939.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, *M. Șerban*.

No. 79.601 din 23 Martie 1939.

a) Amenajamentul pădurii Pavel și Similoaia, jud. Mureș, proprietatea Composesoratului Adrian, în suprafață de 117 ha. 4000 mp. tratate cu o serie de crâng simplu cu revoluția normală 30 ani; una serie

de codru cu tăeri rase și revoluția 100 ani și una serie de protecție cu regim și tratament codru grădinarit și exploatabilitatea fizică. Revizuirea după 20 ani.

b) Regulamentul de exploatarea pădurii Paltinul, jud. Trei Scaune, proprietatea Văduvei lui Gh. Furtună născută Ioana Condrea și alții, în suprafață de 71 ha. 7800 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția normală 90 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Regulamentul de exploatarea pădurii Zărăfoaia și Zăvoiu Morilor, jud. Dâmbovița proprietatea Serban Tassian, în suprafață de 40 ha. 9000 mp., tratată în două serii de crâng cu revoluția normală 20 și 6 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 23 Martie 1939.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, *M. Șerban*.

No. 79.602 din 23 Martie 1939.

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Episcopia, jud. Bihor, proprietatea Com. Episcopia, în suprafață de 308 ha. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția normală 40 ani pentru elementul crâng și 80 ani pentru elementul rezervă. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatarea pădurii Zăvoiu Olteni, jud. Dâmbovița, proprietatea C. Algiu, în suprafață de 28 ha. 9100 mp. Regim și tratament Crâng simplu. Revoluția normală 6 ani la seria I-a și un an la seria II-a. Revizuirea la finele revoluțiunilor.

Data astăzi 24 Martie 1939.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, *M. Șerban*.

No. 79.778 din 24 Martie 1939.

a) Amenajamentul pădurii Burda, jud. Bihor, proprietatea Compoșoratuului Burda, în suprafață de 84 ha. 9800 mp. Regim și tratament Codru cu tăeri succesive. Revoluția normală 80 ani. Revizuirea din 10 în 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Arva-Păufilești, jud. Putna, proprietatea Ecaterina I. Nistor Văleanu etc., în suprafață de 58 ha. 2500 mp. Regim și tratament Crâng simplu. Revoluția normală 15 ani. Revizuirea după 15 ani.

c) Amenajamentul pădurii Maxinai Gh., jud. Arad, proprietatea Maxinai Gh., în suprafață de 43 ha. 3900 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Slatina de Mureș, jud. Arad, proprietatea Vasile Miclea, în suprafață de 42 ha. 5600 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Slatina de Mureș, jud. Arad, proprietatea Iosefina Micle, în suprafață de 28 ha. 7700 mp. Regim și tratament Crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurii Zegăta, jud. Mehedinți, proprietatea Ovidiu Petrescu, în suprafață de 27 ha. 4800 mp. Regim și tratament Crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

g) Amenajamentul pădurii Zăvoiu Bârsan, jud. Mehedinți, proprietatea Elena Surdulescu, în suprafață de 20 ha. 0800 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 7 ani. Revizuirea după 7 ani.

Data astăzi 24 Martie 1939.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, *M. Șerban*.

No. 79.779 din 24 Martie 1939.

a) Amenajamentul pădurii Sironții de Sus, jud. Cernăuți, proprietatea Wanda și Herman Kobbe, în suprafață de 175 ha. 4200 mp.

Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatarea pădurii Crișan-Sag, jud. Timiș-Torontal, proprietatea Ștefan și Nicolae Crișan, în suprafață de 67 ha. 8100 mp. Regim și tratament Crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatarea pădurii Nisipoasa-Barbuncești, jud. Buzău, proprietatea Locotenent Dumitru Gomoescu, în suprafață de 25 ha. 2800 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

k) Regulamentul de exploatarea pădurii Pol-Ruhotin, jud. Hotin, proprietatea Fedosie Cazacioc, în suprafață de 1 ha 0700 mp. Regim și tratament Crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 24 Martie 1939.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, *M. Șerban*.

No. 79.780 din 24 Martie 1939.

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Vijnța, jud. Storojineț, proprietatea Adolf Bilgrey și Ervin Breyer-Bilgrey, în suprafață de 3436 ha. 2900 mp. Regim și tratament Codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 27 Martie 1939.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, *M. Șerban*.

No. 82.627 din 27 Martie 1939.

a) Regulamentul de exploatarea pădurii Valea Boerească, jud. Mehedinți, proprietatea Cornelia N. Dănăilă, în suprafață totală de 262 ha. 2600 mp. Regim și tratament Crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 5 Aprilie 1939.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, *M. Șerban*.

No. 94.115 din 5 Aprilie 1939.

a) Amenajamentul pădurii Nimăești, jud. Bihor, proprietatea Comunei Nimăești, în suprafață de 296 ha. Regim și tratament Codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Revizuirea amenajamentului pădurii Cighid, jud. Bihor, proprietatea Coloman Tiesza, în suprafață de 18 ha. 2700 mp. Regim și tratament Codru cu tăieri rase și regenerare artificială. Revoluția normală 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Sântelec, jud. Bihor, proprietatea Comunei Sântelec, în suprafață de 116 ha. 7300 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 5 Aprilie 1939.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, *M. Șerban*.

No. 94.116 din 5 Aprilie 1939.

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Birchiș, jud. Severin, proprietatea Văd. Livia Bethlen, în suprafață de 766 ha. 3100 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Revizuirea amenajamentului pădurii Gruiu Mărgineni, jud. Prahova, proprietatea Statului cedată în uzufruct Sf. Mitropolii a Ungro Vlahiei, în suprafață de 607 ha. 5000 mp. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 100 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatarea pădurii Băneasa, jud. Muscel, proprietatea Gh. N. Căndea ș. a., în suprafață de 83 ha. 5000 mp. Regim și tratament Seria Dd Codru cu tăieri rase. Revoluția normală 90 ani. Seria I de protecție tratată în codru grădinărit cu exploatabilitatea fizică. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatarea pădurii Valea de Câmp, jud. Argeș, proprietatea Ion N. Pristavu, în suprafață de 24 ha. 2500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 5 Aprilie 1939.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, **M. Șerban.**
No. 94.117 din 5 Aprilie 1939.

a) Amenajamentul pădurilor Grănicerești din ocolul Tihuța, proprietatea Comunelor Grănicerești-Năsăud, din județul Năsăud, în suprafață totală de 17143 ha. Regim și tratament codru cu tăieri rase (Secțiile A: Seriile I—IV și B: seriile I și II) pentru secția C exploatabilitate fizică, extrăgându-se numai arborii căzuți și doborâți. Revoluția normală pentru Secția A, 190 ani și 120 ani pentru secția B. Revizuirea după zece ani.

b) Amenajamentul pădurii Racova-Dehterea, jud. Rădăuți, proprietatea Aba Neuman și alții, în suprafață de 41 ha. 7500 mp. Regim și tratament Codru cu tăieri rase. Revoluția normală 90 ani. Revizuirea după 30 ani.

Data astăzi 5 Aprilie 1939.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, **M. Șerban.**
No. 94.118 din 5 Aprilie 1939.

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Cordău, jud. Bihor, proprietatea Episcoposăului Rom. Cat. din Oradia, în suprafață de 680 ha 1600 mp. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 6 Aprilie 1939.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, **M. Șerban.**
No. 94.659 din 6 Aprilie 1939.

a) Amenajamentul pădurei Bălăneasa, jud. Bacău, proprietatea Societății Forestiere Bălăneasa, în suprafață de 780 Ha. 8100 mp. Regim și tratament crâng. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurei Zăvoiul Fărcășanca, județul Olt, proprietatea I. Olteanu, în suprafață de 63 ha. 3000 mp. Regim și tratament Crâng simplu. Revoluția normală 4 ani. Revizuirea după 4 ani.

Data astăzi 20 Martie 1939.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, **N. Cornățeanu.**
No. 74969 din 20 Martie 1939.

a) Amenajamentul pădurii Sețul Părului, județul Prahova, proprietatea I. H. Drăgănescu, în suprafață de 472 Ha. tratată în o serie de codru cu tăieri rase și revoluția normală 90 ani și una serie de protecție cu regim și tratament codru grădinărit și exploatabilitatea fizică. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii Tovarnița, județul Storojineț, proprietatea D. M. Tencaliec ș. a., în suprafață de 44 Ha. 4570 mp. Regim și tratament codru grădinărit. Termenul exploatabilității 90 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 20 Martie 1939.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, **N. Cornățeanu.**
No. 74969 din 20 Martie 1939.

a) Revizuirea amenajamentului pădurilor din Ocolul Silvic Vatra Dornei, județul Câmpulung, proprietatea Fondului Bisericesc ortodox Român din Bucovina, în suprafață de 3052 Ha. 5300 mp. Regim și tratament codru cu tăeri rase. Revoluția normală 120 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatarea pădurii Veaca Tina, județul Vâlcea, proprietatea Raul Pleșoianu, în suprafață de 40 Ha. 1750 mp. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Regulamentul de exploatarea pădurei Osica, județul Olț, proprietatea Marghioala M. Sinescu, în suprafață de 23 Ha. 2000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 20 Martie 1939.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, *N. Cornățeanu*.

No. 74970 din 20 Martie 1939.

a) Revizuirea regulamentului de exploatarea pădurii Sfoara Bărănescu și Saldații Barzoi, județul Buzău, proprietatea Maria D. Maican, în suprafață de 1406 Ha. 0200 mp. tratată în 2 serii de codru cu tăeri rase și revoluție normală 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatarea pădurii Zăvoiu Cazaci, jud. Dâmbovița, proprietatea Stan Gh. Persinaru, în suprafață de 35 Ha. 5900 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 7 ani. Revizuirea după 7 ani.

Dată astăzi 9 Martie 1939.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, *N. Cornățeanu*.

No. 74971 din 20 Martie 1939.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face la epoca arătată în dreptul fiecărui.

Dacă vreună din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor, pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție, revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă cu arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafața pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronate sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Amenajamentul (Regul. de xpl.) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

c) Regulamentul de exploatarea pădurii Băneasa, jud. Muscel, proprietatea Gh. N. Cădeș ș. a., în suprafață de 83 ha. 5000 mp. Regim și tratament Seria D6 Codru cu tăieri rase. Revoluția normală 90 ani. Seria I de protecție tratată în codru grădinarit cu exploatabilitatea fizică. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatarea pădurii Valea de Câmp, jud. Argeș, proprietatea Ion N. Pristavu, în suprafață de 24 ha. 2500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 5 Aprilie 1939.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, *M. Șerban.*

No. 94.117 din 5 Aprilie 1939.

a) Amenajamentul pădurilor Grănicerești din ocolul Tihuța, proprietatea Comunei Grănicerești-Năsăud, din județul Năsăud, în suprafață totală de 17143 ha. Regim și tratament codru cu tăieri rase (Secțiile A; Serii I—IV și B; serii I și II) pentru secția C exploatabilitate fizică, extrăgându-se numai arborii căzuți și doborâți. Revoluția normală pentru Secția A, 100 ani și 120 ani pentru secția B. Revizuirea după 200 ani.

b) Amenajamentul pădurii Racova-Dehterea, jud. Hădăuți, proprietatea Aba Netman și alții, în suprafață de 41 ha. 7500 mp. Regim și tratament Codru cu tăieri rase. Revoluția normală 90 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 5 Aprilie 1939.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, *M. Șerban.*

No. 94.118 din 5 Aprilie 1939.

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Cordău, jud. Bihor, proprietatea Episcopatului Rom. Cat. din Oradia, în suprafață de 680 ha 1600 mp. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 5 Aprilie 1939.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, *M. Șerban.*

No. 94.250 din 5 Aprilie 1939.

a) Amenajamentul pădurei Bălăneasa, jud. Bacău, proprietatea Societății Forestiere Bălăneasa, în suprafață de 780 Ha. 8100 mp. Regim și tratament crâng. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurei Zăvoiul Fărcășanca, județul Olt, proprietatea I. Olteanu, în suprafață de 63 ha. 3000 mp. Regim și tratament Crâng simplu. Revoluția normală 4 ani. Revizuirea după 4 ani.

Data astăzi 20 Martie 1939.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, *N. Cornățeanu.*

No. 74968 din 20 Martie 1939.

a) Amenajamentul pădurii Setul Părului, județul Prahova, proprietatea I. H. Drăgănescu, în suprafață de 472 Ha. tratată în o serie de codru cu tăieri rase și revoluția normală 90 ani și una serie de protecție cu regim și tratament codru grădinarit și exploatabilitatea fizică. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii Tovarnița, județul Storojineț, proprietatea D. M. Tencaléc ș. a., în suprafață de 44 Ha. 4570 mp. Regim și tratament codru grădinarit. Termenul exploatabilității 90 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 20 Martie 1939.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, *N. Cornățeanu.*

No. 74969 din 20 Martie 1939.

a) Revizuirea amenajamentului pădurilor din Ocolul Silvic Vatra Dornei, județul Câmpulung, proprietatea Fondului Bisericesc ortodox Român din Bucovina, în suprafață de 3052 Ha. 5300 mp. Regim și tratament codru cu tăeri rase. Revoluția normală 120 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatarea pădurii Veaca Tina, județul Vâlcea, proprietatea Raul Pleșolanu, în suprafață de 40 Ha. 1750 mp. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Regulamentul de exploatarea pădurei Osica, județul Olt, proprietatea Marghoala M. Sinescu, în suprafață de 23 Ha. 2000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 20 Martie 1939.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, *N. Cornățeanu*.

No. 74970 din 20 Martie 1939.

a) Revizuirea regulamentului de exploatarea pădurii Sfoara Borănescu și Saldății Barzoi, județul Buzău, proprietatea Maria D. Maican, în suprafață de 1406 Ha. 0200 mp. tratată în 2 serii de codru cu tăeri rase și revoluție normală 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatarea pădurii Zăvoiuil Cazaci, jud. Dâmbovița, proprietatea Stan Gh. Perșinaru, în suprafață de 35 Ha. 5900 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 7 ani. Revizuirea după 7 ani.

Data astăzi 9 Martie 1939.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, *N. Cornățeanu*.

No. 74971 din 20 Martie 1939.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face la epoca arătată în dreptul fiecăruia.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiile legilor: pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

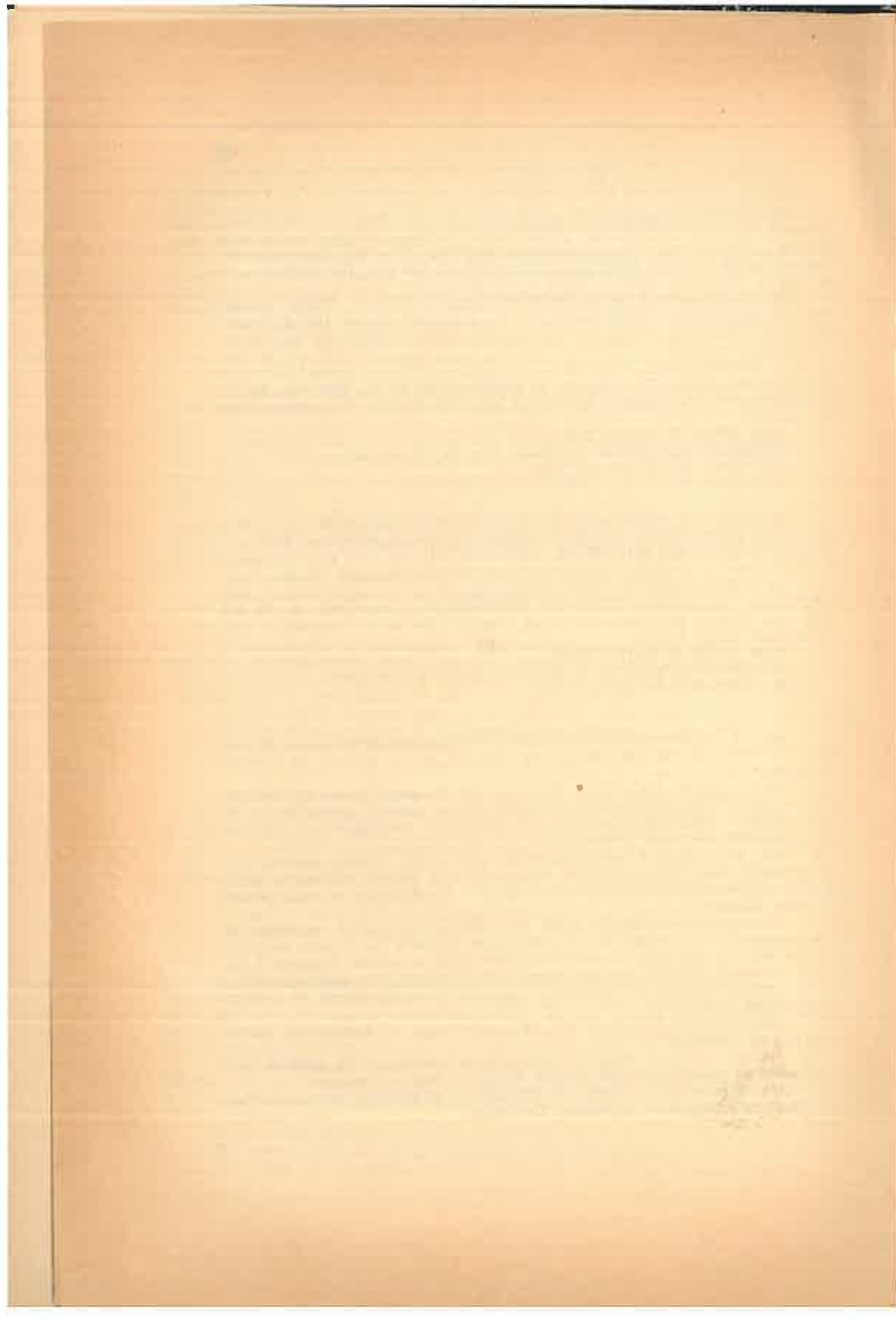
Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă cu arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafața pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronate sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Amenajamentul (Regul. de xpl.) nerevizuit la termen de parte este nul și neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul aditional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

REVISTA PĂDURILOR

Redactor-șef: Stinghe N. V.

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE PE 1939 :

Președinte : Drăcea D. M.

Vice-Președinți : { Alimăneștianu Const.
Stinghe N. V.

Casier : Rădulescu M.

Secretar general : Ionescu-Heroiu Tr.

Secretari : { Caragea N. N.
Haralamb At.

MEMBRII :

Bunescu M. C.

Butoi Al.

Demetrescu Ilie

Emanoil C. C.

Florescu P. M.

Georgescu P. C.

Grozescu D.

Ionescu I. A.

Lazăr H.

Luțescu V. Gh.

Manoilescu Mircea

Minescu G.

Năstăsescu G.

Nedelcovici Ath.

Priboianu N. V.

Sburlan A. D.

Vâlceanu E.

Cenzori: Ionescu Gh., Chercea Gh., Palade E.

Cenzori supleanți: Teodorescu St., Constantinescu Gh. și
Georgescu St.

PREȚUL ABONAMENTULUI :

Pe un an pentru instituții	500 lei
„ „ „ „ particulari	300 „
„ „ „ „ membrii Societății	200 „
„ „ „ „ conductori și brigadieri	75 „
Numărul	25 „

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

AU APĂRUT:

I. SERIA A. — BIBLIOTECA DE POPULARIZARE:

D. A. SBURLAN

ARBORII ȘI PĂDURILE NOASTRE

78 pagini, 20 lei

D-nii ingineri silvici sunt rugați să dea concursul pentru ca această broșură să fie răspândită în cercuri cât mai largi.

II. SERIA B. — INDRUMĂRI:

Z. PRZEMETSCHI și GR. VASILESCU

TEHNICA ÎMPĂDURIRILOR

(SEMINȚE, PEPINIERE, ÎMPĂDURIRI)

166 pagini, 60 lei

Foarte utilă tuturor celor cari fac lucrări de pepinieră,
semănături directe și plantații.

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

R E V I S T A P Ä D U R I L O

PROPRIETATEA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

Redactor responsabil: Prof. V. N. STINGHE

Inscrisă în Registrul de publicațiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov
S. I comercială, sub No. 56/938.

Redacția și Administrația: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31, — București

ANUL 51, Nr. 6

IUNIE 19

S U M A R U L :

<i>Studii:</i>	
Dr. Gr. Eliescu: Contribuțiuni la cunoașterea insectelor vătămătoare pădurilor din România (I) — — — — —	4
<i>Comentarii — Inserțiuni:</i>	
Ilie C. Demetrescu: Adaptarea administrațiilor noastre forestiere pentru cazul economiei de războiu — — — — —	41
D. A. Sburlan: Pinul silvestru de la Pralea — — — — —	51
Gh. Predescu: Pinul silvestru în bazinele pâraielor Brațul Incet și Apa Roșie din Munții Oituzului — — — — —	51
<i>Referate.</i>	
C. Fedorovici: Raționalizarea fasonării traverselor de fag — — — — —	51
<i>Problemele zilei:</i>	
Pădurile și turismul	
At. Haralamb: Silvicultorii și turismul — — — — —	51
F. Páll: Pădurile U. D. R. și turismul — — — — —	51
A. Bococ: Amenajări turistice în preajma stațiunii Slănic (Moldova) — — — — —	54
V. V. Vasiliu: Pădurea și turismul — — — — —	54
Horia Manole: Pădurea și turismul — — — — —	54
<i>Cronica internă (p. 551), Cronica externă (p. 557), Cronica mercurială (p. 562)</i>	
<i>Informațiuni (p. 566), Cărți (p. 569), Reviste (p. 572), Soc. „Progresul Silvic” (p. 580)</i>	
<i>Necrolog (p. 592).</i>	

SOMMAIRE:

<i>Études:</i>	
Contributions à l'étude des insectes nuisibles des forêts de la Roumanie (I) — — — — —	Dr. Gr. Eliescu
<i>Commentaires:</i>	
L'adaptation de nos administrations forestières à l'économie de guerre — — — — —	Ilie C. Dem.
Le pin sylvestre de Pralea — — — — —	D. A. Sburlan
Le pin sylvestre des monts de Oituz — — — — —	Gh. Predescu
<i>Rapports:</i>	
Perfectionnements dans le travail des traverses en bois de hêtre pour chemin de fer — — — — —	C. Fedorovici
<i>Problèmes à l'ordre du jour:</i>	
Les forêts et le tourisme.	
<i>Cronique — Les livres — Revue des revues — Nouvelles — Soc. „Progresul Silvic” — Nécrologie.</i>	

INHALT:

<i>Abhandlungen:</i>	
Beiträge zur Kenntnis der schädlichen Forstinsekten Rumäniens (I) — — — — —	Dr. Gr. Eliescu
<i>Mitteilungen:</i>	
Anpassung unserer Forstverwaltungen für das Fall der Kriegswirtschaft — — — — —	Ilie C. Dem.
Die Föhre von Pralea — — — — —	D. A. Sburlan
Die Föhre der Oituzgebirge — — — — —	Gh. Predescu
<i>Berichte:</i>	
Rationalisierung der Bearbeitung der Bucheneisenbahnschwellen — — — — —	C. Fedorovici
<i>Tagesfragen:</i>	
Wälder und Wanderlust.	
<i>Chronik — Bücherschau — Die Zeitschriftenschau — Nachrichten — Vereinfachung „Progresul Silvic” — Nachruf.</i>	

Clîșeu Tr. Săvulescu

Carex ligerica Gay, pe nisipurile nestabile din Delta Dunării.
Carex ligerica Gay sur les sables mouvants dans le Delta du Danube.
Carex ligerica Gay auf den Flugsandböden der Donaudelta.

Clăseu Tr. Sărutescu

Festuca vaginata W. et K. pe nisipurile sbrătoare din Delta Dunării.

Festuca vaginata W. et K. sur les sables mouvants dans le Delta du Danube.

Festuca vaginata W. et K. auf den Flugsandböden der Donaudelta.

S T U D I I

Din lucrările Institutului de cercetări
și experimentație forestieră**CONTRIBUȚIUNI LA CUNOAȘTEREA INSECTELOR**
VĂTĂMATOARE PADURILOR DIN ROMÂNIA (I)

de Dr. GR. ELIESCU

1. Cheimatobia brumata L.

Arboretele de stejar și șleau din câmpiile României sunt atacate foarte deseori de diferite omizi cari duc la desfrunziri uneori totale ale arborilor și chiar a pădurilor în totalitatea lor.

Trei dintre ele sunt caracteristice prin atacul lor de la începutul perioadei de vegetație a arborilor. Ele sunt *Cheimatobia brumata* L., *Tortrix Viridana* L. și *Malacosoma neustria* L.

Cheimatobia brumata L. e un fluture din familia Geometridae. (Plansa I).

E deci din familia Cotarilor sau Pașilor, a căror omizi „cotează” sau „pășesc”, din cauză că au numai picioare anterioare și posterioare.

Fluturile mascul are aripile anterioare cenușii-galbeni, cu slabe dungă negre transversale. Aripile posterioare sunt mai deschise la culoare. Femela are aripile foarte scurte, de culoare cenușie brună sau cenușie verzue. Masculul cu aripile întinse e de circa 25 mm.

Ornida e verde, gălbue, cu o slabă dungă mediană închisă, și cu câte trei linii albe de fiecare parte. Capul e verde.

Acest fluture e foarte frecvent și răspândit în pădurile noastre de stejar. Astfel am găsit omizile lui în toate pădurile ocolului silvic Brănești (1931, 1932, 1934); în pădurile Ocolului silvic Huffel, (1934, 1937, 1939);

ocolul silvic Ploești, pădurile Stejarul, Moara Domnească, Varnița, Piatra Găvanului (1934), Coastele (1938); ocolul Silvic Nucet, pădurea Boanca (1937), Stejerel (1936), apoi în diferiți

PLANȘA I.

Fig. 1. Atac de *Cheimatobia brumata* L. pe carpen. — Fig. 2. Idem pe frasin. — Fig. 3, 4 și 5. *Cheimatobia brumata*: mascul, larvă, femelă (circa 1/1).

ani în pădurea Cerchezia, Crețulești și Jugureni. Ocolul Silvic Căscioarele, pădurile Bolintinul-Cotroceanca, Țigănia-Mihai Vodă și partea de est a pădurii Căscioarele foarte puternic atacate la 1933:

ocolul siliv Turnu-Severin, în toate pădurile, circa 10.000 ha. (1939);

ocolul silvic Măcin în toate pădurile (1939);

ocolul silvic Prut, în pădurea Cioara circa 217 ha desfrunziți în 1932.

Credem că răspândirea acestei insecte la noi în țară se acoperă cu aria de răspândire a stejarului și în parte cu a gorunului, aceasta cel puțin pentru sudul României.

Cheimatobia brumata L. depune ouăle din toamnă, așa că în primăvară larvele ies foarte de vreme. Cum și dezvoltarea omizilor se face repede atacul lor are loc în prima parte a verei, adică dela înfrunzirea arboretelor până în ultimele zile ale lunii Mai. Anul acesta care a fost un foarte favorabil an pentru dezvoltarea acestui fluture, *C. brumata* L. era în pădurea Ciolpani (Oc. Silvic Huffel), la 3 Mai în plină activitate. anume în ultimul stadiu larvar. La 9 Mai atacul continua încă, dar începuse să slăbească, pentru ca la 26 Mai să nu mai fie de loc (Ciolpani-Huffel și Cernica-Brănești).

În 1938 la 9.V larvele erau mai puțin dezvoltate ca la aceeași dată în 1939. Deasemeni în 1933 pădurea Căscioarele, atacul începe să se resimtă deabia la 15 Mai. Aceasta arată că de regulă evoluția insecta se face ceva mai târziu ca în anul acesta.

Atacul cauzat de *C. brumata* L. este un fenomen foarte regulat pentru Câmpia Munteniei unde l-am observat în fiecare primăvară. Bine înțeles intensitatea atacului variază dela an la an și din regiune în regiune. Anii arătați mai sus se referă la desfrunzirile puternice cauzate de această omidă.

De regulă desfrunzirile sunt parțiale, desfrunziri în întregime și pe suprafețe mari nu se văd decât mai rar. Se observă însă foarte bine desfrunziri individuale, cum am observat anul acesta pe șoseaua București—Ploești, în dreptul pădurii Ciolpani, frasinii desfrunziți cu totul. Sunt atacați mai ales arborii înalți, rezervele din crânguri simple și crânguri compuse. Arboretele puternic atacate prezintă coronamentul foarte luminat. Dacă frunza n'a fost mâncată toată, arboretele păstrează

PLANȘA I.

Fig. 1. Atac de *Cheimatobia brumata* L. pe carpen. — Fig. 2. Idem pe frasin. — Fig. 3, 4 și 5. *Cheimatobia brumata*: mascul, larvă, femelă (circa 1/1).

multă vreme urmele atacului. Dacă însă frunza a fost dela început distrusă, noua frunză va întregi cu timpul coronamentul arborilor.

Speciile intens atacate în afară de stejar, au fost carpenul, frasinul și jugastru. Deasemenei castanul sălbatic la care au fost atacate puternic nu numai frunzele, dar și mugurii, care au fost mâncați în interior (Grădina dedrologică, ICEF.). La Brănești (Școală) au fost roase de larve caisele tinere (1939).

Recunoașterea atacului se face ușor în timpul atacului larvelor, după omizi, cari au înfățișarea arătată mai înainte. Larva de brumata cotează și nu răsuțește frunzele, ci le găurește sau le atacă pe margine. În repaos stă uneori incolăcită ca litera grecească ro. În timpul atacului se aude foarte bine cădere-rea escrementelor cari sunt mici și negre.

În atacul din pădurea Coastele am observat cum omizile de *C. brumata* erau foarte căutate de *Corvus frugilegus* L. (cioara neagră) care sta cu zecile de explare pe ramurile stejarilor, ciugulindu-le. În pădurea Ciolpani erau mâncate de *Fringilla coelebs* L. (cintezoiul).

2. *Tortrix viridana* L.

Este un microlepidopter din familia Tortricidae (Planșa II).

Deci din familia fluturilor răsucitori, ai căror omizi au obiceiul de a răsuci frunza.

Fluturașul are aripile anterioare verzui deschis. Fluturii crescuți de mine din pupele strănse în pădurea Pasărea (Oc. Silvic Brănești) au dat fluturi cu aripile aproape albe, gălbui. Cu aripile întinse are circa 22 mm

Omida e verde, cap castaniu-negru, cu un scut castaniu pe primul inel toracal, de 18 mm.

Pupa e de 10 mm, conică, neagră.

Și acest fluture e tot atât de răspândit ca și *C. brumata*. L-am găsit în ocolul silvic Brănești, pădurile Pasărea, Pusnicul, în arboretul de stejar din spatele Școlii, în fiecare an.

În ocolul silvic Huffel, pădurea Ciolpani (1932, 1939).

Ocolul silvic Turnu Măgurele, pădurea Domeniu Turnu. Băduleasa, Dorobanțu, Babiciu și Gâlmeea (1935).

Ocolul silvic Măcin (1939).

Ocolul silvic Babadag (1932).

PLAȘA II.

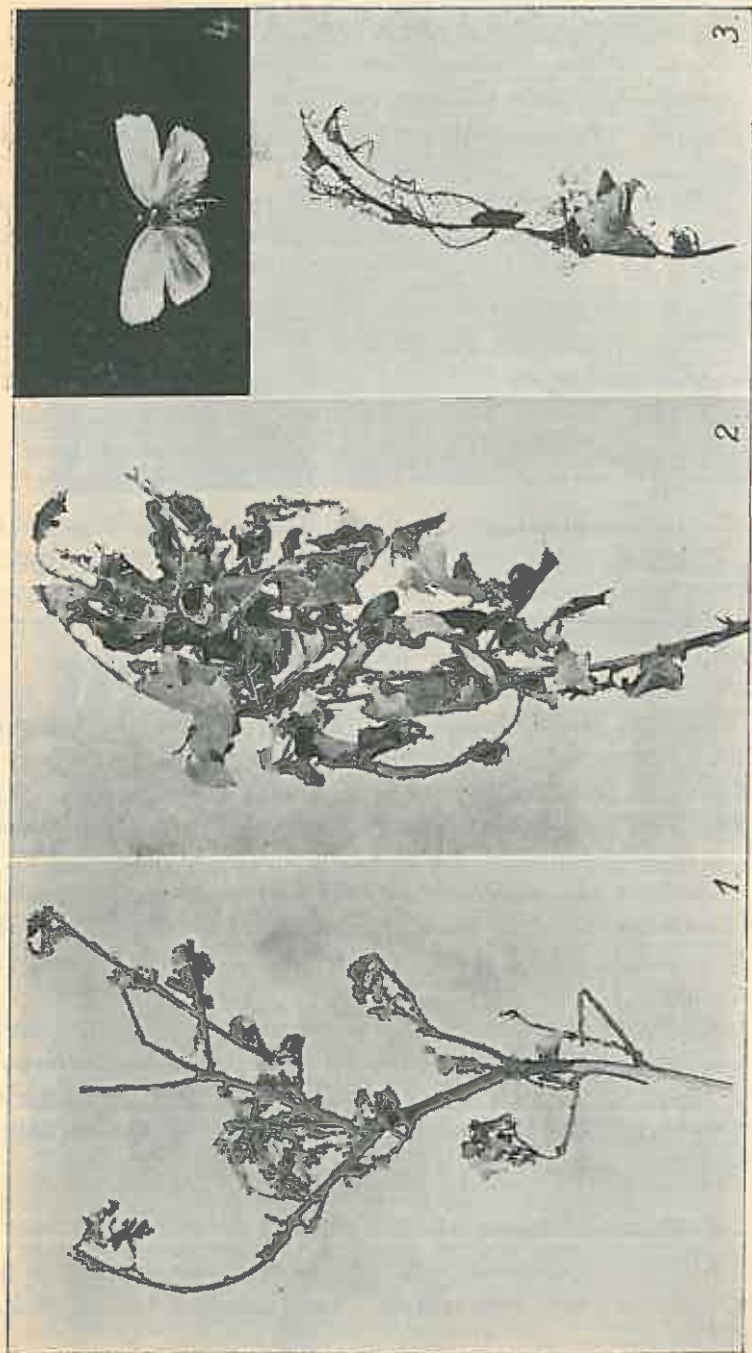

FIG. 1. Atac de *Tortrix viridana* L. pe stejar reinfrunzit. — FIG. 2. Idem pe frunze mari de stejar. Se văd răsuciturile. — FIG. 3. O frunză de stejar scheletizată la vârf, răsucită la bază. Se văd două pupe. — FIG. 4. Fluturele *Tortrix viridana* (puțin mărit).

Administrația Domeniului Coroanei Segarcea (1934).

Ocolul silvic Ciliștra, pădurea Demecișana (1931, 1932).

Ocolul silvic Mitreni, pădurea Baba Ana (1938).

Aria de răspândire a acestui fluture e probabil tot atât de mare ca și a stejarului pedunculat.

Tortrix viridana L. iese din ou primăvara așa că vătămările omidei acestui fluturaș au loc odată cu ale lui *C. brumata* L.

După observațiile din anul acesta evoluția lui are loc ceva mai repede ca a lui *C. brumata*, întrucât la 9 Mai, chiar, n'am mai găsit larve, ci numai pupe de *T. viridana* L. în timp ce *C. brumata* încă ataca destul de puternic. Totuș e foarte posibil ca în unele locuri dezvoltarea lor să aibă loc în acelaș timp.

Cum cea mai mare parte a evoluției acestor două omizi se face în acelaș timp, credem că *T. viridana* este de multe ori trecută cu vederea și atacurile ei sunt trecute pe seama cotarilor, cu care atacă împreună. De aceea ar fi de dorit o mai apropiată cercetare a acestor două specii.

Recunoașterea atacului de *T. viridana* se face ușor mai ales când avem omizi. Acestea stau în răsucitura făcută la vârful frunzelor sau din unirea a două frunze pe care apoi mâncându-le, le găurește neregulat. Omida stă ascunsă și când e constrânsă să iasă nu cotează, ci merge înainte sau înapoi prin mișcări ondulatorii, foarte vioae.

Când nu mai sunt omizi, atacul încă e ușor de recunoscut, *viridana* lăsând frunzele răsucite mâncate la vârful lor, unde le scheletizează, pe când *brumata* le lasă mâncate neregulat pe suprafața frunzei.

Atacul se recunoaște apoi și în timpul pupei din cauză că pupele se găsesc în răsuciturile frunzei sau stau atârâte printr'un fir de mătase. Chiar după ieșirea fluturelui, pielea pupelor (exuvii pupale) servesc la determinarea absolut sigură a atacului.

3. *Malacosoma neustria* L.

E fluturele cunoscut sub numele de inelar, pentru că depune ouăle în forma unui inel, în jurul ramurilor tinere. (Planșa III și IV).

PLANȘA III.

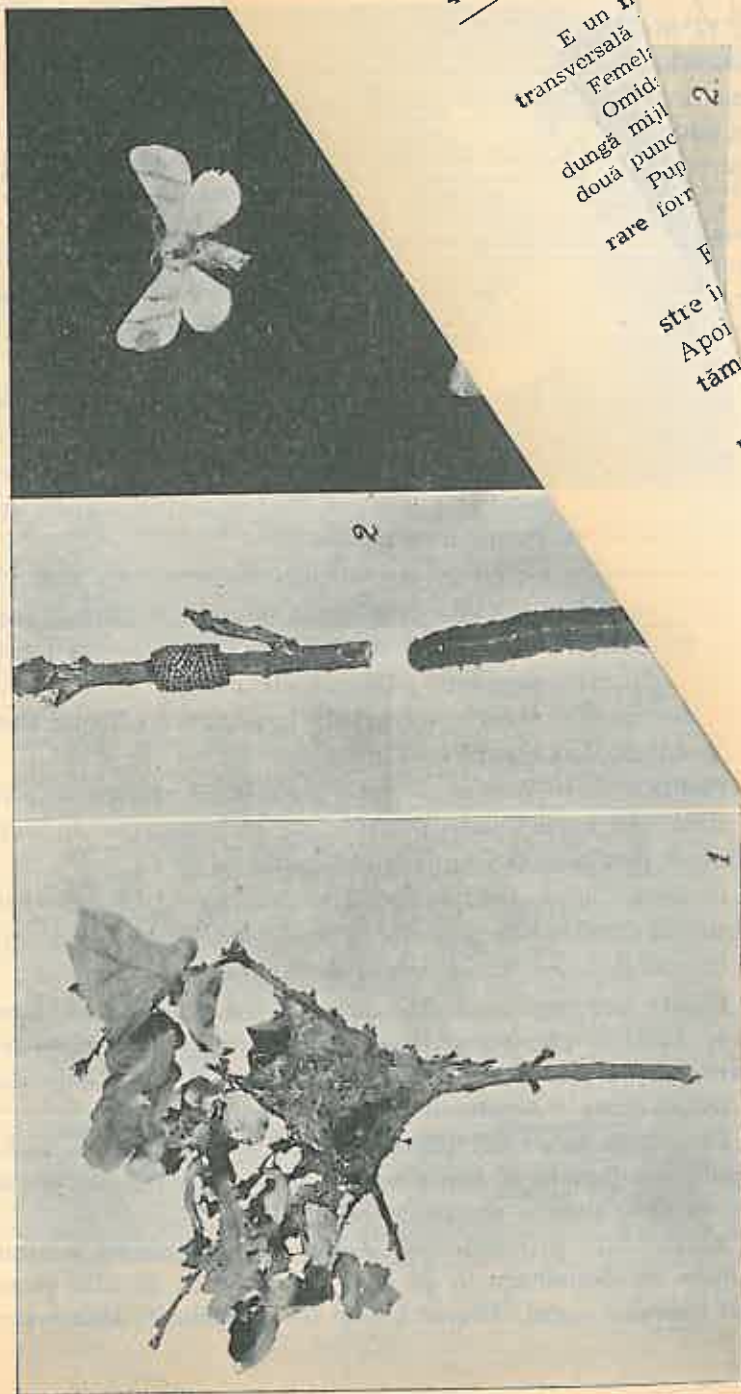

Fig. 1. Cuib de năpărire al larvelor de Malacosoma neustria L.
Fig. 3. Lăpășă de Malacosoma neustria L.

494

E un fi
transversală
Femelă
Omidă
dună miș
două punc
Pup
rare for

stre în
Apoi
tăm

Pe
cu fuscați și începutul reînfrunzirii.
de Malacosoma neustria L.

Administrația Domeniului Coroanei Segarcea (1934).

Ocolul silvic Cilistra, pădurea Demeciana (1931, 1932).

Ocolul silvic Mitreni, pădurea Baba Ana (1938).

Aria de răspândire a acestui fluture e probabil tot atât de mare ca și a stejarului pedunculat.

Tortrix viridana L. ese din ou primăvara așa că vătămările omidei acestui fluturaș au loc odată cu ale lui *C. brumata* L.

După observațiile din anul acesta evoluția lui are loc ceva mai repede ca a lui *C. brumata*, intrucât la 9. Mai, chiar n'am mai găsit larve, ci numai pupe de *T. viridana* L. în timp ce *C. brumata* încă ataca destul de puternic. Totuș e foarte posibil ca în unele locuri dezvoltarea lor să aibă loc în acelaș timp.

Cum cea mai mare parte a evoluției acestor două omizi se face în acelaș timp, credem că *T. viridana* este de multe ori trecută cu vederea și atacurile ei sunt trecute pe seama cotarilor, cu care atacă împreună. De aceea ar fi de dorit o mai apropiată cercetare a acestor două specii.

Recunoașterea atacului de *T. viridana* se face ușor mai ales când avem omizi. Acestea stau în răsucitura făcută la vârful frunzelor sau din unirea a două frunze pe care apoi mâncându-le, le găurește neregulat. Omida stă ascunsă și când e constrânsă să iasă nu cotează, ci merge înainte sau înapoi prin mișcări ondulatorii, foarte vioae.

Când nu mai sunt omizi, atacul încă e ușor de recunoscut, *viridana* lăsând frunzele răsucite mâncate la vârful lor, unde le scheletizează, pe când *brumata* le lasă mâncate neregulat pe suprafața frunzei.

Atacul se recunoaște apoi și în timpul pupei din cauză că pupele se găsesc în răsuciturile frunzei sau stau atârinate printr'un fir de mătase. Chiar după ieșirea fluturelui, pielea pupelor (exuvii pupale) servesc la determinarea absolut sigură a atacului.

3. *Malacosoma neustria* L.

E fluturele cunoscut sub numele de inelar, pentru că depune ouăle în forma unui inel, în jurul ramurilor tinere. (Plansa III și IV).

PLAȘA III.

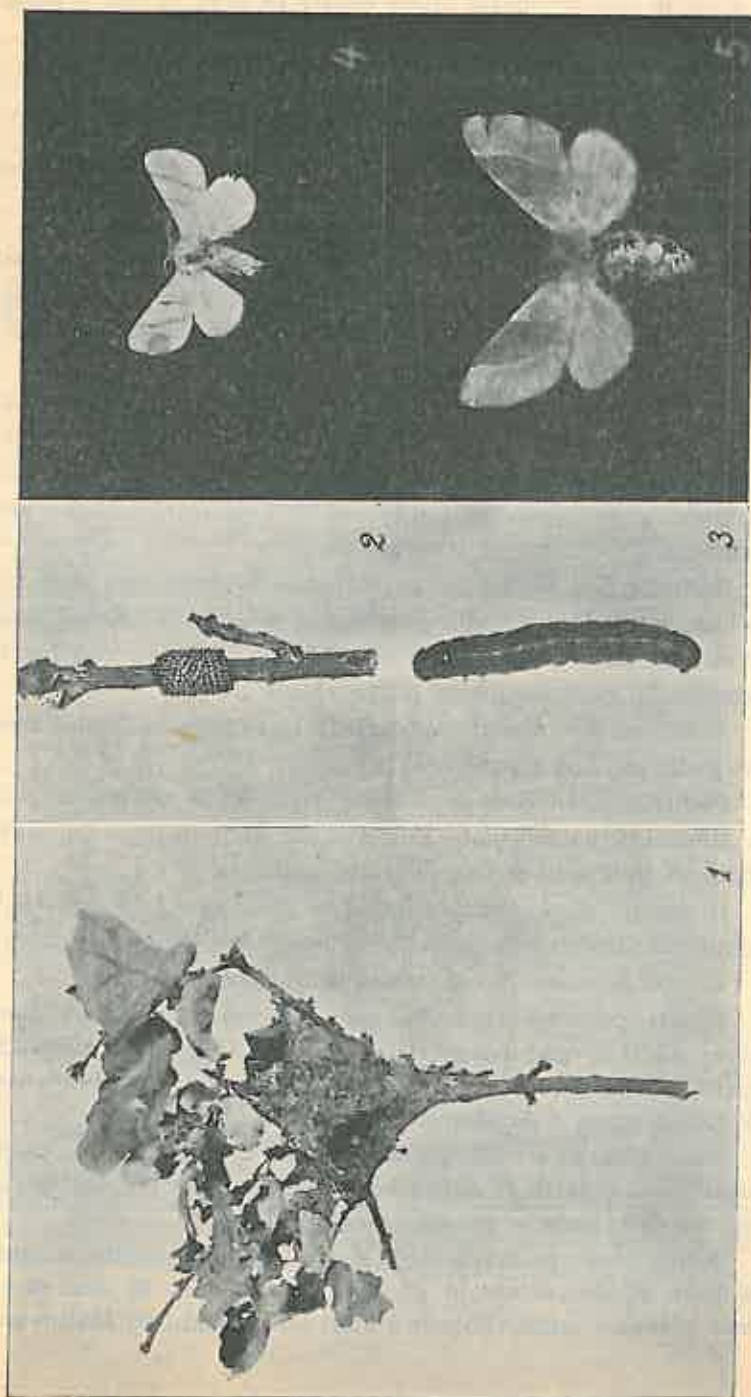

Fig. 1. Cuib de năpărire al larvelor de *Malacosoma neustria* L. — Fig. 2. Inel de ouă de *Malacosoma neustria* L. — Fig. 3. Larva. — Fig. 4 și 5. Fluturile ♂ și ♀ (puțin mărit).

E un fluture de culoare brună roșcată pe aripi cu câte o dungă transversală lată.

Femela e mai mare, cu aripi deschise 35 mm.

Omida ușor de recunoscut după dungile colorate din lungul ei: o dungă mijlocie albă, două laterale albastre și cap cenușiu-albăstrui cu două puncte negre.

Pupă în cocon subțire țesut de mătase albă, pe deasupra cu fire rare formând un al doilea cocon. Coconul e ascuns în frunze.

E de asemeni de o mare importanță pentru pădurile noastre intrucât omida lui este mult mai mare ca a celorlalte două. Apoi perioada de dezvoltare e ceva mai lungă. De aceea și vătămările sunt mai mari.

Răspândirea omizii e ca și aceea a ștejarului, cel puțin pentru regiunile puțin înalte. Am găsit-o foarte comună în pădurile Ocolului Huffel, Brănești, Leordeni, Nucet, pădurile din Cadrilater, unde constituie împreună cu *Lymantria* dispar una din cele mai vătămătoare insecte.

Apariția are loc odată cu înfrunzirea arborilor, care rămân complet defoliați atâta vreme cât omida n'a părăsit încă arboretul pentru căutarea de frunză. De aceea cauzează foarte deseori desfrunziri complete pe suprafețe mari.

Astfel au fost atacate aproape în întregime în Ocolul Brănești, pădurea Vadul Anii (1932).

Pădurile Corn-Arcasă și Bală-Cazu, în Ocolul silvic Siliștra, circa 140 ha defoliate puternic de *M. neusteria* în unire cu *Himera pennaria* și *Lymantria* dispar.

În Ocolul silvic Luciani, pădurea Negrași în 1938 și 1939, puternice desfrunziri la pedunculat, mai slab la gârniță și cer.

În ocolul silvic Nucet, pădurea Stejerel.

Foarte puternice atacuri, care au dus la defolieri complete în 1939 în pădurea particulară Rătești (jud. Dâmbovița), pădurea Rătești a Eforiei Spitalelor civile și pădurea Mălineasca (jud. Dâmbovița) a Academiei Române.

Din înșirarea acestor păduri se vede că pădurile din Sudul județului Dâmbovița și Argeș constituiesc un centru foarte puternic de dezvoltare a acestei insecte.

Atacul este primăvăratec. Astfel în anul acesta a ajuns maximum de dezvoltare la 20 Mai, pentruca în 30 Mai să nu se mai găsească omizi. Sborul a avut loc în pădurea Mălineasca

PLANȘA IV.

Fig. 1. Atac de *Malacosoma neustria* L. la stejar. Se văd lujerii anuali uscați și începutul reinfrunzirii.
— Fig. 2. Frunze de stejar atacate și coconi (4) de *Malacosoma neustria* L.

la 14 Mai când se puteau vedea mii de fluturi roind în jurul arborilor, în toată pădurea. În alte părți sborul a avut loc ceva mai înainte, încă dela 5 Mai. Deasemeni în anul trecut 1938, în pădure Negrași, sborul a fost cam în acelaș timp: la 10 Iunie nu se mai găsea nici o larvă iar fluturele era în stare de pupă.

Atacul e ușor de recunoscut după omizile descrise mai sus, sau în cazul când omida e incoconată, după coconii cu mătase albă ce se găsesc între frunze țesute cu mătase. Deasemeni după grămezile de piei (exuvii) ale omizilor ce au năpărlit, grămezi ce se găsesc pe la ramificarea ramurilor, fiind țesute cu fire de mătase, și având pieile de culoarea neagră, dar cu capete albaștrui cenușii ale omizilor.

Beiträge zur Kenntniss der schädlichen Forstinsekten Rumäniens (1).

Contributions à l'étude des insectes nuisibles des forêts de la Roumanie (1).

Dans cette première contribution l'auteur s'occupe de trois chenilles nuisibles, à savoir: *Cheimatobia brumata* L., *Tortrix viridana* L. et *Malacosoma neustria* L.

Pour chacune d'elles l'A. indique les années, les dates d'apparition et les localités où ces papillons furent observés, produisant des grands dégâts, qui vont parfois jusqu'à la défoliation totale des arbres. En conclusion on peut constater que ces papillons sont les insectes printanières les plus nuisibles des chênaies de la plaine roumaine.

COMENTARII—INSEMNAȚII

ADAPTAREA ADMINISTRAȚIILOR NOASTRE FORESTIERE PENTRU CAZUL ECONOMIEI DE RĂZBOI.

de ILIE C. DEMETRESCU

În ultimii ani, trăim sub presiunea unei chinuitoare psihoze a războiului de cea mai tipică formă. Se pare că în aceste momente lucrurile au atins paroxismul.

Altădată, pregătirea propriu zisă a războiului se făcea abia după izbucnirea acestuia sau, cel mult, cu puțin timp mai înainte. Apoi, ea privea aproape numai armata combatantă și serviciile sale auxiliare. Restul se desvolta și descurca mai mult după principiul „văzând și făcând“ al inițiativei private.

Astăzi, lucrurile ni se înfățișează radical schimbate. Inceperea ostilităților nu reprezintă decât încheierea unei îndelungate și, mai ales, foarte intense și meticuloase acțiuni de pregătire psihologică, diplomatică, economică, financiară și militară. Acțiunea respectivă privește întreaga națiune, cu toate resursele sale morale și materiale. Războiul modern, „der ganze Krieg“, „războiul total“, cum l-a denumit Mareșalul Ludendorff, este neasemănat mai complicat, sub acest raport, decât chiar și cel de acum 20 de ani. Operațiunile militare nu reprezintă decât una din fețele sale. Se poate chiar, ca un război modern să fie dus, câștigat sau pierdut fără o acțiune militară propriu zisă. Un exemplu de această natură l-am trăit pe toamnă. N'a lipsit nici încheierea unei păci mai mult sau mai puțin formale. Și aceasta numai cu participarea învingătorilor și a învinșilor indirecti. În ceace privește învinsul direct, acesta a fost silit pur și simplu să execute hotărîrea învingătorului. Acum câteva luni, jocul s'a repetat, de astă dată numai între învingător și învins, sub forma celei mai desăvârșite victorii, fără să se fi tras măcar un foc de armă.

Ori cum ar fi, pregătirea materială a întregii națiuni în vederea războiului, are o însemnătate fundamentală. Ea poate merge atât de departe, încât să afecteze structura cea mai intimă a economiei naționale. Avem sub ochii noștri doară, procesul de continuă detașare al mai multor economii naționale (germană, italiană, etc.) din înlănțuirea economiei internaționale și de autarchizare progresivă.

Se înțelege că pădurea este cuprinsă în de-aproape în acțiunea de transformare amintită și aceasta cu atât mai mult, cu cât ea e izvorul și rezervoriul unor materii prime cu întrebuințări foarte diverse și esențiale pentru întreținerea materială, atât a trupelor combatante și auxiliare, cât și a restului națiunii.

În cele de față, ne vom ocupa de felul cum urmează a se adapta administrațiile noastre forestiere de Stat și într'o oarecare măsură și ale celorlalți proprietari de păduri pentru cazul economiei de războiu și anume cu aplicare la Țara noastră.

Felul subiectului nostru de față ne obligă să ținem seama de faptul că, prin intrarea în stare de războiu, economia națională suferă o sdruncinare mai mult sau mai puțin adâncă, analoagă unei crize economice. Dintre cauzele directe sau indirecte ale acestei sdruncinări vom menționa aici în primul rând:

1. Transformarea relativ bruscă a consumului de bunuri, atât în cea ce privește natura acestora, cât și cantitatea lor, oricum cu punerea punctului de greutate pe bunurile de primă necesitate;

2. Reducerea bruscă a aparatului uman activ din producțiune, prin chemarea în serviciul armatei a celor mai tinere și viguroase elemente.

Intr'adevăr, prin trecerea dela starea de pace la cea de războiu, cererea de bunuri capătă deodată o altă înfățișare, din mai multe împrejurări. Prin panica, dezorganizarea și în general, influența pe care războiul sau chiar numai spectrul său o produce, puterea de cumpărare a populațiunii scade. Ca urmare, consumatorul este silit să renunțe la împlinirea unora dintre nevoile sale obișnuite, să-și restrângă standardul său de viață. Renunțările vor privi, în primul rând, nevoile cele mai

puțin importante, cum ar fi cazul articolelor de lux, distracții, etc. Consumatorul nu va putea ocoli, însă, așa zisele nevoi elementare sau primare, adică: hrana, îmbrăcăminte, locuința, încălzitul. Situația se complică peste măsura obișnuită și în acest domeniu, prin apariția unui formidabil consumator de asemenea bunuri elementare, care este războiul.

După trecerea perioadei de criză — care este cu atât mai ușoară cu când conducătorii națiunii au știut și au putut să prevadă și să organizeze mai bine lucrurile din vreme — se ajunge la un fel de echilibru, mai mult sau mai puțin stabil: economia de război. Fața de cea precedentă din vreme de pace, ea se caracterizează — după cum am mai arătat și în alte împrejurări¹⁾ prin:

- ✓ accentuarea, eventual până la desăvârșire, a autarchizării;
- ✓ tendința de trecere dela o economie de schimb (Tausch-wirtschaft) la o economie de acoperire directă a trebuințelor (Bedarfsdeckungswirtschaft);

creșterea intervenționismului de Stat, atât în sensul planificării economiei naționale, cât și în cel al producției proprii (economie de Stat).

Schimbările structurale ale economiei naționale amintite foarte pe scurt aici, afectează, se înțelege, în chip deosebit și economia forestieră. Produsele pădurii și chiar cea mai mare parte din capitalul său de producție (capitalul lemnos, capitalul-vânat, etc.) constituie bunuri elementare de cea mai tipică formă. Consumul lor crește, în general, peste cel obișnuit, din cauza multiplicității și ușurinței lor de întrebuințare imediată. Se știe, doară, că în vremuri de criză materială (război, revoluțiuni, etc.) pădurea, cu rezervele sale de bunuri (lemn, vânat, fructe, nutreț, etc.), a fost atacată din plin. Din pricina greutăților de transport, principiile de autarchizare se aplică, vrând-nevrând, cu deosebire în materie de produse forestiere. Ceva mai mult, chiar în cuprinsul aceleiași unități economice, cerea de bunuri forestiere este, pentru aceeași pricină, inegal dispusă în spațiu. Pădurile cele mai la îndemână, sunt cele mai mult atacate, și nu numai în ce privește produsul, dar chiar și în ce privește capitalul lor lemnos și animal (vânat).

1) Art. „Generalități asupra potențialului de război în materie de lemn, cu oarecare privire asupra condițiilor românești“. Revista Pădurilor, 1938, pag. 1134—1137.

Dacă ținem seama cât de mult cresc cererile de bunuri forestiere în anumite centre prin concentrarea de trupe și conducerea de lupte, vom înțelege de ce ținuturi păduroase întregi au fost pur și simplu devastate, în vreme de războiu. În schimb, altele au fost cruțate chiar și de tăierile produsului obișnuit. Ideia de continuitate în producțiunea forestieră suferă, așa dar, o cruntă lovitură și anume, cu atât mai mult, cu cât greutatele de transport sunt mai mari și cu cât ideea de ordine în gospodăria Statului și cea generală este mai sdruncinată, în atari vremuri de criză.

• • •

În asemenea împrejurări, administrațiile forestiere vor fi silit să răspundă, în primul rând, la o cerere de produse forestiere uneori foarte intensificată, alteori subnormală, în orice caz neregulat dispusă în timp și spațiu și greu de prevăzut. În a doua linie, ea va avea să lupte mult mai din greu în domeniul protecției pădurilor. Pericolele din partea întregii ambianțe de animale, vegetale și a naturii fizice cresc peste măsura obișnuită, cu deosebire în locurile apropiate de teatrul luptelor¹⁾. La acestea se adaugă înmulțirea delictelor de tot felul, din partea unei populațiuni din ce în ce mai nevoiașe și și cu resorturile morale din ce în ce mai sdruncinate. Aceasta în ce privește Administrația de gospodărire a pădurilor Statului, ca și administrațiile diverșilor proprietari de păduri. Sarcinile pe care le poate pune războiul Administrației de Poliție forestieră nu sunt deloc mai mici, dacă vrem să păstrăm o ordine oarecare în folosirea pădurilor. Adoptarea rapidă a tăerilor la nevoile anormale din vremea războiului, complică foarte mult lucrările obișnuite, impunând o activitate suplimentară de prefacere a planurilor economice, de acordare de aprobări, de supraveghere și control. Înainte de războiul cel mare, lucrurile sub acest raport se prezentau în așa fel la noi, încât Ministrul Agriculturii în funcțiune, Alex. Constantinescu, s'a văzut silit să dea o deciziune prin 1916 potrivit căreia amenajamentele și regulamentele de exploatare erau pur și simplu

1) Se știe că marea calamitate a distrugerii multora din pădurile noastre de molid de către larva tipografului (*Ips typographus*), în anii 1919—1922, se datorește războiului.

suspendate. O atare soluție extremă aduce însă, a dezorganizare. Ori, războiul modern presupune tocmai un spirit de organizare a întregii națiuni dus la extrem.

Problema care se impune pentru administrațiile forestiere este, în atari împrejurări:

de a-și păstra o capacitate de cât mai rapidă și lină adaptare, astfel încât funcțiunile lor, sub noile condițiuni, să poată fi îndeplinite cât mai mulțumitor.

Spre acest sfârșit, pot fi urmate două căi paralele și complementare:

1. Făcând ca aparatul uman, aparatul administrativ propriu zis, să sufere cât mai puțin cu puțință în eficacitatea sa de lucru, prin trecerea sub starea economiei de războiu;

2. Selecționând și dispunând în timp și spațiu activitatea administrației de așa manieră, încât sarcina aparatului administrativ să fie cât mai ușurată cu puțință, în vederea stabilirii unei armonii între cerințele de bunuri forestiere, și posibilitățile de împlinire.

Este sigur, că odată cu izbucnirea războiului, multe forțe ale administrației vor trebui să părăsească serviciul mai mult sau mai puțin neîntârziat. Va fi vorba, în primul rând, de elementele mai tinere, detinătoare ale posturilor mai inferioare și mijlocii din fiecare gen de activitate. În privința inginerilor silvici, de pildă, care constituie elementul mult dominant al administrațiilor silvice, ar fi să prenumărăm, mai întâi, șefii diverselor gospodării locale (ocoalele silvice, fabricile de che-restea, depozitele de lemnărie, căile ferate, etc.), șefii de servicii dela instanțele silvice regionale și din Administrațiile centrale, inspectorii de control, referenții, operatorii tehnici depe lângă diferitele servicii și comisiuni (amenajeri, ridicări în plan, construcții de căi ferate, etc.), etc. Conducerea unei administrații forestiere are interesul să cunoască mai dinainte, și cât mai precis, personalul de care va trebui să se dispenseze și ordinea de părăsire a serviciului. În cazul că autoritățile militare, pentru a nu paraliza cu totul activitatea productivă a Națiunii, îngăduiesc oarecari abateri dela principiul chemării totale sub arme a elementelor apte, șefii de administrații forestiere pot face foarte utile sugestii de mobilizare pentru lucru. În această privință, ar fi să se țină seama atât de inte-

reșele armatei cât și ale administrației respective. Pentru condițiuni altfel egale, ar putea să intre aicea în socoteală pe de-o parte diversele categorii de dispensați de serviciul militar, cei cu pregătire militară mai neîndestulătoare, gradele mai inferioare și apoi cei de o vârstă mai înaintată. Ori cum, o colaborare între autoritățile militare și șefii de administrații forestiere în materie de mobilizare pentru lucru, nu poate fi decât spre binele apărării naționale, care, astăzi, mai mult decât oricând, nu depinde numai de luptătorul din tranșee, ci și de muncitorul din spatelul frontului.

Odată disponibilitățile de personal mai mult sau mai puțin bine cunoscute, urmează a doua parte a problemei: folosirea lor cât mai deplină, spre a se face față împrejurărilor. Soluțiunea respectivă trebuie, în orice caz, cât mai din vreme precizată și pusă în aplicare, se înțelege, cu adaptări periodice, pe măsură ce intervin noi schimbări de situație. În această privință, pot fi urmate trei căi, formând totuși un tot unitar:

1. Repartizând elementele mobilizabile în posturi neesențiale pentru starea de război, prin a căror desființare sau contopire cu altele învecinate, bunul mers al lucrurilor n'ar avea de suferit;

2. Distingând — să zicem — un fel de schelet, de canevaz administrativ, constituit din elementele pe care se poate conta în chip permanent (nemobilizabile sau scutite sigur de mobilizare) și dotați cu resurse excepționale, atât în ordinea intelectuală, cât și fizică;

3. Făcând apel la forțe disponibile din afara serviciului, cum ar fi pensionarii, demisionații, alte diferite persoane, care, împreună cu restul personalului mai mult sau mai puțin sigur nemobilizabil, să constituie elemente de umplutură a canevazului amintit la punctul 2.

În legătură cu prima cale indicată, ne gândim, de pildă, la comisiunile de ridicări în plan și de amenajare, la comisiunile și serviciile de construcții de mijloace de transport (șosele, căi ferate forestiere, poduri, etc.), fabrici anexe, la personalul cerut de lucrările de pepiniere și plantațiuni care pot fi suspendate în vreme de război, etc.

La constituirea canevazului administrativ amintit la nr. 2 de mai sus, este trebuitor să se păstreze anumite raporturi între elementele mai tinere și mai în vârstă, după diferitele

trepte ale administrației. În posturile de comandă, de pildă, credem că va trebui să predomine vârstele mai mult mijlocii, cu o mai mare aptitudine de adaptare la condițiuni schimbătoare și neprevăzute, mai eliberate de balastul rutinar. Acelaș lucru se impune, poate în și mai mare măsură, în ce privește organele locale ale administrației, capabile de eforturi fizice excepționale și cu o mare putere de inițiativă. Posturile mijlocii (Direcțiunile, etc.), în ierarhie ca și cu deosebire cele anexe pot fi ocupate și cu personal mai în vârstă.

Forțele disponibile, de recrutat, din afara serviciului trebuie înscrise din vreme în liste și păstrate continuu la curent. În special pensionarii și demisionații (personal specialist și administrativ) sunt aceia pe care se poate conta cel mai mult. Prețioase colaborări ne pot presta, de pildă, în serviciul de pază, membrii familiilor pădurarilor și brigadierilor rămași în cantonele dela pădure.

În ordinea selecțiunii și dispoziției acțiunilor administrative, ideia fundamentală este simplificarea. Am putea distinge chiar mai multe feluri de simplificări și anume: una privind trecutul; alta, prezentul și în sfârșit, o a treia, viitorul. Chipul cum ar fi să se facă în amănunt acele feluri de simplificări, diferă — se înțelege — după cum e vorba de Administrațiile de gospodărire a pădurilor sau de Administrația de poliție forestieră a Statului.

Trecutul poate să apese, într'adevăr, asupra prezentului și viitorului. N'avem decât să ne gândim la ceace înseamnă:

procesele, în curs de judecare, a căror dreaptă susținere ar putea fi stânjenită sau chiar compromisă prin eventuala plecare a personalului cunoscător al chestiunilor respective;

convențiunile, a căror executare, sub condițiunile grele ale unei administrațiuni anemiate și neprevăzut orientate sub starea de războiu, ar putea deveni discutabile, creindu-se astfel noi surse de procese cu condamnarea la plăți de despăgubiri, etc.;

incasarea drepturilor în vreme de războiu, devine deosemena, adeseori discutabilă, din pricina măsurilor excepționale de Stat; moratorii, inflațiune, etc.; amnestierea infracțiunilor la legile de poliție silvică atât de frecvente în vremuri tur-

huri ca cele de războiu și care amenință însă ideea de apărare a intereselor publice în materie de pădure, etc.

Cu alte cuvinte: orice administrație forestieră cată să se îngrijească de aproape încât războiul să o surprindă cât mai eliberată de sarcini și nelămuriri din trecut. Această, am putea zice, axiomă se impune cu deosebire pentru cazul Statului, care, în lupta sa cu interesele particularilor, și în special cu cele bănești, are mai totdeauna o poziție de inferioritate.

Simplificarea privind buna și cât mai economicoasă funcționare a unei administrațiuni. în prezent. trebuie să fie o grijă permanentă. Ea se impune, cu atât mai mult, în prezenta unor grele prefaceri ca cele create de trecerea sub starea de războiu. În principiu, putem cuprinde în această grupă de preocupări: înlăturarea funcțiunilor neesențiale: schematizarea cât mai departe dusă a funcțiunilor păstrate: precizarea lor în forme cât mai simple și sistematizate, etc. Sistemul tratării diverselor probleme cu considerarea accesoriilor dela caz la caz trebuie înlăturat. Deasemenea, obiceiul de a emite neconținut ordine circulare disperate nu poate fi blamat îndeajuns. Cel puțin în vederea grelelor probe la care ne poate pune războiul, trebuie să ne hotărâm a face efortul suprem pentru ca marile administrații forestiere, cum sunt ale Statului, să-și aibă organizarea și funcționarea diverselor lor organe cât mai bine și mai amănunțit puse la punct și cât mai desăvârșit intrate în obișnuință. Reformele prea profunde ale administrațiilor, surprinse de războiu încă neasimilate de personalul respectiv și neangrenate încă deplin în restul vieții de Stat și publice. pot duce la stări foarte grele, chiar atunci când tehnicește ar reprezenta forme superioare celor înlocuite.

Simplificarea privind viitorul sau anticipativă îmbrățișează efectuarea unor lucrări în vremurile de mai bună stare materială și abundență de personal, care lucrări ar fi urmat să se facă normal mai târziu sau prin care se ușurează activitatea ulterioară. Atari lucrări se referă la toate felurile de activitate din gospodăria forestieră. În materie de exploatare, de pildă, pot fi demarcate câteva parchete viitoare, determinate cantitățile de materiale de tăiat, etc. Mijloacele de transport, pot fi puse deasemenea la punct prin reparațiuni mai intense decât se făcea obișnuit. La fel, în cece privește lucrările de precizare a hotarelor, de ridicare în plan, de amenajare, de împădurire. În

această ultimă privință, se impune o grijă specială spre a nu fi surprinși cu mari cantități de material de împădurire (semințe și pueți) amenințate să se strice, atunci când nu ar mai putea fi utilizate în vreme de război. Activitatea aceasta anticipativă cere — se înțelege — eforturi deosebite din partea unei administrații prevăzător condusă. Ea poate fi încredințată, ca și activitatea curentă în timp normal, însă dispensabilă eventual în timp de război, acelui personal care nu va putea fi mobilizat pentru lucru, ci va trebui să schimbe haina de serviciu cu cea militară.

Toate aceste operațiuni nu sunt chestiuni de ultima oră. Ele trebuiesc pregătite din vreme, pentruca atunci când nevoia o va cere, mașina cea nouă să poată fi pusă neîntârziat și fără sdruncinări în funcțiune. Cu cât vom fi mai bine pregătiți, și mai ales, cu cât dușmanul va ști că suntem mai bine pregătiți, cu atât crește șansele noastre de a nu fi târați în războiu sau de a-l câștiga chiar și fără vreo acțiune militară propriu zis. Responsabilitatea în materie de războiu modern nu e chestiune numai de politică înaltă. Soarta Națiunii atârână astăzi în neasemănat mai mare măsură decât se putea vorbi eri, de felul cum avem organizate și pregătite toate administrațiile și serviciile publice, ba chiar și toate gospodăriile private.

Anpassung unserer Forstverwaltungen für das Fall der Kriegswirtschaft.

L'adaptation de nos administrations forestières à l'économie de guerre.

L'auteur considère quelques mesures à prendre ou au moins à étudier en préalable dans le but de mieux adapter l'administration forestière du pays aux besoins inexorables de la guerre.

PINUL SILVESTRU DE LA PRALEA

de Ing. D. A. SBURLAN

Asupra prezenței pinului în regiunea Pralea (jud. Bacău) nu se găsesc decât puține mențiuni în literatură. Deși identificat de silvicultori încă din 1912, când s'a întocmit amenajamentul acestei păduri, nici un studiu mai detaliat nu i-a fost consacrat.

Găsind între notițele mele din primii ani de carieră unele date asupra modului cum vegetează această specie în regiunea amintită, am socotit că e nimerit să le public; în acest fel, sper să aduc o contribuție modestă, la sarcina pe care și-au luat-o de curând câțiva cercetători, de a fixa definitiv aria de vegetație a acestei interesante specii forestiere.

Pădurea „Căiuți-Pralea“, în care am găsit crescând, în mod spontan, un pâlcc destul de mare de pin silvestru, se întinde pe colinele înalte, ce se ramifică din Culmea Zăbrăuțului. Acest important masiv deluros pătrunde ca o pană între râurile Trotuș și Șușița și se leagă de lanțul principal al Carpaților, în nodul orografic al Sboinelor (1350 m). El se prezintă sub forma unui șir neîntrerupt de dealuri, cari, pornesc din munți cu o direcție generală de la W la E, tăind în două marea depresiune sub-carpatică, Zăbala-Putna-Șușița-Cășin-Taslău, între Soveja și Mănăstirea Cășin, și ridicând culmi ce nu trec decât rare-ori peste 700 m. altitudine. La răsăritul depresiunii Cășinului, direcția generală NE a lanțului de dealuri se schimbă și devine NW-SE; dealurile cresc în înălțime atingând și chiar întrecând deseori 700 m. altit. (Vf. P-na Ursoaia-mare: 715 m; Vf. P-na Coada Văii-Babei: 773 m), iar din culmea, Dealul mare (al Zăbrăuțului), pornesc către N și S, printre pâraele ce isvorăsc din această culme numeroase plaiuri. Mai impor-

tante sunt: Culmea Bogdanei, Dealul Mateeaşului, Plaiul Cosminei și Dealul Dogăriei, D. Borşanilor, D. Bâlcilor, etc., pe versantul despre Trotuş, și Culmea Câmpurilor, Culmea Mîrăoarei, Dealul Mărăștilor, Dealul Lung, D. Glodului, D. Bodea, etc... pe versanții Șușiței și Siretului.

Tot acest masiv deluros, fiind o continuare a Carpaților, între Trotuş și Șușița, au o floră forestieră caracteristică și neobicinuită în dealurile vecine ale Vrancei, între Șușița și Putna, de o parte și cele din stînga Trotuşului, de partea cealaltă. Masivul deluros al Pralei, avînd — cum am spus — o orientare generală W-E, a dat naștere la versanți cu expoziție franc-nordică sau sudică. Pe versanții nordici s'a instalat, din cele mai vechi timpuri — în mod natural — bradul —, a cărui zonă de vegetație prezintă în felul acesta un ieșind foarte pronunțat, în întinsul masiv al pădurilor de fag, ce populează această regiune. La o distanță de numai 20—25 km de lunca Siretului (Adjud) și la o altitudine de abia 350—400 m ne aflăm deci în zona naturală a rășinoaselor (brad, pin, ienuper, tisă). (Pârâul Bradului-Pralea).

Versanții sudici sunt acoperiți mai întotdeauna cu gorun, stejar pedunculat (către Panciu), plop, tei, paltin, etc.

În ce privește pinul silvestru, nu l'am găsit în această regiune decât în Pădurea Pralea, și aici într'un singur loc și anume pe versantul sudic al Piciorului Pinului, care pleacă din Plaiul Cosminei ¹⁾.

Piciorul Pinului se află la o distanță de aproximativ doi km de capătul satului Pralea și e limitat spre Sud de Pârâul Suhastrului, către W de Plaiul Cosminei, către N de Pârâul Stănei, iar către E de Pârâul Ursoaia-mare. Pe versantul nordic al acestui picior — acela care privește către Pârâul Stănei, pinul nu se găsește decât către culme, fiind substituit în celelalte părți, de fag și de brad ²⁾.

1) Pini de la M-rea Bogdana par a fi plantați.

2) Odinioară pinul silvestru a fost, după toate probabilitățile, mult mai bine reprezentat în regiunea Pralea. Numeroși trunchi putrezi de pin aflați și acum în pădure, la Pârâul Suhastrului, pe versantul sud-vestic al Pârâului Stăni, precum și puietii de pin aflați sporadic în diferite puncte ale pădurii, în vecinătatea Piciorului Pinului, ne arată că această specie ocupa — cel puțin pe versanții calzi din stînga Pârâului Ursoaia, o suprafață mult mai întinsă ca astăzi. În fața pepinierii de la Saivane, pe piciorul Felegușului, la o distanță de aprox.

Precipitațiile atmosferice sunt abundente.

Zăpadă cade iarăși multă la Pralea; aproape în toți anii depășește grosimea de 1 m. Ea este însă uscată, nelipicioasă și nu provoacă doborâturi sau ruperi de ramuri, ca în depresiunea sub-carpatică.

Solul. Dealurile de la Pralea sunt de formațiune geologică recentă și anume din terțiarul neogen. — formația pontică — bogată în nisipuri, gresii moi, pietrișuri, argile și marne vinete și strate de cărbuni. Către Trotuș stratele terțiare sunt acoperite de un banc gros de pietriș diluvial și de lut quaternar. Din punct de vedere tectonic se observă numeroase flexuri, falii și alunecări de strate, cari dau întregii regiuni un relief foarte accidentat.

La Piciorul Pinului subsolul e nisipos și pietros, ușor erozibil, uscat. Se observă pe alocuri strate de pietriș puternic cimentate, cari apar sub formă de conglomerate și breccii, în văile unde solul a fost cărat de ape.

Ca urmare a compoziției mineralogice a rocei mume, solul este permeabil, ușor, profund, dar sărac și uscat (ca probă, creșterile mici în grosime și înălțime ale pinilor). Humusul este în general destul de bine reprezentat și se descompune normal grație litierei bogate de fag, cu care pinul crește în amestec. Pe plaiu și pe așezături solul este ceva mai bogat și aci pinii ating dimensiuni mai frumoase; pe de altă parte, sărăcia solului în substanțe minerale este compensată întrucâtva prin profunzimea lui. Rocile nisipoase ce alcătuiesc subsolul pot fi pătrunse ușor de puternicele rădăcini pivotante ale pinului.

Că natura solului a avut o influență hotărâtoare asupra instalării și păstrării pinului în acest loc, este faptul foarte caracteristic că el nu se află niciodată instalat în terenurile argiloase, grele, umede și reci. Pinul preferă tuturor terenurilor din această regiune, pe cele nisipoase sau pietroase, profunde, uscate, care-i permit să-și desvolte în voie puternicul său sistem radicețar (cu pivoturi multiple).

În regiunea descrisă mai sus, pinul prezintă o stare de vegetație destul de bună, dacă ținem seamă de condițiile staționale locale.

Creșterea anuală în înălțime și în diametru este în general inferioară celor pe cari le prezintă în regiunile vecine la So-

veja și M-rea Cașinului, și se datorește de sigur solului prea sărac și mării declivități a terenului.

Asupra vârstei medii a pinilor ce cresc la Piciorul Pinului, am aflat câteva exemplare de circa 150 ani, în general deperisante, cu vârful rupt, cu un diametru de aprox. 1 m, dar cu înălțime relativ mică (20—25 m).

Cele mai frecvente sunt exemplarele cu diametrul de 25—35 cm și cu înălțimile de 15—25 m, de o vârstă medie de 70—80 ani. Au creșteri frumoase în special pinii crescuți ceva mai către Valea Suhastrului, în pădurea de fagi bătrâni, cari căzând, le-au dat suficient spațiu. Către culme, pinii se pre-

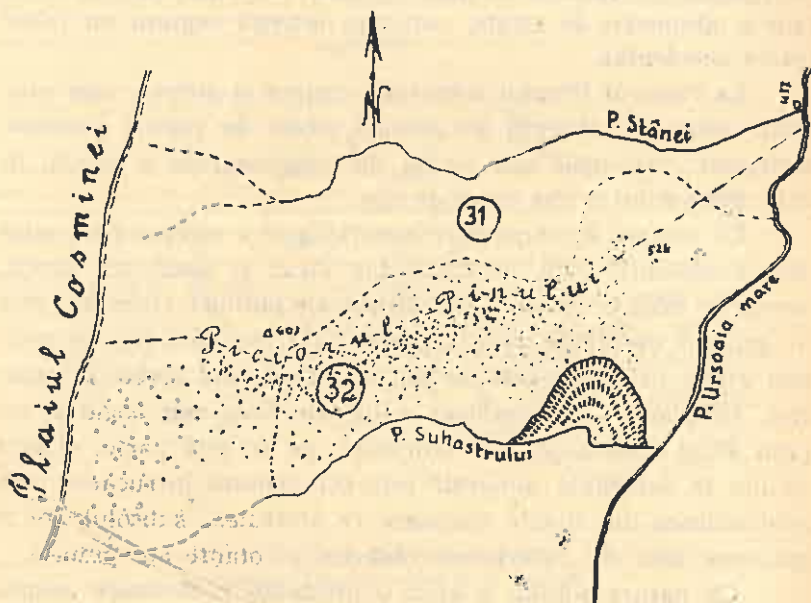

Fig. 2. — Stațiunea de pin silvestru spontan de la Prala.

zintă în formă de pâlcuri de câte 30—40 exemplare, între pâlcuri fiind instalate frumoase semințisuri de brad tânăr, cu exemplare diseminate de fag bătrân.

Puieteime de pin aproape nu există; câțiva puieti, în râpa de sub cota 550, instalați într'un teren foarte abrupt, vegetează rău și mulți din ei s'au uscat chiar, din cauza secetei. Această greutate a regenerării pinului este cauzată, desigur de raritatea anilor de sămânță, cât și de sărăcia prea pronunțată a solului. Majoritatea conurilor (cucuruzilor), cad după

primul an, așa că foarte puțini ajung la maturitate, la sfârșitul anului al doilea.

Cauza acestei căderi premature a conurilor mi-am explicat-o atât prin frecvența gerurilor timpurii, cât și prin acțiunea ploilor de toamnă, îndelungate, cari fac să putrezească pedunculul conului — nelemnificat încă, din cauza gerului.

Tratamentul în trecut și astăzi. N'am putea spune că pinului de la Pralea i s'a aplicat în trecut un anumit tratament. Ca și bradul, el a fost exploatat atunci când scoaterea era rentabilă pentru foștii proprietari ai pădurii (această pădure a devenit abia în 1905 proprietatea Statului). Așa se explică de ce găsim și astăzi brazi și pini, cu trunchiu frumos, trecuți de 150 ani, cari puteau fi scoși de mult, dacă se făceau oarecari investiții în drumuri de scoatere. Și dacă mai găsim astăzi pinetul care formează obiectul acestui studiu, faptul se datorește numai condițiilor grele de scoatere ale acestui prețios material lemnos. Astfel, având în vedere greutatea cu care pinul se regenerează aici, încetineala în creștere (— datorită sărăciei solului) și mai cu seamă năvala bradului și fagului, pinul ar fi sortit să piară, cum dealtfel cred că a pierit și din multe alte părți ale pădurii.

Actualmente pădurea Pralea fiind amenajată, conform prescripțiilor generale ale amenajamentului, parcelele 42-a și 42-b în cari se află pinul silvestru, de care vorbim, fac parte din Seria II-a cuponul D și au împreună o suprafață de 58 ha. Conform amenajamentului, urma a se practica în intervalul 1915—1942 (durata perioadei de regenerare), trei tăieri; de aceea s'a împărțit perioada de 27 ani în 3 sub-perioade de câte 9 ani fiecare. Principiul admis este ca „prima tăiere de regenerare să nu fie, în general, prea strânsă, deoarece trebuie să se folosească semințișul preexistent de fag, care se află în toată seria, și care are nevoie imediată de lumină“.

Celelalte două tăieri s'au fixat la intervale de nouă ani, cu intenția ca semințișul instalat în urma primei tăieri de regenerare să se poată desvolta satisfăcător, și să se deprindă treptat cu descoperirea, așa că la finele perioadei să poată rezista cu succes intemperiilor.

Pentru favorizarea bradului, care este indicat ca esență a viitorului, când regenerarea — din cauze neprevăzute — nu va fi satisfăcătoare, se va proceda la însămânțarea bradului sub

masiv. Se recomandă rezervarea exemplarelor bătrâne de brad, pentru a produce sămânță până la ultima tăiere.

Amenaajamentul nu prescrie însă nimic, pentru asigurarea regenerării pinului. În planul special de exploatare, la parcelele 42-a și 42-b, cuponul D, nu se face nici o mențiune privitoare la un tratament special al pinului. Este de sigur o omisiune, întrucât pinul este așa de numeros în aceste două parcele, că nu poate fi neglijat, la aplicarea tăierilor menționate în planul special de exploatare.

Extragerea unora din pinii din pâlcuri, ar asigura o frumoasă regenerare în pin, iar la nevoie s'ar recurge la semănături sub masivul rărit în prealabil sau chiar plantațiuni cu puieți repicați, acolo unde regenerarea este slabă, sau unde am vroi a „introduce“ această esență, în care scop s'ar creaa o pepinieră de pin, alături de cea de molid, în poiana de la Saivane.

Considerațiuni tehnologice asupra lemnului. Pinii din pădurea Pralea, se caracterizează prin înălțimi relativ mici, față cu etatea ce au. Astfel, pinii bătrâni de 150 ani, abia ating înălțimi de 25 m; majoritatea lor însă nu trece de 20 m. Cauza acestei înălțimi reduse trebuie pusă, fără îndoială, în seama sărăciei terenului și prea marelui declivități. Nu sunt rare însă nici exemplarele de 25 și chiar 30 m înălțime, în așezăturile din apropierea pârâului Suhastrului, la o vârstă de 70—80 ani.

Trunchiurile sunt în general drepte, cilindrice, spălate de crăci, cu excepția celor de pe culme, cari din cauza vântului au un procent mai mare de crăci, așezate în formă de steag, sau coronamente tabulare ca ale brazilor, datorite, de sigur, vântului.

În general considerate, trunchiurile de pin au un mic procent de crăci, din cauză că au crescut în pâlcuri dese; mai puțin de 1/3 din lungimea fusului este ocupată de coronament.

N'am putut face determinări precise asupra formei trunchiului, stabilind coeficienți de formă sau studiind descreșterea diametrului pe metrul linear de înălțime. Am putut observa totuși — după cum am spus — o cilindricitate pronunțată a trunchiurilor, mai ales în locurile mai adăpostite de vânt.

Examinând secțiunile câtorva trunchi, tăiați în timpul răsboiului, am constatat creșteri fine, cu inele anuale mici

(3—5 inele pe cm de rază —, ceva mai mari în tinerețe), ceea ce denotă un lemn dens, tare, omogen, rezistent, flexibil. Am numărat pe secțiunile acestor trunchi 8—15 inele de alburn, ceea ce ne arată o duramenificare destul de târzie a acestui lemn. Cauza este de sigur, tot sărăcia solului în substanțe nutritive. Procentul de alburn în volumul trunchiului, este însă mic, fiindcă inelele anuale sunt foarte înguste, — mai ales cele exterioare.

Duramentul prezintă o frumoasă culoare închisă, ca a stejarului; textura lemnului fină, vărgată regulat, cu vase puține și mici.

Defecte de creștere destul de rare; mai frecventă este fibra torsă (dextrogiră) și excentricitatea, mai ales la pinii crescuți pe culme, în bătaia vântului.

Die Föhre von Pralea.

Le pin sylvestre de Pralea.

L'auteur décrit une station naturelle de cette essence, dans la région des collines de la Moldavie. La station se caractérise par des sols sablonneux, arides, à base de grès et par conséquent les arbres y atteignent des faibles hauteurs.

PINUL SILVESTRU ÎN BASINELE PĂRAIELOR „BRAȚUL- INCET” ȘI „APA-ROȘIE” DIN MUNȚII OITUZULUI

de Ing. GH. PREDESCU
Tg. Săcuiesc

D-1 E. Pop semnaleză o serie de stațiuni de pin silvestru în bazinele văilor înalte (alt. în jurul a 1000 m.), largi și cu cursuri de apă încetă: „Brațul-Incet” (Lassú-ág) și „Apa-Roșie” (Veres-viz). Aceste pâraie delimitează spre Vest catena

Fig. 1. — Arboretul de pin silvestru de pe Chinga, văzut dinspre Est.

muntoasă a Oituzului¹⁾ (vârfurile Nemira și Șandru) și după ce se unesc, tot sub denumirea de pârâul „Apa-Roșie”, se varsă în Uzu, în apropierea vechii granițe²⁾.

1) Această catenă muntoasă este semnalată de unii și sub denumirea de „Munții Brețcului”.

2) Această localitate este indicată sumar, pentru prima oară, de Fekete, pag. 406.

Pe aceste văi se găsesc mlaștini cu sfagnete, în bună parte cu asociațiuni de plante ierbacee, pe alocuri acoperite cu arborite de molid chirchit, mestecănișuri, aninișuri și cu pinete (Fig. 1 și 2).

Intrucât autorul menționat nu arată pe o hartă locul pinetelor, din îndemnul D-lui Prof. Const. C. Georgescu, dela Politehnica din București, am alcătuit o asemenea schiță. (Fig. 5).

Fig. 2. — Vedere dinspre Nord a pinetului „Piciorul Fagului-Rotund”.

Pe această schiță am notat cu numere locurile cu pin de pe cele două văi, asupra cărora dăm indicațiunile de mai jos³⁾.

Pe Valea „Brațul-Incet”.

1. La „Locul muștelor” (Legyes)⁴⁾ au mai rămas numai puține exemplare bătrâne (10 bucăți). Tineretul este numeros, cu creșteri viguroase; ale celor bătrâni sunt foarte încete. Exemplarele bătrâne (în vârstă de peste 100 ani), cari se reliefează din masiv, au o înălțime de 7—8 m., cu inelele anuale foarte mici, — ca la tisă —; în general, lâncezând. Arboretul are în amestec mesteacăn de dimensiuni mici și chirchit, ceva molid

3) În numerotația care urmează, s'a respectat ordinea și numerele date în lucrarea lui E. Pop — 1936, pag. 35.

4) Vezi No. 1, pe schiță.

și jenuper. Ca proprietate, aparține Composesoratului Belani-Treiscaune, din hotarul comunei Estelnic-Treiscaune⁵⁾.

Menționăm faptul, că acest arboret este situat în partea cea mai de Sud a basinelor indicate și anume în imediata apropiere a cumpenei care le separă de basinul „Văii Negre“ (afluent pe stânga a Oltului). Toate stațiunile de pin, despre care vom vorbi, sunt deci situate în basinul „Uzu-Trotuș“.

Fig. 3. — Arboret de pin silvestru la „Piciorul Fagului-Rotund“

2. La confluența cu „Stăvilarul fierarului“ (Kovács gátja) sunt numai doi pini mari (\varnothing 1,30 = 18 cm.; I = 6—7 m.), restul arboretului fiind compus din molid chirцит, anin alb, mesteacăn foarte puțin și salcie căprească sub formă de tufărișuri. Aparține deasemenea composesoratului Belani⁶⁾.

5) În insule cu molid chirцит depe turbăria din fața „Muchii Ciupercilor“ (Gombás bércz) nu am aflat pin.

6) Locul acesta este indicat de E. Pop sub nr. 2, pag. 35, la pârâul „Fântâna-Săcuiască“ (Székely kút), în dreptul căruia nu este însă pin. În amenajamentul composesoratului Belani este arătat în parcela 18, Seria II.

3. La „Rupturile-Mici” (Kicsi-Romlás), pe proprietatea posesorului Belani și tot în raza comunei Estelnic, sunt mai multe exemplare (\varnothing 1,30 = 12—14 cm.; I = până la 10 m.), în amestec cu molidul care este ceva mai dezvoltat și cu anini mari. Solul este în general turbos, cu mușchi mulți pe el, afini, etc.

4. Pe stânga pârâului „Chinga” (Heveder), în hotarul comunei Iacobeni-Ciuc, în partea opusă stațiunii de mai sus, se

Fig. 4. — Unul din cele două păcuri de pin din basinul pârâului „Vârful Nisipos”.

găsește un pinet frumos, în suprafață de cca. 30 ha., arboret pur, cuprinzând toate vârstele, dela 1 — peste 100 ani, exemplarele bătrâne intrate în depericiune și formând la rândul lor etajul dominant (\varnothing 1,30 = 20—26 cm.; I = 10—15 m.), sub forma unor rezerve de crâng compus. În subetaj, tineretul este foarte abundent (Fig. 1).

5. În locul lângă „Hatar patak”, nu am aflat pin.

Pe pârâul „Apa-Roșie”.

6. Pe stânga pârâului, și pe proprietatea posesorului Estelnic, din comuna cu acelaș nume, se găsește cel mai frumos pinet din regiune, însă pe o întindere, relativ mică, de 14,25 ha. (Fig. 2 și 3) — „Piciorul Fagului-Rotund” (Kerek bükk láb).

7) În amenajamentul posesorului Estelnic-Treiscaune; parcela 8, din Seria I-a — pădure de protecție.

Dăm, mai la vale, câteva date dendrometrice asupra acestui pinet, în care scop s'au tăiat mai multe exemplare.

a) Un exemplar: diametrul terier de 15 cm., înalt de 12,60 m., drept, bine conformat — ca și cei de mai la vale, — elagat

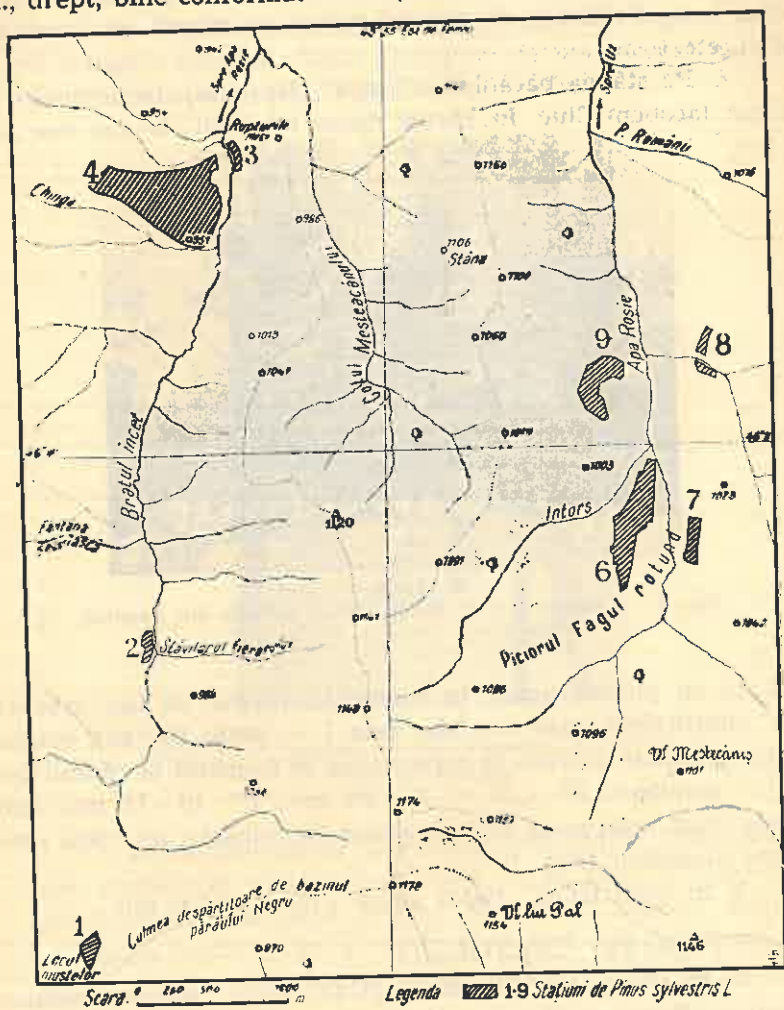

Fig. 5. — Schița de plan a regiunii cu pin silvestru spontan.

pe o lungime de 10 m., vârsta de peste 80 ani, în tinerețe cu inelele anuale mici, iar către bătrânețe foarte fine.

b) Al doilea exemplar: \varnothing 1,30 = 11 cm.; I = 9 m.; vârsta = 80—90 ani; elagat pe 6,30 m.

c) Al treilea exemplar: \varnothing 1,30 = 4 cm.; I = 4,70 m.; vârsta = 40 ani; elagat pe 3,60 m.

d) Al patrulea exemplar: \varnothing 1,30 = 7 cm.; I = 8,20; vârsta = 60—70 ani; elagat pe 6,70 m.

e) Al cincilea exemplar: \varnothing 1,30 = 13 cm.; I = 13,40 m.; vârsta peste 100 ani; elagat pe 11 m.

f) Al șaselea exemplar: \varnothing 1,30 = 16 cm.; I = 14 m.; ca vârstă, s'au putut număra 88 inele; elagat pe 9 m.

Pe un loc de încercare în suprafață de (17,10 m. \times 17,10 m.), 292,41 m. p., s'au inventariat un număr de 99 arbori, cu un diametru terier de 3—24 cm., categoriile de diametre de 3—7 cm. fiind cele mai numeroase și totdeauna cele cari cuprind, aproape în părți egale, exemplare uscate.

7. În fața și la dreapta punctului de mai sus se află un pinet bine dezvoltat, situat între două mici păraie, pe o fâșie lungă de 300 m. și lată de 60—80 m. Acesta aparține comunei Lutoasa-Treiscaune⁸⁾.

8. Ceva mai jos și mai la Nord de precedentul, există un arboret (Fig. 4) situat tot în raza comunei Lutoasa și împărțit în două pâlcuri de pârâul care curge dinspre „Vârful Nisipos“ (Füvenyes ponk).

Aceste două trupuri par a fi fost în legătură; cel dinspre Sud urcă pe valea pârâului cu cca. 200 m. În amestec cu mult mesteacăn și molid. Molidul, cât și mesteacănul sunt destul de chirciți. Exemplarele tinere de molid sunt pline de licheni, iar cele bătrâne complet uscate.

Exemplarele mai în vârstă de pin, din arboret, au un diametru terier de 16—22 cm., o înălțime de 12—16 m. și exfoliate dela 1,50 m. în sus. În subetaj, abundent tineret de 3—5 ani; multe exemplare rău conformat — mai ales cele izolate, — uscate, atât dintre cele bătrâne, precum și dintre tineret.

În general, vegetație lăncedă.

9. În fața locului nr. 8, pe teritoriul comunei Estelnic, în stânga pârâului, se află un pinet mlăștinos, mult rărit de mâna omului și răspândit pe o suprafață de cca. 5 ha.

8) În trecut, comuna Lutoasa s'a numit „Ciomortan“ (Csomortán); sub denumirea de „Șoimeni“ — noțiune menționată de E. Pop — n'am aflat că s'ar fi numit cândva vreo comună din împrejurimi.

BIBLIOGRAFIE:

1. E. Pop: Date noi cu privire la răspândirea Pinului Silvestru în Carpați. Buletinul Grădinii Botanice și al Muzeului Botanic dela Universitatea din Cluj — XVI, 1936, pag. 32—42.

2. E. Pop: Semnalări de tinoave și plante de mlaștină din România. Buletinul Grădinii Botanice și al Muzeului Botanic dela Universitatea din Cluj — XVII, 1937, pag. 170.

*Die Föhre der Oituzgebirge.**Le pin sylvestre des monts de Oituz.*

L'auteur signale la présence du pin sylvestre dans les bassins de Brațul Incet et Apa Roșie, sur la chaîne qui sépare les deux versants des Karpathes orientales et donne des renseignements dendrologiques et forestiers sur les arbres et les peuplements de cette essence.

R E F E R A T E

RAȚIONALIZAREA FASONĂRII TRAVERSELOR DE FAG

de Ing. C. FEDOROVICI
Curtea de Argeș

Una din problemele zilei este fără îndoială pentru C. F. R. procurarea traverselor de fag, cari astăzi ca și în viitor vor înlocui traversele de stejar.

Căile ferate au mai făcut diferite încercări cu traverse confecționate din alte materiale decât stejarul, ca metalul și betonul armat.

Fig. 1. — Aplicarea șablonului care indică profilul traverselor.

Mărindu-se cu timpul însă vitesa trenurilor, vibrațiile șinei pe traversă devenind mai puternice, a făcut ca traversa de fer să devie acustică, provocând șgomote infernale, ea neavând elasticitatea lemnului. În plus, traversa de beton se macină cu timpul, fiind în contact continuu cu uleiul locomotivelor și sub influența intemperilor.

Singurul material de traversă, care este bun din toate punctele de vedere, a rămas lemnul.

Stejarul nostru s'a împușinat considerabil. Ce a rămas trebuie să-și găsească întrebuințarea numai în lucrările de tâmplărie și de construcție.

Prin injectarea fagului, durabilitatea lui a sporit dela 3 ani la 35 de ani, întrecând chiar durabilitatea stejarului care după natura terasamentului durează 15—20 de ani. Și astăzi se mai găsește în gara C. F. R. Curtea de Argeș o traversă de fag injectată și așezată în anul 1905.

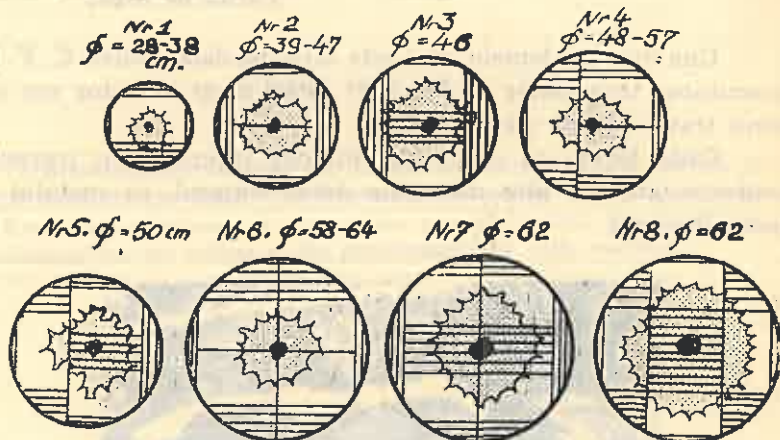

Fig. 2. — Schema tăerii buștenilor de fag în gater. (Scara 1 : 25).
Tăierea verticală = Tăierea în prisme.
Tăierea orizontală = tăierea prismelor.

Livrarea traverselor de fag pentru C. F. R. care astăzi se face în majoritate de C. A. P. S., va deveni cu timpul exclusivitatea noastră.

Din cauza greutăților întâmpinate cu confecționarea lor iar pe de altă parte din pricina prețului redus de livrare, particularii s'au retras treptat.

După cum se va vedea mai jos, Caps-ul câștigă puțin la confecționarea lor; se dă însă o mai bună valorificare fagului prin fasonarea traverselor.

Ocoalele Silvice care n'au anumite posibilități de fasonare ca Centrul de Exploatare Curtea de Argeș, nu dau beneficii în multe cazuri, poate chiar și pierd, din cauza rentei urcate a lemnului și a prețului redus de desfacere a traverselor.

Centrul de Exploatare Curtea de Argeș a făcut prima încercare de fasonare a traverselor în anul 1937—1938, producând cantitatea de 4.500 bucăți, din care a debitat 3.000 de bucăți la gater, iar restul, prin cioplire în pădure, cu rezultate bune.

Astăzi are de fasonat 15.000 traverse. Cred însă că vom ajunge la aproape 30.000 bucăți, grație începerii la timp a fasonării traverselor și buștenilor pentru traverse odată cu tăierea parchetelor și datorită pregătirii bună a personalului silvic.

Fasonarea traverselor prin cioplire

În pădurea Tulburea-Brădet, cu o altitudine care variază între 500—700 m., fagul are inimă roșie mai puțină; o bună parte a lemnului este complect albă.

În parchetele cu expoziție nordică, lemnul crapă mai mult decât în parchetele cu expoziție sudică, mai ales când se taie pe timp geros. Deci doborârea arborilor este bine să se facă

Fig. 3. — Transportul traverselor pe vagonete.

toamna târziu și nu în timpul gerurilor, fasonarea traverselor putându-se face, fără nici un inconvenient, toată iarna, până la termenul fixat prin caetul de sarcini C. F. R.

O altă măsură pentru prevenirea crăpării lemnului la doborâre, este crestarea adâncă cu toporul până la 2/3 din tulpină, astfel încât la tăerea definitivă cu joagărul, tăetura joagărului

să petreacă creștătura; în felul acesta tulpina fiind complet tăiată, bușteanul nu se mai poate rupe.

Intrucât fasonarea buștenilor se face mai repede decât se poate ciopli și pentru a preveni crăparea lor este bine să se bată școabele la un început de crăpare, însă numai până la jumătatea lățimei lor, pentru că în majoritatea cazurilor traversele se cioplesc în blocuri de poligoane, iar la tăerea blocurilor în gateră scoaba trebuie scoasă.

Fig. 4. — Depozitul statului cu butuci de traverse, la C. de Argeș.

Pentru ca lucrătorii să nu piardă mult timp cu desenatul profilului traverselor pe capătul bușteanului și în cele din urmă să greșescă dimensiunea făcând-o mai mare sau mai mică în secțiune transversală, am introdus șabloane de tablă zincată după cum se vede în figura 1.

Cu un singur șablon lucrătorul își poate contura precis dimensiunile care se potrivesc bușteanului.

În caz că este inimă roșie multă, lucrătorul își va face socoteala astfel, în cât traversele ce trebuie să iasă din poligon să aibă 5 cm dela marginea inimii până la fața traversei. În felul acesta se mărește volumul poligonului la cioplire (vezi în schema 2, figurile 3—5—7 și 8 privind tăerea buștenilor).

Transportul dela pădure pe 0,5—1 km se face cu carele; apoi se încarcă în vagonete, cari merg liber pe o distanță de 6 km până la stația Corbeni (vezi fig. No. 3). De acolo se încarcă în platforme C. F. S. și se transportă în fabrică.

Traversele simple merg direct la stivuit iar blocurile la gatere.

Fasonarea buștenilor de fag în traverse, la gatere

Pădurea de unde se aduc 1.500 m. c. bușteni de fag are altitudinea de 900—1.400 m.

Culoarea lemnului, deși este sănătos, bate în roz. Arborii prezintă inima roșie mare. Buștenii nu crapă după doborîre. Se fasonază în lungimi multiple de 2,62 m. lăsându-se la capete o supra-lungime de câte 15—20 cm.

Fig. 5. — Presa ajutătoare pentru aplicat scoabele.

Din pădure se tăvălesc pe coastă și de acolo pe scoc uscat vin până la rampa de încărcare în vagoanele C. F. S., punctul Valea cu Pești. Buștenii au oarecum de suferit în timpul dătlui pe scoc, din cauza pantei cam mari, dar alt mijloc de scoatere nu există.

În depozitul fabricii, buștenii se retează la curmătorele mecanice în bucăți de 2,60 m. lungime și se stivuesc în depozitul de bușteni, gata pentru tăere la gatere (fig. 4).

Intrucât traversa trebuie să aibă, înspre partea superioară, o zonă fără inimă roșie de cel puțin 5 cm., se recomandă cea mai mare atenție la debitare.

Buștenii sau blocurile de poligoane cari au inima roșie multă se vor debita după cum se arată în fig. 2 sub numerile 3, 5, 7 și 8. Celelalte numere indică tăeri normale.

Fig. 6. — Traversele, odată secționare, se așează în stive lungi.

Trebuie să căutăm să ne scăpăm de măduva (Kern) lemnului, făcând din ea ulucă, pentru a preveni crăparea și curbarea traversei, sau prin secționarea ei în două (Kerndurchschnitt).

Bușteni: cari se debitează în traverse trebuie să aibă în diametru 28—65 cm. la capătul cel subțire.

La C. de Argeș lucrăm cu 6 gatere.

Gaterile 1—3 taie buștenii în prisme și scânduri mărginaște, iar 4—6 taie prismele în traverse și scânduri. Schema nr. 8 din fig. 2 arată un caz special când un buștean de 63 cm. în diametru are foarte multă inimă roșie, încât până la coajă rămâne numai 7—8 cm. lemn alb. Printr'un sistem bun de tăere, totuși putem scoate 4 traverse bune.

Traversele eșite din gater se sortează, cele rele se debitează din nou în scânduri (ulucă), iar cele bune se trec la un circular oblic, construit după indicațiile noastre.

Acest circular taie oblic muchiile superioare ale traverselor, dacă au coajă, noduri etc.

Fig. 7. — Circularul ambulănt.

Ultima toaletare a traverselor se face la stivuire în depozitul de traverse. Cu ajutorul unei prese de fer, capetele traverselor puțin crăpate se presează și li se aplică scoaba necesară (fig. 5).

Prin acest procedeu am salvat multe traverse, cari altfel s'ar fi declassat la recepție.

Totodată se mai curăță nodurile și eventualele putregaiuri mici, cu o teslă ovală la gură; apoi se așează traversele lângă linia de garaj normală, în stive lungi (fig. 6).

Intre traverse se lasă un interval de 2—5 cm, iar rânurile se suprapun, având între ele șipci nefasonate triunghiulare, cari cad dela circularul oblic, pentru a preveni prin aerisire, mucegăirea traverselor.

Traversele astfel pregătite se țin sub continuă observație pentru baterea scoabelor.

Intrucât la recepție se mai întâmplă, ceea ce nu este de dorit, că se retează capetele traverselor, fie pentru a vedea dacă lemnul este sănătos, fie pentru a fi retezat și trecut la altă categorie, am construit circularul ambulant montat pe un vagonet (fig. 7), care ne dă maximum de randament.

Scoabele

Am întrebuințat un singur model de scoabe de 120/25/1,5 mm, care au dat rezultate foarte bune.

Anul trecut, din lipsă de scoabe confecționate de fabrică, am făcut diverse încercări de a le fabrica în atelierele noastre.

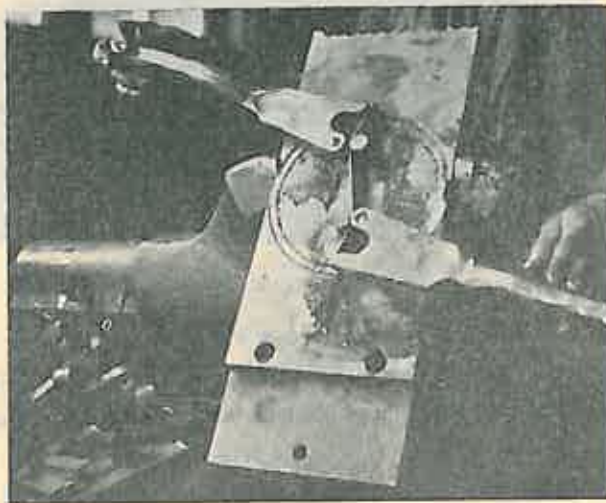

Fig. 3. — Mașina de făcut scoabele.

S'a întrebuințat fer balot de 25/1,50 mm, care după ce a fost tăiat cu o stanță în bucăți de 18 cm lungime s'a îndoit fiecare capăt separat cu mâna în jurul unui tipar de forma unei ghiare.

Lucrul era prea costisitor și obositor pentru lucrători, care zilnic nu puteau să facă decât maximum 200 de bucăți. Manopera, pentru fiecare bucată, revenia la 0,30 lei. Pentru a remedia acest rău am inventat în colaborare cu conductorul sil-

vic E. Geormăneanu, aparatul pentru confecționarea scoabelor din fig. 8.

Acest dispozitiv se manipulează foarte ușor, putându-se confecționa zilnic 2000 bucăți de un singur lucrător. Costul manoperei se reduce deci dela 0,30 lei la 0,03 lei de bucată.

Se continuă studiile pentru perfecționarea acestui mecanism, așa că pe o parte să intre balotul de fier, care se taie în bucăți automat cu îndoirea capetelor, iar pe altă parte, printr'o

Fig. 9. — Aparatul pentru confecționarea scoabelor.

pârghie, să se arunce afară scoabele gata fasonate. Cu această mașină, care va funcționa în mod automat și va fi supravegheată de către un singur om, se vor putea fabrica zilnic 30.000 scoabe.

Scoabele se bat neascuțite în traversa de fag.

Randamentul confecționării traverselor

Prin cioplire în pădure rezultă 5,00—5,45 buc. traverse normale categoria II-a dintr'un m. c. bușteni.

Prin debitarea în fabrică rezultă dintr'un m. c. buștean 0,687—0,869 m. c. traverse și scânduri, din care:

Traverse	61%
Scânduri	14%
Ulucă	10%
Frize pentru parchet	15%

Traversele refuzate la recepție de către C. F. R. se debitează la gater în scânduri; astfel că refuzuri propriu zis nu există.

Costul confecționării și beneficiul.

1. Traverse cioplite în pădure

Costul unei traverse:

Renta brută a materialului	= 80 lei : 5 =	16,00 lei
Fasonatul buștenilor	= 24 „ : 5 =	4,80 „
Cioplitul unei traverse		22,00 „
Transportul cu căruțele (în mediu)		12,00 „
Transport pe linia Tulburea, încărcat și descărcat		8,00 „
Transport pe Cfs. până la fabrică		10,00 „
Descărcatul traversei în depozit, stivuirea, etc.		10,00 „
Scoabele		3,00 „
Cheltueli de administrație		5,00 „
Personal nebugetar		2,20 „
Cheltueli de recepție		1,00 „
Declasări la recepție		5,00 „
		Total 99,00 lei

Se încasează dela Cfr. pentru o traversă 100 lei neto.

Rezultă deci un beneficiu net de 1 leu de traversă.

2. Traversele debitate în gater.

Cheltueli:

Renta brută, 134 lei × 273 m. c.	36.582 lei
Cheltueli de exploatare, 210 lei × 273 m. c.	57.330 „
Cheltueli de debitare la gater	35.685 „
Cheltueli de stivuire: 10 lei × 273 m. c.	2.730 „
	Total 132.327 lei

Venituri:

1365 traverse × 100 lei	136.500 lei
42,813 m. c. scânduri de fag (ulucă) × 800 lei	34.250 „
	Total . . . 170.750 lei

Beneficiu brut	34.423 „
Repartizat pe una traversă	27 „
Scăzându-se cheltuelile de administrație, personal nebugetar, scoabe, recepție și declasări	16 „
Rămâne un beneficiu net	11 lei

pentru fiecare traversă.

Prin debitare au rezultat din 273 m. c. bușteni, 187,612 m. c. traverse și scânduri, cu un randament de 68,70%.

Cantitatea de 187,612 m. c. se compune din 1365 traverse cu un volum de 144,799 m. c. sau 77,18% și scânduri de fag 42,813 m. c. sau 22,82%.

Natural că fasonarea traverselor în gaterie este mai rentabilă decât prin cioplire în pădure, mai ales că în situația în care se găsește astăzi fabrica Centrului Argeș cu un stoc de 6000 m. c. cherestea de brad în depozit, care nu se desface pe piață din cauza tarifului prea urcat, are posibilitatea să dea de lucru atâtor lucrători, prin debitarea fagului în traverse, chiar dacă este o lucrare de sezon.

Prin aceasta se arată, odată mai mult, avantajele debitării mecanice a traverselor. Această debitare se poate face, cu sisteme mecanice adaptate, și în pădure.

Cu timpul însă, parchetele de fag ce se vor exploata în viitor (cazul Centrului Argeș) se îndepărtează mult, făcând, în unele cazuri, imposibilă transportarea buștenilor până la instalațiile forestiere. S'ar putea deci să avem, după criza actuală a traverselor de stejar și criza traverselor de fag. Este, credem, bine să se studieze din timp modalitățile de a face traverse durabile din salcâm, care are avantajul creșterii rapide.

Rationalisierung der Bearbeitung der Bucheneisenbahnschwellen.

Perfectionnement dans le travail des traverses en bois de hêtre pour chemin de fer.

L'auteur décrit le résultat des ses expériences en ce qui concerne la production des traverses de hêtre par la voie du sciage dans une fabrique de l'État, en comparaison avec le travail manuel.

PROBLEMELE ZILEI

PĂDURILE ȘI TURISMUL

SILVICULTORII ȘI MIȘCAREA TURISTICĂ

de Ing. At. Haralamb

Turismul a luat în ultimul timp o dezvoltare îmbucurătoare și la noi. Din ce în ce mai mult, lumea (mai ales cea dela oraș) caută să iasă în zilele libere, luând contact cu frumusețile țării. Ceva mai mult, chiar și străinii arată din ce în ce un mai mare interes pentru noi, venind în număr crescând să ne viziteze.

Multe locuri demne de văzut nu sunt însă ușor accesibile tuturor, ele găsindu-se uneori departe de orice locuință omească permanentă. Din această cauză, cei mai mulți sunt lipsiți de puțința și satisfacția de a le vedea.

Pentru a antrena mulțimea în această mișcare, se cere așa dar să se facă o seamă de amenajeri și înlesniri: marcaje, poteci, drumuri, hoteluri, cabane, restaurante, călăuze, etc.

Atracția de tot sezonul a celor mai numeroși o formează muntele. Când zicem munte, zicem însă și pădure. Dar pădurea nu interesează numai prin intermediul muntelui. Ea constituie, prin ea însăși o atracție deosebită. În orice regiune geografică s'ar găsi, când omul se hotărăște să iasă din sat sau din oraș, spre pădure își îndreaptă pașii. Deaceia, noi silvicultorii trebuie să ne bucurăm de progresul drumeției. Luând contact cu pădurea și admirându-i frumusețea și măreția, mulți vor ajunge să-i pătrundă tainele, să-i cunoască nevoile și rostul. Noi nu avem deci decât de câștigat. Iată dar unul din motivele care trebuie să ne determine să ne interesăm de drumeție.

Mai sunt și alte motive care ne obligă să fim prezenți. Turismul poate fi considerat drept o mișcare (irezistibilă) a timpului. În drumu-i năvalnic, ia cu el pe cine-l înțelege și dă deoparte sau trece chiar peste cel ce nu-l înțelege sau îi stă în cale.

Dacă, din lipsa de înțelegere a necesităților vremii, ar avea de tras consecințe numai inginerul silvic personal, poate n'ar fi nimic de zis. Consecințele însă nu se opresc numai la el, ci trec mai departe. Poate suferi pădurea, poate suferi domeniul forestier. Exemple de tot felul nu lipsesc. O potecă, un drum sau un marcaj, ales prin bună înțelegere, poate servi în același timp și turismului și pădurii. Operațiunea poate dăuna pădurii și viețuitoarelor ce trăesc în ea, dacă nu s'a ținut seamă și de nevoile lor. Cedarea prin bună învoială a unei suprafețe mici pentru construirea unei cabane, poate evita luarea peste capul silvicultorului a unei suprafețe mai mari și în locuri ce nu ar conveni economiei forestiere. A încerca câteva sumare amenajări în pădurile cele mai vizitate de populația unor orașe, poate para gândurile edililor — hrăpăreți și dornici de faimă — de a le sustrage economiei forestiere. Cazul pădurilor Snagov, Băneasa și Pusnicul este edificator.

Așa dar avem interesul și datoria să intervenim în mișcarea turistică.

Patru sunt situațiile în care se poate găsi inginerul silvic.

1. Ca simplu particular, el poate activa singur, caz când activitatea îi poate fi rodnică. A da publicității, spre pildă, o broșură de interes turistic, în care să se strecoare discret și chestiuni privind pădurea și economia forestieră, este tot ce poate fi mai de folos. A organiza excursiuni, cu itinerar forestier cu elevii școlilor, este deasemenea ceva de preț.

2. El poate însă activa în cadrul societăților turistice, unde va căuta să puie accentul, pe cât îi este cu putință și fără a forța lucrurile, pe chestiunile pădurărești.

3. Necesară pentru pădure și pentru afirmarea de corp, apare participarea noastră în mișcarea turistică oficială de Stat.

Dela începutul anului 1939, înființează la noi, în cadrul Ministerului de Interne, Oficiul Național de Turism, organ creat anume pentru „organizarea, coordonarea, îndrumarea și dezvoltarea turismului“.

Pentru atingerea țelurilor ce-i sunt fixate, acest Oficiu are ca organe:

1. La Centru: Comitetul de Direcție și Consiliul superior al turismului.

2. În exterior: Oficiile județene de turism, Oficiile locale de cură și turism și Organele de supraveghere și control.

În Consiliul superior de turism, Administrația și Corpul silvic sunt reprezentate prin: administratorul Casei Pădurilor, directorul Regimului Silvic și președintele Soc. „Progresul Silvic“. Se mai pot adăoga aci, directorul Vânătoarei și delegatul Comisiei Monumentelor Naturii, ambele instituții fiind intim legate de pădure. Deci, la centru, o bună reprezentare.

În consiliile județene, legea nu prevede nici un silvicultor. Un loc însă se poate ocupa oricând de unul care activează și se face necesar, căci prefectul are latitudinea să completeze Oficiul județean cu trei persoane alese de el.

În schimb, Oficiile locale de cură și turism au în conducerea lor și câte un inginer silvic.

Însfârșit, organele de supraveghere și de control, despre a căror funcționare legea spune că „se va statornici prin regulament“ pot cuprinde și ingineri silvici. Și aici, se înțelege, vom putea intra numai dacă prin interesul ce vom arăta și prin activitatea ce vom desfășura, vom ști să ne facem necesari, căutați.

Așa dar, oficial suntem încadrați și angajați în organizația turistică a Statului. Aici însă trebuie să activăm, ferindu-ne de a fi simpli figuranți. Numai afirmându-ne, vom putea spori prestigiul Corpului și vom servi cauza pădurii.

4. Mai există însă pentru silvicultor o mare posibilitate de a lucra pentru turism. Chiar în cadrul administrației forestiere.

O potecă sau un drum forestier, care ar avea plăcile indicatoare necesare, ar putea foarte bine folosi și turistului.

Trenurile de exploatare forestieră ar înlesni turiștilor urcarea și coborîrea din munte, asigurându-le în același timp legăturile cu trenurile Căilor ferate.

Dacă la cantoanele de pădurar existente, turiștii ar avea puțința de a fi găzduiți, pădurarii ar avea și un plus de venituri dintr'o taxă rezonabilă pe care ar percepe-o pentru dormit și din eventuala vânzare de alimente (lapte și derivatele lui, ouă, pâine, etc.).

Ceva mai mult, pădurarul sau un alt membru al familiei lui, ar putea servi de călăuză multora dintre turiștii cari nu cunosc locurile sau n'ar avea curajul să pornească singuri la drum. În felul acesta, pădurarul își face paza porțiunii de pădure dată în grija lui.

La stâne, care în marea lor majoritate se găsesc situate la limita superioară a pădurii, s'ar putea construi câte o încăpere în plus, care să se puie la dispoziția turiștilor ce se avântă spre crestele munților.

Și câte alte înlesniri și amenajeri nu s'ar putea face: locuri pentru gararea mașinilor și trăsurilor, adăposturi contra ploii, locuri pentru pregătit o mâncare caldă, etc.

Noi știm că Administrația Casei Pădurilor a încercat acum câțiva ani să organizeze și această latură. Și acum chiar, sunt organe de ale ei, care lucrează în această direcție. Sunt în această privință realizări și înlesniri cari merită să fie cunoscute, și de cei cari le-ar putea folosi și de ce cari trebuie să ne cunoască activitatea în această direcție. Editarea unei broșuri, care ar face cunoscut opiniei publice aceste realizări ar fi indicată.

Activând în cadrele arătate mai sus, vom fi în centrul preocupărilor turistice, vom fi necesari și deci căutați. Astfel, încercările de a se trece peste capul nostru în casa noastră, de a se sustrage din administrația forestieră păduri întregi, nu vor mai fi justificate. Vom servi în felul arătat cauza pădurilor și vom spori creditul corpului silvic.

PĂDURILE U. D. REȘIȚA ȘI TURISMUL

de Ing. F. Păli

Lăsând la o parte considerațiunile generale teoretice asupra foloaselor materiale și mai mult imateriale ale turismului, despre care s'au scris deja atât de multe și frumoase articole, îmi permit să intervin cu câteva sfaturi practice în materie ¹⁾.

Ce putem face ca să mărim atracția pădurii?

Măsuri momentane: construirea și întreținerea unei rețele bine chibzuite de poteci, înlesnind prin acestea în primul rând paza

Cantonul Cereșnaia din Oc. silv. Anina.

pădurii din partea personalului silvic, dar totodată promovând și turismul, deoarece oricărui turist, fie el cât de strășnic, îi place să umble pe poteci bine trasate, mai mult decât prin tușișuri și bolovânișuri.

Cantonul Comarnic (Oc. silv. Reșița).

rească spre Culmea Semenicului, te duce într'o oră și jumătate, fără ca să simți urcușul, dela o altitudine de 350 m. la 900 m. Ea face de atunci încoace servicii excelente, atât personalului silvic cât și turi-

In 1936, într'o zi și jumătate am trasat o astfel de potecă, cu pantometrul „Robicek“, având pantă de 12%, lungimea de 5 $\frac{1}{4}$ Km. și lățimea de 60 cm. Poteca s'a construit într'o lună, dându-se în antrepriza unui grup de gițani specializați în drumuri și a costat în total lei 6000, adică 1.09 de metru linear. Poteca aceasta, suind din Valea Po-

1) Fotografiiile din prezentul articol și din următorul, ilustrează activitatea Soc. Reșița, pe tărîmul turismului. (N. R.).

știlor din Oravița, capitala Județului Caraș, cari mai înainte nu aveau posibilitatea de a ajunge, decât cu mare înconjur, la Muntele Semeni-cului, culmea principală a regiunii.

Este important, ca potecile să fie marcate și trecute pe harta ocolului, sau — ceea ce este și mai bine — să fie arătate pe o hartă turistică separată, dând copii heliografice simple și fiecărui brigadier și pădurar de canton.

Din potecile principale să se facă ramificații laterale la punctele cu privilegii frumoasă. Dacă nu se găsesc ast-

fel de locuri în mod natural, se vor face artificial, prin sacrificarea câtorva arbori cari împiedică vederea.

Vatră de foc la cascadele Beușnița.

În minunata pădure seculară dela Obârșia Râului Nera și a Pârâului Mehadica de ex-

— pădurile Statului și ale Comunității de Avere din Județele Caraș-Severin — se poate umbla o zi întreagă fără ca să vezi altceva, decât frumoasa, dar, în lipsa punctelor de privilegii, monotona pădure virgină de fag.

Lacul Bohui (Oc. silv. Anina), amenajat pentru pescuit. Măria Sa Marele Voevod Mihai de Alba Iulia pescuind pe lac.

Măsuri pentru viitorul mai îndepărtat:

Introducerea esențelor exotice, plantarea grupurilor de esențe estetice (mesteacăn!), înființare de poenițe mici, captarea izvoarelor etc.; — măsuri cari cad în sfera „estetica pădurilor“.

Amenajarea grotelor, lacurilor; organizarea vânătoarei și a pescuitului.

Ce putem face ca să înlesnim turismul?

Problema principală a turismului este: înnoptarea și

Coliba de adăpost „Medreș” (Oc. silv. Bocșa-Montană).

hrana; deci ocoalele silvice au să permită personalului de pază să adăpostească pe turiști în cantoane și să vândă alimente (lapte, iaurt, unt, brânză, pâine, ouă, ceapă etc.) fixând și afișând prețul acestora, convenabil pentru ambele părți. Se vor înființa lângă cantoane chiar și niște încăperi, simple dar

curate, din scânduri, apoi vetre de foc sub cerul liber, înzestrate cu grătare. Cantoanele cari cad în zona frecventată de turiști, să fie arătoase la exterior și curate în interior, cu împrejurire îngrijită, cu pădurar curtenitor și gospodină bună, care să știe să gătească.

Lacul Bohui (Oc. silv. Anina).

În același timp ca să protejăm și pădurea de unele practici vătămătoare, exemplul Societății Reșița, poate fi urmat și în altă parte: În Permisul de turism, ce se eliberează atât individual cât și pentru grupuri — după cerere —, societatea a pus între altele următoarele condițiuni:

a) Este interzisă trecerea prin poeni înainte de coasă și prin culturi neridicate.

b) Este interzisă tăerea sau ruperea de crăci, nuele, pueți, sfărâmarea pietrelor dela suprafață sau din grote, ruperea lăcomă a florilor, tăvălirea ierbii, vătămarea cuiburilor de păsări, inscripțiunile pe arbori sau în grote și orice acte cari ating proprietatea.

c) Este interzisă intrarea pe Domeniu cu câini de orice categorie, cu arme de vânat sau cu arme de tir. Sunt permise revolverul, cuțitul, boxul, ca arme de apărare care se vor folosi numai în acest scop.

Sunt interzise focurile de revolver și orice alte manifestații sgomotoase cari turbură linistea pădurei.

d) Focurile, chibriturile, țigarele se sting cu cea mai mare atenție. Focurile se fac numai în caz de trebuință pe drumuri, în poeni, ochiuri de poeni, în arborete bătrâne în marginea apelor, în coline. Focurile sunt interzise în arborete

Poduț suspendat peste Nera, pentru pietoni. (Oc. silv Sasca).

tinere în plantațiuni, în parchete, pe coaste și când bate vântul. Focul se stinge înainte de plecare, cu apă, cu pământ și cu iarbă verde.

e) Se distrug sau se îngroapă toate resturile dela mese: hârtii, oase, coji, cutii etc.

Păstrăvăria la Vila Claus. (Oc. silv. Văliug).

f) Innoptarea este permisă numai în preajma cantoanelor, cerându-se avizul și ajutorul pădurarilor.

Se călătorește numai ziua, trecerea pe lângă cantoane se anunță și orice lămuriri se cer personalului.

g) Nerespectarea condițiilor atrage confiscarea și anularea imediată a permisului, iar Turistul rămâne responsabil față de U. D. R. pentru orice pagube va cauza.

Permisele de turism se eliberează la U. D. Reșița contra plătirii următoarelor taxe:

	Individual	Grupă de 7 persoane
pe 3 zile	Lei 5	20
„ 1 lună	„ 20	40
„ 3 luni	„ 40	80
„ 6 luni	„ 60	100
„ 1 an	„ 80	160

Cluburile de Turism își pot lua permise permanente cu indicarea șefilor de grupă.

Permisele pe termen lung trebuie să aibă fotografia șefului de grupă.

La aceste prețuri modeste, natural se încasează nu știu ce sume însemnate. Totuși, din promovarea turismului, silvicultura desigur va profita și ea, mai mult materialicește,

și anume: turiștii, iubitori de natură, din fire idealști, vor fi aceia, cari străbătând pădurile noastre, vor cunceaște munca noastră silvică și vor tâlmăci lumea indiferente problemele și preocupările noastre, cele ce ne doare și cele ce ne călăuzesc în activitatea noastră forestieră, activitate ale cărei roade nu pe noi ne vor bucura, ci a două și a treia generație care va veni în urma noastră. De aceea, pentru a

Isvor captat lângă drumul de automobil Anina-Reșița.

interesa pe acești turiști și a-i câștiga pentru problemele noastre, cred că nu trebuie să facem altceva, decât să le dăm posibilitatea să vadă la fața

Cascadele Beușnița. (Oc. silv. Sasca).

locului această activitate forestieră atât de variată și grea, atât de lipsită de egoism și nerăsplătită prin recunoștință publică, să cunoască viața grea a stânjenarilor și cărăușilor silvici; problemele greu de rezolvat în legătură cu apropiatul și transportul lemnului, cu împădurirea suprafețelor exploatare, și a terenurilor degradate, cu corectarea torențelor. Văzând toate acestea, sunt sigur că turiștii, îndrăgostiții naturii, vor deveni avocații spontani ai cauzei silviculturii.

AMENAJĂRI TURISTICE ÎN PRAJMA STAȚIUNEI SLĂNIC MOLDOVA

de Ing. A. Bocec

Epitropia Spitalelor Sf. Spiridon din Iași, proprietara stațiunii Slănic Moldova, stațiune vizitată de numeroși vizitatori, a fost nevoită ca, în afară de amenajările care s'au făcut în cuprinsul stațiunii să dea posibilitatea vizitatorilor să facă excursiuni și în împrejurimi. Pentru executarea lucrărilor de amenajarea drumurilor și potecilor a cerut concursul serviciului silvic al instituției, care începând din anul 1934 a executat aceste lucrări.

În primul rând s'a procedat la strângerea materialelor necesare la întocmirea unui proiect cât mai complet. În acest scop s'au procurat hărți la scări potrivite și cât mai multe in-

formațiuni asupra împrejurimilor care merită a fi vizitate. S'a procedat apoi la fixarea provizorie a itinerariilor pe hartă, după care operațiune a fost făcută o recunoaștere amănunțită

Loc de privești la Cantonul Cereșnaia.
(Oc. silv. Anina).

pe teren a tuturor drumurilor fixate pe hartă. Cu această ocazie s'au cules și s'au notat pe hartă toate detaliile privitoare la fiecare drum în parte: durata de mers, izvoare și fântâni, lucrările necesare a se efectua în vederea amenajării potecilor, a locurilor unde sunt necesare cabane și adăposturi,

precum și orice alte date care interesa executarea lucrărilor. Odată cu recunoașterea, s'au notat cu aproximație și cheltuielile necesare pentru aplicarea proiectului pe teren.

După terminarea tuturor acestor lucrări, pe o hartă la scară potrivită s'au fixat definitiv toate potecile precum și toate detaliile curenite, întocmindu-se și devizele cheltuielilor necesare.

La întocmirea proiectului de amenajare s'a avut în vedere să se stabilească:

Plaja Oravița pe Lacul Mare.

1) Drumuri în circuite închise, cu o durată de mers de 3—5 ore, pentru vizitarea împrejurimilor din imediata vecinătate a stațiunii.

2) Drumuri de o durată mai mare, permițând accesul la piscurile cele mai importante și la localitățile din vecinătatea

stațiunei. Menționăm între acestea drumul care trece pe piscurile Munților Șandru, Nemira și Țiganca apoi la casa de vânătoare depe Domeniul Doftena, proprietatea Creditului Rural.

Vizitatorii care parcurg acest drum pot vedea, pe lângă multe alte frumuseți ale naturii și plantațiile bine reușite care s'au făcut pe acest domeniu.

3) Drumuri de acces și de eșire din stațiune, în afară de căile de comunicație obișnuite. S'a marcat în acest scop un drum pe valea pârâului Doftena, trecând prin parcul dendrologic înființat pe acest domeniu de

Iuliu Moldovanu, un altul plecând din Târgul Ocna peste Măgura Ocnei prin locuri unde au fost lupte grele pentru întregirea neamului și unde de curând s'a inaugurat un monument comemorativ. In fine s'au proiectat de asemenea și două drumuri de legătură cu Ardealul, unul care leagă Slănicul cu stațiunea cea mai apropiată de cale ferată de peste munți, Brețcu și al doilea, trecând peste Șandru și

Pavilion la locul de excursie „Isvorul Negru”. (Oc. silv. Bocșa-Română).

Loc de priveliște în cantonul Cireșnaia. (Oc. silv. Anina).

șă facă, prin localitatea Cason, legătura cu stațiunea Tușnad depe valea Oltului.

Proiectarea, executarea pe teren a lucrărilor, construcțiile de adăposturi, de cabane și întreținerea lucrărilor s'au făcut nu-

mai de serviciul silvic al Instituției, cu cheltuieli minime, utilizând în mare măsură personalul silvic de pe teren.

Lipsa de mijloace financiare nu a permis Epitropiei să tipărească harta turistică a stațiunii în care sunt indicate toate aceste amenajări. Credem însă că, în interesul stațiunii, nu va întârzia prea mult această realizare. Deocamdată, planurile întocmite s'au afixat în mai multe locuri din stațiune și sunt mult consultate de amatori.

PĂDUREA ȘI TURISMUL

de Ing. Vasile V. Vasiliu

Atunci când de peste tot se manifestă acea pornire generală pe deoparte contra birocratismului care ne înăbușe iar pe de alta contra cantității de variate lucrări care a ajuns să depășească posibilitățile noastre de lucru, problema turismului în legătură cu pădurea s'ar părea că e neactuală și chiar inoportună (Țara pierde...).

Această chestiune până acum câțiva ani era departe de orice preocupare a noastră, în așa măsură, încât atunci când în 1934 în calitate de șef al ocolului Râmnicul-Vâlcei am pus mari stăruinți în solicitarea fondurilor necesare reparării drumului strategic de pe munții Lotrului și pentru editarea unui ghid turistic de către CAPS., am întâmpinat rezistență și uneori ironie; am obținut totuși 25.000 lei!...

Am executat lucrarea atât cât aceste mijloace mi-au permis și am împrăștiat un ghid al circuitului turistic ce se deschidea prin punerea în circulație a acestui drum. Am reușit numai să stărnesc interesul altora și inițiativa pe care am prezentat-o atunci ca a Casei Pădurilor, a fost însușită de alții cu mai mult succes, CAPS. fiind obligată mai târziu să înscrie 2.100.000 lei pentru această lucrare în bugetul pe 1936/1937, iar în bugetul 1937/1938, 4.458.300 lei, fără însă a mai putea păstra și revendica meritul, care-i aparține totuși în urma lucrărilor executate în 1934, de inițiatoare a acestei lucrări.

Cea ce în mic s'a petrecut acolo, s'a repetat și se repetă în toată țara și cu ocazia legii întocmită în 1936 ni s'a lăsat.

o foarte redusă reprezentanță în tot ceea ce privește turismul.

Azi chestiunea turismului poate fi considerată ca pierdută de noi încă din 1935, pentru că nu am știut să ne organizăm la timp și mai ales să ne afirmăm.

Știm să muncim, să executăm lucrări admirabile, dar refuzăm să ne facem cunoscute lucrările și avem un deosebit talent de a nu ne înfinge în locurile ce ni se cuvin și de a rămâne obscuri, anonimi, necunoscuți, în timp ce suntem svârliți la o parte de cei cari știu să trâmbețeze și să dea o deosebită amploare oricărui nimic pe care-l fac.

Turismul a ajuns azi să figureze la problemele zilei; e puțin cam târziu, totuși e bine că măcar acum în plin sezon turistic ne ocupăm de această problemă de care nu trebuie să continuăm a ne desinteresa, pentru că numai activând susținut, vom mai avea poate odată șansa de a recâștiga pozițiile pierdute.

Lumea începe din ce în ce mai mult să aprecieze viața în aer liber și cei ce nu-și pot permite petrecerea unui întreg sezon sau a unei părți măcar cutreerând frumusețile țării, sau refăcându-se într'un loc de odihnă, se mulțumesc ca cel puțin sfârșitul săptămânei, sau chiar numai Duminica, să petreacă undeva la aer.

Acest undeva de cele mai multe ori este pădurea care e preferită atunci când este ușor accesibilă, prezentând o apreciabilă variație recreatoare orășanului intoxicat de viața de oraș.

Nu este sărbătoare în care să nu avem împănate pădurile noastre de turiști veniți să respire un aer mai bun. Această pornire prinde din ce în ce mai multă consistență, a ajuns în viața modernă o necesitate, iar acolo unde încă nu s'a manifestat, trebuie să o preîntâmpinăm căci nu va întârzia. Ne năvălesc de peste tot turiștii și asta trebuie să ne bucure pentru că rostul astăzi este să ne organizăm în așa fel ca toată această mulțime, care, simțind nevoia de a respira, vine spre noi, să se comporte civilizată, să nu facă nici un fel de stricăciune în pădure și printr'o propagandă susținută, să câștigăm cât mai mulți prieteni pentru pădure.

Deocamdată trebuie să lucrăm numai cu acest singur scop. Pentru aceasta avem două posibilități:

A. Acțiunea în cadrul legii turismului.

Legea prevede ca din comitetul oficiilor locale de cură și turism, să facă parte și un inginer silvic (cel mai mare în grad din regiune sau desemnat de minister).

Acest reprezentant trebuie ales — acolo unde e posibilă alegerea — fără nici un alt considerent, nu dintre cei mai mari în grad, ci numai dintre cei ce voesc să lucreze mai mult în această direcție.

Ei vor trebui să-și exercite toate atribuțiile fixate de lege, de la puterea lor de muncă și de la ingeniozitatea lor, depinzând realizări importante în avantajul pădurei și al propagandei silvice.

B. Acțiunea în cadrul administrațiilor silvice de stat.

Acolo unde nu sunt oficii locale de turism care să coordoneze lucrările, noi să îndeplinim acele oficii în cea ce privește contactul populației cu pădurea.

Orice pădure din administrația noastră accesibilă turismului să aibă:

- a) afișate regulele de trecere prin pădure.
- b) potecile curățite și bănci rustice, din loc în loc.

Atunci când sunt mai multe poteci cari duc în diferite locuri, să fie marcate și semnele afișate ca să poată servi turiștilor.

c) Personal destoinic, istet, curat, muncitor, cuviincios, autoritar, să știe cum să se poarte cu lumea și să poată lăsa o bună impresie, obligând totodată la respectarea regulelor de trecere prin pădure.

d) cantoane în stil românesc cu o cameră curată în care să poată fi adăpostit cineva la nevoie, gospodărie model, putând oferi la nevoie posibilitatea unei mese oricât de sumară, după un tarif stabilit.

e) pădurarii să-și pregătească o serie de auxiliari (eventual chiar membri ai familiei) cari să poată servi drept călăuze de preumblare, de vânatoare, pescuit, etc.).

În felul acesta, turismul va deveni o sursă de câștig corect pentru familiile personalului nostru inferior.

f) plăci indicatoare pentru locurile unde staționarea este permisă sau acolo unde aceasta e oprită.

g) acolo unde un drum frecventat este numai al pădurei, să se poată permite trecerea cu auto-vehicule contra unei taxe care să servească eventual la plata personalului și întreținerea drumului.

h) camparea, la fel, să fie permisă contra unei taxe.

i) să se arendeze terenurile necesare construcției unor localuri de adăpost unde trecătorii să poată găsi la nevoie și ceva de consumat. După importanța lor, contractele să prevadă trecerea în patrimoniului Statului a construcției executată, care arendându-se apoi în fiecare an, va constitui și un venit al pădurii.

j) să se rezerve poeni pentru serbările populare.

k) poenile apropiate de stațiunile climatice sau balneare pot fi amenajate cu bănci, boschete, trandafiri, etc.

l) acolo unde regiunea interesează, se pot face ghiduri eficiente care să atragă atenția asupra lucrurilor și lucrărilor demne de văzut și să cuprindă un îndreptar cu regulile ce trebuiesc observate în pădure cu privire la curățenia ce trebuie lăsată în urmă, felul cum trebuie făcut și stins focul, interzicerea tăerilor sau scrijilării copacilor cu urmările nefaste asupra creșterii acestora, respectarea liniștei vânatului și păsărelor, etc. etc.

Agentul de pază — pădurar sau brigadier — să facă poliția represivă, aplicând imediat amendă după un tarif afișat, tuturor contraveniențelor, eliberând chitanțe pentru sumele încasate.

Plusul de personal temporar — de sezon — de care este nevoie, va putea fi plătit din pulsul de încasări ce se vor face, rămânând ca beneficiu în cel mai rău caz numai propaganda gratuită.

(Ca titlu de informație, dela un drum de exploatare dintr-o pădure a Fondului Bisericesc lângă Cernăuți, se încasează ca taxă de trecere o sumă destul de apreciabilă în fiecare sezon).

Unde avem căi ferate forestiere, se pot organiza excursii populare sub conducerea personalului care va da excursioniștilor toate lămuririle cu privire la lucrările ce sunt de văzut.

Fabricele noastre, la fel, să poată fi vizitate în anumite

timpuri fixate și afișate, dându-se de personal vizitatorilor toate indicațiile și cât mai multe lămuriri asupra rostului pădurei.

În toate împrejurările să nu se uite scopul urmărit, acela de a ne face cunoscuți și de a câștiga pentru pădure cât mai mulți prieteni.

Pentru această nevoie și de cât mai multă reclamă care, atât cât nu va depăși limita îngăduită, nu poate fi decât foloșitoare.

În același scop e necesară o campanie de educație a turistului pentru o comportare cât mai civilizată în pădure; această acțiune trebuie exercitată asupra copiilor mai ales cari trebuiesc crescuți în această mentalitate.

Totul depinde de sumele ce se pot destina acestui scop și cu care se vor putea rezolva automat și celelalte chestiuni cari depind de ingeniozitatea și dorul de muncă în această direcție a fiecăruia.

PĂDUREA ȘI TURISMUL

de Horia Manole

O ființă, ori un lucru, nu pot fi apreciate, dacă nu sunt bine cunoscute.

Pentru ca masa publicului să poată aprecia pădurea, desigur că trebuie s'o cunoască, iar cunoașterea nu poate avea loc, decât mergându-se des prin pădure și dându-se toate explicațiile, de către cei inițiați.

Plimbarea deci, sau turismul — cum s'ar mai putea spune — înspre pădure și prin pădure poate conduce la scopul urmărit și arătat. Este cea mai bună propagandă ce se poate face. Propaganda a realizat minuni în Italia și Germania, în toate domeniile, iar concepția Führerului despre ea se poate ceti în lucrarea atât de comentată în lume: „Mein Kampf“.

Iată-ne deci în miezul chestiunii: a face propagandă pentru pădure; și a o face până la obsesie. Prin placarde și în afară de pădure; prin explicațiuni; prin exemplificări, în interiorul pădurii, spre a se ajunge la scopul propus: interesul publicului pentru pădure.

Dar aceasta, numai enunțată, nu rezolvă problema, care mai cere și alte organizațiuni de ordin eminamente practic.

Ce nu s'a făcut, de exemplu, în Italia, pentru a creia un curent de turiști, dela un cap al țării la altul? Trenurile sunt, acolo, cași în Germania, pline, de lume, în toate direcțiile. Inlesniri de tot felul au fost acordate, doritorilor de plimbare.

Șoselele apoi, îngăduie călătorii colective în autobuze, și în condiții accesibile pungilor celor mai modeste.

Unde ne găsim noi, la acest capitol? Desigur, departe...

Și, foarte departe, când e vorba de a găzdui în hoteluri și ospăta în restaurante (ambele cu pretenții juste de curățenie) o lume ce este dispusă a călători undeva, și — deci — într'o pădure.

Rezultă, așa dar, că în vederea promovării acestui gând și anume: de a creia curenți de turiști, spre pădurile țării, trebuie — în primul rând — facilitați de transporturi colective. Apoi, este nevoie de hoteluri și restaurante, în care ideea de speculă trebuie exclusă.

Ajunși în pădure, turiștii vor trebui să facă cunoștință cu un minimum de informațiuni, cu privire la chestiuni elementare, ce țin de pădure.

Și — poate — tocmai acolo, în inima codrului, s'ar naște un sâmbure de disciplină individuală, propagând neajunsurile incendiilor forestiere, cu sau fără voință; arătând ce reprezintă pentru om și pentru nație copacul individual, sau asociat cu alții; demonstrând cât de greu se naște o pădure, care nu e lăsată în pace de oameni și vite, etc. etc.

Unind utilul cu plăcutul și perseverând, nu se poate să nu se ajungă la rezultate pozitive.

Opera aceasta este uriașe, trebuie recunoscut. Ea s'ar adresa mai întâi orășenilor, care sunt mai puțin refractari, ideilor nouă. E nevoie, însă și aici (ca în orice inițiativă) de capitaluri de origine statală, pentru că fără sacrificii nu se concepe nici învățământ de orice grad, nici justiție, nici armată.

Propaganda pentru pădure, pe calea turismului organizat scurtează timpul pentru formarea acelei „conștiințe forestiere“ despre care se vorbește de mult.

*Wälder und Wanderlust.**Forêts et tourisme.*

Le tourisme commence à se développer de plus en plus dans notre pays. Afin de le promouvoir, par l'intervention de l'Etat, on a créé l'Office national de tourisme.

Comme, pour les touristes, la forêt constitue un des points les plus attrayants, on peut utiliser cette occasion pour la propagande dans sa faveur.

Dans les cinq articles publiés dans notre revue, on examine en général les relations qui existent entre la forêt et le tourisme. Puis on montre la façon dont les forestiers doivent activer dans les cadres de l'Office national de tourisme et en même temps dans celui de l'Administration forestière. Enfin, on n'oublie pas de relever les réalisations obtenues, à ce point de vue, non seulement dans les forêts de l'Etat, mais aussi dans celles qui appartiennent à d'autres propriétaires. Ainsi on fait mention des travaux à intérêt touristique exécutés en Banat dans les forêts de la Société Reșița, et dans celles qui environnent la coquette localité de bains Slănic (Moldova) appartenant aux hôpitaux „St. Spiridon“ de Iași.

C R O N I C A

INTERNĂ

VREMURI NOUI

● Serbarea arborelui.

Cu toată neliniștea provocată de evenimentele externe din primăvara acestui an, care au sustras o parte din slujitorii țării de la obligațiile lor, împiedicându-i să-și execute programul de lucru, totuși Serbarea arborelui a putut să se facă — desigur cu mai mică amploare — în mai tot cuprinsul țării, de cei rămași. Ba, și mulți din cei duși, în haină militară au contribuit la reușita serbărilor organizate de localnici.

În ciuda nesiguranței zilelor pe care le-am trăit, anul acesta Serbarea arborelui a marcat o nouă direcție. Luată dela americani, ideia Serbării arborelui, aruncată la noi de marele Haret, este luată de corpul nostru silvic prin Soc. „Progresul Silvic”, care cu hotărîre dărză și susținută izbutește s'o generalizeze scoțând-o din cadrul ei. A îmbrățișat-o mai întâiu Ministerul Cultelor și al Educației naționale, cel al Agriculturii și apoi Cercetășia. Mișcarea se intensifică astfel căpătând caracterul de mișcare națională.

Din anul acesta însă, mișcarea este luată în mână de Straja Țării. Se poate crede astfel că s'a găsit „omul” preconizat de d-l prof. M. Drăcea încă din anul 1925, când prevedea acestei mișcări o dezvoltare și o generalizare cu caracter de mișcare de masă.

Cu prilejul serbării din anul acesta organizată la pădurea Pustnicului de către Straja Țării, d-l prof. M. Drăcea, în cuvântarea pe care a ținut-o, arătând rostul acestei serbării și istoricul ei la noi până în momentul când este luată în mână de Straja Țării, spune: „Se încheie astfel, la noi, prima etapă din istoria serbării sădirii arborelui, etapa zămislirii. Ființa ei adevărată, bine conturată, bine definită, abia acum începe. În această nouă mișcare, noi, inginerii silvici, rămânem la datorie, la noi acasă, ca soldați credincioși ai unei idei de care firea lucrurilor și un început de tradiție ne țin firește și indisolubil legați. Împrejurările nouă ne vor spori puterile în lupta pentru triumful unei idei, care ne este scumpă. Iar dacă vreodată vom fi uitați, noi ne vom îndârji și mai mult într'o luptă rodnică, începută de mult, bucurându-ne cu bucuria înaltă și discretă a necunoscutului făcătoriu de cântece populare“.

● Luna cărții.

În anul acesta, ca și în anul precedent, s'a organizat în Palatul Culturii din piața Senatului, expoziția cărții. S'a deschis, în cadrul unei solemnități deosebite, la care a luat parte însuși Suveranul Țării.

Această preocupare semnificativă și constantă ne bucură, atât ca Români, cât și ca silvicultori, căci în cuprinsul acestei expoziții se găsește în anul acesta și un „stand“ rezervat cărții silvice, alături de cea agricolă, veterinară, medicală, etc.

Nu suntem la prima manifestare de acest fel. Cititorii noștri își amintesc fără îndoială de expoziția făcută de noi cu prilejul unei adunări generale din anii precedenți, precum și de cea făcută la librăria Cartea Românească.

Cea de acum, aranjată de către Serviciul propagandei din Ministerul de Agricultură, depășește însă în importanță prin încadrarea ei în manifestarea generală a cărții românești, pe celelalte.

Cel pe care îmboldul îl va determina să între pentru a lua cunoștință, fără îndoială pentru mulți trecătoare, de producția literară românească, va putea să vadă că există și una forestieră destul de bogată, deși, în spațiul mic rezervat, nu s'a putut pune tot ceea ce există.

Standul forestier din Palatul Culturii este un plus de îndrumare și de recomandare către marele public, de care se simte atâta nevoie. De aceasta trebuie să ne bucurăm.

● În bătaia vântului.

Încadrarea administrativă a celor două ocoale silvice model de vânătoare dela Casa Verde (Timișoara) și Chișinău-Criș (jud. Arad), începe să-și aibă povestea. Rupte din Administrația silvică și încadrate la Serviciul Vânătoarei, cele două ocoale redevenise acum un an în administrarea Casei Pădurilor. Pentru puțin timp însă, căci de curând (1.5.939), printr'o nouă decizie, ele au trecut din nou în stăpânirea vânătoarească (la Direcția Vânătoarei), cu toată gestiunea lor în bani și materie, cu întreg materialul de conducere, control și pază și întreg inventarul.

Fără comentarii.

● Reducerea amenzilor provenite din delikte și contravențiuni la legile silvice.

La sfârșitul lunei Martie a. c., ziarele au publicat textul unui decret lege, prin care se hotărăște o reducere de 75% a amenzilor neîncasate pronunțate de instanțele judecătorești, prin hotăriri rămase definitive până la data de 27.II.939, provenite din delikte și contravențiuni la legile silvice. Sunt însă exceptate dela beneficiul acestei legi, societățile proprietare sau exploatoare de pădure și întreprinzătorii de exploatare forestiere.

Cât am dori ca iertarea pomenită să fie ultima de această natură.

● Incetarea gratuităților.

O măsură luată de organele noastre de conducere, și dată publicității la timpul ei, este de a nu se mai acorda pe viitor gratuități sau reduceri pentru lemne, instituțiilor, asociațiilor, societăților sau particularilor, cari chiar pentru scopuri de ordin public le-ar solicita.

Pe viitor deci toate acele persoane — morale sau fizice — care au nevoie de material lemnos trebuie să prevadă fondurile integrale necesare pentru lemnele de care au nevoie.

Este, se înțelege, o măsură de bună gospodărie, ce merită să fie subliniată aci.

● Un parc necunoscut.

Așa-și întitulează D-î Adrian Maniu articolul din colțul obișnuit al ziarului „Universul“ din 30 Martie 1939. Este vorba de masivul păduros al statului dela Comana din valea Argeșului. Spre el caută autorul să atragă atențiunea edililor. Acolo crede că ar trebui să se deschidă un parc, pentru recrearea Bucureștenilor. D-sa precizează însă că „a deschide un pac nu însemnează înființări de restaurante și localuri de chef, ci privegherea câtorva alei și a unei pajiști de jocuri, spre a nu fi terfelite de cei cari încă nu știu să respecte o pădure cu privighetori“.

Se pare că un început în această pădure a Comanei s'a făcut deja de către Administrația noastră silvică. Numai că, nu știm de ce, adesea, realizările noastre sunt vinovat trecute sub tăcere.

Semnalăm totuși cele de mai sus mai marilor noștri, pentru motive cari nu mai au nevoie să fie scrise aci.

● „Brazda“.

De trei ani apare la Satu-Mare, „Brazda“, revistă „de îndrumare agricolă, zootehnică, silvică, economică și socială“.

Desbate, precum este și natural în primul rând problemele cu caracter local.

În coloanele ei, așa cum se anunță pe copertă, subiectele privind pădurea și anexele ei, își au locul. Așa spre pildă, în numerile din Ianuarie—Martie a. c. sunt două articole despre pădure și câte unul de vânatoare și pescuitul în apele de munte, semnate de inginerii silvici localnici (I. Isbășescu, Z. Spârchez și Victor Hergat).

Orice cuvânt bun despre pădure și tot ce-i aparține, dus în straturile cât mai largi ale populației și în culturi cât mai depărtate ale țării este bine venit și de lăudat. Revistele și gazetele locale pot, în această privință, să facă operă utilă.

At. Haralamb

● Contribuții bibliografice.

Ziarele în luna Noembrie 1938

- România, 2 Noembrie, Ing. Aurel Fălășescu: Perdele de protecție la granițele noastre.
- Argus, 2 Noembrie, T. L.: Siria și Libanul institue regim special cherestelei românești.
- Curentul, 3 Noembrie, Ion Dimitrescu: Colegii și Corporații.
— Al. G. T.: Valorificarea patrimoniului forestier, conferința dela CAPS.
- Excelsior, 5 Noembrie, Chronique du bois: L'exportation forestière et les négociations commerciales.
- Curentul, 5 Noembrie, Ion Dimitrescu: Sa lucrează de zor... la Domenii.
- Porunca Vremii, 6 Noembrie, V. Militaru: Pădurea mi-a vorbit de Dumnezeu.
- Curentul, 6 Noembrie, P. Șeicaru (art. fond): Imitații și potriviri — credit și premii.
- Universul, 7 Noembrie: Condiții de admitere în școlile de pădurari: Brănești și Căiuți.
- Viitorul, 7 Noembrie: A doua zi a vânătoarei regale în Banat.
- Universul, 8 Noembrie: O ramură de viitor: Pășunile.
— Spre o politică forestieră cât mai conservatoare — declarațiile d-lui Ministru G. Ionescu-Sișești.
- Neamul Românesc, 11 Noembrie: De ce sunt capabili pasaportarii: traversele.
- Argus, 12 Noembrie: Pădurile domeniiale în Polonia.
- Viitorul, 13 Noembrie, C. Cr.: Ocrotirea pădurei.
- Curentul, 13 Noembrie: Noui norme de lucru la Ministerul Agriculturii; plantațiile de toamnă.
- Dreptatea, 13 Noembrie, I. L. Vianu: Impăduririle.
- Argus, 13 Noembrie: Controlul circulației materialului lemnos, pe CFR., pomi de Crăciun, confiscări, etc.
- Curentul, 15 Noembrie, Theo Maiorescu: În lumea vânătorilor.
— CAPS. construște o fabrică de cherestea la Buzău.
- Curentul, 18 Noembrie: Sedința eforiei Mănăstirilor înzestrate; încurajarea exportului de produse forestiere; regimul devizelor dela exportul lemnului.
- Universul, 20 Noembrie: Date statistice privind pădurile Statului.
- Curentul, 21 Noembrie: Asanarea cooperativei de exploatare forestieră „Regna”.
— O pădure din Prahova în flăcări.
- Viața Bărăganului, Noembrie, Ing. Cezar Cristea: Rolul tehnicienilor în viața Statului.
- Curentul, 23 Noembrie: Călătoria în grupuri a muncitorilor: agricoli, forestieri și industriali.
— Incadrarea brigadierilor silvici în corpul tehnic.

- România, 26 Noembrie: La Rambouillet, vânătorii francezi au admirat arta Suveranului nostru.
- Viitorul, 26 Noembrie, V. G. Bărcă: Rolul instituțiilor de credit, în exportul produselor forestiere.
- Excelsior, 26 Noembrie: Exportul forestier în Anglia.
- Argus, 27 Noembrie, H. Brauner: Cronica lemnului, scăderea exportului cherestelei de brad.
- Universul, 28 Noembrie, N. Săulescu: Vânătoarea-sport; vânatul avuție a țării.
- Argus, 30 Noembrie, H. Brauner: Cronica lemnului, cererile de lemn alb, exportul suedez.
- Dreptatea, Ce s'a hotărît la Conferința internațională a lemnului. (Suedia).

Decembrie 1938.

- Curentul, 1 Decembrie, Cronica vânătoarească: Străinii la vânătoare
— C. V. Popescu: Se alterează pulberea fără fum.
— Hotăriri dela Conferința lemnului, la Stokholm; proiectul pentru Corpul subinginerilor și conductorilor.
- Dreptatea, 2 Decembrie, I. Vianu: O urgie — lipsa de nutreț.
- Universul, 3 Decembrie, Adrian Maniu: Pădurile mănăstirești.
— Orașul Botoșani complet lipsit de lemne de foc.
- Curentul, 4 Decembrie: La Doaga s'a inagurat pădurea „Vitejii Neamului”.
— „Straja Țării” și tăerea brazilor de Crăciun.
- România, 6 Decembrie: Asoc. „Silviculțorului” a conductorilor silvici — adunarea generală; organizarea corpului conductorilor.
- Universul, 6 Decembrie, C. A. Popescu: Hoinăreala de toamnă (cronică vânătoarească).
- Viitorul, 6 Decembrie, C. Zilișteanu: Traficul cu cherestea al Europei este deficitar.
- Universul, 5 Decembrie: Anteproiectul de lege pentru înființarea corpului de subingineri și conductori; purtarea titlului și exercitarea profesiunii.
- Viitorul, 8 Decembrie, Petronius (Tăușanu Gr.): Bradul cu lumini.
- Neamul Românesc, 8 Decembrie: Congresul conductorilor silvici.
- Curentul, 9 Decembrie, C. Cristea: Programul activității silvice de iarnă.
- Universul, 9 Decembrie: Serviciul Social în economia rurală.
— C. Cr.: (recenzie — I. Simionescu: „Tinere, cunoaște-ți țara” și „Tinere, cunoaște-ți arborii”).
- Porunca Vremii, 8 Decembrie: S'a ridicat prohibiția la export a lemnului de nuc.
- Frontul, 9 Decembrie: Modificarea învățământului silvic; cultura și exploatarea pădurilor, moțiunea Congresului conductorilor.
- Universul, 10 Decembrie, Cronica vânătoarei, Solitarul: Onoarea vânătoarească.

- Curentul, 10 Decembrie: Conferința directorilor de servicii dela Domenii. Prețul lemnului de foc a scăzut.
- Dreptatea, 10 Decembrie, L. I. Vianu: Chestiunea combustibilului —
- Excelsior, 10 Decembrie: Situațiunea exportului forestier; lemn de foc și traverse.
- Porunca Vremii, 8 Decembrie: C. Cr.: Necesitatea înființării unui Institut de credit forestier.
- Neamul Românesc, 15 Decembrie: Foloasele pădurilor. Raportul exponentului forestier al României, în CRED. (Belgrad).
- Universul, 17 Decembrie: Actualitatea în cifre: Pădurile. Procesul irosirii fondurilor grănicerești din Năsăud.
- România, 19 Decembrie: Programul lucrărilor de iarnă în domeniul forestier; refacerea terenurilor degradate.
- Curentul, 19 Decembrie: Aprovizionarea Capitalei cu lemne de foc.
- Procesul Soc. „Draja” cu moșnenii din Pântești.
- România, 21 Decembrie: Este nevoie de pășuni artificiale? Importanța pășunii în agricultură.
- Guvernul nu va tolera scumpirea lemnului de foc.
- Porunca Vremii, 22 Decembrie, N. Crevedia: Brazii de Crăciun, de nuntă și de înmormântare.
- Argus, 22 Decembrie, Cronica lemnului: Piața de cherestea și importul în Germania.
- Neamul Românesc, 24 Decembrie: Programul de realizări în privința pădurilor.
- România, 25 Decembrie, Vlaicu Bârna: Turism și vânatoare.
- Universul, 26 Decembrie, Raul Călinescu: Vulturul bărbos, condurul Carpaților.
- C. A. V. Popescu: Despre vânatoarea vulpii.
- Adeziunea Ing. silvici la F. R. N.
- Viața Bărăganului, Decembrie: Ing. Cezar Cristea: Monumente verzi pe linia frontului, opera Premilitarilor.
- Curentul, 29 Decembrie, Cronica vânătorească, Theo Maioreșcu: În lumea vânătorilor, înflorește braconajul.
- Ing. V. G. Filip: Conjunctura lemnului românesc, exportul pe 9 luni, stocuri inexistente, majorarea prețurilor.
- Curentul, 25 Decembrie, Cezar Cristea: Monumente verzi și păduri sacre pe linia frontului.
- Viața Bărăganului, 30 Decembrie, Ing. agr. A. Tălășescu: Plantațiile de toamnă, perdele de salcâmi.
- Argus, 31 Decembrie, H. Brauner: Cronica lemnului — pentru Polonia, lemn de mine și celuloză.
- Curentul, 31 Decembrie, Dragoș Vrânceanu: Sate de munte — în Vrancea — fără lemne.
- Romulus Dianu: Arbori! trebuie să ne împrietenim cu pădurea, să o înțelegem și să o cruțăm!

Ing. Cezar Cristea

● **Centrul internațional de Silvicultură la Berlin.**

Este vorba de un nou factor de politică forestieră internațională — poate cel mai important dintre cele existente — constituit de curând.

Ideia unei atari instituțiuni este mai veche, totuși demersurile hotărâtoare de constituire s'au făcut cu prilejul și în urma Congresului internațional de Silvicultură dela Budapesta din 1936. Intr'adevăr, s'a constatat cu prilejul multora dintre reuniunile acestea internaționale oarecari lipsuri de orgnizare și mai ales de continuitate și de aducere la îndeplinire a dezideratelor exprimate. Congresul amintit a înscris ca prim punct în moțiunea sa creierea unui organism special, sub denumirea de „Comité International Permanent de Sylviculture“. Scopul său ar fi fost:

1. Să prepare și să organizeze în chip sistematic și regulat viitoarele congrese internaționale de silvicultură;
- 2) Să vegheze la punerea în practică a moțiunilor emise și adoptate de congrese.

Acest comitet a fost gândit ca un organism cu caracter oficial, autonom și cu un sediu permanent, membrii săi componenți fiind numiți de guvernele interesate. Pentru evitarea unor anumite greutăți de ordin juridic internațional și procedural, s'a convenit ca, pentru moment, acel Comitet să fie socotit ca făcând parte din cadrul Institutului Internațional de Agricultură dela Roma (I. I. A. R.), având totuși, „une autonomie aussi large que possible“.

Pentru aducerea la îndeplinire a dezideratului respectiv a fost desemnată o Comisiune specială și anume Comitetul principal de organizare al Congresului dela Budapesta având colaborarea comitetelor naționale de organizare și a altor organisme forestiere internaționale și păstrând acordul cu I. I. A. R.-ul. Din activitatea -- credem anemică -- a Comisiunii respective, dar mai ales din eforturile excepționale de persistente și conștiente ale I. I. A. R.-ului s'a ajuns în Martie 1933 să se dea forma definitivă statutelor și regulamentului de organizare și funcționare, de astă dată, al „Centre international de Sylviculture (C. I. S.)“. Toate eforturile I. I. A. R.-ului au fost dominate de gândul de a nu scăpa din mână chestiunile forestiere. Potrivit actualei redactări, „Ce Centre est une partie détachée de l'Institut et est, en conséquence, placée sous la haute direction des organes statutaires de ce dernier“. Sfera de preocupări a noului organism a fost mult extinsă față de proiectul inițial al Congresului dela Budapesta. S'au mai adăugat, pe lângă cele două puncte citate mai sus, alte două:

- 3) Coordonarea activității internaționale în materie de silvicultură;

4) studierea problemelor interesând silvicultura în domeniul internațional — în afara celor care ar putea să fie tratate de către alte servicii ale I. I. A. R.-ului.

Sediul C. I. S.-ului a fost fixat la Berlin, în urma votului diferitelor state participante în Comisia desemnată de Congresul dela Budapesta.

După o perioadă de dezinteresare a diferitelor state sau mai bine zis a cercurilor forestiere respective — de bună seamă din pricina tendințelor de dominare ale I. I. A. R.-ului — chestiunea a fost reluată în această primăvară. În ziua de 11 Mai 1939, a avut loc adunarea de constituire a C. I. S.-ului, în Palatul Aviatorilor (Haus der Flieger) din Berlin. Au fost reprezentate la acea ședință: Bulgaria, Danemarca, Elveția, Franța, Germania, Italia, Letonia, Lituania, Suedia și Ungaria. Deschiderea ședinței s'a făcut de către Baronul Acerbo, Președintele I. I. A. R.-ului, asistat și de Vice-președintele și Secretarul general al instituției protectoare. Reprezentantul Germaniei (Generalforstmeister Staatssekretär Alpers) a salutat asistența și a citit cuvântul Mareșalului Göring, Ministrul Reichului pentru Păduri.

După cuvântarea și explicațiunile Baronului Acerbo, s'a procedat la alegerea Președintelui, în persoana Baronului Waldbott (Ungaria), fostul Președinte al Congresului dela Budapesta, a Vicepreședintelui, Alpers și a Directorului C. I. S.-ului, Prof. Dr. Dr. Köstler, Decanul noii Facultăți de Silvicultură dela Universitatea din Göttingen.

Guvernul Reich-ului a făgăduit un foarte larg sprijin financiar și administrativ pentru buna funcționare a C. I. S.-ului.

România a repetat adeziunea sa la noua instituțiune, desemnând pe D-l Profesor M. Drăcea, ca delegat al său în Comitetul central.

(47)

● Colecție de lemne americană.

Spiritul american de colecționare și de cucerire de recorduri nu putea să nu se manifeste și în materie forestieră. Aflăm, astfel, că Yale School of Forestry (Yale University) din U. S. A. posedă cea mai bogată colecție de lemne. Aceasta conține peste 35.000 de eşantioane provenite din diferite părți ale lumii. De curând colecția respectivă a primit un frumos dar format din 100 eşantioane de lemn din Filipine și restul Americii, socotite ca cele mai rare. Ea este, în fond, opera de o viață întreagă a unui negustor de lemnărie din New-York. Cu orânduirea și folosința sa în scopuri științifice (cercetări asupra anatomiei lemnului) se ocupă profesorul Samuel Record, al cărui nume a fost, pare-se, predestinat pentru o atare colecție record.

Iată cum credința noastră despre materialismul american suferă și prin această pildă o corectare.

(În parte după Z. f. Wfw., VI. 317).

(48)

● Problema materiei prime pentru fabricația hârtiei în Ucraina.

Industria hârtiei din Ucraina întâmpină mari greutăți cu procurarea materiei prime. Se știe, că în timpurile actuale și părțile noastre, acea materie primă este reprezentată cu deosebire prin lemnul de molid, apoi în mai mică măsură prin cel de brad, pin, plop tremurător, iar în ultimul timp și cel de fag. Ucraina este în general relativ foarte săracă în păduri și mai ales în păduri compuse din esențele menționate. Nevoia a făcut să se facă încercări și cu alte materiale. Mai întâi, s'au pus ochii pe resturile din exploatări și pe deseurile dela fabricile de cherestea. Cercetările s'au îndreptat apoi, cu mari speranțe, asupra utilizării lemnului de salcie. Cercetările de laborator au arătat că acest lemn ar conține 42—43% celuloză. Avantajul chestiunii rezidă în aceea că Ucraina dispune de întinse arborete de salcie (*Salix triandra* și *S. acutifolia*), care ar putea foarte bine să fie exploatate în vederea fabricării celulozei. Apoi, s'ar putea păși la întinse culturi de salcie pe terenuri nefolosite încă în scopuri agricole astăzi (nisipuri, mlaștini) din care Ucraina are cca 4.000.000 ha și pe care salcia ar putea să meargă foarte bine.

Problema aceasta ne interesează și pe noi în chip cu totul deosebit. Dealungul râurilor și mai ales în lunca și bălțile Dunării avem întinse păduri de salcie al căror lemn ar putea găsi o mai bună întrebuințare în industria celulozei. Apoi, mai avem multe terenuri, care ar putea fi puse în valoare prin cultura salciei. Iată pentruce credem că problema merită a fi urmărită și la noi.

(In parte, după Z. f. Wfw., VI. 338).

(49)

● Vin și sirop de mesteacăn și paltin.

Știm că speciile de *Acer* conțin un ridicat procent de zaharuri în seva lor. Specia denumită *Acer saccharium* Wagh. din America de Nord stă atât de bine sub acest raport, încât exploatarea sa în vederea extragerii de zaharuri și preparării de siropuri este economică, practicându-se pe o scară largă. Și la noi la munte se întâlnesc adesea arțari borteți de răufăcători spre a se strânge suc dulce.

În Rusia, unde cercetările de ordin chimic se bucură de multă cinste, s'a luat în studiu serios problema folosirii sucului de arbori. Până acuma s'a stabilit că cel de mesteacăn conține în mijlociu 1% zahăr și 0,09% acizi. Un arbore obișnuit poate da, în mijlociu, 100 litri de suc, fără inconvenient. Dintr'un asemenea suc se pot prepara băuturi tot așa de bune ca și cele de fructe. În 1937 s'a putut atinge cantitatea de 20.000 litri vin de desert de bună calitate, obținut din mesteacăn. La rând este acuma *A. platanoides* L., dela care se așteaptă și mai bune rezultate, dat fiind procentul mai ridicat de zahăr ce conține în sucul său.

Pentru Rusia problema are însemnătate practică, dat fiind că e lipsită de vii și în schimb are întinse arborete din cele două specii amintite. Pentru noi, chestiunea e de mică însemnătate, datele problemei inversându-se în amândouă privințele.

(In parte, după Z. f. Wfw., VI. 337/338).

(50)

● Gazul de lemn și în coloniile franceze.

În câteva note precedente ale „Cronicei externe“, s'a vorbit despre storfările serioase ce se fac astăzi în Franța pentru dirijarea tracțiunii automobile către folosirea gazogenelor și carburanților naționali, adică în principal a lemnului. Și aceasta, se înțelege, spre a se putea elibera de importul produselor petrolifere, desavantajos atât din punct de vedere economic, dar mai ales al apărării naționale. (A se vedea R. P. 1939, pag. 443 și 444, notele 45 și 46).

Iată că aceleași preocupări se manifestă cu hotărâre și în diversele colonii ale întinsului imperiu colonial francez. Astfel, în Algeria a fost emisă o dispoziție în Oct. 1938, potrivit căreia, dela 1 Ian. 1940, 10% din autovehiculele întreprinderilor de transport publice sau particulare vor trebui să fie puse în mișcare prin gaz de lemn. Deasemenea, urmându-se pilda guvernatorului din Tunis, se pregătește o dispozițiune pentru acordarea de premii și scutiri de taxe și impozite pentru autovehiculele ce vor instala de bună voie motoare gazogene. În Maroc s'a constituit un „Comité supérieur des gazogènes et des carburants“, cu scopul de a promova mișcarea aceasta de folosire a carburantului lemn în autotracțiune, înființând și susținând școli pentru pregătirea de personal specialist și ușurând procurarea de mașini potrivite. Măsură similară de ușurare a folosirii de atari mașini au fost luate și în alte colonii: Camerun, Indochina, Noua Caledonie, Madagascar, etc.

(Adaptat după Z. f. Wfw. VI, 390).

(51)

● Plute cu motor.

Odată cu anexarea Sudeților la Reich-ul german, a câștigat și râul Elba foarte mult, drept cale de transport a lemnului prin plutire. Preocuparea de economisire a timpului și banului a condus și în această direcțiune la alte ușurări. Astfel s'a ajuns la ideea adaptării unor mici și ușoare remorchere motorizate, de care se leagă plutele. Durata plutirii se scurtează apreciabil, neîntrecând, în drumul lung dela Sudeți până la Hamburg, pe aceia a vaselor obișnuite. În acest fel, se realizează însemnate economii de cost și tot deodată o mai bună valorificare a lemnului. Iată, deci, și plutăria cuprinsă de implacabilul ritm grăbit al zilelor noastre.

Ideia s'ar putea să aflu oarecare interes și la noi, pentru grăbirea și ameliorarea plutirii pe apele noastre cu curgere oarecum leneșe: Siretul, Dunărea, etc.

(După Z. f. Wfw. VI, 400).

(52)

● Înapoi la coaja de tăbăcit.

Tendențele autarchice care băntuie întreaga lume, fac să se revină asupra unor practici și întrebuințări de materiale părăsite de mult, sub regimul schimbului și concurenței internaționale. Astfel, problema revenirii la folosirea coajei de molid ca material național de argăseală

a fost pusă în Elveția, dacă nu pentru o imediată realizare practică, cel puțin pentru cunoașterea lucrului și din considerațiuni de prudență pentru eventuale vremuri mai grele, ce pot surveni din clipă în clipă. Deocamdată s'a ajuns la o înțelegere între asociațiile de tăbăcari de-o parte, pentru studierea cantității de muncă trebuitoare în diferitele operațiuni ale recoltării și manipulării coajei de molid, cât și a costului respectiv. Rezultatele acestor cercetări, cât și cele privitoare la compoziția chimică a diferitelor probe de coaje au fost expuse într'un articol din revista „Schweizerische Zeitschrift für Forstwesen“ 1939, Heft 1, asupra cărora nu e locul să stăruim aici.

Problema credem că poate fi de un interes deosebit și pentru noi, cu atât mai mult, cu cât dispunem de un material superior: coaja de stejar.

(53)

● **Și Brazilia se interesează de autovehiculele cu gazogene pentru lemn.**

Din inițiativa și conducerea Ministerului de Agricultură brazilian a avut loc de curând o întrecere între autovehicule cu dispozitive gazogene pentru lemn. Au avut acces constructori da atari mașini fără deosebire de naționalitate. Mașinile participante au fost scutite de vamă. Ministerul a oferit lemnul sau cărbunele de lemn trebuitor acelor mașini în mod gratuit. Cinci dintre cele mai bune mașini au fost cumpărate pe loc de Minister. Sunt plănuite și alte cumpărături.

(După Z. f. Wfw., VI, 406).

(54)

Ilie C. Demetrescu

PIAȚA LEMNULUI

Repriza economiei generale și lipsa stocurilor de lemnărie pe piețele consumatoare, au provocat o nouă urcare a prețurilor lemnului.

Conjunctura economiei internaționale, a cunoscut în majoritatea cazurilor, între Octombrie și Martie 1939, o perioadă de înviore în diferitele ramuri de activitate economică.

Evenimentele din Martie au provocat o oarecare stagnare în unele compartimente economice, însă aceasta a dispărut la sfârșitul lunii Mai.

Reactivarea vieții economice a fost stimulată în cea mai mare măsură de opera de reînarmare generală.

În România, această reactivare este provocată și de planul de construcții publice cât și de eforturile factorilor conducători ai economiei noastre naționale, de a asigura desfacerea produselor noastre la prețurile cele mai bune.

Piața internațională a lemnului, urmând conjunctura economiei internaționale, a înregistrat în lunile Martie—Aprilie 1939 o încetinire a tranșacțiilor, însă s'a redresat în lunile următoare.

Tensiunea internațională nu a influențat aproape deloc piețele engleză și olandeză, deoarece majoritatea importatorilor din aceste țări s'au convins că, în cazul unui conflict serios, noile contracte n'ar mai putea fi executate, și materialele stocate pentru a satisface consumul de război s'ar vinde la prețuri tot atât de mari ca și prețurile de cumpărare, iar în lipsa conflictului, prețurile se vor urca datorită reprizei economice generale, ce se va continua în tot cursul anului 1939.

După informațiile publicate de *Raports mensuels du CIB, Timber Trades Journal și Internationaler Holzmarkt*, piața internațională a lemnului se prezintă după cum urmează:

— stocurile de lemnărie pe piețele importatoare sunt reduse considerabil în raport cu stocurile din 1938;

— producția fabricelor de cherestea a fost restrânsă în mod apreciabil, conform deciziunilor ETEC-ului pentru a se preveni scăderea bruscă a prețurilor, anunțată de depresiunea din Martie-Oct. 1938;

— cererile sunt mai mari decât oferta;

— țările producătoare au plasat majoritatea stocurilor, iar unele din țările nordice au vândut chiar toate stocurile lor de lemn alb.

În această situație, prețurile lemnului au încercat și vor mai încerca noi majorări.

Dela 1 Octombrie 1938 și până la 1 Mai 1939 prețurile lemnului de rășinoase s'au urcat cu 25—45 sh./standard, după calitățile și dimensiunile cerute de importatori.

Viitorul pieții internaționale a lemnului este considerat ca fiind favorabil în toate țările.

Anglia, care importă mai mult ca jumătate din totalul cantităților de lemnărie ce se exportă de cele 12 țări din Europa, a încheiat în lunile Aprilie și Mai angajamente masive de lemnărie cu Finlanda, U. R. S. S., Suedia și Polonia, și s'a grăbit să accepte prețurile cerute de producători, cari sunt superioare prețurilor din Octombrie cu 45—47/6 sh./standard.

Consumul lemnului în Anglia s'a mărit considerabil, ceea ce a provocat scăderea bruscă a stocurilor și a influențat asupra mișcării prețurilor pe piața locală.

Cererea Angliei se va mări tot mai mult pe piețele producătoare, inclusiv România, iar importatorii englezi nu vor precupeți majorările ce le vor cere exportatorii.

Situația favorabilă a lemnului pe piața engleză va consolida piața internațională a lemnului, care nu va înceta de a fi tot mai fermă.

Belgia, Olanda, Germania și Italia, continuă să se aprovizioneze cu cantități importante de lemnărie, reclamate de nevoile consumului local și al industriilor.

Exportul european de lemnărie în primul trimestru 1939.

Exportul total de lemnărie, provenind dela cele 12 țări exportatoare din Europa, a atins în cursul primelor 3 luni din 1939, 3.192.671 m³ față de 3.573.834 m³ în cursul aceleași perioade din anul precedent, adică a scăzut cu 10,3%.

Această scădere este explicată prin dispariția Austriei dela exportul european de lemnărie.

Dăm mai jos cantitățile de lemnărie exportate de diferitele țări în primul trimestru din 1938 și 1939:

Țara exportatoare	1939	1938
	m ³	m ³
Norvegia	62.165	65.108
Suedia	384.305	390.014
Finlanda	359.241	241.861
Estonia	23.594	16.890
Letonia	153.290	156.671
Lituania	27.712	36.163
U. R. S. S.	93.005	64.231
Polonia	572.363	692.305
Cehoslovacia	333.229	399.717
Austro-Germania	4.700	451.858
Jugoslavia	396.163	316.049
România	371.893	296.766
	<u>3.192.671</u>	<u>3.573.834</u>

Din compararea cantităților exportate, rezultă că exportul lemnului românesc este influențat favorabil de scăderea exportului Cehoslovaciei, Austro-Germaniei și Poloniei.

Piața lemnului românesc.

Din cifrele date mai sus, rezultă că în primul trimestru din 1939 exportul nostru de lemnărie a fost de 371.893 m³ față de 296.766 m³ în anul precedent, reprezentând o majorare de 20% în raport cu exportul din aceeași perioadă a anului trecut.

Pe natură de sortimente, exportul nostru de lemnărie s'a desfășurat după cum urmează:

	1939	1938
lemne de foc	31.551 m ³	68.003 m ³
lemn rotund pt. gatere	18.764 „	17.540 „
lemn de mină	12.283 „	7.606 „
lemn pentru hârtie	15.230 „	456 „
Traverse	1.635 „	1.635 „
Cioplitură	11.210 „	24.487 „
Doage	777 „	1.596 „
Cherestea	250.301 „	161.071 „
Părți de lăzi	30.142 „	14.372 „
Total	371.893 m³	296.766 m³

S'a redus la jumătate exportul lemnului de foc, ceea ce va influența în mod defavorabil piața internă a lemnului de foc, care și așa este destul de slabă.

S'a mărit cu 50% exportul cherestelei de rășinoase și foioase, care se face în Anglia, Germania, Italia, Ungaria, și alte țări din bazinul mediteranean.

Acest export forțat, în timp ce stocurile de cherestea la fabrici au fost mici și exploatările de iarnă au fost reduse în mod simțitor, a provocat urcarea bruscă a prețurilor.

Exportul cherestelei de rășinoase, care formează baza exportului nostru de lemnărie s'a desfășurat în primul trimestru din 1939/38 după cum urmează:

	1939	1938
Anglia	22.650	9.362
Germania	66.664	40.458
Italia	9.722	3.138
Ungaria	46.274	31.204
Grecia	7.034	7.554
Franța	680	82
Siria, Palestina	41.362	20.316
Egipt	18.214	8.336
Alte țări	17.744	33.690
Total	230.344	144.140

Caracteristica exportului nostru de lemnărie din acest an o formează deplasarea lui spre țările cu devize forte (Anglia, Egipt, Siria și Palestina).

Față de situația internațională a pieții lemnului și luând în considerație desfășurarea exportului nostru de lemnărie, putem conchide că piața lemnului nostru este bună și continuă să se îmbunătățească, iar prețurile sunt ferme și cu tendința de a se majora în mod simțitor.

Se prevede o mărire a exportului de lemnărie în Franța, deoarece această țară face eforturi pentru a desvolta operațiile sale comerciale cu România.

Germania va importa în acest an dela noi cel puțin 250.000 m³ cherestea de brad, conform acordului din Decembrie 1938. Se pare că nevoile de import ale Germaniei, evaluate la cca 20 milioane m³, vor fi acoperite numai din Polonia, România și Jugoslavia. Această cerere va influența în bine piețele respective.

Prețurile pentru Egipt, Grecia, Siria și Palestina, fixate de U. G. I. R. în shilingi, sunt la paritatea prețurilor mondiale și n'ar mai suporta noi majorări.

Aceste prețuri transformate în lei, datorită cursurilor oficiale ale lirei sterline, sunt mai mici decât prețurile avute de fabricanții noștri de lemnărie, cari au cumpărat lemnul rotund mai scump decât în anul precedent și plătesc mai mult pentru materiale și mâna de lucru.

Cherestea de brad, în specificație normală de Egipt, se lichidează la B. N. R. cu 1720—1740 lei/m³ fob Galați, și totuși fabricanții de cherestea din România nu o pot oferi sub 1800 lei/m³ fob Galați.

Pentru remedierea acestei situații, guvernul nostru, la cererea U. G. I. R.-ului, urmează să mărească primele valutare.

Piața internă a lemnului.

În opoziție cu activitatea mărită a exportului de lemnărie, provocată de cererile masive din afară, piața internă a fost caracterizată în primul trimestru din 1939, printr'o activitate foarte redusă.

Deabia în lunile Aprilie și Mai, piața lemnului s'a înviorat, datorită lucrărilor publice ce se fac în multe părți ale țării, și atmosferei de încredere provocată de frumoasele perspective ale recoltei de cereale.

Prețurile cherestelei de rășinoase s'au majorat cu 100—200 lei/m³ și este posibil să încerce noi majorări.

În general, piața lemnului românesc, va continua să se îmbunătățească simțitor, și ar fi de dorit ca de această conjunctură să profite producătorii.

Vasile C. Filip

I N F O R M A Ț I U N I

Problema lemnului pentru celuloză este una din cele care preocupă în mod cu totul deosebit cercurile interesate din țările occidentale.

Nu mai puțin importantă apare ea pentru țara noastră, astăzi când suprafața păduroasă este mult micșorată și când nevoile de lemn, nu numai pentru celuloză, devin tot mai mari.

Deschizând discuțiunea asupra acestei chestiuni, vom publica răspunsurile în numărul de pe Iulie-August al revistei.

— În alegerile parlamentare, care au avut loc la 1—2 Iunie a. c., d-l Prof. M. Drăcea a fost ales senator al Colegiului inginerilor.

— D-l Prof. M. Drăcea, Directorul Institutului de Cercetări și experimentație forestieră a fost numit delegat al României pe lângă Centrul internațional de Silvicultură cu sediul la Berlin

— D-nii Ingineri silvici Anastase Nedelcovici, Ilie C. Demetrescu, V. Sabău și Valeriu Dinu au fost autorizați de Ministerul de Agricultură și Domenii să participe la Adunarea Generală a Uniunii Forestiere Germane de la Berlin, care a avut loc dela 26 Iunie—1 Iulie a. c.

— Deasemenea, Ministerul de Agricultură și Domenii a aprobat participarea d-lui Ing. silvic At. Haralamb, la Congresul internațional de piscicultură și acicultură care a avut loc la Liège (Belgia) la 22—24 Iunie a. c.

— D-nii Ing. P. Ioan, Șt. Calotescu, G. V. Luțescu, I. Schorscher și G. Suciș au fost avansați la gradul de Consilieri silvici.

— D-nii: C. Alboteanu, E. Mavrodin, Vasile Negulescu, I. Paladian, Vencu Georgescu, Eugen Răuță, C. D. Ionescu, Nic. Cernescu și Titus Nicoară au fost avansați, dela gradul de Ingineri subinspectorii silvici, la gradul de ingineri nspectorii silvici pe data de 1.I.1938.

— D-l Alex. Ivăncianu, Ing. Insp. g-1 silvic, fost în Dir. Cadastrului, a fost trecut în Serviciul Direcției Comerciale a pădurilor.

— Comisiunea de înaintări a inginerilor silvici propozabili la data de 1.I.1939, a fost modificată, ea având următoarea componere:

Membrii de drept, d-nii: Prof. M. Drăcea, P. Ioan, Gh. Năstăsescu și At. Nedelcovici.

Membrii numiți, d-nii: Boldur Mihail și Zeicu Ion, Consilieri silvici, G. Pavalache și Ioan Caraminu, inspectorii g-li, St. Demetrescu-Gârbovi și V. Cota, inspectorii silvici.

— Din inițiativa unui grup de colegi, a fost sărbătorit, la restaurantul Luzana, D-l Ing. consilier silvic Stan Stănescu, recent ieșit la pensie.

— Prin Decizia Min. Nr. 142.251/1939 publicată în Mon. Of. Nr. 132/1939, s'a hotărât ca Serviciul pădurilor administrate de Stat și al celor particulare, care potrivit ultimei legi de organizare a Ministerului de Agricultură și Domenii trebuia să fie încadrat la Direcția Comercială a Pădurilor, — să funcționeze ca Serviciu aparte, pe lângă Cabinetul Ministrului. Organele exterioare ale acestui serviciu, vor funcționa, în viitor, pe lângă Inspectoratele de Regim Silvic de pe lângă Ținuturi.

Cu conducerea acestui Serviciu a fost însărcinat d-l Ing. Cons. silvic Dem. Grozescu.

— În Mon. Of. Nr. 105 din 8 Mai a c. pag. 28961 s'a publicat decizia ministerială prin care se precizează atribuțiunile Consiliului tehnic al Ministerului de Agricultură și Domenii.

— Academia Română a acordat premiul Șt. Demetrescu-Vergu, de 10.000 lei, pentru anul 1938, următoarelor două lucrări prezentate:

1) Cartea pădurarului, lucrată în colaborare de D-nii: M. Butoi, C. Chiriță, V. Dinu, Gr. Eliescu, C. Georgescu, Al. Ivănescu, I. Popescu-Zeletin, Mircea Popescu, Z. Prsemetschi, V. Sabău, D. Sburlan și G. Toma.

2) Nisipurile dela Hanul-Conachi, de C. Chiriță.

— D-l Ing. Zeno Spârchez, Șeful ocolului silvic Satu-Mare a fost numit Director al Serviciului Social pentru Jud. Satu Mare.

— D-l Ing. I. Isbășescu, a fost numit inspector al pescuitului în apele de munte din jud. Satu-Mare.

— S'a conferit Medalia „Meritul Agricol” cl. I, brigadierului silvic pensionar Nicolae Grigore Spiridon, fost la Ocolul silvic Sinaia.

— In Mon. Of. Nr. 115 din 20 Mai a. c. (pag. 3242—3243), se publică decizia Min. de Agric. și Dom. referitoare la determinarea serviciilor exterioare ale Direcției Comerciale a Pădurilor.

— Prin Decretul Regal Nr. 1356 din 30 Martie a. c., d-l Ing. D. Ciurileanu a fost reintegrat în funcția

de subdirector cl. I pe ziua de 12.X. 1932 și repartizat Direcției Cadastrelui. (Mon. Of. Nr. 121 din 27.V. 1937).

— In Mon. Of. Nr. 121 din 27.V. 1939, s'a publicat Decizia Min. privitoare la repartizarea în funcții a Direcției Comerciale a Pădurilor.

LUCRĂRI NOUI APĂRUTE:

1. Prof. C. C. GEORGESCU:

Manual elementar de Botanică forestieră

1939. Editura „Viața Forestieră“, 224 pagini cu 193 figuri în text.

2 Prof. AL. BORZA:

Proiect pentru explorarea metodică a florei și vegetației României

Extras din Bul. Grădinei Botanice din Cluj.
(Vol. XVIII — 1938, Nr. 1—4), 8 pagini.

R E C E N Z I I

C Ă R Ţ I

HĂLĂLAU, DUMITRU M.: *Der Akerfutterbau in Rumänien*. München 1938. Buchdruckerei Rischmüller & Meyn S. 84.

Cultura plantelor furajere interesează direct pe inginerul silvic în măsura în care păşunile alpine intră în domeniul lui de activitate, iar indirect, în alte regiuni, pentru a evita pădurilor o servitute incomodă şi păgubitoare. Propriu zis nu e o ocupaţiune forestieră, dar cunoştinţa ei se impune câteodată practicianului; dovadă e că în anumite forme a găsit o expresie în unele desiderate formulate de congresele noastre şi adresele organelor conducătoare ale Statului, când s'a cerut o mai mare atenţie pentru această cultură, spre a se feri pădurile de o sarcină nici naturală nici economică.

Lucrarea de doctorat a d-lui Ing. agronom Dumitru Hălălău vine ca un răspuns la cererile silvicultorilor, exprimând unul din aspectele orientării şi activităţii practice şi folositoare ale agronomilor români, care activitate ne priveşte întâi ca Români şi în al doilea rând ca silvicultori, de vreme ce vine în atin-

gere cu o problemă aşa de aproape (în ţara noastră!) cu pădurile. Din acest punct de vedere ne interesează indeosebi lucrarea. Căci, în general vorbind, atitudinea faţă de ea poate fi determinată de două criterii: 1) tendinţa în care e scrisă, în care se încadrează lucrarea, noutatea subiectului şi 2) adevărurile ştiinţifice proclamate, contribuţia originală. Sunt lucruri destinate să moară în biblioteci (cine le mai ştie de existenţă?), altele să fie folosite în lucrările de specialitate restrânse şi înfăşit cele cu şansa de a circula, datorită interesului subiectului tratat. Lucrarea D-lui Dr. Ing. agr. D. Hălălău, o monografie a plantelor furajere din România, deşi destinată în primul rând celor care se ocupă cu agricultura, poate fi cetită cu folos şi de silvicultori. Credem că în interesul general va fi răspândită cât mai mult.

Nu-i rostul nostru să intrăm în amănunte; de aceea nu discutăm datele menţionate în lucrare; îi semnalăm însă cuprinsul pentru a-i arăta interesul. În totul, are nouă capitole, în care tratează (primele trei, 18 pag.) despre însemnătatea

culturii plantelor furajere în România, condițiunile climatice și soluțiile României, pentruca după această încadrare economică și geografică a problemei să treacă la amănunte, unde vorbește (5 capitole) despre: lucernă, trifoiu, mazărișche, mei, și altele. Ultimul capitol prezintă concluziile lucrării.

Baza de plecare ca idee centrală a studiului e aceasta:

1) exportul României se bazează în principal pe petrol, lemne, cereale; cum însă pentru primele două articole există perspective cam sumbre, atenția trebuie îndreptată din timp către cultura agricolă, cereale și creșterea vitelor; însă din capul locului se spune: așa cum s'a lucrat până acum nu se asigură viitorul, căci pădurile nu trebuie să mai plătească tributul ignoranței spre dauna economiei generale a țării, iar islazurile necultivate nu rezolvă mai mult problema. Trebuie să se țină seamă de practica științifică, de rezultatele frumoase obținute și în acest domeniu de Institutul de Cercetări Agronomice al României în stațiunile de experimentație și prin măsuri de ordin administrativ să se impună cultura rațională, potrivită cu condițiunile staționale ale fiecărei regiuni.

2) Țăranul român are dreptul și trebuie să trăiască o viață mai bună; natura nu-l împiedică, e dornică; dar să i se arate țăranului să muncească altfel decât până acum, mai bine și mai practic, pentru sănătatea națiunii și viitorul țării.

Ca silvicultor notez, desigur, în deosebi atitudinea autorului față de păduri și e cazul să manifestăm satisfacția că punctele de vedere sunt identice: 1) afară cu pășunatul din păduri! (strică pădurea și nu hrănește vita), 2) nu e permis să se mai defrișeze pădurile pentru a se crea islazuri, ci cele existente să fie cultivate cum trebuie.

Concluzia studiului: 1) în țara noastră e nevoie pentru motive de ordin național și economic, de o mai bună și mai extinsă cultură a plantelor furajere; 2) există posibilități imense pentru atingerea acestui scop. Cinci hărți (soluri, precipitațiuni, răspândirea culturii plantelor furajere, răspândirea culturii lucernei, răspândirea culturii trifoiului) rezumă unele din capitolele tratate.

Ca tehnică, au păcatul că nu sunt scrise mai bine.

Privită în întregul ei însă, lucrarea, — redactată cu un spirit critic obiectiv și curajos demn de felicitat și dedicată ridicării standardului de viață la țară —, apare ca un tot unitar. Încă o notă de relevat, care astăzi — în toată lumea — nu mai este o rușine pentru o lucrare științifică: puternica și naturala iubire de țară pe care o respiră cartea. De aceea, pentru considerațiile amintite, încheem cu convingerea că prin lucrarea D-sale, D-l Dr. Hălălău și-a servit profesiunea și patria.

T. Bălănică

L'économie alpestre française, 18-e et 19 années (1938 și 1939), 122 pagini.

Bulletin de la Fédération française de l'économie alpestre.

În numărul din Mai anul trecut al revistei noastre (pag. 523), am prezentat cititorilor Buletinul anual al Federației franceze de economie alpină. Cu acel prilej arătam că Federația pomenită este unul din pionii pe care-i folosește Administrația de Stat (recte cea forestieră) pentru educarea maselor populare, în vederea unei cât mai raționale folosiri a pământului țării. Iar buletinul

este unul din mijloacele întrebunțate de Federație pentru atingerea scopului propus.

De curând a apărut volumul pe anii 1938 și 1939. Este poate pentru a doua sau a treia oară când apare odată pentru doi ani.

Ca și în volumele precedente, găsim în el o bogată documentație privind exploatarea pastorală în Alpi, Jura și Ceveni. Și cu fiecare număr se înscriu noi realizări. Exploatarea pastorală franceză face progrese și încet încet se adaptează la viața modernă.

At. Haralamb

A APĂRUT:

CURSUL DE CORECȚIUNEA TORENȚILOR

de prof. V. N. Stinghe

215 pagini litografiate, scrise la mașină.

Se poate procura dela depozitul Școlii Politehnice din București și dela

Librăria Politehnicum, Str. Polizu, București; prețul 90 lei.
Societatea „Progresul Silvic“

**FORSTWISSENSCHAFTLICHES
CENTRALBLATT.**

Caietul 23, 1 Decembrie 1938.

*Dr. Stanislaw Tyszkiewicz:
Über die Prüfung des Forstsaatgutes.*

Asupra cercetării semințelor forestiere.

Intr'un număr mai vechi al revistei, dr. Rohmeder dela Institutul de cercetarea semințelor din München, a publicat un articol asupra instrumentelor moderne întrebuințate la cercetarea semințelor. Autorul, conducător al oficiului de cercetarea semințelor din Polonia, aduce o serie de observații și complectări asupra celor scrise de Rohmeder.

*Dr. habil. E. Rohmeder:
Zur Prüfung des Forstsaatgutes.
Relativ la cercetarea semințelor forestiere.*

La articolul precedent se aduc câteva precizări.

*Dr. phil. Edgar Krausen:
Studien über die Forstorganisation die Ausübung des Forstgerichtsbarkeit beim Salzmaieramt Traunstein.*

Studii asupra organizațiunii forestiere și exercitarea jurisdicțiunii silvice în oficiul salinifer Traunstein. (Articolul continuă).

Caietul 24, 15 Decembrie 1938.

Versuche mit einem neuen Berührungsmittel zur Bekämpfung von Nonne und Kiefernspanner.

Încercări cu un nou mijloc de prăfuire în combaterea insectelor *Lymantria monacha* L. și *Bupalus primarius* L.

Preparatul de până acum, cu care se făcea combaterea insectelor de mai sus, Dinitro-Cresol, era toxic pentru o serie de animale.

De curând, I. G. Farbenindustrie a scos un preparat nou, „2152“, care, nu mai are desavantajele celui alt preparat. După încercările făcute de autor se dovedește eficacitatea și avantajele față de vechiul preparat.

*Dr. phil. Edgar Krausen:
Studien über die Forstorganisation und die Ausübung der Forstgerichtsbarkeit beim Salzmaieramt Traunstein.*

Studii asupra organizațiunii forestiere și exercitarea jurisdicțiunii silvice în oficiul salinifer Traunstein.

Din cercetarea arhivelor găsite din anii 1795—1864, reese că, în oficiul salinifer Traunstein jurisdicțiia silvică nu va cădea în seama șefilor de ocoale, ci a unui funcționar dela saline.

Caietul 1, 1 Ianuarie 1939.

Dr. Eduard Zentgraf.

Untersuchungen über die zulässige Wildbestandsdichte beim Rehwild unter Berücksichtigung der land- und forstwirtschaftlichen Verhältnisse einiger hessischer Jagdkreise.

Cercetări asupra desimeii permise la capre, ținând seamă de condițiile forestiere și agricole din câteva regiuni de vânătoare din Hessa.

Inmulțirea exagerată a vânatului aduce stricăciuni însemnate pădurilor. Spre a se reglementa cât vânat poate fi permis, nu trebuie să se uite că scopul principal este producerea lemnului. Toate măsurile de apărare a vânatului trebuie să se ia atâta cât ele nu sunt contrare scopului urmărit de gospodăria silvică.

Dr. habil. E. Rohmeder:

Wundschutz an verletzten Fichten.

Protejarea rănilor la molifiții răniți.

Experimentând câteva mijloace de apărare a rănilor produse la molifiți în timpul exploatării, autorul crede că dacă se unge imediat sau cât mai curând dela rănire, partea rănită, se înlătură pătrunderea ciupercilor în mare măsură și se împiedică lășirea putregaiului.

Dintre preparatele incercate a dat rezultate mai bune catranul și un preparat special produs de I. G. Farbenindustrie.

Caietul 2, 15 Ianuarie 1939.

Prof. Dr. K. Eckstein:

Die Abbrüche des Waldgärtners, Myelophilus piniperda L.

Ruperi de lujeri cauzate de *Myelophilus piniperda*.

Dr. habil. E. Rohmeder:

Wachstumleistungen der aus Samen verschiedener Größenordnung entsandenen Pflanzen.

Creșterea pueților provenind din semințe de mărimi diferite.

Culegând sămânța separat dela mai mulți molifiți și împărțind-o în trei categorii după mărimea bobului, autorul a urmărit trei ani pueții crescuți din ele. Măsurându-i găsește că cei proveniți din sămânța mare sunt mai frumoși decât cei din sămânța mică. Această diferență este mai mare la semințele aceluiaș arbore. Bazat pe aceste rezultate autorul pretinde ca sămânța mică să nu se mai semene, sau dacă se seamănă să se lase un an mai mult în pepinieră.

Ținându-se de cercetările făcute de alți autori până acum, reese că diferențele ce sunt între pueții provenind din semințe de mărimi diferite, dispar până în anul al 10-lea. Ceeace are influență asupra dezvoltării pueților nu este mărimea bobului de sămânță ci ereditatea ce el poartă.

Caietul 3, 1 Febr. 1937.

Dr. Max Woelfle:

Windverhältnisse im Walde.

Influența vântului în pădure.

Autorul a cercetat viteza vântului în jurul a câtorva rezerve spre a stabili gradul de uscure la care sunt expuse. În urma măsurătorilor făcute s'a găsit că numai în apropiere de arbore se observă o reducere a vitezei, iar mai departe de el se observă o ridicare. De aceea măsu-

rile de protejare trebuiesc luate nu numai în apropiere ci chiar mai departe.

K. L. Escherich:

Der Eichenkropf und seine Ursachen.

Gâlma stejarului și cauzele care o produc.

Multe din gâlmele stejarului se cred a fi cancere, pe când în realitate ele sunt deformări cauzate de insecte. Autorul arată că A. Kelle, în urma unui studiu amănunțit găsește că păduchele *Lachmus robaris* este cauza acestor gâlme.

Prof. Dr. K. Eckstein:

Die Abbrüche des Waldgärtners. Myelophilus piniperda L.

Ruperi de lujeri cauzate de *Myelophilus piniperda*.

Această insectă mănâncă măduva lujerilor și chiar lemnul, la pin. Pagubele ce le aduce arborilor sunt destul de însemnate. Este necesar să se dea mai multă atenție, să se combată serios acolo unde se ivește.

Ant. V. Răd.

HOLZ ALS ROH- UND WERKSTOFF.

Anul II (1939), Coetul 2 (Februarie).

H. Scheffter:

Überblick über den Stand des Motorsägenbaues.

Privire asupra stadiului construcției fierăstraelor cu motor.

Fierăstraiele cu motor pentru tăiat arborii în picioare și buștenii au o deosebită importanță cu deosebire acolo unde mâna de lucru nu se

găsește sau este foarte scumpă. Autorul descrie diferitele construcții de asemenea fierăstrae și arată pentru fiecare cum se poate întrebuița cu mai mult folos. Deasemenea se indică unde trebuie încă lucrat pentru perfecționarea acestor aparate.

F. Kollmann:

Die Herstellung von Leichtbauplatten aus Holzwolle.

Fabricarea plăcilor ușoare de construcție din lână de lemn.

Plăcile ușoare de construcție constituiesc azi un material cu foarte largă întrebuințare, datorită excelentelor însușiri pe care le posedă, greutate mică, rezistență suficientă, ușoară manipulare. Articolul cuprinde foarte interesante date asupra lânei din lemn și a materialelor de legătură (ciment, magnezit și gips) precum și asupra procedeelelor de fabricație după Dr. Gaspary, Karl Schneider, Karl Hengerer și Heraklith.

K. Friedrich:

Schwerentflammbare Faserstoffplatten.

Plăci de fibre greu inflamabile.

Întrebuințarea plăcilor de fibre în construcții fiind condiționată de gradul lor de neinflamabilitate, se depun azi foarte mari eforturi pentru găsirea sistemelor de prelucrare a acestor plăci spre a deveni greu inflamabile.

Autorul ne expune procedeele și substanțele întrebuințate până acum în acest scop în timpul fabricării plăcilor și după aceea. Deasemenea se dau și procedeele de încercare a eficacității diferitelor tratamente pentru neinflamabilitate.

R. Keylwerth:

Messen und Messgeräte bei der Holzverarbeitung.

Măsurarea și instrumentele de măsură la prelucrarea lemnului.

Se arată sistemele și aparatele de măsurat dimensiunile și umiditatea la piesele de lemn, ascuțirea, ceaprazul, rezistența, etc. la diferitele instrumente pentru prelucrat lemnul, viteza, turația, puterea, timpul de lucru la mașinile cu acelaș scop și mersul temperaturii și umidității la instalațiile de uscare a lemnului.

Edgar Mörath:

Neuerungen an Furnier- und Sperrholzmaschinen.

Inovații la mașinile de furnire și placaje.

Articol foarte interesant. Ne arată care sunt modificările ce s'au adus diferitelor mașini de fabricat furnire și placaje precum și schimbările suferite de mersul fabricației.

Mici comunicări:

Congresul Academiei germane pentru studiul construcțiilor.

Caetele de sarcini provizorii pentru materialele lemnoase necesare atelierelor căilor ferate germane.

Norme nouă.

Industria lemnului în Cehoslovacia.

Revista patentelor (anunțate și aprobate).

Referate asupra literaturii. Sunt cuprinse 61 referate asupra literaturii nou apărute în Tehnologia lemnului.

Recenzii:

E. H. B. Boulton — A dictionary of wood.

Finanz-Verl. — Zellwolle-Jahrbuch 1938.

A. Kraus — Nitrozelluloselacke. Tabele cu însușirile lemnului de fag.

Anul II (1939). Caetul 3 (Martie).

W. Wergin:

Der innere Aufbau der Sekundärwandschichten pflanzlicher Zellwände.

Structura internă a straturilor pereților secundari ai celulelor vegetale.

Se arată modul cum ia naștere și se dezvoltă pereții celulari, formarea pereților secundari, așezarea și constituția fibrilelor. Structura fină a pereților celulari studiată cu ajutorul razelor ultra violete.

Bruno Schulze:

Umfassende Prüfung von Holzschutzmitteln gegen holzerstörende Pilze und Tiere.

Încercarea complectă a mijloacelor de prezervare a lemnului contra ciupercilor și animalelor xilofage.

Descrierea complectă a încercărilor necesare calificării diferitelor materiale de prezervare a lemnului. Se arată avantajele și dezavantajele diferitelor sisteme și substanțe de prezervare.

Kurt Riechers:

Über Verwendung und Prüfung von hochverdichtetem Holz.

Asupra întrebuintării și încercării lemnului presat.

Foarte interesant articol. Se arată întrebuintarea lemnului în construc-

ția avioanelor și superioritatea materialelor îmbunătățite prin diferite procedee de fabricație. Mijloacele de indesire a lemnului, presarea sau presarea și incleirea, au dat două materiale nouă: lignostonul și lignotolul. Modul de încercare a acestor materiale și rezultatele sunt expuse în acest articol.

Mici comunicări:

Pădurile Germaniei mari.

Industria placajelor în Statele Unite.

Generatorii de gaz din lemn în Franța.

Dimensiunile cherestei de rășinoase.

Economia lemnului de construcție.

Instrucțiuni pentru apărarea lemnului de construcție contra putregaiului.

Norme nouă.

Revista patentelor (anuntate și aprobate).

Referate asupra literaturii. Sunt cuprinse 30 referate asupra literaturii nou apărute în tehnologia lemnului.

Recenzii:

F. Mahlke și W. That. — Hauschwamm — Merkblatt. Ratgeber für Baumeister, Hausmeister, Hausbesitzer, Mieter.

Fr. W. Bauer. — Furnierpappeln im deutschen Wald. Ein Beitrag zur Sicherstellung der deutschen Holzversorgung.

L. Hauska. — Landwege.

H. Gröber. — H. Rietschels Leitfaden der Heiz- und Lüftungstechnik.

Tabela cu însușirile lemnului de frasin (*Fraxinus excelsior* L.) și hikory (*Hicoria*...).

Anul II (1939) Caetul 4 (Aprilie).

Horst Gelinsky:

Lässt sich Buchenholz nach dem Einschlag weiss erhalten?

Se poate păstra lemnul de fag alb după tăiere?

Cercetările începute acum 10 ani au condus la găsirea unor substanțe cu care spoindu-se capetele buștenilor s'a redus acțiunea ciupercilor la $\frac{1}{3}$ — $\frac{1}{4}$.

K. Friedrich:

Die Prüfung von Faserplatten.

Încercarea plăcilor de fibre.

Scurtă privire asupra celor mai importante procedee de încercare, care pot să dea indicații asupra calităților și posibilităților de întrebuințare a plăcilor de fibre. Se insistă asupra încercărilor pe care le pot face, cu aparatură simplă, și întreprinderile.

C. Enders și K. Kärnbach:

Die Zusammensetzung der bei der Vergärung der Holzzuckerwürzen nach Scholler anfallenden Fuselöle.

Compoziția alcoolilor amilici la fermentarea zahărului din lemn după procedeul Scholler.

Studiul compozițiilor acestor produse accesorii a fost necesar deoarece se constatau în procesul fabricației greutateți neexplicabile. În adevăr unii din compoziții găsiți sunt dintre aceia cari împiedică fermentația. Rămâne acum să se găsească o metodă de extracție a lor.

Heinrich Vollmer:

Die Bedeutung richtig geschärfter und geschränkter Sägen für die Leistungsfähigkeit der Holzindustrie.

Importanța ascuțirii și ceaprazuirii juste a fierăstraelor pentru randamentul industriei lemnului.

O bună ascuțire și ceaprazuire a fierăstraelor înseamnă economisirea lemnului și o tăietură de calitate superioară. Articolul arată noile mijloace (aparate și mașini) cu care se pot asigura condițiile acestea pentru diferite fierăstraie.

R. Lippmann:

Messern statt Sägen.

Tăierea cu cuțite în loc de fierăstraie.

Tăierea scândurilor cu cuțite este mai economică, în special pentru grosimi mici. Se arată mașinile cu care se pot face astfel de tăieri, randamentul și economia lor.

Mici comunicări:

Activitatea în construcții a Reichului în 1938.

Producția de lemn a Italiei.

Economia lemnului românesc.

Congresul „Pădurea și lemnul“ la Graz (12—16 Mai 1939).

Norme nouă.

Fabricarea cleiului din deșeu delat procedeu Sulfet.

Adaos la cafea ca produs secundar delat fabricarea zahărului din lemn.

Materiale aprobate pentru prezervarea lemnului contra focului.

Revista patentelor (anunțate și aprobate).

Referate asupra literaturii. Sunt

cuprinse 106 referate asupra literaturii nou apărute în tehnologia lemnului.

Recenzii:

C. Kaufmann și K. Schuch -- Folgerungen aus der deutschen Hausbockkäferstatistik.

K. Schuch — Zur Physiologie und Ökologie des Hausbockkäfers.

R. F. Grünwoldt — Forstwirtschaft in Afrika.

A. R. Baumgärtner — Rohstoffe und Rohstoffwirtschaft der deutschen Papier- und Zellstoff-Industrie.

H. Klemm — Neue-Leimuntersuchungen mit besonderer Berücksichtigung der Kalt-Kunstharzleime.

H. Bergström, K. Cederquist și K. Trobeck — Holzprodukte.

Th. Gesteschi — Hölzerne Dachkonstruktionen. 5 Aufl.

N. Ghelmeziu

REVUE INTERNATIONALE DU BOIS.

Anul VI, Nr. 63/939.

M. P. Guillaume:

Utilisation dans le domaine ferroviaire des bois créosotés comme carburants gazogènes.

Utilizarea în domeniul feroviar a lemnurilor creozotate drept carburant pentru gazogene. 11 pag.

* * *
Les possibilités du tracteur-treuil „Latil“ dans l'exploitation forestière.

Posibilitățile tractorului „Latil“ în exploatarea forestieră. (2 pag.).

* * * :

L'activité du Ministère de l'Agriculture en faveur de l'utilisation du bois pendant le dernier exercice.

Activitatea Ministerului de Agricultură în favoarea utilizării lemnului, în timpul ultimului exercițiu. (3 pag.).

Anul VI, Nr. 64/939.

Această revistă, socotită tribună liberă deschisă tuturor informațiilor relative la producție, negoț, la exploatarea și la consumul lemnului, publică în numărul său din luna Mai anul curent un articol privind „Exploatarea forestieră în România“. Articolul se datorește „Administrației Casei pădurilor“. Are 14 pagini. Cuprinsul lui este: I. Exploatarea pădurilor statului (suprafața, valoarea și venitul lor, punerea în valoare). II. Cultura pădurilor (pepiniere, împăduriri, întrețineri de arborete). III. Clădiri (fabrici, căi ferate). IV. Concluzii.

At. Har.

ZEITSCHRIFT FÜR FORST- UND JAGDWESSEN.

Caietul 4, Aprilie 1939.

I. Studii.

Prof. Dr. F. Schwerdtfeger:
Biologische Grundlagen der Engerlingsbekämpfung.

Bazele biologice ale combaterii larvelor.

Dr. Kin-Shen Hao (din China).
Über Saatgutprüfung auf biochemischem Wege.

Despre examinarea semințelor pe cale biochimică.
Studiul continuă în n-rul viitor.

II. Literatură (Recenzii).

Prof. Dr. Reinhard Strecker: Die philosophischen Probleme in der Forstwirtschaftslehre. [Problemele filosofice din domeniul științelor silvice]. 242 pag. Neudamm și Berlin 1938. Edit. I. Neumann. Prețul broș. 6, leg. 7 RM.

Recenzat de Lemmel.

Krutzsch u. Loetsch: Holzvorratsinventur und Leistungsprüfung der naturgemässen Waldwirtschaft. [Inventarierea capitalului-lemn și determinarea producției în pădurile tratate după modelul naturii]. Neudamm: J. Neumann, 1938, 164 pag., leg. 5 RM.

Recenzat de Dr. Künanz.

W. Schoenichen: Taschenbuch der in Deutschland geschützten Tiere. [Cărticica animalelor protejate în Germania]. 244 pag. cu 80 fig. în text, 36 planșe colorate și 49 fotografii după natură. Edit. Hugo Bermühler, Berlin-Lichterfelde, 1938. Prețul: leg. pânză 7,50 RM.

Recenzat de Prof. Dr. Wolff, Eberswalde.

Erwin Lindner: Die Fliegen der Polararktischen Region. Fascic. 108-117. Stuttgart. Edit. E. Schweiberbart.

Recenzat de H. Baron Geyr.

G. T. T.

ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORSTWIRTSCHAFT.

Bd. VI. Heft 5 (Februar 1939).

Friedrich W. Freise:
Beobachtungen in Zweitwuchsbe-

ständen aus dem Küstenurwaldgebiet Brasiliens.

Observațiuni privind arborete secundare în pădurea virgină din regiunea oceanică a Braziliei.

Prin arborete secundare (second-growth) se înțeleg acele arborete apărute pe terenuri agricole părăsite, care nu reprezintă un așa zis organism cum ar fi cazul pădurii evoluat sub influența îndelungată a condițiilor staționale, ci mai mult un conglomerat de specii. Între acestea se poate distinge o masă vegetală de bază, constituită, dintr-o serie de specii, să zicem, de primă cucerire a terenului și pasagere. Aceasta îngăduiește instalarea

unor specii forestiere din ce în ce mai permanente și mai caracteristice tipului de pădure naturală corespunzător condițiilor staționale date. Datoria silvicultorului înțelept, într-o asemenea situație, este de a proteja vegetațiile acestea primare și de a ajuta succesiunea speciilor către tipul definitiv, cu observarea, pe cât cu putință a procesului natural.

Internationaler Forst- und Holzwirtschaftsbericht.

Cronica forestieră internațională.

Multe și interesante date asupra faptelor și stărilor din economia forestieră a diferitelor țări și ținuturi ale lumii.

Ilie C. Dem.

Societatea «Progresul Silvic»

CERCUL DE STUDII FORESTIERE

III. P. IOAN: *Sporirea producției forestiere.*

8 Februarie 1939

Propășirea economiei forestiere — ca și a tuturor celorlalte ramuri ale economiei naționale — se bazează pe stimularea producției.

Ne-am obișnuit să considerăm producția normală a pădurilor țării românești la 2,5 m. cubi pe an și hectar, acceptând să fim în urma altor țări al căror sol nu are nici asemănare cu fertilitatea excepțională a solurilor țării românești.

Producția de 2,5 m. cubi pe an și hectar, ar rezulta din raportarea unei posibilități anuale de circa 16.000.000 m. cubi la cele 6,6 milioane hectare, cât este suprafața totală a pădurilor țării.

Noi însă, în mod efectiv, am exploatat anual peste 25 milioane metri cubi, adică în acest chip ne-am consumat toate rezervele, am atacat însuși capitalul lemnos și am creiat întinse suprafețe de păduri degradate, menite să rămână într'o lungă perioadă de așteptare, până la noua exploatabilitate.

Dacă se mai adaogă și celelalte suprafețe necomerciable, lipsite de mijloace de transport sau de rentabilitate, înseamnă că posibilitatea anuală nu o recoltăm decât depe maximum 1/2 din suprafața pădurilor țării și deci producția medie reală este în realitate de patru până la cinci metri cubi anual pe hectar.

Cu o producție de 4 m. cubi pe an și hectar, la o suprafață de 7,5 milioane hectare pădure, care ar reprezenta 25% din suprafața țării, procent necesar echilibrului climatic și cel ce trebuie să existe pentru justa repartiție a suprafețelor cultivate, posibilitatea anuală prin milionul de hectare împădurite în plus, ar crește la 30 milioane metri cubi și în acest caz am putea satisface toate nevoile consumului intern și ne-am păstra încă un loc demn în rândul țărilor producătoare — exportatoare de lemn. S'ar putea ajunge la această producție?

Firește că da, totul este posibil, dar numai cu o condiție: să stimulăm factorii de producțiune solul și arboretul.

În ce mod? În ce privește solul, prin mărirea patrimoniului forestier și prin creșterea productivității sale; iar în raport cu arboretul, prin stimularea producției și prin recoltarea întregii producții forestiere.

Printre izvoarele de mărire ale patrimoniului forestier; ca soluții concrete pentru viitor, se enumeră:

1. Recăștigarea a o parte din fostele terenuri forestiere, transformându-se în păduri comunale, porțiunile de izlazuri comunale, ce s'au degradat între timp prin pășunat, defrișeri, incendii, etc.

2. Plantațiuni în terenuri agricole, însă cu libera folosință a arborilor rezultate, scoase de sub un regim silvic adeseori excesiv.

3. Căștigarea pentru împădurire a terenurilor aluvionare, precum și o parte din limanurile ce se află în sudul Basarabiei.

4. Punerea în valoare prin împădurire a terenurilor sterile și ne-productive.

Mărirea productivității solurilor forestiere printr'o acțiune directă a omului, iar nu numai prin acțiunea lentă a arboretului.

Stimularea producției arboretului, din punct de vedere cantitativ și calitativ, menținând acele arborete ce sunt constituite convenabil ca specie și consistență, conservând și stimulând vigoarea lor de creștere prin operațiuni culturale, și conducând arboretele către scopul economic propus, prin regime și tratamente adecuate.

La capătul atâtor efortări, administrațiile noastre forestiere sunt datoare să recolteze toate categoriile de materiale lemnoase și din toate categoriile de păduri, făcând să dispară categoria pădurilor necomerciale; vom ridica astfel procentul de fructificare al grupei lemnului sau cota de rentabilitate a sectorului pădurilor noastre printre celelalte ramuri de producțiune.

C. Cr.

IV. ING. I. LUNGU: *Exploatarea și industrializarea lemnului în legătură cu sporirea producției forestiere.*

15 Februarie 1939

Când vorbim de sporirea producției forestiere, în general, ne gândim la o majorare a cantității totale produse pe unitatea de suprafață, sau la o mărire a calității materialelor extrase de pe unitatea de suprafață.

Această sferă, a sporirii producției forestiere, poate fi însă lărgită, luând drept punct terminus momentul când produsele forestiere au ajuns la consumație. O sporire a producției se obține și prin micșorarea pierderilor de exploatare, sau alte îmbunătățiri în manipulația și valorificarea lemnului, din momentul doborîrii arborilor până ce lemnul ajunge la consumator.

În acest din urmă câmp de activitate, conferențiarul analizează lipsurile ce se întâlnesc la noi în țară și cari au un caracter mai mult sau mai puțin general.

Cercetarea lipsurilor de acest fel, în străinătate, a depășit cercurile de specialitate, trecând în domeniul public, în scopul îmbunătățirii lor și le întâlnim în Germania sub diferite denumiri ca: „Luptă contra stricăciunii“, „Valorificarea lucrurilor fără valoare“ etc.

În concepția noastră curentă, lemnul, ne interesează numai prin

prizma comercială, adică a prețului pe care-l putem obține pentru el astăzi și în viitorul apropiat. Trebuie însă să ne învățăm a judeca și economic, valoarea materiei prime lemn.

De exemplu, dacă plusul de manipulație pe care-l cere o exploatare de pădure este de 30 lei/m³ dacă lucrarea se face în vara anului curent și nu în iarna viitoare, iar dacă deprecierea calitativă în acest interval este tot de 30 lei/m³, din punct de vedere comercial este indiferent când se face lucrarea. Din punct de vedere economic se încearcă însă o pierdere calitativă de 30 lei/m³, prin începutul de putrezire al lemnului, dacă lucrarea se face în iarna viitoare.

Pierderile cele mai mari, cu caracter accidental, văzute de conferențiar în practică, referindu-se la un singur loc și într'un timp scurt, au fost în cazul exploatării unor materiale ajunse la exploatare datorită la 2 calamități: atac de insecte și doborîturi de vânt.

Prin greșelile de comandament făcute, se enumeră: nestabilirea sau imposibilitatea de a stabili cantitatea exactă a materialelor ce trebuie să facă obiectul exploatării; nealegerea mijlocului de transport cel mai adecvat locului și împrejurărilor; o lipsă de înțelegere suficientă a proprietarului pădurii față de greutatea exploatare și importanța investițiilor necesare exploatării materialului provenind din calamitate; neaprecierea exactă a timpului necesar proiectării și construcției mijloacelor de transport; neincadrare suficientă cu personal de regi; prevedere insuficientă în ce privește mijloacele de finanțare a unei exploatare de acest calibr și lipsa de unitate de conducere a lucrărilor de exploatare, transport și industrializarea lemnului.

Pierderi în lucrări curente.

O pierdere însemnată cu caracter general, este aceea rezultată la rășinoase, dintr'o prea mare perioadă de timp ce trece între doborîrea lemnului și exploatarea lui.

La exploatarea propriu zisă pierderi însemnate se datoresc: doborîrii arborilor prea de sus; ruperei vârfurilor la tăerile de vară de rășinoase; la foioase se fășonează trunchi pentru fabrică strâmbi în 2 planuri; la rășinoase se fășonează trunchi fără supralungimea necesară pentru fiecare butuc; tot la rășinoase, nu se corhănește lemnul cu suficientă atenție pe pante repezi; de asemenea nu se îndepărtează în pădure, în măsură suficientă, lemnul cu defecte; la foioase se cojesc trunchii destinați fabricilor; la fag, scoaterea și aducerea la fabrică nu se face în timp util.

La transport pierderile mai însemnate sunt:

Pierderi datorită plutăritului, un mijloc de transport vechiu, care trebuie treptat înlocuit. Aci conferențiarul analizează cu cifre chestiunea plutăritului pe Valea Bistriței.

Pierderile la transportul cu calea ferată sunt de mai mică importanță.

Pierderile la transportul cu carele se datoresc în mare măsură, la noi, lipsei capacității de transport în anumite locuri. De ex. în cazul transportului anual a 30.000—50.000 în steri lemn de foc dintr'o singură serie situată la 15—20 km depărtare de stația C. F. R.

La depozitare se încearcă pierderi mai însemnate: la rășinoase prin nestivuirea pe pâlânci în locuri înfundate, sau a lemnului verde; la lemn de foc, prin nefolosirea într-o măsură suficientă a depozitelor intermediare.

În domeniul industrializărilor se întâlnesc pierderi mai mari datorită: modelelor de tăcere insuficient de potrivite calității buștenilor debitați și mărfii de produs; folosirea de pânze de gateră prea groase; tăcerea buștenilor groși de stejar cu gaterul; nefolosirii fierăstrăului panglică de despicat dulapi, erori de tăcere prea mari la grosimea scândurilor fabricate; pierderi la tivirea pe circulare, datorită mașinei și circularistului; sortarea insuficient de îngrijită; la stejar prin crăparea la soare a chereștei înainte de stivuire; neacoperirea stivelor de chereștea cu material de acoperiș bun, datorită unei economii rău înțeleasă; etc.

Întrebuințări ale resturilor de exploatare și industrializare, sau a materialelor de anumite calități, cari ar trebui extinse.

Să se introducă sortimentul de lemne de foc brad; să se extindă, în apropierea fabricilor, sobele cari folosesc drept combustibil rumegușul; unde se dispune de rumeguș suficient, să se facă brichete pentru căile ferate silvice; să se caute să se introducă parchetele de fag; plasarea țandurilor de rășinoase la fabricile de celuloză, etc.

* * *

În cadrul problemei valorificării lucrurilor fără valoare, în ce privește întrebuințarea materiei prime lemn, Germanii sunt de părere că valoarea pădurii ca izvor de materie primă pentru industrie, este cunoscută în totalitatea ei, numai în ultimul timp.

Cantitatea de lemn care se consumă în Germania în total ca lemn de foc s'a calculat că este de cea 16 milioane m³. Prin planul de 4 ani, din această cantitate, 6 milioane m³ au fost trecuți la întrebuințări industriale și din restul de 10 milioane m³, care a mai rămas, se crede că încă jumătate se va putea folosi de industrie. Aceasta treptat cu schimbarea sistemelor de încălzire.

Principalele întrebuințări date în industria chimică germană sunt: întrebuințarea deșeurilor pentru facerea de plăci de lemn din fibre; folosirea lemnului de foc de fag și pin la fabricarea celulozei; fabricarea zahărului din deșeurii de lemn, folosirea lemnului de foc prin distilare; problema valorificării ligninului; fabricarea de uleiuri necesare la producerea lacurilor; fabricarea de alcool; fabricarea de rășini din resturi de lemn; fabricarea de materiale pentru tăbăcit; folosirea deșeurilor din prelucrarea lemnului exotic pentru mijloace de combaterea insectelor; folosirea produselor accesorii ale pădurii în scopuri industriale, etc.

* * *

Pentru studierea în detaliu a pierderilor principale semnalate la noi în țară și pentru ca în baza acestor constatări să se poată lua măsuri de îmbunătățire, conferențiarul propune ca fiecăruia din centrele noastre principale de exploatare să i-se repartizeze studierea unei anumite categorii de pierderi.

T. H. C.

V. ING. VALERIU DINU: *Problematika economiei forestiere românești.*

22 Februarie 1939

În cadrul preocupărilor economice din ultimii ani, economia forestieră a câștigat, în aproape toate țările lumii, o importanță cu mult superioară celei pe care a deținut-o până acum.

La noi, regimul politic nou aduce cu el, ca un corolar natural, o modificare fundamentală nu numai în ceea ce privește considerația economiei forestiere de către marile mase, ci în deosebi o schimbare în ceea ce privește concepția însăși a Statului față de pădure. Este evident că, primele atitudini manifestate până la data acestei conferințe, ar putea să justifice un pesimism pe care, fără îndoială, majoritatea inginerimii silvice îl recunoaște.

Iată de exemplu apariția planului economic național care, deși limitat deocamdată numai la liniile sale mari, face abstracție totală de economia forestieră. Iată, deasemeni, constituirea recentă a Consiliului superior al transporturilor care, spre surprinderea noastră, nu încadrează nici un reprezentant al economiei pădurărești.

Aceste două fapte justifică pe de o parte lipsa unei concepții în materie forestieră a factorilor determinanți din sectorul economic și politic, iar pe de altă parte, își poate găsi explicația în absența noastră dela datoria ce ne încumbă, de a fi avut din timp grija cristalizării unui sistem de valorificare și continuitate a bogăției forestiere, care să se impună lumii din afara noastră.

Într-o amplă expunere, conferențiarul cristalizează concepția modernă în materie de politică forestieră pe care astăzi, după exemplul țărilor de mare tradiție, o putem identifica în numeroase alte țări din lume.

Principiile fundamentale ale acestei politici forestiere sunt sintetizate astfel:

1. Subordonarea intereselor urmărite de proprietar, roșturilor mari pe care pădurea le împlineste față de totalitatea națională.
2. Concepția organică a pădurii, ca fiind o comunitate naturală de viață.

În aplicarea lor, aceste principii conduc la:

- a) dețronarea principiului rentabilității din poziția dominantă ce o avea până acum;
- b) consolidarea legăturii dintre națiune și pădure;
- c) continuitatea și randamentul maxim al pădurilor, pentru acoperirea nevoilor interne, eventual export, și creierea de posibilități certe pentru munca națională.

Aplicarea acestor principii duce evident la interesante consecințe în numeroase domenii de specialitate. Trece astfel pe primul plan preocuparea pentru realizarea unei statistici cât mai ample, atenție deosebită pentru metodele silviculturale, o insistență adaptare a tehnicii în toate ramurile de valorificare și industrializare, etc.

Cadrul principal al politicii forestiere moderne este verificat de conferențiar cu realizări din ultimul deceniu din: Germania, Statele Unite, Italia, Anglia, Rusia Sovietică, Turcia, Jugoslavia, etc.

Din experiența pe care o reprezintă aceste realizări, se pot reține câteva concluzii deosebit de interesante pentru o economie forestieră ai cărei conducători înțeleg să o încadreze în acest regim nou. Astfel, este de reținut necesitatea unității și independenței administrative a economiei forestiere față de celelalte ramuri de producție.

Aceasta înseamnă îngemănarea într'un tot, organic constituit, a sectoarelor economice astăzi divers tutelate, care au legătură cu pădurea. Este cazul deci să ne preocupe în mod atent, problema realizării pe plan administrativ, a unității organice care există între pădure, vânătoare și protecția naturii.

Concluziile generale ale unui studiu atent și documentat al variațelor aspecte sub care economia forestieră se prezintă în diferite țări, conștiente astăzi mai mult decât în trecut, de covârșitoarea importanță a economiei forestiere, pot fi enumerate astfel:

1. O conștiință forestieră devenită atitudine de ansamblu față de pădure și activitățile adiacente acesteia.
2. Conservarea atentă, valorificarea rațională și mărirea patrimoniului forestier național.
3. Considerarea complexă a peisajului natural care trebuie refăcut în formele lui originare.
4. Incadrarea sistematică a tuturor problemelor economiei forestiere și
5. Coordonarea verticală a tuturor etapelor și factorilor de producție, valorificare, circulație și consum.

Examinând problemele economiei noastre forestiere, conferențiarul stabilește discontinuitatea și spiritul tatonant al politicii noastre forestiere de până acum. El conchide că marile probleme care se cer rezolvate pentru a îngădui o planificare metodică a sectorului forestier, sunt următoarele:

- 1) O demarcație precisă și cât mai invariabilă între pădure și agricultură.
- 2) O regrupare organică și rațională a instituțiilor de Stat și categoriilor de proprietate tutelate astăzi divers.
- 3) Coordonarea activității statului cu aceea desfășurată de marile instituții forestiere din țară și încadrarea într'un ritm unitar a micii proprietăți forestiere.
- 4) Creșterea unei organizații centrale, care să reprezinte proprietatea particulară, atât de puternică în România.
- 5) Instituirea unui organ central, cărui, pe lângă atribuțiile de control, să-i revină obligația de a emite directive în materie de politică forestieră.

Numai după realizarea acestor etape, se va putea trece cu hotărâre la îndrumarea economiei forestiere românești, spre țelurile ce i le impune doctrina modernă, dar mai ales, necesitățile concrete ale economiei naționale.

VIII. V. FILIP: *Producția forestieră și valorificarea ei în noua așezare românească.*

— 22 Martie 1939 —

Este a treia conferință pe care o ține D-1 Ing. Filip, după ce a dezvoltat în 1937 „Problema exportului forestier“ și în 1938 „Naționalizarea valorificării lemnului“ tot la acest cerc de studii.

Conferențiarul analizează mai întâi evoluția stării economice din ultimele două decenii cât și starea actuală a vieții sociale, invederând necesitatea crescândă a organizării economiei naționale în cadrul unui plan economic de ansamblu, care să aibă un caracter specific național.

Economia românească, urmând liniile trasate de noua constituție dela 27 Februarie 1938, trebuie să ia un caracter corporativ mai categoric și să adopte primatul intereselor naționale ca imbold al acțiunii individuale pe teren economic.

Organizarea economiei românești nu se poate înfăptui decât prin întocmirea unui plan economic în cadrul apărării naționale, un plan de refacere al bogățiilor secătuite, care să nu aibă la bază decât interesul general.

Pădurile în cadrul planului economic.

În fruntea bogățiilor secătuite, exploatate până astăzi în mod cu totul abuziv, după metodele specific coloniale, se situează pădurile țării, care sunt chemate astăzi să îndeplinească o mare funcțiune socială: auxiliara agriculturii și pavăza naturală a frunțarilor deschise.

Producția forestieră este grav amenințată prin practicile trecutului, iar industria și comerțul lemnului continuă să se dezvolte independent de posibilitățile de producție ale pădurilor noastre. Dela 1880, când s'au pus bazele industriei forestiere din România de către capitalurile internaționale, și până astăzi, patrimoniul forestier a pierdut poate chiar o treime din suprafața sa, în detrimentul național și în profitul străinilor cari dețin peste 90% din capitalurile angajate în această industrie.

Organizarea producției forestiere nu se poate înfăptui decât în cadrul unui plan economic de durată.

Normalizarea producției forestiere.

Exploatarea forestiere din România, constată D-1 Ing. V. Filip au fost conduse până astăzi după interesele capitalurilor internaționale.

Până astăzi oricine a putut să taie unde a vrut și cât a vrut, oricine a fost liber să facă oricâte fabrici de cherestea, putându-se eluda codul silvic și legile naturale ale țării cu ajutorul politicului.

Producția forestieră a pădurilor a ajuns la 25—28 milioane m³ anual, față de producția normală anuală de cca. 17 milioane m³, tăindu-se de 2—4 ori mai multe rășinoase și de 2—5 ori mai mult stejar.

Normalizarea producției forestiere, rezumată la aplicarea raportului susținut (creșterea anuală a pădurii, adică procentul de fructificare al capitalului lemnos) provoacă reducerea tăerilor în pădurile de rășinoase, dezvoltarea exploatărilor în pădurile de fag, ridicarea prețurilor lemnului, pentru a deveni rentabile și exploatarea pădurilor inaccesibile, cari reprezintă până la 18% din totalul pădurilor noastre.

Legea pentru controlul circulației materialului lemnos, decretată la 23 Mai 1938 a adus schimbări radicale în exploatările forestiere, spre satisfacția generală.

Valorificarea producției forestiere.

Problema cea mai grea nu o formează exploatarea sau industrializarea lemnului, ci valorificarea lui, de care depinde munca de decenii a atâtor generații de silvicultori, depusă pentru a conduce pădurea până la vârsta exploatabilității.

Printr'o bună valorificare a lemnului, se asigură pădurii un venit ridicat și inițiativa particulară este determinată să creeze cât mai multe păduri, a căror rentabilitate trebuie să fie tot atât de mare ca și a producției agricole.

Majoritatea proprietarilor particulari, ne știind să valorifice posibilitățile pădurilor lor în lumina conjuncturii adevărate a lemnului, și încercând serioase pagube, au căutat să lichideze proprietățile lor forestiere.

Instituțiile publice, deținătoarele celor mai mari masive de rășinoase au trecut prin grave încercări, atunci când au concesionat pădurile lor la prețuri de formă, pentru a ajunge în ultimii ani la convingerea că numai prin regie se poate valorifica producția forestieră, deoarece regia s'a dovedit a fi pârghia pentru susținerea proprietății forestiere al cărei procent de fructificare este asigurat la un nivel mai ridicat.

Din stadiul diferitelor aspecte ale organizării comerțului de lemnărie din țara noastră, D-l Ing. V. Filip desprinde următoarele:

— până la războiul cel mare exploatările forestiere, industrializarea ca și comercializarea lemnului au constituit monopolul capitalurilor străine.

— exportul nostru de lemnărie este deținut în mare majoritate de elemente străine (soc. internaționale, importatori, intermediari și manipulanți) cari sunt și exponenții lui.

— până la 1934—35 când au luat ființă Comisiile de control a lemnului, dintre cari cea dela Galați, mai mare ca toate celelalte, este presedată de D-l Ing. V. Filip, importatorii și intermediarii au putut specula în voia ignoranța fabricanților de cherestea.

— mulți ani înăfurie CAPS.-ului au fost primite într'o stare mai bună de către intermediarii ce exercită o adevărată teroare asupra personalului fabricelor.

— lemnul rotund de tei, plop și arin a fost vândut mulți ani cu 30—100 lei/m³ loco pădure în timp ce intermediarii au câștigat 400—500 lei/m³.

— compozitoratele, comunele și obștiile de moșneni au pierdut cantități imense de materiale, deoarece le-au vândut diferiților străini la prețuri derizorii, iar devălmașii, pentru a profita puțin după urma pădurilor lor, au dezvoltat exploatarea în delict.

Sindicalizarea producătorilor forestieri.

Redresarea producției forestiere se poate face în cadrul planului de lucrări publice, în intervalul de 5—10 ani, urmând a se executa:

— construirea de drumuri și căi ferate forestiere, baraje, etc. pentru punerea în valoare a masivelor forestiere inaccesibile.

— construirea fabricelor de cherestea tip modern, de celuloză, plăcaje și produse chimice.

În scopul realizării programului de mai sus, de pe urma căruia să profite proprietarii de păduri, populația și statul, este nevoie ca proprietarii de păduri să se constituie într-o asociație corporativă tutelată de stat, pentru a exploata, industrializa și comercializa produsele principale și secundare ale pădurilor noastre.

Acest sindicat, proiectat în 1932, din inițiativa directorului general al CAPS.-ului, sub denumirea sindicatului exportatorilor de lemn de rășinoase, ar fi un CAPS totalitar, care să dicteze adevărata politică a lemnului, potrivit intereselor românești și bazată pe starea precară a pădurilor ce ne-au mai rămas.

Sindicatul forestier, înjghebat pe bazele principiului corporatist, ar avea să grăbească naționalizarea exploatărilor și comerțului de lemnărie și să asigure sporirea valorii lemnului.

Cunoscând că exportul de lemnărie este format în majoritate din rășinoase, sindicatul forestier ar cuprinde pentru început pe marii proprietari și producători de lemn de rășinoase.

CAPS-ul, Fondul Bucovinean și Regna, cari dețin mai bine de jumătate din masivul de rășinoase din Carpații de Est, constituiți într'un Sindicat, ar impune imedia adevărata politică a lemnului.

Această organizare, pe care o susține D-l Ing. V. Filip de aproape cinci ani, trebuie să ia ființă astăzi, deoarece puținele interese personale ce formează energia condamnabilă, va fi înlăturată de voința de fier a guvernanților noștri, cari au în primul plan al realizărilor, naționalizarea tuturor sectoarelor producției naționale și mărirea producției bogățiilor naturale ale țării.

T. H. C.

N. R. 1) Dările de seamă asupra conferințelor (VI-a și VII-a) ținute la 1 și 8 Martie a. c. de către d-nii: Ing. Șt. Rubțov și Dr. G. Dinulescu, s'au publicat deja în numărul pe Martie—Aprilie al Rev. Pădurilor.

2) Cu conferința d-lui Ing. V. Filip — din cauza concentrărilor militare — se încheie ciclul de conferințe din anul acesta al Cercului nostru de studii forestiere.

TABLOU

de cărțile intrate în bibliotecă în cursul lunii Mai 1939.

In ceea ce privește periodicele sunt publicate in Rev. Păd. 1936. pag. 242.

1. C. Zagorič, Colonel: Turtucaia. Ploești 1939.
2. Müller W., A. T. Wakin: (Defects of Wood-Album) (Holzfehler Album). Moskow-Leningrad 1938.
3. Honcamp F.: Handbuch der Pflanzenernährung und Düngerlehre. Erster Band: Pflanzenernährung, Berlin 1931.
4. Honcamp F.: Handbuch der Pflanzenernährung. Zweiter Band: Düngemittel und Düngung. Berlin 1931.
5. Krutzsch und Weck: Bärenthoren 1934. Der naturgemässe Wirtschaftswald. Neudamm 1935.
6. Garrigou-Lagrange A.: Production agricole et Économie rurale. Paris 1939.
7. Hänlinger H.: Forststatik und Waldvertrechnung. Sitz Teplitz-Schönau in Böhmen. 1926.
8. Balsiger R. v.: Der Plenterwald und seine Bedeutung für die Forstwirtschaft der Gegenwart. Bern 1925.
9. Balsiger R. v.: Vorträge gehalten am forstlichen Vortragszyklus vom 5—8 März 1928 an der Eidgenössischen technischen Hochschule in Zürich. Bern 1928.
10. Bayler B. und Barbey A.: Durch welche Massnahmen kann die Versorgung der Schweizer Zellulose- und Papierindustrie mit einheimischem Papierholz wesentlich gefördert werden? Bern 1930.
11. Knuchel H.: Untersuchungen über den Einfluss der Fällzeit auf die Eigenschaften des Fichten- und Tannenholzes. Bern 1930.
12. Grossmann H.: Der Einfluss der ökonomischen Gesellschaften auf die Entstehung einer eigentlichen Forstwirtschaft in der Schweiz. Bern 1932.
13. Vortragszyklus über Nutzholzhandel und Nutzholzverwertung. (6—8 Juni in Zürich). Bern 1934.
14. Wirkler Otto: Der Nussbaum als Waldbau in einigen nordalpinen Föhntälern der Ostschweiz. St. Gallen 1936.
15. Leibundgut H.: Wald- und Wirtschaftsstudien im Lötschental. Bern 1938.
16. Müller Walter: Der Idealismus im Wirken des Forstmannes. Neudamm 1930.
17. Hermann E. — Breslau: Merkblatt zur Unterscheidung der reinen Eichen-Arten. Neudamm und Berlin.
18. Legi cu caracter financiar, elaborate odată cu bugetul general al statului pe 1939—1940. București 1939.
19. Lege pentru apărarea antiaeriană activă și pasivă a teritoriului, din 6 Martie 1939. București 1939.
20. C. Ivanovic: Codul Silvic din 8.IV.1910 cu modificări la zi, adnotat cu note, legi și jurisprudențe. Buzău 1939.

M O Ţ I U N E A
ADUNĂREI GENERALE A SOC. „PROGRESUL SILVIC“
DIN ANUL 1939

Inginerii silvici întruniți în a 53-a adunare generală anuală a Societății „Progresul Silvic“ luând în dezbateri problemele puse la ordinea zilei, au hotărât următoarele:

1. Corpul silvic care prin misiunea profesiei sale cultivă, cu grija generațiilor viitoare, un bun de interes general și se găsește permanent în mijlocul populației rurale, este conștient de obligația națională și cetățenească, pe care o are, de a contribui la opera de ridicare a vieții satului.

Toți inginerii silvici a căror specialitate îi obligă să îngrijească buna stare a pădurilor, nu vor pierde nicio ocazie de a colabora, prin intermediul căminelor culturale, județene și comunale, în același timp și la ridicarea satului.

În acest sens și ca o primă manifestare conducând la scopul urmărit, inginerii silvici vor trebui să îngrijească de o raționalizare și o justă remunerare a muncii pe care populația satelor o prestează în pădure.

2. Printr-o nouă organizare a ocoalelor silvice să se dea inginerului silvic timpul necesar și posibilitatea materială să activeze pe tărâm extraprofesional, integrându-se în opera nouă de ridicare socială.

Pentru punerea la punct a inginerului silvic cu toate problemele la ordinea zilei să se creieze mijloace în vederea specializării și perfecționării sale.

3. Amenajarea cât mai repede a pădurilor țării, pentru ca lucrările de ameliorare a arboretelor să se poată efectua în raport cu condițiunile, în detaliu studiate, ale stațiunii respective și după o tehnică fixată în amănunt, prin instrucțiuni ce urmează să se elaboreze.

Să construiască drumuri și instalații de transport cât mai mult pentru a se înlesni scoaterea și valorificarea produselor ce pot rezulta din operațiile de ameliorare.

Să se împiedice toate acțiunile, care, contrar ideii de ame-

liorare, pot duce la degradarea arboretelor; în special pășunatul să fie interzis.

În vederea cruțării unor anumite esențe de preț, care fac obiectul unui activ export, dar care sunt pe cale de dispariție (stejarul, nucul), sau de împuținare (rășinoasele) se propune ca în Consiliul Superior Economic, care are cuvânt hotărîtor la încheierea convențiilor comerciale, să fie reprezentată și economia forestieră prin ingineri de specialitate.

A V I Z

Biblioteca Soc. „Progresul silvic“ cumpără următoarele volume din seria „Revue des Eaux et Forêts“: anii 1863, 1865-1884, 1886, 1908; 1910-1924, 1924, 1927.

Ofertele rugăm a se adresa la sediul Bibliotecii din București, Bd. Take Ionescu 31.

BIBLIOTECARUL

COLABORATORII NOȘTRI SUNT RUGAȚI SĂ NE
TRIMITĂ ARTICOLE CÂT MAI SCURTE.

N E C R O L O G

† **STELIAN STĂTESCU**

Ing. insp. silvic

24 August 1896—17 Iunie 1939

Sâmbătă 17 Iulie a încetat din viață la Spitalul „Elias” din Capitală, în urma unei îndelungi suferințe, inginerul insp. silvic Stelian Stătescu.

A fost înmormântat la Cimitirul Belu, în ziua de 20 c. — în prezența a numeroși camarazi silvici, mai ales cei din promoția 23-a și din Inspectoratul Brașov, cari împreună cu Soc. „Progresul Silvic” au depus și coroane.

Cuvântul de adio, — elogiind viața și faptele regretatului coleg dispărut în floarea vârstei, l-au rostit d-nii: Ing. insp. gl. silvic V. Broșteanu, din partea Inspectoratului, și Ing. Insp. silvic Cezar Cristea din

partea Soc. „Progresul Silvic” și AGIR-ului.

Reproducem mai jos parte din cuvântarea d-lui C. Cristea.

Nu fără ezitare și frângere de suflet am primit povara — nobilului dar prea tristului „mandat” încredințat mie de camarazi, de a rosti cuvânt de adio unui bun coleg de promoție — nu numai de profesie, pe care moartea ni l-a fulgerat năprasnic, în plină maturitate și elan creator al vârstei de 43 de ani.

Din partea veteranei noastre Societăți „Progresul Silvic”, reprezentând în acelaș timp și Asociația Generală a Inginerilor din România, precum și din partea camarazilor din ultima serie de Brăneșteni, îmi este dat ca prin vorbirea-mi pornită din adâncul inimei, să aduc o cât de palidă mângâiere sufletului sfâșiat al tovarășei sale de viață și al familiei regretatului nostru coleg.

Inginerul Stelian Stătescu, a văzut lumina zilei la Târgoviște, în 24 August 1896. Acolo a făcut școala primară, iar cursul secundar

în renumitul liceu „Petru și Pavel“ din Ploești. Apoi, cu promoția noastră a 23-a, a absolvit Școala Superioară de Silvicultură dela Brănești.

A intrat în serviciul silvic al Statului în Ianuarie 1920, numit de Casa Pădurilor la Regiunea silvică Sighișoara. Din Decembrie 1929 îl găsim șef al școlii Mediaș, timp de 7 ani.

În 1928 August este trecut ca Inspector de Control la Dir. regională Cluj, iar în Maiu 1930, în aceeași calitate pe lângă Directoratul Ministerial din Capitala Ardealului, tocmai fiindcă organele noastre superioare apreciau în Stătescu ceia ce îl evidențiau: tactul și distincția — atât în serviciu, cât și în relațiile sociale, — corectitudinea, entuziasmul său, dar mai ales modestia și înținătatea.

În August 1931, este numit Inspector de Control la Inspectoratul de regiune silvică Sighișoara, unde rămâne până în ultimul timp, cu gradul de inspector silvic.

Locotenent în rezervă — aparținând Reg. 32 Infanterie — și-a făcut datoria pe front, fiind distins cu următoarele decorații: Crucea Comemorativă cu barete, „Victoria“ războiului pentru civilizație și „Coroana României“.

Patriot din convingere, bun român, a făcut apostolat din profesie. — prin toate centrele minoritare în care a activat și unde era nevoie cu atât mai mult de o anumită eleganță psiho-fizică, de o înținută care să impună în relațiile noastre oficiale, nelipsind nici dela manifestările pe tărâmul social-cultural.

Și-a iubit cu pasiunea mândra profesie pădurărească, de al cărui prestigiu era gelos totdeauna, însușind aceasta și camarazilor mai tineri în subordine, cu care conluera.

După o îndelungă și grea suferință — de câțiva ani — măcinat de o boală necruțătoare, nedagnosticată perfect nici până în cele din urmă zile, suportând stoic operații dificile, cu fata devenită pergament sub chinurile interne — ce deveniseră o povară nu numai pentru sine, dar pentru întreaga familie și mai ales pentru devotata lui tovarășe de viață, — a trecut la cele veșnice.

Ireparabilul s'a produs! La spitalul (sanatoriu) Elias, iubitul nostru Stelică, s'a stins, deplin conștient până la ultimul șrop de viață, — de care era tot mai înșetat, trăind astfel mult mai intens drama ce l-a mistuit pe încetul!

— „I-atâta de puțin din tine 'n noi
Și-asa curând ne ceri puținul înapoi..

Transfigurat de vis

De năzuinți spre paradis

Și suferinți, —

Ti-l dăm pământ avar!..

Acel „debemur terrae“ al genialului V. Bogrea, rezumă parcă tot tragicul vieții și al morții cu zădărniciile de care e legată sărmana ființă omenească!

Un coleg mai puțin -- din promoția noastră a 23-a, pe care a pustit-o destul războiul cel mare. Și... coasa morții prinde iar a face

victime, rându-ne rândurile, -- când abia așteptam recolta secerișului... spicelor noastre date în pârg!

Straniu avertisment și îngrijorare pentru fiecare din noi!

Bucuria și secretul vieții este de a te pregăti pentru drumul cel fără de întoarcere, luând cu noi cât mai mult din ceia ce este etern și sublim!

În preajma criptei tale -- ce înghite lacom o tinerească viață plină de nădejdi și iluzii -- noi ne descoperim, supuși destinului mașter, rugând Pronia divină să-ți aducă, în fine, alinarea suferințelor și veșnica odihnă, în „viața de dincolo de moarte“.

Iar celor ce-ți supraviețuiesc -- printr'o supremă încordare de voință și iubire, -- să le picure Dumnezeuul îndurărilor balsamul nădejzii, credinței și al uitării alinătoare!

Inginerii -- membri ai „Progresului Silvic“ și „AGIR“-ului -- îți zic prin mine::

Odihnește în pace, ierte Domnul tinerescul tău suflet.

Somn blând, camarade apreciat și drag tuturor.

Ing. Cezar Gr. Cristea

Colaboratorii Revistei Pădurilor sunt rugați, să nu ne trimită decât articole, care nu au mai fost sau nu sunt destinate a fi publicate și în altă parte.

Republicarea în alte reviste a articolelor apărute în Revista Pădurilor, nu se poate face fără aprobarea redacției sau indicațiunea provenienței.

REVISTA PĂDURILOR

Redactor-șef : Stinghe N. V.

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE PE 1939 :

Președinte : Drăcea D. M.

Vice-Președinți : { Alimăneștianu Const.
Stinghe N. V.

Casier : Rădulescu M.

Secretar general : Ionescu-Heroiu Tr.

Secretari : { Caragea N. N.
Haralamb At.

MEMBRII :

Bunescu M. C.
Butoi Al.
Demetrescu Ilie
Emanoil C. C.
Florescu P. M.
Georgescu P. C.
Grozescu D.
Ionescu I. A.
Lazăr H.

Luțescu V. Gh.
Manoilescu Mircea
Minescu G.
Năstăsescu G.
Nedelcovici Ath.
Priboianu N. V.
Sburlan A. D.
Vâlceanu E.

Cenzori : Ionescu Gh., Chercea Gh., Palade E.

Cenzori supleanți : Teodorescu St., Constantinescu Gh. și
Georgescu St.

PREȚUL ABONAMENTULUI :

Pe un an pentru instituții	500 lei
„ „ „ „ particulari	300 „
„ „ „ „ membrii Societății	200 „
„ „ „ „ conducători și brigadieri	75 „
Numărul	25 „

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

AU APĂRUT.

I. SERIA A. — BIBLIOTECA DE POPULARIZARE:

D. A. SBURLAN

ARBORII ȘI PĂDURILE NOASTRE

78 pagini, 20 lei

D-nii ingineri silvici sunt rugați să dea concursul pentru ca această broșură să fie răspândită în cercuri cât mai largi.

II. SERIA B. — INDEUMĂRI:

Z. PRZEMETSCHI și GR. VASILESCU

TEHNICA ÎMPĂDURIRILOR

(SEMINȚE, PEPINIERE, ÎMPĂDURIRI)

166 pagini, 60 lei

**Foarte utilă tuturor celor cari fac lucrări de pepinieră,
semănături directe și plantații.**

